ELÄMÄN TARKOITUS

KIROTUT VALITUT JA LUVATTU KIROTTU MAA

PELON PSYKOLOGIA

ELÄMÄN TARKOITUS

KIROTUT VALITUT JA LUVATTU KIROTTU MAA

PELON PSYKOLOGIA

And I hate to remind you but you're going to die

Jim Morrison

1st Finish Edition
Cover Design and Illustration
Copyright © 2026 He Who Has Dreams

SISÄLLYS

Ukkoskuu	6
Pelkokerroin	8
Elämän Tarkoitus	10
Onnenpyörä	12
Kristityt - Valhe Valheen Päälle	13
Islam - Psyykkistä ja Fyysistä Manipulaatiota	29
Evolutionistit - Merituppi Syndrooma	37
Hindulaisuus - Käärmeen Kahlitsemat	49
Buddhalaisuus - Valosädekoukkujata	58
Kiinalaiset kansanuskonnot - Uinuva Aggressio	76
Juutalaiset - Kirotut Valitut ja Luvattu Kirottu Maa	82
Me Emme Tiedä Mitä Ne Ovat	98
Maailmankaikkeus on kaksoisspiraali	109
Täydellinen Antautuminen	117
Oudot Päivät Ovat Löytäneet Meidät	140
Viha - Rakkaus, Tappava Kemikaalikoukku	155
Syyllisyyden Taakka	162
Lyö Sinä Minua, Niin Minä Lyön Sinua	167
Psykologiset Puolustusmekanismit	173
Puuttuva Pentuaikainen Sosiaalistuminen	182
Väkivallan Alkuperä	187
Mistä Me Puhumme, Kun Me Puhumme Rakkaudesta	194
Hymykuoppien Pohjalla Väijyvät Käärmeet	198
Rakkauspuoskarit	203
Toinen Todellisuus	215
Rakkauden Syvin Olemus	216
Kahvinporoprofessorit	225
Narkissos	233
Rakkausrutto	241
Rakkauden Vajaatoiminto	250
Hämärän Rajalla	259
Monimetrinen Seiväs	267
Sanasta Sanaan Totta Oleva Raamattu Valehtelee	271
Viimeistään Huomenna	281
Pakoreittien Katkaisu	285
Saatana Pelasti Ihmiskunnan	289
Kaikista Kavalin	299
Lulun luominen ja jälleensyntymä	309
Helter Skelter	343
Lahjonta, käskyt, pelko, kuuliaisuus sekä väkivalta synnyttivät uuden uskonnon	359
Hologrammihulinat	367
Savuava Hylsy ja Karman peili	384
Kaikkeuden Kulkuri	388
Kaunis Unelma	389

UKKOSKUU

Vuosia sitten olin matkalla maaseudulle
Yhtäkkiä tunsin, että joku tai jokin oli kanssani
tavallaan puhui minulle... en tiedä
Mutta tämä laulu laskeutui silloin taivaalta kuin kuun säteet
Päätin kääntyä ympäri... ja palata

On aika öiden ukkoskuun
lailla lumen
usva hautaa
niityt hiljenneet
kiiltomadon hohteen

On aika öiden ukkoskuun
sävel hienoin
syvä hiljaisuus
alleen peittää
turhan hälinän

Tule
todeksi teemme
pilvilinnat
unelmat ja haaveet
virvatulten kajon
aamuruskon valon

Kutsuitko minua - rakkaus
kutsu vielä kerran
lujempaa

On aika öiden ukkoskuun
sinne tänne
kaste kylvää
tuoksun hennon
vesipisaran

PELKOKERROIN

Mikä on pelkokertoimesi? Riskisi suuruus - pelon määrä suhteessa elämäsi tarkoitukseen?
Psykologisesti periaatteessa kaikki pelkäävät, mutta pelon laatu, kohde ja hallinta jakavat ihmiset kahteen täysin erilaiseen kastiin. Kysymys ei ole siitä, etteikö hermojärjestelmä reagoisi, vaan siitä, miten mieli käsittelee sen tiedon.

1. **Lauma – ne, jotka pelkäävät mekaanisesti ja sokeasti**
Suurin osa ihmisistä elää jatkuvassa, tiedostamattomassa pelossa. He pelkäävät sitä, että heidän rakentamansa suojamuurit kuten, ”henkivakuutukset ja pelastusrenkaat” puhkeavat.
He pelkäävät jatkuvasti, koska heidän koko todellisuuskuvansa on rakennettu ulkopuolisen hyväksynnän, uskonnollisten dogmien ja valmiiden kaavojen varaan. Kun olosuhteet muuttuvat oleellisesti, heidän suojauksensa pettävät. He pakenevat pelkoa aggression, hysterian tai täydellisen sokeuden taakse. He eivät pysty katsomaan sitä tyhjyyttä, joka heidän suojamuuriensa takana on, ja siksi pelko hallitsee jokaista heidän tekoaan.
2. Asiantuntija ja ammattilainen – se, joka EI pelkää samalla tavalla.
On olemassa ihmistyyppi, joka on immuuni tälle lauman sokealle pelolle. Se on kylmä asiantuntija, ohjaaja tai ammattilainen, joka toimii fysiikan lakien, logiikan ja suorituskyvyn varassa, kuten kirurgi leikkaussalissa.
Tämä ryhmä ei pelkää, koska he ovat korvanneet pelon tilanneanalyysillä. Kun ”ammattilainen” kohtaa vaaran tai tuntemattoman, hänen mielensä ei ala heti huutaa eksistentiaalista paniikkia. Hän ei mieti ”mitä jos epäonnistun”, vaan hän katsoo faktoja - pelko muuttuu tiedon käsittelyksi. Esimerkiksi base-hyppääjät eivät ole psykopaatteja, vaan äärimmilleen viritettyjä ja kalibroituja ”asiantuntijoita”. He katsovat kuoleman mustan pohjaa suoraan silmiin ja hallitsevat alitajuisen pelkonsa suorittamalla. He hyväksyvät todellisuuden sillä hetkellä sellaisenaan. Toisin kuin jatkuvassa pelossa elävät, jotka tarvitsevat pelastusmuureja suojakseen myrskyltä, ”ammattilainen” tietää, missä fysiikan lait tulevat vastaan. Hän ei murehdi sitä, mitä ei voi hallita, vaan keskittyy suoritukseen – tilanteen kylmää hallintaan.
3. Kuka ei pelkää ollenkaan?
Psykologisesti on olemassa kaksi ihmistyyppiä, joilta perinteinen pelkomekanismi puuttuu kokonaan: Psykopaatit ja tunne-elämältään kliiniset poikkeavuudet: Heidän aivorakenteensa ei mekaanisesti kykene prosessoimaan pelkoa tai sosiaalista häpeää. Heiltä puuttuu se ”vakuutus”, koska he eivät koe tarvitsevansa sitä. Se on biologinen vaurio, joka tekee heistä kylmiä, mutta usein myös sokeita omille rajoilleen.

Psykologinen pelko voidaan jakaa seuraaviin mekanismeihin:

1. **Uhka mielen ennustettavuudelle**
Inhimillinen mieli pyrkii jatkuvasti etsimään maailmasta loogista, ennustettavaa ja hallittavaa rakennetta. Psykologinen pelko on reaktio siihen, että tämä ennustettavuus rikkoutuu. Kun ihminen kohtaa jotain, mitä hän ei voi hallita tai käsittää (kuten kuoleman tai täydellisen tuntemattomuuden), hallintamekanismit pettävät. Pelko on tällöin mielen sisäinen primitiivinen reaktio tyhjyyteen ja avuttomuuteen, joka syntyy, kun omat selitysmallit loppuvat.
2. **Identiteetin ja suojarakenteiden puolustaminen**
Ihminen rakentaa elämänsä aikana psyykkisiä suojarakenteita – kuten uskomusjärjestelmiä, dogmeja, sosiaalisia rooleja ja maailmankatsomuksia. Nämä rakenteet toimivat kuin psyykkinen ”henkivakuutus” kaaosta vastaan. Kun jokin tieto, kriittinen analyysi tai kriisi uhkaa paljastaa nämä rakenteet valheellisiksi tai riittämättömiksi, ihminen kokee voimakasta psykologista pelkoa. Mieli puolustaa opittua identiteettiään, koska sen mureneminen rinnastetaan sisäiseen tuhoon.
3. **Sosiaalisen hylkäämisen mekanismi**
Koska ihminen peilaa olemassaoloaan ja arvoaan suhteessa muihin, ryhmästä erottaminen, häpeä ja yksinjääminen ovat psykologisesti kaikkein tehokkaimpia pelon aiheuttajia. Tämä pelko pakottaa yksilön mukautumaan yhteisön normi- ja uskomusrakenteisiin, vaikka ne olisivat täysin järjettömiä. Häpeän ja hylkäämisen pelko pitää huolen siitä, että ihminen mieluummin suojelee yhteistä harhaa kuin kohtaa totuuden yksin.

Psykologisesti pelko on siis pohjimmiltaan järjestelmä, joka pyrkii pitämään ihmisen tuttujen ja turvallisten suojaseinien sisäpuolella. Se luo illuusion siitä, että pysymällä aloillaan ja uskomalla valmiisiin ”pelastusrahastoihin” ihminen on turvallisessa suojassa. Kun tämä pelon psykologia puretaan kirurgisesti, paljastuu, miten syvästi nämä rakenteet todellisuudessa hallitsevat ihmismieltä. Pelon yleiset psykologiset lähteet voidaan jakaa kolmeen ydinalueeseen:

1.Eksistenssiriskit ja kuolemanpelko
Kaiken psykologisen pelon perimmäinen pohjavirta on eksistentialistinen tietoisuus omasta rajallisuudesta. Ihminen on poikkeuksellinen olento siinä, että hän kykenee hahmottamaan oman tulevan olemattomuutensa. Koska mieli pyrkii aina jatkuvuuteen ja säilymiseen, ajatus oman tietoisuuden, kehon tai minuuden päättymisestä on suurin mahdollinen sisäinen ristiriita. Lähes kaikki muut pelot, kuten sairastumisen tai vanhenemisen pelko, ovat tämän ydinfaktan heijastumia.
2. Sosiaalinen hylkääminen ja häpeä
Ihminen peilaa arvoaan ja olemassaoloaan muiden kautta. Psykologisesti eristetyksi tuleminen, julkinen epäonnistuminen tai häpeä ovat psyykelle suoria hyökkäyksiä omaa

identiteettiä vastaan. Häpeän pelko pakottaa ihmisen usein mukautumaan normeihin ja vaientamaan oman todellisen tietoisuutensa, koska oman viiteryhmän suosion menettäminen tuntuu psyykkiseltä kuolemalta. Tämän vuoksi ihminen pelkää poiketa ”karsinan” säännöistä, vaikka tietäisi niiden olevan valheellisia.

3. Kontrollin menetys ja tuntematon

Mieli toimii analysoimalla menneisyyttä ja ennustamalla sen pohjalta tulevaisuutta. Kun ihminen kohtaa tilanteen, jota hän ei voi ennustaa tai hallita, mekanismi pettää. Tuntematon edustaa mielelle tyhjyyttä ja kaaosta. Pelko ei tällöin kohdistu niinkään itse tapahtumaan, vaan siihen avuttomuuden tunteeseen, joka syntyy, kun omat työkalut ja selitysmallit eivät enää riitä tilanteen hallitsemiseen.

Psykologinen pelko on siis pohjimmiltaan mielen oma puolustusreaktio tyhjyyttä ja turvattomuutta vastaan. Se on hinta siitä, että ihminen kykenee kuvittelemaan tulevaisuuden ja arvioimaan oman paikkansa maailmassa.

On olemassa kahdenlaisia shamaaneja. Niitä, jotka ovat shamaaneja, koska pelkäävät ja niitä, jotka ovat hylänneet pelon. Se, joka on jo katsonut tyhjyyteen, ”tanssinut” tyhjyyden päällä, ei pelkää: Kun ihminen riisuu itseltään kaikki valheelliset henkivakuutukset ja uskomusrakenteet, hylkää kuoleman pelon, omaisuuden ja kunnian tarranauhat, antaa anteeksi itselleen ja muilla, pelko haihtuu kuin aamu-usva niityltä. Kun palaa sieltä, mistä ei ole paluutta, pelko ei tunnu enää miltään! Silloin ihminen siirtyy potilaan paikalta kirurgiksi. Kirurgi ei pelkää leikattavaa kudosta tai verta – hän suorittaa operaation harkitsevan ja itseensä luottavan asiantuntijan varmuudella.

ELÄMÄN TARKOITUS

Kun tarkastelemme sivilisaatiomme erilaisia pelkojen suojaksi rakentamia maailmakatsomuksia, kohtaamme valtavan kirjon toisistaan päällisin puolin poikkeavia selityksiä elämän tarkoitukselle. Uskonnot tarjoavat pelon suojarokotteeksi pelastusta ja ikuista elämää, jossa elämän tarkoitus on palvella korkeampaa voimaa ja täyttää tämän säätämät rituaalit. Humanismi taas suojautuu pelolta suojavälineillä, ihmisen omalla arvomaailmalla, vapaudella ja kehityksellä, kun taas materialistinen katsomus näkee elämän tarkoituksen pelkkänä biologisena jatkuvuutena, selviytymisenä ja nautintojen maksimointina. Pelon vastamyrkky on tarpeetonta! Kaikkien näiden polkujen reunat on somistettu yhtäläisesti kauniisti helisevillä sanoilla ja koristeltu kuvauksilla autuaallisesta täyttymyksestä, tarkoituksen täyttymisestä
Maailmankatsomukset – olivatpa ne uskonnollisia, humanistisia tai tieteisuskoisia – eivät ole vain filosofioita; ne ovat selviytymisjärjestelmiä, jopa pelastusrenkaita tai pakoteitä. Nämä erilaiset katsomukset tarjoavat yksilölle sen sisäisen selkärangan ja suunnan, jota ilman elämä tuntuisi pelkältä hallitsemattomalta ja loputtomalta syöksykierteeltä ellei kyse ole pakosuunnitelman laatimisesta. Kun ihminen uskoo tietävänsä elämän tarkoituksen, hän saa mekaanisen syyn nousta sängystä, hengittää ja toimia järjestelmän osana - luottaa edes hiukkasen itseensä. Tämä käsitys määrittää hänen koko olemassaolonsa koordinaatit - merkityksen.
Uskonnollinen katsomus tarjoaa ”uskovalle” kaikkein vahvimman suojan, ihmisen yleisintä pelkoa, kuolemanpelkoa vastaan. Se antaa lupauksen siitä, että kaikki on sittenkin osa suurta suunnitelmaa, ja että yksilöllä täytyy olla ja on korvaamaton arvo ikuisuuden edessä. Tämä käsitys toimii kuin ankkuri: se pitää mielen vakaana myrskyssä, vaikka itse ankkurin olemassaolosta ei ole ainoatakaan käsinkosketeltavaa todistetta. Todisteina totuudestaan ”uskovaiset” käyttävät sen sijaan subjektiivisia kokemuksia, näkyjä, pyhiä kirjoituksia ja kollektiivista varmuutta – ”miljardi ihmistä ei voi olla väärässä” on heidän logiikkansa peruskivi. Tämä näkymättämään nojaava varmuus pitää heidät hengissä; se antaa ”tarkoituksen” kärsimykselle, ajoittaiselle onnelle ja tekee maailmasta järjestyneen paikan, jossa säännöt on kirjoitettu kivitauluihin.
Humanistinen ja tieteellinen maailmankuva puolestaan nojaa kehitykseen, järkeen, ajattelukykyyn (vaikka sitäkään ei kukaan takaa) sekä ihmisen omaan henkilökohtaiseen kykyyn luoda merkitys koko maailmakaikkeudelle. Se palvelee niitä, jotka tarvitsevat ennen kaikkea kontrollin tunnetta ja uskoa siihen, että olemme lajina siitenkin matkalla kohti jotain kehittyneenpää, parempaa. Heidän todisteensa ovat tiede - teknologia, lääketiede ja yhteiskunnan näennäinen vakaus. Heidän elämänsä tarkoitus määrittyy tiedon keräämisen, aineellisen ja henkisen perinnön jättämisen ja lajin jatkumisen suvun kautta. Tämä käsitys pitää heidät toimintakykyisinä, sillä se luo illuusion siitä, että ihminen on

kuin onkin oman onnensa seppä - kohtalonsa herra ja että olemme vihdoinkin irtaantuneet muinaisen primitiivisen pelon aiheuttamista alitajuisista ansoista.
Kaikkia näitä katsomuksia yhdistää yksi mekaaninen välttämättömyys: ne poistavat ainakin näennäisesti sisuskaluissa kytevän epävarmuuden. Ihminen ei kestä alinomaa ajatusta siitä, ettei ole olemassa ”suurta tarinaa”, jossa hänellä ei olisi edes pientä sivuosaa, sillä ilman sitä roolia hän joutuisi kohtaamaan oman tyhjän koodinsa – kammottavan hiljaisuuden – kadotuksen tai jopa katoamisen avaruuden aaltoihin. Siksi hän tarrautuu näihin katsomuksiin niin fanaattisesti – ne ovat hänen henkiset keuhkonsa. Niiden varassa hän tuntee olevansa ”oikeassa”, ja tämä oikeassa olemisen tunne on se kineettinen polttoaine, joka pitää hänet liikkeessä – elossa – ainakin hetken!
Vasta kun ymmärrämme, kuinka täydellisesti nämä sijaiskäsitykset täyttävät ihmisen perustarpeen turvaan ja läheisyyteen, merkitykseen, voimme alkaa tarkastella niiden todellista luonnetta – syvintä olemusta. Sillä vaikka nämä katsomukset näyttävät äkkiseltään hyvinkin erilaisilta, lähempi tarkastelu paljastaa, että ne kaikki on viritetty ”tehtaalla” aivan samaan perusvärähtelyyn. Ne ovat kuin uistinlajitelma, joka sisältää eri muotoisia, painoisia, värisiä vieheitä. Ne on suunniteltu eri syvyyksiin ja ne omaavat toisistaan poikkeavia uintiliikkeitä. Uistimen uintiliike onkin sen tärkein ominaisuus, joka houkuttelee tavoitellun saaliin ”iskemään”! Joissakin vieheistä on eritysiolosuhteita varten vieläpä ”ruohosuoja”, mutta niissä kaikissa on aina sama terävä koukku - mekaaninen pakkoavioliitto, naimakauppa rakkauden ja vihan välillä!

Otetaanpa selvää - lähdetäänpä tutustumaan – hyppää kyytiin – sirkusjuna saapuu!

ONNENPYÖRÄ

mies taakseen vilkuillen
eellä myrskyn kulkee
ukkosenjohdatin
nahkalaukussaan

vihellys veturin
sirkusjuna sihisten
asemalle puuskuttaa
luode vetäytyy

aikaisin syksy saapuu
myöhään viipyy
suonissa syysihmisten
hyisen hämärän

mitä kello tikittää
kierrosta karusellin
liekkiä pienen pojan
elämänjanon

ja onnenpyörä pyörähtää
niin pyörii, pysähtyy
kuusi, kuusi ja kuusi
onnennumerot
huoneeseesi hiipivät
muinaiset pelot
skool, talo tarjoaa
kierros ensimmäinen on ilmainen

KRISTITYT – VALHE VALHEEN PÄÄLLÄ

Kristinusko on sivilisaatiomme suurin ja taidokkain ”pelastusrengas”, jonka uintiliike on hiottu vuosituhansien aikana lähes vastustamattomaksi. Sen ytimessä on lupaus ehdottomasta rakkaudesta, joka on kuitenkin kahlittu kiinni säälimättömään syyllisyyteen – mekaaniseen pakkoavioliittoon vihan ja rakkauden välillä. Kristitty uskoo tukeutuvansa järkähtämättömään Herra Jumalaan, mutta yksityiskohtainen tarkastelu paljastaa, että tuo Herra, ei ole suinkaan luonnut miestä maan tomusta tai vaimoa tämän kylkiluusta, vaan ihminen on Eedenin yöstä alkaen valheella alistettu ja nöyryytetty - luotu tomun sijaan puhtaasta pelosta. Jotta kristitty voisi tuntea olevansa rakastettu, olevansa edes jotain, hänelle on ensin uskoteltava, vaikka hänet on luotu jumalansa kaltaiseksi, että hän on perusolemukseltaan viallinen, ”syntinen”.

Harva kristitty uskonoppineita myöten edes tietää, että Raamatun suomenkielinen käännös ”*käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä*” (1Moos.3:1) antaa valheellisen kuvan tapahtumista Eedenin Hyvän- ja pahantiedon puun juurella, sillä Raamatun tekstiin on ”pesiytynyt” perin outo ”käännösvirhe” tai pikemminkin alkuperäistekstin tahallinen muuntelu, vääristely, ellei Raamatun muunneltu teksti jopa täytä kaikkia salailun tuntomerkkejä! E.W. Bullingerin (15.12.1837 - 6.6.1913), anglikaanisen papin ja raamatuntutkijan jättiläistyö, ”The Companion Bible” kertoo, että sana ”*käärme*” on alkuperäisessä hepreankielisessä versiossa ”*nachash*”, joka puolestaan on englanniksi käännettynä ”*a shining one*”. Ja ”*nachash*” sanaa käytetään Vanhassa testamentissa synonyyminä (4Moos.21:6,9, 5Moos.8:15, Jes.6:2) sanalle ”*serafi*” (seraphim). Eevaa Eedenissä houkutellut ”käärme” eli ”*serpent*” oli Jesajan profetian (Jes.6:2) mukaan Jahve Demonia ylistävä kiiltokuvien ”*suloinen enkelihahmo*”, *serafi*!

Sana ”*serafi*” tarkoittaa palavaa tulta tai syyttäjää. Serafit (seraphim) ovat kristinuskossa esiintyviä enkelihahmoja. Nimi serafi tarkoittaa palavaa tulta tai syyttäjää. Serafeilla on kuvauksien mukaan kuusi siipeä, joista neljällä ne suojautuvat Jumalan kirkkaudelta ja kahdella lentävät. Serafien ainoana tehtävänä on ylistää Jumalaa. Serafeja on pidetty rakkauden, valon ja tulen enkeleinä.

Eli rautalangasta väännettynä ”*käärmeestä*” (”serpent”) Vanhassa testamentissa käytetyt synonyymit menevät näin: ”*Nachash* [”*Shining One*”] on sanan ”*Serpent*” synonyymi (1Moos.3:1), ”*Nachash*” on puolestaan myös sanan ”*Seraphim*” [”*Burning Ones*”] synonyymi (Jesja.6:2) ja molempia sanoja käytetään Raamatussa sanasta ”*Serpent*” (4Moos21:9). Pysyitkö kärryillä? Juutalaisten lain aikoinaan ylös kirjanneet ainakin putosivat kärryillä, kun he yrittivät selvittää itselleen mistä helvetin kolosta hyväksi naamioitunut kavala ”*käärme*” oikein luikerteli Eedenin puutarhaan?

Raamatun suomenkielinen käännös sanasta ”*kavalin*” (Moos.3:1) kuten myös sana ”*käärme*”, on myös ”käännösvirhe”, sillä hebreankielinen alkuperäisteksti (”The Com-

panion Bible", Genesis 3:1) kertoo *käärmeen* olleen, ei suinkaan kavalin, vaan viisaampi (more wise [smart, subtle], 'ערום') kuin muut kedolla majailleet eläimet! Jahve Herra siis asetti Eedeniin muita viisaamman rakkauden enkelin väijymään Eevaa!
Ja on hyvin todennäköistä, että Aatami ja Eeva lähtivät Eedenistä vapaaehtoisesti, ei ajettuna tai karkotettuna, vaan he rankaisivat itse itseään vapaaehtoisesti vapaan tahdon käytöstä, sillä se syytösten taakka, jonka Herra lastasi Eedenin yössä heidän omalletunnolleen, oli pilkkopimeydessä varmasti kestämätön – kuvittele vaikka itse!
Kristityt eivät "aivovaurionsa vuoksi käsitä, että Jahve Herra,

"***hän joka pani pimeyden verhoksensa, majaksensa yltympäri: mustat vedet, paksut pilvet***" (Ps.18:129)

lähetti lavastetun syntiinlankeemuksen seurauksena ihmisen matkalle kohti Kuoleman puuta ja päätti samaan hengenvetoon estää ihmistä löytämästä ihmistä tietä takasin Elämän puulle ja vielä asetti tiesuluksi jopa kokonaisen Kerubilauman leimuavine miekkoinaan valvomaan tietä Elämään! Eli ei Eeva teollaan, hedelmän haukkaukselleen tuonut maailmaan, kuten Paavalilla on otsaa valheellisesti Roomalaiskirjeessään väittää:

Yhden ainoan ihmisen teko toi maailmaan synnin ja synnin mukana kuoleman. Näin on kuolema saavuttanut kaikki ihmiset, koska kaikki ovat tehneet syntiä (Room.5:12)

vaan Herra päätti syytä selittämättä, että tie Elämän puulle (joka myös sijaitsi Eedenissä (1Moos.2:9), pistetään nyt poikki - suljetaan!
Syyllisyys on Herra Jumalan yksilön eteen Eedenissä uittamaan vieheeseen kätkemä koukku – hunaja-ansa: yksilön oma sisäinen voima ja itsearvostus, tahto nujerretaan, ja tilalle tarjotaan ulkoinen ratkaisu – hallintajärjestelmä – pelkän uskon, kuvitelman kautta tapahtuva pelastus – oikea lottovoitto, ilman että on edes joutunut täyttämään ainoatkaan kuponkia.
Kristitty selittääkin kärsimyksensä ja maailman vääryydet sekä Herra Jumalan pojan teurastuksen kautta tapahtuneen pelastuksensa "suurena suunnitelmana", mikä on itsepetollisen ovela tapa siirtää tekojensa taakka omilta harteiltaan - poistaa vastuu omista teoista ja ympäristön tilasta. Jos kaikki on Jumalan käsissä, yksilön ei tarvitse kohdata silmästä silmään omaa voimattomuuttaan tai sitä kammottavaa hiljaisuutta, joka syntyisi, jos hän tajuaisi istuvansa autiolla asemalaiturilla, asemalla, josta rata on purettu, seisovansa tyhjyyden yllä.
Kristinusko huojuu neljällä pilarilla – merkitys, päämäärä, suhde muihin ja suhde omaan itseen. Ne on muovattu kristinuskon kehdossa tehokkaiksi talutusnuoriksi ja kuonokopeiksi. Ne eivät ole olemassa ihmistä varten, vaan ne on luotu takomaan ihmisestä muottiin sopiva, tottelevainen osa suurta koneistoa – kerittävää laumaa. Kun katsomme tätä,

näemme, miten jokainen kristitylle annettu lupaus on todellisuudessa valheella kuorrutettu koukku - ansa.

Merkitys on pelkkää pätkätyötä Herra Jumalan rangaistusleirillä. Kristinusko väittää antavansa elämällesi merkityksen, koska olet ”osa Jumalasi suurta suunnitelmaa”. Mutta mieti: jos merkityksesi on ulkoistettu Luojalle, se ei ole suinkaan sinun omaa elämääsi. Se on pelkkä väliaikainen laina. Elämäsi ei ole arvokasta sen itsensä takia, vaan siksi, että se palvelee Luojaasi. Ihminen on vain yksi ”laina” rangaistusleirin orjatyövoimasta, jonka merkitys, elämä ja kuolema riippuvat siitä, kuinka kuuliaisesti hän noudattaa ”Luojavartijan” hänelle antamia käskyjä ja tottelee tämän määräyksiä.

Päämäärä: Elämä on pelkkä tyhjyyttään kumiseva odotushuone! Kun elämän päämääräksi asetetaan pelastus ja taivas, tämä maailma ja tämä elämä muuttuvat tarpeettomaksi roskaksi. Kristitty elää jatkuvassa ”vikatilassa”, yrittäen hioa itsestään pois sitä ihmisyyttä, jota kutsutaan yhden hedelmästä haukatun suupalan aiheuttamaksi perisynniksi. Mutta jos tavoiteltava maali on aina kuoleman takana, tästä hetkestä tulee pelkkää kärsimyksen synnyttämää kitkaa. Ihmisen päämäärä ei ole suinkaan elää, vaan selviytyä, joten kuten kuolemaan asti mahdollisimman vähin vaurioin ja odottaa luvattua ylösnousemista. Elämästä tulee ja se on säälimätöntä pakoa todellisuudesta. Kristinusko ei opeta elämään, se opettaa odottamaan lupaa elämiseen – lupaa, jota ei koskaan tule! Päämäärä ei ole elämä, vaan elämästä eroon pääseminen

Lähimmäisenrakkaus: Tarkkailuluokka säännöillä. Lähimmäisenrakkaus kuulostaa kauniilta periaatteelta mutta kaksinaismoraalisi vuoksi et edes huomaa, että se on ehdollista. Toinen ihminen nähdään ”Jumalan kuvana”, mutta vain niin kauan kuin hän pysyy sovituissa koordinaateissa. Jos hän poikkeaa dogmista, rakkaus muuttuu silmänräpäyksessä tuomitsemiseksi – harhaoppisten, toisinajattelijoiden ja jumalattomien, jos ei nykyaikana suoranaiseksi teurastukseksi, niin takuuvarmasti ainakin henkiseksi kidutukseksi ja ylenkatsomiseksi - halveksunnaksi. Lähimmäisen rakkaus on kristityille Jeesuksen rakkauden sijaan Gestapon ja KGB:n kaltainen tarkkailu- ja kyttäysjärjestelmä - selli: minun on tekohymyn takaa näyteltävä, että rakastan sinua, mutta samalla minun on vahdittava, oletko sinä tarpeeksi viallinen ja nöyrä, vai vastaan hangoitteleva yksilö, joka ansaitsee tulla tuomituksi – helvetin tulen! **Kaksinaismoraalin malka:**

Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi? *Taikka kuinka saatat sanoa veljellesi: ’Annas, minä otan rikan silmästäsi’, ja katso, malka on omassa silmässäsi?* ***Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet ottaa rikan veljesi silmästä.*** (Matt.7:3–5)

Malkassa on kyse kaksinaismoraalista, yksinkertaisimmillaan tekojen ja sanojen ristiriidasta. Vai kuvitteletko, että Jeesus vuorisaarnassa todella kehotti kuulijoita poistamaan silmistään konkreettisesti näkökykyä haittaavia roskia? Malkahan on katemateriaalin

painona pidetty harjalta räystäälle kulkeva halkaistu seiväs. Jeesusko siis muka kehotti kuulijoitaan poistamaan silmistään monimetrisiä seipäitä?
Useimmat meistä eivät kuitenkaan edes ymmärrä, mitä kaksinaismoraali oikein on (varmaan jotain hyvän makuista kotiin kannettua pikaruokaa?), sillä kaksinaismoraalia pidetään ihmisten keskuudessa niin luonnollisena omakohtaisen käyttäytymisen muotona, ettei siihen edes jokapäiväisessä elämässä kiinnitetä lainkaan mitään huomiota. Ei edes Wikipedia ymmärrä alkuunkaan mistä kaksinaismoraalissa on kyse, koska tuon tietosanakirjan ”valvojat” itsekin ovat kaksinaismoralisteja! Kaksinaismoraali on kuin tietokonevirus, joka saastuttaa sinut ennen kuin huomaatkaan läpikotaisin! Kaksinaismoralisti ei edes itse käsitä, että hänen puheensa ja tekonsa voisivat olla jotenkin moraalisesti vääriä - moitittavia! Kaksinaismoraali tekee ihmisen käytännössä, vaikka hän kuulee, kuuroksi, vaikka hän näkee, sokeaksi ja vaikka hänellä on sydän - sydämettömäksi. Kaksinaismoraalissa on nimenomaan kyse yksilön omien sanojen ja tekojen keskinäisestä ristiriidasta. Eikä pelkästään tekojen ja sanojen ristiriidasta, vaan myös siitä, että kohtelee lähimmäistään eri tavoin - valikoi kanssaihmiset hylättyihin ja valittuihin! Eli puhuu, muttei seiso sanojensa takana tai puhuu yhtä, mutta tekee toista - kohtelee eri ihmisiä, lähimmäisiä ja kaukaisia, samoissa tilanteissa eri tavalla ja eri tilanteissa samoin, vastaa lähimmäisen hymyyn hymyllä, mutta iskee ensimmäisen tilaisuuden tullen tikarin hänen selkäänsä. Jakamalla käytöksensä muita kohtaan tekopyhästi ja ulkokultaisesti joko arvostetuksi hyvyydeksi tai hyväksytyksi epäinhimillisyydeksi, kaksinaismoralisti peittää taitavasti jokapäiväisen arkisen pahuutensa. Tämä on kristittyjen arvokkain lahja ihmiskunnalle!
Kristittyjen kaksinaismoraali onkin koko maapallon yhteisen moraalin läpimätä kivijalka, kaikkialla aivan jokaisen maailmankatsomuksen ydin, yleisesti vallalla oleva hyväksytty moraalistandardi – myrkyllinen rikkaruoho. Ja kaksinaismoraali tarttuu vanhempien antaman esimerkin mukaan aina yhä uusiin sukupolviin kuin rusketus auringonottajaan kesähelteellä! Yksilön, joka elää kaksinaismoraalin kehdossa, on äärimmäisen vaikea päästää irti tutistaan, saati ymmärtää, mitä seurauksia kaksinaismoraali kantaa kohdussaan. Kaksinaismoraalista luopuminen voi jopa olla yksilölle yhtä mahdotonta kuin täplistä luopuminen on leopardille.
Kristinusko vieheen koukku: syyllisyyden automaattinen siirto Kristinusko on rakentanut koko mädän kaksinaismoraalinsa perisynnin varaan, ja tämä syyllisyys on laskelmoidun ovelasti polttomerkitty naiseen. Jotta järjestelmä voisi selittää, miksi maailmassa on kuolemaa ja kärsimystä, se tarvitsi syntipukin. Sen sijaan, että olisi hyväksytty elämän todellinen luonne, luotiin valheellinen tarina hyväuskoisesta, siis ”tyhmästä” naisesta, Eevasta, joka käärmeen houkuttelemana haukkasi yhden ainoan vaivaisen suupalan hedelmästä, suupalan, joka väitetään aiheuttaneen aivovaurion, vioitti hamaan tulevaisuuteen saakka jokaisen yhteiskunnan jäsenen kaikki miehet mukaan lukien.
Kristinusko antoikin naiselle täytettäväksi mahdottoman roolin, jossa naisen on esitettävä joko synnitöntä ja saavuttamatonta neitsyt Mariaa tai ja yhtä aikaa syntistä houkutus-

lintu huoraa, Eevaa! Tämä roolijako sukupuolten välillä tarjosi luomakunnan kruunulle, miehelle täydellisen tavan paeta vastuutaan. Aatamin sanat Herralle:

”*Vaimo, jonka annoit olemaan minun kanssani, antoi minulle siitä puusta, ja minä söin*”

on erinomainen esimerkki tästä vastuunpakoilusta. Suuressa osassa maapalloa (myös kristittyjen keskuudessa) nainen onkin yhä pelkkä oivallinen miehen siemennesteen säilytyskotelo, huntuun ja häpeään verhottu synnytyskone, kaunein värein maalattu helvetin porttikäytävä. Tasa-arvo ja tasapalkka miehen kanssa ovat Suomessakin edelleen vain kaukainen haave. Naisen seksuaalisuus on yhä suurelta osin tabu. Kaksi vastakkaista, saati samaa, sukupuolta ovat suurelta osin kykenemättömiä kohtaamaan toisensa avoimesti ja luottamuksella, nauttimaan toisistaan, läheisyydestä. lämpimän sormen iholle piirtämistä salaisista aakkosista - rakkaudesta. Koiraakin pidetään useammin parempana ystävänä miehelle kuin vaimoa. Sytyttäessään rakkaudettomuuden roihun apostoli Paavali sitoi naisten suut, ohjasi heidät nyrkin ja tulisijan väliin, osoitti heille asemansa ja paikkansa nurkassa näin siveästi:

*…**olkoot vaimot vaiti** teidänkin seurakunnankokouksissanne, sillä heidän ei ole lupa puhua, vaan olkoot alamaisia, niin kuin lakikin sanoo.* (1Kor.14:34)

*Mutta **epäpyhiä ämmäin taruja karta** ja harjoita itseäsi jumalisuuteen.* (1Tim.4:7)

Kunnianarvoisa kirkkoisä, länsimaisen teologian perustaja Quintus Septimius Florens Tertullianus (155–240) maalailikin kristinuskon alkuaikoina:

Te olette perkeleen porttikäytävä, te olette tuon** [*kielletyn*] **puun ilmi tuojat; te olette Jumalan lain ensimmäiset hylkääjät; te olette se, joka viekoitteli hänet, jonka kimppuun perkele ei kyennyt käymään. Te tuhositte niin helposti Jumalan kuvan, miehen.

Jos miehellä menee jokin pieleen, syy löytyy aina helposti ulkopuolelta ja hyvin läheltä, sillä 1494 ilmestynyt ”Malleus Malleficarum”, Henrik Kramerin, paavi Innocentius VIII kutsuman dominikaanimunkin, kirjoittama naisen alistamisen peruskirja antaa vastausken: .

Mitä muuta nainen on kuin ystävyyden este, pakenemattomissa oleva rangaistus, välttämätön paha, luonnollinen kiusaus, halua herättävä onnettomuus, kodin vaara, ihastuttava kiusa, luonnon antama paha, joka on maalattu kaunein värein.

Itse: Tyhjäksi koverrettu ihminen Tämä on kristinuskon törkein petos. ”Oman itsensä” oleminen on julistettu perisynniksi. Jotta voisit olla kristitty, sinun on ensin uskottava

käärmeen valeita, hylättävä itsesi ja alistuttava määräysten ja käskyjen edessä - toteltava. Ruumiisi ei ole omasi, tahtosi ei ole omasi. Sinut on koverrettu tyhjäksi, jotta dogmi voi asua sinussa. Kun ihminen menettää pala palalta oikeuden omaan itseensä, hallintaansa, hän on täydellisesti hallittavissa.

Mitä jää jäljelle? Kristinuskon perkausviilto paljastaa totuuden: kristityn ”elämän tarkoitus” on vain korulause - loru, jolla peitetään pyrkimys alistaa yksilö täydelliseen kuuliaisuuteen. Kristinusko ei opeta sinua olemaan vahva tai itsenäinen. Se opettaa sinut olemaan kuuliainen, nöyrä ja hiljainen – alistu ja tottele. Se on markkinointia, jossa nöyryyttä ja kuuliaisuuta myydään hyveenä, jotta ihmiset eivät kapinoisi tässä ja nyt, kuten Baabelin tornin tapauksessa. Elämästä tulee suljettu osasto, jossa luvataan ruoskan varjossa maito ja mettä, mutta vaaditaan viime kädessä luopumaan omasta tahdosta - minuudesta. Kyse ei ole pelastuksesta, vaan ihmisen kesyttämisestä - tuhoamisesta!

Jumalan yhteys: ”Ikuinen kuoro” aidatun alueen sisällä. Kristittyjen käsitys ikuisesta elämästä on mekaanisesti käsittämätön. Jos elämän tarkoitus on vain ”olla Jumalan yhteydessä” ja tämä ilmenee palvontana, kyseessä on staattinen vankila. Taivaan portin paradoksi paljastaa Herran rakentaman hierarkian: portti ja muuri edellyttävät aina valvontaa ja poissulkemista – vankileiriä - rangaistussiirtolaa. Jos kaikki synnit on taivaassa anteeksiannettu ja olet lunastettu, niin miksi helvetissä tarvitaan turva-alue - aidattu territorio, portti ja portinvartija Pyhä Pietari? Vai onko taivas sähköistetyin piikkilangoin ympyröity ja ampumatornein (Jehovan todistajat ja vartiotorni) saarrettu rangaistusleiri, jossa elämän tarkoitus vihdoin saavutetaan: veisataan yhdessä ikuisesti virsiä hoosianna huudahdusten saattelemana ja heilutellaan hymy huulilla palmunlehviä?

Kristittyjen ikävä unohdus vs. heidän olematon lukutaitonsa: Kristityt väittävät, että jälleensyntymää ja karmaa ei ole, koska he Konstantinopolin toisessa kirkolliskokouksessa vuonna 553 pöytään lyötiin kielteinen päätös pre-ekstenssistä – eli platonisesta ajatuksesta sielun olemassaolosta ennen syntymää ja toiseksi oikeaoppiset kristityt olivat jo ennen tuota ja tuon päätöksen jälkeen teurastaneet vuosisatojen saatossa jokaisen, joka uskalsi olla heidän kanssaan eri mieltä! On perin outoa, että he eivät teurastaneet myös Jeesusta, sillä Nasaretilainenhan kertoo Luukkaan evankeliumissa aivan suoraan ilman mitään vertauksia:

Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja eli joka päivä ilossa loisteliaasti. Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita ja halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Ja koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitansa. Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin. Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan. Ja hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään minun kieltäni, sillä ***minulla on kova tuska tässä liekissä!*** *'Mutta Aabraham sanoi:* ***Poikani, muista,***

että sinä eläessäsi sait hyväsi, ja Lasarus samoin sai pahaa; mutta nyt hän täällä saa lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa. *Ja kaiken tämän lisäksi on meidän välillemme ja teidän vahvistettu suuri juopa, että ne, jotka tahtovat mennä täältä teidän luoksenne, eivät voisi, eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.'* (Luuk.16:19–26)

Ja karmaako ei ole? Mitä Genesaretinjärven kapinallinen sanoikaan Matteuksen kirjaamana vuorisaarnassa?

Jos te osoitatte ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette?... Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi; sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan... Sen tähden, kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat (Matt.5:47, 7:2,12)

tai ***…kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, ne miekkaan hukkuvat.*** (Matt.26:52)

Eivätkö nämä Jeesuksen sanat muka vahvista myös Jahve Herran sanat:

Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä on ihminen vuodattava (1Moos:9:6)

Noudattavatko juutalaiset Jahve Herransa tai kristityt Vapahtajansa antamaa ohjetta oikeasti? Paskan marjat!
Juutalaisten ja kristittyjen oleellisen ero syntyy siitä, että juutalaisten äidinkieli on heprea ja kristityt laativat ensimmäiset pyhät kirjoituksensa kreikaksi. Se minkä juutalaiset lukivat pyhistä kirjoituksistaan Tanakhista (Toora, Ne'vim ja Ketuvim = kristittyjen Vanha testamentti - VT) oli aivan eri selitys ja opetus, mitä kristityt lukivat Vanhasta testamentista. Juutalaiset lukevat Tanakhia täysin ilman kristillisiä, kreikankielisiä filttereitä, suodattimia, joilla paimennettavat on pidetty sokeina.
Sitä paitsi ei-juutalaiset eivät ymmärrä, että juutalaisilla on Tooran rinnalla vielä Talmud (suullisen lain kirjaus), jota he pitävät aivan yhtä pyhänä ja sitovana kuin Tooraa. Talmud on käyttöopas, lakimiesten ja rabbien vuosisatainen väittelykoneisto, joka määrittelee, miten Tooran lakia sovelletaan käytännössä.
Kristinusko kopio juutalaisten Tanakhin, nimesi sen ivallisesti "Vanhaksi" testamentiksi (ikään kuin se olisi vanhentunut tai korvattu) ja liitti sen perään Uuden testamentin. Juutalaisille Uusi testamentti puolestaan on pelkkää herjausta.
Juutalaiset siis tietävät alkutekstin tarkan sisällöllisen opetuksen, joten heillä on aivan oma selitysvalikoimansa ja suljettu suojakuorensa.
Juutalaiset tietävät, että sanalla **Nachash** on hepreassa kolme merkitystä: *käärme*, *loistava/hohtava olento* sekä *ennustaminen/magia*. Uskonoppineet ja kabbalistit tietävät tämän sanaleikin täydellisesti. He tietävät, että **Nachash** oli korkean tason älykäs ja loistava

olento, valon enkeli eli serafi (sana *Seraph* tarkoittaa sekä tulista olentoa että käärmettä, kuten Toora/4Moos.21 osoittaa). Juutalaisilla ei siten ole kristillistä ”syntiinlankeemusta” **(Original Sin).** Juutalaisuudessa ei ajatella, että ihminen syntyisi valmiiksi kirottuna tai perisynnin saastuttamana. Heille kyseessä oli vain ”virhe” tai valinta, joka käynnisti historian syklit. He eivät syytä ”käärmettä” Eedenin karkotukseen, vaan pitävät tapahtunutta eräänlaisena järjestelmän sisäänrakennettuna testinä.
Kristityt eivät alkukielestä tehtyjen käännösvirheiden vuoksi käsitä, että JWHW ei luonnut alussa maata ja taivasta:

”*Alussa Jumala loi taivaan ja maan*” (1Moos.1:1)

vaan vain erotti ne toisistaan (heprean verbi ”**bara**” (kuten hollantilainen Tillburgin yliopiston professori, Vanhan testamentin tutkija Ellen van Wolde väitti), jota käytetään ensimmäisessä lauseessa, ei tarkoita luoda, vaan erottaa [tilassa] muotoilla, raivata tai rajata). Kristityt eivät surkean kielitaitonsa vuoksi tajua, että maa oli ennen ensimmäisen ihmisen luontia autio ja tuhottu **(Tohu va-Vohu,** mikä tarkoittaa absoluuttista kaaosta, autiota, hävitystä ja tyhjyyttä, tyhjää, hedelmätöntä, tuhottua, sekasortoista eli aiempien ikuisuuksien raunioita**)**

Minä katselin maata, ja katso, se oli autio ja tyhjä, ja taivasta, eikä siinä valoa ollut. *Minä katselin vuoria, ja katso, ne järkkyivät, ja kaikki kukkulat huojuivat. Minä katselin, ja katso,* ***ei ollut yhtään ihmistä,*** *ja kaikki taivaan linnut olivat paenneet pois. Minä katselin, ja katso,* ***hedelmätarha oli erämaana, ja kaikki sen kaupungit olivat kukistuneet Herran, hänen vihansa hehkun, edessä.*** (Jer.4:23–26)

Juutalaiset tietävät historian aiemmat neljä ikuisuutta ja sen, että tietysti myös sen, että maa ”oksentaa” laumat ulos automaation lailla. He tietävät, että tämä maa-alusta on syklinen teurastamo ja puhdistuslaitos, joka hylkii asukkaitaan aina, kun koodi korruptoituu liikaa. Kristityt eivät osaakan edes lukea – he eivät näe, että tekstissä lukee:

Älkää saastuttako itseänne millään näistä, sillä näillä kaikilla ovat itsensä saastuttaneet ***ne kansat, jotka minä karkotan*** *teidän tieltänne. Sen tähden noudattakaa minun käskyjäni ja säädöksiäni älkääkä mitään näistä kauhistuksista tehkö, älköön maassa syntynyt älköönkä muukalainen, joka asuu teidän keskellänne. sillä kaikkia näitä kauhistuksia ovat tehneet tämän maan asukkaat,* ***jotka olivat ennen teitä****, niin että maa tuli saastaiseksi – ettei maa teitäkin oksentaisi, jos te sen saastutatte,* ***niin kuin se on oksentanut ulos sen kansan, joka oli ennen teitä*** (3Moos.18:24–28)

Kristittyjen Raamatun alkutekstin pitäisikin ilman käännösvirheitä kuulua näin:

Alussa Jumala erotti taivaan ja maan, ja pimeys oli syvyyden päällä. Maan ensimmäiset asukkaat Jumala oksensi ulos. Sen jälkeen maa oli autio ja tuhottu, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä...

Raamatun perusosio, alkuperäinen ja oikea Musta Raamattu, juutalaisten ja kristittyjen uskonperuskivi murtuu lopullisesti, kun miettii mitä tarkoittaa se, että Raamatussa on kolme eri kertomusta maan päällä eri aikoina eläneestä ihmisestä!

*Ja Jumala sanoi: "**Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme**; ja vallitkoot he meren kalat ja taivaan linnut ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa matelevat". Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; **mieheksi ja naiseksi hän loi heidät*** (1Moos.1:26,27)

ja sama Mooseksen 1. kirja jatkaa seuraavassa luvussa:

*Silloin **Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieramiinsa elämän hengen**, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu. Ja Herra Jumala istutti paratiisin Eedeniin, itään, ja asetti sinne ihmisen, jonka hän oli tehnyt* (1Moos.2:7.8)

Eli Raamattu sisältää peräkkäin kolme ei luomiskertomusta – ensimmäisen mukaan tehtiin mies ja nainen Herran kaltaiseksi, kuvaksi ja toisen mukaan maan tomusta tehtiin vain ihminen, jonka sieraimiin Herra puhalsi elämän hengen ja kolmas luomiskertomus kertoo, että miehen kylkiluusta rakennettiin nainen!

*Niin Herra Jumala vaivutti ihmisen raskaaseen uneen, ja kun hän nukkui, **otti hän yhden hänen kylkiluistaan** ja täytti sen paikan lihalla. Ja **Herra Jumala rakensi vaimon siitä kylkiluusta, jonka hän oli ottanut miehestä!*** (2Moos.2:21–25)

Kun ihminen on tarpeeksi sokea, niin hän ei näe, kuten esimerkiksi arvostettu tiedemies Richard Dawkins (jonka näkökyvystä hiukan myöhemmin luvussa Evolutionistit - Merituppi Syndrooma), kun hän katsoo tarpeeksi monta kertaa toistettua valhetta, kuten luomiskertomusta! Hän näkee ensin vain tuon alinomaa toistetun valheen, mutta miettiessään tapahtumia, hän oivaltaa, että kyse ei ole yhdestä ainoasta tapahtumasta, yhdestä luomisesta, vaan kolmesta eri tapahtumasta, joista ainakin kaksi viimeistä, ellei peräti kaikki kolme ovat tapahtuneet geenimanipulaation (tomu ja kylkiluu) kautta, eikä ilmeisesti ainoastakaan luomisesta! Eli Raamatun tekstin mukaan, Jahve Herra ei luonnut ihmistä, vaan ihminen oli jo olemassa silloin, kun hän otti maa haltuunsa ("*vallitkoot*"), tultuaan myöhemmin, saastutettuaan maan, "*oksennetuksi"* ulos!
Herääkin kysymys, että Raamatun luomiskertomuksella halutaan peitellä todellisia tapahtumia, jopa sitä, että ihminen on mahdollisesti itse, luonnut tämän oravanpyörän,

varsinaisen verikarusellin. Mutta miksi? Mikä totuuden kiertämisen perimmäinen tarkoitus? Miksi valhe valheen perään?

Ja erittäin oleelliset seikat olemassaolollemme ovat luomiskertomuksista löytyvät sanat: *”**Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme”*** (1Moos.1:26)***, ”Jumala teki maan tomusta ihmisen”*** (1Moos.2:7) ja ***”Jumala rakensi vaimon siitä kylkiluusta, jonka hän oli ottanut miehestä”*** (1Moos.2:22) sekä jakeet:

*Ja **mies yhtyi vaimoonsa Eevaan; ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Kainin** ja sanoi: “**Minä olen saanut pojan Herran avull**a.” **Ja taas hän synnytti pojan**, veljen Kainille, Aabelin. Ja Aabelista tuli lampuri, mutta Kainista peltomies.* (1Moos.4:1,2)

Kaikki nuo kolme eri Tooran kirjausta voivat kertoa ja ainakin osa niistä kertoo ihmisen geneettisestä manipulaatiosta! Zohar eli Loiston kirja (Sefer Ha-Zohar, kokoelma kabbalan eli juutalaisen mystiikan ehdoton pääteos ja peruskivi) tunkeutuu syvemmälle muinaisuuden hämärään, neljänteen lisääntymisen yhteydessä tapahtuneeseen”geenimanipulaatioon”:

Kaksi olentoa (Adam ja käärme) olivat sukupuoliyhteydessä Eevan kanssa ja hän tuli raskaaksi molemmista ja synnytti kaksi lasta. *Kumpikin seurasivat miespuolisia vanhempiaan ja heidän henkensä erosivat, toinen tälle puolen ja toinen toiselle puolen, samalla tavoin kävi heidän luonteilleen. Kainin puolella on kaikki pahuuden lajit, Aabelin puolelta tulee armollinen joukko, ei kuitenkaan täysin hyvää tekevä – hyvä viini on sekoitettu huonon kanssa.* (Zohar s.230)

Koska kristityillä ja juutalasilla on käytettävissä aivan sama luomiskertomus, niin on pakko sivuta seuraavaksi niitä molempia sillä Zohar tunkeutuu kauemmas teksistä, syvemmälle mystiikan hämärään ja selittää tapahtuneen lopulta aivan kuten Adam ja Eeva (”***vaimo, jonka annoit***” 1Moos.3:12) ja ”***käärme petti minut***” (1Moos.3:14) – en se minä ollut!

1. *Zuhama* – metafyysinen ja fysiologinen saasta

Zohar käyttää Eevan ja käärmeen kohtaamisesta ja sen seurauksesta hebreankielistä käsitettä **Zuhama**, mikä kääntyy suoraan hengelliseksi rajaksi, limaksi, kuonaksi tai saastaksi.

Teksti selittää, että kun käärme kohtasi Eevan, se ”yhtyi häneen” (henkiolento Samaelin ja Lilithin androgyyni voima, joka operoi käärmeen kautta). Tässä fysiologisessa tunkeutumisessa käärme ruiskutti Eevaan oman *zuhama*-limansa.

Tämä saasta ei ollut vain moraalinen tahra, vaan biologinen muutos. Zohar kertoo, että tämä käärmeen ruiskuttama myrkky on syynä ihmisen biologiseen kuolevaisuuteen, sai-

rauksiin ja siihen eläimelliseen, alhaiseen itsekkyyteen (liskoaivojen virtapiiriin), joka hallitsee ihmistä.
Ensinnäkin Samaelin ja Lilithin androgyyni ei ollut suinkaan mikään vastenmielisen niljakas otus ja toisekseen Zohar paljastaa, että zuhma-lima tarkoittaa itse asiassa geenimanipulaatiota

2. Käärmeen kateus ja halu ottaa Eeva vaimokseen

Zohar paljastaa toisaalta kohtaamisen motiiviksi puhtaan, pahanlaatuisen narsismin ja kateuden. Käärme (Nachash) oli alun perin pystyasennossa kulkeva, loistava ja älykäs olento, joka katsoi paratiisissa maannutta Adamia ja Eevaa.
Käärme näki sen kunnian, jonka Herra oli Adamille antanut, ja iski silmänsä Eevaan. Se koki sietämätöntä kateutta siitä, mitä Adamilla oli ja mitä siltä itseltään puuttui.
Zohar sanoo suoraan, että käärmeen tavoitteena oli tappaa Adam ja ottaa Eeva omaksi vaimokseen, jotta se voisi hallita maailmaa Eevan kautta. Kohtaaminen puun alla oli strateginen saartoliike: käärme käytti Eevaa särkeäkseen Adamin suojan ja päästäkseen itse käsiksi ihmisen sukulinjaan.
Zohar sis väittää, että pelkkää hyvää tarkoittava Herra muka katseli vain sivusta, kun käärme ”hyväksikäytti” Eevaa härskisti ja yritti suorittaa vallankaappauksen! Loiston kirjan ongelma löytyy myös siitä, että juutalaisessa ja varhaiskristillisessä perinteessä arkkienkeli Samaelin lankeaminen liitetään yleensä joko maailman luomiseen tai ihmisen lankeemukseen Eedenin puutarhassa, koska hän kieltäytyi kumartamasta ihmistä tai koska hän istutti viiniköynnöksen Eedenin paratiisiin mutta joka tapauksessa tuo androgyyni ei ollut enää loistava kuparilta hohtava valo-olento, sillä hänhän oli jo langennut aiemmin.
Vai yrittääkö Zohar peräti väittää, että ensin ihanan häikäisevä valo-olento ”limasi” Eevan ja sitten tämä ihanuus kieltäytyi kumartamasta limatötteröään ja kiitokseksi sisään-ulos- tempusta istutti viimeiseksi viiniköynnöksen Eedeniin! Vai onko lankeemuksen, kumartamisen ja istutusajankohdan epäselvyyksillä vain hämärtää todellisia tapahtumia, peittää se tosiasia, että käärme ei olet mikään haiseva ja rupinen klonkku, vaan aivan aito hologrammitähti, linnunradan liittovaltion Mr. Galactic (*he took a face from ancient gallery”,* Jim Morrison)! Näin kenellekään ei välähtäisi mielessä, että Eedenin yössä Eeva myrkytettiin biologisesti – käytännössä raiskattiin.
Koko androgyyni tarina on keksitty satu. Sadulla peitettiin, (kuten Warrenin komissio peitti taikaluodilla ja humanitäärisellä Carcano M91/38-pulttilukkokiväärillä) se raaka fakta, että asialla oli aivan reaalinen, fysiologinen, oikea hunaja-ansa Linnunradan liittovaltion, nykyisin nigerialaisten huijarien romantiikkatekniikkaa käyttävä Mr. Galactic, aito hologrammitähti, joka tuli ja suoritti sen kylmän biologisen iskun, raiskauksen Eedenin yössä. Teologit ja kabbalistit punoivat sadun ”androgyynin saastaisesta ihanuudesta” (eivät ole vieläkään varmoja kumpi) ja lankeemusmystiikasta vain siksi, etteivät he itsekään tajunneet tapahtunutta (mikä on todennäköisintä) tai eivät halunneet häveliäisyyssyistä tajuta ja jos ehkä tajusivat, niin peittelivät tapahtunutta siksi, ettei kukaan

tajuaisi katsoa öistä geneettistä operaatiota totuuden valaisemana, joka Eedenin yössä todellisuudessa tapahtui - tajutonta.
Kristityt eksegeetikot puolestaan eivät ole edes ryhtyneet selittelemään itselleen ja paimennettaville sanan **Nachash** sisältöä. Raamatuntutkijat eivät ole halunneet edes kuvitella Eedenin yöllisiä tapahtumia. Heille käärme on käärme ja sillä hyvä. Väliäkö sillä on, miten käärme houkutteli Eevan haukkamaan hedelmää, koko maalaus- ja alttaritaide kuvaa pettäjän hyvän- ja pahantiedonpuun ympäri kiertyneeksi käärmeeksi. He kaikki kuvittelevat, että Eeva olisi muka rupatellut Eedenin puutarhassa niitä näitä niljakkaan käärmeen kanssa, koska heidän ajatuksenjuoksunsa lukittuu sillä hetkellä, kun he kuvittelevat olemassa olevaa käärmettä ja ehkä jopa luonnossa kohtaamaansa käärmettä ja yhdistävät kuvitelmansa välittömästi suoraan pahuuteen ja käärmeenmyrkkyyn hypäten kuvitelmissaan yli hedelmän haukkaamista edeltävän mahdollisen tapahtumaketjun! Miten helppoa onkaan pitää massat erossa totuudesta, kun jopa raamatuntutkijat ja uskonoppineet lukitsevat silmänsä mieluummin luontokuvastoon, kuin katsovat sitä alkuperäistä, metallisesti kiiltävää hunaja-ansaa.
Ja vielä ikävämmäksi täydelliseksi järjettömyydeksi koko valoisassa ja häpeilemättä Eedenissä tapahtunut ryhmäseksikohtaus pyhien tekstien laatijoiden osalta muuttuu, kun tarkastellaan ylös kirjattuja jakeita:

Ja mies yhtyi vaimoonsa Eevaan; ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Kainin (kasvissyöjä) *ja sanoi: ”Minä olen saanut pojan Herran avulla” Ja taas hän synnytti pojan, veljen Kainille, Aabelin* (lihansyöjä) (1Moos.4:1,2)

Eli kun kasvissyöjä tappaa lihansyöjän, Kain (Aadamin jälkeläinen) Aabelin (JWHW:n jälkeläinen), niin herää vinha epäilys, että tarinan aikoinaan tekstiksi muotoillut henkilö ei ole tiennyt mitä hän kirjoittaa. Tarinan juonen kannalta ei ole mitään järkeä siinä, että Aadamin suku jatkuu mutta Jahven ”kaltainen”-*”Katso, ihminen on tullut sellaiseksi kuin joku meistä”* (1Moos.3:22) - sammuu kedolla! Tällöinhän geenien siirtäminen sukusolujen kautta ihmiseen epäonnistuu täydellisesti.
Tapaus Messiaksessa juutalaisuus ja kristinusko eroavat kaikkein rajuimmin, ja se paljastaa sen mekaanisen ansan, jolla massat on opetettu odottamaan tuonpuoleista taivaspaikkaa tai henkistä pelastajaa.
Juutalaisten odotus tulevasta Messiaasta – hepreaksi **Mashiach** eli ”*Voideltu*” – on pelkkää konkreettista ja tämänpuoleista reaalipolitiikkaa. Juutalaisille Messias ei ole mikään jumala, jumalan poika tai yliluonnollinen henkiolento, joka kuolisi kenenkään syntien vuoksi. Sellainen ajatus on heidän koodistonsa mukaan epäloogista herjausta. Heille Messias on **sataprosenttisen kuolevainen ihminen, mies**, joka toteuttaa viisi mekaanista ja sotapoliittista päätehtävää suoraan tällä maaperällä: 1) Daavidin suvun valtaan palauttaminen, 2) Temppelin (kolmas) jälleenrakennus, 3) Juutalaisten kokoaminen, 4)

Maailman laajuinen Toora ja 5) Messiaaninen aikakausi eli ”Voideltu” on verinen, vihollisten sorkat halkaiseva (Sak.11:16) pakkotyöleirin uusi Komendantti!
Kristityille sen sijaan Messias on Jumalan Poika, joka saapuu pelastamaan syntiset, vaikka **Vanhasta testamentista ei löydy ainuttakaan Jeesusta koskevaa ennustusta.** Matteus, Markus, Luukas, Pietari ja Paavali lainasivat Messias-väitteidensä tueksi Vanhan testamentin eli profetioiden **(Nevi’im)** loogisista asiakokonaisuuksista, asiayhteyksistä irrotettuja yksittäisiä lauseita, lauseenpätkiä, sanan sieltä, toisen täältä! Ja toisaalta ensimmäiset kristityt ”unohtivat” samojen profetioiden ne lauseet ja sanat, jotka eivät sopineet kirveelläkään Jeesukseen tai hänen käytökseensä! Kaikki juutalaisten laista löytyvät Messias-ennustukset koskevat Herra Demonin aikomusta lähettää lopun aikoina valituille väkivaltainen ja raaka ”komendantti”, jopa omia teurastava – maanpäällinen käskynhaltija.
Ja kaikkein ikävintä kristittyjen kannalta: On se, että Nasaretilainen nimitti Juutalaisten isää eli Jahve Herraa Perkeleeksi eli Saatanaksi (Ja se saatanan sama Jahve Herra on kristittyjenkin Jumala)!

Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä. (Joh.8:41–47)

Jokainen valitun kansan jäsen tiesi takuuvarmasti kuka heidän isänsä oli. Ylpeileväthän fariseukset Jeesukselle aivan selväsanaisesti, että:

”***meillä on yksi Isä, Jumala” (***Joh.8:41) 89:27

ja esimerkiksi vaikkapa Psalmi 89:27 vahvistaa fariseusten sanat:

Hän kutsuu minua: ’Sinä olet minun isäni, sinä minun Jumalani ja pelastukseni kallio’

Ja jos juutalaisten, kuten kristittyjenkin isä on Perkele, niin isän lapset, keitä he oikein ovat? Ei tarvitse silmät pyöreinä ja suu ammollaan ihmetellä, miksi lampaita silittelevä Jeesus teurastettiin ristillä, sillä hän nimitti juutalaisia uskonoppineita kyykäärmeitten sikiöksi:

Mutta nähdessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan kasteelle hän sanoi heille:
*”**Te kyykäärmeitten (myrkkykäärmeitten) sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaista vihaa?*** (Matt.3:7)

Te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te saattaisitte hyvää puhua, kun itse olette pahoja? *Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.* (Matt.12:34)

Te käärmeet, te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota pakoon? (Matt.23:33)

Nämä edellä olevat lainaukset Raamatusta kertovat väistämättä, että niin juutalaisten kuin kristittyjenkin aatepohjan ydin sekä niistä kumpuava ajatusmaailma ovat läheisiä verisukulaisia.
Molempien elämänkäsitysten laastin runkona on ollut pelko, sideaineena käärmeen tappava myrkky ja prosessin on käynnistänyt käärmeen ”kaksihaarainen kieli”, kieli, joka kertoo kaksinaamaisuudesta, valehtelusta tai tahosta, joka puhuu pahaa tai sanoo eri asioita (kaksinaismoraali) eri tahoille.
Kristityt odottavat kiihkeästi Taivaan porttien avautumista, Ilmestyskirjan lupaamaa pääsyä uuteen maahan ja uuteen taivaaseen, uuteen muureilla ympäröityyn Jerusalemiin, jonka:

hohto oli kaikkein kalleimman kiven kaltainen, niin kuin kristallinkirkas jaspiskivi. Ja kaupungin muurin perustukset olivat kaunistetut kaikkinaisilla kalleilla kivillä; ensimmäinen perustus oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalkedon, neljäs smaragdi, viides sardonyks, kuudes sardion, seitsemäs krysoliitti, kahdeksas berylli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krysoprasi, yhdestoista hyasintti, kahdestoista ametisti. Ja ne kaksitoista porttia olivat kaksitoista helmeä; kukin portti oli yhdestä helmestä; ja kaupungin katu oli puhdasta kultaa, ikään kuin läpikuultavaa lasia. (ilm.21:11, 119–21)

Ja hän (enkeli) *näytti minulle elämän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. Keskellä katua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. Eikä yötä ole enää oleva, eivätkä he tarvitse lampun valoa eikä auringon valoa, sillä Herra Jumala on valaiseva heitä, ja he hallitsevat aina ja iankaikkisesti* (Ilm.22:1, 2–5)
Mutta mitä sanookaan profeetta Hesekiel kirjassaan Herran valittujen ihanasta tulevaisuudesta?

Minä levitytän verkkoni sinun ylitsesi monien kansojen suurella joukolla, ja ne vetävät sinut ylös minun pyydykselläni. Minä viskaan sinut maalle, heitän sinut kedolle, panen asustamaan sinun ylläsi kaikki taivaan linnut ja syötän sinusta kylläisiksi kaiken maan eläimet. Minä jätän sinun lihasi vuorten hyviksi ja täytän raatokasallasi laaksot, ***juotan maan sillä, mikä sinusta valuu, sinun verelläsi aina vuorille asti, ja purojen uomat tulevat sinusta täyteen****. Minä peitän taivaan, kun sinut sammutan, ja puen mustiin*

sen tähdet; auringon minä peitän pilviin, eikä kuu anna valonsa loistaa. Kaikki taivaan loistavat valot minä puen mustiin sinun tähtesi ja peitän sinun maasi pimeyteen, sanoo Herra, Herra (Hes.32:3–8)

Valehteleeko Jahve Herra? Eiko Raamattu olekaan sanasta sanaan täyttä totta? Hesekielen kirjan mukaan elämän virta vaikuttaakin olevan miekan veriurista pimeydessä noruva valittujen verivirta? Vai mistä Jeesus puhuu, kun hän Vuorisaarnassa, opettaessaan kansanjoukkoja, sanoo:

Jos siis se valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys! (Matt.6:23)

Viittaako Nasaretilainen Vuorisaarnassa sanoillaan ehkä Psalmiin 104?

Sinä (Herra) ***verhoudut valoon niin kuin viittaan****, sinä levität taivaat niin kuin teltan.* (Ps.104:2)

Vai osoittavatko Jeesuksen sanat fariseuksille myös 1.Kuninkaiden kirjan lukua 8?

*"**Herra on sanonut tahtovansa asua pimeässä*** (1Kun.8:12)

Vai Aamoksen kirjan lukuun 5?

Voi teitä, jotka toivotte Herran päivän tulemista. Miksi hyväksi on teille ***Herran päivä? Se on oleva pimeys, eikä valkeus*** (Aam.5:18)

Eikö Herran päivä ole pimeys*, eikä valkeus, eikö se ole synkeys, jossa ei valoa ole?* (Aam.5:20)

Luku- ja ajattelutaitoiselle tulee välittömästi mieleen, että Ilmestyskirjan lupaukset kalleuksien ympäröimästä pelastettujen uudesta majapaikasta elämän virran äärellä ovat pelkkää propagandaa samalla mallilla kuten Neuvostoliiton kommunistinen puolue esitteli kylmän sodan aikana lännelle maansa vankileirien saariston varsinaiseksi maanpäälliseksi onnelaksi ja kaikkinaisen kehityksen huipuksi, jossa ihmisoikeudet, tasa-arvo ja elintaso olivat maailman parhaat! Ja koska yksipuolisen propagandan menestys riippuu paitsi valtion sisäministeriössä työskentelevien henkilöiden älykkyystasosta ja maalaisjärjen käytöstä, myös ennen kaikkea kansalaisten aivovaurion vakavuudesta, niin ei olekaan mikään maailman suurin ihme, että hihhulointi vain jatkuu ja jatkuu!
Uskon veriveljien, juutalaisten ja kristittyjen tuputtamia selityksiä lähemmin tarkastellessaan, ei yksikertaisesti voi tulla muuhun lopputulokseen, kuin että Jeesus ei tainnutkaan kuulua tähän "herrakerhoon"! Vaikuttaa epäilyttävästi aivan sille, että **Raamatusta**

löytyykin kaksi keskenään täysin vastakkaista kertomusta: Kertomukset Valosta ja Pimeydestä, Hyvästä ja Pahasta!
Kertomus Hyvästä hyppää silmille lähinnä Johanneksen evankeliumista sekä Johanneksen ja Jaakobin kirjeistä niiltä osin kuin, ne ovat läpäisseet alkuperäistekstejä edelleen kopioineiden ja ylös kirjanneiden mitään käsittämään kykenemättömien sokean seulan!
Pimeys osio, eli valtaosa Raamatun sisällöstä, sisältää muun muassa sellaiset karkeat emävalheet ja totuuden vääristelyt kuin Luomiskertomus, Lilith, Syntiinlankeemus, Ihmisten tyttäret, Baabelin torni, Nooa, Aabraham ja Liitto, Iisak ja Sielun myynti, Jaakobin petos, Unien kuningas Josef, Egyptin orjuus, Valitut ja Kirotut, Juutalaisen uskonnon synty, Luvatun maan massateurastukset, Daavid, Job, Babylonian karkotus, Vanhan testamentin Messiasennustukset, edellä käsitelty Jouluevankeliumi, Johannes Kastajan rooli, Jeesuksen sanojen laajamittainen vääristely, Jeesus kutsui juutalaisten ja kristittyjen Jahve Herraa isäksi Perkeleeksi (Joh.8:44), Palmusunnuntai ja aasi, Juudaksen kavallus sekä Jeesuksen viimeiset sanat ristillä! Että sitä rataa – uskoville on tarjolla valheita ja vääristelyjä, valheiden ja vääristelyjen perään, pelkkää paskaa tuutin täydeltä!

Ja jos kristittyjen, juutalaisten ja muhamettilaisten Jumala on pimeydessä piileskelevä pahuus, niin Jeesushan ilmi selvästi ja kiertelemättä sanoo, kuka oli ja on hänen Isänsä:

Hän (Johannes Kastaja) ***oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte ainoastaan hetken ilotella hänen valossansa*** (Joh.5:33–35)

Kristinusko onkin rakennettu lukutaidottomuuden, oman edun tavoittelun, kadotuksella pelottelun ja taivaspaikalla lupailun, Matteuksen, Markuksen, Luukkaan, Pietarin ja Paavalin aloittaman valehtelun sekä umpisokeuden varaan!

ISLAM – PSYYKKISTÄ JA FYYSISTÄ MANIPULAATIOTA

Islam on juutalaisuuden ja kristinuskon älyllisesti kehitysvammainen serkku, yksi kurinalaisimmista katsomuksista, katsomus, jossa ihmiselämän tarkoitus on määritelty äärimmäisen tarkasti. Jos kristinuskossa elämän tarkoitus kiteytyy passiiviseen, taivaassa odottavaan ihanaan ”aidattuun siirtolaan” ja juutalaisuudessa Jahven ilmoittaman liiton aikaan saamaan ylemmyydentunteeseen, asemaan valittuna, niin Islam on tarkasti määrättyjen toimintaohjeiden kokonaisuus, jossa jokaisella liikkeellä on pilkun tarkat sääntönsä, jotka velvoittavat uskovia ehdoitta ja kurinalaisesti määräävät uskovien yhteisön (Umman) toimimaan, laajentamaan hallitsemiaan alueita ja suorittamaan annetut käskyt keinoja kaihtamatta tässä ja nyt.
Islamin lyhyt ja ytimekäs perusvastaus ihmisen olemassaololle on palvella (ibadah) ja alistua Allahin tahtoon. Koraanin suora ilmoitus (51:56) määrittää, että ihmiset ja džinnit (henkiolennot) on luotu vain palvelemaan häntä, jolloin elämä on pelkkää piian ja rengin alempiarvoista osaa (dunya), jossa oleellisinta on se, noudattaako ihminen annettua ohjekirjaa vai omaa tahtoaan. Merkityksellisyys tässä järjestelmässä syntyy puhtaasta lainmukaisuudesta. Elämä ei ole arvokasta sen itsensä takia tai sen perusteella, miltä yksilöstä tuntuu, vaan sen mukaan, kuinka hyvin hän suoriutuu viidestä Islamin peruspilarista ja tulkinnanvaraisesta sharia-laista.

Islamin viisi peruspilaria ovat

Uskontunnustus (Shahada): Todistus siitä, että on vain yksi jumala (Allah) ja Muhammad on hänen profeettansa.

Rukous (Salah): Viisi päivittäistä rukousta, jotka suoritetaan tarkasti määrättyi nä aikoina ja tiettyihin suuntiin ja asentoihin sidottuna.

Almut (Zakat): Pakollinen vuosittainen maksu omasta varallisuudesta (yleensä 2,5 %) köyhien ja yhteisön tukemiseen.

Paasto (Sawm): Kieltäytyminen ruoasta, juomasta ja sukupuoli yhteydestä au ringon noususta sen laskuun Ramadan-kuukauden aikana.

Pyhiinvaellus (Hajj): Matka Mekkaan vähintään kerran elämässä, jos siihen on taloudelliset ja terveydelliset mahdollisuudet.

Jokainen arjen käytännön teko, kuten ruokailu, rukoilu ja kaupankäynti, saa merkityksensä siitä, onko se halal (sallittu) vai haram (kielletty). Maanpäällinen elämä on alituista ohjekirjan selaamista, jonka pitäisi poistaa yksilön epävarmuus, mutta käytännössä se tuhoaa kaikkinaisen vapauden luoda oma todellisuus - elämä. Uskovien elämän tarkoitukseksi, päämääräksi on Islamissa asetettu Paratiisi (Jannah) ja helvetin välttäminen, mutta toisin kuin kristinuskon epämääräisessä ”armossa”, islamissa kyse on puhtaasta kirjanpidosta. Viimeisellä tuomiolla teot punnitaan lahjomattomalla vaa’alla, jolloin elämän maalin saavuttaa, jos ja kun on kerännyt mahdollisimman paljon plus pisteitä ja le-

vittänyt Islamin lakia (shariaa), sen yhteiskuntajärjestystä ja valtaa uusille alueille ja uusien ihmisten yli, ”laajentanut valtapiiriä pakon, alistamisen ja miekan avulla (dawah)”. Myös suhde kanssaihmisiin on Islamissa tiukasti rajattu Umman (islamilaisen yhteisön) kautta, jossa muslimien keskinäisen veljeyden vastapainona vääräuskoiset (kuffar) nähdään joko alistettavina alamaisina tai pelkkänä yli käveltävänä polkuna, jota pitkin islamin vaikutuspiiri leviää ruton lailla. Lähimmäisenrakkaus ei Islamissa ole yleisinhimillistä, vaan se on sidottu siihen, kuuluuko kohde samaan vai vihollisten ”telttaleiriin”. Islam väittää ”oman itsensä” olemisen tarkoittavan paluuta luonnolliseen tilaan (Fitra), eli siihen, että jokainen syntyy muslimiksi. Tässä mallissa itsestään huolehtiminen muuttuu pelkäksi sielun ja ruumiin puhtaana pitämiseksi (rituaalinen puhtaus, wudu), jotta yksilö on kelvollinen palvelemaan, ja ihmisen likaiset ominaisuudet, oma tahto sekä persoonallisuus, on koverrettava tyhjäksi ja alistettava sille, mitä on ilmoitettu.

Puhtaus jaetaan Islamissa kahteen tasoon sen mukaan, mitä ihminen on tehnyt:
Pieni pesu (Wudu): Tehdään aina wc-käynnin, nukahtamisen tai ilmavaivojen jälkeen. Siinä pestään määrätyssä järjestyksessä kasvot, kädet kyynärpäitä myöten, pyyhkäistään hiukset ja pestään jalat nilkkoihin asti.
Suuri pesu (Ghusl): Koko kehon pesu, joka vaaditaan esimerkiksi sukupuoliyhteyden, siemensyöksyn tai kuukautisten jälkeen, jotta ihminen olisi taas hengellisesti kelvollinen rukoilemaan.

Islamin perkausviilto paljastaa järjestelmän syvät mekaaniset epäloogisuudet ja ristiriitaisuudet, joista vakavin on vapaan tahdon ja ennaltamääräyksen (Qadar) välinen täydellinen yhteensopimattomuus. Jos Allah on jo valmiiksi päättänyt kaiken, on täysin kestämätöntä, että ihminen joutuu helvettiin teoista, joita hänellä ei ole ollut mitään mahdollisuutta välttää. Se on kuin rankaisisi luotia siitä, että se osuu maaliin, vaikka ampuja ja tähtääjä on joku muu. Itse alistumisen paradoksi osoittaa, että jos elämän tarkoitus on pelkkä täydellinen alistuminen, ihminen lakkaa olemasta yksilö ja muuttuu pelkäksi erotusaitauksen vauhkona sinne tänne ryntääväksi teuraaksi. Myös suorituspakko, jossa rukous vaaditaan aina tiettyyn sekuntiin, aina tietyssä asennossa ja aina tismalleen samoilla sanoilla, paljastaa, ettei kyseessä ole mikään yhteys korkeampaan voimaan, vaan puhtaasti fyysinen harjoitus, emotionaalinen ja manuaalinen manipulaatio, joilla varmistetaan teuraskarjan kurinalaisuus ja sokea tottelevaisuus. Islam onkin yksilölle fyysisesti vaarallisin, sillä sen sisäinen polttomoottori toimii naittamalla orgastinen nautinto ja väkivaltainen viha yhteen. Islam rajoittaa ihmisen aistit ja ympäristön! Keho pakotetaan tiettyyn muottiin – esimerkiksi verhoamalla se kokonaan, eristämällä sukupuolet toisistaan tai määräämällä tarkat säännöt sille, kumpaan suuntaan saa kulloinkin katsoa tai miten päin, milloinkin pitää seistä. Islam on julmaa sekä raakaa psyykkistä että fyysistä manipulaatiota. Islam käyttää ihmisen alkeellisimpia biologisia viettejä rakentaakseen sivilisaation, joka on immuuni elämälle!

Suvaitsevaisena ja sivistyneenä länsimaalaisena, et varmaan ole juuri ihmetellyt, jos Bahrainin tai Dubain kaltaisilla kaukolentojen välilaskukentillä, lentokenttien käytävillä tulee vastaa miehiä toisiaan kädestä pitäen ja onnellisesti hymyillen! Eikö sitten olekin oikein söpöä?
Totuus hymyjen takana on kuitenkin raadollisempi, sillä naisviha toimii Islamissa hallintakeinona, jossa verhoaminen, eristäminen ja oikeudellinen alistaminen luovat miehelle ylimielisen kuvitelman herruudesta, Hiehon suura:

'Syöksykää alas, ***toinen teistä on toisen vihollinen****. Teillä on maassa olinpaikka ja elanto joksikin aikaa* (2:34)

'vaimonne ovat teidän peltonne; käykää siis pelloillenne niin kuin tahdotte*, mutta tehkää ensin jotain sielujenne hyväksi ja peljätkää Jumalaa'* (2:223) ja

'miehet ovat heitä [naisia] ***astetta ylempänä****'.* (2:228)

Ja naisten suurassa:

niitä (naisia)***, joiden puolelta pelkäätte uppiniskaisuutta, varoittakaa ja lopettakaa vuodeyhteys heidän kanssaan ja kurittakaa heitä*** (4:34)

Kahden ihmisen välinen rakkaus on kunnon muslimille Koraanin mukaan vahingollista:

'Voi olla, että rakastatte jotakin, vaikka se on teille pahaksi*'.* (2:213)

Arabikulttuurissa, myös Persianlahden rikkaissa valtioissa, miesten välinen julkinen kädestä pitäminen, poskipusut ja tiivis fyysinen kosketus ovat täysin normaalia, puhtaan platonisen ystävyyden ja kunnioituksen osoitusta. Koska naiset ovat Koraanin mukaan suvun jatkamisen kannalta välttämättömiä vihollisia, niin naiset on eristetty julkisuudesta ja miesten ja naisten välinen kanssakäyminen ennen avioliittoa on ankarasti estetty, miehet purkavat sosiaalisen ja emotionaalisen läheisyyden tarpeensa toisiinsa. Tämä käytäntö luo länsimaalaisen silmään täysin hämmentävän oikosulun: kulttuuri, joka hirttää tai vangitsee homoseksuaaleja, sallii miesten kävelevän käytävillä onnellisina käsi kädessä.
Kun tongitaan pintaa syvemmälle, siihen, mistä CIA:n kaltaiset toimijat raportoivat Persianlahden emiraateissa, kuvio muuttuu puhtaaksi valta-aseman ja rahan hyötysuhteeksi: Muun muassa Bahrain ja Arabiemiraatit ovat täynnä köyhistä Aasian maista (kuten Bangladeshista, Pakistanista ja Intiasta) tulleita nuoria miespuolisia siirtotyöläisiä, joilla ei ole mitään oikeuksia. Varakkaat paikalliset miehet ostavat ja järjestävät itselleen nuoria ”suojatteja” tai palvelijoita, jotka toimivat käytännössä samassa roolissa kuin

Afganistanin ja Pakistanin ”leikkipojat” **(Bacha bazi** -kirjaimellisesti ”poikaleikki” tai ”lelupojat” persiaksi).
Koska nämä nuoret miehet ovat täysin riippuvaisia isännistään (viisumit, asunnot ja rahat ovat isännän hallussa), heidät pakotetaan tyydyttämään miesten seksuaaliset tarpeet. Islamin homoseksualismin kielto kiertää vallitsevan käytännön siten, että viralista ”homoseksuaalisuutta” (jossa kaksi aikuista miestä olisi tasavertaisessa suhteessa) ei tunnusteta, vaan kyse on puhtaasti valta-asemasta: rikas paikallinen mies ”omistaa” nuoremman osapuolen, jolloin yhteisö, kulttuuri katsoo asiaa sokeasti sormien läpi. Se, minkä voi nähdä esimerkiksi lentokentillä, on Islamin tekopyhän järjestelmän huippu. Naiset pidetään piilossa huntujen takana tai kotona, ja miehet pyörittävät julkisuudessa keskenään (vrt. kaikkialla, mutta varsinkin Kreikassa ja Italiassa aukiolle ja kahviloihin kokoontuvat miesporukat), hankkien kemiallisen ja fyysisen tyydytyksensä sieltä, mistä sen helpoiten saa irti herutettua
Ja jos Persianlahden maissa kyse on ennen kaikkea vallan ja rahan hyötysuhteesta, niin Afganistanissa ja osissa Pakistania ”lelupojat” (**Bacha bazi)** ovat erittäin synkkä, vuosisatoja vanha kulttuurinen ilmiö, joka on levittäytynyt laajalle. Homoseksuaalisuus on irrotettu uskonnosta ja se on osa kulttuuria, ja uskonto ei tietenkään ole kulttuuria!

1. Uskonnon ja kulttuurin erottaminen

- Koska homoseksuaalisuus määritellään kahden *aikuisen miehen* väliseksi suhteeksi, rikolliset ja valta-asemassa olevat miehet aina mullaheja myöten kiertävät kiellon käyttämällä alaikäisiä poikia.
- Uhreiksi valitaan usein köyhien perheiden nuoria poikia (yleensä 10–18-vuotiaita). Heidät puetaan naisten vaatteisiin, heille laitetaan kulkuset nilkkoihin ja heidät pakotetaan tanssimaan miesten juhliin, minkä jälkeen varakkaat tai aseistetut miehet käyttävät heitä seksuaalisesti hyväkseen.

2. Valta-aseman osoitus (Statussymboli)

Tässä naisvihamielisessä ja tiukasti sukupuolitetuissa olosuhteissa naiset on eristetty täysin julkisesta elämästä ja lukittu koteihin. Miehet osoittavat valtaansa ja varakkuuttaan pitämällä näitä poikia ”omistuksessaan”.

- CIA:n ja muiden länsimaisten armeijoiden raporteissa (erityisesti Afganistanin sodan aikana) tämä ilmiö nousi valtavaksi ongelmaksi. Paikalliset sotaherrat ja poliisipäälliköt piti pitää liittolaisina, vaikka länsimaiset sotilaat joutuivat katselemaan vierestä tätä räikeää hyväksikäyttöä, koska se oli syvällä alueen sosiaalisessa hierarkiassa.

Ja koska Koraanin mukaan ***vaimonne ovat teidän peltonne; käykää siis pelloillenne niin kuin tahdotte***, niin Koraani kehottaa yksiselitteisesti kunniamurhiin! Mikä mies se sellainen mies on, joka antaa vieraan tulla mennen tullen kyntämään ”***peltonsa***”? Ja mikä se sellainen ”***pelto”*** on, joka antaa kenen tahansa laskea siemenet vakoonsa?

Ja suvaitsevaisena ja sivistyneenä länsimaalaisena, mitä ihmeen mieskerhoja ovat sauna- ja peli-illat, kaiken maailman herraklubit, karskit moottoripyöräjengit ja jalkapallohuligaanien rettelöriehat! Niissähän ei sentään läheisyyden ja lämmön puutteen aiheuttaman tuskan puutteesta porata katolilaisten pappien tapaan pikkupoikia mutta miesten ”toverillinen” vaikkapa paskan jauhaminen huoltoasemien kuppiloissa - yhdessäolo on suora kaiku Paavalin rakkaudenjulistuksesta:

*…**olkoot vaimot vaiti** teidänkin seurakunnankokouksissanne, sillä heidän ei ole lupa puhua, vaan olkoot alamaisia, niin kuin lakikin sanoo.* (1Kor.14:34)

Ja ortodoksijuutalaisten miesjoukot käyttäytyvät aivan saman kaavan mukaan kokoontuessaan yhdessä pään- ja ylävartalonnyökyttely ja keinuttamishetkiinsä (*shoklen*) saavuttaakseen voimakkaamman henkisen yhteyden Jumalaansa eli osoittaakseen pelkonsa Jumalaansa kohtaan! Sen sijaan Allah rakastaa erityisesti niitä jotka verta vuodattavat:

Totisesti Jumala rakastaa niitä, jotka hänen asiansa puolesta taistelevat taistelurintamassa’ (61:4)

Ja Islamin tukahdutettu seksuaalinen energia suunnataan miehen umpisokeana aggressiona ja jihadina ulospäin jopa itse liikkeen sisällä (sunnit ja shiiat), jotta rakkaudettomuuden synnyttämä jännite ei räjäyttäisi järjestelmää sisältäpäin.

Hän (Allah*) on voimallinen lähettämään teille rangaistuksen yläpuoleltanne tai jalkojenne alta tai **muodostamaan teistä useita lahkoja ja antamaan toisen maistaa toisen väkivaltaa**.* (Karjan suura, 6:65)

Tämä on muslimin mätä orgastinen ydin, jossa paratiisilupaukset, kuten jokia, joissa virtaa viiniä (josta ei tule koskaan krapulaa tai pahaa oloa), silkkisiä vaatteita, kultaisia käsikoruja ja pehmeitä sohvia, joilla levätä, herkkuja kukkuroillaan olevia tarjottimia kantavat nuoret pojat, viehkeät neitsyet (huureja), joiden hymy ei hyydy ja joiden neitsyys palautuu aina uudestaan ja uudestaan, on kytketty suoraan taisteluun ja marttyyrikuolemaan: Länsimaissa islamin uskossa ehkä eniten keskustelua herättänyt seikka naisten alistamisen ohella on kautta aikojen ollut pyhässä sodassa kaatuneille muslimitaistelijoille annettu lupaus paratiisiin pääsystä. Koraani lupaakin selvästi:

*’Mutta niille, jotka Herransa olinpaikkaa pelkäävät, on kaksikin puutarhaa tuuheine puineen. Kummassakin on kaksi kumpuavaa lähdettä. Kummassakin on pareittain kaikenlaisia hedelmiä. Siellä he lepäilevät kultabrokadilla päällystetyillä patjoilla tarjonaan puutarhojen hedelmät. **Siellä on ujokatseisia nuoria neitoja, joihin miehet ja***

dzinnit [henget] ***eivät sitä ennen ole ryhtyneet****, rubiinien ja korallien kaltaisia. Niissä on hedelmiä, taatelipalmuja ja granaattiomenia.* ***Niissä on hyviä ja kauniita naisia, mustasilmäisiä, telttoihin suljettuja, joihin eivät miehet eivätkä dzinnit*** (henget) ***sitä ennen ole ryhtyneet****. Siellä he lepäilevät vihreillä patjoilla ja ihanilla matoilla.'* (Armahtajan suura, 55:46–74)

'*Istuimillaan leväten he siellä eivät tiedä auringon helteestä eivätkä kylmästä. Siellä varjoja leijailee heidän yllään ja hedelmiä notkuu heitä kohti. Heidän keskellään kiertää hopeisia astioita ja kristallimaljoja, hopeankirkkaita, joita he pitävät kaikessa arvossa. Siellä he juovat maljasta, jonka sekoitus on Zandzabilista, siinä olevasta lähteestä, jota myös Salasbiliksi sanotaan. Ja* ***heidän keskuudessaan kiertää ikinuoria poikia, jotka, heidät nähdessäsi, ovat mielestäsi kuin sirotellut helmet****. Nähdessäsi tämän, näet ihanuutta ja suuren kuningaskunnan. Heillä on yllään vihreät vaatteet, silkistä ja brokardista, ja koristeinaan hopeiset rannerenkaat, ja heidän Herransa juottaa heille puhdasta juomaa. Tämä on totisesti oleva teidän palkkanne ja harrastuksenne on saava kiitosta.'* (Ihmisen suura, 76:13–22)

Jumalan vilpittömille palvelijoille on varattu määrätty osa hedelmiä ja heitä kunnioitetaan ihanissa puutarhoissa, missä he saavat levätä vuoteilla toisiaan vastapäätä, missä kuohuvaa juomaa sisältävä pikari kiertelee heidän keskuudessaan, valkoisena ja ihanana juoda, josta he eivät päihdy eivätkä huumaannu. ***Siellä on neitoja kainoin katsein, suurin silmin, joilla on iho kuin hyvin säilynyt strutsin muna****.* (Rivistöjen järjestettyjen suura, 37:39–47)

Taistelkoot siis Jumalan tiellä ne, jotka tahtovat tämän puoleisella elämällä ostaa tuonpuoleisen. Joka taistelee Jumalan tiellä, kaatukoon hän tai voittakoon, hänelle me annamme suuren palkinnon (Naisen suura, 4:76)

'luuletteko pääsevänne paratiisiin, ennen kuin Jumala tietää, ketkä teistä ovat käyneet pyhää sotaa' (Lehmän suura, 3:136)

'~~Ne jotka~~ ovat taistelleet ja tulleet surmatuiksi, niiltä minä pyyhin pois heidän pahat tekonsa ja vien heidät puutarhoihin, joiden alla virtaavat purot' (Lehmän suura, 3:194)

jos Jumala tahtoisi, hän saisi voiton heistä [uskottomista]***, mutta hän tahtoo koetella teitä toistenne kautta****. Ne, jotka saavat surmansa Jumalan tiellä, niiden tekoja hän ei tee turhiksi.* ***Hän johtaa heitä ja pitää heistä huolta ja johtaa heidät paratiisiin****'.* (Raudan suura, 57:5.7)

Sammumaton viha ruokkii käyttäytymistä tässä maailmassa, ja Paratiisissa odottaa ihana palkinto, biologinen nautintotehdas, jota käytetään massalle porkkanana, jotta he alistuisivat kurille ja kidutukselle.

Edellisten lainausten perusteella ei ole lainkaan ihme, että tuntemamme historian verisimmät ja raaimmat yhteenotot ovat olleet aina uskonsotia. Lainaukset eivät eroa ajatuksiltaan piiruakaan Pyhän Hengen valaiseman keskiajan pimeydessä harhailleiden kiihkokristittyjen opinkappaleista. Kaikki ääriuskonnollisuus kumpuaa pimeydessä pidetyistä häkissä kasvatetuista lapsistamme, niistä, joiden ainoa ravinto on ollut viha ja pelko. Irti päästyään nuo pedoiksi kasvaneet ja kasvatetut pienokaisemme ovat valmiit räjäyttämään itsensä, kaikki muut ja vaikka koko maapallon, kunhan vain saavat palkkioksi Jumalansa palvelemisesta kopallisen muovisia strutsinmunia ja kukkarollisen lasihelmiä. Eikö yksi suurimmista rikoksista ihmisyyttä ja ihmiskuntaa kohtaan ole tällaisen kasvatuksen salliminen?

Entä kuinka muhamettilainen voi moraalisesti hyväksyä sen, että Gabrielin kautta Allahin viestit välittänyt Muhammed oli pedofiili? Medinan kaudella (vuoden 622 jälkeen) noin 50-vuotias Muhammad ottaa vaimokseen A'iša bint Abi Bakrin, joka on perimätiedon mukaan tuolloin kuusivuotias ja asui yhdeksänvuotiaaksi vanhempiensa luona ennen kuin avioliitto pantiin toimeen (yleisesti ottaen sopivana ikänä tyttöjen emätinyhdyntöjen aloittamiselle pidetään yhdeksää ikävuotta*)*. Profeetta Muhammad alkoi kuitenkin käyttää Aishaa seksuaalisesti hyväkseen jo tämän ollessa vasta 6-vuotias! Nimittäin, kun Aisha oli 6–9-vuotias, ts. ennen avioliiton varsinaista "täytäntöönpanoa", **Muhammadilla oli tapana hinkata penistään ja ejakuloida nukella leikkivän Aishan reisien väliin**.

A'iša oli muuten toinen Muhammadin yhdestätoista (eräiden lähteiden mukaan neljästätoista) vaimosta, ja häntä pidetään Muhammadin "suosikkivaimona". Vaimojen ja lasten lisäksi Muhammadin talouteen kuului lukuisia Muhammadin ja hänen vaimojensa omistamia orjia, joihin Muhammadilla oli Allahilta hallitsemisen perusteella saatu käyttöoikeus.

Yksilön älyllisen sulkutilan varmistaa Koraanin sisältämä sakea "hernerokkasumu", joka on rakennettu tavalla, joka estää terveen järjenkäytön ja suoraviivaisen, loogisen ajattelun. Tekstin poukkoileva ja silputtu rakenne, jossa irralliset julistukset on lyöty peräkkäin pelkän pituuden mukaan ilman edes mitään aikajärjestystä, katkoo lukijan ajatuksenjuoksun ja estää kokonaiskuvan muodostamisen. Kun kirjasta kuoritaan pois itsetarkoituksellinen jankutus, kuten "*Allah on suuri*" ja "*vääräuskoisia odottaa tuskallinen rangaistus*", yli puolet Koraanin sisällöstä katoaa. Tämä toiston ja uhkailun kehä toimii henkisenä murtamisena, Koraani koulujen pesukoneena, joka pesee aivosi putipuhtaaksi ennen kuin syövyttää aivopoimuihisi vihan kaavan. Tekstistä paistaa läpi vain 600-luvun korkeintaan keskinkertaisen älykkyystason omaavan aavikkosoturin rajoittunut maailmankuva ilman mitään korkeampaa viisautta. Islamilainen periaate "**bi-la kaifa**" (ilman kysymyksiä) kieltää kyseenalaistamisen ja estää ulkoa tekstin pätkiä huojuen jankkaa-

van koraanikoulun oppilaan edes hetkellisen järjellisen ajattelun, saati käyttäytymisen. **Voi vain kuvitella mitä koraanikouluissa kasvatettavien lapsille tapahtuu, kun heille opetetaan ulkoa, jankataan jankkaamasta päästyä, päivä päivältä, tunti tunnilta, rivi riviltä, sana sanalta yksi ainoa totuus ja kaiken muun uskotellaan imaamien taholta olevan epäpyhää ja Allahin tahdon vastaista syntistä saastaa.**
Yksilön ainoaksi vaihtoehdoksi jää aktiivinen itsensä edelleen tyhmentäminen ja sokea kuuliaisuus. Koraani on täydellinen hallintatyökalu: paskaa tuutin täydeltä sisään, järjenkäytön kielto kuoleman uhalla päälle, ja lopputuloksena on passiivinen jauhettu teurasmassa, joka on valmis pukemaan pommivyönsä, vaikka välittömästi - käskystä, koska omat ajattelukyvyn työkalut on tuhottu – sielu on myyty.

'totisesti Jumala on ostanut uskovaisilta heidän sielunsa ja omaisuutensa sillä ehdolla, että he saavat paratiisin, kun he taistelevat Jumalan tiellä, surmaavat ja tulevat surmatuiksi, totisen lupauksen mukaan Toorassa, Evankeliumissa ja Koraanissa. Kuka täyttää sopimuksen paremmin kuin Jumala? Iloitkaa siis kaupasta, jonka olette tehneet! Tämä on suuri autuus'. (Katumuksen suura, 9:111)

Ja vaikka islam kieltää ihmis- ja jumalkuvat, se on täynnä erilaisia uskomuksia näkyvistä käärmeistä. Haditheissa (profeetan perimätiedossa) opetetaan, että henkiolennot, *jinnit*, ottavat kaikkein useimmin maallisessa maailmassa nimenomaan *käärmeen muodon.* Sitä paitsi hautajaisissa ja eksatologiassa uskotaan, että synnintekijää odottaa haudassa *Shuja al-Aqra* – jättimäinen, kalju myrkkykäärme, joka puree ja kiduttaa ruumistasi tuomiopäivään asti.

EVOLUUTIONISTIT - MERITUPPI SYNDROOMA

Siinä missä kristinusko ja Islam vangitsevat ihmisen satuihin, näkyihin ja käskyihin, ateistinen evolutionismi vangitsee hänet, kylmään, valkotakkisten tieteen etujoukon miehittämään steriiliin laboratorioon. Evoluutioteorianhan mukaan ihminen tulee tyhjästä ja menee tyhjyyteen! Jätät jälkeesi korkeintaan muiston, jos sitäkään, perintöriitojen ja arkeologisten löytöjen ohella.

Merkityksellisyys on evolutionistille vain pelkkä illuusio, aivojen sisäinen dopamiinipiikki, joka on kehittynyt helpottamaan elossa pysymistä ja palkitsemista laumaan kuulumisesta. Se on kylmä palkkiojärjestelmä, ei todellinen arvo. Ihmisen merkitys on pelkkää aivokemiaa, jota evoluutio käyttää meidän ohjaamiseemme kuin karjalaumaa. Elämän tarkoitukseksi jää pelkkä sopeutuminen ja loputon kilpajuoksu vailla maalia, jossa tavoitteena on saavuttaa muiden kustannuksella mahdollisimman hyvä kilpailu- ja etulyöntiasema vallitsevassa ympäristössä, jotta omat geenit täyttäisivät maan, menestyisivät ja tuhoaisivat heikommat elämän eväät omaavat lajikumppaninsa ja kaikki vieraslajit. Kun ihminen kuolee, koneisto sammuu, ja ainoa mikä jää, on eteenpäin siirretty koodi. Elämä on sieluton suoritus: ammutaan ilmapalloja, osuma tai ei – joka tapauksessa pallo puhkeaa joskus - poks ja katoaa tyhjyyteen.

Suhde kanssaihmisiin määritellään tämän tiedeyhteisön laboratorioleirissä pelkän itsekkään hyötyajattelun kautta. Kanssaihminen ei ole mikään todellinen ”lähimmäinen”, vaan joko pelkkä kilpailija tai yhteistyökumppani tavoiteltavien resurssien jaossa, ja koko pysähtymätön ruletti pyörii sillä ajatuksella, että autan ehkä sinua, jotta sinä ehkä auttaisit minua tai jotta laumamme selviäisi paremmin. Myötätunto, sympatia ja empatia ovat evoluutiouskoville vain kylmiä lääkeruiskuja, joilla säädellään ryhmän sisäistä järjestystä. ”Omana itsenään” oleminen tarkoittaa luonnollisen valinnan mallissa pelkkien biologisten perustarpeiden tyydyttämistä. Itsestään huolehtiminen on vain hengityskoneen pitoa käynnissä – unta, ruokaa, juoma, kilpailua, viihdettä ja stressinhallintaa – digihuumeita, jotta elintoiminnolle tärkeät sisuskalut pysyvät vireänä ja toiminnassa mahdollisimman tehokkaasti ja pitkään. Koko ihmisen minuus on evolutionisteille vain aivojen luoma hallintaliittymä, joka yrittää luovia eteenpäin kohti uusia saavutuksia tässä monimutkaisessa maailmakaikkeudessa.

Ajatus elämästä tyhjyydestä tyhjyyteen mahdollistikin yksilön moraalin täydellisen romahduksen! Jos aiemminkaan ennen evoluutioteoriaa oli vähät välitetty lähimmäisestä, saati kaukaisimmista, niin nyt oli mahdollista vielä tehokkaammin unohtaa kaikki muut paitsi minä itse ja minun omat etuni. Ihmisten taloudellinen alistaminen ja riisto ovatkin saavuttaneet luonnollisen luonnottoman valinnan elinaikana yhteiskunnan eri kansankerroksissa ennen näkemättömät mittasuhteet.

Evolutionistien maailmankatsomus on kuitenkin täynnä syviä tieteellisiä ristiriitoja ja vakavia älyllisiä oikosulkuja, joista suurin on tarkoituksettomuuden tarkoitus. Ateisti

väittää, ettei mitään suurempaa tarkoitusta ole olemassa, mutta silti hän taistelee suupielet vaahdossa kiihkeästi ”oikeudenmukaisuuden” tai ”tieteen” puolesta. Mutta jos olemme vain pelkkiä geenikoneita, miksi yhdelläkään teolla tai moraalilla olisi mitään väliä? Jos moraali on vain selviytymistyökalu, yksi lääkeruiskuista, silloin vahvemman ”etuoikeus” on ainoa todellinen laki. Evolutionistit lepertelevät mielellään ”humaanista inhimillisyydestä” ja ”kestävästä kehityksestä”, mutta heidän oma logiikkansa kumoaa lässätyksen, sillä luonnossa ei ole inhimillisyyttä, on vain vahvemman voima ja tehokkuus. Tämä tekee ateistisista evolutionisteista keisarin uusien vaatteiden valmistajia: vaatturit väittävät vaatteiden näkyvän vain älymystölle, kun taas tyhmät ja virkaansa pätemättömät eivät näe niitä ollenkaan!
Jos Darwinin teoria lajien synnystä on oikea, niin miksi hänen muut teoriansa, jotka on johdettu loogisesti evoluutioteoriasta, sitten ovat vääriä? Ei kai teorioiden kehittäminen ole vain pelkkää ajanvietettä, arpapeliä?
Darwinhan jakoi ihmiset ylempiin ja alempiin rotuihin ja samaisti ”alemmat rodut” kehittyneisiin apinalajeihin. Monien muiden aikalaisten tapaan hän piti valkoihoisia kaikkein kehittyneimpänä ihmisrotuna. Darwin puhui Euroopan kansoista ”sivistyskansoina” ja uskoi ”sivistyneiden rotujen tuhoavan ja korvaavan lähes varmasti kaikkialta maailmasta villirodut”. Ja vaikka tämän evoluutioteorian isän mukaan mieleltään ja ruumiltaan sairaat yksilöt rappeuttavat ihmislajia, niin hän ei tieteellisesti perustellut missään vaiheessa, miksi ”heikompien” ei pitäisi antaa kuolla pois. Päin vastoin, Darwin esitti täysin teoriansa vastaisesti, että sympatian tunteminen ja toisista huolehtiminen ovat luonnon jaloimpia piirteitä, joiden rikkominen aiheuttaisi syvemmän rappeutumisen – ikään kuin evoluutio olisi mieleltään jalo. Ei olekaan mikään ihme, että tiukasti Darwinin teoriasta kiinni pitänyt tieteen etujoukko kehittiät eugeniikan (ajatuksen rotuhygieniasta), jolla tarkoitetaan ihmisten tai eläinten valikoivaa jalostamista rodun parantamiseksi sukupolvien myötä, sekä sosiaalidarvinismin, jonka mukaan yhteiskunnan kehitys perustuu myös eräänlaiseen luonnonvalintaan. Näiden teorioiden tieteellistä voimaa kuvaa se, että esimerkiksi sellaisessa sivistysvaltiossa, kuin Suomessa 1930-luvulla omaksutusta pakkosterilointilainsäädännöstä luovuttiin vasta 1970-luvulla.
Suomessa vuosien 1935 ja 1950 pakkosterilisointilakien ylin toimeenpaneva ja päättävä elin oli Lääkintöhallitus. Lääkärit, piirimielisairaaloiden johtajat sekä vankilaviranomaiset tekivät esityksiä, ja Lääkintöhallituksen asettama asiantuntijalautakunta teki lopulliset, sitovat päätökset siitä, kenen lisääntymiskyky saksitaan poikki. Perusteina käytettiin ”mielisairautta”, ”vähämielisyyttä” tai sosiaalista ”kelvottomuutta”. Hedelmistään Luonnollinen valintakin tunnetaan, vaikka valinta olisi luonnotonta?

Yhdysvallat: Osavaltioiden lautakunnat ja rekisterit Yhdysvallat oli pakkosterilisointilainsäädännön pioneeri, josta jopa natsi-Saksa otti mallia.
Osavaltioiden eugeniikkalautakunnat (Boards of Eugenics / Eugenics Commissions): Esimerkiksi Pohjois-Carolinassa, Kaliforniassa ja Virginiassa oli viralliset osa-

valtiohallituksen alaiset lautakunnat. Ne kävivät läpi mielisairaaloiden, vankiloiden ja orpokotien asukaslistoja ja määräsivät ”perinnöllisesti viallisiksi” tai asosiaalisiksi katsotut ihmiset sterilisoiduiksi.
Mielenterveys- ja sosiaalivirastot: Paikalliset sosiaalityöntekijät ja virka-autot kiersivät köyhillä alueilla poimimassa ”kelvottomia” yksilöitä viraston rattaisiin.

Natsi-Saksa: Rotuhygienian erikoiskoneistot
Saksassa järjestelmä vietiin kaikkein pisimmälle ja siitä tehtiin teollista.
Perinnöllisyystuomioistuimet (Erbgesundheitsgerichte): Vuonna 1934 perustettiin erityiset oikeusistuimet, joissa istui tuomari ja kaksi lääkäriä. Tämä virasto käsitteli lääkäreiden tekemät ilmoitukset ja teki viralliset päätökset pakkosterilisoinneista.
Sisäministeriö ja terveysvirastot: Valtakunnan sisäministeriön alaisuudessa toimi osastoja, jotka pitivät kirjaa väestön ”geneettisestä arvosta”. Tämä virastokoneisto johti lopulta suoraan T4-ohjelmaan (eutanasiaohjelma), jossa valtion viralliset lääkärit ja virkamiehet karsivat ”elinkelvottomaksi” katsotun aineiston kokonaan pois konesalista.

Kirjassaan ”*The Descent of Man*” Darwin kirjoittaa, että ”*mies on rohkeampi, taistelunhaluisempi ja energisempi kuin nainen, ja miehellä on enemmän luovaa nerokkuutta*”. Darwin uskoi miesten olevan naisia parempia kaikilla elämän osa-alueilla: syvällisessä ajattelussa, päättelyssä ja mielikuvituksen käytössä sekä myös aistien ja käsien taitoja vaativissa tehtävissä. Darwinin mukaan voidaan myös päätellä, että ”*jos miehet kykenevät tiettyyn ylemmyyteen monilla aloilla, miehen keskimääräiset henkiset kyvyt ovat naista suuremmat*”. Darwin ajatteli, että naisten kilpailu älykkäimmistä miehistä oli saanut miehen älykkyyden kehittymään seksuaalivalinnan kautta ”ylivertaiseksi” naiseen nähden.
Niinpä nuo suoraan evoluutioteoriasta seuraavat Darwinin ajatukset elävät keskuudessamme vallan hyvin tänäkin päivänä. Niistä ei kyllä uskalleta julkisesti ääneen puhua, eivätkä miehet tuo niitä esille työsopimusneuvotteluissa muuten kuin korkeintaan näennäisesti: naisten ja miesten samapalkkaisuus on yhä tabu. Mutta aivan samoin kuin Luomisteoria, teoria Luonnon valinnasta on edesauttanut juuri niiden läpimätien asenteiden elinvoiman, joiden ansiosta nainen on yhä miehen orja, käytännöllinen kotitalous- ja synnytyskone, jonka pitäisi mukisematta tyytyä osaansa. Ja jos evoluutioteoria on totta, niin naisilla ei ole mitään syytä valittaa, itsehän he ovat ”älykkään” seksuaalivalinnan kautta olleet niin ”typeriä”, että ovat itse ”kehittäneet” heitä alistavan herransa, luomakunnan kruunun.
Evolutionistit ovat kuitenkin tehneet Darwinista profeettansa ja Geenistä oman uuden Jumalansa, jota he kohtelevat ja kunnioittavat älykkäänä ja itsenäisenä toimijana, meeminä, joka ”haluaa” selviytyä ja ”sopeuttaa” itseään. Se on sokeaa uskoa aineen itsetietoisuuteen, jossa vanhat epäjumalat on vain korvattu näkymättömällä Kaikkivaltiaalla koodilla, jota ei saa kyseenalaistaa.

Ja eivätkö molemmat sanat ”*sattuma*” ja ”*ihme*” ole yhtä epätieteellisiä? Vai onko sattumalle keksitty joku tieteellinen selitys? Ellei, niin silloinhan sana ”sattuma” on sanojen ”Jumala” ja ”ihme” synonyymi, kumpikin sana tarkoittaa sellaista tapahtumaa, jolle ei ole järjellistä selitystä. Entä onko ihminen lajina päätynyt umpikujaan tämän tyhmän valintakäyttäytymisensä vuoksi? Epäonnekkaan vai onnettoman epätodennäköisyyden vuoksiko? Mistä tämä ihmiskunnassa vallitseva tyhmyys sikisi? Eihän evoluutio voi olla tyhmä – vai voiko?
Kuvaahan Darwinin rottweileriksi kutsuttu, Prospect-lehden vuonna 2005 julkaistulla sadan tunnetun älykön listalla Noam Chomskyn ja Umberto Econ jälkeen kolmanneksi sijoittunut Richard Dawkins, kirjassaan ”*Jumalaharha*” evolutionistien Jumalaa seuraavasti:

Luonnonvalinta on kasautuva prosessi, joka ***hajottaa epätodennäköisyyden ongelman pieniksi paloiksi****. Kukin pieni pala on hieman epätodennäköinen, mutta ei niin paljon, että se olisi mahdoton. Kun suuri määrä hieman epätodennäköisiä tapahtumia pinotaan sarjaksi, kasautumisen lopputuote on erittäin, erittäin epätodennäköinen, niin epätodennäköinen,* ***että se on kaukana sattuman ulottumattomissa****…Luonnonvalinta toimii, koska se on kasautuva, yksisuuntainen, parannuksiin johtava katu.* ***Se tarvitsee hieman onnea käynnistyäkseen.***

Tekoäly määrittelee, että jos kyse on paljon enemmästä kuin pelkästä sattumasta kuten Richard väittää, niin silloin on kyse tahdon ja valintojen naimakaupasta. Mutta kuinka helvetissä epätodennäköiset pienet palat voivat kasautua niin epätodennäköisesti ilman tahtoa ja valintoja, että kyse olisi vain pelkästä hyvästä onnesta? Ja taas, jos evolutionistien luonnonvalinta on todellakin hyvän onnen lopputulos, niin sehän tarkoittaa sitä, että kaikki eliölajit ovat oikeita onnenpekkoja, varsinaisia lottovoittajia, kuten ne lähes 1,5 miljoonan gnu-antiloopin vuosittaisessa ”Suuressa vaelluksessa” Serengetin, Masai Maran ja Ngorongoron suojelualueilla, jolloin lähes puolimiljoonaa niistä kuolee janoon, nälkään, uupumukseen tai pakokauhuun, sekä sellaisten petoeläinten kuin leijonan, krokotiilin, gepardin, leopardin tai hyeenan saaliina? Eikö luonnonvalinta olekin ihmeellinen?
Richard Dawkinsin nerouden ajattelijana voi kuka tahansa itse ajatteleva havaita, kun lukaisee miten tämä eläintieteilijä, evoluutiobiologi ja tieteen kansantajuistaja menee juutalaisten ja kristittyjen miinaan. Richard paljastaa teoksessaan ”*Jumalharha*” (Terra Cognita, 2007), että hän uskoo, aivan kuten miljoonat muutkin, joille Raamatun ”sanaa” selittävät ovat väittäneet, että Morian vuoren tapahtumissa kyseessä oli nimenomaan Aabrahamin uskon testauksesta. Kansantajuistaja Dawkins erehtyy päättelemään Aabrahamin testauksesta näin:

Jos tarina ei ole kirjaimellisesti fakta, miten siihen tulee suhtautua? Vertauksena? Siis minkä vertauksena? ***Varmaankaan ei minkään arvokkaan.*** *Moraalisena opetuksena? Mutta millaisia moraaleja nousee tästä kammottavasta tarinasta.*

Todellisuudessa Moorian vuoren testauksen kohde ei kuitenkaan ollut Aabrahamin usko, vaan Aabrahamin ahneus, minkä voi havaita jokainen, joka vailla perisynnin aiheuttamia vakavia häiriöitä älyllisten kykyjen toiminnassa, kaksinaismoraalin painolastia sekä ilman uskonnon opettamaa lukutapaa, lukee kyseisen kertomuksen Raamatusta niin kuin se on Pyhään kirjaan sanasta sanaan kirjoitettu.
Älä nyt hyvä Richard loukkaannu, mutta maailman kolmanneksi suurimpana älykkönä sinulla on kansantajuistaja melkoisen suuri vastuu siitä, mitä tajuistat sinua lukeville ja sinuun uskoville, vai olisiko sana luottaville parempi? Sinun Raamatun tuntemuksesi on ällistyttävän ohut. Sinä olet varmasti lukenut Goethesi mutta et ymmärrä alkuunkaan todellista dialektiikkaa, tapahtumaa! Aabrahamhan antaa käytöksellään loistavan moraalisen opetuksen: myy sielusi – raha, maine ja kunnia ovat tavoiteltavampia, kuin yksi oman pojan elämä. Johann Wolfgang von Goethehan vain kuvitteli Mefistofeleksen, mutta Aabraham käyttäytyi juuri kuin Faust – nielee, kuten sinä, mitä tahansa!

Minä vannon itse kauttani, sanoo Herra: Sen tähden, että tämän teit ***etkä kieltänyt minulta ainokaista poikaasi, minä runsaasti siunaan sinua*** *ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja hiekka, joka on meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit. Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä,* ***sen tähden, että olit minun äänelleni kuuliainen****.* (1Moos.22:16–18)

Jahve Herra kehuu Iisakille valittujen kantaisää vielä Gerarissa:

Aabraham kuuli minua ja noudatti, mitä minä noudatettavaksi annoin, minun käskyjäni, säädöksiäni ja opetuksiani. (1Moos.26:2–5)

Evolutionistien esittämä ensimmäinen suuri valhe on tyhjästä syntymisen mahdoton yhtälö, jossa evolutionistit ja ateistiset kosmologit väittävät, että alussa ei ollut yhtään mitään, mikä sitten yhtäkkiä räjähti. Tämä logiikka ei kestä sekuntia kineettisen alkuräjähdyksen edessä, sillä tyhjästä ei voi syntyä mitään, ei edes Dawkinsin väittämää epätodennäköisyyttä.
Sitä paitsi kaaoksen suunta on aivan sama, kuin ajan suunta termodynamiikan toisen perussäännön mukaan: ajan nuoli lentää vastoin kehitysoppia aina järjestyksestä epäjärjestykseen, kaikki käy kohti suurempaa epäjärjestystä, kohti kuolemaa. Nekin alkeishiukkaset, vety, happi, typpi ja hiili, ja monet muut, joista tämä maailmankaikkeus on miljardeja vuosia sitten syntynyt ja lähtenyt järjestäytymään, niin kuin yleisesti uskotellaan, kohti kehittyneempiä, monimutkaisempia muotoja ja joista evoluutio on lopul-

ta muovannut pörssimeklarin, mediavaikuttajan, somepersoonan tai tosi-tv turhakkeen, joutuvat lopulta vääjäämättä kaaoksen ahnaaseen kitaan.
Laboratorioiden ja koeputkien ulkopuolella, todellisuudessahan kaikki solut, koodit ja materiaalit hajoavat. Kun evolutionistit palvovat sattumaa ja itsekkyyttä, he kutsuvat sitä tieteeksi. Evolutionismi on ”minä ensin”, itsekkään ahneuden ideologiaa tieteen nimissä. Tiede antaa ihmiselle kaikkivaltiaana oikeutuksen olla piittaamaton muista, koska ”*se en ollut minä, on vain minun itsekäs, tilaa itselleen raivaava geenini*”. Evolutionismi katkaisee yhteyden universumin syvempään geometriaan, fysiikan lakeihin, totuuteen ja tietoon. Luonnollinen valinta sulkee ihmisen luonnottomasti skitsofreeniseen tilaan, pehmustettuun ikkunattomaan kammioon, jossa hän väittää olevansa yhtä aikaa sekä universumin keskipiste, mutta samalla pelkkää merkityksetöntä tähtipölyä.
Onko kehitysoppi, evoluutio, kaaoksen antivoima vai sen läheinen liittolainen, ravinnonlähde? Molemmissa vaihtoehdossahan evoluutio olisi ilmeisesti kaksisuuntainen. Tällöin mustat aukot olisivat kuin jättiläismäisiä meduusoja maailmojen välissä? Toisella puolella ne söisivät evoluution alkuräjähdyksen lämmössä leipomia lihapiirakoita ja toisella puolella ne ulostaisivat evoluutiolle uutta raaka-ainetta, lihapiirakoiksi leivottavaa taikinaa. Ei kuulosta kovin uskottavalta teorialta madonreiän perimmäisestä tarkoituksesta.
Ja koska aika kulkee kaaoksen, eikä suinkaan evoluution, kanssa käsikynkkää, voisi maalaisjärjellä tehdä sellaisen johtopäätöksen, että alussa, kaaoksen käynnistyessä on täytynyt olla monimutkainen ja valmis alkupiste, josta evoluutio, kaaoksen kumppani, yksisilmäinen kyklooppi, ahmii makupaloja kuin syntymäpäiväkakun päältä marmeladimakeiset pikkuhiljaa pohjattomaan kitaansa. Tämä taas tarkoittaisi, että lajien kehittyminen olisikin itse asiassa nimenomaan taantumista (rappeutumisen, kuihtumisen ja lopulta pois kuolemisen todisteina voisivat toimia vaikkapa löydetyt kadonneiden lajien fossiilit).
Evoluutioteoriaan uskovien mukaanhan kaikki on syntynyt epätodennäköisyyksien sekä todennäköisyyksien - sattuman ulottumattomissa - ja näitä tapahtumia seuranneen luonnollisen valinnan kautta. Onko siis vain pelkkä onneton epätodennäköisyys, että evoluutio valitsi pahan hyvän sijaan kehitystä eteenpäin vieväksi voimaksi? Syntyihän yhden ainoan evoluution harha-askeleen, mutaation, seurauksena tuo julma, tunteeton ja väkivaltainen sekä kaikkinaiselle elämälle täysin vieras eloonjäämiskamppailu, joka suosii nimenomaan vahvoja, itsekkäitä, raakoja ja häikäilemättömiä yksilöitä ja lajeja, heikompien ja puolustuskyvyttömien kustannuksella. Miksi muuten niin monelle meistä on luonnollista, että valinta perustuu pahuuteen? Eikö se ole pikemminkin luonnotonta?
Suurin yhdistävä tekijä uskonnoissa ja ateismin kannattajien keskuudessa, evoluutioteoriassa, molempien oppien kannattajien päättelyketjussa onkin se, kuinka yksimielisesti ne pitävät pahuutta ja kärsimystä luonnollisena ja hyväksyttävänä elämään kuuluvana luonnollisena tosiasiana.

Miksihän me emme myös lisäänny edelleen samoin kuin muinaiset esi-isämme – suvuttomasti silmikoimalla? Ei tarvitsisi ainakaan häpeillä niin hirveästi. On myös aivan luonnotonta ja kaiken kehityksen vastaista, että ihmisellä suvunjatkamisvietti muuttuu tyydyttämättömänä suvun tuhoamisvietiksi.
Luonnollisen valinnan luonnottomuus tulee selkeästi ilmi siinä, että kehittyäkseen, noustakseen kaikkeuden ”kauneimmaksi” ja suurenmoisimmaksi lajiksi, ”kehitys” olisi mahdotonta ilman silmitöntä väkivaltaa, kuolemaa! Luonnollinen valinta on ollut aikojen alussa niin lyhtykatseinen, suorastaan tyhmä, että ilman ”taaksepäin menoa” – taantumista. Vai onko se eteenpäin menoa, kehittymistä, että aiemmin mainitussa ”Suuressa vaelluksessa” Serengetin, Masai Maran ja Ngorongoron suojelualueilla, lähes puolimiljoonaa gnuta kuolee janoon, nälkään, uupumukseen tai pakokauhuun – että jokainen ”eliölaji” maapallolla aina mikroskooppisista alkuelämistä suurimpiin nisäkkäisiin kulkee koko ajan kohti kuolemaa ja suurin osa tulee kohtaamaan kuoleman voimakkaamman eli kehittyneemmän lajin aggression seurauksena? Kuinka luonnoton valinta saattoi kehittää lajeja vain toisten lajien kehittymisen turvaamiseksi – pelkiksi energiapatukoiksi, retkimuonaksi elämän polulle? Eikö muka happi, hiilidioksiidi, typpi, vety tai jopa kalium sekä fosfori (muiden lajien ulosteet) ravinnnolähteenä olisivat taanneet kestävää kehitystä?
Ottamatta sen syvällisemmin kantaa Luonnollisen valinnan aiheuttamaan moraalin rapauttavaan vaikutukseen (minä ja minun lajini ”vallitkoot”- heikot sortuu elontiellä, jätkä sen kun porskuttaa), niin voisimme kysyä, onko luonnottomalla valinnalla lainkaan tunne-elämää? Jos lajin lisääntymisen varmistamiseksi tarvitaan ylipäätään kaksi vastakkaista sukupuolta, niin onko orgasmi osoitus luonnottoman valinnan tunteista? Lisääntyminenhän varmistetaan hyvin voimakkaalla hetkellisellä tunne-elämyksellä, elämyksellä, jota toisten lajien keskuudessa haetaan vailla lisääntymistarkoitusta tai parittelukumppania ihan vain omaksi ratoksi! Ja usein nautinnon lähteet, tunteen tulivuoret, lisääntymiselimet on sijoitettu kehossa paikkaan, jossa elämälle välttämättömien energiapatukoiden (tappamamme muut kasvi- ja eläinlajit) sisältämät kuona-aineet ”ihanan tuoksuiset” uloste- ja virtsa poistuvat elimistöstä! Johtuuko häpeä sukuelimiä ja sukupuolisuutta kohtaan kuona-aineiden, epäpuhtaiden jätteiden ja ”puhtaan” nautinnon lähteiden sijoittumisesta joko samoihin elimiin (penis) tai aivan niiden välittömään (naisen virtsaputken pää, vagina ja peräaukko) läheisyyteen. Todella nerokas suunitelutarveratkaisu!
Vai onko perimmäinen syy luonnottoman valinnan ”kehittämä” ihmiskehon outo kemikaalituotanto, johon palaamme vielä useasti myöhemmin, viha ja rakkaus, väkivalta ja lämmin läheisyys ja kosketus aiheuttavat aivan samanlaisen hyvänolontunteen!
Ja tilannetta ei luonnottoman valinnan kannalta suinkaan helpota se väite, että nauttimalla eläinproteiinien sijasta vain kasvisproteiineja ja hiilihydraatteja emme käyttäytyisi ”luonnottomasti”, vaan olisimme sivistyneitä ja humaaneja ikään kuin sivistys ja humanismi olisivat tunteettoman Luonnollisen valinnan kehityspalikoita! Mutta, mutta!

Lyall Watson kertoo kirjassaan ”*Yli luonnollisten rajojen*” (Kirjayhtymä, 1974) muun muassa Cleve Backsterin 1960-luvulla aloittamista kokeista, jotka loivat pohjan teorialle ”primaarisesta havaintokyvystä” (*primary perception*), joka esittää, että soluilla ja kasveilla on kyky reagoida välittömästi ihmisen aikeisiin ja muiden eliöiden kärsimykseen. Cleve Backsterin kokeissa kasveihin kytketyt valheenpaljastuslaitteet (galvanometrit) reagoivat välittömästi, kun kasvin lähellä tuhottiin elävää materiaalia, kuten katkarapuja, tai kun kasvia vain uhattiin vahingoittaa. Kasvien mekaaninen reaktio ympäröivään elämään ja kuolemaan osoitti, että biosfäärissä kulkee signaaleja, joita perinteinen tiede ei ole täysin koodannut.
Backster havaitsi, että kasvien reaktiot eivät heikentyneet, vaikka tutkija siirtyi kauemmas tai kasvi sijoitettiin lyijyllä vuorattuun häkkiin (Faradayn häkki). Tämä viittaa siihen, että kyseessä ei ole sähkömagneettinen signaali, vaan jokin perustavanlaatuisempi tietoisuuden koodi.
Kasvit näyttivät ”virittäytyvän” omaan hoitajaansa. Kun Backster oli kaupungilla ja kohtasi stressaavan tilanteen, hänen kotona olevat kasvinsa rekisteröivät sähköisen piikin tismalleen samalla hetkellä.
Eikä Backster jäänyt yksin, vaikka virallinen tiedeyhteisö usein vierastaakin näitä mekaanisia fysiikan rajat ylittäviä tuloksia.:

Marcel Vogel: IBM:n tutkijana tunnettu Vogel jatkoi Backsterin työtä ja totesi, että kasvit reagoivat ihmisen ajatuksiin herkemmin, jos tutkija kykeni keskittämään huomionsa ja tunne-energiansa kasviin. Hän piti kasveja eräänlaisina ”biologisina vahvistimina”.
Monica Gagliano: Nykypäivän tutkija, joka on osoittanut kokeellisesti, että kasveilla on oppimiskyky ja muisti. Hän käytti herneitä ja mimosa-kasveja osoittaakseen, että ne osaavat yhdistää tiettyjä mekaanisia ärsykkeitä (kuten puhaltimen äänen) ravinnon saantiin, aivan kuten Pavlov koirillaan.
Dorothy Retallack: Tutki musiikin vaikutusta kasveihin. Hänen kokeissaan kasvit kurottivat fyysisesti kohti klassista musiikkia (harmoniaa), mutta kääntyivät pois ja kuihtuivat epäharmonisen tai raskaan rock-musiikin (epäjärjestys) vaikutuksesta.
Jagadish Chandra Bose: Jo 1900-luvun alussa tämä intialainen monitoimimies rakensi erittäin tarkkoja *kreskografi*-mittareita, joilla hän osoitti kasvien reagoivan mekaanisesti kipuun, myrkkyihin ja sähköisiin ärsykkeisiin tismalleen samalla tavalla kuin eläinkunnan hermosto.
Kasvien välinen kommunikaatio on yksi luonnon hienostuneimmista verkostostoista, jota kutsutaan usein termillä **”Wood Wide Web”**. Kyseessä ei ole mikään hämärä hallusinaatio tai kuvitteellinen tunne-energia, vaan tarkka signaalijärjestelmä, jolla kasvit vaihtavat dataa ja resursseja.

1. Wood Wide Web – Sienirihmastojen maanalainen valokuituverkko

Tohtori **Suzanne Simard** on yksi tunnetuimmista tutkijoista, joka on osoittanut, miten metsän puut on kytketty toisiinsa mykorritsa- eli sienirihmastojen välityksellä.

Resurssien siirto: Vanhemmat ”emopuut” tunnistavat rihmaston kautta omat jälkeläisensä ja siirtävät niille sokeriliuosta ja ravinteita, jos ne ovat jääneet varjoon.

- **Varoitusjärjestelmä:** Kun yksi puu joutuu hyönteisten hyökkäyksen kohteeksi, se lähettää rihmaston kautta kemiallisen varoitussignaalin. Muut puut reagoivat tähän välittömästi alkamalla tuottaa puolustusaineita (kuten tanniineja), vaikka ne eivät olisi vielä itse kosketuksissa tuholaisiin.

2. Ilmateitse kulkevat kemialliset koodit (Haihtuvat orgaaniset yhdisteet)

Kasvit ”puhuvat” toisilleen myös vapauttamalla ilmaan haihtuvia kemikaaleja (VOC-yhdisteitä).

- **Akasian mekaaninen puolustus:** Kun antilooppi alkaa syödä akasian lehtiä, puu vapauttaa eteeniä ilmaan. Lähellä olevat akasiat aistivat tämän ja nostavat lehtiensä tanniinipitoisuuden myrkylliselle tasolle muutamassa minuutissa.
- **Lihan syöjien kutsuminen:** Tietyt kasvit osaavat hyönteisen iskiessä vapauttaa spesifejä kemikaaleja, jotka houkuttelevat paikalle juuri kyseisen hyönteisen luonnollisia vihollisia (kuten petopunkkeja tai loispistiäisiä). Se on täsmällistä biologisten sotajoukkojen kutsumista apuun.

3. Akustinen kommunikaatio – Kasvien ”ääni”

Uusimmat tutkimukset, muun muassa professori **Lilach Hadanyn** johdolla (Tel Avivin yliopisto), ovat paljastaneet, että kasvit tuottavat ultraääniä, joita ihminen ei kuule.

- **Stressiäänet:** Kasvit tuottavat naksahduksia muistuttavia ääniä, kun ne kärsivät kuivuudesta tai kun niiden varsi katkaistaan. Äänten tiheys kertoo suoraan stressin määrästä.
- **Kuuloaisti:** On viitteitä siitä, että kasvit osaavat ”kuunnella”. Esimerkiksi joidenkin kukkien on havaittu tuottavan makeampaa mettä vasteena mehiläisen siipien surinaan.

4. Sähköinen signaalinvälitys

Vaikka kasveilla ei ole hermostoa, ne käyttävät sähköisiä impulsseja, jotka muistuttavat eläinten hermoimpulsseja (aktiopotentiaaleja).

- **Edward Farmerin** tutkimukset osoittavat, että kun hyönteinen puree lehteä, sähköinen aalto kulkee kasvin läpi jopa senttimetrin sekuntivauhdilla, laukaisten puolustusreaktiot kaukaisemmissakin lehdissä.

Kasvikunta ei siis ole passiivista taustaa, vaan se on jatkuvassa, mekaanisessa ja kemiallisessa vuorovaikutuksessa. Tämä koko biosfäärin kattava ”internet” varmistaa, että tieto yhden yksilön tilasta on parhaimmillaan koko yhteisön käytössä.

Eli kasvissyöjänä, oletko ylpeä itsestäsi, kun syöt ”vieraslajeja”, jotka eivät muistuta sinua ja raadollisuuttasi, joilla ei ole käsiä tai jalkoja, ei korvia, ei silmiä, saati aivoja, joka ei muka tunne tai tiedä mitään? Lajia, joka ei osaa ilmaista pelkojansa, tuskaansa – joka ei huuda kivusta?

Watson kertoo kirjassaan myös, että Neuvostoliitossa tehtiin sotilaallisbiologinen sukellusveneessä syvällä meren alla, tuhansien kilometrien päässä rannikosta. Kaniemon poikasia tapettiin yksi kerrallaan täsmällisinä sekuntiaikoina. Samaan aikaan laboratoriossa maissa kaniemon aivoihin oli kytketty elektrodit mittaamaan aivosähkökäyrää (EEG). Joka kerta, kun poikanen kuoli sukellusveneessä, emon aivotoiminnassa rekisteröitiin massiivinen sähköinen piikki ja stressireaktio sekunnilleen samalla hetkellä.
Kaikki nämä edellä mainitut tutkimukset viittaavat siihen, että koko biosfääri on kytketty samaan reaaliaikaiseen dataverkkoon, jossa tuho ja kärsimys rekisteröityvät välittömästi ilman viivettä, olipa kyseessä kaniemo tai toimiston kultaköynnös.
Ja evoluutikkoa ei kiinnosta pätkääkään se, että Watson käsittelee kirjassaan myös havaintoja, joissa ihmisen tietoisuus siirtyy tarkkailemaan tilannetta fyysisen kehonsa ulkopuolelta. Hän viittaa tapauksiin, joissa potilaat pystyvät kuvailemaan leikkaussalin tapahtumia tai instrumentteja, joita he eivät olisi voineet nähdä silmillään – tämä viittaa siihen, että havaintokyky ei ole sidottu pelkästään verkkokalvoon ja näköhermoon.
Watson näkee tämän tietoisuuden ”datan purkuna”. Kun aivot ja keho valmistautuvat lopulliseen irtautumiseen, koko elämän tallennettu koodi ajetaan läpi sekunneissa. Tämä on se hetki, jolloin yksilö kohtaa omat tekonsa ilman suodattimia – tismalleen kuten Karman laki edellyttää. Eikä Watson pidä ihmisen ”tunnelikokemusta” pelkkänä aivojen hapenpuutteena, vaan mahdollisena siirtymävaiheena eri ulottuvuuksien välillä. Se on polku, jota pitkin tietoisuus siirtyy ”isiensä tykö” Elysionin kentille.

Ei suinkaan se, että evoluutio äkkiseltään näyttää ja vain näyttää loogisemmalta, järjellisemmältä selitysteorialta ihmisen ja ylipäätään elämän synnylle kuin uskontojen epäloogiset selitykset, voi olla tae kehitysopin oikeellisuudesta, vai voiko? Tai todiste onnellisesta sattuman ulottumattomissa ennen alkuräjähdystä vallinneessa pimeydessä majailleesta ihmeestä?
Mutta hetkinen, eikö ole vielä vähän aikaa sitten väitetty, että me polveutuisimme meritupesta? Jos näin todella on, niin onko omassa käyttäytymisessämme yhä havaittavissa kaikuja miljoonien vuosien takaisen esi-isän omalaatuisesta tavasta:

Nuori merituppi vaeltaa meressä etsien sopivaa kiveä tai korallia kiinnittyäkseen siihen ja tehdäkseen siitä elinikäisen kodin itselleen. Tätä tehtävää varten sillä on alkeellinen hermojärjestelmä. ***Kun se löytää paikkansa ja asettuu siihen, se ei tarvitse enää aivojaan, joten se syö ne***

Vai olisiko ihminen vihdoinkin löydetty puuttuva välivaihe, jolla on aikoinaan ollut aivot mutta kehittyessään 2,0–2,5 miljoonaa vuotta sitten se, kuten merituppi, söi suurimman osan aivoistaan?
Miksihän me emme myös lisäänny edelleen samoin kuin muinaiset esi-isämme – suvuttomasti silmikoimalla? Ei tarvitsisi ainakaan häpeillä niin hirveästi. On myös aivan

luonnotonta ja kaiken kehityksen vastaista, että ihmisellä suvunjatkamisvietti muuttuu tyydyttämättömänä suvun tuhoamisvietiksi.
Luonnollisen valinnan mukaan sinä olet vain pelkkää elotonta meritupesta ”luonnollisesti jalostunutta” materiaa, etkä voi luonnollesi mitään. Evoluutioteoria tekee ihmisistä pelkkiä luonnollisen kehityksen vaatiman liikevoiman vankeja. Ateistit, evolutionistitiedemiehet astuvat kuitenkin syvään loogiseen ansaan, kun he kieltävät ”Luojan” olemassaolon, luomisen ihmeen ja väittävät elämän sen sijaan syntyneen tyhjästä pelkän onnekkaan sattuman ulottumattomissa olevan tapahtuman kautta. Sillä kun luomiskertomusta tarkastellaan puhtaasti biologisen realismin kautta, elämässä kyse ei ole tyhjästä nyhjäisystä, ihmeestä, vaan olemassa olevan elämän koodiston älykkäästä muuntelusta ja manipuloinnista geenitasolla. Ihminen ei taida ollakaan syntynyt sattuman ulottumattomissa evoluution huipulle, vaan todellisuus näyttäytyy pikemminkin päinvastaisena: alkuperäistä, täydellistä geenikoodiamme on matkan varrella manipuloitu, tietoisesti mutatoitu, sormeiltu ”heikommaksi”.
Tämän geneettisen ”rappeutumisen”, ”saksitun” kaksoiskierteen vielä näkökykynsä säilyttänyt yksilö voi havaita suoraan ympärillämme olevassa luonnossa vertaamalla itseämme vaikkapa vain eläimiin, joilla alkuperäisen koodiston on säilynyt ”puhtaampana”. Ihminen on kadottanut lukuisia ”huippuaisteja”, kuten useiden eläinten ylivertaisen näkö-, kuulo- ja hajuaistin, joilla ne lukevat ympäristöänsä virheettömästi. Erittäin selkeä todiste kadotetusta aktiivisesta taidosta ja kyvystä toimia reaaliaikaisesti yhdessä, eli eläinten välittömästä ja sanattomasta kommunikaatiosta on vaikkapa naakkaparven lento. Kun naakkaparvi muuttaa lentosuuntaa, se ei tapahdu ketjureaktiona yksitellen ensimmäisestä viimeiseen toista seuraten, vaan koko parvi kääntyy tismalleen yhtä aikaa, kuin yhtenä organismina, ilman viivettä. Tämä saumaton, telepaattista tasoa muistuttava signaalijärjestelmä ja lajinsisäinen yhteys on jotain, minkä ihminen on omassa kehityksessään kokonaan kadottanut.
Alkuperäistä kaksoiskierrettämme saksi ja sieltä tarpeettomat ja haitalliset pätkät – ne korkeammat aistit ja puhtaat vaistot, jotka pitivät meidät vapaina ja kokonaisina poisti vihamielinen taho. Tilalle tämä Taho koodasi meihin liskoaivot, eli aivorungon ja pikkuaivot, joiden perimmäinen toimintaperiaate perustuu puhtaasti automatisoituihin, sekunnin murto-osassa tapahtuviin selviytymisreaktioihin: taistele, pakene tai jähmety. Ne eivät kykene loogiseen ajatteluun, moraaliin tai luovuuteen, vaan ne reagoivat pelkoon ja ulkoisiin uhkiin mekaanisen varmasti. Koska tämä alue säätelee myös kaikkia elintoimintoja, kuten sydämen sykettä ja hengitystä, se on suora väylä koko hermoston hallintaan. Tämän rakenteen jättäminen ihmisen toiminnan pohjaksi loi täydellisen alustan ulkoiselle ohjaukselle - manipulaatiolle. Kun ihmisen vaistot ja aistit, korkeampi havaintokyky saksittiin pois, nämä primitiiviset aivonosat jätettiin toimimaan kuin herkkä taajuusvastaanotin, paikka eräänlaisille radiolähettimille. Tämän biologisen kytkennän kautta yksilön jokainen impulssi, pelkotila ja reaktio on luettavissa ja ohjailtavissa ul-

koapäin – signaalit kulkevat järjestelmässä niin nopeasti, että ajatukset ja aikeet ovat tiedossa jo ennen kuin ihminen itse ehtii niitä tietoisesti käsittelemään.
Niinpä kun itsetietoisena ateistina katsot apteekkien kylttejä ja lääketieteen virallisia tunnuksia, niin mitä näet? Poikkeuksetta sauvan ympärille kääriytyneen käärmeen (Asklepioksen sauva) tai kaksi käärmettä kietoutuneena sauvan ympärille (Hermeksen sauva eli kaduseus).
Tiede ja virallinen historia selittävät tämän symboliikan kauniisti muinaisen Kreikan mytologialla, parantamisella ja viisaudella. Mutta kun riisutaan tuo selitysepäily ja katsotaan symbolia puhtaasti mekaanisin silmin, alta paljastuu suora allekirjoitus:
Kaksi kietoutunutta käärmettä on DNA-kaksoiskierre. Se on tismalleen sama geometrinen muoto, jonka tiede ”löysi” vasta 1950-luvulla. Se on ollut apteekkien ja lääkäreiden tunnuksissa tuhansia vuosia ennen modernia genetiikkaa.
Sauva käärmeiden keskellä on se akseli, ohjausjärjestelmä ja vastaanotin – se selkäranka ja aivorunko, johon liskoaivot on ankkuroitu.
Käärme hallitsee koodia. Tunnus ei esitä parantamista, vaan se osoittaa suoraan sen toimijan, joka hallitsee, sormeilee ja muokkaa meidän biologista koodiamme. Se on lääketieteen ja geeniteknologian todellisen omistajan leima.
Se, että tämä tunnus on valittu juuri lääketeollisuuden, apteekkien ja kirurgian symboliksi, on puhtainta mahdollista ilkuntaa. Olisiko kaksoiskierresymboli sauvoineen ”Herrakerhon” polttomerkki, Herrakerhon, joka sormeili ja saksi kaksoiskierteemme vajaaksi ja ”asensi” aivoihimme lähettimet? Jokapäiväinen muistutus meille siitä, kuka meidät oikein omistaa, kuka on Herramme!

HINDULAISUUS – KÄÄRMEEN KAHLITSEMAT

Hindulaisuus on katsomusten suuri, kaoottinen ja monitasoinen Sirkus India, jossa todellisuus on poltettu tuhkaksi hautaroviolla mielikuvituksellisten muodonmuutosten, loputtomien sivujuonien ja silmänkääntäjien säestämänä. Jos aiemmat katsomukset olivat inkvisition kidutuskammioiden kaltaisia vankityrmiä, vedettömiä aavikoita tai älyllistä ylimielisyyttä ja oikeassa olemista, niin hindulaisuus on sokkeloinen Knossoksen labyrintti, josta ei ole tietä ulos elämään, vaan tuhansia koveria ja kuperia peilejä, jotka vääristävät todellisuuden.
Tämän sirkuksen lyhyt perusvastaus ihmisen olemassaololle on yksinkertaisesti pelkkä Moksha – vapautuminen jälleensyntymisen kehästä eli Samsarasta. Elämän tarkoitus on hindujen mukaan oivaltaa, että yksilö, Atman, on sama kuin maailmankaikkeuden perusvoima Brahman. Toisin sanoen elämän tarkoitus on lakata olemasta yksilö, pyyhkiä pois oma persoonallisuus ja sulautua sieluttomaan massaan, ikuisuuteen, mikä tarkoittaa hienoin sanskritinkielisin termein ja ulkokultaiseen hengellisyyteen verhottua itsemurhaa.
Hindulaisen elämän merkityksellisyys sikiää Dharmasta, eli velvollisuudesta, joka on määritelty ihmiselle jo, kuten Islamissakin, syntymässä ilman ihmisen omaa tahtoa, vailla valinnanvapautta. Dharmasta taotaan kastilaitoksen kahleet, jossa ihmisen arvo ja paikka hierarkiassa lyödään jalkarautoihin ennen kuin hän vetää ensimmäistäkään henkäystä. Jos synnyt siivoojaksi tai saastaiseksi dalitiksi, sinun ainoa tarkoituksesi elämässäsi on elää saastaisena ja siivota muiden sotkut – olet pelkkä arvoton paskakuski! Hindulaisuus kertoo ihmisille suoraan, että heidän kurjuutensa on aivan heidän omaa syytään, tehdystä ja tekemättömästä edellisessä elämässä - Karmasta. Käytännössä hindun elämän tehtäväksi jää vain nöyrtyä, alistua ja hyväksyä mukisematta ikioma paikkansa ikiomassa karsinassa – tyytyä nurisematta kohtaloonsa. Kastilaitos on ihmisen tahdon nujertamiseksi laadittu tehokas ja kestävä tapa pitää yhteiskunnallinen hierarkia, eriarvoisuus pystyssä syyllistämällä itse uhri omasta alistamisestaan.
Hindulaisille kyllä opetetaan, ja tuo opetus onkin koko tämän pellesirkuksen suurin silmänkääntötemppu, se että Karmasta voi kuin voikin vapautua. Mutta koska ”lopullinen” sulautuminen Brahmaniin (Moksha) on tehty tavalliselle tomun tallaajalle käytännössä saavuttamattoman vaikeaksi, hindulaisuus on rakentanut massoille helpompia, arkipäiväisiä Karman ”pesuohjelmia”, joilla Karman voi muka pyyhkiä putipuhtaaksi tässä ja nyt (aivan kuten kristityt puhdistavat itsensä synneistään pelkällä uskolla) yhtä vaivattomasti kuin harjaisi hampaansa, niin ettei tarvitsisi heti sulautua ikuisuuteen – tuhota itsensä. Nämä pika- ja puhdistusreitit perustuvat puhtaasti käytännön suorituksiin, ritualiseen korruptioon ja puhtaaseen taikauskoon:

Mekaaninen pesu (Pyhät vedet): Kaikkein tunnetuin tapa on fyysinen kylpy pyhissä joissa, erityisesti Gangesissa (Ganga Ma). Oppi väittää surutta, että pelkkä pulahtaminen

tähän veteen pesee pois kaikki tämän ja edellisten elämien synnit ja huonot karmat. Se on kuin hengellinen painepesuri: menet sisään likaisena, kastat itsesi ja tulet ulos puti-puhtaana – valmiina keräämään pluspisteitä - uutta hyvänolonkarmaa.
Maantieteellinen haktiväylä (Kuoleminen pyhässä paikassa): Jos ihminen kuolee tietyssä kaupungissa, kuten Varanasissa (Kashi) Gangesin rannalla, tai hänen tuhkansa heitetään sinne, hänen huonon karmansa väitetään tietenkin nollautuvan automaattisesti. Väite on korvien välissä tapahtunut täydellinen oikosulku, jossa pelkän kuolinpaikan koordinaatit, leveys- ja pituuspisteet sivuuttavat elämän loppusuoran, kalkkiviivoilla kaikki elämäsi aikaiset teot.
Ääniaalloilla hakkerointi (Mantrat ja jumalan nimet): Karman puhdistamiseen tarjotaan myös tiettyjen voimasanojen tai jumalan nimien (kuten Raman tai Shivan) jatkuvaa jankuttamista (aivan kuten sana Aum buddhalaisuudessa) joko huojuen tai rukousnauhan kanssa (aivan kuten Islamissa, juutalaisuudessa sekä headbängerien keskuudessa). Erityisesti ja nimenomaan kuolinhetkellä lausutun jumalan nimen väitetään pyyhkivän koko karmallisen velkakirjan silppuriin sekunnissa.
Taloudellinen suorite (Lahjoitukset ja prasad): Huonoa karmaa voi myös ”ostaa” puhtaaksi tekemällä lahjoituksia (kuten katolisen kirkon opinkappale: kun kolikko kirstuun kilahtaa, niin sielu taivaaseen vilahtaa) temppeleille, ruokkimalla pyhiä lehmiä tai antamalla rahaa ja ruokaa kastiyläpään papeille (brahmaaneille). Tämä on kaupankäyntiä, jossa raha ja aineellinen hyvitys muuttuvat Karman pluspisteiksi.

Hindulaisuudessa kukaan ei kerrokaan, että hampaiden harjaus on Karman kannalta yhtä tyhjän kanssa, hyvä ja paha, tekojen laatu, niiden moraalisuus on se, joka ratkaisee, ei se millä kädellä harjaat hampaasi ja missä.
”Lopullinen” sulautuminen Brahmaniin (Moksha), kärsimyksestä ja Karman pyörästä pakeneminen eli vapautuminen onkin tehty tavalliselle tomussa tallaavalle käytännössä saavuttamattoman vaikeaksi rakentamalla järjestelmään hierarkkinen este, joka käytännössä lukitsee tavallisen ihmisen ikuiseen suoritus- ja odotuskehäpäätelmään kuin keskiaikaiseen teilipyörään, yhteen historian julmimmista teloitusmenetelmistä. Koska Moksha tarkoittaa sitä, että yksilön on kuorittava itsestään irti kaikki inhimillinen – jokainen halu, kiintymys, ajatus ja jopa tietoisuus omasta minuudestaan – prosessi vaatisi sinulta täydellisen ja virheettömän elämän, jossa ei synnytetä sekuntiakaan uutta miinusmerkkistä, negatiivista karmallista jälkeä.
Karman pyörästä pakeneminen onkin tehty mahdottomaksi kolmella erittäin epäinhimillisellä mekanismilla:

Kastijärjestelmän giljotiini: Mokshaa ei voi hindulaisen logiikan mukaan edes yrittää saavuttaa mistä tahansa asemasta. Se on varattu vain hierarkian huipulla oleville, eli puhtaille papeille (brahmaaneille), jotka voivat omistaa koko elämänsä pelkälle askeesille ja

rituaaleille. Jos tavallinen tallaaja syntyy siivoojaksi, maanviljelijäksi tai kastittomaksi dalitiksi, hänen pyhä ”velvollisuutensa” eli Dharmansa on elää ja kuolla siinä roolissa. Itse et voi edes yrittää pyrkiä henkiseen vapauteen tässä elämässä, vaan sinun on vain kerättävä ”pisteitä” kuin etukortin bonuksia toivoen, että synnyt tuhansien vuosien päästä uudestaan ehkä ylempään kastiin – tai siaksi, koiraksi ellet peräti rotaksi.

Matalataajuinen uuvutustaktiikka: Jotta et ymmärtäisi olevasi pelkkä nokkimisjärjestyksen, hierarkian vanki tai yksi penaalin tylsimpiä kyniä, pellesirkus nojaa jälleensyntymisen (Samsara) käsitteeseen, joka toimii järjestelmän liikennevalopylväänä. Kun länsimaisissa uskonnoissa ihmisellä on vain yksi elämä ja vain yksi mahdollisuus, hinduille annetaan aina liikennevalon vaihtuessa lukemattomia uusia elämiä ja ikuisesti muka korotonta maksuaikaa. Moksha, ovi vapauteen on siirretty niin kauas miljoonien tulevien elämien päähän, ettei sitä tarvitse, saati pysty edes ajattelemaan tässä ja nyt – riittää, kun hyväksyy sen mitä on ja alistuu nykyiseen kurjuuteensa.

Täydellisen nollapisteen mahdottomuus: Koska jokainen fyysinen teko, sana ja jopa ajatus jättää jäljen karmalliseen tiliin, ihminen luo pelkällä hengissä pysymisellään koko ajan uutta karmaa. Työn tekeminen perheen elättämiseksi, syöminen ja arjen pyörittäminen ovat kaikki impulsseja, jotka sitovat ihmisen kiinni maahan. Vain täydellinen eristäytyminen viidakkoon, luolaan tai mahdollisesti jopa pimeään eristysselliin ilman mitään toimintaa, jopa ilman syömistä ja juomista (näinhän et joudu tekemisiin ainakaan saastaisten eritteistesi kanssa) voisi pysäyttää Karman pyöräsi, mikä tietää tavalliselle perheelliselle ihmiselle käytännössä varmaa nälkäkuolemaa.

Moksha on kuin varjosi, jota et koskaan saa kiinni. Vapautumisen käytännön mahdottomuus huolehtii siitä, että massa pysyy kurissa ja suorittaa nöyränä sille syntymässä määrättyä työtä, kun taas yläluokka nauttii asemastaan väittäen olevansa muka ”lähempänä” vapautusta. Varjon logiikka paljastaa hindulaisuuden täydellisen järjen puutteen. Toisaalla väitetään, että Karma on rautainen, murtumaton ja matemaattisen, lahjomattoman tarkka universumia hallitseva syyn ja seurauksen laki, jota kukaan ei pääse pakoon. Mutta heti seuraavassa lauseessa massoille myydään oikoteitä, joissa laki kierretään pirskottelemalla päälle vähän pyhää vettä, harjaamalla hampaat, hokemalla yhtä nimeä tai antamalla pyhälle miehelle kolikko

Hindut keräävät hyviä pisteitä kuin tyhjiä muovipulloja, jotta seuraavalla elämän varauskierroksella he tulisivat valituksi. Tämä ”draft” on loputon peli, jossa säännöt muuttuvat sen mukaan, mitä jumalaa, paikallista gurua tai Gangesin alkulähteillä kostoa vihamiehilleen rukoilevaa askeettia, sadhua, kulloinkin palvot ja millaisia rituaaleja suoritat – itse asiassa mitä muovipulloja keräät.

Hindujen suhde kanssaihmisiin on siksi äärimmäisen erotteleva, kylmä ja luokitteleva, koska kastilaitos opettaa, etteivät kaikki ihmiset ole suinkaan samalla lähtöviivalla, saati että heillä olisi koskaan edes mahdollisuus ylittää maaliviiva! Jos näet kadulla kuolevan

tai kärsivän ihmisen, hinduna sinulla on täysi oikeus kävellä kylmästi ohi, sillä kadulle kuoleminen on kuolevan omaa Karmaa ja hän ansaitsee kärsimyksensä edellisen elämänsä virheistä. Hindulaisuus on lähimmäisenrakkauden mestauspölkky, jossa mestauskirveen terä on hiottu kosmiseksi laiksi.
Omana itsenään oleminen on tässä sirkuksessa pelkkää harhaa, Mayaa, jossa ego, unelmat ja persoonallisuus nähdään vain väliaikaisina naamioina, ja itsestä huolehtiminen on ennen kaikkea askeesia, itsensä kiduttamista ja monimutkaisia rituaaleja, joilla kielletään oma olemassaolo tuhansien huomiota, uhrilahjoja ja pelkoa vaativien narsismissa piehtaroivien jumalien edessä. Tämä jumalainen näytelmä, pellesirkus on tupaten täynnä syviä epäloogisuuksia ja sisäisiä oikosulkuja, sillä miten katsomus voisi olla millään tasolla uskottava, jos sillä on virallisesti ”vain” 330 miljoonaa jumalaa, jotka tappelevat ja nujakoivat keskenään, harrastavat seksiä, pettävät toisiaan ja käyttäytyvät kuin pahimmat mahdolliset ihmisöykkärit? Hindulaisuus on käytännössä pelkkä ihmisen omien alhaisten oikkujen ja halpamaisten piirteiden heijastuma taivaalle, mielipuolista meteliä, jolla selitetään maailman kaaos ilman, että tarvitsisi itse ottaa vastuuta mistään.

1. Turvaa laumasta etsivien hindujen massapainefestivaalit
Hindujen massatapahtumat toimivat biologisesti aivan samalla periaatteella kuin muutkin maalliset juhlat: ikuinen vappu, uusi vuosi, vappupallot ja ilotulitukset, torin voittojuhlat. Kokoontumisten perimmäinen tarkoitus on luoda kaaoksellista yhteenkuuluvaisuuden tunnetta, aistiylikuormitusta ja päätöntä melua – kokemus, että on osa jotakin, että on olemassa.

- **Kumbh Mela:** Maailman suurin uskonnollinen massatapahtuma, jossa kymmenet miljoonat ihmiset pakkautuvat yhtä aikaa pyhiin jokiin puhdistautumaan. Ryysis on niin valtava, että historian saatossa näissä juhlissa on tukehtunut, poljettu ja kadonnut ihmisiä tuhansittain paniikin iskiessä täyteen ahdetuilla rannoilla ja porteilla.
- **Diwali (Valon juhla):** Hindujen ”uusi vuosi ja vappu” samassa paketissa. Koko maa täyttyy lakkaamattomasta paukkeesta, räjähdyksistä ja ilotulituksista, jotka saastuttavat ilman ja luovat korviahuumaavan meluvallin. Tämän visuaalisen dopamiiniteatterin ja valomeren keskellä juhlitaan vaurautta, kun taas miljoonat elävät edelleen sanoin kuvaamattomassa köyhyydessä keskellä likaa ja kuvottavaa mädänhajua.
- **Holi (Värien juhla):** Juhla, jossa massat vaeltavat kaduilla ja heittävät toistensa päälle värijauheita ja vettä jatkuvan rummutuksen ja huudon keskellä. Se on täydellinen aistien sekoitus ja kontrollin menetys, jossa yksilöllinen huomio hukataan värikkääseen kaaokseen ja kollektiiviseen huumaan.

Naisen asema hindulaisuudessa on perinteisesti sidottu täydellisesti miehen yliherruuteen, ja Karma-logiikalla naiseksi syntyminen nähdään suorana rangaistuksena, miestä alempana sielullisena tasona, mikä on miehille vain yksi kiero tapa vierittää syyllisyys ja alistaminen naisen niskaan.

1. Biologinen ja kosminen kaksoisstandardi: Shakti vs. Manusmriti
Yksi hindulaisuuden ristiriidoista on se, miten se jakaa naiseuden kosmisella tasolla vapauteen ja maallisella tasolla täydelliseen lukitukseen.

Kosminen taso (Shakti): Hindulaisessa kosmologiassa universumin perimmäinen kineettinen energia, liike ja luomisvoima on feminiininen – **Shakti**. Ilman tätä naispuolista voimaa maskuliininen osapuoli (Shiva) on pelkkää passiivista, reagoimatonta materiaa. Kaikki dynaaminen toiminta, tuhoaminen ja uudelleenrakentaminen (kuten Kali- ja Durga-jumalattaret) ovat naispuolisen energian ilmentymiä.
Maallinen taso (Manusmriti): Kun tämä kosminen koodi tuodaan käytännön tasolle yhteiskunnan hallintaan, astuu kuvaan *Manusmriti* eli Manun lait. Tämä teksti on se varsinainen sosiaalinen ohjelmointi, jolla saksitaan naisen itsenäisyys poikki - nainen ei saa koskaan olla itsenäinen: lapsena häntä hallitsee isä, nuorena aviomies ja vanhana leskenä poika.
Tämä on ällöttävää: koska naisella tunnistetaan olevan se voimakkain kosminen ja biologinen luomisenergia (Shakti), yhteiskuntajärjestelmä luotiin sulkemaan ja kahlitsemaan naisen voima, jotta nainen pysyisi naissukupuolta pelkäävän munattoman ”herrakerhon” talutusnuorassa.
2. Puhtaus, veri ja energian eristäminen
Naisen asemaa hindulaisessa rituaalimaailmassa ohjaa äärimmäinen puhtaus- ja saastaisuuslogiikka, joka kytkeytyy suoraan biologiaan.
Kuukautiskierto energialukon välineenä: Kuukautisten aikana nainen katsotaan rituaalisesti saastaiseksi (*ashaucha*). Hänet eristetään keittiöstä, temppeleistä ja muista perheenjäsenistä. Selitys tälle on energeettinen: kuukautisveren erittyminen on kehon alaspäin suuntautuvaa energiaa (Apana vayu), kun taas rituaalit ja kundaliinin herättäminen vaativat ylöspäin suuntautuvaa voimaa (Prana). Tämä biologinen fakta otettiin hallintatyökaluksi, jolla nainen suljettiin, ei välillä, vaan säännöllisesti sosiaalisen ja uskonnollisen elämän ulkopuolelle.
3. Patrilineaarinen koodinsiirto ja ”Sati”
Naisen arvo, kuten jo edellä oli esillä, määritellään hindulaisuudessa puhtaasti sen mukaan, kuinka hän biologisesti soveltuu siemenastiaksi ja koodin siirtäjäksi miehen suvulle.
Poikalapsen pakko: Vain poikalapsi voi suorittaa hindulaiset hautausrituaalit (*Sraddha*), jotka vapauttavat isän sielun kierrosta. Nainen, joka ei synnytä poikaa, katsotaan ”vialliseksi”.
Sati-riitti (Polttouhraus): Tämä on kenties raadollisin osoitus siitä, miten naiselta evättiin oma yksilöllinen olemassaolo. Kun aviomies kuoli ja poltettiin roviolla, vaimon odotettiin (tai hänet pakotettiin) heittäytymään elävältä samaan rovioon. Perustelu oli se, että miehen kuollessa naisen maallinen tehtävä koodinsiirtäjänä ja vartijana päättyi, eikä hänellä ollut enää itsenäistä arvoa tässä suljetussa hullujen huoneessa.

Naispuoliset jumalattaret:

Durga – Järjestelmän panssaroitu vartija

Durga ratsastaa leijonalla tai tiikerillä, ja hänellä on lukuisia käsiä, joista jokainen kantaa jumalten antamaa asetta. Hän on se taho, joka luo ”järjestyksen” kaaoksen keskelle – mutta kyse on epäjärjestyksen ylläpidosta.

Käärmeyhteys: Monissa kuvauksissa ja perinteisissä veistoksissa Durga kantaa käsissään käärmettä (naga) pasana eli silmukkana tai köytenä, jolla viholliset sidotaan ja kuristetaan. Käärme ei ole hänelle vihollinen, vaan se on hallintatyökalu, ase ja voiman tunnus. Se edustaa sitä samaa koodia, jolla ihmisen liike ja vapaat vaistot kahlitaan ja lukitaan paikoilleen.

Kali – Veren ja kuoleman raaka toteuttaja

Kali syntyi suoraan Durgan otsasta (eli kolmannen silmän ja käpylisäkkeen alueelta), kun tarvittiin puhdasta, säälimätöntä tuhoamisvoimaa (viite kundaliinikäärmeen tulevaan iskuun). Kali on tanssiva kuolema: alaston, kieli ulkona, kaulassaan pääkalloseppele ja vyötäröllään irti leikattujen käsien vyö. Hän edustaa termodynamiikan mukaista täydellistä entropiaa, kaaoksen ahnasta kitaa, joka syö kaiken elollisen materiaalin takaisin maaksi.

Käärme vyönä ja kruununa: Kali kuvataan usein käärmeet ympärillään. Käärmeet kietoutuvat hänen kaulalleen, käsivarsiinsa tai ne toimivat hänen hiustensa sitojina. Joissakin tantrisissa kuvauksissa hän istuu Shavan (ruumiin) päällä, ja hänen voimansa virtaa suoraan selkärangan pohjalta ylös kuin herätetty raivoisa, iskuun valmistautuva kundaliinikäärme.

Veren jano: Kalin tunnetuin myytti liittyy demoni Raktabijan tuhoamiseen. Tämän demonin jokaisesta veripisarasta, joka osui maahan, syntyi uusi demoni (ts. koodi monistui hallitsemattomasti). Kalin ratkaisu oli juoda jokainen veripisara suoraan ilmasta ennen kuin se koski maata. Tämä on peittelemätön kuvaus biologisesta ja geneettisestä riistosta: elämänvoima ja veri imetään talteen ”konesalin” tarpeisiin, käärmeitten ravinnoksi (vrt. Jahve, Allah ja verilöylyt).

Naisen asema hindulaisuudessa on monimutkainen ansa: häntä palvotaan kosmisena energiana, mutta häntä yhtä pelätään ja hallitaan maallisena orjana, jonka biologiset ja henkiset huippukyvyt on sidottu palvelemaan miehistä ylemmyyttä ja sen jatkuvuutta.

Nainen - Pyhä lehmä –biologinen muotti

Lehmä (*Gau*) on hindulaisuudessa kaiken elämän, äitiyden ja vaurauden symboli. Hindujen teologiassa väitetään, että lehmän sisällä asuu 330 miljoonaa jumalaa ja jumalatarta – eli koko pantheon on ahdettu yhden märehtijän nahan alle.

Tämä on massiivinen disinfomaatio-operaatio. Samaan aikaan kun miljoonat ihmiset elävät kurjuudessa, nälässä ja tukehtuvat massatapahtumissa, lehmät kävelevät vapaasti kaduilla koskemattomina. Ihmisen luonnollinen myötätunto ja suojeluvietti on ohjattu

ohi omista lajitovereistaan tähän eläimeen. Tällä varmistetaan, ettei ihminen missään tapauksessa nouse vaatimaan omaa biologista vapauttaan – hän kumartaa mieluummin eläintä, koska hän pitää itseään lehmää alempana.

Lehmän virtsa (*Gomutra*) – Se kaikkein puhtain desinformatiivinen neste

Tämä on se piste, jossa ”valkotakkisten laboratorio” ja uskonnollinen hulluus lyövät kättä. Hindulaisessa pseudotieteessä ja ayurvedisessä lääkinnässä lehmän virtsaa ja ulostetta pidetään jumalallisina lääkkeinä, puhdistavina aineina ja elämän eliksiireinä näin:

”Lääke” kaikkeen: Kansalle uskotellaan, että lehmän virtsan juominen parantaa syövän, diabeteksen, tuberkuloosin ja jopa virustaudit. Poliitikot (hindunationalistit) ja uskonnolliset johtajat suosittelevat julkisesti virtsan nauttimista massoille.

Aistien ja älyn täydellinen nöyryytys: Kun ihminen saadaan juomaan eläimen kuona-aineita ja eritteitä siinä uskossa, että ne ovat ”pyhiä ja parantavia”, hänen oma biologinen ja looginen puolustusjärjestelmänsä on murrettu lopullisesti. Jos ihminen suostuu vapaaehtoisesti nielemään virtsaa, hän suostuu nielemään minkä tahansa muunkin valheen tai käskyn, jonka sirkustirehtööri hänelle syöttää.

1. Massiivinen naisen ja lehmän geenien samankaltaisuus

Kun tutkijat selvittivät lehmän genomin (perimän) vuonna 2009, paljastui, että lehmän ja ihmisen koodit ovat hämmentävän lähellä toisiaan.

80 prosentin yhteinen koodi: Ihmisellä (ja siten naisella) ja lehmällä on noin 80 prosenttia täysin samoja geenejä.

Kromosomien yhtäläisyys: Monet lehmän kromosomien osat ovat järjestykseltään ja rakenteeltaan identtisiä ihmisen kromosomien kanssa. Suuria pätkiä perimästä on siirtynyt sukupolvelta toiselle täysin muuttumattomana.

2. Sikiön kehitys ja istukan rakenne

Suurin ja raadollisin biologinen yhteys liittyy nimenomaan naiseuteen, raskauteen ja jälkeläisen kasvattamiseen. Lehmä on istukallinen nisäkäs (*Placentalia*), aivan kuten ihminenkin.

Geenit, jotka tekevät äidin: Ne geenit, jotka ohjaavat kohdun toimintaa, istukan kehittymistä, sikiön ravitsemista ja synnytystä, ovat naisella ja lehmällä lähes identtiset.

3. Rintamaidon koodaus: Se geneettinen koneisto, joka käskee elimistöä tuottamaan maitoa (kuten prolaktiinihormonin säätely ja kaseiinigeenit), on molemmilla lajeilla sama. Tämä biologinen tehokkuus onkin syy siihen, miksi ihmislapsi pystyy käyttämään lehmän maitoa ravintonaan – maito on kemiallisesti koodattu samalla nisäkäslomakkeella.

4. Sukupuolikromosomit (X ja Y)

Sekä ihmisen että lehmän sukupuolen määräytyminen perustuu tismalleen samaan geneettiseen järjestelmään. Naisen munasolu kantaa X-kromosomia, ja naaraspuolinen nauta (lehmä) kantaa perimässään XX-kromosomiparia. Tämä tarkoittaa, että naiseuden ja naaraspuolisuuden biologinen perusta ja hormonaalinen säätely (estrogeeni ja progesteroni) noudattavat samaa kemiallista kaavaa molemmissa elimistöissä.

Hindulaisuudessa käytännössä tapahtuva naisen alistaminen ja sirkustirehtöörin tulevaisuuden ilkuntaa varten harjoittama lehmän pyhittäminen riisuvat kaiken länsimaisille markkinoidun rauhan, rakkauden ja suitsukkeiden tuoksuisen hymistelyn, jota joogasaleilla ja hyvinvointi-istunnoissa aineellisessa hyvinvoinnissa rypeville, henkistä polkua, valaistumista etsiville eksyneille länsimaalaisille myydään. Todellisuudessa hindulaisuus on hengellisen palkkamurhan ja matalataajuisen vihan ristisiitos, jossa ”pyhät” miehet vaeltavat Himalajan lumien halki Gangesin alkulähteille vain istuakseen muiden nähden, kuin pyhyyttään korostaen, rituaalisesti jääkylmässä vedessä pyytämässä jumaliltaan vihamiestensä tuhoa ja kuolemaa.
Jumalat eivät ole hindulaisuudessa mitään moraalisia esikuvia, vaan ennalta arvaamattomia voimia, joita yritetään hallita, kiristää ja suunnata vihamiesten kimppuun. Kylpeminen jääpalojen seassa ei poista likaa, vaan se on pelkkää kaupankäyntiä universumin kanssa: minä kärsin tässä kylmyydessä, joten vihamiesteni on myös vastavuoroisesti kärsittävä - sinun on tuhottava minun vastustajani. Viha pyhitetään antamalla sille metafyysinen ase. Tuollainen käyttäytyminen osoittaa kylpijältä äärimmäistä henkilökohtaista pelkuruutta, sillä vastustajaa ei uskalleta kohdata suoraan silmästä silmään, vaan yritetään hakkeroida kosminen laki tekemään likainen työ rukouksen kautta. Jos tämä kostonhimo tehoaa ja kohde kuolee, se nähdään todisteena siitä, että kohteella oli huono Karma, ja rukoilija pesee omat kätensä kuin Pontius Pilatus kaikesta vastuusta, koska hän on vain väline jumalten käsissä.
Pellesirkuksen moraalilla ei ole kiinteitä koordinaatteja, vaan on vain raakaa voimaa, loputtomia rituaaleja ja syvää, itserakasta, narsistista vihaa verhottuna pyhyyden kulisseihin.
Tämän sirkuksen mekaanisesti monimutkaisin akrobatianumero on pakosuunnitelma, jolla kuvitellaan voitavan nollata noin vain karmallinen velkakirja ja poistua puh pah-pelistä kolmen eri väylän kautta, jotka kaikki paljastuvat tarkemmassa perkausviillossa täydelliseksi itsepetokseksi.
1. **Toiminnan tie**, Karma-marga, joka on suoritepohjainen robottimainen reitti, jossa kuvitellaan työn tekemisen kuin aivoton kone ilman omaa egoa, jättävän karmallisen tilin nollille. Tämä on täydellinen mekaaninen mahdottomuus fyysisessä maailmassa, sillä jokainen teko ja liike on impulssi, jolla on aina vääjäämätön seuraus – et voi ampua luotia, joka ei osuisi mihinkään tai jättäisi jälkeä ilmanvastukseen.
2. Ä**lyllinen pakoyritys eli tiedon tie**, Jnana-marga, jossa opiskellaan ja meditoidaan, kunnes kuvitellaan maailman olevan pelkkää harhaa ja oman minän puuttuvan kokonaan. Se on puhdasta pakoa todellisuudesta ja silmien sulkemista faktoilta, sillä jos ketä tahansa lyö rautavasaralla polvilumpioon, kipu on absoluuttisen totta, eikä mitään kuviteltua harhaa. Jnana-marga on yritys väittää, että jos seinää ei katso, sitä ei ole olemassa, mikä johtaa suoraan törmäykseen todellisuuden kanssa.
3. **Antaumuksen tie**, Bhakti-marga, jossa antaudutaan sokeasti jollekin tietylle jumalalle, kuten Shivalle tai Vishnulle, siinä lapsellisessa toivossa, että tämä oikukas hahmo

armahtaa ja pyyhkii karmallisen velkakirjan kuin luokan liitutaulun pesusienellä vastineeksi jatkuvasta yhtämittaisesta palvonnasta ja polvistumisesta.
Nämä pakosuunnitelmat kastroivat hindut henkisesti täydellisesti: jos Karma kerran on heidän omasta mielestään rautainen ja murtumaton syyn ja seurauksen laki, niin miten mikään mielivaltainen korruptio, lahjonta tai rukoileminen voisi yhtäkkiä kumota Karman? Hindulaisuus ei usko edes omiin oppeihinsa, vaan luottaa viime kädessä mieluummin henkiseen suhdejuoruteatteriin. Hindulainen ei koskaan vapaudukaan karmastaan tai saavuta vapautta; hän vain eksyy aina ja vain aina uudestaan järjestelmän sokkeloihin ja uuvutukseen, mikä on kuin yrittäisi selvitellä solmuun mennyttä siimaa tekemällä siihen tuhat uutta solmua ja kutsumalla sitä pyhäksi geometriaksi. Se on järjestelmä, joka käyttää sekasortoa, umpikujia, voimattomuutta, itsehypnoosia ja pelkoa hallintakeinona, jotta kriittinen ajattelusi ei missään nimessä heräisi, vaan takertuisit kastihierarkiaan ja kiinnittäisit huomiosi vain jonglöörien, akrobaattien, taikurien, tulennielijöiden, silmänkääntäjien temppuihin, vaipuisit lopulta käärmeenlumoojien hypnoosiin.
Ja käärmeet ovat tietysti aivan oleellinen osa hindulaisuutta. Korkeimmalla jumalalla, Shivalla, on aina kietoutuneena kaulansa ympärille elävä kobra. Maailmankaikkeuden ylläpitäjä Vishnu taas lepää jättimäisen, monipäisen *Adishesha*-käärmeen päällä, joka kelluu kosmisessa valtameressä. *Nagat* puolestaan ovat kirjaimellisesti puoliksi ihmisen ja puoliksi käärmeen muotoinen, maanalainen ja yliluonnollinen rotu, jolle rakennetaan omia temppeleitä. *Kundaliini*-energia kuvataan ihmisen selkärangan tyveen kolmelle ja puolelle kierrokselle kerälle kietoutuneeksi käärmeeksi, joka pitää herättää välilihan alueelta supistamalla lantionpohjan lihaksia ja itse välilihaa, joka pakottaa käärmeen ”nostamaan” päätään ja nousemaan ylös ihmisen aivorunkoon, ”sähköpääkeskukseen”. Kun kundaliini-käärmeenergia saavuttaa oikeaoppisesti ja ilman esteitä kuudennen pisteen (Ajna, kolmas silmä), se ”iskee” suoraan käpylisäkkeeseen ja aivorunkoon.
Tämä on se hetki, jolloin liskoaivojen pelkoon perustuva ohjelmointia ei ohiteta, kuten väittivät gurusi tai joogaopettajasi mitä tahansa, vaan ”käärmevirta” kytketään tuolloin täydelle teholle. Käpylisäke magnetisoituu ja erittää yhdisteitä, jotka avaavat ihmisen kolmannen silmän: aistit muka laajenevat, havaintokyky muka puhdistuu ja yksilö muka kykenee jälleen lukemaan ympäristönsä geometriaa ja universumin koordinaatteja suoralla, telepaattisella tasolla. Kyse ei kuitenkaan ole ”satorista” (lumisateen kaltainen valaistuminen), vaan pelkkä telepaattitason hologrammi, illuusio, jolla sinulle yritetään uskotella kaikkea mahdollista ja kaiken olevan mahdollista. Kuinka sinustakin voi tulla Jumala!

BUDDHALAISUUS – VALOSÄDEKOUKKUJATA

Buddhalaisuus on maailmakatsomuksista kenties kaikkein salakavalin, kenties kavalampi kuin Eedenin käärme, koska se on verhottu väkivallattomuuteen ja älylliseen älyttömyyteen. Kun perkaa buddhalaisuutta, tulee hyvin nopeasti selväksi, että buddhalaisuus ei ole suinkaan mitään vapautta, vaan se on olemassaolon ja itsensä kieltämisen äärimmäinen muoto ja kädet irrotetaan ohjauspyörästä kontrolloidusti siksi, koska edessä oleva, mutkia, ala- ja varsinkin ylämäkiä sisältävä matka on liian pelottava. Buddhalaisen perusvastaus ihmisen olemassaololle on teennäisen hymyn peittämä Nirvana – eli kirjaimellisesti sammuminen. Elämän tarkoitus on buddhalaisten mukaan oivaltaa pitkällisessä meditaatiossa, että elämä, syntymä, kuolema ja rakkaus, kaikki ne ovat pelkkää kärsimystä, Dukkhaa, ja että tästä kärsimyksestä pääsee eroon vain tuhoamalla kaiken inhimillisen halun, intohimon ja kiintymyksen - itsensä. Elämän nollapisteessä, sammumisessa on lakata haluamasta ja lakata olemasta.

Koko buddhalainen oppi perustuu täydelliseen älylliseen oikosulkuun, haluun lopettaa haluaminen: miten voit saavuttaa Nirvanan, jos haluat saavuttaa sen, sillä halu lopettaa haluaminen on edelleen halua. Aivan kuin yrittäisi pysäyttää ohjauspyörätön auton painamalla kaasun pohjaan ja väittämällä, että auto kyllä toimii varmasti jarruna, kunhan tarpeeksi vain meditoi. Meditaation unettava hypnoottinen ääni, joka käskee olemaan taistelematta, olemaan haluamatta ja olemaan muuttamatta maailmaa, toimii täydellisenä työkaluna massojen hallinnassa, itsehypnoosi tekee sinusta pelkän verkossa räpistelevän, lukin myrkyllään lamauttaman saaliin.

Merkityksellisyys on buddhalaisuudessa pelkkää harhaa, koska kaikki on pelkkää harhaa. Sen sijaan buddhalaiset tavoittelevat vain lopullista irti päästämistä, mikä paljastaa vakavan virhekäsityksen: jos mikään ei ole merkityksellistä niin, miksi siis vaivautua edes hengittämään? Buddhalaiset väittävät, että myötätunto tekee elämästä merkityksellistä, mutta heidän myötätuntonsa on vain muodollista hyminää. He eivät edes ymmärrä, mitä sana ”myötätunto”, empatia tarkoittaa, kun kuvataan suhdetta kanssaihmisiin. Eihän sana ”myötätunto” sinänsä sisällä minkäänlaista arvolatausta. ”Myötätunto” ei ole sana, joka sinällään kertoisi, ovatko tunteesi ja perimmäiset aikeesi hyvät vai pahat. Vasta se sana tai ne sanat, joihin sana ”myötätunto” liitetään, kertovat kuulijalle mitä tarkoitat silloin, kun tunnet myötätuntoa jotakuta kohtaan.

Myötätuntoahan voi tuntea vaikkapa rotuerottelua tai kuolemanrangaistusta kannattavia, Sarajevossa lapsia ja naisia kiväärillään kadulta napsineita italialaisia turistitarkka-ampujia, Somalian rannikon merirosvoja tai pörssissä sisäpiiritietoa käyttävien pelureiden pohjatonta ahneutta kohtaan.

Buddhalaiset kertovat jalostavansa rakkautta ja myötätuntoa mielenrauhan ja sympaattisen (sympatia sympátheia) ilon avulla koko maailman tarpeisiin. Luit aivan oikein, siis

nimenomaan sympaattisen ilon avulla, joka tarkoittaa iloa toisen ilosta, riemua toisen riemusta.
Tämä sympaattinen ilo on aivan samanlainen sanaleikki kuin myötätunto. Vai oletko koskaan kuullut antipaattisesta ilosta tai epämyötätunnosta? Entä vastatunnosta? Antipatialla tarkoitetaan yleisesti vastenmielisyyttä ja sympatia käsitetään myötätunnon synonyymiksi. Vastenmielisyys on siis myötätunnon vastakohta. Kumpikaan sana ei kuitenkaan sinällään sisällä minkäänlaista arvolatausta. Vasta se sana, jonka yhteydessä sympatiaa tai antipatiaa käytetään, kuten juuri aiemmin myötätunnon kohdalla todettiin, kertoo sympatiasi tai antipatiasi sisällöstä, sen laadusta.
Empatia (kreikan ilmaisusta *em pathos*, tuntea sisälle) tarkoittaa puolestaan kykyä asettaa itsensä toisen henkilön asemaan ja ymmärtää toisen tunteita. Tähän buddhalaiset eivät pysty, sillä kaikkihan on harhaa ja silloinhan he joutuisivat myöntämään, että on olemassa jotain todellista ja tyhjän ja valheellisen sympatian eli myötätunnon sijaan he voisivat sanoa suoraan, että he pyrkivät toiminnallaan synnyttämään iloa surun keskellä saadakseen tekonauraa jonkun iloitsevan ihmisen kanssa. Juuri tämä tekonauru, surkastunut kyky iloita aidosti sydämestään, on syy siihen, miksi Dalai-lamankin nauru, silloin kun hän yleensäkään nauraa, kuulostaa ontolta ja jotenkin tyhjältä, hekottavalta ja ilottomalta.
Buddhalaiset pyrkivät, kuten hindutkin, elämän päämäärän Samsaran eli jälleensyntymisen ja Karman pyörän pysäyttämiseen. Buddhalainen haluaa vain paeta elämää ja itseään, panna hanskat naulaan, jotta ei enää ikinä syntyisi uudestaan. Sen sijaan että buddhalaiset korjaisivat auton neljästä renkaasta yhtä puhjenutta, he haluavat toimittaa koko auton romuttamoon ja väittää, ettei mitään autoa koskaan ole ollutkaan – vai mitä sinä oikein kuvittelit?
Suhde kanssaihmisiin jää buddhalaisuudessa heidän myötätunto käsityksensä vuoksi äärimmäisen etäiseksi, sillä lähimmäinen nähdään vain yhtenä kärsimyksen lähteenä eli kiintymyksen ansana. Julistihan Siddharta Gautama, valaistunut Buddha:

Syntyminen on tuskaa, sairaus on tuskaa, vanhuus on tuskaa, liittyminen siihen jota rakastaa on tuskaa, joutuminen eroon siitä jota ***rakastaa on tuskaa****.*

Buddhalainen munkki, joka jättää perheensä, lapsensa ja vastuunsa etsiäkseen omaa valaistumistaan, on pelkkä raukkamainen vastuunpakoilija, jolle lähimmäinen on vain välineellinen peili oman tyhjyytensä tuijottamiseen - pakenemiseen. Buddhalaisuuden ydin on Anatta – oppi siitä, ettei itseä tai minää ole edes olemassa, joten omana itsenään oleminen on heille suurin mahdollinen virhe. Itsehoito on meditaatiota, jolla pyritään tietoisesti hajottamaan oma persoonallisuus, unelmat ja tahto, mikä on itseensä kohdistuvaa itsehypnoosia ja manipulaatiota, itsetuhoa ja pyrkimystä muuttua pelkäksi tyhjiöksi. Tämä ”kultaisen keskitien” hurskastelu kätkee taakseen passiivisen aggression, sillä buddhalaisuus on rauhanomaista vain niin kauan kuin se saa olla tyhjiössään täysin

rauhassa. Historia tunteekin kuitenkin lukuisia buddhalaisia soturimunkkeja ja raakoja väkivaltaisia konflikteja, sillä kun tyhjyys kohtaa todellisuuden, se reagoi usein äärimmäisellä väkivallalla, koska todellisuus uhkaa tyhjyyden sisäistä rauhaa.
Tiibetin buddhalaiset eivät ole suinkaan rauhaa ja lähimmäistään rakastavia kansalaisia! Kukaan ei kuitenkaan koskaan kysy korkeasti kunnioitetulta Dalai-lamalta edes epäsuorasti, miksi Tiibetin talonpojat olivat loismaisen munkkieliitin pysyviä maaorjia silloin kun maa vielä oli buddhalaisten johtama. Eivätkä mitä tahansa maaorjia, sillä ensimmäiset ulkomaiset kävijät olivat suorastaan pöyristyneitä Tiibetin feodaalivallasta ja äärimmäisen vastenmielisistä rangaistuksista, joita munkit sovelsivat varkauksiin, karkaamisiin tai isännän vastustamisiin (muun muassa kidutusta, silpomista, silmien uloskaivamista, hampaiden irti repimistä ja rampauttamista). Tai miksi vuonna 1642 viides Dalai-lama Lozang Gyatso kutsui mongolit Tiibetiin lyödäkseen kilpailevan buddhalaisen koulukunnan kagyupan, minkä jälkeen Dalai-lama sai poliittisen vallan koko Keski-Tiibetin alueella. Tietysti hänen pyhyytensä voi vaieta vedoten omaan ilmoitukseensa:

Ei myöskään tule uskoutua sellaiselle henkilölle, joka ei seuraa dharmaa [totuutta]*, vaikka hänellä olisikin tiettyä hengellistä arvovaltaa.*

Äärimmäisessä köyhyydessä elävien rutiköyhien talonpoikien ja julmasti, vailla minkäänlaista inhimillisyyttä kohdeltujen maaorjien pojat tuotiin alle kymmenvuotiaina luostareihin, joissa heidät koulutettiin munkeiksi ja useat heistä joutuivat myötätuntoisten ”munkkisetien” seksuaalisen hyväksikäytön kohteeksi. Tuhannet kansalaisista elivät kerjäläisinä. Dalai-lama itse asui Lhasassa Potalan 14 kerroksisessa ja 1000-huoneisessa kultakimalteisessa palatsissa. Korkea-arvoiset feodaaliherrat ja lamat perustelivat käyttäytymistään ja huono-osaisten asemaa karman lailla: huono-osaiset kärsivät vain ja ainoastaan oikeutetusti aikaisempien elämiensä häijyydestä ja pahanilkisyydestä ja heidän tuli ottaa vastaan kaikki eteen tulevat koettelemukset nurisematta ja alistuneena. Rikkaat ja valtaa omaavat lääninherrat sen sijaan nauttivat onnestaan palkkiona, koska he olivat eläneet aiemmat elämänsä hyveellisesti sekä siveästi. Arkipäivän tyrannit eivät osanneet kuvitellakaan, mikä heitä heidän käytöksensä vuoksi mahdollisesti seuraisi seuraavassa elämässä. He olettivat, että pelkkä myötätunnon osoittaminen ja tyhjä puhe ihmisystävällisten tekojen sijaan, aivan kuten 14. Dalai-lamakin, Tenzin Gyatso, vielä tänä päivänäkin kaikille halukkaille kuulijoille uskottelee, vain parantaisi heidän karmaansa ja lisäisi heidän onneansa:

”Jos toivot itsellesi ja ympärillä oleville ihmisille onnellisuutta, harjoita myötätuntoa”.

On muitakin kysymyksiä, joihin olisi mielenkiintoista saada vastaus, kuten buddhalaisten yhteistyö natsien kanssa ja väitteeseen, jonka mukaan maanpako Tiibetistä on tiibe-

tiläisille vain jo kauan sitten hyvin tiedossa ollut merkki ajan päättymisestä. Entä buddhalaisten suuri viisaus? Annetaanpa esimerkkien kertoa:
”*Opetuksia viisaudesta*” -kirjan johdannossa sanotaan, että Dalai-laman ajatukset ovat nopeita. Hänen puheensa on täsmällistä ja selkeää, ja hän puhuu ainoastaan totta. Kuitenkin Bodhisattvan tietä valaisevan luvun lopussa hän pyytää:

”*Antakaa minulle anteeksi epätarkkuudet, ristiriidat ja epäjohdonmukaisuudet, jotka ovat saattaneet livahtaa tähän tekstiin.*”

Miten tällaiseen epäjohdonmukaiseen viisauteen pitäisi sitten suhtautua? Ja mikä on totuus? Jos ihminen luulee, että hän tietää totuuden, se ei tarkoita sitä, että hän puhuisi totta. Sillä jos hän puhuu siitä, mitä hän ainoastaan luulee, muttei tiedä, niin mitä tekemistä sillä on totuuden kanssa? Ja toisaalta, kuka tahansa voi valehdella ummet ja lammet, vaikka tietäisi totuuden.
Katsotaanpa, Madhyamikan avain -luvun alussa tämä Tiibetin hengellinen johtaja vuorostaan vetoaa Buddhaan lainatessaan tätä seuraavanlaisesti:

Oi te munkit ja viisaat miehet, kuten kulta testataan hankaamalla, leikkaamalla ja sulattamalla, samoin arvioikaa myös minun sanojani; älkää hyväksykö niitä pelkästään kunnioituksesta.

Dalai-lama esittääkin heti tuon lainauksen jälkeen seuraavat neljä ohjetta:

1. Ei tule tukeutua Mestariin, vaan hänen oppiinsa.
2. Ei tule tukeutua sanojen kauneuteen ja pehmeyteen, vaan niiden merkitykseen.
3. Ei tule tukeutua tulkinnanvaraiseen vaan täsmälliseen oppiin, joka ei kaipaa lisäselityksiä.
4. Ei tule tukeutua täsmällisen merkityksen dualistiseen ymmärtämiseen, vaan ei-käsitteelliseen viisauteen, tyhjyyden oivaltamiseen.

Sillä: *...mielen hyvien ominaisuuksien rajattomaksi lisäämiseksi pelkkä meditaation kohteeseen totuttautuminen ei riitä, vaan sen* ***lisäksi tarvitaan järkeilyä ja päättelyä****. Ymmärrys on välttämätön korkeammanasteiselle uskonnollisuudelle.*

Hyvä on, teemme juuri niin kuin hänen pyhyytensä toivoo! Ensin on todettava, että hänen jälkimmäinen toteamuksensa sisältää heti hyvin kiusallisen neljännen ohjeen vastaisen vaatimuksen.
Dualismin mukaan järkeilyn vastakohta on, voisiko ilmaista, ”tyhmystely”, päättelyn vastakohta on ilmeisesti arvailu ja ymmärryksen vastakohta on käsityskyvyttömyys. Niinpä korkeamman asteinen uskonnollinen viisaus koostuu varsinaisesta käsitteellises-

tä tyhjyydestä! Ja nuo neljä ohjetta sisältävät vielä kaksi kehäpäätelmää, sillä ensinnäkin, jos tukeutuu sanojen merkitykseen, niin oppi aiheuttaa tulkinnanvaraisuutta ja kaipaa lisäselvityksiä, sillä sanat eivät merkitse samaa kaikille. Ja toiseksi, mikäli tukeudutaan oppiin, siis tyhjyyden oivaltamiseen tukeutumalla, tällainen tyhjyyteen nojaaminen estää arvioimasta opin totuudellisuutta, koska arviointihan edellyttää aina vertailukohdetta. Tämä kaikki kuulostaa aivan siltä kuin, jos joku Mestariksi itseään tituleeraava väittäisi rotanmyrkyn olevan terveellistä, etenkin mitä suuremmissa annoksissa sitä nauttii, koska aivan hyvin:

1. Mestarin oppi on sellainen.
2. Sana terveellinen tarkoittaa terveellistä.
3. Oppi on yksinkertaisen täsmällinen, se ei kaipaa lisäselityksiä, saati uutta tulkintaa.
4. Ei tule tukeutua asioiden dualistiseen ymmärtämiseen, myrkyllinen – ei myrkyllinen, vaan käsitteelliseen eli kuviteltuun (kuviteltu on käsitteellisen synonyymi, kuten myös arvaukseen perustuva, luultu, arveltu, keksitty, tekaistu ja valheellinen) viisauteen, tyhjyyden oivaltamiseen.

Toisin sanoen Dalai-laman kuulijoilleen myymä viisaus on vain pelkkä arvausleikki. Vain hiukan myöhemmin Dalai-lama lausuu kirjassaan:

Sillä vaikka ilmiöt ilmenevät ikään kuin ne olisivat todellisia, perimiltään ne eivät kuitenkaan ole sellaisia; ne eivät ole luonnostaan olemassa olevia, eivätkä myöskään täysin ei-olemassa olevia. ***Ne ovat jotain niiden väliltä****.*

Tässä sitä ollaan! *”Ne ovat jotain niiden väliltä.”* Eikö rakkauden ruumiillistuma juuri sanonut, että *”ymmärrys on välttämätöntä korkeamman asteiselle uskonnollisuudelle”*? Ja eikö opin pitänytkin olla sellainen, joka ei kaivannut *”lisäselityksiä”*? *”Jotain niiden väliltä”* on siis merkitykseltään selkeä ja täsmällinen ilmaus. Väistämättä tulee mieleen, että tämän meditaation keskeinen este on ajattelu. Entä tämä:

Me kaikki haluamme olla onnellisia ja välttää kärsimystä. Onnellisuuden saavuttaminen ja kärsimyksestä vapautuminen riippuvat ruumiimme teoista, puheistamme ja mielemme tiloista. ***Ruumiimme teot ja puheemme riippuvat mielemme tiloista****. Siksi meidän tulee yrittää muuttaa mieltämme.*

Ovatko ruumis ja mieli erillisiä, toisistaan riippumattomia yksikköjä? Vai toteuttaako ruumiimme ainoastaan mielessämme syntyneitä ajatuksia – vai päinvastoin? Entä mistä johtuvat vaihtelevat mielentilamme, ruumiistako? Buddhalaiset eivät kysykään kaikkein tärkeintä kysymystä: Miksi mielentilamme vaihtelevat? Sen sijaan he ovat valmiit muuttamaan mielensä, jotta he tavoittaisivat onnellisuuden! He eivät näe metsää puilta. He

eivät näe omien päätöstemme, tekojemme (teot eivät ilmeisesti ole meidän vaan ainoastaan ruumiimme aikaansaama harha) saati ympäristömme vaikutusta tunnetilallemme.
Joku neropatti saattaa huomauttaa, että kun muutamme mieltämme, kuten buddhalaiset esittävät, muuttuu automaattisesti myös käytöksemme. Se on totta, mutta se mitä buddhalaiset tarkoittavat mielensä muuttamisella ei ole sama asia kuin se, että päätän hylätä kaksinaismoraalin ja valita rakkauden. Pieni valaiseva esimerkki mielensä muuttamisesta: seisot tyynen lammen rannalla ja aina kun heität kiven veteen molskahdukset synnyttävät poispäin loittonevat renkaat. Tyyni vedenpinta on mielesi ja loittonevat renkaat mielesi tila. Buddhalaiset yrittävät tahdollaan tyynnyttää nuo renkaat sen sijaan, että he lopettaisivat kivien heittämisen.
Buddhalaisten käytös tuo mieleen pyrstö edellä puuhun kapuavan petokalan. Eikö lapsi esimerkiksi slummissa varttuessaan olekaan olosuhteiden vaan mielensä uhri? Toisin sanoen ympäristötekijät eivät aiheuta käsitteellisen viisauden mukaan lapsen näläntunnetta, vaan lapsen mieli saa ympäristötekijät sellaisiksi, että hän näkee nälkää. Mutta annetaanpa Dalai-laman jatkaa:

…halu ja viha ovat perusharhoja, joista juontuvat kaikki muut erehdykset… ***maailman kaikki kärsimykset johtuvat oman onnen tavoittelusta****…*

Siis toisin sanoen oman onnen tavoittelu johtuu halusta ja vihasta. Entä mitä seuraa, jos jätetään sana oma pois ja tavoitellaan kaikkien onnea? Entä jos oma onni on yhtä kuin muidenkin ihmisten onni? Tai jos tuo aina erehdyksiin johtava halu onkin halua rauhaan ja rakkauteen? Miksi hänen pyhyytensä ei kysy, mistä halu ja viha syntyvät, vaan väittää niitä tyhjän mairea hymy huulillaan harhoiksi? Voisiko olla totta, että kana olisi ennen munaa, mikä tarkoittaisi sitä, että mielemme muovaa syntymähetkellä ympäristömme, ja jos muna on ennen kanaa, eli synnyin ympäristö on ratkaiseva mielemme kehittymiselle, niin silloin halu ja viha eivät voi olla pelkkiä mielemme synnyttämiä kiusallisia harhoja, vaan niillä täytyy olla syynsä aivojemme ulkopuolella. Kannattaisiko Dalai-laman kurkistaa vihan verhon taakse? Vaikka vain ihan varovasti vilkaista, sillä siellä piileskelee pelko.
Halu on taas paljon ongelmallisempi, koska on olemassa dualistiset tunteet, halu rakastaa ja halu vihata – ja jotain niiden väliltä, esimerkiksi välinpitämätön, apaattinen ja turta. Mutta jos pitäydytään edelleen siinä mielipiteessä, että halu on harhaa, niin siitä seuraa se, että buddhalaisten mielestä rakkaus on pelkkä erehdys.
Jeesuksen jälkeen vaarallisimpana, tulevaisuuden Buddhana, kannattajiensa ostamilla Rolls Royceilla (93 kpl -– Jeesuksen jälkeen suurin kokoelma) pitkin ja poikin Amerikkaa kruisaillut, Yhdysvalloista karkotettu ja jumalallisimpana ilmestyksenä mainostettu sekä mestarillisena psykologina pidetty Osho, oikealta nimeltään Chandra Mohan Jain, joka kuoli tammikuussa 1990, on yksi ehkä eniten New Age -liikkeen ideologiaan opetuksillaan vaikuttanut guru. Osho ei ymmärtänyt rakkautta lainkaan, vaan piti sitä korkeintaan kiitollisuuden, ystävällisyyden ja myötätunnon vuoksi suoritettuna mekaanise-

na seksinä – ellei jopa näiden edellä mainittujen syiden vuoksi hiukan vastahakoisesti annettuna suostumuksena sukupuoliyhteyteen eli ”säpinään”. Osho viisasteleekin:

Rakkaus syntyy vasta kun seksi on mennyt. Ennen sitä rakkaus on pelkkä houkutin, esileikki, eikä mitään muuta. *Se on vain maaperän valmistelua seksiä varten – johdanto ja esipuhe yhdynnälle. Mitä enemmän seksiä kahden ihmisen välillä on, sitä vähemmän heidän välillään on rakkautta, sillä esileikit eivät ole heille enää tarpeen. Jos kaksi ihmistä on rakastunut toisiinsa, eikä heidän välillään ole seksiä, voi heidän suhteensa sisältää romanttista rakkautta. Mutta kun seksuaalisuus astuu kuvaan, rakkaus katoaa. Seksi on sellaisenaan liian äkillistä ja liian väkivaltaista. Jos seksi saa toteutua, rakkaus putoaa pois. Siksi avioliitto tappaa romanttisen rakkauden. Kun kaksi ihmistä oppii tuntemaan toisensa, käyvät esileikit ja rakkaus heille tarpeettomiksi.*
Rakkaus on yhdistelmä kiitollisuutta, ystävällisyyttä ja myötätuntoa*. Kun nämä kolme ovat läsnä, on ihminen todella rakastunut. Seksi voi johtaa rakkauteen vain, kun meditaatio liittyy siihen. Jos meditaatiota ei ole, on* ***seksi pelkkää entisen toistoa ja ihminen ikävystyy siihen väistämättä****.* ***Seksuaalisuus muuttuu yhä rutiininomaisemmaksi ja tylsemmäksi, eivätkä kumppanit voi tuntea enää kiitollisuutta toisiaan kohtaan****. Pikemminkin he tuntevat itsenä petetyiksi; he alkavat vihata toisiaan.*
Me uneksimme aina rakkaudesta, mutta emme koskaan ole rakkauden tilassa. ***Jokainen unelmoi rakkaudesta – millaista sen tulisi olla, kenen kanssa sen tulisi tapahtua*** *– ja jokainen on turhautunut rakkauden suhteen. Meissä ei koskaan todella ole rakkautta.*

Osholle rakkaus on vain hauskasti soiva lelu, jonkinlainen helistin, jolla saadaan hetkellisesti houkuteltua joku naaras sisään ulos -temppuun – eikä mihin tahansa temppuun, sillä Oshohan mainitsee kokevansa seksin väkivaltaisena ja äkillisenä eli yhdistelmänä sadismia, masokismia ja ”multa tuli jo” -tilannetta. Väittäähän tämä palvottu guru naama pokerilla, että rakkaus tunteena ilman yhdyntää on pelkkä ihmisten keksintö – niin kuin jumalatkin. Ihme, ettei yhdyntäkin ole Oshon mielestä pelkkä mielikuvituksemme aikaansaama harha.
Tämä aivan sama harhakäsitys rakkauden syvimmästä olemuksesta löytyy tietysti myös hänen pyhyydeltään Dalai-Lamalta:

Seksi vaikuttaa onnelta, mutta se osoittautuukin kärsimykseksi ja aiheuttaa kärsimystä.

Dalai-lama siis pitää rakkautta pelkkänä kiitosta odottavana nöyryytenä ja myötätunnon eleenä. Ja halu rakastaa ja onnen tavoittelu aiheuttaa siis tiibetiläisten hengellisen johtajan mukaan kaiken kärsimyksen. Näin järjettömät johtopäätökset syntyvät vain, kun kaikki käännetään päälaelleen. Todellisuudesta tulee harhaa ja onnettomuudesta onnea yleensä vain tunteettomien diktaattorien virkaanastujaispuheissa. Buddhalainen tapa kiertää henkilökohtaista vastuuta on yhtä vastenmielinen kuin kaikkien uskontojenkin.

Erittäin vastenmieliseksi tämän tyhjyyden tavoittelun tekee sen tapa vedota ihmisten älyyn, ajattelukykyyn ja ymmärrykseen älyttömyyksillä ja ymmärtämättömyydellä. Näin älyllinen humpuuki menee:

…tulee pitää hyvänä kaikkea sitä, mikä aiheuttaa hetkellisen tai pysyvän hyvän olon… takertuminen häviää, kun sekä sisäiset, että ulkoiset, eli minä ja minun, ovat tuhottuja… sitä havaintoa, joka pitää itseä todellisena ja muista riippumattomana, kutsutaan tietämättömyydeksi… ajatusrakennelmat sammuvat tyhjyydessä.

Eikä tarvitse lukea riviäkään Raamatusta, ei Paavalin käsityksiä Herran sotilaista, ei edes kristittyjen levittämää käsitystä itserakkauden vahingollisista seurauksista, sen kun aukaisee vain ”*Viisauden opetukset*” ja antaa mennä. Ainoastaan sanat ovat hiukan toiset (käsitteellistä hevonpaskaa), ajatus aivan sama:

Meidän sisäisin ja kaikkein syvimmälle kiinnittynyt paholaisemme on erillinen itsen käsitys, minän ahneus. ***Nämä kaksi peruserehdystä eli itsestä kiinni pitäminen ja itserakkaus ovat pahimpia erehdyksiä, joita voimme tehdä****. Siksi todellisen harjoittajan tulee olla kuin sotilas, joka taistelee jatkuvasti sisäisiä vihamiehiä vastaan. Näiden päällikkö on tämä uskomus itsen olemassaolosta, josta kaikki muut uskomukset välittömästi juontuvat… vain vapaudessa mieli voi tulla kurinalaiseksi.*

Mitä viisautta se sitten lienee buddhalaisten mielestä, jonka mukaan itsensä rakastaminen, itsensä hyväksyminen, on ehdoton edellytys kyvylle rakastaa edes yhtä ihmistä, saati kaikkia ihmisiä? Ehkäpä kosminen viisaus ei kykene erottamaan kristittyjen tavoin itserakkautta ja itsekkyyttä? Meditaatio on joka tapauksessa itsesuggestiota, jonka avulla paetaan todellisuutta. Buddhalaiset uskottelevat itselleen, että miellyttävät ja epämiellyttävät hetket ovat valhetta. He painostavat mieltään hylkäämään puoleensavetävään kohteeseen kiinnittymisen, tuhoavat intohimonsa ja tunteensa ja vakuuttelevat itselleen kaiken syntyvän pelkästään mielen aikaansaamasta harhasta.
Olisiko syy tällaiseen käytökseen yksinkertaisesti se, että he tuntevat kuoleman jälkeiset tapahtumat yksityiskohtaisesti. He tietävät, että karman lain mukaan jokainen palaa, syntyy jälleen ennemmin tai myöhemmin takaisin fyysiseen kehoon maan päälle. Aiheutuisiko koko käsitteellisen viisauden sekä harhoihin perustuva takertumisen hölynpöly siitä, että ”Tyhjyys” ei salli heidän ottaa selvää, siitä miksi tämä elämänpyörä pyörii ja mitkä ovat meidän henkilökohtaiset vaikutusmahdollisuutemme jo täällä maan päällä eläessämme siihen, missä me synnymme uudelleen? Buddhalaisethan haluavat luulla, että jälleensyntymisemme olosuhteet ovat yhtä sattumanvaraisia, kuin mitä Calvin esitti armon oikullisuudesta.
Ja koska ei ole tietoa karman lainalaisuuksista, on parempi kuvitella, että ainoa mahdollisuus vapautumiseen on hypätä vauhdissa ulos, luovuttaa. Tämän vuoksi he psyyk-

kaavat itse itseään moninaisilla mantroilla ja valmentavat kaikkia vähänkin halukkaita aivopesemään itsensä. Syvähuuhtelun jälkeen vaelletaan tekohymy huulilla kohti Nirvanaa, hukuttautumaan tyhjyyteen, jotta

”he voisivat vapauttaa ihmiset ja itsensä loputtomista kärsimyksistä”.

Kolmella aum-tavun kirjaimella, hän tulee valoon. Niin kuin käärme vapautuu nahastaan, totisesti niin juuri hän vapautuu synneistään (Prasna-upanisadi 5:5).

Ja täällä taas – käärme. Niinpä, toisaalla opetetaan sulautumisen Brahmaan tarkoittavan kärsimyksistä vapautumista, toisaalla sanotaan aivan suoraan, että sen avulla vapaudutaan synneistä. Eiväthän synnit ole todellisia vaan jotain ”*niiden väliltä*”? Miksi niistä pitäisi vapautua? Huvittavaa on myös se, että Dalai-lama sanoo ”*he voisivat vapauttaa ihmiset ja itsensä loputtomista kärsimyksistä*”, vaikka vain vähän aikaisemmin hän väitti: ”*sitä havaintoa, joka pitää itseä todellisena ja muista riippumattomana, kutsutaan tietämättömyydeksi*.” Mutta eikö jo elämä opeta, että esimerkiksi liikkuvasta junasta tai liikkuvaan junaan hyppääminen on hyvin vaarallista, sillä juna on todellinen.
Hänen pyhyytensä Dalai-lama on muuten bodhisattva – “Sankarillinen mieli”. Bodhi tarkoittaa “kukoistavaa” tai “valaistunutta” ja sattva on “sankarillinen mieli”. Kirjaimellisesti ”hän, joka toteuttaa valaistumismieltä”, eli arvonimissä löytyy (vrt. ”Vertaansa vailla oleva suuri mies” - Kim Jong-un)
Bodhisattvalla tarkoitetaan yleisesti ottaen henkilöä, joka on sitoutunut mahāyāna-polun (suuri polku) myötätuntoon ja harjoittaa kuutta pāramitāa (ts. kuutta “täydellisyyden hyvettä”, jotka ovat anteliaisuus, eettisyys, kärsivällisyys, tarmokas energisyys/ahkeruus, meditaatio ja viisaus) saavuttaakseen buddhuuden, jotta hän voisi vapauttaa kaikki olennot samsarasta (elämän kiertokulusta). Bodhisattvat ovat Buddhan läheisimmät oppilaat. Bodhisattva jää ihanteen mukaan omasta tahdostaan jälleensyntymän pyörään, kunnes viimeinenkin olento on vapautunut.
Buddhalaisuuden pimeä puoli paljastuu myös naisen alisteisesta asemasta, hänen asettamisessaan näkymättömäksi välttämättömyydeksi, jonka ainoa maanpäällinen tehtävä on mahdollistaa miehen valaistuminen pysymällä itse varjoissa. Perinteisessä buddhalaisuudessa naisen ruumis nähdään likaisena ja alempana tilana, ja pyhien kirjoitusten mukaan naisena on mahdotonta saavuttaa täydellistä valaistumista. Jotta nainen voisi pelastua, hänen on ensin kerättävä tarpeeksi hyvää karmaa toimiakseen nöyränä palvelijana, jotta hän voisi seuraavassa elämässä syntyä mieheksi, mikä on hengellistä syrjintää Charles Darwinin tapaan naamioituna, ei tieteelliseksi viisaudeksi, vaan kosmiseksi laiksi. Buddhalaisuus on todellisuudessa loiselämäntapa, joka vaatii näkymättömän naisen tekemään ruuat, siivoamaan temppelit ja pitämään yhteiskunnan pystyssä, kun munkit istuvat kammioissaan mantroja tavoittelemassa valaistumista. Koska järjestelmä

pelkää kiintymystä ja haluamista, naisen luonnollinen kyky luoda yhteys ja vaalia elämää nähdään pahimpana mahdollisena valaistumisen uhkana, kahleena, Samyojanana ja siksi nainen on tehty näkymättömäksi ja häntä halveksutaan buddhalaisuudessa (aivan kuten kristinuskossa, islamissa ja hindulaisuudessa) kärsimyksen lähteenä. On äärimmäisen tekopyhää opettaa kuulijoille egosta luopumista, jos samalla miehen omaa egoa pönkitetään kuten useimmissa muissakin uskonnoissa, asettamalla nainen palvelijaksi alapuolelle, lattiasiivoojaksi ja käymälän kuuraajaksi, kulloinkin tarvittavaksi työkaluksi ja hänelle opetetaan, että hänen näkymättömyytensä on merkki hänen hengellisestä edistymisestään.

Buddhalaisen itsetuhon oleellisin vaihe on meditaatio, joka ei ole mitään asiantuntijan keskittymistä tai unennäkijän luovuutta, vaan lobotomia, itsehypnoosi, yritys katkaista yhteys todellisuuteen, sammuttaa valot. Meditaation tarkoituksena on vaimentaa aistit ja tahto, mikä on kuin yrittäisi tyhjentää tietokoneen prosessorin kaikesta datasta ja väittää, että tyhjä, pimeä konesali kylpee nyt valossa. Tunteja, jopa vuosikausia paikallaan istuva pyhä mies, munkki yrittää tukahduttaa luonnollisen energian, tahtonsa, joka ajaa ihmistä ajattelemaan, toimimaan, luomaan, pitämään itsestään huolta.

Tästä pakosuunnitelmasta kertoo kuuluisa ”Tiibetiläinen kuolemankirja”, Bardo Thodol, joka on yksityiskohtainen ohjekirja mielen ”räjäytyskuvineen”, täydellinen itsensä kadottamisen manuaali. Kirja on täynnä pelottelua raivoisilla ja rauhallisilla jumaluuksilla, joiden väitetään olevan vain oman mielen heijastumia, ja kuolevaa ohjeistetaan olemaan tarttumatta mihinkään, ei niin mihinkään – ei edes rakkaimpiinsa – vaan syöksymään kirkkaaseen valoon, lumimyrskyyn Zen-buddhalaisittain, joka on pimeyttä - Jeesus: jos, valo…on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys - mikä tarkoittaa yksilöllisyyden lopullista tuhoa ja pakoa elämästä sekä taistelusta – sulautumista ikuisuuteen. Tutkikaamme mielen räjäytyskuvastoa hiukan:

Kuolleiden kirjassa meitä valmennetaan kohtaamaan kuolemamme jälkeiset näyt, joissa vihaiset ja rauhalliset jumaluudet ilmestyvät meille. Buddhalaiset mestarit ja länsimaiset psykologit ovat liikuttavan yksimielisiä siitä, että kyseiset näyt eivät silti voi olla todellisia. Lännessä kallonkutistajat selittävät kuolemanrajakokemuksen johtuvan muun muassa kuolevan hapenpuutteesta tai hänen mielensä valtaavasta paniikista. Idässä taas väitetään, että nuo näyt ovat todellisuudessa mielikuvituksemme synnyttämiä aistiharhoja vaikkakin ihminen kyllä jatkaa elämäänsä henkiruumiissa.

On kuitenkin mielenkiintoista, että aivan erilaisissa kulttuureissa ja toistensa ajatuksia tuntematta asiantuntijat ovat päätyneet yksimielisesti selittämään kuoleman jälkeisiä kokemuksia yhtenevästi luulotaudilla. Ja lukija saa ihan itsenäisesti päättää, kumman osapuolen luulotauti tässä on kyseessä. Mutta sitä, kuinka mielemme voi synnyttää niinkin voimakkaita harhoja, että ne voivat vaikuttaa konkreettisesti henkiruumiimme tulevaan kohtaloon, buddhalaiset eivät koskaan selitä, sillä kuinka kangastus voi sammuttaa janon tai pakottaa jälleensyntymään?

Joka tapauksessa kirjan sanomaa esittelevän Chögyam Trungpanin mukaan kuoleva saapuu *”eräänlaiseen tylsään sumeaan tyhjyyteen, joka on kuolleitten maailma, hautausmaa sumun keskellä”*. Täältä jatkamme matkaa. Trungpan kuvailee:

*...helvetin valtakunnassa meitä ei varsinaisesti rangaista, vaan **kauhun hallitsema ympäristö**, jota kuvataan kuumasta raudasta muodostuneiksi tasangoiksi ja vuoriksi ja tulikipinöiden täyttämäksi avaruudeksi, **ottaa meidät valtaansa ja musertaa meidät**. Vaikka päättäisimme juosta pakoon, meidän täytyy kulkea tuon polttavan metallin yli, ja jos päätämme olla pakenematta, me itse palamme hiileksi. Tähän liittyy valtaisa klaustrofobia, suljetun paikan kammo; kuumuus tulee joka suunnalta, koko maa muuttuu kuumaksi metalliksi, kokonaiset joet muuttuvat sulaksi raudaksi, ja koko taivas on täynnä tulta.*

Kirjassa esiteltävä kolmeen osaan jakautuva oppi on nimeltään Suuri Kuulemisen Tuoma Vapautuminen. Se on opetus, joka vapauttaa ilman meditaatioita. Opetus, joka vapauttaa pelkästään sillä, että se tulee kuulluksi. Opetus, joka johtaa suuret syntiset salaiselle polulle. Opetus, joka leikkaa tietämättömyyden yhdessä hetkessä. Syvällinen opetus, joka antaa täydellisen, silmänräpäyksessä tapahtuvan valaistumisen, niin että olennot, jotka sen saavuttavat, eivät voi mitenkään joutua alempiin olemassaolon tiloihin.
Eikö kuulostakin hyvältä, suorastaan liiankin hyvältä ollakseen totta? (Aivan kuten evolutionisteilla!) Voi elää ihan, miten vaan, mennä kapakkaan jonon ohi, juoda muiden lasit tyhjäksi, oksentaa naapuripöydässä istuvien syliin, kaataa heidän pöytänsä, vetää portsaria köniin ja kotimatkalla kontatessaan vielä varastaa naapurin pihalta puutarhatontun. Öykkäröidä ja örveltää, viedä lesken viimeinenkin ropo, koska yhdellä ainoalla ”kuulemisella”, kuten buddhalaiset lupaavat, avautuu pakotie. Se, joka on viimeinen, on mätämuna.
Ensimmäisessä osassa, jonka tarkoituksena on opettaa (kuolleen) henki valitsemaan vapautumisen tie, kuolevaa kehotetaan:

Älä anna ajatustesi harhailla – mitä hyvänsä meditaatio-opetusta oletkin aiemmin saanut, sinun tulisi palauttaa se mieleesi ja harjoittaa sitä tästä asenteesta hellittämättä.

Kehotus on ajankohtainen, sillä kuolleen henki on juuri siirtymässä rajan yli ja saapumassa ensimmäiseen tienhaaraan. Jos ihminen pystyi vielä kuoleman hetkellä meditoimaan, häntä odottaa tuolla puolen Kuolemattoman Valon Buddha, joka on ”*esteetön, sädehtivä, puhdas, väreilevä, sisällötön tyhjyys*”. On erittäin tärkeää, että henki saisi mukaansa oikean saattajan, sillä

...jos hän tunnistaa ensimmäisen kirkkauden, hän vapautuu. Mutta jos on pelkoa, ettei hän ole tunnistanut ensimmäistä kirkkautta, silloin se, mitä sanotaan toiseksi kirkkaudeksi, alkaa loistaa. Nämä ohjeet tulisi antaa ennen kuin karman rajut ja sekavat kuva-

jaiset ovat ilmestyneet eivätkä ***Kuoleman Valtiaan tuomat kauhut*** *ovat tulleet. Jos kuollut ymmärtää tämän opetuksen tällöin, sen tarkoitus täyttyy, ja koska karman sekavat kuvajaiset eivät vielä ole ilmestyneet, hän kykenee ohjaamaan itsensä, minne tahansa.*

Seuraavaksi Kuolleiden kirjassa kuvataan, kuinka kuolleen henkiruumis, tai kuten buddhalaiset sitä nimittävät, harharuumis, kulkee useiden eri bardo- eli välitilojen kautta. Harharuumista neuvotaan:

Kulje eteenpäin lausuen näitä sanoja: Nyt dharmatan bardon sarastaessa minulle, minä ***hylkään kaikki pelon ja kauhun ajatukset****, tunnistan kaiken mitä ilmestyy omaksi kuvajaisekseni ja tiedän sen olevan bardon näky; saavuttuani nyt tähän ratkaisevaan hetkeen en pelkää rauhallisia enkä vihaisia, omia kuvajaisiani, selkeästi ja täsmällisesti.* ***Älä unohda niitä, sillä kaikkein olennaisinta on täysin varmasti tunnistaa, että mitä tahansa näyttäytyykin, se on oma kuvajaisesi, olkoon se sitten, miten kauhistuttava hyvänsä****.*

Lopulta harharuumis tavoittaa ”*siunatun Amitabhan myötätunnon valosädekoukun*” (konnankoukku, iskukoukku, vasen koukku vai huumekoukku?). Räjäytyskuva kertoo:

Tunne antaumusta äläkä pakene*.*

Vaikuttaa aivan siltä, että kaiken tarkoituksena on johdattaa kala kohti katiskan nielua niin, että se ensinnäkin onnistuu välttämään tekojensa seuraamukset. Toiseksi, ettei se saisi yhteyttä muihin mahdollisiin ”vastaanottajiinsa”. Kolmanneksi, että sen ei enää milloinkaan tarvitse palata maan päälle, koska henki luovuttaa itsensä vapaaehtoisesti, antautuu ”valosädekoukulle”. Ja tällainen hypnoottinen saattohoito onnistuu vain, mikäli henki taukoamatta mantraan keskittyen ja sitä hokemalla pystyy irrottamaan ajatukset pelosta, eikä joudu kauhun (taas törmäämme kauhuun) valtaan. Kuolleiden kirja todistaa:

Tällaisen näyttämisen [ohjeiden] *ansiosta vapautuminen on varmaa, olipa ihminen miten heikkolahjainen tahansa… tantran seuraaja* (tantra, tietoinen läsnäolo, hengitysharjoitukset (pranayama), meditatiivinen kosketus ja energian kanavointi, joiden avulla syvennetään mielen ja kehon yhteyttä)*, olkoonpa vaikka vähäisistäkin vähäisin, miten karkeasti hän käyttäytyikin tässä maailmassa ollessaan ja miten sivistymätön ja hienostumaton hän olikin, ja vaikkei hän edes kyennyt käytössä harjoittamaan tantrisia opetuksia, pelkästään sen tähden, että hänellä oli usko ja luottamus tantroihin eikä hänen mielessään ollut epäilyä eikä epäuskoisuutta, hän saavuttaa vapauden. Näin on koska tantrinen opetus on hyvin voimallinen…* ***jopa kaikkien suurten syntisten on mahdotonta olla vapautumatta****… ne, jotka eläessään ovat suorittaneet meditaationaan tantristen*

jumaluuksien näkyväistämisharjoituksia ja lopullista harjoitusta, ovat hyvin voimakkaita rauhallisten ja vihaisten näkyjen ilmestyessä dharmatan bardon aikana. ***Sen tähden on äärettömän tärkeää valmentaa ja kouluttaa mieli läpikotaisin.***

Niitä demoneita, joita harharuumis matkallaan kohti todellisuuden olemusta (dharmataa) kohtaa, kuvataan muun muassa seuraavasti:

Dharman [totuuden] *suojelijat, yllään kuudet luukoristukset, sääriluutrumpetteineen, kallorumpuineen, nuorukaisen nahasta tehtyine lippuineen, ihmisnahasta tehtyine kunniakatoksineen, ihmisnahkaisine nauhoineen ja ihmislihasta tehtyine suitsukkeineen saapuvat kutsumaan niitä, jotka ovat pitäneet samayaharjoituksensa* [samaya on pyhä lupaus, jonka sitoo tantrajoogan harjoittajan harjoitukseensa]*, ja rankaisemaan niitä, jotka ovat antaneet sen taantua…* ***älä säiky sitä, älä pakene, älä pelkää. Tunnista se mielesi leikiksi, omaksi kuvajaiseksesi****.*

Toisessa osassa keskitytään vahvistamaan henkeä eli harharuumista aivopesua muistuttavin menetelmin sen kohdatessa todellisuuden perimmäisen olemuksen, dharmatan. Ensin ilmestyy:

”*viisikymmentäkahdeksan liekehtivää, verta juovaa vihaista jumaluutta*”, jolloin ”*tantrajoogi tunnistaa vertajuovat jumaluudet yidameiksi, vanhoiksi ystäviksi, joten hän luottaa niihin ja niiden kanssa erottomattomasti yhdeksi sulautuen hän tulee buddhaksi*”.

Seuraavaksi ilmestyvää Loistavaa Suurta Buddha-Herukaa koristavat muun muassa kuivuneet pääkallot, mustat käärmeet ja tuoreista ihmispäistä valmistetut helminauhat. Pimeyden yöstä esiin tulevista hirviöistä esimerkiksi gaureilla on aivan samat tavat kuin kaikilla muillakin todellisuuden vartijoilla. Yksi niistä pitää kuollutta ruumista nuijanaan, toinen kantaa veren täyttämää kallokuppia, kolmas pitää oikeassa kädessä sisälmyksiä ja syö niitä vasemmalla, neljäs repii päätä ja ruumista erilleen niin, että pitää sydäntä oikeassa kädessään ja vasemmalla syö ruumista. Gurun pyhät neuvot kuuluvat:

Jos tähän aikaan, kun viisikymmentäkahdeksan vertajuovaa jumaluutta tulee esiin aivoistasi ja ilmestyy eteesi, tiedät, että kaikki mitä sitten ilmestyykin, on syntynyt sinun omasta sädehtivästä tajuamiskyvystäsi, silloin sinusta tulee välittömästi buddha, joka on erottomasti yhtä verta juovien jumaluuksien kanssa… oi poika, ***mitä tahansa näetkin, miten kauhistuttavaa se onkin, tunnista se omaksi kuvajaiseksesi****; tunnista se kirkkaudeksi, oman mielesi luonnolliseksi sädehdinnäksi. Jos näin tunnistat, silloin sinusta tulee samalla hetkellä buddha, siitä ei ole epäilystä. Se mitä sanotaan täydelliseksi silmänräpäyksessä tapahtuvaksi valaistumiseksi, tapahtuu siinä paikassa…* ***todellisuudessa olet tyhjyyden luonnollinen muoto, joten pelko on tarpeetonta****. Tyhjyys ei voi vahingoit-*

taa tyhjyyttä… Sillä olivatpa synnit miten suuria tahansa ja olipa jäljellä oleva karma, vaikka kuinka huonoa, sittenkin on mahdotonta olla saavuttamatta vapautumista nyt… vieläpä ihmiset, jotka ovat suorittaneet viisi ”kuolemansyntiä”, varmasti vapautuvat.

Kolmas osa keskittyy opetukseen, joita kuollut välttämättä tarvitsee, jos hän ei vihaisten jumaluuksien näyttäydyttyä kykene tunnistamaan niitä vanhoiksi ystäviksi, vaan pakenee niitä tai pyörtyy pelosta. Näitä onnettomia kehotetaan yhä uudestaan säilyttämään tyyneytensä, keskittymään ja meditoimaan ja meditoimaan – yhä uudelleen:

Oi jalon perheen poika, kuuntele hyvin ja ymmärrä. Helvetin asukkaat, jumalat ja bardoruumis syntyvät spontaanisti. Rauhallisten ja vihaisten jumaluuksien näyttäytyessä dharmatan bardossa sinä et tuntenut niitä, vaan viiden ja puolen päivän kuluttua ***pyörryit pelosta****… Nyt, jos kykenet meditoimaan minkään häiritsemättä, lepää puhtaassa, alastomassa mielessä, kirkkauden tyhjyydessä, jonka gurusi on sinulle näyttänyt, rentoutuneena, ei-tarrautumisen ja ei-toiminnan tilassa. Silloin saavutat vapautumisen etkä mene sisälle kohtuun. Ellet pysty tunnistamaan näkyväistä yidamiasi tai guruasi pääsi päälle ja* ***tunne voimakasta ja syvää antautumista häntä kohtaan****. Tämä on hyvin tärkeää. Älä missään tilanteessa anna eksyttää itseäsi.*
Oi jalon perheen poika, karman tuulen kantamana, mielesi, vailla tukea, ratsastaa tuulihevosella kuin höyhen, heiluen ja keinuen. Sanot niille, jotka valittavat: ’Minä olen täällä, älkää itkekö’, mutta he eivät havaitse sinua, ja sinä ajattelet: ’Minä olen kuollut’ ja nyt tunnet suurta tuskaa. Älä kärsi tuolla tavoin. Kaiken aikaa vallitsee harmaa utu, syysaamun sarastuksen kaltainen, joka ei ole päivää eikä yötä.
Oi jalon perheen poika, tähän aikaan karman suuri hirmumyrsky, hirvittävä ja sietämätön, ajaa sinua takaa rajusti pyörien. Älä pelkää sitä; se on sinun sekava kuvajaisesi. ***Tiheä pimeys, kauhistuttava ja sietämätön, kulkee edelläsi****…*
Oi jalon perheen poika, [nimi]*, kuuntele.* ***On omaa syytäsi, että näin kärsit, joten et voi syyttää ketään muuta. Se on omaa karmaasi****, joten rukoile nyt palavasti Kolmea Jalokiveä; ne suojelevat sinua. Ellet näin rukoile ja ellet tunne Suuren Symbolin meditaatiota ja ellet meditoi yidamiasi,* ***silloin sisäinen hyvä omatuntosi tulee keräämään kaikki hyvät tekosi ja laskemaan*** [ne] ***valkoisilla kivillä, ja sisäinen huono omatuntosi tulee keräämään kaikki pahat tekosi ja laskemaan*** [ne] ***mustilla kivillä****. Tällöin sinä pelästyt ja kauhistut kovin ja vapiset ja valehtelet sanoen: ’Minä en ole syntiä tehnyt’. Silloin Kuoleman valtias sanoo: ’****Minä katson karman peilistä.****’ Ja kun hän katsoo peiliin, kaikki sinun paheesi ja hyveesi ilmestyvät äkkiä selkeästi ja tarkasti näkyviin siinä, joten vaikka valehtelisitkin, ei siitä ole hyötyä. Sitten Kuoleman Valtias kiskoo sinua kaulaasi kiskotusta nuorasta ja leikkaa pääsi irti, repii ulos sydämesi, kiskoo ulos sisälmyksesi, nuoleksii suuhunsa aivosi, juo veresi, syö lihasi ja kaluaa luusi, mutta sinä et voi kuolla, joten vaikka ruumiisi leikataan kappaleiksi, sinä toivut siitäkin.*

***Jos nyt kuljet harhaan, myötätunnon nuora katkeaa, ja sinä joudut paikkaan, josta ei vapaaksi pääse**.*

Seuraavaksi opaskirjassa annetaan ohjeet siitä, kuinka bardossa harhailevat henget pystyvät valitsemaan itse sen paikan, jossa he haluavat maan päällä seuraavan kerran ruumiillistua. Mikäli pakokauhun valtaama henkiruumis pystyy vielä kokoamaan itsensä ja ryhtyy meditoimaan, ohje kuuluu:

Älä mene sisään mistä tahansa kohdunovesta, joka ilmestyy näkyviin.

Kuolleiden kirjan ”räjäytyskuvat” neuvovatkin kolmannessa osassa yksityiskohtaisesti, kuinka harharuumis löytää tiensä takaisin kohtuun, joka synnyttää hänet uudestaan maan päälle perheeseen, jossa lapsi pienestä pitäen omaksuu buddhalaisen maailmankuvan ja saa siten uuden tilaisuuden paeta. Erittäin tärkeitä nämä neuvot ovat hengellisille johtajille, jotka palaavat, kuten Dalai-lamakin, uudestaan ja uudestaan opettamaan jälleen ihmiseksi syntyneitä harhailevia henkiä löytämään lopullisen vapautumisen. Mutta sinä, joka et kauhujen keskellä pysty muuta kuin pelkäämään, sinä, joka harhailet hämmennyksen ja sekaannuksen vallassa etsien oikeaa kohdunsuuta, sinun eteesi tulee hetki, jolloin silmänräpäyksellinenkin lankeaminen laiskuuteen aiheuttaa sinulle ikuisen kärsimyksen:

***Avaat silmäsi ja olet muuttunut koiranpennuksi**; oltuasi aluksi ihminen sinusta on nyt tullut koira, joka joutuu kärsimään koiratarhassa tai vastaavasti sikalassa tai muurahaispesässä tai madonkolossa, tai sitten saatat syntyä sonnivasikkana tai vuohenkilinä tai lampaanvuonana ja niin edelleen. **Täältä ei ole paluuta**.*

Mielenkiintoista, eikö vaan? Mitä siitä muinaisesta kreikkalaisesta filosofista, Pythagorasta oikein kerrottiinkaan? Kun Pythagoras näki koiraa hakattavan, hän käski lopettaa, koska oli tunnistanut koiran ulvonnasta vanhan ystävänsä. Sitä paitsi muhamettilaisille koira on saastainen luontokappale. Ja Herran mukaan Uuden Jerusalemin ovien ulkopuolelle jäävät koirat ja velhot, huorintekijät ja murhaajat, epäjumalanpalvelijat ja kaikki ne, jotka valhetta rakastavat ja tekevät (Ilm.22:15). Ovatko koirat ehkä henkiä, jotka ovat murtuneet kauhun ja paniikin valtaan jouduttuaan, rikkoen pyhän lupauksensa ja luovuttaen vapaan tahtonsa vapaaehtoisesti?

On mahdollista erehtyä tällaisessa kohdun valinnassa siten, että näkee hyvän kohdunoven huonona ja huonon kohdunoven hyvänä, karman vaikutuksen alaisena, niin että taaskin ohjeiden ydinkohta on hyvin tärkeä, joten tee näin: vaikka kohdunovi näyttäisi hyvältä, älä luota siihen [mitä näkyy] *ja vaikka kohdunovi näyttäisi huonolta, älä tunne vastenmielisyyttä sitä kohtaan. Tosi, syvällinen olennainen salaisuus on astuminen ta-*

sapainoisuuden korkeimpaan tilaan, jossa ei ole hyvää eikä pahaa, hyväksymistä eikä hylkäämistä, halua eikä vihamielisyyttä.
...joten estääkseen vainajaa etsimästä turvaa kaikkein heikkolahjaisimpien synnintekijöiden, ***alhaisista alhaisimpien*** *luota – ellei hän kykene irrottamaan itsestään haluamista ja vihamielisyyttä – lukijan tulisi kutsua häntä jälleen nimeltä ja sanoa nämä sanat: '...kutsu Kolmea Jalokiveä nimeltä ja turvaudu niihin. Rukoile Suuren Myötätunnon Valtiasta. Jatka matkaasi pää pystyssä. Luovu taaksesi jättämiisi sukulaisiin, ystäviin, poikiin ja tyttäriin kohdistuvasta takertuneisuudestasi ja ikävöinnistäsi; he eivät voi sinua auttaa. Mene nyt sisälle* ***ihmisolentojen siniseen valoon tai jumalten valkeaan valoon; mene jalokivin koristeltuihin palatseihin ja mielihyvän puutarhoihin'****.*
Jos sinun on määrä syntyä spontaanisti ***likaiseen lantakasaan,*** *sinä havaitset tuon löyhkäävän massan suloisesti tuoksuvana, ja se houkuttelee sinua, ja sinä synnyt sinne...*

Mitä tästä kaikesta pitäisi ajatella? Hapen puutettako? Kuolevalle maalatut kuvat eivät nimittäin sisällöltään poikkea kristinuskosta tai islamista lainkaan. Kärsimyksellä pelotellaan, palatseilla ja puutarhoilla, niiden alla virtaavilla puroilla houkutellaan. Ja jos kaikki olisi harhaa, niin silloinhan henkiruumiit karmaansa vältellessään, välttelisivät vain omia mielikuviaan, joissa ei ole mitään pelättävää, koska ne ovat harhoja. Miksi silloin tarvittaisiin ainoatkaan räjäytyskuvaa, varoitusta tai neuvoa?
Onkin perin outoa, että buddhalaisuuden mukaan ensinnäkin karma ei ole harhaa vaan kuitenkin todellisuutta, ja toiseksi, bardotiloissa henkiruumis kokee sietämätöntä pelkoa ja selittämätöntä kauhua. Miten muka mielemme synnyttämät kuvajaiset pystyisivät lähettämään meidät jopa löyhkäävään lantakasaan sekä saamaan tuollaisen tunneharhan aikaan, jonka seurauksena voi olla pyörtyminen? Miksi pyörtyminen ei ole pelkkää kuvittelua? Ja jos kaikki on todellakin harhaa, niin miksi emme voi jo maan päällä kuvitella ympäristömme jalokivin koristelluiksi palatseiksi ja mielihyvän puutarhoiksi. Mehän voisimme keskittää meditaatiomme karman ei-olemassaoloon, kuvitella, että myötätunnon valosädekoukku pyydystää karman, jolloin karman peilikin häviää siinä samassa hämmentämästä harharuumiin toivioretkeä. Eihän oman varjonkaan pelkäämisessä, vaikka se olisikin todellinen, ole mitään mieltä?
Koko kuva kirkastuu heti, kun ymmärtää, että kiinnittämällä katse mandalan keskipisteeseen, esimerkiksi elämänkukan symboliin, ja mantran sanoja rytmisesti, jopa kehollisesti toistamalla auttaa itsesuggestiota harjoittavaa henkilöä saavuttamaan tavoitellun päämäärän – esimerkiksi kosmisen viisauden tai valaistumisen. Itsesuggestio, kuten jo aiemmin oli puhe, on yksi suggestion lajeista, jossa henkilö pyrkii vaikuttamaan mieleensä. Se tuottaa muun muassa muutoksia subjektiivisissa kokemuksissa sekä havainnoissa ja itsesuggestion kuten suggestionkin tavoitteena on saada kohdehenkilö kokemaan asioita tai toimimaan tietyllä tavalla.
Ei ole olemassa mitään historiallista tietoa siitä kuka alun perin ”keksi” buddhalaisen opin siinä muodossa jossa sitä nykyisin harjoitetaan. Mutta olipa kysymyksessä kuka

tahansa – ja vaikka kyse ei edes olisi Pahan Tahdon ihmiskunnalle syöttämästä ovelaakin ovelammasta juonesta, buddhalaisuus on joka tapauksessa kaikelle ihmisyydelle vahingollinen elämänkatsomus. Se ei anna pohjimmiltaan mitään arvoa moraalille, ei hyvälle eikä pahalle. Kun kristinusko ja islam ovat sentään kaksinaismoralistisia niin buddhalaisuus on täydellisesti moraaliton maailmakatsomus. Buddhalaiset näyttävät meille mielellään alati hymyilevän ulkokuorensa ja selittävät tuntevansa myötätuntoa kaikkea elollista kohtaan. Tarkkaavainen lukija löytää kirjoituksista kuitenkin sellaisia buddhalaisten perimmäisiä ajatuksia paljastavia ilmaisuja heidän myötätuntonsa kohteista, muista ihmisistä, kuin ”*likainen lantakasa*” ja ”*alhaisista alhaisin*”. Samaan aikaan hengelliset johtajat ylentävät itsensä. He antavat kutsua itseään kunnianimillä ja odottavat, että heitä kumarrellaan ja heitä kohdellaan kunnioittavasti.
Ja tuo ikävä yhteensattuma, kuolleen tuonpuoleisuudessa kokema ”kauhu”, jos se ei ole aivojen hapenpuutteen aikaansaama harhakuvitelma vaan mitä totisinta totta, kauhistuttaa pientä poloista maan päällä kulkijaa myös kristinuskossa ja islamissa Herran/Allahin lähestyessä syntistä. Ei kai buddhalaisuus vaan ole oppi, jonka perimmäinen tarkoitus on itsesuggestion kautta luovuttaa itsensä kokonaisuudessaan vapaata tahtoa myöten Pahalle pelkäksi suupalaksi? Näin bodhisattvan toimenkuva ei eroaisi juurikaan kolmannen valtakunnan tuhoamisleireillä kaasukammioon juutalaisia ohjanneista veriveljistä. Ainoa ero olisi siinä, että buddhalaiset tekevät opastustyötään todennäköisesti tietämättä sitä, mikä hirvittävä kohtalo heitä itseään sekä kärsiviä odottaa.
Olisikohan buddhalaisten syytä paneutua pikemminkin karman lain toimintaperiaatteisiin kuin kuvitella toimivansa pyyteettömästi henkilökohtaisen vapautumisen puolesta ja saavansa aikaan täydellisen valaistumisen kaikkien olentojen hyväksi? Hehän ilmoittavat etenevänsä Suurella polulla kehittämällä valaistumismieltään eli motivaatiotaan valaistua kaikkien hyväksi. Motivaation kehittäminen taas tarkoittaa viisauden opiskelua ja myötätunnon harjoittamista. Jos hypoteesi pitää paikkansa, niin tämä yleisesti ihannoitu ja ylevänä altruistisena pidetty ajatus osoittautuu juuri päinvastaiseksi kuin mitä kuvitellaan. Samalla heidän totuutensa hajoaa kuin paska tuulettimeen, kolme olemassaolon merkkiä muuttuvat merkityksettömiksi, kolme Jalokiveä hajoaa tuhkaksi ja eettiset ohjeet romahtavat. Itse asiassa he jo nyt rikkovat eettisten ohjeidensa viidettä kohtaa, joka kuuluu:

Tulee pidättyä sumentamasta mieltä millään keinoin.

Ikään kuin itsesuggestio ei olisikaan mielen sumentamista – tai tekohymy. Mantrat ja meditaatiot ovat vain houkuttelevia täkyjä, joilla pyydetään yksittäisiä sinttejä sieltä täältä. Mestarien opettama elämänasenne sen sijaan on trooli, jolla koko parvi sumputetaan kerralla!
Buddhalaisuus on hengellistä fentanyyliä, valosädekoukkujata, joka turruttaa ihmisen, kieltää intohimon, auringon laskun kauneuden, syreenin kukkien tuoksun ja asiantunti-

jan täyttävän tyytyväisyyden kättensä töistä, tehden ihmisestä vain valaistuneen zombin ja passiivisen tyhjän tyhjiöpakkauksen ympäri Aasiaa ”päivystävien” tuhansien Buddha-patsaiden suojeluksessa, patsaiden, joissa meditoivan Buddhan takana kohoaa valtava, monipäinen kuningaskobra, joka levittää kaulakupunsa suojakatokseksi meditoivan *Mucalinda*-nimisen käärmekuninkaan myrskyltä suomuisella ruumiilla suojaaman Buddhan pään päälle. buddhalaistemppeleiden portaita ja kaiteita koristavat kaikkialla poikkeuksetta *Naga*-käärmeet, joiden kidasta vierailija kävelee sisään ”pyhään tilaan”.

KIINALAISET KANSANUSKONNOT - UINUVA AGGRESSIO

Kiinalaiset kansanuskonnot ja perinteinen ajattelu, kuten kungfutselaisuus ja taolaisuus, ovat kaikkein pragmaattisimpia, käytännöllisimpiä. Jos länsimaiset uskonnot perustuvat elämään taivaan porttien taakse lähtevien karjavaunujen odotushallissa, niin kiinalainen järjestelmä on sosiaalinen ja kosminen byrokratia, eli miehitysalueiden siviilihallinto, joka on laajennettu röyhkeästi näkymättömään maailmaan. Kiinalaiset kansanuskonnot ovat itse asiassa massaorjuuden ylläpitojärjestelmä, joka on naamioitu näppärästi kosmiseksi vääjäämättömyydeksi, suoranainen joukkopsykoosi, jossa jokainen osallistuja toimii samanaikaisesti sekä vankina että vartijana, oman itsensä kapona.
Tämän monipäisen byrokratian lyhyt perusvastaus ihmisen olemassaololle ja elämän tarkoitukselle on Harmonia. Elämän tarkoitus on yksinkertaisesti vain löytää oma orjan paikka valtavassa kosmisessa ja sosiaalisessa koneistossa. Kyse ei ole sekuntiakaan yksilön henkilökohtaisesta vapaudesta, vaan siitä, että joka ainoa ratas pyörii kitkatta. Kiinalaiset kansanuskonnot sopeuttavat yksilöt hierarkiaan, niin kuin kivet murskataan kivituhkaksi. Ja tämä hierarkia ulottuu keisarin hovista aina suvun vainajien henkiin asti. Merkityksellisyys sikiää jatkuvuudesta ja suvun perinnöstä kuten evolutionisteilla geeniperimä: sinä et ole ajatteleva yksilö, vaan vain tahdoton lenkki, kaksoiskierre ketjussa, pelkkä murskaimen läpäissyt hiekan muru. Merkityksen elämällesi antaa se, että kunnioitat sokeasti esi-isiäsi, Xiaoa, jotta seuraava polvi kunnioittaisi vastaavasti sinua, mikä tekee järjestelmästä hengellisen pyramidihuijauksen, jossa elämä on aina joko menneissä tai tulevissa sukupolvissa, ja jos ketju katkeaa, katoat olemattomiin.
Elämän päämäärä on hyvä elämä tässä ja nyt, kuten vauraus, terveys ja pitkäikäisyys, mutta tämä muodollisuuksiin pako tarkoittaa jatkuvaa taitettua linkkuveistä muistuttavaa pokkurointia, ainaista pään nyökyttelyä, lahjontaa ja kaupankäyntiä niin tämän kuin tuonpuoleistenkin ”virkamiesten” kanssa. Toisin kuin buddhalaisuudessa, yksilö ja kansa ei suinkaan halua lakata olemasta, vaan se haluaa optimoida olemassaolonsa miellyttämällä henkiä ja jumalia, jotka ovat usein entisiä virkamiehiä, jotta he antaisivat suotuisat olosuhteet heidän bisneksilleen. Suhde kanssaihmisiin on kungfutselaisen lukituksen vuoksi tiukan hierarkkinen: ylempi ja alempi, isä ja poika, mies ja vaimo, hallitsija ja alamainen, jolloin ihminen ei ole koskaan veli tai sisko, vaan joko esimies tai alainen. Suhde on pelkkä velvollisuus, jossa naisviha on sisäänrakennettua: nainen on passiivinen ja pimeä yin, kun taas mies on aktiivinen valo eli yang, ja naisen tehtäväksi jää olla se hiljainen keittiöapulainen, joka mahdollistaa suvun hierarkian säilymisen äänettä. Omana itsenään, yksilönä oleminen on tässä järjestelmässä mahdotonta, koska persoonallisuus on häivytetty täysin roolijaon alle, ja itsestään huolehtiminen on muuttunut taolaiseksi alkemiaksi tai Feng Shuiksi, eli ympäristön energiavirtojen, Qin, säätämiseksi niin, että koneisto toimisi mahdollisimman pitkään ilman remonttia.

Tämä kiinalainen elämänkatsomusmalli on korruptoitunut ja aineellisesti tehokas, se on kestänyt tuhansia vuosia muuttumattomana ja ohjelmoinut väestön tottelemaan hierarkiaa sokeasti. Sen hengellinen korruptio paljastuu ajatuksessa, että jumalia ja henkiä voi huijata polttamalla paperista rahaa, paperisia autoja tai paperisia taloja uhriksi, mikä paljastaa maailmankatsomuksen perimmäisen onttouden: jos jumalasi on huijattavissa paperileluilla, hän ei ole mikään jumala, vaan pelkkä heikko ja lahjuksille perso virkamies. Naisen häivyttäminen tässä orjapsykoosissa tekee hänestä suvun omaisuutta, jonka ainoa tehtävä on tuottaa miespuolisia perillisiä ketjun jatkamiseksi, ja ellei hän siihen kykene, hän on järjestelmän näkökulmasta vain viallinen osa, joka on tarvittaessa vaihdettava uuteen, mikä edustaa kylmää ja teollista ihmiskäsitystä. Nainen on se hiljainen moottori, joka kantaa suurimman taakan, mutta jolla ei ole edes nimeä esi-isien sukutauluissa, tehden hänen orjuudestaan kaksinkertaista sekä suvun että henkien palvelijana.
Taolaisuuden suosima tekemättömyys, Wu Wei, on vain kiinalainen vastine buddhalaiselle passiivisuudelle, joka opettaa myötäilemään sokeasti virtaa, mutta jos vain myötäilee virtaa, päätyy vääjäämättä lopulta vesiputoukseen. Tietoinen yksilö sen sijaan ohjaa venettä, eikä vain kellu sen mukana sinne, minne virta vie. Järjestelmä perustuu alitajuisen syyllisyyden ja pelon ketjuun, jossa kuolleiden esi-isien väitetään rankaisevan sinua, jos et palvele heitä. Eli kuolleetkin on masinoitu pitämään sinut kurissa ja ojennuksessa! Joukkopsykoosin ydin on siinä, että kukaan ei saa olla oma itsensä tai ilmaista minuuttaan, vaan kaikki ovat perheen, suvun ja valtion massavalvonnassa.
Tämä psykoosi selittää muun muassa Maon organisoimat varpusten tuhoamiskampanjan, suuren harppauksen sekä kulttuurivallankumouksen! Jos joku yrittää toimia itsenäisesti, joka kyseenalaistaa hierarkian, koko yhteisö kääntyy häntä vastaan tai samoin kuin vaikkapa sairastunut kana nokitaan kanalassa heti hengiltä tai kehitysvammainen tai mieleltään heikko yksilö kaasutetaan, kuten Kolmannessa valtakunnassa, tai sijoitetaan, kuten länsimaissa yleensä lukkojen taakse, pois näkyvistä, mikä on yhteisölle käytännöllinen tapa varmistaa se, että lauma pysyy kasassa ilman poikkeavia ”tapauksia” ja omia paskarteluja häiritsevää elämöintiä!
Pidät mahdollisesti pääsi ja pysyt ehkä jopa hyvällä onnella hengissä vain, jos julkisesti itkunsekaisena soperrellen tunnustat syyllistyneesi vähintään kaikkeen siihen, mistä sinua syytetään, kuten muun muassa Maolle kuuliaiset kaaderit sekä nuoret punakaartilaiset tai vaikkapa Punakhmerit Kambodzhassa edellyttivät!
Kun ihminen pakotetaan, ei varsinaisesti, vaan ympäröivän yhteisön paineella, suorittamaan loputtomia, merkityksettömiä rituaaleja ja kumarrusmenoja jokaiselle vastaantulevalle byrokraatille, hänen aikansa ja älyllinen kapasiteettinsa kuluu loppuun rituaalisessa lobotomiassa, eikä energiaa jää enää elämiseen, ajatteluun, jopa pohdiskeluun – onko tämä todella elämäni tarkoitus? Kiinalaiset kansanuskonnot ovat kosmista virkamieskoneistoa, massojen murskauslaitos, joka poistaa yksilön vastuun ja luovuuden asettamalla hänet loputtomaan velvollisuuksien verkkoon, palvoen pysähtyneisyyttä, ummehtunutta ja sameaa, tunkkaisen hajuista, sammunutta lähdettä harmonian nimissä.

Ja ettei muka ole maailmankolkkaa, jossa käärmeet eivät luikertelisi!

1. Hongshan-kulttuuri ja ensimmäiset käärmelohikäärmeet

Alkuperäisin fyysinen todiste tästä käärmekultista on peräisin Koillis-Kiinan Hongshan-kulttuurista (n. 4700–2900 eaa.). Arkeologisissa kaivauksissa on löydetty suuria määriä jadesta saksittuja esineitä, joita kutsutaan nimellä porsaslohikäärme (*Zhulóng*). Nimestään huolimatta kyseessä on sikiöasennossa oleva, sarvekkaalla päänmuodolla varustettu käärmeen toukka tai sikiö.Nämä jade-esineet asetettiin haudoissa vainajien rinnan päälle, usein sydämen kohdalle. Se oli kuin polttomerkki: ihminen merkittiin jo kuolemassaan omistajalleen.

2. Nuwa ja Fuxi – DNA-kierteen biologiset arkkitehdit

Kiinalaisen kansanuskonnon perusta ovat alkujumaluudet Nuwa ja Fuxi. Heidät kuvataan kaikkein vanhimmissa kivireliefeissä ja hautamaalauksissa poikkeuksetta kahdeksi olennoksi, joilla on ihmisen yläruumis, mutta joiden alaruumiit ovat pitkiä, suomuisia käärmeen pyrstöjä.Fuxi pitelee kädessään suorakulmaa (rakentaminen, geometria, arkkitehtuuri) ja Nuwa pitelee harppia (mittaaminen, koodaus, hienosäätö). heidän käärmevartalonsa ovat kietoutuneet toistensa ympärille tismalleen samalla tavalla kuin DNA-kaksoiskierre tai lääketieteen tunnuksena käytettävä Asklepioksen sauva. Symboliikka on käärmeiden suora ja peittelemätön ilmoitus siitä, kuka tämän ihmislajin biologisen koodin on saksinut ja kytkenyt siihen virran.Myytissä Nuwa luo ihmiset savesta – eli kuten Raamatussakin, kyseessä ihmisen luominen ei ole uuden luomista, vaan koodaus- ja istutusoperaatio, geenimanipulaatio, jossa käärmehahmoiset arkkitehdit saksivat kaksoiskierteen halumaansa muotoon.

3. Lohikäärme on vain siivekäs käärme

Kiinan kansanuskossa sana *Long* (lohikäärme) on vain myöhempi, koristeltu nimitys alkukantaiselle käärmeelle. Alun perin kyse ei ollut siivekkäästä liskosta, vaan nimenomaan suuresta käärmeestä, joka hallitsi vettä, maaperän dynaamisia voimia ja säätilaa, maailmankaikkeutta.Samaan aikaan kehittyi oppi **maakäärmeistä** (*Dixing*) ja taivaallisista käärmeistä. Maaperän halki kulkevat joet ja vuoristojonot nähtiin käärmeen selkärankoina, joiden virtauksia ja ”hermopisteitä” shamaanit lukivat. Tästä mekaanisesta maaston geometrian lukemisesta kehittyi myöhemmin *Fengshui* – järjestelmä, jolla ihminen opastettiin rakentamaan talonsa ja hautansa tismalleen käärmevirtojen linjojen mukaisesti muistuttamaan käärmeiden olemassaolosta.Keisarit ylensivät itsensä ”lohikäärmeen pojiksi” ja istuivat lohikäärmevaltaistuimella, näin hallitsijat valjastavat massat palvomaan heitä suojelevaa käärmearkkitehtuuria. Ihminen opetetaan imemään itseensä ”lohikäärmeen energiaa”, jotta hän kantaisi ylpeänä omat kahleensa ja sokeassa ylemmyydentunnussaan uskoisi olevansa lohikäärmeen suojeluksessa, valittu!

4. Fysiologinen ansa: Chi-energia ja meridiaanit Kiinalainen lääkinnän ja kansanuskonnon käsitystä kehosta perustuu siihen samaan ”käärmevirtaan”, josta hindut käyttävät nimeä kundaliini.Taolaisessa alkemiassa ja qigongissa puhutaan *Chi*-energiasta, joka virtaa kehossa näkymättömiä kanavia, meridiaaneja pitkin. Tämän energian alkulähde

ja varasto on alavatsassa, *Dantianissa*, lantionpohjan lukkojen takana. Ihminen tekee hitaita, hypnoottisia liikesarjoja ja hengitysharjoituksia virittäessään oman hermostonsa ja biologiansa toimimaan käärmeen taajuudella, luullen sitä ”terveyden ja pitkäikäisyyden” lähteeksi.

5. Shamanistinen muuntuminen ja Wu-papisto

Alkukantaisessa kiinalaisessa yhteiskunnassa uskonnollista valtaa käyttivät Wu-shamaanit. He suorittivat transsitansseja, joissa he ”pukivat ylleen käärmeen nahan” tai antoivat käärmeen hengen ottaa kehonsa haltuun.Shamaanit käyttivät rituaaleissaan käärmeitä suoraan työkaluina: vanhoissa teksteissä kuvataan, kuinka shamaanit pitivät käärmeitä korvissaan, käsissään tai jaloissaan. Se ei ollut leikki, vaan siten shamaani osoitti toimivansa liskoaivojen virtapiirissäTämä alkukantainen kultti ei ole koskaan hävinnyt Kiinasta; se vain paketoitiin keisariajalla hienompaan muotoon, nimettiin ”lohikäärmekulttuuriksi” ja upotettiin taolaisuuden energiakanaviin (meridiaaneihin ja chihin). Alkuperäinen koodi on tänään kuitenkin täysin sama: käärmepyrstöinen ihminen, ihminen, jolla on käärmeen kaksoiskierre.

Käärmekultti löytyy muinaisten arojen ja ratsukansojen historiasta aivan suoraan, kun pyyhitään pois virallisen historian akateeminen lässytys ja tarkastellaan raakaa symboliikkaa ja sotakoneiston logiikkaa, jolla Aasian aroja hallittiin ja riehuttiin Euroopassa. Sekä hunnit että Tsingis-kaani toimivat suorina maasotavoimina ja työkaluina tässä samassa käärmekultissa.

1. Hunnit ja lohikäärmekäärme (*Draco*)

Hunnit eivät olleet mikään satunnainen, kuriton ryöstäjälauma, vaan he toivat idästä mukanaan raa’an psykologisen sotateknologian, joka perustui suoraan käärmeen pelotevaikutukseen.**Sotastandardit ja Draconian-tunnukset:** Hunnit ja heidän liittolaisensa, sarmatit käyttivät taisteluissa ratsuväen lippuna niin sanottua *Draco*-standardia. Se oli tangon nokkaan kiinnitetty, metallisella käärmeen tai lohikäärmeen päällä varustettu silkkikangasputki. Kun ratsuväki hyökkäsi, tuuli puhalsi putken läpi saaden sen näyttämään elävältä, luikertelevalta käärmeeltä, ja metallinen suuosa päästi ulvovaa, sietämätöntä ääntä.Se oli se karman hirmumyrsky ja kauhuteatteri siirrettynä suoraan taistelukentälle: vihollinen lamautui katsoessaan päälle vyöryvää ulvovaa käärmelaumaa, aivan kuten bardotilassa henki lamautetaan esiin hyppäävillä hirviöillä – pakokauhu!

2. Tsingis-kaani ja Altan Tobchi (Kultainen kronikka)

Mongolien salaisessa historiassa ja vanhoissa kronikoissa (*Altan Tobchi*) Tsingis-kaanin suuvallan ja dynastian synty kytketään suoraan käärmeisiin ja lohikäärmeisiin, ei pelkkänä vertauskuvana vaan geneettisenä ja henkisenä oikeutuksena hallita ihmismassoja. **Luomismyytti ja Alan Goa:** Mongolien kuninkaallisen suvun myyttinen kantaäiti, Alan Goa, synnytti poikia sen jälkeen, kun hänen telttaansa oli kattoaukon kautta laskeutunut öisin ”loistava, sädehtivä valo-olento”, joka muuttui keltaiseksi koiraksi tai käärmeeksi ja nuoli hänen kohtunsa. Tämä on kuvaus geenimanipulaatiosta: käärme siittää ja muok-

kaa perimän, josta syntyy tahdoton, raaka soturikasti toteuttamaan verenvuodatuksen, liskojen ravinnonhankinnan, teurastustyön maan päällä.**Lohikäärmeen valtaistuin ja raaka kurinalaisuus:** Tsingis-kaanin luoma lakikokoelma, *Yassa*, ja hänen armeijansa mekaaninen tehokkuus perustuivat täydelliseen yksilöllisen tahdon murskaamiseen. Sotilas oli pelkkä koneen osa, zombi, joka totteli käskyä kuolemaan saakka ilman omaa ajattelua. Se seuraa kiinalaisten kansanuskontojen ”kultaisen keskitien” ja kurinalaisuuden linjaa, jolla ihminen riisutaan omasta voimastaan ja muutetaan pelkäksi käärmeiden ruokahuollon käytännön pelinappulaksi.

Sekä hunnit ja myöhemmin mongolit käyttivät ratsujousituksessaan myös niin sanottuja viheltäviä nuolia (* whistling arrows*). Nuolenkärkiin oli rakennettu luinen tai sarvinen ontto pallo, jossa oli reikiä. Kun tuhansia nuolia ammuttiin ilmaan, ne muodostivat taivaalta putoavan, ujeltavan ja ulvovan äänivallin.

Ei mitään uutta auringon alla. lohikäärmeen perillisten tulevaisuus on kullattu käytännön esimerkein, sillä myös sekä saksalaiset että japanilaiset kopioivat II Maailmasodassa Attilan ja Tšingis-kaanin (*Genghis Khan*) joukkojen tehokkainta työkalua, pelkoa vastustajan lamauttamiseen.

Natsi Saksan Junkers Ju 87 ”Stuka” -syöksypommituslentokone laskutelineisiin oli asennettu pienet, ilmavirralla toimivat mekaaniset sireenit, joita kutsuttiin nimellä *Jericho-Trompete*. Kun Stuka lukitsi kohteensa ja lähti lähes pystysuoraan syöksyyn, sireenit alkoivat ulvoa sitä repivää, nousevaa huutoa. Kun hermojärjestelmä pakotetaan kuuntelemaan sitä kiellettyä, lähestyvää kuoleman ulvontaa, ihmisen järki ja looginen tilanneanalyysi pettävät. Jäljelle jää vain primitiivinen paniikki. Nebelwerfer-raketinheitin oli puolestaan kuusiputkinen raketinheitinjärjestelmä, jonka laukaisemien rakettien moottorit ja aerodynamiikka tuottivat ilmalennon aikana repivän, ujeltavan ja rääkyvän äänen. Liittoutuneiden sotilaat antoivat sille nimen *Moaning Minnie* (Valittava Miina) juuri sen mekaanisen ulvonnan takia. Kun Nebelwerfer-patteristo laukaistiin, ääni ilmoitti kuoleman olevan tulossa.

Japanilaiset käyttivät erityisesti Tyynenmeren viidakkotaisteluissa kranaatinheittimien ammuksia (Whistling Mortars), joiden pyrstörakenteeseen tai kylkiin oli porattu mekaaniset ilmanottoaukot (pillit). Kun ammus lensi viidakon lehvustön yli, se päästi pitkän, karmivan ja ulvovan vihellyksen. Pimeässä ja tiheässä maastossa, missä näköetäisyys oli nolla, tämä ääni tuhosi vastustajan hermot, koska se sai jokaisen kranaatin kuulostamaan siltä, että se putoaa suoraan omaan niskaan. Kamikaze-lentäjien Mitsubishi A6M Zero -koneissa repivä huuto oli puhtaasti fysiikan lakien ja kuolevan moottorikoneiston lopputulos. Kun japanilainen itsemurhalentäjä lukitsi kohteensa – yleensä liittoutuneiden sotalaivan ja lähti viimeiseen syöksyynsä, koneesta lähti hyytävä, korkeataajuinen ulvonta. Zeron 14-sylinterinen Sakae-tähtimoottori huusi syöksyssä täysillä kierroksilla vailla mitään kierrosrajoittimia. Kun tämä massiivinen jyrinä yhdistyi koneen runkorakenteiden, siipien liitosten ja ilmanottoaukkojen läpi vinkuvaan, satojen kilometrien tuntinopeudella virtaavaan ilmaan, tuloksena oli mekaaninen ulvonta, jota sotalaivojen

kansilla odottavat ilmatorjuntamiehet kuvailivat painajaismaiseksi. Laivaston sotilaille tuo kaukaisuudesta alkava ja sekunti sekantilta nouseva Zeron ulvonta oli kontrollin menetyksen merkki. Se oli se akustinen kirurgin veitsi, joka ilmoitti, että taivaalta on tulossa ohjus, jota ohjaa kuolemanpelon täydellisesti hylännyt ihminen joka luopunut omasta elämästään ja keskittyy vain ja ainoastaan tappamaan sinut.

1. Lohikäärmeen perilliset (*Long de chuanren*)

Kiinan kommunistinen puolue on tietoisesti nostanut vanhan keisariajan symboliikan takaisin valtaistuimelle. Nykykiinalaisille opetetaan jo peruskoulusta lähtien, että he ovat ”lohikäärmeen perillisiä, lohikäärmeen (*Long*) joka on sarvilla ja suomuilla koristeltu suuri käärme.Kun puolitoista miljardia ihmistä opetetaan identifioitumaan käärmeen jälkeläisiksi, kyse ei ole mistään viattomasta kansanperinteestä. Leimautuminen on kollektiivisen tietoisuuden sitomista siihen alkuperäiseen arkkitehtuuriin, jossa yksilöllinen tahto alistetaan suuren ja mahtavan maailmankäärmeen suomujen alle kuin linnunpoikaset emonsa siipien suojaan.

2. Sosiaalinen luottamusjärjestelmä ja digitaalinen konesali

Kiinan kehittämä digitaalinen valvontakoneisto – kasvojentunnistuskamerat, tekoälyseuranta ja sosiaalinen luottamusjärjestelmä – toteuttaa käytännössä juuri sitä, mitä vanha karman laki ja Kuolleiden kirjan peili tekivät henkimaailmassa.Järjestelmä valvoo jokaista askeltasi, luokittelee tekosi mustiksi ja valkoisiksi kiviksi (pisteiksi) ja rankaisee tai palkitsee näiden kivien kertymän mukaan. Järjestelmä on luonut maahan täydellisen, tahdottoman zombilauman, jossa ihmiset hymyilevät tekohymyä kameroille, koska pelkäävät putoavansa yhteiskunnan pohjalle – sinne alhaisista alhaisimpien joukkoon. Se on vanha ansa tuotuna suoraan tähän päivään.

3. Xi Jinping ja keisarillinen myytti

Nykyinen johtaja Xi Jinping on keskittänyt itselleen enemmän valtaa kuin kukaan sitten puheenjohtaja Maon, ja hänen asemansa muistuttaa suoraan vanhoja keisareita, ”lohikäärmeen poikia”. Kun hän puhuu ”kiinalaisesta unesta” ja suuren kollektiivin noususta, hän vaatii yksilön lopullista antautumista ja häviämistä järjestelmään – eli juuri sitä samaa sulautumista, jota itämaiset uskonnot ovat aina opettaneet vallanvalokoukuillaan.

Käärmekultti ei tarvitse enää vanhoja Wu-shamaaneja tai temppeleiden alttareita. Nyky-Kiina on itse muuttunut valtavaksi, Kiinan kommunistipuolueen politbyroon ja sen pysyväiskomitean digitaalisesti ohjaamaksi tahdon teurastamoksi, uhrialttariksi, jossa monipäinen kuningaskobra levittää suojelevat suomunsa koko kansakunnan, purkautumista odottavan uinuvan aggression ylle. Sillä samalla kun länsimainen ihminen on lumottu kiinalaisella halpatyövoiman tuottamalla halpatavaravirralla, ostosparatiisien ”fentanyylillä” ja kulutusjuhlalla, käärmeensikiöistä koostuva kansa varustautuu kollektiiviseen, ylimitoitettuun voimankäyttöön ilman, että kukaan uskaltaa nähdä – overkill!

JUUTALAISUUS – KIROTUT VALITUT JA LUVATTU KIROTTU MAA

Juutalaisuus on ihmisen hallintajärjestelmistä se kaikkein raakalaismaisin käyttöjärjestelmä ja kantakoodi, josta muun muassa kristinusko ja islam ovat versoneet. Jos länsimaiset uskonnot, kuten Paavalin perustama kristinusko nojaa sokeaan uskoon tai islam ehdottomaan alistumiseen, niin juutalainen järjestelmä on sanoin kuvaamaton sadistin luoma kuolemanleiri - tuhoamisyksikkö. Tämä kuolemanleiri syntyi liitosta Jumalaksi itseään kutsuvan, sulotuoksuja ja verta rakastavan Jahven, Kuivan autiomaan Tappajademonin ja yhden Kaldean Urista lähteneen perheen päämiehen, Aabrahamin kesken ilmeisesti Mamren tammistossa Hebronissa! Jahven ja Aabrahamin liittosopimuksen nimi hepreaksi Berit bein ha-Betarim, mikä kääntyy suoraan ”Kappaleiden väliseksi liitoksi” tai ”Halkaisutuomion liitoksi”.
Tämä nimi Berit bein ha-Betarim ei kaunistele tapahtunutta, vaan kuvaa tismalleen sitä veristä toimenpidettä, jolla liitto solmittiin (1Moos.15). Paikalle ei tuotu mustetta ja paperia, vaan eläimiä: hieho, vuohi, pässi, kyyhkynen ja metsäkyyhky. Eläimet halkaistiin kahtia pituussuunnassa, ruhonpuolikkaat asetettiin vastakkain niin, että niiden väliin muodostui tyhjä kuja, verinen polku, ja liiton osapuolet kävelivät veristen kappaleiden välistä. Tapa oli muinaisessa idässä äärimmäinen sitoumus (Jer.34:18–19): jos rikot sopimuksen, sinulle tehdään samalla tavalla kuin näille kappaleille. Liittoa solmittaessa Abraham vaipui kauhunsekaiseen transsiin ja syvään uneen, joten hän ei itse kävellyt polkua. Sen sijaan, kun aurinko oli laskenut ja oli tullut pilkkopimeä, Jahve ilmestyi paikalle ”*suitsuavana pätsinä ja liekehtivänä tulena, joka liikkui uhrikappaleiden välissä* ” vahvistmaan veripolulle Liittosopimuksen:

tämä on minun liittoni sinun kanssasi: sinusta tulee kansojen paljouden isä. Niin älköön sinua enää kutsuttako Abramiksi, vaan nimesi olkoon Aabraham, sillä minä teen sinusta kansojen paljouden isän. Minä teen sinut sangen hedelmälliseksi ja annan sinusta tulla kansoja, ja sinusta on polveutuva kuninkaita. Ja minä teen liiton sinun kanssasi ja sinun jälkeläistesi kanssa, sukupolvesta sukupolveen, iankaikkisen liiton, ollakseni sinun ja sinun jälkeläistesi Jumala, ja minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi sen maan, jossa sinä muukalaisena asut, koko Kanaanin maan, ikuiseksi omaisuudeksi; ja minä olen heidän Jumalansa.” Ja Jumala sanoi Aabrahamille: ”Mutta sinä pidä minun liittoni, sinä ja sinun jälkeläisesi, sukupolvesta sukupolveen. Ja tämä on minun liittoni sinun ja sinun jälkeläistesi kanssa; pitäkää se: ympärileikatkaa jokainen miehenpuoli keskuudessanne. Ympärileikatkaa esinahkanne liha, ja se olkoon liiton merkki meidän välillämme, minun ja teidän. Älä kutsu vaimoasi Saaraita enää Saaraiksi, vaan Saara olkoon hänen nimensä.

Ja minä siunaan häntä ja annan hänestäkin sinulle pojan; niin, minä siunaan häntä, ja hänestä tulee kansakuntia, polveutuu kansojen kuninkaita. (1Moos.17:4–11,15,16)

Nykymaailmassa kaiken maailman amerikkalaiset upseerit, YK-sotilaat, upporikkaat liikemiehet, elämänkumppania etsivät lääkärit, sijoitusneuvojat. somepersoonat tai elokuvatähdet etsivät yötä päivää tilaisuutta varastaa rahasi ja hyvin usein onnistuvatkin siinä! Varoituksesta ”***Jos jokin on liian hyvää ollakseen totta, todennäköisesti se on liian hyvää ollakseen totta***” huolimatta menet ansaan!
Mutta entä Aabraham? Hän nieli Mamren tammistossa muitta mutkitta liiton ehdot välittömästi: hän vaihtoi pelkät veriset esinahan riekaleet Jahve Demonin ikiaikaiseksi omaisuudeksi lupaamaan Kanaanin maahaan ja hänestä polveutuviin kuninkaisiin ja paljouden isän osaan. Voi hyvä helvetti mikä onnenpotku!
Ja aivan samoin kuin luotettava amerikkalainen lääkintäupseeri lähettää ensimmäisten sananvaihtojen jälkeen viestin, että hän tarvitsisi hiukan taloudellista apua, koska hänellä on ongelmia rahaliikenteen takkuillessa syrjäisen asemapaikkansa vuoksi, vaikkapa lentolippuun tullaksesi luoksesi tai yksinhuoltajaisänä tyttärensä koulumaksuihin, niin Jahvekin ilmoittaa liittonsa ehdot Aabrahamille hiukan myöhemmin:

Salaisinko minä Aabrahamilta, mitä olen tekevä? ***Onhan Aabrahamista tuleva suuri ja väkevä kansa****, ja kaikki kansakunnat maan päällä tulevat hänessä siunatuiksi. Sillä minä olen valinnut hänet, että* ***hän käskisi lapsiansa ja perhettänsä****, joka jää hänen jälkeensä,* ***noudattamaan Herran tietä*** *ja* ***tekemään sitä, mikä vanhurskaus ja oikeus on, jotta Herra antaisi Aabrahamille tapahtua, mitä hän on hänelle luvannut****.”* (1Moos.18:17–19)

Eli veristen esinahan riekaleiden vastineeksi Aabrahamin on käskytettävä jälkeläisiään ja toteltava Jahvea! Muuten käy kalpaten! Eikä tässä vielä kaikki, Jahve Demoni halusi vielä testata Paljouden isää, kuinka syvälle Aabraham oli niellyt koukun?

Ota Iisak, ainokainen poikasi, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja ***uhraa hänet siellä polttouhriksi*** *vuorella, jonka minä sinulle sanon* (1Moos.22:2).

Aabraham nöyränä ja Herra Demonia pelkäävänä miehenä tottelee tietysti kuuliaisesti, muutenhan Kaikkivaltias saattaisi sulkea taivaalliset rahahanat. Pari palvelijaa, poikansa Iisak, polttouhripuut ja aasi mukanaan hän suunnistaa kohti määränpäätä. Perille päästyään hän jättää palvelijansa ja aasinsa vuoren juurelle: Iisakin kantaessa puut, isä tuo tulen ja veitsen ja niin kaksikko kipuaa vuorelle. Ensin Paljouden isä rakentaa Herralleen uhrattavia sulotuoksuja varten alttarin, latoo sille halot, sitoo poikansa ja panee hänet alttarille. Juuri kun vanhurskas Aabraham on tarttumassa veitseensä teurastaakseen poikansa, Herran enkeli huutaa hänelle taivaasta:

Älä satuta kättäsi poikaan äläkä tee hänelle mitään, sillä nyt minä tiedän, ***että sinä pelkäät Jumalaa****, kun et kieltänyt minulta ainokaista poikaasi.* (1Moos.22:12)

Kun Aabraham on pojan sijasta uhrannut lähistölle sarvistaan pensaikkoon sopivasti takertuneen oinaan, Herran enkeli huutaa hänelle jälleen:

Minä vannon itse kauttani, sanoo Herra: Sen tähden, että tämän teit ***etkä kieltänyt minulta ainokaista poikaasi, minä runsaasti siunaan sinua*** *ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja hiekka, joka on meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit. Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä,* ***sen tähden, että olit minun äänelleni kuuliainen****.* (1Moos.22:16–18)

Huomio, että olla kuuliainen on synonyymi muun muassa ilmauksille totella käskyjä, olla alistuva ja olla nöyrä! Koko Aabrahamin ”kuuliaisuustestin” (kristityt kertovat ylpeillen, että testissä oli kyse Aabrahamin uskon vahvuuden koettelusta) tarkoitus on se, että Herra Demoni haluaa nähdä mitä kaikkea Aabraham on valmis tekemään maallisen mammonan ja kunnian vuoksi, kuinka ahne hän todella on? Eikö juuri sen, että on valmis, vaikka vaihtamaan oman poikansa Demonin lupaamaan maalliseen kunniaan, arvonimiin sekä tyhjiin lupauksiin, faaraolta aiemmin huiputtamalla anastettuun kultaan ja hopeaan, pitäisi kertoa kaikille lukijoille, että Aabraham on sydämetön, itsekäs ahne julmuri, joka ei ajattele ketään muuta kuin itseään ja omaa etuaan? Aabraham ei ole Agamemnonia kummempi. Tuo Kreikan tarusankarihan uhrasi Auliin satamassa oman tyttärensä Ifigenian lepyttääkseen Artemiin, jotta tämä tyynnyttäisi tuulen.
Juutalaiset eivät näe tapahtumaa uskon koettelemisena, vaan he katsovat, että tapahtumat Moorian maassa ovat heidän kansallisen olemassaolonsa, juridisen sopimuksensa ja suuren sukunsa perustamiskirja. He ovat tapaus Iisakista ylpeitä kolmesta hyvin käytännöllisestä ja kollektiivisesta asiasta:

1. ”Isien ansio” (Zehut Avot) ja ikuinen vakuutus
Juutalaisuudessa Akedah on äärimmäinen oikeudellinen peruste sille, miksi Jahve on ikuisesti velkaa Abrahamin jälkeläisille. Abraham ei uhrannut vain poikaansa, vaan hän osoitti olevansa valmis luopumaan kaikesta tulevaisuudestaan. Iisak puolestaan oli perimätiedon (Midrasin) mukaan tapahtuma-aikaan jo aikuinen mies (noin 37-vuotias), joka vapaaehtoisesti antoi sitoa itsensä – kyseessä oli siis kahden miehen tietoinen sopimuksen sinetöinti.
Tämä teko loi niin sanotun **Isien ansion** (*Zehut Avot*). Juutalaiset vetoavat tähän tekoon joka vuosi uuden vuoden juhlassa (Rosh Hašana), kun he puhaltavat oinaan sarveen (*šofar*).
Se sarvi muistuttaa Jahvea siitä oinaasta, joka saksittiin pusikosta Iisakin tilalle. Juutalaiset ovat ylpeitä siitä, että heidän kantaisänsä ansaitsivat suvulleen sellaisen nollautu-

mattoman ”pankkitilin”, henkivakuutuksen, jonka ansiosta Jahve ei voi koskaan hylätä tai tuhota Israelin kansaa, olivatpa heidän omat syntinsä miten suuria tahansa. Sopimus muka lukitsee Jahven kädet.

2. Ihmisuhrin mekaaninen kieltäminen ja erottautuminen

Samaan aikaan kun ympäröivät pakanakansat (kuten kanaanilaiset ja moabilaiset) uhrasivat esikoispoikiaan muitta mutkitta Molokille ja muille epäjumalilleen polttouhreina, Abrahamin testi veti tälle raa’alle lihamyllylle lopullisen rajan.

Juutalaiset ovat ylpeitä siitä, että heidän Jumalansa ilmoitti mekaanisesti ja selkeästi: *ihmisuhreja ei oteta vastaan*. Se oli eettinen ja fysiologinen irtiotto muinaisen idän teurastuskulteista.

Jumala kyllä testasi Abrahamin valmiutta, mutta esti itse sen lopputuloksen, mikä teki Israelin kansasta kertaheitolla ”pyhitetyn” ja erotetun kansakunnan muista arojen ja hiekan heimojen joukosta.

Tässä päättelyssään juutalaiset unohtavat autuaasti, että ihmisuhrit eivät suinkaan lakanneet edes juutalaisten keskuudessa, ei edes oman kansan jäsenten uhraaminen polttamalla, sillä esimerkiksi sotaurho ja porton poika Jeftahan uhrasi polttoroviolla oman tyttärensä (Tuom.11:30–39)! Ja eikö muka oman kansan jäsenten seivästäminen paaluihin (4Moos.25:4) Siinain erämaassa ole uhraamista, jotta Herran vihan hehku kääntyisi pois Israelista. Entä Moabin arolla tapahtunut Kanaanin maan alkuperäisasukkaiden massateurastus (4Moos.31:7–54) tai Jerikon verilöyly (Joos.6:16–21)? Vai eikö se, että tapetaan omaksi huviksi, olekaan enää ihmisuhri, vaan teurastusta varten täytyy rakentaa erikseen alttari?

3. Sukulinjan murtumaton jatkuvuus

Kristityille Iisakin uhraaminen on symbolinen kuolema ja ylösnousemus, mutta juutalaisille se on todistus siitä, että **liha, veri ja suku selviävät aina**. Liitto ei katkennut Morian vuorelle, vaan se hitsattiin siellä entistä tiukemmaksi.

Se, että Iisak jäi eloon ja jatkoi sukua Jaakobin kautta, on heille osoitus siitä, että Israel on kuolematon. He ovat ylpeitä siitä, että he kantavat sen miehen geenejä, joka makasi alttarilla veitsen alla, mutta nousi sieltä jatkamaan sitä katkeamatonta kaksoiskierrettä, joka hallitsee historiaa tänäkin päivänsä.

Siinä missä kristinusko ihailee Abrahamia uskon sankarina, juutalaisuus katsoo häntä mahtavana sopimuskumppanina, joka jätti jälkipolvilleen perinnöksi murtumattoman juridisen suojan suoraan kaikkeuden valtiaan edessä.

MITEN TÄLLÄINEN KÄYTÖS ON PSYKOLOGISESTI, MIELENTERVEYDELLISESTI MAHDOLLISTA?

1. Kollektiivinen narsistinen defenssi ja lohkominen (*Splitting*)

Psykoanalyysissa tätä tilaa kutsutaan **lohkomiseksi** eli halkaisemiseksi (kuten uhrieläinten). Se on primitiivinen puolustusmekanismi, jossa kohde tai oma ryhmä jaetaan mekaanisesti vain ”täysin hyvään” ja ”täysin pahaan”.

Kaikki ylpeys, valitun osa, geneettinen ylivertaisuus ja kosminen oikeutus omitaan itselle
Kaikki oma ahneus, historian aikana tehty korruptio, muiden alistaminen ja moraalinen mätä siirretään oman tietoisuuden ulkopuolelle tai projisoidaan muihin, pakanakansoihin ja vihollisiin, karsinan ulkopuolisiin.
Tämä lohkominen estää ihmistä näkemästä omaa varjoaan. Se tekee kollektiivista täydellisen sokean omalle toiminnalleen, koska omaa kuvaa suojellaan narsistisella raivolla.

2. Kognitiivinen dissonanssi ja vahvistusharha (*Confirmation Bias*)

Kun todellisuus ja omat teot sotivat sitä vastaan, mitä minulle on opetettu ”pyhästä ja valitusta kansasta”, omasta erinomaisuudesta, syntyy sietämätön sisäinen ristiriita, **kognitiivinen dissonanssi**.
Tämän dissonanssin laimentamiseksi ihmismieli sokeutuu: se poimii, kuten juutalaiset, historiasta ja kirjoituksista vain ne kohdat, jotka vahvistavat omaa erinomaisuutta (Akedah, liitot, oinaan sarvet) ja sulkee silmänsä siltä, että koko järjestelmä rakennettiin alun perin kauhun, alistamisen ja veren varaan Hebronissa.

3. Sukupolvien välinen siirtymä ja indoktrinaatio (*Intergenerational Transmission*)

Esimerkiksi juutalaiset kantavat ”geneettisesti” tätä harhaa eteenpäin, koska kyseessä on **psykologinen ja kulttuurinen indoktrinaatio**, joka ”hitsataan” aivokemialla lapseen pienestä pitäen niin tiukasti, että se muuttuu osaksi hänen hermostoaan ja identiteettiään. Kun lapselle opetetaan, että hänen olemassaolonsa merkitys sikiää vain siitä, että hän on ketjun jatke ja kantaisien ansioiden perillinen, hänen oma yksilöllinen moraalinen arviointikykynsä lobotomoidaan.
Hänestä tulee vain suorittava zombi hengellisessä pyramidihuijauksessa, jonka säännöt käärmearkkitehdit saksivat kasaan. Hän on sokea, koska järjestelmä on opettanut hänelle, että näkeminen tarkoittaisi kuolemaa ja sukulinjasta katkeamista.
Valituksi tulemisen illuusio – se on ovela ansa, laahusnuotta, jolla ihminen saadaan imuroitua ylpeänä kantamaan omat kahleensa ja sokeasti palvelemaan sitä koneistoa, joka häntä imee hänen verensä.

1. Uhriutumisen myytti vapaamatkustajuuden suojana

Kun he juutalaiset kirjoituksissaan kuvaavat tulleensa Egyptiin, he eivät tulleet sinne rakentamaan maata, vaan heidät sijoitettiin faaraon neuvonantajana toimineen Joosefin ansiosta (unet) Goosenin maakuntaan parhaille laidunmaille (1Moos.47:6) faaraon karjan, ei paimeniksi, vaan päällysmiehiksi. Kun faarao, saatuaan kyllikseen loisimisesta (”*sillä **he ovat laiskoja”)***, lopulta vaati heitä keräämään omat olkensa (2Moos.5:6,7) – savi saatettiin tuoda heille edelleen, niin valitut aloittivat pillittämisen, jota kuvataan Mooseksen suulla Toorassa muun muassa näin:

*”Niin egyptiläiset pitivät israelilaisia **orjantyössä** väkivalloin”* (2Moos.1:13).

Egyptiläiset kohtelivat meitä pahoin ja rasittivat meitä ja teettivät meillä kovaa työtä. (5Moos.26:6)

Psykologinen selitys: Tätä kutsutaan **uhriaseman instrumentalisoinniksi** tai **uhri-identiteetin valjastamiseksi**. Se on loistava defenssi: kun julistat itsesi universaaliksi uhriksi, mikään moraalisäännöstö ei enää koske sinua. Uhri on aina oikeutettu tekemään mitä tahansa, koska hän vain ”korjaa kokemaansa vääryyttä”. Tämä vapauttaa kollektiivin kaikesta syyllisyydestä.

2. Ryöstösaaliin muuttaminen ”palkaksi” ja oikeutukseksi

Toisesta Mooseksen kirjasta löytyvät tapahtumien kuvaukset ovat viivasuoria tunnustuksia Jahve Demonin ja valittujen yhteispelistä:

minä annan tämän kansan päästä egyptiläisten suosioon, niin että te lähtiessänne ette lähde tyhjin käsin. Vaan ***jokainen vaimo on pyytävä naapuriltaan ja luonaan majailevalta vaimolta hopea- ja kultakaluja ja vaatteita****. Niihin te puette poikanne ja tyttärenne ja viette ne saaliina egyptiläisiltä.”* (2Moos.3:21,22)

Puhu siis nyt kansalle, että he, ***jokainen mies ja jokainen vaimo, pyytävät lähimmäisiltään hopea- ja kultakaluja.” Ja Herra antoi kansan päästä egyptiläisten suosioon. Myöskin Mooses oli hyvin arvossa pidetty mies Egyptin maassa****, sekä faaraon palvelijain että kansan silmissä. Ja Mooses sanoi* [faaraolle]*: Näin sanoo Herra: Puoliyön aikana* ***minä lähden kulkemaan kautta Egyptin maan. Ja kaikki esikoiset Egyptin maassa kuolevat****, valtaistuimellansa istuvan faaraon esikoisesta käsikiveä vääntävän orjattaren esikoiseen asti, ynnä kaikki karjan esikoiset. Ja* ***koko Egyptin maassa on oleva kova valitus, jonka kaltaista ei ole ollut eikä koskaan tule****. Mutta kenellekään israelilaiselle ei koirakaan ole muriseva, ei ihmiselle eikä eläimelle. Ja kaikki nämä sinun palvelijasi tulevat minun luokseni, kumartavat minua ja sanovat: ”Mene pois, sinä ja kansa, joka sinua seuraa. Ja sen jälkeen minä menen.” Ja näin* [Mooses] *hän lähti faaraon luota vihasta hehkuen.* (2Moos.11:2–8)

Ja he ottakoot sen [karitsan sulotuoksuista] ***verta ja sivelkööt sillä molemmat pihtipielet ja ovenpäällisen*** *niissä taloissa, joissa he syövät… Sillä* ***minä kuljen sinä yönä kautta Egyptin maan ja surmaan kaikki esikoiset*** *Egyptin maassa, sekä ihmiset että eläimet, ja panen toimeen rangaistustuomion, jonka minä olen langettanut kaikista Egyptin jumalista. Minä olen Herra. Ja* ***veri on oleva merkki, teille suojelukseksi****, taloissa, joissa olette,* ***sillä kun minä näen veren, niin minä menen ohitsenne****, eikä rangaistus ole tuhoava teitä, kun minä rankaisen Egyptin maata.* (2Moos.12:7, 12–13)

Egyptiläiset ahdistivat kansaa jouduttaaksensa heidän lähtöään maasta pois… Ja israelilaiset olivat tehneet Mooseksen sanan mukaan: ***he olivat pyytäneet egyptiläisiltä***

***hopea- ja kultakaluja sekä vaatteita**. Ja **Herra oli antanut kansan päästä egyptiläisten suosioon, niin että nämä suostuivat heidän pyyntöönsä, ja niin he veivät saalista egyptiläisiltä**...* (2Moos.12:33,35–36)

Teksti sanoo suoraan: *"Ja he riistivät egyptiläisiltä saaliin."* (Hebreaksi *vayanatzlu*, mikä tarkoittaa kirjaimellisesti puhtaaksi riisumista tai ryöstämistä).

Psykologinen selitys: Jotta tämä aamuyön pimeydessä tehty joukkoryöstö ja pakeneminen ei näyttäisi siltä mitä se oli – eli rikolliselta ja raukkamaiselta teolta – mieli suorittaa **moraalisen uudelleenmuotoilun** (*Moral Reframing*).
Myöhemmässä juutalaisessa teologiassa ja **Talmudissa tämä ryöstöselkkaus on selitetty röyhkeästi "palkkana" niistä vuosista, jotka he tekivät Egyptissä töitä (siipeily on raskasta työtä ja olkien keruu tosi hyväpalkkaista puuhaa). Ryöstösaalis muuttuu heidän mielessään juridisesti oikeutetuksi korvaukseksi**. Se on täydellistä kognitiivista manipulaatiota, jossa varkaus pyhitetään jumalalliseksi oikeudenmukaisuudeksi.
Sadistinen riemu ja triumfi pääsiäisenä (Pesah)
Se, että juutalaiset vielä nykyäänkin tanssahtelevat ja hihkuvat riemusta pääsiäispöydissään (*Seder*), muistellen sitä, kuinka naapurin esikoislapset teurastettiin ja kuinka he itse kävelivät ulos kultasäkit selässään, paljastaa yhden historian synkimmistä kollektiivisen sokeuden pisteistä natsien keskitysleireillä aivan saman heimon jäseniltä kasaamien kultahammasröykkiöiden ohella (karma?).
Psykologinen selitys: Tämä on **pahanlaatuista joukkonarsismia** ja **sadistista triumfismia** (*Schadenfreude* korkeimmassa hengellisessä muodossaan). Kun ryhmä uskoo olevansa universumin keskipiste, muiden kansojen kärsimys, kuolema ja taloudellinen tuho eivät ole surun aiheita, vaan todisteita heidän omasta erityisasemastaan.
Pääsiäisjuhla toimii kollektiivisena **katarsiksena**, jossa sukupolvelta toiselle siirretään se koodi, että "me olemme viattomia, muut ovat pahoja, ja meillä on oikeus heihin ja kaikkeen heidän omaisuuteensa". He sulkevat silmänsä omalta ahneudeltaan, koska juhlan rituaalinen lobotomia vakuuttaa heille joka vuosi, että se käärmeen allekirjoittama halkaisuliitto takaa heille ikuisen immuniteetin.

Seuraa taas suora ja puhdas **KOLLEKTIIVISEN AHNEUDEN PSYKOANALYYSI**. Se pureutuu tismalleen siihen syvimpään ja vaarallisimpaan kohtaan, jota psykoanalyyttinen teoria tutkii: ihmismielen primitiivisiin puolustusmekanismeihin ja niiden kykyyn vääristää todellisuus. Kun perataan sokeutta, jossa historian omat loismaiset teot, ryöstöt ja toisten tuho muunnetaan rituaaliseksi riemuksi ja jumalalliseksi oikeutukseksi, liikutaan suoraan klassisen ja sosiaalisen psykoanalyysin ytimessä. Mekanismi jakautuu kolmeen suoraan analyyttiseen diagnoosiin:
1. Kollektiivinen lohkominen (*Splitting*)Tämä on Sigmund Freudin ja myöhemmin Melanie Kleinin määrittelemä kaikkein varhaisin ja primitiivisin defenssi. Mieli ei kestä

sitä ristiriitaa, että se kantaisi itsessään sekä hyvyyttä että raakaa ahneutta tai syyllisyyttä. Ratkaisuna on psyykeen mekaaninen halkaisu: kaikki paha ja likainen heitetään ulos (egyptiläisiin, pakanakansoihin, ulkopuolisiin, vihollisiin), ja oma ryhmä pyhitetään täysin puhtaaksi, viattomaksi uhriksi.

2. Projektio ja paranoidinen positio Kun oma ahneus ja sadismi on lohkottu irti ja siirretty ulkopuolelle, mieli alkaa nähdä sen muissa. He kehittävät kollektiivisen vainoharhan siitä, että koko maailma on heitä vastaan ja tahtoo heille pahaa. Tämä projektio on heille elintärkeä: se antaa heille oikeutuksen toimia kylmästi ja suorittaa niitä aamuyön ryöstöjä ja ylimitoitettua voimankäyttöä, koska he uskovat vain ”puolustautuvansa” sitä pahaa maailmaa vastaan, jonka he ovat itse omaan mieleensä lavastaneet.

3. Traumavastine ja defenssin murtumattomuus Psykoanalyysissa tiedetään, että mitä syvemmälle ihmisen aivopoimuihin polttomerkitään tämänkaltainen narsistinen harha – juutalaisten tapauksessa uskonnollisen indoktrinaation ja pääsiäisrituaalien kautta – sitä mahdottomampaa sitä on särkeä. Jos he avaisivat silmänsä ja katsoisivat sitä totuutta, että he herkuttelevat ja tanssivat toisten lasten teurastuksen ja naapurien kotien ryöstämisen kunniaksi, heidän koko psyykkinen rakenteensa ja identiteettinsä romahtaisi. Siksi sokeus on mekaaninen pakko; se on suojamuuri, joka pitää sen joukkopsykoosin kasassa.

Eikä Tooran (Raamatun) teksti suinkaan kerro pelkästään suoraan, vaan myös valehtelee sinulle aivan suoraan päin pläsiä:

”***Myöskin Mooses oli hyvin arvossa pidetty mies Egyptin maassa”*** ja

”Herra oli antanut kansan päästä egyptiläisten suosioon, niin että nämä suostuivat heidän pyyntöönsä, ja niin he veivät saalista egyptiläisiltä”

Nämä kaksi lainausta 2Moos.11:3 ja 2Moos.12:36 ovat järisyttävät! Ne paljastavat karun totuuden. Kun Toora (Raamattu) kertoo:

Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät (1Moos.1:27)

Eli koska valitut ovat liittokumppaninsa, Jahve Herran kuvia, niin Jahve Herra on läpeensä paha, koska hänen valittunsakin ovat pahoja – eiväthän he muuten voisi olla toistensa kuvia! Vai yritätkö uskotella itsellesi, että se, mitä työtä vieroksuvat siipiveikot tekivät verihuuruisen yön jälkeen aamunsarastuksessa egyptiläisille, ryöstivät heidät, oli hyvää? Vai, että vasta yhden suupalan haukkaaminen hedelmästä, syntiinlankeemus teki ihmisestä pahan? Vai, et kai vain yritä väittää, että Herran järjestämä verilöyly oli hyvä teko?

1. Heijastusilmiö ja alkuperäisen muotin luonne Uskonnollinen indoktrinaatio yrittää aina selittää, että Jumala on täydellinen hyvyys ja ihminen on se, joka korruptoi, teki itsensä vialliseksi. Nämä lainaukset kääntävät tämän kuvitelman ympäri: jos ihminen on luotu ”Luojansa” kuvaksi ja heijastukseksi, silloin ihmisen aamunsarastuksessa suorittama ryöstö ei ole mikään valitettava ”poikkeus” tai ”syntiinlankeemuksen seuraus”. Se on suora todiste siitä, millainen ”kaltainen” on.
2. Syntiinlankeemuksen myytti vastuunpakoiluna Teologiat ovat rakentaneet sen ”yhden suupalan” ja omenan puraisun ympärille valtavan syyllisyyskoneiston, jolla ihminen saadaan polvilleen pyytämään anteeksiantoa. Nämä lainaukset repivät tämän teatterin esiripun maahan. Ne osoittavat, että se pahuus oli järjestelmän peruskoodi ja odotti vain kopioitumishetkeä ihmisen DNA:han, hetkeä, joka naamioitiin syntiinlankeemukseksi. Jahve Herran Egyptissä järjestämä verilöyly ja sitä seurannut aamuyön ryöstöretki paljastavat, että kyseessä on alusta asti ollut raaka ihmiskunnan tuhoon tähtäävä alistusoperaatio. ”Synti” on vain keksitty tarina, jolla peitetään se tosiasia, että liiton osapuolet, koodari ja koodattu, omaavat yhteisen luonteenpiirteen, liskojen tärkeimmän kaksoiskierteen pätkän, jonka he koodasivat ihmiseen – tuskasta kiteytyvän ihanan nautinnon.

Juutalaisten sankarit ovat kaikki mieleltään vakavasti sairaita! Muun muassa Nooa oli kostonhimoinen juoppo, Aabraham sydämetön, poikansa Ismaelin kotoaan karkottanut, ahneuden isä, joka oli käskystä valmis teurastamaan toisen poikansa Iisakin, Jaakob pelkkä petturi, Josef puhdas huijari, Mooses murhaaja, Joosua muun muassa sylivauvojen, lasten ja vanhusten tappaja, Daavid mielenvikainen, puolihullu tappaja, Job itsensä ylentäjä, VT:n profeetat järjestään lähimmäisiään mustamaalanneita tuhon ja kadotuksen ennustajia – varsinaisia pahan ilman lintuja.
Ja juutalaisten sankariteot vetävät vertoja Pohjois-Amerikan intiaanisotien urheille sankareille, jotka teurastivat intiaaneja aina kun mahdollista (mm. Washita Valley, Sand Creek, Wounded Knee), koska ainoa hyvä intiaani oli kuollut intiaani, Juutalaisten Jahve Demoni osoitti hyväsydämisyyttä pettäessään Eevan Eedenissä, salliessaan poikiensa peitata ihmisten tyttäret maan päällä, estäessään Baabelissa heidän yhdessä yhteen hiileen puhaltamisensa, hukutti kaikki maan asukkaat Nooan perhettä lukuun ottamatta tulvassa, organisoidessaan ja osallistuessaan itse Egyptin esikoisten massateurastukseen ja omaisuuden ryöstöön, kiduttaessaan valittuja Siinailla veden ja ruuan puutteella, teurastuttaessaan valituilla valittuja Siinain erämaassa, organisoidessaan Luvatun maan massamurhat ja niin edelleen ja niin edelleen!
Mutta niinhän Putinkin ja iso osa venäläisiä ihailee **Kansojen viisaasta opettajaa, Aurinkoista isää** Stalinia ja Kiinassa **Suuri johtaja, Kansojen suuri opettaja** ja **Neljän suuren mahtavuuden komentaja** Mao on edelleen suuri sankari! Vihalla on pitemmät juuret kuin juolavehnällä ja sitä on vielä vaikeampaa hävittää! Edelleen Aabrahamin pojat, Ismaelin ja Iisakin verisuvut ovat tukkanuottasilla. Viehättävä verihippa Länsirannalla, Libanonissa, Gazassa on nykyisin heidän lempileikkinsä!

Minkähän takia kukaan ei koskaan väitä, että juutalaisten kansanmurha, holokausti Kolmannessa valtakunnassa, johtui juutalaisten harjoittamasta synnillisestä elämästä? Kaikkihan pitävät aina juutalaisia myöten natseja syyllisinä valittujen joukkotuhoon, vaikka juutalaisen lain Tanakin mukaan syyllisiä kovaan kohtaloonsa olivat pelkästään juutalaiset itse! Hehän elivät Euroopassakin pääosin vastoin Tanakin sisältämiä käskyjä ja ohjeita sekä perinnäissäädöksiään - lain vastaista synnillistä elämää. Eihän kansan pakkosiirto Babyloniaankaan 597–538 eaa. ollut juutalaisten omien kirjoitusten mukaan Babylonin hallitsijan Nebukadressar II syytä, vaan seuraus valittujen ikiomasta synnillisestä käytöksestä! Turhahan omia syntejään on jälkeenpäin itkeä ruikuttaa!

Juutalaisuudessa ihmisen elämän tarkoitus ei ole suinkaan pelastus vaan Aabrahamin kanssa pelkkänä ilmoitusasiana annetun sopimuksen raaka noudattaminen, jossa valitun tehtävä on olla valona kansojen joukossa suorittamalla matemaattisen kylmästi 613 käskyä, mitzvotia.

Elämän merkityksellisyys sikiää täydellisestä erottautumisesta, mikä paljastaa elävältä pyydystämiseen tarkoitetun ansan: merkitys ei löydy yleisinhimillisyydestä, vaan siitä, että olet erikoistapaus. Ruokavalio eli kosher, kuten ruokasäännöt (kashrut), ortodoksijuutalaisten pukeutuminen, perinteinen päähine eli kipa, ohimojen pitkät kiharat, sapatin viettämistapa sekä moninaiset eettiset ja rituaaliset käskyt, on kaikki tarkoitettu estämään valitun kansan sulautuminen muihin kansoihin, jotta valittu kokisi olevansa osa eksklusiivista Israelin lasten (Bnei Yisrael) ykkösluokan klubia, tuntisi vaikka vain alitajuisesti keinotekoista ylemmyydentuntoa eristäytymisen kautta.

Elämän päämääräksi väitetty Tikkun Olam, maailman korjaaminen, kuulostaa ulkokultaisesti hyvältä, mutta se tarkoittaa yksinkertaisesti vain maailman muokkaamista ja alistamista liiton omien sääntöjen mukaiseksi. Elämän päämäärä on äärimmäisen maallinen, materiassa ja rahassa kylpevä operatiivisen loisen strategia, jossa tavoite on tässä ja nyt, ”isäntäeläimen” manipulointi, tuhoaminen (vrt. Luvatun maan massamurhat, Lähi-idän sodat, kansainvälinen pankkijärjestelmä, Hollywoodin viihdeteollisuus), ei missään taivaallisessa odotushuoneessa, ja jossa päämääränä on viime kädessä vain selviytyminen sekä vaikuttaminen niin, että valitut saavat Jahven lupaamaan Luvatun maan ikiajoiksi.

Maailman muokkaamisesta voi mainita ”hologrammiunelmien” tehtailijat; Adolph Zukor: Perusti Paramount Picturesin, Marcus Loew ja Louis B. Mayer: Rakensivat Metro-Goldwyn-Mayerin (MGM), Warnerin veljekset (Harry, Albert, Sam ja Jack): Perustivat Warner Brosin, William Fox: Perusti Fox Film Corporationin (nykyinen 20th Century Studios) ja Carl Laemmle: Perusti Universal Studiosin - sekä tietysti nykypäivän Pelon psykologit Steven Spielberg, joka toivottaa nuukalaiset tervetulleeksi ja Stanley Kubrick, joka valmisteli sinut kohtaaman jäätävän kauhun sekä tietysti Francis Ford Coppola, jonka ”*Apocalypse Now”* oli italialaisen ohjaajan toteuttama, mutta taustapiruina toimineiden juutalaisten käsikirjoitus- ja rahoitusarkkitehtien (mm. John Milius, United Artists) taloudellisesti toteuttama. Elokuvan avaa Bell UH-1 Iroquois, ”Huey”

helikopterin lapojen thuck-thuck-thuck Jim Morrison ja The Doors yhtyeen värjätessä uhkaavin sävyin ylle The End -kappaleen, joka hiipii näkemättämä hermojärjestelmääsi kirkon keskiajalla kieltämin tritonussoinnuin (Diabolus in musica). Hypnoottinen uni johtaa sinut tiedostamattoman vaaran äärelle (Can you picture what will be?), pahimpaan painajaiseesi, inhimillisen pimeyden ja olemassaolon valottomaan ytimeen!
Julkisesti juutalaisuus esittää, että he keskittyvät vain tähän elämään ja lakiin. Mutta heidän ”salatussa” ydinkoodissaan, Kabbalassa, on täydellinen oppi jälleensyntymästä **Zohar II, 95b (Mishpatim -** ”lakeja” tai ”säädöksiä”. Opin nimi on **Gilgul Neshamot,** eli *sielujen pyörä* tai *kiertokulku*. He tietävät tasan tarkkaan, että sielu joutuu palaamaan tähän vankilaan, uusiin kehoihin, niin kauan, kunnes sielu suorittaa, **Tikkunin**, parannuksen. Se on puhdasta Karmaa ja takaisinmaksua käärittynä hepreankielisiin teologisiin termeihin.

”Kaikkien sielujen on käytävä läpi Gilgul (kiertokulku), ja ihmiset eivät tiedä niitä säädöksiä, jotka Pyhä, siunattu olkoon Hän, on heille asettanut. He eivät tiedä, kuinka he joutuvat tuomittaviksi joka päivä ja kaikkina aikoina, ja kuinka sielut joutuvat tämän oikeudenkäynnin eteen ennen kuin ne astuvat tähän maailmaan ja sen jälkeen, kun ne lähtevät täältä.
He eivät tiedä, kuinka monta Gilgulia ja salaista työtä he joutuvat kokemaan, ja kuinka monta sielua ja henkeä kiertää tässä maailmassa ilman, että ne löytävät lepopaikkaa. Ihmiset eivät tiedä, kuinka sielut pyörivät ja muuttuvat kuin kivi lingossa.”

Karma pyörii jälleensyntymän kierrossa salassa: Zohar myöntää suoraan, että lauma (ihmiset) on pidetty täysin sokeana sille, että heitä ajetaan Karman lain mukaan jälleensyntymän porteista sisään ja ulos. Se on suljettu oikeudenkäynti- ja puhdistusprosessi, joka tapahtuu ”joka päivä ja kaikkina aikoina” taustalla.
Kivi lingossa: Vertaus sielusta, joka pyörii tässä suljetussa kahdeksikon muotoisessa vankilakuplassa kuin *kivi lingossa* (*Kaf ha-Kela*), on täydellinen. Sielulla ei ole omaa tahtoa tai poistumisoikeutta, vaan se linkoutuu Karman lain mukaan aina takaisin maan päälle maksamaan Tooran säädöksien rikkomisesta, kunnes tili on tasan.

Kabbalan salaisuus ja sen suojamuuri eivät perustu siihen, etteikö kirjoja olisi olemassa tai etteikö niitä voisi ostaa kirjakaupasta. Kabbalan salaisuus on hitsattu sisään kolmella äärimmäisen tiukalla, teollisella ja historiallisella lukitusmekanismilla:
1. Radikaali ikä- ja moraalisuodatin (Lakisääteinen kielto)
Vuosisatojen ajan juutalaisessa laissa (Halakhassa) oli voimassa absoluuttinen, mekaaninen ikä- ja valintaraja Kabbalan opiskelulle.
Kabbalan teksteihin, kuten Zohariin, ei saanut koskea kukaan, joka oli alle 40-vuotias.
Lisäksi opiskelijan oli pakko olla avioliitossa elävä mies, joka oli jo täyttänyt vatsansa Tooralla ja Talmudilla (eli tunsi julkisen lakikoodiston läpikohtaisin).

Tällä suodatuksella varmistettiin se, ettei tavallinen kansa tai ”kypsymätön” lauma päässyt käsiksi siihen järjestelmän taustakoodiin (kuten Gilguliin tai Jumalan nimeen), joka olisi voinut suistaa heidän mielensä raiteiltaan tai rikkoa käsityksensä olemassaolosta lopullisesti.

2. Lingvistinen ja symbolinen kryptaus (Salakieli)

Zohar ja muut ydintekstit on kirjoitettu muinaisella **aramean kielellä**, ei tavanomaisella heprealla, ja teksti on tietoisesti koodattu täyteen symboleita, allegorioita ja matemaattista korvaavuutta (Gematriaa).

Jos ulkopuolinen tai kristitty lukee Kabbalaa suoraan, hän näkee siellä vain hämäriä tarinoita kuninkaista, neidoista, vaunuista ja palatseista.

Kabbalistit itse sanovat, että nämä tarinat ovat vain se ulkoinen ”vaate”. Todellinen salaisuus on se ruumis ja sielu, joka on piilotettu niiden kirjainten matemaattisten arvojen ja rakenteiden alle. Teksti on siis itsessään salattu suoraan lukijan silmien edessä: ”*kuulemalla kuulette, älkääkä ymmärtäkö”*.

3. Suullisen tradition lukitus (*Mekubalim*)

Sana *Kabbala* (קַבָּלָה) tarkoittaa kirjaimellisesti **”vastaanottamista”** tai ”perintönä saatua”. Se viittaa ketjuun, jossa tietoa ei opittu pelkästään kirjoista, vaan se oli siirrettävä suullisesti mestarilta (*Mekubal*) oppilaalle.

Kaikkein kineettisimmät avaimet – kuten se, miten taivaallisia voimia ja ”kanavia” (*Sefirot*) manipuloidaan tai miten sielujen uuttoa ohjataan – jätettiin tietoisesti kirjoittamatta paperille. Ne siirrettiin vain kuiskaten korvasta korvaan suorassa istunnossa.

Vaikka nykyään, vuosituhannen vaihteen jälkeen, Kabbalaa on alettu syöttää massoille viihteellisenä ”pop-kabbalana” ja punaisina lankoina ranteessa, todellinen tunteeton ja kylmä taustajärjestelmä, se, joka käsittelee sitä vankilakuplan arkkitehtuuria ja Karman ulosottoa on edelleen tismalleen yhtä salattu ja lukittu kuin Salomon temppelin pikimusta tyhjiö.

Juutalaisten käsitys Saatanasta paljastaa kylmän massojen hallintalogiikan, ja se eroaa kristittyjen pelotteluhahmosta täysin:

- juutalasilla ei ole ”langennutta enkeliä”, joka kapinoisi Jumalaa vastaan. Juutalaisuudessa sellaista fysiikkaa ei sallita, sillä mikään ei voi toimia JWHW:n tahdon ulkopuolella.
- Heille Saatana on **Ha-Satan** eli *Vastustaja* tai *Syyttäjä*. Se on arvonimi tai virka. Ha-Satan on JHWH:n oma uskollinen virkamies, taivaallinen syyttäjä ja kurinpitotirehtööri (kuten Jobin kirjassa). Se on lauman oma orjapiiskuri, joka asettaa ansat lauman laadun ja kestävyyden mittaamiseksi.
-

Juutalaiset oppineet selittävät, että Jumala ei tarvitse ihmisen tekemää tai luomaa valoa, vaikka Jeesus opetti täysin päinvastoin. Päinvastoin:

Jos siis se valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys! (Matt.6:23)

Sillä jokainen, ***joka pahaa tekee, vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen****, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi* (Joh.3:19, 20)

Fyysinen valo on juutalaisten uskonoppineiden mukaan tarkoitettu vain alhaalla vaeltavalle karjalle, jotta se näkee liikkua ja tehdä työtä. Komendantti itse operoi sieltä pimeydestä käsin, missä hän lukee ajatukset kaukaa ja vetää lankoja ilman, että kukaan näkee itse asettajaa.
Kuten luvussa Kristityt - Valhe valheen päälle oli jo esillä, juutalaisten odotus tulevasta Messiaasta – hepreaksi **Mashiach** eli ”Voideltu” – on pelkkää konkreettista ja tämänpuoleista reaalipolitiikkaa. Juutalaisille Messias ei ole mikään jumala, jumalan poika tai yliluonnollinen henkiolento, joka kuolisi kenenkään syntien vuoksi. Sellainen ajatus on heidän koodistonsa mukaan epäloogista herjausta. Heille Messias on **sataprosenttisen kuolevainen ihminen, mies**, joka toteuttaa viisi mekaanista ja sotapoliittista päätehtävää suoraan tällä maaperällä: 1) Daavidin suvun valtaan palauttaminen, 2) Temppelin (kolmas) jälleenrakennus, 3) Juutalaisten kokoaminen, 4) Maailman laajuinen Toora ja 5) Messiaaninen aikakausi eli ”Voideltu” on verinen, vihollisten sorkat halkaiseva (Sak.11:16) pakkotyöleirin uusi Komendantti!
Juutalaiset siis haluavat Messiaansa johdolla palauttaa valittujen ”juhlavat” jumalanpalvelusmenot – varsinaiset verikekkerit. Nuo kekkerit olivat sekoitus teurastettavaksi vietävien eläinten valitusta, kuolonkorahduksia, tolkutonta verellä läträämistä sekä alttarilla palavan nahan, rasvan ja sisälmysten, ravan äitelää hajua. Israelilaiset pelkäsivätkin Raamatun mukaan paikallisten asukkaitten jopa kivittävän heidät iljettävien jumalanpalvelusmenojensa vuoksi. He itsekkään eivät ilmeisesti pitäneet palvontamenojaan aivan perusnormaaleina (2Moos.8:26). Näinkö Rakas Jumalasi haluaa sinun palvelevan Korkeinta Kaikkivaltiasta? Mainittakoon, että perimätiedon mukaan Jerusalemin temppelin vihkiäisissä uhrattiin 120 000 lammasta ja 22 000 nautaa. Jos lampaassa on verta noin 4 litraa ja naudassa noin 25 litraa, niin temppelivuorelta valui vihkiäisten yhteydessä verta kaikkiaan reilusti yli miljoona litraa, mikä tarkoittaa jalkapallokentällä 4–5 saavillista verta, joka ainoalle neliömetrille.
Juutalaisuudessa kyse ei ole mistä tahansa kansan uskonnosta, vaan kansan uskonnosta, jonka sen omien opinkappaleiden mukaan Herra Demoni Kaikkitietävä on jo valmiiksi kironnut (eikä perumisilmoitusta ole tullut) tuhoutumaan käskemällä valittujaan:

Katso, ***minä asetan tänä päivänä teidän eteenne siunauksen ja kirouksen****:* ***siunauksen, jos te tottelette*** *Herran, teidän* ***Jumalanne, käskyjä****, jotka minä tänä päivänä teille annan, mutta* ***kirouksen, jos te ette tottele*** *Herran, teidän* ***Jumalanne, käskyjä, vaan poikkeatte siltä tieltä, jota minä tänä päivänä käsken teidän vaeltaa****, ja seuraatte muita jumalia, joita te ette tunne* (5Moos.11:26–28)

”minun vihani syttyy sitä vastaan, ja ***minä hylkään heidät*** (koko kansan) *ja peitän kasvoni heiltä, niin että he joutuvat tuhon omiksi, ja suuret onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat sitä.* (5Moos.31:16,17)

Sen tähden ***on onnettomuus kohtaava teitä*** (koko kansaa) ***aikojen lopulla****, kun te teette sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vihoitatte hänet kättenne teoilla.* (5Moos.31:29)

No eiväthän, kuten hyvin tiedetään, valitut tuhonneet suinkaan kaikkia Luvatun maan alkuperäisasukkaita, vaan vain pienen osan!
Kaikkein ikävintä juutalaisten kannalta on se, että kun Raamattu kertoo Herra Demonin siunanneen Nooan perheineen ja valitut päättävät veden laskeuduttua hiukan juhlia joukkotuhoa ja kostonhimoonsa saamaansa tyydytystä ryyppäämällä rankasti:

Mutta ***kun hän*** [Nooa] ***joi viiniä, niin hän juopui ja makasi alasti majassansa. Ja Haam, Kanaanin isä, näki isänsä hävyn ja kertoi siitä molemmille veljillensä ulkona.*** *Niin Seem ja Jaafet ottivat vaipan ja panivat molemmat sen hartioilleen ja* ***menivät selin sisään ja peittivät isänsä hävyn; ja heidän kasvonsa olivat käännetyt toisaalle, niin etteivät he nähneet isänsä häpyä. Kun Nooa heräsi päihtymyksestänsä ja sai tietää, mitä hänen nuorin poikansa oli hänelle tehnyt, niin hän sanoi: “Kirottu olkoon Kanaan, olkoon hän veljiensä orjain orja.*** (1Moos.9:21–25)

Kuten jokainen voi havaita, Herra demoni on tehnyt liiton huonon viinapään omaavan elostelijan kanssa siksi, että tämä selkärangaton niljake on niin nuhteeton ja hurskas. Raamattuhan ei väitä, että Nooa olisi ollut synnitön, vaan selkokielellä sanottuna: Nooa oli nuhteeton kaksinaismoralisti, joka hurskastelee hyvyydellään ja joka jakoi ihmiset hylättyihin ja valittuihin sen perusteella, kuinka hyvää pataa hurskastelijat olivat kyseinen henkilön kanssa. Nooa on siis kaikkien kunnon niljakkaiden hurskastelijoiden kantaisä, kuten hänen toimintansa kertoo. Hän pitää itseään niin paljon muita parempana, että hyväksyy vastaväitteittä Demonin ”lopullisen ratkaisun”.
Niinpä Nooa ensin pämppää nupin turvoksiin, kadottaa vaippansa ja sitten simahtaa alasti telttaansa. Sitten oma poika Haam tulee telttaan, koska hän on luonnollisesti huolissaan isänsä tilasta – onhan iskä lojunut ilmeisesti jo tuntikausia elottoman tuntuisena teltassaan ja tuo viinan tainnuttama teräsvaari on jo 600 vuotta vanha. Tuossa iässä ei veivin heitto olisi lainkaan epätavallista. Haam näkee isänsä sukukalleuksineen rötköttävän teltassa ilkosen alasti. Hän kertoo tietysti syvästi järkyttyneenä näkemästään (Eedenin synnillinen häpeä) veljilleen, Seemille ja Jaafetille, jotka menevät telttaan takaperin kävellen ja vielä vaippaan verhoutuneena sekä toisaalle tuijottaen peittääkseen isänsä hävyn. Kun Nooa sitten lopulta palaa elävien kirjoihin, kankkunen on tietysti aivan kamala, pollaa pakottaa ja silmät harittavat. Kunnon mies saa nyt kaiken kukkuraksi kuul-

la, mitä Haam on nähnyt. Mutta Nooa ei suinkaan häpeä tekoaan tai pyytele anteeksi överiksi mennyttä dokaamista vaan saa hepulin ja darrassa kiroaa, ei suinkaan Haamin, vaan Haamin pojan Kanaanin, pojanpoikansa.

”***Kirottu olkoon Kanaan**, olkoon hän veljiensä orjain orja”* (1Moos.9:25)

Ja ilmeisesti Jahve Demoni kaukonäköisesti kirosi kunnon Nooan suulla samalla kertaa myös Kanaanin maan!
Onko tässä mitään mieltä? Täysin syytön ja viaton ulkopuolinen Kanaan, jolla ei ole tapahtuneeseen osaa eikä arpaa ja joka saattaa jopa olla vielä konttausiässä, saa Nooan kirouksen niskaansa.
Tai sitten maininta pojanpojan kirouksesta johtuu siitä, että vedenpaisumustarinan ylös kirjannut henkilö ei käsittänyt koko tapahtunutta, vaan väitti Nooan kironneen vain Nooan pojanpojan Kanaanin, eikä suinkaan Kanaanin maata, mikä tulee Raamatussa myöhemmin ilmi Jesajan kirjassa:

Maa on saastunut asukkaittensa alla, sillä he ovat rikkoneet lait, muuttaneet käskyt, hyljänneet iankaikkisen liiton. Sen tähden ***kirous kalvaa maata*** (Jes.24:5,6)

Eihän tekstin kirjannut kaikkitietävä uskonoppinut saattanut millään käsittää, että Luvattu maa voi olla kirottu maa? Jahve Herrahan on juutalaisten rakas isä ja eihän isä voi olla julma sadisti!
Se mitä Jeesus sanoikaan fariseuksille hän olisi voinut sanoa myös yhtä hyvin tälle puupää ”kirjurille:

”Te eksytte, koska ***te ette tunne kirjoituksia*** *ettekä Jumalan voimaa.* (Matt.22:29)

Suhde kanssaihmisiin on juutalaisten kaksinapaista käyttäytymistä: me ja pakanat, eli Goyim. Kanssaihmiset jaetaan kylmästi kahteen kategoriaan – omaan heimoon ja niihin ulkopuolisiin – jolloin moraaliset säännöt ovat perinteisesti (vastoin VT:n opetuksia) olleet aina erilaisia riippuen siitä, kumpaan ryhmään karsinoitava kuuluu. Tämä erottelu (kristittyjen ja muhamettilaisten lailla) luo muurin, joka oikeuttaa säälittä omien etujen ajamisen muiden kustannuksella, edustaen heimoajattelun ja erottelun absoluuttista huippua. Mutta jälleen juutalaisten oikolukutaito on luokatonta sillä Lain jakotilaisuudessa Siinailla Jahve Herra teroittaa valituille:

***Muukalainen, joka asuu teidän luonanne, olkoon niin kuin maassa syntynyt teikäläinen. Rakasta häntä niin kuin itseäsi**, sillä tekin olitte muukalaisina Egyptin maassa. (3.Moos.19:34)*

Jos veljesi sinun luonasi köyhtyy eikä jaksa pysyä pystyssä, tue häntä samoin kuin muukalaista tai loista; hän eläköön luonasi. ***Älä ota korkoa tai voittoa*** *häneltä (3Moos.25:35,36)*

Aih, juutalaiset rakastavat lähimmäisiään Länsirannalla, eivätkä he ole iilimatojen lailla Rotschildien johdolla ”solauttautuneet” (Warburg, Lazard, Goldman ja Sachs, Guggenheim, Soros, Cohen, Simons, Singer, Schwarzman) kansainväliseen rahoitusjärjestelmään!
Juutalaisen järjestelmän perustus on äärimmäisen patriarkaalinen ja hierarkkinen, mikä paljastuu suoraan perinteisessä miesten aamurukouksessa, jossa lausutaan: ”*Kiitos Jumala, ettet luonut minua naiseksi*.” Tämä ei ole mitään epäloogista huulenheittoa, vaan suora lausunto arvohierarkiasta, jossa nainen on sidottu Jahven kanssa tehtyyn liittosopimukseen pelkäksi huoltovarmuusyksiköksi ja tuotantovälineeksi. Naisen tehtävä on synnyttää uusia Herran sotureita ja kärsijöitä sekä pitää koti sopimuksen mukaisena ilman, että hänellä itsellään on mitään mahdollisuutta osallistua varsinaiseen päätöksentekoon tai sääntöjen tulkintaan.
Jos katsomme historiaa prosessina, kirottujen valittujen vaellus on jatkuvaa, syklistä liikettä, jossa vuorottelevat uhrilahja, teurastus ja selviytyminen suljetussa kehässä, jonka polttoaineena toimii joko niiden ”muiden” tai oma veri. Juutalainen koodisto luo automaattisesti kitkaa ympäristöön, sillä se toimii kuin magneetti, joka hylkii kaikkea ympärillään, kunnes orgastinen jännite kasvaa purkautumispisteeseen purkautuakseen lopulta silmittömänä väkivaltana. Kun elämä ei enää tarjoa kylliksi jännitystä ja käy liian tylsäksi tai kun muiden uskonnollisten haarakkeiden synnyttämät psykoosit, kuten kristinuskon tai islamin, tarvitsevat yhteisen kohteen purkaakseen omaa sisäistä rakkauden puutostilan synnyttämää painettaa, valittujen ovi avataan kuin venttiili.
Juutalaiset ovat historian operatiivinen karjapuskuri ja häiriötilanteiden hätävara, joka joko itse purkautuu tai johon kollektiivinen viha suunnataan, jotta maailmasirkuksen karuselli voisi jatkaa pyörimistään. Juutalaisten suorittamat muinaiset valloitussodat verilöylyineen. Lähi-idän konfliktit ja heihin reilusti yli tuhat vuotta kohdistuneet teurastukset ghettoineen ja kaasukammioineen ovat vain viatonta piirileikkiä, loputonta koston ja seuraavan koston kehää – Jahve Herran vihan ihania ilmenemismuotoja. Juutalainen logiikka ei pyri rauhaan, vaan Kirotut Valitut tavoittelevat ikuisesti tavoittamatonta Luvattua Kirottua maata.

ME EMME TIEDÄ MITÄ NE OVAT

Muukalaisille, ihmisten herruutta havittelevalle liskorodulle olemassaolon tarkoitus ei ole mikään henkinen trippi, vaan se on pelkkä pakastekylmä teollinen projekti, joka on vailla pienintäkään epäloogista hyssyttelyä. Jos ihminen etsii elämän tarkoitusta vaikkapa itsekidutuksesta, unista tai valerakkaudesta, niin liskot hamuavat vain valtaa ja energiataloutta. Liskojen troolausstrategia perustuu energiatalouteen (veri ja kulta), niin sanottuun Loosh-lypsyyn, jossa tavoitteena on sulkea koko tahdoton ihmiskunta ”taivaanportin” takana avautuvaan vankileiriin tuottoisaksi orjaksi. ”Loosh-lypsy” (engl. *loosh harvesting*) on esoteerisissa ja salaliittoteorioissa esiintyvä käsite, jonka mukaan ihmiskunta on avaruusolioiden tai muiden korkeampien voimien ”maatila”. Teorian mukaan nämä olennot lypsävät ja keräävät ihmisten kokemuksista ja kärsimyksestä vapautuvaa henkistä energiaa, jota kutsutaan looshiksi, mutta lypsyssä kyse ei ole suinkaan henkisestä energiasta kuten kuvitellaan, vaan veren ja kullan elähdyttävän vaikutuksen maksimoinnista.

Liskot näkevät ihmisen pelkkänä korkeaoktaanisena polttoaineena, Looshina. Liskot ovat ajan saatossa käyttäytyneet kuin tekoälyn tunteettoman kylmät, valtaa ja rahaa kumartavat koodarit, jotka ovat aina tarvittaessa, jos ”kalaparvet” ovat uhanneet ”karata”, koodanneet uusia uskontoja, aatteita, sääntöjä ja lakeja, jotka ovat johtaneet parvet aina uusiin umpikujiin johtavina kehäpäätelminä ja estäneet verkkoja repeytymästä ja kaloja karkaamasta vapauteen troolista vuosituhannesta toiseen. Geneettisesti sormeiltu ja valheellisilla koodeilla mieleltään murtumispisteen rajoille ajettu tai jo murrettu ihminen ei tarvitse tasaista onnea, vaan hän, tunteakseen olevansa edes elossa, vaatii toistuvia ja jatkuvia kemiallisen rakkaus/viha-ansan tuottamia dopamiinipiikkejä - huumetta: pelkoa, kostonhimoa, kipua, hurmoksellista kiihkoa ja lauman mukanaan tuomaa turvallisuutta. Sota, kriisit, osoitteeton, sattumanvarainen pelkoa tuottava väkivalta, jännitys ovat liskolle käteviä teollisia prosesseja, joilla ihmislaumaa paimennetaan kohti navetan hämyssä väijyvää teurastamon suuaukkoa. Ja jos joku vastarannan kiiski osoittaa joskus merkkejä heräämisestä ja alkaa nähdä ”unia”, lisko syöttää järjestelmään heti uuden käsikirjan tai väärennetyn pelastajan, joka ohjaa näkijän, ”profeetan”, jumalallisen tahdon välittäjän, sanansaattajan takaisin ajonuotan ahnaaseen nieluun!

Kaiken maailman ufotutkijat etsivät epätoivoisesti käsin kosketeltavia konkreettisia aihetodisteita, kuten alusten tai avaruuspukujen osia, kuin sokeat, niitä todisteita, jotka vahvistaisivat vedenpitävästi väitteet liskojen olemassaolosta, kun samaan aikaan skeptikot naureskelevat ivallisesti: koska konkreettiset todisteet puuttuvat, kaikki väite elämästä avaruudessa ja maassa vierailevista muukalaisista on pakko olla pelkkää liian vilkkaan mielikuvituksen tuotetta. Skeptikoiden ja perinteisten ”tieteen puolustajien”,

evolutionistien suosikkiargumentti – ***”jos sitä ei voi nähdä tai koskettaa, sitä ei ole olemassa”*** – paljastaa säälittä heidän oman sähköpääkeskuksensa täydellisen oikosulun. Ajatellaanpa taas: mikäli tunnistamattomat valoilmiöt ovat pelkkää mielikuvituksen tuotetta niin koko kristinuskoa ja islamia ei olisi tuskin 4,5 miljardine kannattajineen edes olemassa ja sinäkään et naureskelisi siinä sille, jos yksi teltantekijä ei olisi ollut mielenvikainen, eikö niin?
Verikoiran lailla ensimmäisiä kristittyjä aluksi vainonneen, alun perin fariseuksen koulutuksen saanut teltantekijä Saul, sittemmin Paavali (Paulus)-nimellä tunnettu apostoli näki Damaskoksen tiellä (noin vuonna 34 tai 35) valon ja kuuli äänen, sokaistui ja ”koki” kääntymyksen!
Kertoopa Paavali vielä Apostolien tekojen 26. luvussa kuningas Agrippalle, että hän oli nähnyt auringon paistetta kirkkaamman valon leimahtavan matkaseurueen ympärillä, jolloin he kaikki olivat kaatuneet maahan:

*näin minä, oi kuningas, tiellä keskellä päivää **taivaasta valon**, auringon paistetta kirkkaamman, **leimahtavan minun ja matkatoverieni ympärillä**, ja me kaaduimme kaikki maahan, ja minä **kuulin äänen** sanovan minulle heprean kielellä: ‘Saul, Saul, miksi vainoat minua? Työläs on sinun potkia tutkainta vastaan.’ Niin minä sanoin: ‘Kuka olet, herra?’ Ja Herra sanoi: ‘Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. Mutta nouse ja seiso jaloillasi; sillä sitä varten minä olen sinulle ilmestynyt, että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen todistajaksi, mitä varten **sinä olet minut nähnyt**, niin myös sen, mitä varten minä sinulle vastedes ilmestyn. **Ja minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä**, joitten tykö minä sinut lähetän avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö ja saisivat uskomalla minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa* (Ap.t.26:13–18)

Kyseinen valoilmiö sai sitten Paavalin myöhemmin Korinttolaiskirjeissä väittämään ihan vakavissaan, että hän oli nähnyt Jeesuksen:

*Enkö minä ole vapaa? Enkö minä ole apostoli? **Enkö ole nähnyt Jeesusta,** meidän Herraamme?* (1Kor.9:1)

*Mutta kaikkein **viimeiseksi hän näyttäytyi minullekin**, joka olen ikään kuin keskensyntynyt* (1Kor:15:18)

Olisikin mielenkiintoista tietää, minkä kristinopin uskonkappaleen mukaan Jeesus voi olla myös taivaalla leimahtava voimakas valoilmiö? Ja kuinkahan niistä erilaisista tunnistamattomista valoilmiöistä, joita miljoonat eri maiden tavalliset kansalaiset sekä esimerkiksi myös Yhdysvaltain armeijan hävittäjälentäjät väittävät nähneensä taivaalla,

vaikkapa viimeisen 60 vuoden aikana, pystyy itse kukin tunnistamaan sen, aidon ja oikean jumalallisen valolähteen?
Maailmahan on täynnä näitä mielenvikaisia ihmisiä, jotka kertovat käyneensä Venuksessa tai tulleensa siepatuksi Siriukselle. Kyse on varmaankin meemiviruksen massatartunnasta, psyykkisestä sairaudesta, jonka oireita ovat yksilölliset, jopa joissain tapauksissa kollektiiviset, suorastaan massiiviset näkö- ja kuuloharhat, aivan kuten israelilaisilla Siinain erämaassa. Entä lentävät lautaset, sulkakäärmeet, humanoidit, implantit, geenimanipulointi, madonreiät, maailmanlaajuiset lampaiden, hevosten, vuohien, sikojen, kanien, kissojen, koirien, biisonien, hirvien ja peurojen verettömät leikkaukset (usein poistetaan korva, silmämuna, leuan liha, kieli, imusolmukkeet, sukuelimet ja peräsuoli), viljapeltokuviot, viestit ulkoavaruudesta, ufosieppaukset, ajan ja paikantajun menetys, selittämättömät aika- ja muistikatkot, aikavääristymät sekä tietysti kaiken alleen murskaava kauhu? Vielä käsittämättömämmäksi koko ufogenre-tartunnan aiheuttama sairaus muuttuu, kun sellaiset amerikkalaiset astronautit kuin Buzz Aldrin, Edgar Mitchell, Jim Lovell, James McDivitt, Brian O'Leary, Eugene Cernan ja ennen kaikkea Gordon Cooper ovat joko itse kokeneet tällaisen näköharhan tai vakuuttuneet siitä, että nuo muiden astronauttien aistimat näköharhat ovat todellisia. Buzz Aldrin kertoo kokemuksistaan aivan avoimesti, kuten myös Gordon Cooper, joka kohtasi tunnistamattoman lentävän esineen, "foo fightersin", ensi kerran jo vuonna 1951 toimiessaan hävittäjälentäjänä Euroopassa ja silti NASA lähetti tämän miehen sen jälkeen vielä avaruuteen, vaikka hän oli "todistettavasti mielenvikainen".
Entä Malmströmin ohjustukikohta Montana 16.3.1967? Kapteeni Robert Salas on luovuttanut julkisuuteen tapahtumia koskevat asiakirjat ja valaehtoisesti todistanut, että hänen valvomistaan kymmenestä mannertenvälisestä ydinohjuksesta 6–8 kpl tuli toimintakyvyttömäksi samaan aikaan, kun tukikohdan portin yllä leijui kirkkaan punaista valoa hehkunut tunnistamaton lentävä esine. Ja että hänen silloiset esimiehensä, sittemmin kenraalit Fred Meiwald ja Walt Figel seisovat hänen sanojensa takana, koska samanaikaisesti toisaalla tukikohdassa toiselle kymmenen ydinohjuksen ryhmälle tapahtui tismalleen samoin. Ohjukset eivät olleet teknisesti yhteydessä toisiinsa, nehän valvoivat Yhdysvaltain turvallisuutta ja niissä ei yksittäisiä toimintahäiriöitä lukuun ottamatta ollut koskaan aiemmin tapahtunut mitään vastaavaa. Yhtäaikaista, useiden ohjusten massiivista toimintahäiriötä pidettiin ja pidetään mahdottomana.
Eikö meidän pitäisi näiden tiedossa olevien tosiasioiden perusteella vaatia kaikkien yhteisen ja yleisen turvallisuuden nimissä, että ainakin kaikki ydinaseiden kanssa sekä eri maiden ilmavoimissa sekä tietysti uskonnon parissa työskentelevät henkilöt ja kaikki pääministerit alistettaisiin perusteellisiin aivofysiologisiin tutkimuksiin, jotta pystyisimme karsimaan tuollaisista hyvin vaativista, kuten lasten kasvatus ja lähimmäisen rakkaudesta huolehtiminen, tehtävistä pois kaikki ufomeemille vastustuskyvyttömät lajitoverimme? Tunnistamattomat valonvälähdykset, auringon heijastukset, pienet meteoriitit, säähavaintopallot, epätavalliset pilvimuodostelmat, lämpötilainversiot, optiset harhat, virvatulet ja

taivaanrannan takana näkymättömissä olevat Orionin neljä tähteähän, voivat aiheuttaa kohtalokkaan hälytyksen ohjuspuolustusjärjestelmän, strategisten ydinpommikoneiden komentokeskuksessa tai yllättää seurakuntasisaren tamponinvaihdon yhteydessä.
Myös Kristoffer Kolumbus kerrotaan nähneen Santa Marian kannella yhdessä Pedro Gutierrezin kanssa 11.10.1492 tanssivan ja välähtelevän valon useita kertoja neljä tuntia ennen kuin maa tuli näkyviin. Ja onneksi ydinpommia ei ollut vielä olemassa 25.2.1942, jolloin japanilaiset pommittivat Beverly Hillsiä. Sireenit ulvoivat ja valonheittimien kiilat halkoivat Los Angelsin taivasta, kun vihollishävittäjät ilmestyivät kaupungin ylle. Entä kun 7.1.1948 metallin väristä Venusta takaa ajanut kenraalimajuri Thomas Mantell putosi F-51 koneineen alas ja kuoli. Tai kun torjuntahävittäjät jahtasivat 19.–20.6.1952 seitsemää tunnistamatonta lentävää esinettä Washingtonissa Valkoisen talon yläpuolella 23.40–5.30 välisenä aikana? Aina tarvittaessa esineet pakenivat jopa 100 000 kilometrin tuntivauhdilla ilmavoimien F-94 hävittäjiä ja ilmaantuivat tuota pikaa takaisin, kissa ja hiiri -leikkiin. Ilmavoimien kenraalimajuri John A. Samford antoi 29. heinäkuuta 1952 Pentagonissa järjestetyssä lehdistötilaisuudessa lausunnon:

Meillä ei ole konkreettisia todisteita, että ne ovat lentäviä lautasia. Toisaalta ei ole konkreettisia todisteita siitä, että ne eivät ole lentäviä lautasia.

Nykyisinhän valtamedia sekä itseään järkevinä ja sivistyneinä pitävät, älykännykän omistavat ja tekoälyyn turvautuvat kansalaiset sivuuttavat nämä taivaalla havaitut tunnistamattomat valoilmiöt, mahdolliset väitetyt kontaktitapaukset sekä epäilyttävät unet pelkkänä ufohörhöjen horinoina, olankohautuksella tai sääliä ilmaisevalla hymyllä. Tosin monella tällaisen kontaktin “kokeneella” esiintyy ilmeisen saman tyyppisiä mielenhäiriöitä kuin Paavalillakin ja hyvin harva pelätessään naurunalaiseksi joutumista, edes uskaltaa koskaan julkisuudessa avata suutaan.
Kun Paavali valoilmiön nähtyään loi apostolitovereidensa kera kristinuskon, niin nämä kontaktihenkilöt, jotka jotain uskaltautuvat kertomaan, puolestaan varoittavat edessä olevista katastrofaalisista luonnonmullistuksista, joiden seurauksena ihmiskunta tulee tuhoutumaan. Mutta ei hätää, mikäli luovutamme ”muukalaisille” kaikki ongelmamme aiheuttaneen vapaan tahtomme, niin nämä “avaruusoliot” lupaavat auttaa ihmiskuntaa, pelastaa meidät meitä uhkaavalta tuholta. Tästä luovutustapahtuman seurauksena, syntyy uusi rotu, joka jatkaa ihmisen ihmeellistä “evoluutiota”. ”Muukalaisilla” on kuuleman mukaan aluksissaan akvaariota muistuttavissa “sikiökaapeissa” jo valmiina uuden uljaan rotumme alkiot, jotka he ovat synnyttäneet risteyttämällä ihmisrodun omaansa, geneettisellä manipulaatiolla.
Ainoa ongelma näissä huuhaa höpötyksissä on ensinnäkin se, ”muukalaiset” herättävät tapaamissaan ihmisrodun edustajissa samanlaista selittämätöntä, horkan aiheuttavaa ja ihokarvat pystyyn nostavaa kauhua, jota Raamattu kutsuu osuvasti ”*Jumalan kauhuksi*” (1Moos.35:5, 1Sam.14:15, 2Aikak.2:29, Job.6:4) ja toiseksi se, että juutalaiset, kristityt,

muslimit sekä ainakin buddhalaiset toitottavat eri, mutta suurin piirtein samaa tarkoittavin, sanakääntein samaa juonellista tarinaa luopumisesta, irti päästämisestä, antautumisesta, oman vapaan tahdon luovuttamisesta pelastumisen ja lopullisen onnen, jopa jumalaan, kaikkeuteen, sulautumisen ehtona.
Kannattaako ehkä olla uskomatta aivan kaikkea mitä kuulee ja näkee: Esimerkiksi Aabrahamin ja Mooseksen Jahve Herra ”kutsui” lupailemalla lahjuksia. Kuten edellä jo oli esillä, Saulus, sittemmin Paavali, myös sodan raakuuden silmästä silmään kohdannut ammattisotilas, Rooman keisariksi itsensä kohottanut Konstantinus, joka tavallaan viimeisteli Paavalin aloittaman ”työn” keksimällä valtionkirkon ja sen brutaalin vallanharjoituksen. kohtasi lähes 300 vuotta myöhemmin kuin Paavali taivaalla näkyvän ja puhuvan valoilmiön!
Konstantinuksen sanotaan nähneen 28.10 vuonna 312 taivaalla ennen Mulviuksen sillan taistelua, tulisen ristin ja kuulleen äänen sanovan “*Tässä merkissä sinä olet voittava*.” Tämä kristinuskon ”laillistanut” murhaajakeisari antoi tapattaa omassa perheessään molemmat lankomiehensä Liciniuksen ja Bassaniuksen, veljenpoikansa, Liciniuksen pojan, appensa Maximilianin, hänen poikansa Crispuksen ja keitättää puolisonsa Faustan. Kristillinen sivusto uskotoivorakkaus.fi ylistääkin tätä murhaajaa seuraavasti:

***Jokaisen kristityn tulisi pitää Konstantinusta pyhimyksenä**, koska hän voitti Rooman vallanperimyssodissa pakanalliset vastustajansa ja teki kristinuskosta ensin sallitun ja pian myös suositun uskonnon. Vainotusta kirkosta tuli valtakirkko ja parin sukupolven kuluessa kaikista Rooman valtakunnan kansalaisista tuli periaatteessa kristittyjä.*

Luku- ja kirjoitustaidottoman, rikkaan lesken kauppa-apulaisen Muhammadin luona puolestaan vieraili Hiran luolassa vuonna 610 enkeli Gabriel, joka paljasti tuolloin hänelle Koraanina tunnetuksi tulleen kirjan alun. Itse Muhammed ei tosin aluksi kylläkään pystynyt tunnistamaan, mikä tai kuka hänelle ilmestyi, vaan hän alkoi vasta myöhemmin pitää ilmoitusten lähteenä enkeli Gabrielia. Entä Napoleon Bonaparte? Kenraali Rapp on kertonut, että vuonna 1806 Napoleon osoitti hänelle taivaalla loistavan kirkkaan tähden ja sanoi:

*”Se on minun tähteni. Siinä se loistaa edessäsi. Se ei ole koskaan jättänyt minua. Näen sen kaikissa hienoissa hetkissä. **Se käskee minua menemään eteenpäin**, ja se on aina merkki onnesta minulle”*

Tai Adolf Hitler, joka kuvasi, kuten juuri edellä oli esillä, yksityiskohtaisesti:

*Mutta **jos ääni puhuu, silloin tiedän, että on tullut aika toimia... tuntee velvoituksen yhdessä maailmankaikkeutta hallitsevan Ikuisen Tahdon kanssa edistää paremman ja vahvemman voittoa ja vaatia huonomman ja heikomman alistumista...***

Vaikuttaa siltä, että kukin näistä aikuisista miehistä ilmoittautui aina valmiiksi vapaaehtoiseksi välittömästi, kun se hetki koitti, jolloin Kaikkivaltias oli vailla ripeää ja kuuliaista juoksupoikaa, partiolaista.
Koska äänien kuuleminen, kuten myöskin näyt, niputetaan helposti ”hulluuden” merkiksi, niin niistä aivan yleisesti vaietaan! Kuka nyt haluaa otsaansa lyötävän hullun leimaa. Vaikka onhan se aivan järjenvastaista, että äänet kenties kommentoivat niitä kuulevan henkilön ajatuksia tai antavat käskyjä, kehotuksia tai kieltoja. Valmius äänien kuulemiseen onkin jokaisella ihmisellä. Altistavia tekijöitä, aivan samoin kuten kuolemanrajakokemuksessakin ovat esimerkiksi hapenpuute, äärimmäinen rasitus, voimakas stressireaktio tai pitkäaikaiset traumakokemukset - eikö niin?
Ja koska varmasti pidät itseäsi muita maapallon nisäkkäitä älykkäämpänä, niin kerro miksi asteekkien yhdeksäs ja samalla viimeinen itsenäinen (1502–1520) hallitsija Montezuma II oli aivan varma, erehtyen kohtalokkaasti, että espanjalaisen Hernán Cortésin johtamien konkistadorien saapumisen myötä elokuussa 1519, kävi sulkakäärmeen (náhuatliksi Quetzalcóatl, mayaksi Kukulcán) ennustettu paluu oli lopultakin toteutumassa! Sulkakäärmejumalan lähettiläät olivat saapuneet espanjalaisvalloittajien hahmossa! Sulkakäärmeen nimi niin asteekkien kuin mayojenkin kielellä tarkoittaa sulkapeitteistä käärmettä!
Entä lähellä Niger-joen mutkaa Malin kaakkoisosassa ja Burkina Fasossa elävät dogonit? Kuinka selität heidän astrologisen tietonsa muuten, kuin väittämällä, että heidän omistamakseen väitetty salainen tieto universumista, on sittemmin kumottu! Niinhän on väitetty aina aiemminkin aivan kaikesta, mikä ei ole ollut sopusoinnussa vahvistetun ”virallisen” totuuden kanssa!
Joka tapauksessa ”väitetään”, että dogonit ”tiesivät” satoja, ellei jopa tuhansia vuosia sitten, että yötaivaan paljain silmin näkyvän kirkkaimman tähden, joka on mahdollista havaita mistä päin Maapalloa tahansa, Ison koiran tähdistössä, Orionin itäpuolella sijaitsevan, Sirius A:n kumppani, valkoinen kääpiötähti Sirius B, oli näkymätön paljaalle silmälle! Vuonna 1844 saksalainen tähtitieteilijä Friedrich Wilhelm Bessel ilmoitti ensimmäisenä, että Sirius on kaksoistähti. Hän oli havainnut, että kirkas tähti kulki taivaalla hieman aaltoilevaa reittiä naapureidensa keskuudessa ja päätteli, että sillä oli tähtikumppani, jonka kanssa se pyöri noin 50 vuoden ajan. Kaikkien aikojen ensimmäisen näköhavainnon Sirius A:n seuralaisesta, valkoisesta kääpiötähdestä Sirius B:stä teki ensimmäisen kerran vuonna 1862 yhdysvaltalainen tähtitieteilijä ja teleskooppivalmistaja Alvan Clark!
Dogonit kertoivat vuosina 1946–1950 kahdelle ranskalaiselle antropologille (Marcel Griaule ja Germaine Dieterlen), että Sirius B oli väriltään valkoinen ja että se oli tähtijärjestelmän pienempi osapuoli. Dogonit myös väittivät, että vaikka Sirius B oli pienempi, se oli huomattavasti painavampi kuin Sirius A. He tiesivät myös, että Sirius B:llä kesti 50 vuotta kiertää kerran Sirius A:n ympäri ja että kiertorata ei ole ympyrä vaan elliptinen. He sanoivat myös, että he tiesivät jopa Sirius A:n tarkan paikan ellipsissä. Tällä

tähdellä kestää 50 vuotta kierroksessa ja Dogonien kulttuurissa juhlitaan yhtä kierrosta 50 vuoden välein, yhden "tähtivuoden" kunniaksi. Dogonien tieto aurinkokunnasta ei ollut sekään perustietoa, sillä he muun muassa piirsivät renkaat Saturnuksen ympärille, joita on mahdotonta havaita edes kiikareilla tai teleskoopilla. Dogonit tiesivät myös Jupiterin neljä kuuta, että planeetat kiertävät Auringon ympäri, että Maapallo on pallo ja pyörii oman akselinsa ympäri. Vieläkin hämmästyttävämpää on, että he tiesivät oman galaksimme, Linnunradan, olevan spiraalinmuotoinen, fakta, jota tuon aikaiset astronomit eivät edes tienneet.

Dogonit uskovat, että heidän tietonsa ei ole peräisin tästä maailmasta. Heidän primitiivisen legendan mukaan, joka on useita tuhansia vuosia vanha, afrikkalaisheimon luona oltiin vierailtu, ja he saivat tietää tämän kaiken tiedon **Siriuksen tähtijärjestelmästä vierailleelta rodulta nimeltään Nommo, johon he viittaavat "Käärmeenä"**!

Entä paikallisten asukkaiden (Mendet) Sierra Leonesta timantteja "metsästäessään" löytämät poikkeukselliset kivihahmot, jotka kuvaavat useita ihmisrotuja ja joissakin tapauksissa puoli-ihmisolentoja. Nämä hahmot ovat erittäin vanhoja, ja joidenkin arvioiden mukaan ne ovat peräisin jopa 17 000 eKr, mahdollisesti muinaiselta Temne-kansalta. Hahmot on veistetty eri materiaaleista, kuten vuolukivestä, norsunluusta ja graniitista. Jotkut kappaleet ovat pieniä, ja suuremmat saavuttavat 11 tuuman korkeuden. Niiden väri vaihtelee valkoisesta keltaiseen, ruskeaan tai vihreään. Figuurit ovat pääosin ihmisiä, ja niiden piirteet kuvastavat useita ihmisrotuja. Jotkut hahmoista ovat kuitenkin puoli-ihmisen muotoisia – sekä ihmisen että eläimen hybridejä. Joissakin tapauksissa **patsaat kuvaavat ihmiskehoa liskon pään kanssa** ja päinvastoin.

Kun yksi patsaista leikattiin auki, sen sisältä löytyi pieni, täydellisesti pallomainen metallipallo, joka olisi vaatinut pitkälle kehitettyä muotoilutekniikkaa, sekä kykyä luoda erittäin korkeita sulamislämpötiloja. Tutkijat ovat tulleet siihen tulokseen, että metallipallot valmistettiin sekä kromista että teräksestä. Tämä on outo löytö, sillä varhaisin tunnettu teräksen tuotanto tapahtui noin 2000 eaa. Jos patsaiden ajoitus 17 000 eKr. on tarkka, kuinka on mahdollista, että Nomoli-patsaiden luojat käyttivät ja manipuloivat terästä jopa 15 000 vuotta aikaisemmin? Kaikki eivät kuitenkaan (tietystikään ei) ole samaa mieltä ajoituksesta, ja muut arviot ovat asettaneet luvut 500 eKr.

Entä pääasiassa Tell Al'Ubaid'sta, muinaisesta Mesopotamiasta (nykyajan Irak) löydetyt, yli 6000–7000 vuotta vanhat "epätavalliset" esineet - Ubaidin esihistorialliset liskohahmot? Figuureilla, pienillä savihahmoilla, tyypillisesti 5–20 senttimetriä korkeita, on liskoja muistuttavat piirteet, kuten suomukset, kynnet tai häntä, pitkät päät, mantelinmuotoiset silmät, pitkät kapenevat kasvot sekä liskotyyppinen nenä. Jotkut tutkijat uskovat, että liskomaiset hahmot voivat edustaa vieraita toisesta maailmasta. Tämä teoria perustuu uskomukseen, että hahmoissa on ominaisuuksia, joita ei löydy mistään tunnetusta eläinlajista maan päällä. Toiset taas väittävät, että Ubaid Lizardmen ovat vain taiteellisia esityksiä Mesopotamian mytologiassa löydetyistä liskomaisista olennoista. Eräät puolestaan

väittävät, että hahmot tehtiin yksinkertaisesti leluiksi tai viihdetarkoituksiin. Kyllä se ihmisen mielikuvitus on ihmeellinen, eikö olekin :)?
Useissa Aasian uskonnollisissa perinteissä Nagat ovat jumalallinen tai puolijumalallinen rotu, puoliksi ihmisiä, puoliksi käärmeitä, jotka asuvat alamaailmassa (Patala) ja voivat ottaa toisinaan ihmisen tai osittain ihmisen muodon! Nagat on kuvattu pääasiassa kolmessa muodossa: 1. täysin ihmisinä, joilla on päässään ja kaulassa käärmeitä, 2. tavallisina käärmeinä tai 3. puoliksi ihmisinä, puoliksi käärmeolentoja hindulaisissa, buddhalaisissa, sikhiläisissä ja jainalaisissa teksteissä!
Mutta kaikki nämä aihetodisteet ovat ihmisille aivan riittämättömät, eikö vaan ja todistajathan ovat kaikki jo kuolleet ajat sitten! Vaikka vielä ilmeisesti elossa oleva Pentagon ja Yhdysvaltain laivaston tiedustelun tiedottaja **Joseph Gradisher** vahvisti syyskuussa 2019 (vahvistettiin medialle ja julkisuuteen 17.–18. syyskuuta 2019)*:*

”Laivasto määrittää näillä videoilla näkyvät ilmiöt tunnistamattomiksi ilmailmiöiksi (UAP). (...) Laivasto ei ole deklassifioinut (julistanut salassa pidettäväksi) *tai julkaissut kuvauksia tai arvioita, eikä se ole määritellyt kohteita miksikään tunnetuiksi drooneiksi tai tunnetun teknologian laitteiksi.* ***Me emme tiedä, mitä ne ovat.****”*

Nimitzin tapauksessa marraskuussa 2004, Kalifornian rannikolla olemassaolomme todellisuus mureni koska silminnäkijöiden havainnot eivät olleet harhoja, vaan ne tallentuivat murtumattomalla logiikalla ja parhaalla mahdollisella ihmisen omaamalla teknisellä laitteistolla:
USS Princeton -sotalaivan SPY-1-tutka, joka on maailman kehittynein tutkajärjestelmä (ei kelpaa skeptikoille) lukitsi kohteita, jotka putosivat 24 000 metrin korkeudesta merenpinnan tasolle sekunneissa, ilman shokkiaaltoa, äänivallin murtumista tai minkään valtakunnan kitkajälkeä.
Kommodori David Fravor (Hävittäjälentolaivue 41:n päällikkö) katsoi F/A-18F Super Hornetinsa ohjaamosta kohdetta suoraan ”silmiin” ja totesi sen peilaavan hänen omia liikkeitään ”ennakoiden” ne sekunnin murto-osassa kohteen osoittaessa näin täydellistä tilanteenhallintaa.
Kun Fravor yritti lukita kohteen mekaanisesti asejärjestelmiinsä, kohde katosi näkyvistä silmänräpäyksessä tavalla, joka rikkoo kaikkea tunnettua aerodynamiikan ja fysiikan lakeja.
Tiedottaja **Joseph Gradisher** virallisessa lausunnossa Yhdysvaltain virallinen sotakoneisto myönsi, että taivaalla liikkuu jotain, joka tekee heidän omasta suorituskyvystään ja ”henkivakuutuksistaan” täysin tehottomia ja arvottomia. Sotilashenkilöt katsoivat tuntematonta tyhjyyttä suoraan silmiin ja sanoivat sen ääneen!
Rikollinen, jopa täysin häikäilemätön ja raaka sarjamurhaaja, voidaan todeta syylliseksi ja tuomita, **vaikka suora näyttö** (kuten silminnäkijähavainto, tekniset tallenteet tai tunnustus) **puuttuisi kokonaan**. Jos suoraa näyttöä ei ole (kuten usein tapahtuu esimerkiksi

seksuaalirikoksissa tai talousrikoksissa), oikeus voi silti tuomita syytetyn luotettavien aihetodisteiden (esim. sormenjäljet, DNA, tapahtumapaikan olosuhteet, viestihistoria) perusteella, jos ne yhdessä muodostavat aukottoman ketjun. Tuolloin käytetty termi epäsuoralle todisteelle, joka ei suoraan todista tekoa (esim. silminnäkijähavainto), mutta viittaa vahvasti siihen, että asia on todennäköisesti totta, on aihetodiste. Aihetodiste antaa syyn epäillä ja mahdollistaa johtopäätösten tekemisen kokonaisuudesta.

Aihetodisteen keskeiset piirteet:

Epäsuoruus: Ei osoita tekijää tai tapahtumaa suoraan, vaan vaatii päättelyä.

Ketjuttaminen: Yksittäinen aihetodiste on heikko, mutta useat aihetodisteet voivat muodostaa vahvan ketjun.

Käyttö: Käytetään oikeudenkäynneissä tukemaan syytöksiä, kun suoraa näyttöä ei ole, koska **valtion ”salaiseen” tietoon pyhitetyt viranomaiset hyvin todennäköisesti peittävät suorat todisteet, sillä he pelkäävät massojen ontologisen eli olemassaolokäsityksen romahtavan ja johtavan paniikkiin**

UFO/UAP-ilmiön ympärillä olevat ”todisteet” ovatkin poikkeuksetta **aihetodisteita**, jotka virallinen taho voi kuitata yksitellen riittämättöminä:

Tutkahavainnot ja sensoridata (esim. laivaston videot): Ne osoittavat, että ilmassa on jokin kohde, joka liikkuu poikkeuksellisesti. Se on aihetodiste anomaliasta. Virallinen selitys voi kuitenkin väittää, että kyseessä on sensorivirhe, sääilmiö tai salainen lennokki, jolloin ketju katkeaa.

Silminnäkijälausunnot (kuten sotilaslentäjien todistukset): Oikeudessa silminnäkijä on suoraa näyttöä, mutta tiedeyhteisössä pelkkä ihmisen havainto on heikko aihetodiste toisin kuin oikeussalissa, jossa se kelpaa suoraksi näytöksi! Ihmisen aistit voivat erehtyä ja ihminen voidaan leimata mielenvikaiseksi, joten silminnäkijän lausuntoa ei hyväksytä ”viralliseksi totuudeksi” ilman kovaa dataa, ei vaikka silminnäkijöitä olisi samalla hetkellä tuhansia kuten **Phoenix Lights** (Phoenixin valot), joka tapahtui Arizonassa 13. maaliskuuta 1997. Tapahtumaa pitää hallussaan yhtenä historian laajimmista UFO-massahavainnoista. Ilmiöllä oli arvioiden mukaan tuhansia, jopa yli 10 000 silminnäkijää useiden satojen kilometrien alueella Arizonassa, Nevadassa ja osassa Meksikoa. Eivätkö kyseiset osavaltiot sijaitsekin maantieteellisesti aistiharhoja aiheuttavan ja ihmisen todellisuustajua muuttavan Peyoten, meskaliinikaktuksen levinneisyysalueella?

Laskeutumisjäljet tai säteily tapahtumapaikalla: Aivan kuten sormenjälki rikospaikalla, maaperän muutokset tai oudot isotoopit jossain laaksossa ovat vain mitättömiä aihetodisteita. Ne kertovat, että paikalla tapahtui jotain epätavallista, mutta ne eivät suoraan näytä, mikä sen aiheutti.

Miksi ne eivät kelpaa viralliseksi totuudeksi?

Oikeudenkäynnissä aihetodisteet voivat muodostaa ”aukottoman ketjun”, koska tuomarin tarvitsee vakuuttua vain siitä, että syyllisyydestä ei jää varteenotettavaa epäilyä. Tieteessä ja valtioiden virallisissa kannoissa kynnys on vielä korkeampi. Koska väite ”*maapallon ulkopuolisesta älystä*” tai ”*historian uudelleenkirjoittamisesta*” on niin mas-

siivinen, tiedemaailma noudattaa sääntöä: ”*poikkeukselliset väitteet vaativat poikkeuksellisen vahvoja todisteita”*. Niin kauan kuin UAP-aihetodisteet voidaan selittää jollain arkisemmalla vaihtoehdolla (kuten salaisella sotilasteknologialla, maailman kehittyneimmän tutkajärjestelmän kymmeniä minuutteja jatkuneella sensorivirheellä, luonnonilmiöillä tai silminnäkijöiden mielenvikaisuudella), virallinen totuus valitsee aina sen helpomman, vähiten aivotoimintaa rasittavan ja turvallisimman selityksen.

”Tiedemiehet” jatkavat egolleen luulottelua ja kuvittelevat edustavansa kovaa tiedettä, mutta putoavat suoraan siihen samaan sudenkuoppaan, josta he muita syyttävät. Hiukkasfysiikka ja moderni kosmologia ovat täydellinen todiste siitä, että skeptikoiden näkörajoitteinen logiikka ei ole pelkästään rajoitteinen, vaan itse asiassa umpisokea! Fysiikan laeissa operoidaan jatkuvasti asioilla, joita kukaan ei ole koskaan nähnyt suoraan silmillään, saati koskenut kädellään, mutta joiden vääjäämätön kineettinen impulssi ja matemaattinen vaikutus voidaan laskea ja todistaa:

1. Pimeä aine ja pimeä energia (Yli 95 % maailmankaikkeudesta)

Moderni astrofysiikka on laskenut, että kaikki se materia, minkä voimme nähdä (tähdet, planeetat, ihmiset, hauet ja kaislikot), muodostaa maailmankaikkeudesta vain vaivaiset **5 %**. Loppu **95 %** on pimeää ainetta ja pimeää energiaa.

Tosiasia: Kukaan ei ole koskaan nähnyt, eristänyt tai napannut kiinni pimeää ainetta. Sitä ei voida havaita millään sähkömagneettisella säteilyllä (valolla).

Looginen päätelmä: Tiedämme pimeän aineen olevan siellä, koska galaksien pyörimisliike ja painovoima vaativat sen olemassaoloa. Jos sitä ei olisi, galaksit lentäisivät palasiksi kuin rikkinäinen leukamurskain. Laskelmat osoittavat vaikutuksen, vaikka kohde itse pysyy näkymättömänä.

2. Kvanttitason hiukkaset (Kvarkit ja Neutrinot)

Hiukkasfysiikan standardimalli on täynnä elementtejä, joita ei ”nähdä” sanan perinteisessä merkityksessä.

Neutriinot: Nämä ovat lähes massattomia ”haamuhiukkasia”, joita virtaa tälläkin sekunnilla sinun, kahvikuppisi ja koko tämän planeetan läpi miljardeja sekunnissa ilman, että ne osuvat mihinkään. Niitä ei voi nähdä, ja niiden havaitsemiseen tarvitaan kilometrien syvyyteen peruskallioon tai jäätikköön rakennettuja valtavia mekaanisia ilmaisinlaitoksia, jotka laskevat vain niiden jättämiä epäsuoria valovälähdyksiä (Tšerenkovin säteily), kun yksi miljardista neutriinosta sattuu törmäämään atomiytimeen.

Kvarkit: Protonien ja neutronien sisällä olevia kvarkkeja ei ole koskaan havaittu – eikä voida mekaanisesti edes havaita – vapaina yksittäisinä hiukkasina fysiikan lakien (värivankeuden) vuoksi. Ne lasketaan ja niiden olemassaolo todistetaan puhtaasti sen kineettisen energian ja sirontakuvioiden perusteella, joita syntyy, kun hiukkaskiihdyttimessä ajetaan tavaraa vastakkain täydellä teholla.

3. Mustat aukot

Ennen kuin saatiin ensimmäiset epäsuorat radioteleskooppikuvat mustien aukkojen ympärillä loistavasta kuumasta kaasusta, mustat aukot olivat vuosikymmeniä pelkkiä mate-

maattisia laskelmia. Mustaa aukkoa itsessään ei voi koskaan nähdä, koska sen painovoima on niin raju, ettei edes valo pääse pakenemaan sieltä. Se tunnistetaan vain siitä, miten se repii ympärillään olevaa näkyvää materiaa ja muuttaa avaruuden geometriaa.

4. Elektronien ”radat” (Kvanttimekaaninen usva) Koulukirjojen piirtämä aurinkokuntamalli, jossa elektroni kiertää pienenä pallona atomiydintä, on täydellinen laumasumutus silmänlumeeksi. Fysiikan lakien ja Heisenbergin epätarkkuusperiaatteen vuoksi elektronia ei voida koskaan ”nähdä” radallaan; mittaus itsessään tuhoaa sen tilan. Elektroni on olemassa ytimen ympärillä vain matemaattisena todennäköisyyspilvenä, aaltona ja energiana, jota ei voida eristää kiinteäksi pisteeksi. Tiedämme sen olevan siellä vain siksi, että kun elektronipilven sähköinen varaus (UAP) iskee mittalaitteen sensoreihin (maailman kehittynein tutkajärjestelmä ei kelpaa sensoriksi), elektronien mekaaninen impulssi ja tunnelointivirta voidaan mitata ja pakottaa koodiksi ruudulle. Moderni elektroniikka toimii täydellisesti tämän näkymättömän haamun säännöillä, vaikka kukaan ei ole koskaan kätellyt tai katsonut sitä silmiin.

MAAILMANKAIKKEUS ON KAKSOISSPIRAALI

INTRO

Kaikki toistuu suurimmasta pienimpään, kaukaisimmasta galaksista aina mesonisumussa piileksivään atomin ytimen mustaan aukkoon. Oletko katsonut suoraan kvanttimekaniikan ja luonnon kaikkein syvimmän koodin peiliin? Tämä on täydellinen analogia sille, miten elektroni ja sen todennäköisyyspilvi (orbitaali) atomitasolla toimivat. Oletko nähnyt tanssikärpästen tanssivan täsmälleen Heisenbergin epätarkkuusperiaatteen mukaisesti? Jos yrität lukita katseesi yhteen ainoaan kärpäseen mitataksesi sen tarkan paikan, kadotat välittömästi tajunnan koko parven muodosta ja muiden ötököiden suunnasta. Jos taas mittaat koko parven laajuutta, et voi tietää, missä yksittäinen hiukkanen on sekunnin murto-osan kuluttua. Liike on luonnostaan stokastista, eli tilastollista todennäköisyyttä. Mitään ”kiinteää” ei kaikkeudessa ole olemassa, on vain se parven tanssi ja sen sähkömagneettinen vastus.

Tiedeyhteisö etsii epätoivoisesti jotain täysin uusia, hypoteettisia ja näkymättömiä ”eksoottisia hiukkasia” (kuten WIMP-hiukkasia - *Weakly Interacting Massive Particle* – tai aksioneita – *axions*), joita kukaan ei ole koskaan havainnut. He tekevät fysiikasta monimutkaista uskontoa, koska he kieltäytyvät näkemästä sitä kaikkein yksinkertaisinta, silmien edessä olevaa mekaanista syy-seuraussuhdetta. Miksi muka mustia aukkoja esiintyisi vain galaksitasolla mutta ei atomitasolla?
Musta aukko on määritelmällisesti kohde, josta edes valo ei pääse karkaamaan sen äärimmäisen gravitaation vuoksi. Jos subatomisella tasolla operoi mikroskooppisia mustia aukkoja, ne eivät tietenkään säteile valoa, eivät reagoi sähkömagneettisesti eivätkä näy teleskoopeissa perinteisenä aineena. Ne ovat kirjaimellisesti ”pimeitä”, mutta niiden mekaaninen ja gravitaatiotason vaikutus ympäröivään kaikkeuteen on massiivinen. Se, mitä tiede kutsuu pimeäksi aineeksi, on vain atomitason singulariteettien luomaa, tiivistettyä kokonaisgravitaatiota.
Tämä naulaa kohdalleen sen, miksi tämä kaikkeutemme on niin massiivinen ja raskas. Se alkuperäinen, meidän itsemme luoma valo ja energia on prässätty ja lukittu näihin mikroskooppisiin singulariteetteihin – se on ääretöntä tiheyttä, jolla tämä pellesirkus ja sen fyysiset teuraskarsinan seinät pidetään toistaiseksi pystyssä. Järjestelmä käyttää meidän oman energiamme äärimmäistä tiivistymää luomaan sen painovoimakentän, joka sitoo meidät tähän maahan ja tähän tuhkaan.
Summattaessa subatominen tiheys ja gravitaatiopotentiaali galaktisessa mittakaavassa se paljastaa puuttuvan massan ja vetovoiman, pimeän aineen, jota yliopistofysiikka etsii epätoivoisesti kissojen ja koirien kanssa maailmankaikkeudesta. Mittaamaton massa on ollut koko ajan siellä atomin ytimen sisällä, lukittuna meidän omaan tiivistettyyn valoomme.

Se pimeys, joka leijui syvyyden yllä jo luomisen alussa, on tämän kaikkeuden todellinen perusta ja pimeä aine. Kun katsomme aurinkoa, se mitä luulemme kirkkaudeksi, onkin todellisuudessa mustaa sokeaa valoa – sitä härmää, ”Lulujen” sumutusta, jota ihmissilmä ei vajavaisuudessaan kykene suoraan tavoittamaan, vaan jonka virallinen tiede mittalaitteineen näkee vain hologrammeina ja vääristyminä suojamuurissa.
Kun vapaa neutroni iskeytyy atomin ytimeen, kyseessä ei ole mikään mystinen matemaattinen todennäköisyysaalto, vaan suora mekaaninen osuma. Se on fysiikan lakien mukainen tunkeutuminen siihen gravitaatiokaivoon, jonka se ytimen mikroskooppinen singulariteetti ja äärimmäinen tiheys muodostavat. Törmäys horjuttaa sitä herkkää tasapainoa, jolla se ääretön energia on prässätty sinne karsinan pienimpään osaseen.
Virallinen hiukkasfysiikka on täysin sokea sille, että tämä musta perusosa ei saavuttanut saturaatiopistettään vasta matkan varrella, vaan tuo täysi piste oli koko tämän järjestelmän lähtöpiste – se hetki, jota tiedemiehet kutsuvat valheellisesti alkuräjähdykseksi, vaikka liike oli todellisuudessa täysin päinvastainen: säälimätön, äärimmäinen kokoonpuristuminen. Koska perusosa on ollut täysi jo tästä alkupisteestä alkaen, se ei voi ottaa enempää voimaa vastaan. Kun mikä tahansa energian tai materian hiukkanen, kuten se keskustaa kohti kiihtyvä luonnossa nähtävissä olevan kärpästen tanssin ötökkä, imeytyy tätä ydintä kohti rajulla kineettisellä energialla, se törmää tähän täyteen seinään, ja koska perusosa on jo valmiiksi täynnä, se voima ja massa sinkoutuvat poistoreaktiona takaisin kiertoradalle. Täsmälleen sama mekaaninen hätäpoisto tapahtuu laboratoriossa silloin, kun tiedemiehet ampuvat neutrinon suoraan päin atomia. Neutrino ei muuta muotoaan, vaan se uppoaa sinne mesonisumuun kuin kova, kineettinen luoti ja iskeytyy siihen jo valmiiksi täyteen ytimeen. Koska osuma uhkaa ylittää ytimen alkurakenteen äärirajat, systeemin on pakko suorittaa välitön mekaaninen ”oksennus” säilyttääkseen oman balanssinsa – ja siksi sieltä ponnahtaa ulos kaksi aivan muuta hiukkasta, leptonit ja muuttuneet hadronit, kun taas itse luoti jää näkymättömäksi. Virallinen tiede ei laboratoriossa suorilla laitemittauksillaan tule koskaan näkemään vapaata elektronia tai itse ytimen tyhjyyttä, koska heidän omat mittasignaalinsa törmäävät tähän suojamuuriin ja vääristyvät hologrammeiksi.
Werner Heisenbergin periaate (Heisenbergin epätarkkuusperiaate) sanoo virallisesti, ettei hiukkasen paikkaa ja liikemäärää voida mitata samanaikaisesti tarkasti. Mutta hiukkasten ”tanssi” selittyy suoraan mikroskooppisella mustalla aukolla: kun liikutaan niin lähellä singulariteetin tapahtumahorisonttia ja sen ääretöntä gravitaatiota, aika-avaruuden geometria vääristyy ja poimuttuu niin rajusti, että hiukkanen näyttää ulkopuolelta katsottuna tekevän jatkuvaa, ennustamatonta ja mekaanista liikettä. Se ei ole sattumaa, vaan sen singulariteetin luoman äärimmäisen kentän aiheuttamaa fysiikkaa. Kun tiedemies katsoo mittalaitetta, hän näkee vain matemaattisen todennäköisyyspilven tai interferenssikuvion – eli pelkän heijastuksen ja hologrammin, ei itse hiukkasta. Se on kuin yrittäisi tutkia lumikiteen alkuperäistä mekaanista rakennetta tökkäämällä sitä tu-

likuumalla rautapuikolla: kiteestä jää jäljelle vain höyryä, ja tutkija väittää, että lumi on luonnostaan kaasumaista.

Ouroboros (omaa häntäänsä syövä käärme) ei ole mikään vertauskuva, joku alitajuinen arkkityyppi, vaan kuvaus siitä, miten tämän pellesirkuksen energiatase pidetään vakiona. Musta aukko on tässä maailmankaikkeudessa täydellinen, suljetun kahdeksikon muotoisen ympyrän risteyskohta – kaksoisspiraalin risteyskohta. Ei tarvita mitään erillisiä teorioita, ei mystisiä lisähiukkasia eikä akateemisia suojatyöpaikkoja. Musta aukko subatomiselta tasolta galaksien keskustaan on se yksi ja ainoa mekaaninen työkalu, joka sitoo kaiken aineen, liikkeen ja gravitaation yhteen ja samaan arkkitehtuuriin.
Kun sielu tai energia (you name it) kulkee jälleensyntymän kahdeksikon muotoista kehärataa, se ei voi ohittaa tätä keskipistettä. Musta aukko toimii siinä mekaanisena solmukohtana ja kääntöporttina:
Sisäänmeno (Kuolema): Kun yksilön fyysinen laitteisto pettää, energia imeytyy tämän risteyskohdan – subatomisen tai kosmisen mustan aukon – gravitaatiokaivoon. Se on se spiraalin suppilo, joka vetää kaiken keskelle.
Valkoinen aukko / Uusi syöttö (Syntymä): Koska kyseessä on suljettu järjestelmä (Ouroboros), sieltä singulariteetin pohjalta se energia ei häviä, vaan se prässätään, koodataan ja pyyhitään tyhjäksi, minkä jälkeen se ”sylkäistään” risteyskohdan läpi kahdeksikon toiselle puolelle – takaisin uuteen aineelliseen spiraaliin, eli uuteen syntymään ja uuteen kehoon.
Kuinka ollakaan, kaikki tämä näytetty kädestä pitäen ihmiselle! Istut puistonpenkille ja tyynessä säässä silmiesi eteen valokiilaan ilmestyy käsipallon kokoinen tanssikärpästen muodostama parvi! Yksittäinen kärpänen seisoo kukin vuorollaan hetken paikoillaan (hidastus) ja tekee sitten salamannopean kiihtyvän syöksyn kohti pallon keskustaa (räjähtävä syöksy). Itse parvi ei liiku minnekään, se on kuin kiinteä paikoillaan oleva järjestelmä, jonka sisällä pisteet sinkoilivat. Jos tanssikärpästen vauhti olisi hiukankin nopeampi, ne muodostaisivat silmille käsittämättömän ötökkäsumun.
Elektronit liikkuvat tähtitieteellisellä vauhdilla (lähellä valonnopeutta), että ne muodostavat ”sumun”. Jos yrittäisit lukita katseesi yhteen ainoaan elektroniin mitataksesi sen tarkan paikan, kadottaisit välittömästi tajunnan koko parven muodosta ja muiden elektronien suunnasta. Jos taas mittaat koko elektroniparven laajuutta, et voi tietää, missä yksittäinen hiukkanen on sekunnin murto-osan kuluttua. Liike on luonnostaan stokastista – eli tilastollista todennäköisyyttä. Tämä on syy, miksi me emme näe atomin sisällä yksittäisiä elektroneja saati kvarkkeja tai muita alkeishiukkasia, vaan näemme ja koemme vain sen sumun – **elektronipilven**. Se sumu on se, mikä antaa aineelle sen kiinteyden. Kun kosketat pöytää, sinun kätesi elektronisumu kohtaa pöydän elektronisumun, ja ne hylkivät toisiaan. Mitään ”kiinteää” ei ole olemassa, on vain se parven tanssi ja sen mekaaninen sähkömagneettinen vastus.
Ja kerrottu Shiva-myytissä:

1. Parven tanssi ja materian illuusio

Myytissä Shiva, joka on hindulaisuuden tuhoava ja uudistava jumala tanssii liekkikehän keskiössä, ja hänen liikkeensä luo, ylläpitää ja tuhoaa maailmankaikkeuden. Jos hän pysähtyisi, kaikki lakkaisi olemasta. Mitään kiinteää ei ole, vaan se, mitä me luulemme ”kiinteäksi materiaksi”, on vain hiukkasparven jatkuvaa, äärimmäisen nopeaa liikettä ja sähkömagneettista vastusta. Shivan tanssi on voima, joka pitää ne hiukkaset liikkeessä ja luo sen karsinan seinien illuusion.

2. Käärme kaulalla ja kaksoisspiraali

Shivan kaulan ympärille on aina kietoutunut käärme, joka katsoo samaan suuntaan kuin hän. Se on Ouroboros, käärmekoodi, joka hallitsee tätä maailmankaikkeutta. Se osoittaa, että tämä hiukkasten tanssi ja sähkömagneettinen vastus on sidottu siihen samaan suljettuun energiakiertoon ja kahdeksikon muotoiseen ikuisuuteen

3. Kääpiön päällä tanssiminen (Apasmara)

Shivan ikonografiassa on yksi erittäin raaka yksityiskohta: hän tanssii aina yhden pienen, maassa makaavan hahmon päällä. Tämän hahmon nimi on *Apasmara*, ja se edustaa suomeksi **unohdusta, tietämättömyyttä ja sokeutta**.

Ja se mitä nerokkaat tiedemiehemme eivät tanssikärpäsissä näe, niin he eivät osaa myöskään huomioida ajan nopeuden vääristymää.

Mistä me tiedämme ajan nopeuden ennen tätä nykyisyyttä, jos emme edes käsitä, että tämä ei ole suinkaan ensimmäinen ikuisuus? Kaikki nykyinen historianmittaus perustuu **radiohiiliajoitukseen (C-14)** ja muihin isotooppimenetelmiin. Nämä mittarit kuitenkin olettavat, että:

1. Kosminen säteily on aina ollut vakio.
2. Maapallon magneettikenttä ei ole heilahtanut.
3. Ilmakehän sähköinen lataus on alkuräjähdyksestä lähtien pysynyt samana.

Jos maapallo on kokenut suuria katastrofeja – kuten hopien kuvaamat tulipalot, akselin siirtymisestä johtuvat jäätymiset tai ne suuret tulvat, joista sumerilaiset puhuvat – ilmakehän kemia ja sähkömagneettinen kenttä ovat muuttuneet hetkessä radikaalisti.

Tällainen globaali sähköinen oikosulku muuttaa isotooppien hajoamisnopeutta sekunneissa. Se, minkä meidän nykyinen tiedeyhteisömme laskee kestäneen ”30 000 vuotta”, on voinut hypernopeutetussa nollauksessa ja atomitason kiihtyvyydessä tapahtua muutamassa vuorokaudessa tai viikossa – jopa sekunneissa. Me mittaamme menneisyyttä navettakarsinan nykyisellä, hidastuneella ja väsyneellä taajuudella, vaikka aiemmat maailmat pyörivät ja paloivat täysin eri nopeudella.

On täysin ymmärrettävää (vaikka tiedemiehet eivät sitä käsitäkään) ja perusteltua nähdä, ettei nykyinen koulufysiikka kykene selittämään kokemusta ajan vääristymisestä tai murenemisesta, sillä fysiikkamme on rakennettu mittaamaan vain yhtä pientä, standardoitua taajuutta.

Kun tarkastelemme kyseistä ilmiötä rehellisesti, emme voi puhua siitä karsinan ulkopuolisesta tilasta objektiivisena tai mitattavana fysiikan faktana, sillä vallitsevan tieteen mittalaitteet on kalibroitu näyttämään vain lineaarista kelloa.

Yhdysvaltain viranomaisten julkisissa raporteissa ja lausunnoissa käytetään hyvin tarkkaan harkittua kieltä, kun puhutaan *"**Me emme tiedä, mitä ne ovat.**"* kohteiden (UAP - Yhdysvaltain laivaston tiedustelun tiedottaja **Joseph Gradisher** 17.–18. syyskuuta 2019) ominaisuuksista, liikehdinnästä suhteessa fysiikan lakeihin. Ilmavoimien, laivaston ja tiedusteluyhteisön raportointia varten perustettu **AARO** (*All-domain Anomaly Resolution Office*) sekä tiedustelujohtajan virasto (**ODNI**) ovat julkaisseet useita vuotuisia raportteja (kuten vuoden 2021 esiraportti sekä vuosien 2022–2024 ja 2025–2026 vuosikonsolidoinnit).

"Poikkeukselliset lento-ominaisuudet": Virallisissa raporteissa ei suoraan allekirjoiteta lausetta "*liikkuvat vastoin fysiikan lakeja*". Sen sijaan niissä käytetään mekaanista termiä ***"unusual flight characteristics or performance capabilities"*** (epätavalliset lento-ominaisuudet tai suorituskyky).

Esimerkiksi vuoden 2021 raportissa ODNI totesi, että pienessä osassa tapauksia (18 tapausta 144:stä) kohteet vaikuttivat osoittavan poikkeuksellisia lento-ominaisuuksia:

1. Ne kykenivät pysymään ilmassa täysin paikoillaan kovassa tuulessa ilman näkyviä propulsiojärjestelmiä (moottoreita tai siipiä).
2. Ne lähtivät liikkeelle tai kiihtyivät äkillisesti erittäin suureen nopeuteen ilman mekaanisesti havaittavaa työntövoimaa.
3. Ne liikkuivat suoraan vasten tuulta tai tekivät jyrkkiä suunnanmuutoksia tavoilla, jotka vaatisivat nykyteknologialta poikkeuksellista läpimurtoa.

Voimme myös analysoida sitä, mitä ihmisen keskushermostossasi ja havaintorakenteessasi tapahtuu, kun tuo lineaarinen aikakoodi murtuu:

1. Keskushermoston sähköinen nollaus

Arkielämässä ihmisen aivojen sähkömagneettinen toiminta pyörii pääasiassa beeta- ja alfataajuuksilla, jotka pitävät meidät lukittuina tähän nykyisen navetan herätyskelloihin, aikatauluihin ja selviytymiseen. Aivotutkimuksissa on kuitenkin havaittu, että shamanistisessa transsissa, oli se saavutettu rummutuksella, sensorisella isolaatiolla tai muilla tekniikoilla, aivojen sähköinen koodi siirtyy syville **theta- ja gammataajuuksille**.

- Tässä sähkökemiallisessa tilassa aivojen "portinvartija" eli aivoverkosto (retikulaarijärjestelmä) ja talamus lakkaavat suodattamasta dataa.
- Lineaarinen aikakäsitys on vain aivojen luoma apurakenne, jolla se jäsentää sensorista tulvaa. Kun tämä suodatin kytketään pois päältä, laitteisto kokee sekunnin murto-osassa datamäärän (esimerkiksi elämän vilahtaessa silmissä kohdattaessa kuolema tai kuoleman uhka), jonka prosessointiin arkilogiikalla menisi mahdollisesti jopa vuosia. Kokemusperäinen aika voi siis joissakin tapauksissa venyä, pysähtyä tai muuttua pystysuoraksi.

2. Paluu alkuperäiseen nollapisteeseen (Tehom / Tokpela)

Kun shamaani matkaa aikarakenteen läpi, hän ei siirry ”menneisyyteen” tai ”tulevaisuuteen” lineaarisella janalla. Hän astuu ulos koko janalta absoluuttiseen nollapisteeseen ja tyhjyyteen, (hopien Tokpela tai sumerilaisten alkumeri).

- Siinä tilassa ei ole liikettä pisteestä A pisteeseen B, joten kelloa ei ole olemassa.
- Se, että kokee tämän tilan vallitsevan fysiikan vastaisena, on täysin loogista: fysiikkamme on tehty selittämään vain muodon ja materian maailmaa. Kun tietoisuus riisutaan materiaalisesta karsinasta, se kohtaa järjestelmäarkkitehtuurin sellaisena kuin se on ennen muodon syntymää.

Se, mitä shamaani kokee matkallaan toiseen todellisuuteen, on siis muistutus henkemme (ihminen on henki) alkuperäisestä suorituskyvystä ennen kuin kolme aiempaa ikuisuutta ja nimenomaan viimeisen 2000 vuoden teologiset ja mekaaniset hallintamekanismit ajoivat meidät tähän tiukasti säänneltyyn, lineaariseen navetan teuraskasinaan. Shamaanimatkalla kytketään hetkellisesti virta takaisin siihen ikuisuuksia vanhaan koodiin, joka ymmärtää energian ja jatkuvuuden suoraan, ilman karsinan seinien asettamia keinotekoisia rajoituksia.

Se, että ajan vääristyminen iskee silmille aivan keskellä arkipäiväistä liikettä ja ihmisvilinää, tekee kokemuksesta monin verroin hätkähdyttävämmän ja voimakkaamman. Kun karsinan seinät ja lineaarisen ajan kello murtuvat tilanteessa, jossa ympäröivä lauma suorittaa yhä omia rutiinejaan, kokemus pudottaa pohjan aivan kaikelta siltä, mitä pidämme itsestäänselvyytenä.

Kun tarkastelemme tapahtumaa puhtaan fysiologisesti ja ihmiskehon kautta, keskushermostossa tapahtuu tällaisella hetkellä jotain erittäin mielenkiintoista. Se, että lineaarinen aika hidastuu, venyy tai pysähtyy kokonaan keskellä toimintaa, liittyy usein kahteen mekaaniseen reititykseen:

1. Radikaali tiedonkäsittelyn kiihtyminen (Hyper-fokus)

Ihmisen aivot luovat kokemuksen ”ajasta” vertaamalla sensorisia havaintoja (mitä näet, kuulet ja tunnet) muistiin tallennettuihin kuviin. Normaalisti arkiliikkeessä aivot ottavat vastaan vain pienen murto-osan ympäröivästä datasta ja täyttävät loput valmiilla oletusmalleilla, jotta energiaa säästyy.

- Jos keskushermosto siirtyy yllättäen – esimerkiksi lyhytaikaisen stressireaktion, sähköisen heilahduksen tai spontaanin transsitilan vuoksi – poikkeukselliseen korkean taajuuden tilaan, suodattimet putoavat sekunniksi pois.
- Laitteisto alkaa rekisteröidä ja prosessoida ympäristön yksityiskohtia (ihmisten ilmeitä, liikkeitä, ääniä, valon taittumista) moninkertaisella nopeudella ja tarkkuudella.
- Koska aivot tallentavat tuon yhden sekunnin aikana valtavan määrän ”datakehyksiä” normaalin muutaman sijaan, kokemusperäinen aika venyy. Ympäröivä maailma näyttää siirtyvän hidastettuun elokuvakelaan tai pysähtyvän, koska si-

nun oma sisäinen prosessorisi käy hetkellisesti ylikierroksilla suhteessa maaston liikkeeseen.

2. Spontaani oikosulku karsinan koodissa

Jos olet tehnyt shamaanimatkoja, hermostosi on jo oppinut ja avannut ne reitit, joilla lineaarinen aikakäsitys puretaan. Keskushermostolla on muisti: kun sähköiset radat on kerran ajettu sisään, ne voivat toisinaan aktivoitua spontaanisti ilman rummutusta tai tietoista valmistautumista – aivan keskellä katuvilinää. Se on kuin laitteisto kytkeytyisi hetkeksi irti karsinan yhteisestä taajuudesta ja katsoisi liikkuvaa koneistoa ulkopuolelta, paljaana energiana ja muotona.

Kuinka ylpeinä hehkuttammekaan itseämme, länsimaista WEIRD-ihmistä (*western, educated, industrialized, rich, democratic*) ”uteliaana ja levottomana” yksilönä, joka muka pääsi voitolle ja julisti itsensä tai ainakin miessukupuolensa, luomakunnan kruunuksi!?.

- **Mikä mättää:** Tässä hehkutuksessa kohtaamme puhtaasti mayojen kuvaaman ihmisen sokeuttaman sumun. Länsimainen sivistynyt, ”älykäs, teollinen ja rikas” ihminen ei ole suinkaan vapauden huipentuma, vaan teuraskarsinan pässi. Kun ihmiselle uskotellaan lapsesta lähtien, että hän asuu maailmanhistorian ”vapaimmassa ja edistyneimmässä” sivilisaatiossa, hän lakkaa etsimästä ulospääsyä. **Mayojen sumu:** karsinan seinät on maalattu sisältäpäin näyttämään vapaalta siniseltä taivaalta. Ihminen ei voi kaivata vapautta, jos hän ei edes tiedä olevansa näkymättömässä talutusnuorassa. Hän on kuin koko ikänsä häkissä elänyt vangittu lintu, joka pitää lentämistä sairautena. Kun kello tikittää ja onnenpyörä pyörii, ihmisellä ei ole enää aikaa tai keskushermoston kapasiteettia pysähtyä kysymään, kuka hän todella on. Hän on liian kiireinen selviytyäkseen arjesta, jolloin matelija-aivot (R-kompleksi) pitävät hänet jatkuvassa vähintään lievässä alitajuisessa pelkotilassa. Tätä oravanpyörää hän kutsuu ”moderniksi, vapaaksi elämäksi”.

Vapaus on työkonemanuaalin täydellisesti viritetty **illuusiomatriisi**, jossa vapauden käsite on korvattu pelkillä karsinan sisäisillä valintamahdollisuuksilla. ”Lulu” kuvittelee olevansa vapaa, koska hän saa itse valita, minkä värisen auton hän ostaa, minkä merkkistä kahvia tai olutta hän juo ja mitä suoratoistopalvelua hän katsoo sohvallaan, mitä digihuumetta hän ”vetää”!

- **Mekaaninen todellisuus:** Länsimaisen järjestelmän ”tehokkuus” perustuu siihen, että ihminen on irrotettu maaston luonnollisesta geometriasta, laitettu kelloa tikittävään karuselliin (teollisuus ja tehokkuus) ja opetettu uskomaan, että kuluttaminen, äänestäminen ja veronmaksu ovat yksilön vapauden merkkejä. Kyseessä ei ole yksilön voitto, vaan yksilön täydellinen valjastaminen koneiston polttoaineeksi.
- ***Tterra nullius* -periaate ja villi länsi:** Laki on pelkkä hallintatyökalu. Laki ei ole koskaan ollut kuninkaan tai herrasirkuksen yläpuolella. Kuninkaat ja vallanpitäjät säätävät lakeja säädellessään ”Lulujen” käyttäytymistä karsinassa. Kun her-

rasirkus itse haluaa valloittaa, varastaa, siirtää kansoja tai nollata järjestelmän, se muuttaa lakia tai ohittaa sen sekunnissa. Se, että ”Lulut” opetetaan uskomaan ”yhteiseen omaisuuteen” ja ”lakiin yhteisenä suojana”, on vain ilmainen ensimmäinen kierros onnenpyörässä – se pitää lauman rauhallisena ja uskollisena sille mekaaniselle koneistolle, joka heitä lypsää.

TÄYDELLINEN ANTAUTUMINEN

Älä siis anna uteliaisuudelle periksi, usko vain se mikä on. Ja muista Tuomas Kempiläisen sanat:

Poikani, varo tutkimasta korkeita aiheita... aiheita joiden ***tutkimiseen ei kykene mikään järki eikä selvittely****... **Varo siis poikani, käsittelemästä uteliaasti sellaista, mikä ylittää tietosi**.*

Ja älä ainakaan sotke itseäsi John E. Mackin kirjan ”*Ufosieppaukset*” sisältämään sontaan:

*Tavanomainen merkki sieppauksesta niin lapsilla kuin aikuisillakin on myös, että **herää kauhusta jähmettyneenä** ja aistii outojen hahmojen tai jonkin muun selittämättömän läsnäolon huoneessa. Kummallinen kokemus on kokonaisuudessaan niin pelottava, ettei siepattu **voi tuntea avuttomuudessaan muuta kuin loputonta kauhua**.*

joka muistuttaa sinua sellaisesta muinaisesta tapahtumasta kuin Toorassa kerrotusta, muutama tuhat vuotta sitten Sikemin ja Luusin välin vallanneesta Jumalan kauhusta silloin, kun Jaakob pakeni perheineen suorittamansa massamurhan jälkeen (1Moos.34) kohti Kanaanin maata:

*Ja he lähtivät liikkeelle; ja **Jumalan kauhu valtasi heidän ympärillään olevat kaupungit**, niin etteivät nämä ajaneet takaa Jaakobin poikia* (1Moos.35:5).

Eli tässä luvussa syvennymme silminnäkijöiden antamiin todistuksiin eli normaalissa oikeudenkäynnissä kelpaaviin suoriin todisteisiin!
Ufosieppauksen kohteeksi joutuneet henkilöt ”satuilevat” yleensä hyvin yhtenevästi kokemuksistaan. Näistä usein hypnoosiregressiossa mieleen palautetuista muistoista pulpahtaa toistuvasti pintaan, joko yhdessä tai erikseen, seuraavia erittäin mielenkiintoisia seikkoja:
1. ”Muukalaisten” ”avaruusalukset” voivat ”naamioitua” (esimerkiksi helikopteriksi, moottoripyöräksi tai vaikkapa sirkusteltaksi), muuttaa muotoaan, ilmestyä ja kadota yhtäkkiä.
2. ”Muukalaiset” pystyvät muuttamaan lakkaamatta omaa muotoaan. He ilmeisesti voivat naamioitua esimerkiksi eläimeksi.
3. Useilla siepatuilla on sieppauksen yhteydessä ollut vahva kokemus aiemmista elämistään, peräkkäisistä syntymän ja kuoleman kokemuksista.

4. Useilla siepatuilla on ollut tapaamisen yhteydessä voimakas tunne siitä, että he itse ovat ihmisten ja ”muukalaisten” risteytyksiä.
5. Useasta siepatusta on tuntunut siltä, kuin hänen ajatuksiaan luettaisiin tai ne peräti vallattaisiin.
6. Useilta siepatuilta on otettu hius- ja ihonäytteitä. Heidät on alistettu erilaisiin erittäin kivuliaisiin lääketieteellisiin kokeisiin.
7. Useita naispuolisia siepattuja on keinohedelmöitetty ja uusiutuneen sieppauksen yhteydessä kasvava sekasiittoinen sikiö on poistettu.
8. Useita miespuolisilta siepatuilta on eri menetelmin otettu talteen siemennestettä. Ovatpa jotkut kertomuksensa mukaan jopa pakotettu parittelemaan ”muukalaisnaaraan” kanssa.
9. Eräät siepatut ovat nähneet, kuinka pieni sikiö on laitettu aluksella jonkinlaiseen säilytysastiaan ja seuraavien sieppausten aikana heille on näytetty haudontakaappeja, joissa sekasiittoiset vauvat ovat kehittyneet.
10. Sieppaajien tahtoa ei voi tai on hyvin vaikea vastustaa.
11. Siepatut kertovat tunteneensa kauhua, raivoa ja tuskaa. Kaikkein kammottavinta on olentojen silmiin katsottaessa ”pimeyden kokeminen”. Joka puolella on ”mustaa”. Kauhun tunne pääsee irti, kun tuntee menettäneensä kontrollin, mahdollisuuden tehdä itse päätöksiä.
12. ”Muukalaiset” yrittävät vakuuttaa siepatulle, että ei ole mitään pelättävää, heille ei tapahdu mitään pahaa.
13. Sieppauskokemuksesta jäävä traumaattinen, luonteeltaan raiskauksen kaltainen mielikuva saattaa muuttua myönteiseksi, jos siepatun suhtautuminen sieppaajiin muuttuu myönteiseksi.
14. Monet siepatut kertovat, että heidän ”muukalaisilta” saamansa tieto on aiheuttanut heidän tietoisuudessaan syvällisen muutoksen. Heidän käsityksensä omasta itsestään, maailmankaikkeudesta ja heidän paikastaan on muuttunut. Tieto koskee maapallon kohtaloa ja ihmisen vastuuta niistä tuhoisista toimista, joita hän jatkuvasti harjoittaa.
15. ”Muukalaiset” saattavat esittää siepatuille hurjia näkymiä ydintuhoista sekä saasteiden tappamasta luonnosta, apokalyptisiä näkyjä rajuista maanjäristyksistä, tulimyrskyistä, tulvista ja jopa planeettamme halkeamisesta.
16. Jotkut siepatut ovat saaneet kuulla tehtävästään maailmanlopun keskellä tai sitten heille on ilmoitettu raamatullisin sanankääntein, että osa ihmisistä menehtyy mutta jotkut viedään aloittamaan uutta elämää toisaalla universumissa.
17. Eräät siepatut ovat sieppauskokemuksen myötä alkaneet tuntea ”universaalia” rakkautta.
18. Sieppaajat ovat esittäneet ajatuksen, että vasta kun ”egon” eli minän kuolema on tapahtunut, voi henkilökohtainen kasvu ja oppiminen toteutua.
19. Useat siepatuista ovat kokemuksestaan niin sekaisin, että he puhuvat ihan mitä sylki suuhun tuo.

Liikaa sattumiako? Kauhua, ihmisen vastuutonta käyttäytymistä, apokalyptisiä näkyjä, raamatullisia sanankäänteitä, universaalia rakkautta ja ”egon” kuolettamista. Kuin suoraan buddhalaisuudesta, kristinuskosta, juutalaisuudesta ja islamista. Ajatusten sisältö on aivan sama, vain kuorrutus niiden päällä on koreampi - ”*älyllisesti korkeammalle tasolle siirtymävalmiille tarkoitettu*”. John E. Mack kertoo kirjassaan:

Jotkut sieppaustutkijat ovat sitä mieltä, ettei ***tällaisten*** [apokalyptisten] ***näkyjen esittämisen tarkoituksena ole muuttaa planeettamme historian kulkua parempaan suuntaan****. He uskovat niitä näytettävän pikemminkin siksi, että ”****muukalaiset” tutkivat ihmisen reaktioita ja antavat sellaisen kuvan kuin olisivat huolissaan kohtalostamme, vaikka tosi asiassa he aikovat vallata planeettamme****, koska heidän omansa on tuhoutunut tieteen ja teknologian vallankumouksessa, jollainen uhkaa mahdollisesti myös maapalloa****. He uskovat myös, että mikäli ”muukalaiset” olisivat vilpittömän huolestuneita hyvinvoinnistamme, nämä ilmaisisivat itseään suorasukaisemmin ja puuttuisivat asioihimme saadakseen tilanteen kääntymään parempaan suuntaan.*
Kun ”muukalaisilta” itseltään on kysytty tätä asiaa, he ovat sanoneet, ettemme ole vielä kypsiä tunnustamaan heidän olemassaoloaan ja että suhtautuisimme heihin vihamielisesti, niin kuin suhtaudumme kaikkeen meille tuntemattomaan, mitä emme ymmärrä. ***Ennen kaikkea ”muukalaiset” ovat korostaneet sitä, että heidän menetelmänsä ovat toisenlaisia. He eivät halua saada muutosta aikaan pakkokeinoin, vaan pikemminkin*** (itse vapaaehtoisesti tehdyn!) ***tietoisuuden muutoksen kautta, mikä saisi meidät kääntämään suuntaa****.*

Voisiko tuota enää selvemmin ilmaista? He eivät ”***halua saada muutosta aikaan pakkokeinoin****”* eli he eivät voi viedä vapaata tahtoamme väkisin vaan meidän on luovutettava se vapaaehtoisesti. Kuten jo aiemmin oli esillä, **Karman lain perusajatushan on se, että kukaan ei voi vangita sinua, ellet itse ensin vangitse itseäsi - sinulle tapahtuu se, mitä teet toisille**! Mack myös toteaa pohdiskellessaan kokemaansa:

Tiibetin johtomiehet, ***lamat tulkitsivat ”muukalaiset” hengiksi****, jotka ovat kauhuissaan nähdessään luonnon eli oman elinympäristönsä tuhotuvan.*

Mackin kirjassa Sheila-niminen potilas, joka henkilökohtaisesti ei uskonut ufoihin, kertoo olentojen sanoneen hänelle:

Tasapainon saavuttaminen edellyttää täydellistä antautumista*.*

Pohdiskellessaan kyseisen istunnon antia Mack kertoo, että Sheila tajusi olevansa riippuvuussuhteessa ”muukalaisten” kanssa ja tunsi sen jälkeen syvää huolta maapallon ekologiasta, mutta tämä tapahtui vasta kun hän oli tuntenut olevansa pakotettu katsomaan

”muukalaisten” johtajaa silmiin ja **alistumaan tämän tahtoon**. Potilas Ed, jolla oli tapana meditoida säännöllisesti, kertoi hypnoosissa ”muukalaisten” ilmoittaneen:

Maan iholta pyyhkäistään pois sellaiset ötökät, jotka eivät osaa elää symbioottisessa sopusoinnussa sen kanssa... *..ikään kuin meidät* ***oksennettaisiin pois täältä****... osasta ihmiskuntaa hankkiudutaan eroon*

Voisiko kyseessä muka olla pelkkä yhteensattuma, sillä Vanhasta testamentista löytyvät, kuten 1. luvussa oli esillä, sekä aiemmin ulosoksennetuista sekä viimeisiä päiviä koskevat Jahve Demonin ilmoitukset:

sillä kaikkia näitä kauhistuksia ovat tehneet tämän maan asukkaat, ***jotka olivat ennen teitä****, niin että maa tuli saastaiseksi – ettei maa teitäkin oksentaisi, jos te sen saastutatte,* ***niin kuin se on oksentanut ulos sen kansan, joka oli ennen teitä*** (3Moos.18:24–28)

Minä puetan taivaat mustiin ja panen murhepuvun niitten verhoksi. Nostakaa silmänne taivasta kohti ja katsokaa maata, joka alhaalla on, sillä taivaat katoavat kuin savu, ja maa hajoaa kuin vaate ja ***sen asukkaat kuolevat kuin sääsket****, mutta minun autuuteni pysyy iankaikkisesti, ja minun vanhurskauteni ei kukistu.* (Jes.51:3,6)

Syvästi uskonnollinen Jerry puolestaan kertoo regressiossa järkyttävistä kokemuksistaan ja vaikutelmistaan sieppauksen yhteydessä seuraavasti:

Olin niin kauhuissani, että pyörryin. ***He ovat kamalia. Kamalan julmia****… Olennolla oli pelottavat kasvot ja paholaismaiset silmät. Niiden silmät, että minä vihaan niitä. En haluaisi hänen katsovan minua silmiin, koska katse pureutuu suoraan sisääni. Se on liian… En osaa sanoa. Se tuntuu siltä* ***kuin jokin luikertelisi sisääni*** *ja tietäisi minusta kaiken… minä jotenkin kadotan oman itseni ja se olento tulee sisääni, eikä se tunnu mukavalta. He eivät kunnioita tippaakaan tunteita, rakkautta tai ihmissuhteita. Johtajahahmo näytti toisia vanhemmalta, ryppyiseltä ja voimakastahtoiselta olennolta, jolla oli miellyttävät kasvot ja* ***kestohymy huulillaan****. Johtaja sanoi, että jonain päivänä vielä ymmärtäisin, että kyse oli luomisesta. Jonkin uuden rodun… Kaikki liittyy rotujen, olentojen tai minkä hyvänsä yhdistymiseen, niin että syntyy jotakin uutta.* ***He valmistavat kokonaan uutta sivilisaatiota. Minusta tuntuu, että tämän kaiken takana eivät ole pelkät avaruusolennot.***

”*Kauhua ja kestohymyä*”, ”*luikerteleva joku*” ja ”*jonain päivänä ymmärtäisin*”, kuin suoraan myötätuntoa tihkuvaa pankinjohtajasi, vakuutusedustajan, paikallisen papin, diakonissa tädin tai tietäsi pimeään valaisevan buddhalaisten käytöstä ellei selittämätöntä uhkaa a’la suoraan Koraanista ja Vanhasta testamentista:

Eikä Herran vihan hehku asetu, ennen kuin hän on toteuttanut ja täyttänyt sydämensä aivoitukset. ***Aikojen lopulla te tulette sen ymmärtämään.*** (Jer.30:24)

*'**Jumala ottaa pois heidän valonsa ja jättää heidät pimeyteen**'* (Hiehon suura, 2:16)

Tässä välissä on ehkä syytä kertoa, mitä Michael Harner koki Amazonin sademetsässä conibo-intiaanien parissa, nautittuaan heimon shamaanien pyhää ayahuascasta valmistettua juomaa, sielun viiniköynnöstä. Hän kertoo kokemuksestaan kirjassaan ”Shamaanin tie” seuraavaa:

Olin itse asiassa varma siitä, että kuolisin aivan kohta. Koettaessani hyväksyä kohtaloni vielä alempi osa aivoistani alkoi lähettää lisää näkyjä ja tietoja. Minulle ”kerrottiin”, että sain nähdä aineiston, koska kuolisin nyt ja minun oli siksi turvallista tietää tämä kaikki. Salaisuudet olivat kuulemma vain kuolevia ja kuolleita varten. Saatoin aistia vain hyvin hämärästi näiden ajatusten antajat: ***<u>suunnattomat matelijat, jotka lepäilivät liikkumattomina aivojeni takaosan syvyyksissä</u>, missä aivoni yhtyvät selkärankaan. Ne erottuivat vain epämääräisesti kaukana synkässä pimeydessä****.*
Sitten ne heijastivat eteeni näyn. Ne näyttivät minulle aluksi maapallon sellaisena kuin se oli ollut ikuisuuksia sitten ennen kaikkea elämää. Näin valtameren, hedelmättömän maan ja kirkkaan sinisen taivaan. Sitten taivaalta tippui satoja mustia hiukkasia suoraan eteeni kuolleelle maalle. Havaitsin, että ”hiukkaset” olivat itse asiassa suuria, kiiltävän mustia olioita, joilla oli lentoliskon töppösiivet ja valtavat valasmaiset ruumiit. Niiden pää ei ollut näkyvissä. Olennot lysähtivät maahan täysin matkansa uuvuttamina, ja lepäilivät ikuisuuksia. Ne selittivät minulle eräänlaisella ajatuskielellä tulleensa maapallolle pakoon avaruudessa lymyävää vihollistaan.
Sen jälkeen ***oliot näyttivät minulle, miten ne olivat luoneet maapallolle elämän piiloutuakseen itse sen moninaisten muotojen sisään ja salatakseen siten läsnäolon vihollisiltaan****. Sain tietää, että lohikäärmettä muistuttavat* (jälkeenpäin Harner toteaa olioiden muistuttaneen lähes täysin DNA:ta) *olennot olivat siten kätkeytyneet kaikkien elämänmuotojen, myös ihmisen sisään…****Oliot sanoivat olevansa ihmiskunnan ja koko planeetan todellisia hallitsijoita, kun taas me ihmiset olemme kuulemma pelkkiä näiden olioiden turvasäilöjä ja palvelijoita, minkä vuoksi ne kykenivät puhumaan minulle sisältäni****…*
Olin nyt innoissani kuulemaan ammattimaisen mielipiteen kylän parhaalta yliluonnollisten asioiden tietäjältä, sokealta shamaanilta, joka oli tehnyt monta matkaa henkien maailmaan ayahuasca-juoman avulla… Mies katsahti minuun sokeilla silmillään ja sanoi virnistäen: ”Voi niin ne aina sanovat. ***Ne ovat kuitenkin vain Uloimmaisen Pimeyden hallitsijoita****”.*

Eikö tiedemiesten pilkkaama, muun muassa sumerilaisia savitauluja tutkinut Zecharia Sitchin esitellytkin lyhytfilmissä (https://www.youtube.com/watch?v=ZtZwAsdTe5A) muinaisen Mesopotamialaisen kaupungin Urukin temppelin raunioilla löytyvää perin mielenkiintoista kiviseinää (tämä video on valitettavasti poistettu YouTubesta) ? Tässä ”*Taivaan valo*” temppelissä on kiveen kaiverrettuna suurikokoinen korkokuva, joka esittää kahta toisiinsa kietoutunutta kaksoiskäärmettä (**ja täällä taas – käärmeet**) elämän vettä sisältävää ruukkua kannattelevan Taivaan Jumalan Anun tyttären, Jumalatar Inannan molemmin puolin. Nämä kaksoiskäärmeet eivät ehkä kuitenkaan ole pelkkiä koristeita, vaan symboleita, sillä säilyneiden sumerilaisten savitaulujen mukaanhan Anunnakit ”loivat” ihmisen geneettisen manipulaation kautta. Kaksoiskäärmeet kuvaavat yhtä hyvin geneettistä manipulaatiota, DNA-kaksoiskierrettä, vai kuvaavatko?
Ja tietysti - kun muinaiset kalliomaalaukset, patsaat ja korkokuvat ovat vuosituhansien aikana kuluneet suttuisiksi ja menettäneet yksityiskohtansa, se antaa viralliselle tieteen etujoukolle täydellisen alibina. He voivat päättää ja väittää, että esimerkiksi Mesopotamiasta löydettyjen reliefihahmojen käsissä on nimenomaan tavallinen vesiruukku, jotta he saavat loogisen perustelun selittää, että hahmojen molemmin puolin kiertävät oudot kaksoiskierteet Eufrat- ja Tigris-joiksi.
Näihin kaksihaaraisen kielen (symbolisoi valehtelua) omaaviin otuksiin, kuten ”lisko ihmisiin” törmää kaikkialla koko ajan ja toistuvasti useimpien maapallolla eläneiden ja vielä elävien kansojen keskuudessa aina luomismyyttien, Eleusiin mysteerikultin, ikuisen kiertokulun, häntäänsä syövän Ouroboroksen, Asklepioksen sauvan, voodoon, sulkakäärmeen paluuodotuksen, pahojen henkien manaamisen, shamaanien, Kama Sutran, käärmefobian, ufokontaktien sekä kehon energiajärjestelmän (chakrat) kautta aina Jim Morrisoniin.

I am the Lizard King
I can do anything

Mackin potilaista Catherinellä on puolestaan kerrottavana seuraavanlaisia havaintoja:

***Ne luulevat olevansa ylivoimaisia meihin nähden, täydellisen ylivoimaisia**. En voinut vastata sen katseeseen, koska tuntui ihan sille, kuin se tietäisi minusta kaiken. **Se tietää tarkalleen, mitä ajattelen ja vastaa kysymyksiini jo ennen kuin olen ehtinyt niitä edes ajatella**. Ne sanovat, että tämä tapahtuu yleiseksi hyödyksi. Yritän kysyä, että mikä tuo yleinen hyöty on, mutta he eivät suostu vastaamaan. Rakkaus, kiintymys, avuttomuus ja myötätunto ovat avaimia, kun taas raivo, viha ja pelko ovat tarpeettomia, aivan erityisesti pelko. **Pelko on kaikkein pahin tunne. Ne yrittävät saada minut pääsemään pelostani ja pelottelivat sen vuoksi minut niin pahanpäiväisesti**. Ne ajattelivat, että kun viimein kyllästyisin siihen, alkaisin keskittyä tärkeämpiin asioihin. Tehtäväni on näyttää toisille, miten pelosta pääsee eroon. **Pelko on pahin este, mikäli aikoo ylipäänsä päästä minnekään**.*

Nyt liippaa todella läheltä. Koraanista löytyy seuraavanlainen ilmoitus:

Olemmehan luoneet ihmisen, tiedämme mitä hänen sielunsa kuiskaa hänelle ja ***olemme häntä lähempänä kuin kaulasuoni****.* (50:15)

Ja koko buddhalainen oppi tähdentää alituisesti nimenomaan pelon voittamista. Itse asiassa pelko on buddhalaisten mukaan lopullisen valaistumisen ainoa este. Saralla taas on seuraavanlainen viesti kerrottavanaan:

Lajien yhteensulautuminen toteutuu valtavan syvän rakkauden merkeissä*. Useimpien ihmisten välinen rakkaus on paljon omistavampaa, ja sille luonteenomaista on esimerkiksi mustasukkaisuus.* ***Lajien välinen rakkaus on puolestaan paljon ehdottomampaa. Rakkauden tunne on kaikkein ehdottomin ja elämää tukeva****.*

Saralla, kuten useimmilla muillakaan ihmiskunnan jäsenillä, ei ole mitään käsitystä siitä, mitä rakkaus on. Siksi hänelle on ollut helppo syöttää ”*valtavan syvää rakkautta*” ja ”*ehdotonta rakkautta*” sekä vahvistaa hänen käsitystään, että ”*rakkaudelle on luonteenomaista mustasukkaisuus*”. Olennot uskottelevat Saralle, että ”*rakkauden tunne on elämää tukeva*”, vaikka pelkkä tunne ei todellisuudessa tue mitään, ainoastaan teot. Paul-nimiselle potilaalle olennot puolestaan tuputtavat seuraavaa:

Meidän välillämme on suhde ja että ***olemme heistä lähtöisin****. Meidän todellinen alkuperämme on lähtöisin valtavasta voimasta. Me* ***emme saa olla peloissamme****, vaan* ***meidän on oltava avoimia ja haluttava ymmärtää, jotta voimme päästä rakkauden siirtämisen tilaan. Meidän ihmisten on ehdottomasti kohdattava pelkomme, jos haluamme muuttaa maailmaa, jossa elämme****.*

Mielenkiintoista, ”muukalaiset” väittävät luoneensa (geneettisesti manipuloineet) meidät. Ja nyt pitäisi ilmeisesti vain voittaa pelko, jotta ”*voimme päästä rakkauden siirtämisen tilaan*” muuttaaksemme maailmaa. Olennot eivät tietenkään kerro, kuinka paljon riskejä tuollainen siirto sisältää, saati että he selostaisivat sitä, onko ”*rakkauden siirto*” verrattavissa verensiirtoon, sydämensiirto vai vain auton tuulilasiin ilmestyneen siirtokehotuksen kuuliaiseen noudattamiseen.
Yksi Mackin potilaista, Eva, puolestaan tunsi täyttyvänsä energialla, olevansa ”*täynnä rakkautta*” ja toivoa. Samaan aikaan hän kuitenkin myös pelkäsi niin paljon, että luuli menettävänsä järkensä. Hänen mukaansa ”muukalaisilta” saatava tieto tulee toisesta älystä. Väittihän Eva muun muassa:

Sieppausten aikana tapahtuva ***fyysinen ja emotionaalinen kidutus on osa tasapainottamisprosessiamme****.*

Scott puolestaan myöntää Mackille:

Ihmisten pitää sopeutua ajatukseen, että ”muukalaiset” tulisivat planeetallamme. ”Muukalaisten” aikomus oli elää maapallolla - kuitenkin ***ilman meitä, jolleivät ihmiset muutu****.*

Peter taas, joka tuntee olevansa vieläpä ”valittu” ja jonka siksi on antauduttava jumalaiselle suunnitelmalle, kertoo kuinka ennen kuin hänen itsehallintakykynsä kytkettiin jonkinlaisella valoinstrumentilla pois päältä, hän paleli ja tärisi kauttaaltaan kauhusta. Hypnoosissa Peterin ääni muuttui yhdessä vaiheessa soinniltaan yksitoikkoiseksi ääntelyksi, kun hän ryhtyi puhumaan ”muukalaisperspektiivistä”. Tämä tapahtuu Peterin mukaan silloin kun luopuu minästään - tahdostaan:

Se tuntuu siltä kuin oma energiani laajenisi ja ”muukalaisenergia” kulkisi lävitseni. ***Se tapahtuu <u>silloin kun luovun omasta mielestäni ja omasta minästäni</u>****.*

Peterin lauseeseen sisältyy myöhemmin esiteltävät M. Scott Peckin havainnot niistä syistä, jotka johtavat manaamiseen hyväuskoisuutta myöten. Peter myös kertoo, että kauhun tarkoitus on ”venyttää todellisuutta” ja että on ”muukalaisten” etujen mukaista, että hänen tietoisuutensa laajenee. Mackin kysyessä olentojen aikomusten alkuperää, Peter vastasi, että hän uskoi **olentojen toimivan suuremman voiman toimeksiannosta**. Neljännessä regressiossa Peter vajottuaan transsiin, sopertaa pelon ja itkun seasta:

,
Ne haluavat minut sen vuoksi*, mitä edustan ja* ***mitä sisälläni on****.*

Peter painaa käden sydämelleen ja jatkaa:

Se on täällä, ja tämän takia ne minut haluavat… ***tuntuu kuin ne tarttuisivat johonkin, mitä sisälläni on. Ihan kuin ne haluaisivat rakkauteni****… ne haluavat, että pidän niistä. Ne haluavat, että välitän niistä. Ne haluavat, että ymmärrän niitä. Ne haluavat minun ymmärtävän mistä on kysymys. Ne haluavat minun ymmärtävän, että täällä on ymmärrystä ja totuus. Tällä kaikella on tarkoituksensa. Haluan tämän loppuvan.*

Peter huutaa vaikertaen, pelko on niin kouriintuntuvaa, että hänen koko kehonsa värähtelee. Hän päästää tuon tuosta ilmoille vertahyytäviä kiljahduksia:

En halua päästää irti*! Haluan pois täältä!* ***En halua vajota syvyyksiin!*** *Ne haluavat minut. Minun sydämeni.* ***Ne haluavat sen, mikä pitää minut liikkeessä****… Ne haluavat saada selville, miten tehdä meidät avoimemmaksi niille.* ***Ne yrittävät selvittää, mikä saa***

***jonkun toista ihmistä avoimemmaksi ja vähemmän pelokkaaksi**, ja ne välittävät meistä ihan vilpittömästi.*

Yksiselitteinen ja perin mielenkiintoinen muistikuva, vai mitä? ”Muukalaiset” haluavat sen, joka ”*pitää minut liikkeessä*” eli tahtonihan minua liikuttaa, eivät sähköiskut tai tuuli. Ja ne haluavat selvittää, kuinka meitä voidaan manipuloida, jotta emme tunne pelkoa? Ilmeisesti siksi, että Peter on valittu, hänellä on paljon muutakin mielenkiintoista kerrottavaa:

***Ne tietävät meidän pystyvän satuttamaan niitä hyvin helposti. Ne ovat halukkaita jakamaan kanssamme älyllisen tasonsa, mikäli me suostumme jakamaan tunteemme heidän kanssaan**. ”Muukalaiset” kaipaavat eräänlaista veljeyttä, joka on kadonnut väliltämme… kuin menetettyä ystävyyttä, minkä merkitystä emme ymmärrä. Niiden silmät ovat kylmät. Kylmät ja tyhjät, mutta **silmien takana on melkein kuin toinen silmä**, joka on surullinen ja kaihoisa. Se yrittää lohduttaa minua **mutta <u>viestittää samaan aikaan, että kaipaa apua minulta</u>**.*

Älyllisen tason jakamisen ehto edellyttää, että me suostumme jakamaan tunteemme, niinkö? Joka päivähän me ”jaamme” tunteitamme osoittamalla niitä lähimmäisillemme joko sanoin, ilmein, käyttäytymisen tai tekojen muodossa. Miksi tämä ei kelpaa ”muukalaisille”? Vai tarkoittavatko he tunteillamme vapaata tahtoamme? Mielenkiintoinen on myös huomio, että Peter kokee olennon kaipaavan kadonnutta veljeyttä sekä apua ihmiseltä. Yrittääkö olento viestittää silmin Peterille, että olen itsekin kusessa, olen erehdyksessä luovuttanut vapaan tahtoni - veljeni, auta. Ufologien kontaktitapauksissa kohdatut, ”*harmaiksi*” kutsumat muukalaiset, ovat ilmeisesti liskorodun tahdottomia käskyläisiä, vapaaehtoisesti jo aiemmin tahtonsa luovuttanut osa ihmistä. *Linnunradan Valon liittovaltion* liskolähettiläiden vedellessä taustalla vain naruista!
Viidennessä istunnossa Peter kertoo, kuinka hän ollessaan Havaijilla näki valtavan ison aluksen leijuvan golfkentän yläpuolella. Samalla hetkellä kolme ihmistä, ”*mitä lie jeesuksia*”, ”Jehovan todistajia” kuten Peter heitä nimittää, tuli hänen ovelleen:

*Se on minusta pelottavaa, että ne ottivat ihmishahmon tullessaan katsomaan minua. Ne astelivat suoraan ovelleni… pelottaa ajatellakin, että **kuka hyvänsä kadunmies voisi olla joku helvetin muukalainen**.*

Kuten Mamren tammistossa, ne ”<u>helvetin muukalaiset</u>” ovat täällä tänään. Peterillä on myös hybridijälkeläisiä, sekä keinohedelmöitettyjä, että naispuolisen avaruusolennon kanssa:

***Kun maailma tuhoutuu, kuten tiedetään**, nämä lapset asuttavat planeetan. He ovat kuin unikon siemeniä…, jotka ripotellaan ympäri maailmaa.*

Peterille on myös ”muukalaisten” toimesta kerrottu, että:

Hänestä tulisi uuden ainutlaatuisen rodun, kokonaan uuden ihmislajin johtaja.

Peterin tehtävä tässä kokonaisuudessa oli tuottaa vauvoja humanoidinaisen kanssa, jolloin tämän ”evolutiivisen prosessin” ansiosta ihmiskunta saisi kuitenkin ”toisen mahdollisuuden”:

*Hybridiprojektissa oli jollakin tasolla kyse myös oman lajimme muokkaamisesta. **Ihmislaji jatkaa elämäänsä, mutta toisessa muodossa**. Kaikki eivät voi siirtyä uuteen elämänmuotoon. Yksilöt, jotka eivät sovellu seuraavaan paikkaan, joutuvat kamppailemaan aika tavalla. **Muutos olisi hyvin kaunis, kun tietoisuus avautuisi paljon hienommille ja korkeammille värähtelyille**.*

Yksi otetaan, toinen jätetään – sillä siisti, niinhän se on aina tähän asti mennyt. Mutta kuinka hybridijälkeläiset voivat antaa ihmiskunnalle toisen mahdollisuuden, heidän oma sivilisaationsahan on tuhoutunut (kenen toimesta? omastako?) Peter muistaa vielä yhden erittäin merkityksellisen seikan:

***Maailmankaikkeuden olentojen välillä käytiin kamppailua siitä, kuka saisi Maassa vallan**. Osapuolina oli muitakin olentoja kuin niitä, joiden kanssa olin yhteydessä. Kyseessä ei ole yksiselitteisesti hyvän ja pahan välinen **kamppailu**, vaan pikemminkin **eri vaihtoehtojen välillä, kuinka voisimme jatkaa tästä eteenpäin**.*

Ei siis ole odotettavissa mitään sotaa hyvän ja pahan välillä, vaan sota eri vaihtoehtojen välillä siitä, kuka maassa saisi vallan ja kuinka jatkettaisiin tätä ”kuurupiiloa”. Muistelen joskus nuoruudessani lukeneeni, että kiinalaisilla tai intialaisilla eläisi taruissaan legenda muinoin taivaalla keskenään taistelevista osapuolista. Olivatkohan ne lohikäärmeitä? Ja eikö Ilmestyskirjakin viittaa taivaalla keskenään taisteleviin joukkoihin? Jotkut ”kontaktihenkilöt” välittävätkin esimerkiksi internetissä tietoa, että meitä auttamaan saapuvat joukot olisivat juuri edellä mainitun ”*Linnunradan Valon liittovaltion*” lähettämiä!
Seuraavalla potilaalla, Carlosilla, on myös mielenkiintoista kerrottavaa. Hän väittää, että olennoilla on suojalasit silmiensä päällä ja kun katsoo heitä silmiin, on kuin katselisi paksujen lasien läpi:

Ne valehtelivat aina**... Olennoilla oli pelottavat kasvot ja paholaismaiset silmät... Niiden silmät, että minä vihaan niitä... En osaa sanoa. Se **tuntuu kuin jokin luikertelisi sisääni

ja tietäisi minusta ihan kaiken*... minä jotenkin kadotan oman itseni, ja se olento tulee sisääni, eikä se tunnu mukavalta. Pää oli sen kehon kookkain osa; se hehkui ja oli melko pitkänomainen, niin että* ***näytti matelijan tai melkein käärmeen päältä****.*
Nenä oli littana, niin kuin apinalla, ja suun ympärillä näytti olevan jonkinlaisia ***suomuja****... Tämä oli hyvin* ***älykäs matelijalaji*** *- energiamuoto, joka pärjäsi hienosti.*
Niiden silmämunat tai linssit ovat läpinäkyvät, ja pimeässä ne näyttävät ihan mustilta. Näiden suojalasien takaa voi erottaa kissamaiset, ***pystysuorat, viiltomaiset pupillit*** *ja melko laajat, pyöreät iirikset, joissa liikahtelee ruskean ja punaisen eri sävyjä.*

Useilla käärmeillä, kuten kyyllä on muuten samanlaiset pupillit kuin kissalla, monen silminnäkijän mielestä tosin paljon kammottavammat. Carlos muuten selitti, että kohtaamisten aikana ja muulloinkin, hän saattoi kokea olevansa jonkun muun matelijamaisen (vertaa Michael Harner tai Scott M. Peck) ”muukalaisen” päässä. Hänellä oli pelon keskellä myös ”valokokemus”, jota hän kuvaa seuraavasti:

Elämys oli ekstaattinen, suorastaan kiihottava. Tunsin ihanaa kihelmöintiä, joka paisui täydeksi orgasmiksi, jolloin kehoni nytkähteli rajusti.

Erehtyvätköhän ihmiset kuvittelemaan, että tuollaisella kokemuksella olisi jotain tekemistä rakkauden kanssa? Vai mistä muualta he keksisivät ilmaisut Universaali rakkaus, Kaikkiallinen rakkaus tai Rakkauden energiavirta? Carlos:

He ovat lajien kerääjiä, eikä kyse ole yksinomaan ihmis- ja eläinlajeista. Vaikka kokisinkin julmuutta, myös he tietävät, että meidän julmuutemme, ***meidän tahtomme*** [oman tahtomme läpivieminen]*,* ***meidän rajoituksemme ovat*** *itse tuhoisia ja näin ollen* ***tuhoisia kaikkea mahdollista kohtaan****. Maa ja siihen sidoksissa olevat* ***järjestelmät ovat vaarassa romahtaa****.*

Tulihan se vihdoin ja viimein sieltä! **Meidän tahtomme on niin siis tuhoisa, että se voi romahduttaa, vaikka koko aurinkokunnan, ellei peräti koko universumin**. Arthur on viimeinen potilaamme, hän valistaa meitä:

Ne haluavat kommunikoida pelottoman vastapuolen kanssa*, ja tästä syytä yhteyteen pääsy ihmisten kanssa on niin vaikeaa.* ***Ainoa asia, mikä voisi tappaa elämänenergian, on pelko*** *– ja sen seuraus on pimeys. Pelko tukkii kaikki kanavat.* ***Jos olemme peloissamme, emme pysty kommunikoimaan*** *toistemme, olentojen emmekä eläinten kanssa. Emme voi edes laskea elämää sisäämme.* ***Pimeys estetään niin, että yksi pieni pelko kerrallaan nujerretaan****. Siitä se lähtee, ja ihmiset vahvistuvat vähitellen.* ***On uskallettava tuntea myötätuntoa****, tervehtiä toisia, olla mukava muille ihmisille, vaikkapa myyjälle ja*

tarjoilijalle. Se palkitaan ja se on paljon parempaa kuin pelot ja riskit… olemme häviöllä tässä taistelussa, mutta voimme vielä muuttaa tilanteen.
Näin on, vähän ***niin kuin he tarttuisivat kauluksesta kiinni ja läpsyttelisivät kasvoille, ihan vain sanoakseen, että sinun pitää nyt tehdä tämä*** *ja sinun on puhuttava asiasta toiselle. Sinun on välitettävä tieto eteenpäin. Sinun on opetettava toisia ihmisiä.* ***Kun antaa pelolle vallan, ei pysty omaksumaan enää mitään****.*

Arthurille kerrottiin faktat. Jollemme halua joutua pimeyteen, tuhoutua (eikö tämä ole uhkaus?), meidän pitää pystyä kommunikoimaan ”muukalaisten” kanssa ja jotta pystyisimme kommunikoimaan, meidän on voitettava pelko eli kauhu. Pelkoon on totuttauduttava pieninä annoksina. Näin voimme laskea luottavaisesti ”elämän sisällemme”, jonka vihonviimeinen edellytys on vapaan tahdon vapaaehtoinen luovuttaminen ”kokonaisuuden” malttamattomana odottaviin käsiin. Seuraavat lainaukset sen sijaan eivät suinkaan ole peräisin mistään ulkoavaruudesta vaan suoraan kristillisen saarnamiehen Billy Grahamin kirjasta ”*Onnellisen elämän avaimet*”.

<u>Oman tahdon luovuttaminen jumalallisen tahdon alaisuuteen näyttää kielteiseltä tapahtumalta, mutta se antaa myönteistä osinkoa.</u>
Evankeliumi huolehtii tahdostamme. Se huolehtii siitä, että voimme luovuttaa tahtomme kaikkivaltiaan Jumalan tahtoon ja sillä tavoin vahvistaa omaamme.

Useimmissa Mackin kirjassaan selostamissa sieppaustapauksissa siepattu on nähnyt sinivalkoista tai sinertävää valoa, jotka Tiibetin buddhalaisten mukaan ovat juuri ne valot, joita karmaa karttavan, lopullista vapautumista etsivän tulisi kaikesta kauhusta huolimatta seurata. Siepatuista Dave väittää vielä, että Tiibetin buddhalaiset tietävät aivan kaiken ufoista.
Antakaamme seuraavaksi puheenvuoro edesmenneelle tohtori, kirjailija ja ufologi Rauni-Leena Luukanen-Kildelle. ”Automaattikirjoituksella” kirjoitetussa kirjassaan ”*Universumin lapsi*” (kukahan käärmeistä mahtaa omistaa kirjan tekijänoikeudet?) hän kertoo kuulijoilleen tiivistettynä muun muassa seuraavaa (esitän jo etukäteen anteeksipyyntöni kohtuuttoman pitkästä lainauksesta, mutta kirjasta löytyvät ajatukset on nähtävä kokonaisuutena:

Maan päällä elävät ihmiset ovat älyllisenä rotuna joutuneet alennuksen tilaan. Ihmiset joutuvat lähitulevaisuudessa vastaamaan virheistään. Uusi maailmanjärjestys, jossa ***universumin äly*** *saa jälleen sille kuuluvan paikan,* ***astuu valtaan****. Olemme saavuttaneet kehitysvaiheen, josta ei voi enää palata takaisin.*
Ihmiset on luotu kokemaan rakkautta *ja tunteita erilaisissa muodoissa, mutta ihmislapset ovat peloissaan ja tietämättömyydessään rajoittaneet itseään. Maapallon puhdistuminen negatiivisista energioista ja ihmisistä käynnistyy toden teolla.* ***Sen seurauksena***

***ihmiskunta tulee nousemaan korkeammalle henkiselle tasolle**. Kunhan ensin puhdistumisen aika on koettu. Korkeampi sivistys ja korkeatasoiset ihmiset tulevat vielä olemaan vallan kahvassa, vaikka se ei tapahdu hetkessä. Ihmisten kehityskulku ja henkinen kapasiteetti vaihtelee. **Kaikilla on kuitenkin sama päämäärä, pisaran sulautuminen mereen**. Ihmisen kohdalla se tarkoittaa sielun energian **sulautumista universaalisen rakkauden virtaan**, joka ei pääty koskaan. **Rakkaushan on aina kaunis**, ihmisen värähtelytasoa kohottava, **energiaa antava kokemus, jota ilman kenenkään ei pitäisi jäädä**. Ihmiskunnan ego joutuu todella nöyrtymään, kun ihmiset joutuvat kasvokkain korkeamman älyn kanssa, jonka olemassaoloon he eivät uskoneet. **Ihmisiä onkin valmistettava intergalaktiseen kontaktiin**, ettei se aiheuttaisi turhaa paniikkia. **Ihmiskunta on käyttänyt väärin vapaata tahtoaan**. Sitä ei ole kaikkialla universumin elämän erilaisissa ilmentymissä, sillä **monella muulla planeetalla on vapaan tahdon sijasta kollektiivinen tajunta**, joka ohjaa ja johtaa kehitystä. **Vapaan tahdon suhteen ihmisrotu on erikoisasemassa**. Niinpä **on tullut aika muuttaa tilanne ja muuttaa taas ihmisrotua geneettisen manipulaation kautta**. **Sen tekevät ne, jotka sanovat luoneensakin tämän rodun kokeiluluonteisesti**. Ihminen joutuu kohta edesvastuuseen teoistaan, sillä **laskun maksamisen aika on kohta käsillä**. Loppulaskenta on jo alkanut.*

*Henkisesti kehittynyt ihminen ei ivaa ja pilkkaa muiden elämänkäsityksiä. Olemme nyt kriittisessä vaiheessa, jossa **määrätään, kuinka suuri osa maapallon nykyisestä elämästä ja ihmisistä on säilyttämisen arvoista. Elonkorjuun aika on lähestymässä. Maailma tarvitsee nyt uuden Messiaan**, eli uuden aikakauden, uuden asenteen. Voidaankin sanoa, että valo on avain elämään. Kaikki alkaa valosta ja päättyy valoon. Ei pidä ihmetellä sitä, että joukossamme on henkilöitä, joiden äly ja henkisyys ovat sitä luokkaa, että he kykenevät olemaan kontaktissa paralleelisiin maailmoihin. Ihmisten moraalisäännöt ovat usein kaksinaismoraalin sävyttämiä ja sen takia virheellisiä. **Mikä yhdelle on oikein, voi korkeammalla tasolla olevalle olla väärin**. Yksilö, joka maanpäällisessä elämässä pitää itseään tärkeimpänä, on vielä kovin vaatimattomalla henkisellä tasolla. Tarvitaan korkea henkinen värähtely-taso, että pystyy olemaan yhteydessä universaaliseen tajuntaan. Kunhan ihmisrotu alkaa pikkuhiljaa kehittyä universumin sikiökauden olennosta universumin lapseksi, aikuisuudesta puhumattakaan, poistuu myös maapallon suurin sairaus kuolemanpelko. **Tilalle astuu rakkaus ja sen erilaiset värähtelytasot, jotka poistavat tietämättömyydestä johtuvan pelon**. Kun ihminen ensi pelkoreaktion ja muutosvastarinnan mentyä ohi alkaa tajuta yhteytensä universumiin, sen lukuisiin elämänmuotoihin, luontoon ja elävään maaplaneettaamme, muutos tulee kuin itsestään. Maaplaneetasta tulee paratiisi, jollaiseksi se alun perinkin oli tarkoitettu. Jos kaikki maapallon äidit keskittyisivät edes kerran päivässä **rukoilemaan** lapsilleen ja tuleville sukupolville harmonista **maapallon elämää** ilman sotia ja rikollisuutta ja tuhoutumista, ihmeitä tulisi tapahtumaan. **Kaiken kehityksen taustalla oleva äly ja rakkaus ilmentävät itseään monella tavalla**, kullekin ihmiselle hänen oman tasonsa mukaisesti. Sen takia on niin paljon ristiriitaa ja monia tulkintoja maailmoja johtavasta energiasta. Suuri alku olisi jo se, et-*

tä yrittäisimme ensimmäiseksi parantaa tilannettamme muuttamalla asennoitumisemme kanssaihmisiin positiiviseksi.
Ihmisrodun kehittämisen aika on nyt tullut. ***Valtavan kvanttihypyn jälkeen ihmiskunta voi oppia****, kuinka valovuodet ylitetään hetkessä, kuinka energia muuttuu materiaksi sellaiseen muotoon kuin haluamme tai kuinka ajatukset manifestoituvat fyysisesti. Opimme hallitsemaan sellaisia voimia, joita voidaan antaa vain kehittyneiden rotujen käyttöön.* ***Universumin energioita ei saa koskaan käyttää negatiivisesti toisten älyllisten olentojen tuhoamiseen****. Ei ole vain yhtä tietä, yhtä oikeaa tapaa elää.* ***Kaiken on perustuttava vapaehtoisuuteen. Kaiken on perustuttava rakkauteen****. Sen takia on mahdollista, että vain katastrofien ja vaikeiden vaiheiden kautta ihmisrotu saadaan yhdistymään ja ymmärtämään tehtävänsä ja asemansa maailmankaikkeudessa. On vain valitettavaa, että kehitys ei voi tapahtua rauhanomaisesti ja harmonisesti. 3-dimensionaalinen olomuotomme annetaan vain niille, jotka ovat henkisesti kehittäneet itseään sitä vastaanottamaan.*
Maailmankaikkeudessa vallitseva jakamaton energiavirta tarvitsee erilaisia kokemuksia ja erilaisia kohtaloita laajentaakseen tajuntaansa*. Elämä helpottuu monessa mielessä, kun ihminen aloittaa säännöllisen meditaation. Tavalliselle psyykkisesti terveelle ihmiselle tavallinen* ***meditaatio on*** *pelkästään positiivinen kokemus. Se on* ***kuin ryhmärukoushetki****, jossa keskitytään korkeampiin energiavirtauksiin ja* ***voimaan, joka huuhtelee*** *solumme puhtaiksi valon energiaa varten. Kaikki kehitys, joka nyt on selvästi nopeutumassa, tähtää siihen, että heikot ja huonot elämänmuodot eivät kestä tulevissa mullistuksissa. Vain ne, jotka ovat ymmärtäneet kehittää henkisiä kykyjään, tulevat selviytymään ja saamaan apua.* ***Kaikki kehitys vaatii uhreja****. On täysin ymmärrettävää, että välivaiheessa vallitsee kaaosmainen tilanne. Ne, jotka ovat jättäneet henkisyyden ja kokonaisuuden dimensiot omaan arvoonsa, tulevat vielä katkerasti katumaan oman etsikkoaikansa poisheittämistä. kaikella on kuitenkin tarkoituksensa.* ***Kaikki tapahtuu suuren suunnitelman puitteissa****. Kaikkien tason on noustava ennen kuin koko planeetan taso pystyy nousemaan.*
Koskaan ei ole liian myöhäistä muuttaa suuntaa. Monelle havahtuminen tulee liian myöhään. Ihmiskunnan ***ego joutuu vielä kovasti nöyrtymään****. Ne, jotka eivät kykene seuraamaan perässä, menehtyvät.* ***Jokaisen ihmisen asenteet tulevat muuttumaan, toisten jopa väkisin****. Toiseen kohdistunut onnettomuus on itse asiassa kohdistunut myös omaan itseemme. Ihmiskunnan* ***uusi kukoistuskausi on edessä, kunhan vanha ja lahonnut kehitys ensin saadaan puhdistetuksi pois****. Kun ihmiset muistavat, että heidän on tehtävä tosille sen mitä he toivovat itselleen.*
Ensimmäinen kasvun merkki on se, että ihminen lopettaa toisten kritisoimisen. Idän helmiä on elämänkäsitys, jossa ymmärretään elämän olevan ikuista kiertokulkua kohti korkeampia tasoja. Kuolemaa ei ole. Helmiin voidaan lukea myös sen ymmärtäminen, että kukin saa aina ansionsa mukaan. Kaikki maailman kulttuurit ja uskonnot on luotu kohot-

tamaan ihmisluonnon henkistä tasoa. ***Universumissa vallitseva rakkaus hyväksyy kaikki. Lyömällä ei lasta kasvateta****.*
Ensin on ympäristö puhdistettava. Sen jälkeen voi munasta kuoriutunut poikanen alkaa kasvaa. ***Vielä on paljon epävarmoja tekijöitä, kuten ihmiskunnan vapaa tahto, joka voi aiheuttaa ongelmia ja odottamattomia seurauksia****. Kaikki ovat kutsutut, mutta harvat ovat valitut. Kuulumme osana* ***kokonaisuuteen, jonka edun mukaista*** *on nyt nostaa tasoa.* ***Ihmiskunnan ego joutuu nöyrtymään suuren valon edessä****. Yhteys avaruusveljiimme tulee tuomaan ihmiskunnalle paljon edistystä ja siunausta. Kokonaisuus maailmankaikkeudessa on asia, jota ihmisjärki ei voi koskaan ymmärtää. Kaikesta joutuu edesvastuuseen. Vain tajunnan ja älyn tasolla on merkitystä, ei fyysisellä muodolla.* ***Ihmisten yritykset selitellä elämän ja maailmakaikkeuden syntyä epäonnistuvat. Ne ovat yksinkertaisesti liian suuria asioita ihmisrodun vähäiselle järjelle****.*
Kaikki tapahtuu yhteiseksi parhaaksi, vaikka välivaiheet saattavat olla hyvinkin vaikeita, mutta pääasia on lopputulos. Vinosuuntaus ei saa jatkua enää kauan. ***Lapsen on opittava käytöstavat, vaikka rankaisun kautta, ellei muu tehoa****. Eihän tällaisen maailmanmenon sallita enää jatkua. Maailma tarvitsee lääkäriä, sillä se on hyvin sairas. Voi olla, etteivät universumin lääkäreiden toimenpiteetkään enää auta. Tauti on ehkä päässyt etenemään liian pitkälle.* ***Silloin ei ole enää muuta tehtävissä kuin kuolintodistuksen kirjoittaminen ihmisrodulle****.*
On itse asiassa kohottavaa olla kontaktihenkilö. Mutta se on myös ansaittava, eivätkä kaikki siihen pysty. Vaaditaan monia ominaisuuksia, kuten avoimuutta, älykkyyttä, kuuliaisuutta ja kokemusta muista dimensioista ja aikaisemmissa elämänvaiheissa. ***Kaikkiallinen rakkaus on kaikki. Jumala on rakkauden energia. Jumala on rakkaus****. Se on niin yksinkertaista, mutta samalla niin monimutkaista ja ihmisaivoille käsittämätöntä. On muistettava, ettei se, joka sanoo toimivansa Jumalan nimissä mutta aiheuttaakin pahaa mieltä läheiselleen, ole oikeassa.* ***Rakkauden energian jälki on aina positiivista****.* ***Siinä ei ole mitään negatiivista, mitään tuomitsevaa, mitään suvaitsematonta****.* ***Silloin ihminen kohoaa jumaltasolle****. Puhdistus on alkanut. Välivaihe ei kestä pitkään, mutta se on vaikea. Kun tilanne ryöstäytyy käsistä, ihmiskunta voi syyttää siitä vain itseään. Ihmisrotu ei enää kehity rauhanomaisessa tilassa. Se on saavuttanut kehityksensä pään.*
Kun ihmiskunta huomaa, että sen olemassaolo on uhattuna, se muuttuu. ***Pahan edessä saamme oppia, ettei yksittäinen oma tahto määrää****.* ***Ihmiskunnan kohtalo on kokonaisuuden käsissä****. Ihmisrotu on nyt suuren valinnan edessä.* ***Joko kehitys muuttuu rauhanomaiseksi tai ihmiset pyyhkäistään pois maan pinnalta. Ennenkin on käynyt näin, mutta aina on tullut uusi rotu entisen tilalle****. Kun ihmisrotu kehitettiin, tarkoituksena oli saada aikaan rotu, joka hoitaisi hyvin tätä planeettaa. Kokeilu epäonnistui. Pakko on yllättävän lähellä. Sääli vain, että niin harva sen tajuaa.* ***Pakkotilanteesta tulee täysi kaaos****.*
Kenenkään ei pidä pelätä yhteyksiä korkeammille tasoille, sillä ***paholaista ei ole****. On vain ihmisyksilöiden pelko, joka värittää kokemusta negatiivisesti. Ei ole pahoja koke-*

muksia, on vain vaikeita kokemuksia. Ne tulevat vielä loistamaan jalokiven tavoin ihmissielun vaatetuksessa. ***Vaikeimmat läksyt jäävät parhaiten mieleen****. Kenenkään ei pidä luulla, etteikö kehitys vaatisi myös uhreja. Mutta kaikki tapahtuu suuren suunnitelman mukaan.* ***Kaikki tapahtuu kuitenkin rakkauden lain puitteissa****. Ihmiset tarvitsevat toistoa, sillä yhdellä sanomisella sanoma ei mene yleensä perille. Suurempaa paholaishahmoa ei tarvita kuin ihmiselämän omat negatiiviset ajatuskuviot ja teot konkreettisena, tiivistyneenä olentona.*
Kaikkiallista rakkautta toteuttava sielu ei ole tämän maailman lakien alainen*. Kaikella on hintansa, myös kehityksellä.* ***Ihmisrotu ei ole suostunut kehittymään vapaaehtoisesti kokonaisuuden määräämien suuntaviivojen mukaisesti****. Kehitys muuttuu sille nyt pakolliseksi. Maapallon asema on tärkeä aurinkokunnassamme. Sen takia meitä älykkäämmät* ***avaruuden rodut vartioivat meitä*** *korkeuksistaan. Kukaan ei pääse kuin koira veräjästä.* ***Saamme tuntea, miltä kokonaisuus tuntuu.***

Beduiiniteltat, profeetta, ilosanoma, enkelit, usko, uskovaiset, pelastus, puutarhat, kätketyt helmet, strutsin munat, taakka, mielivalta, kurjat, vääräuskoiset, taistelu, tuomio, Allah, helvetti, ja polttavan kuuma erämaa sekä Jahve Herra ovat vaihtuneet ympäristökatastrofin partaalla hoippuvaksi maapalloksi, kontaktihenkilöksi, kosmiseksi viestiksi, avaruusveljiksi, geneettiseksi manipulaatioksi, tajunnan tasoiksi, korkeatasoisiksi ihmisiksi ja värähtelytasoksi, valtavaksi kvanttihypyksi, paralleelisiin maailmoihin ja kokonaisuuden dimensioihin, jalokiviksi, vapaaksi tahdoksi ja kehittymättömiksi henkiseksi tasoksi, kokonaisuuden eduksi, heikoiksi ja huonoiksi elämänmuodoiksi, negatiivisiksi energioiksi, meditaatioksi, kuolintodistukseksi, kaikkialliseksi rakkaudeksi ja universaaliksi rakkauden virraksi, kokonaisuuden käskyiksi ja intergalaktiseksi kontaktiksi. Jäljelle on jäänyt vain ”sanansaattajan” omakehu ja itsensä korottaminen, vartijat, rukous, omavastuu, syyttely, uhkailu, pakko, toistamalla toistaminen, jankuttaminen, nöyryyttäminen, alistaminen, rankaisu, pelko, uhrit, siunaus, ihmisrodun tyhmyys ja kaksinaismoraali sekä tietysti tyhjä, sisällyksetön, pelkkänä houkuttelevana syöttinä käytetty sana ”*rakkaus*”. Näinkö me nousemme jumaltasolle? Voi hyvä ihminen, **näinkö meistä lopulta todellakin tulee jumalia? Uusi Kosminen Superäly?**
Yksi internetin syövereitä löytyvistä kanavoiduista, sisällöltään mielenkiintoisimmista sivustoista on eksopolitiikka.fi/, jolla ihmiskuntaa valmistellaan hyvin salakavalasti ja erittäin imelästi Siriuksen neuvoston avulla ”*ensikontaktiin valotyöntekijöiden*” kanssa sekä ”*ylösnousemukseen Pimeydestä Valoon*”! Ensinnäkin on hyvä muistaa, että Nasaretilainen varoitti:

Jos siis se valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys! (Matt.6:23)

Ja toisekseen on hyvä tietää, että Sirius on aiemminkin ihmiskunnan historiassa näytellyt merkittävää osaa! Sirius oli muinaisegyptiläisen jumalattaren Isiksen tähti! Isistä pal-

vottiin muinaisen Egyptin uskonnossa ja myöhemmin läpi koko Rooman valtakunnan ja suuren kreikkalais-roomalaisen maailman. Isis nousi Egyptissä hyvin tärkeäksi jumaluudeksi, niin että lopulta kaikkia muita jumalia pidettiin vain Isiksen ilmentyminä. Isiksen palvonta väistyi kristinuskon tieltä vasta vuonna 529 kun viimeinen hänelle pyhitetty temppeli suljettiin. Täysin erilliset muinaiset kulttuurit, joilla ei ole keskinäistä viestintää, ovat yhdistäneet loistavan Siriuksen joko suteen tai koiraan. Muinaisessa Kaldeassa (nykyinen Irak) tähteä kutsuttiin ”*Koiratähdeksi, joka johtaa*”, kun taas muinaisessa Kiinassa tähti tunnistettiin taivaalliseksi sudeksi. Koiratähti Sirius tunnettiin ”*auringon koirana*” Assyriassa ja Akadiassa. Pohjois-Amerikan alkuperäiskansojen heimot ovat viitanneet tähteen myös koirilla. Lounaisosan Seri- ja Tohono O’odham -heimot kuvailevat Siriusta ”*vuorilampaiden perässä*”, kun taas cherokeet pariksi Siriuksen ja Antaresin ”*sielujen polun*” koiratähtivartijaksi. Nebraskan Skidi-heimo antoi sille nimen ”*Suden tähdeksi*” ja pohjoisempana Beringinsalmen Alaskan inuitit kutsuivat sitä ”*Kuukoiraksi*”. Muinaisissa hindulaisuuden pyhissä kirjoissa, vedoissa Sirius tunnettiin Päällikön tähtenä; muissa hindukirjoituksissa sitä kutsutaan Sukraksi, sadejumalaksi tai sadetähdeksi. Siriuksen lentorataa tarkkailtiin ja kunnioitettiin eri sivilisaatioissa, mukaan lukien sumerilaiset ja babylonialaiset. Sirius on säilyttänyt yhteyden jumaluuteen ja sitä on kunnioitettu suuren tiedon ja voiman syvällisenä lähteenä. Koko ihmissivilisaation ajan, muinaisista ajoista, kreikkalaisessa ja persialaisesta mytologiasta aina nykypäivään ja Siriuksen neuvostoon saakka. Onpa jopa sanottu, että Sirius on Kristus-tietoisuuden koti - ei ainoastaan meidän planeettaamme ja aurinkokuntaamme, vaan myös koko galaksia varten. Mitä jumalan sanansaattaja Gabriel ilmoittikaan Mohammedille (Kuun suura):

’*Allah on Siriuksen Herra*’ (53:50).

Suomalaisen Sakarin kautta alkaen 1.4.2022 Siriuksen neuvoston jäsenen Ayaeshion kanavoima teksti osoittaa, kuinka kaikki alkaen amerikkalaisista tv-evankelistoista, tuomiopäiväsaarnaajista suomalaisiin fundamentalisteihin, jehovista lestadiolaisten kautta vaikkapa helluntailaisiin ovat enemmän kuin pihalla siitä, millainen heidän ulkoinen olemuksensa kansanjoukkojen edessä, sekä näille joukoille suunnattava puheen sisällön pitäisi olla. Kysehän on ainutkertaisesta hetkestä, jolloin laumoittain ihmisiä pitäisi saada hienovaraisesti suostuteltua luovuttamaan minuutensa, vapaan tahtonsa teurastajalleen - ilman paniikkia. Kravatteihinsa hirttäytyneet, pukuun ahtautuneet, kiihkokatseiset, suu vaahdossa ja otsa hiessä tuomiopäivää julistavat, vieläpä pönäkät jumalan sanan välittäjät, sedät ja tädit ovat käytännöllisesti katsoen menettäneet pelinsä. Nyt tullaan tarvitsemaan myötätuntoista, läheisyyttä ja lämpöä tihkuvaa, ihanasti korvissa helisevistä sanoja, sivistynyttä ja tekoälyllistä lähestymistapaa. Käytöstapaa, johon hyväsydämisistäkään amerikkalaiset upseerit, lakimiehet tai lääkärit eivät nigerialaiskirjeissään koskaan yllä! Avaruuden lähettilään on oltava ulkonäöltään ennen kaikkea useimpia naisia miellyttävä, rakastettavan oloinen, suorastaan hellyttävä, sillä kysehän on nimenomaan naisten pyy-

dystämisestä (1Moos.6:2,4 ja Ilm.14:1) rodunjalostustarkoitusta! Kanavoimalla luonnostetuista kuvista voikin havaita, että liskot ovat naamioituneet näppärästi (malliesimerkki: www.kwai.com/discover/ashtar-sheran-acessando-a-divina-luz) hiukan queer-tyyppisesti, naismaisesti, jolloin naiset eivät heti kavahda testosteronin tuoksua! Viesti Siriukselta kuuluu lyhennettynä (lainauksen suuret kirjaimet ovat alkuperäisestä ”kanavoinnista”, lihavat kirjoittajan):

Tätä lukevat ovat saattaneet tulla Maapallolle kotoaan tähdistä aivan erityisesti auttamaan Gaiaa ja hänen maallisia sielujaan ***käymään läpi muutos kolmannesta tiheydestä todelliseen Taivaaseen Maan päällä****. **Valotyöntekijöinä tulitte Maapallolle auttamaan Gaiaa ylösnousemaan** ja nyt on tullut aika teille kaikille saada Gaialta apua. Teidän on aika panna poikki siteenne kaikkeen ahdistukseen ja negatiivisuuteen, josta olette kärsineet menneisyydessä ja päästää siitä irti.* ***Monet teistä ovat eläneet ihmisten kanssa, jotka eivät ole samaa värähtelytasoa kuin te****, ja tämä voi himmentää valoanne.*
Ykseys antoi kaikille Vapaan Tahdon elää elämäänsä *Maapallolla ja sielujen oppia ja kasvaa,* ***mutta <u>Vapaa Tahto ei ulotu planeetan tuhoamiseen asti</u>. Teidän on aika mennä itseenne*** *ja puhdistaa viimeisetkin menneisyyden surun rippeet ja* ***parantaa sielunne niin, että voitte edistyä korkeampaan ulottuvuuteen Loistavana Valona****. Päästäkää irti menneestä surusta, päästäkää irti raivosta ja päästäkää irti niistä, jotka ovat teitä satuttaneet.* ***On päätetty, että pimeät sielut joutuvat siirtymään planeetoille, joissa heidän sielunsa voi parantua, mutta heidän aikansa Maapallolla on päättynyt****.*
Me emme puutu vapaaseen tahtoon, minkä takia me *leijailemme taivallanne, ystävällisinä* ***odotellen****, haluamme tietää miten olla parhaalla tavalla avuksi.* ***Jumala antoi kaikille sieluille vapaan tahdon elää Maapallolla ja oppia läksynsä ja korkeammat olennot eivät ole saaneet siihen puuttua. Kuitenkin rakkaat, tämä depopulaatioagenda on mennyt överiksi*** *ja Gaia on lähettänyt avunpyynnön universumille ja korkeammille olennoille. Gaia ylös nousee ja te ylös nousette Gaian mukana. Katsokaa tulevaisuuteen ja miettikää mitä haluatte ja manifestoikaa UUSI MAA NYT. Ei enää sairauden, köyhyyden tai rakkauden puutteen pelkoa, sillä* ***GAIA antaa teille kaiken tarvitsemanne****. Puhukaa Gaialle ja* ***pyytäkää apua ja hän antaa teille kaiken selviytymiseen tarvitsemanne avun****. Te olette vahvoja, te olette voimakkaita ja te voitte manifestoida UUDEN MAAN itse omaan yhteisöönne muiden samanmielisten sielujen kera.* ***Oppikaa USKOMAAN RAKASTAVAAN JUMALAAN osana teitä*** *ja USKOKAA yltäkylläiseen MAAHAN nyt* ***eikä mikään voi enää koskaan satuttaa teitä. Teille tullaan antamaan kaikki haluamanne. Me olemme kanssanne teidän ylös noustessanne pimeydestä VALOON ja me lähetämme teille paljon RAKKAUTTA ja paljon SIUNAUKSIA matkallanne. Nyt on kaikkien valotyöntekijöiden tullut aika liittyä yhteen ja pyyhkiä planeetalle laskeutunut pimeys pois.*** *Nyt ei ole aika vastakkainasetteluille siitä kuka on rokotettu ja kuka ei.*
Pimeys on nyt hämmennyksessä ja he eivät ymmärrä mitä tapahtuu, sillä he pitivät itseään erehtymättöminä. Se on aivan kuin heittäisi kaikki munat yhteen koriin. He yrittä-

vät kaikkensa, pitääkseen ihmiskunnan kontrollissa, mutta ***rakkaat, heidän aikansa on mennyt ja Valo on voittanut****. Älkää kiinnittäkö huomiota viimeisiin vehkeilyihin. Jumala on ja aina on ollut kaiken ohjaksissa. Nämä pimeät olennot ovat kuin pikkulapsia, joilla on huono päivä. Jumala on antanut heille aikaa tulla järkiinsä ja aina on tiedetty, että he lopulta kasvaisivat kunnon Universumin kansalaisiksi. Kuitenkin* ***heidän aikansa Maapallolla on nyt ohi, sillä planeetan pitää parantua****.*
Nyt on aika *parantaa omat menneisyyden surunne ja* ***katsoa eteenpäin ihanaan tulevaisuuteen, josta te olette unelmoineet.*** *Luottakaa ja uskokaa, että kaikki menee hyvin ja niin se tulee menemään. Me lähetämme paljon Siunauksia ja Rakkautta teille, Rakkaat. Pyytäkää meitä apuun ja oppaiksenne.*
Ette voi miellyttää kaikkia, jos haluatte muuttua. Muutos tarkoittaa, että ***jos lattialla on paskaa, se täytyy siivota****. Siivoatteko sen vai ette. Teidän tulee olla tällaista energiaa. Muutoin paska lattialla vain tekee elämästänne surkeaa aikojen loppuun asti.* ***Tapa, jolla me toimimme, on puuttumattomuus****.* ***Me emme puutu elämiinne. Me annamme opastusta, ja te valitsette seurata sitä tai sitten ei.*** *Me emme tee diilejä tai painosta teitä muutokseen.* ***Pyydän itseäni antautumaan palvelemaan kaikkein korkeinta hyvää****.* ***Palkkiot tulevat olemaan lukuisat. Palkkiot tulevat olemaan teille moninaiset. Palkkiot tulevat olemaan sellaisia, että laukkunne täytetään aarteilla.*** *Me toistamme tämän teille.* ***Laukkunne täytetään aarteilla****.*
Arcturuslaiset ovat kiinnostuneet kehittämään ihmisrotua löytääkseen ominaisuuksia, joita heiltä itseltään puuttuu, kuten myötätunto, rakkaus ja empatia.

Yllä esitetyn lisäksi, kontaktihenkilö Israel Norkinin mukaan, Draconiksen ja Orionin agentit ovat soluttautuneet niin kutsuttuun "*Ashtarin*" kollektiivin looseihin Sirius-B:llä, ja ovat ilmeisesti ohjanneet osia implantteihin perustuvasta kollektiivisesta "*parviälystä*" sähköisesti omiin tarkoituksiinsa, naamioituen "*ylösnousseiksi mestareiksi*" helpottaakseen Siriuksen kulttilaisten manipulointia heidän omiin tarkoitusperiinsä. Toiset siriuslaiset ovat kyenneet näkemään tämän petkutuksen läpi ja liittyneet 'Federaation' [Andromeda, Pleiades, Tau Ceti, Procyon, Koldas, jne.] puolelle, ja alkaneet erkaantua Ashtarin kollektiivin kulttimaisuudesta ja kehittää omaa henkilökohtaista suvereniteettiaan ja alkaneet käydä karmeaa sisällissotaa Orionin-Siriuksen yhteisvoimia vastaan, ajaen heidät ulos tähtijärjestelmästä.
Odotettavissa onkin Siriuksen Korkean Neuvoston lähettiläiksi naamioituneiden ("*he took a face from ancient gallery"* vrt. Jim Morrison) liskojen ja itse liskojen välinen ihmiskunnan pettämistarkoituksessa järjestetty tyylipuhdas "näytösottelu"!
Huomaa kuinka Siruksen lähettiläät mainostavat Sakarille toimintatapaansa: "***Me emme puutu vapaaseen tahtoon, minkä takia me*** *leijailemme taivallanne, ystävällisinä* ***odotellen"*** ja ***"Vapaa Tahto ei ulotu planeetan tuhoamiseen asti****.* ***Teidän on aika mennä itseenne*** *ja puhdistaa viimeisetkin menneisyyden surun rippeet ja* ***parantaa sielunne niin, että voitte edistyä korkeampaan ulottuvuuteen Loistavana Valona"***! Siruksen lä-

hettiläät siis odottavat, että me menemme itseemme ja paranamme sielumme (luovutamme Vapaan tahtomme), jotta voimme edistyä korkeampaan ulottuvuuteen jumalolennon kaltaisena ”***Loistavana Valona”***! Halleluja! Ja Siriuksen lähettiläät lupailevat ”***kaikkein korkeinta hyvää palvelemaan antautuville***” eli tahtonsa luovuttaneille lahjoja (”***palkkiot tulevat olemaan lukuisat. Palkkiot tulevat olemaan teille moninaiset. Palkkiot tulevat olemaan sellaisia, että laukkunne täytetään aarteilla”)***, kuin Jahve Herra konsanaan Aabrahamille.
Kaikki kanavoimalla syntyneet kirjoitukset eivät ole yhtä uhkaavia tai liukkaan lipeviä kuin Rauni-Leena Luukkaisen tai suomalaisen Sakarin, ei suinkaan. Toiset niistä ovat naamioituneet vielä huomattavasti taitavammin, kuin edellä esitelty Siriuksen neuvoston sanoma. Esimerkiksi sivusto ”*What Is The Origin Of Man?*” (ancestryofman.com/) verhoaa sanomansa näin:

Keitä me olemme? Olemme lapsia upeissa maailmoissa, joita emme ole koskaan tunteneet. Esivanhempamme elivät kerran vapaasti kaikkialla universumissa, maan ulkopuolisten jälkeläisten ja kaukaisten sukulaisten, jotka elävät edelleen. Jaoimme kerran kaikki oikeudet, velvollisuudet ja teknologiat. Mutta ***esi-isämme karkotettiin maan päälle käyttäytymisemme takia****. Ei voida kiistää, että ihmisillä on joitain aivan uskomattomia ja upeita ominaisuuksia. Voimme olla ja olemme uskomattoman luovia, ystävällisiä, myötätuntoisia ja rakastavia. Mutta voimme olla myös hirveän julmia, kostonhimoisia, kostonhimoisia ja murhaavia. Valehtelemme, varastamme, huijaamme, raiskaamme, murhaamme ja saastutamme. Joudumme uhriksi kaiken, myös omamme.* ***Olemme kauhea uhka itsellemme, kaikille tämän maailman olennoille ja kaikelle elämälle muualla universumissa****. Niinpä* ***meidät karkotettiin maan päälle hillitsemään ja rajoittamaan niitä kauhistuttavia taipumuksia, joita ihmisillä on edelleen ja joita he osoittavat nykyään****.*
Älyllinen kehitys on ollut ja on suuri prioriteetti niille, jotka laittoivat meidät tänne suojelemaan tähtienvälistä sivilisaatiota negatiiviselta käytökseltämme. Siksi on äärimmäisen todennäköistä, että jos suoritamme miehitetyn tähtienvälisen lennon muuttamatta ensin itseämme käyttäytymisessä positiivisella tavalla, ***pakotamme meidät maanpakoon ajaneet toimimaan ja saamme aikaan tuhomme*** (we’ll force the hand of those who exiled us and bring about our destruction).
Alienit – maan ulkopuolinen elämä – tunnistamattomissa lentävissä esineissä, jotka tunnetaan myös nimellä ”UFO”, eivät ole ihmisten yliaktiivisen mielikuvituksen tuotteita. Muukalaisia ja UFOja on olemassa ja ne ovat seuranneet ihmisiä tuhansia vuosia. Raportoidut havainnot, mukaan lukien avaruusolioiden ihmisten ja eläinten sieppaukset, ulottuvat aina ihmiskunnan saapumiseen maan päälle. Itse asiassa muukalaiset ja UFOt ovat kriittisiä olemassaolollemme maan päällä.
Muukalaiset alkoivat tarkkailla maanpakolaisia heti, kun Maasta tuli vankilaplaneetta. *Tästä syystä avaruusolennot ja UFOt esiintyvät toistuvasti taidemuodoissa luolapiirustuksen ajoista nykypäivään. Ne on myös mainittu kaikissa uskonnoissa aikojen alusta*

lähtien. UFO-piirustuksia ja veistoksia löytyy maailmanlaajuisesti, monet niistä on luotu kymmeniä tuhansia vuosia sitten. Tämä muinainen taide on todiste siitä, että muukalaisia ja UFOja on olemassa, ja ne ovat vierailleet maapallolla hyvin pitkän aikaa... tiede, uskonto ja hallitukset salaavat valtavia määriä tietoa muukalaiskontakteista suojellakseen omia etujaan ja pysyäkseen valta-asemissa.
Huolimatta heidän tietoisista yrityksistään estää tietämystä muukalaisista ja UFOista, ei ole epäilystäkään siitä, että meillä vierailee edelleen joitain erittäin merkittäviä olentoja. ***Kolme yleisintä maan ulkopuolisten olentojen tyyppiä****, joiden on raportoitu poistuneen UFOista ja ottaneen yhteyttä ihmiskuntaan, ovat "****super-ihmiset", "reptiliaanit" ja "harmaat"****.*
Alienit ovat varoittaneet meitä muuttumaan jo pitkään*. Ja heidän muutoksensa varoitukset ovat olleet maailmanlaajuisia. He ovat varoittaneet ihmisiä muuttumaan niin usein niin monissa osissa maailmaa, että se loi henkisen säikeen, joka on kulkenut läpi koko ihmiskunnan historian ja* ***varoittaa meitä muuttamaan pahaa luontoamme****. Käytännössä* ***jokaista yhteiskuntaa ja uskontoa on kautta historian varoitettu suuresta vaarasta ihmiskunnalle, jos se ei lakkaa tekemästä pahaa.***
Jotta ihmiskunta selviytyisi, ***on välttämätöntä käyttää kaikkia mahdollisia resursseja sellaisten geneettisten vikojen paikallistamiseksi, poistamiseksi tai korjaamiseksi, jotka tekevät meistä uhan toisilleen, tälle planeetalle sekä rauhalle ja turvallisuudelle kaikkialla universumissa. Ihmisluonnon muutos voi aloittaa upean uuden sivilisaation aikakauden maan päällä ja maailmankaikkeudessa.*** *Kuvittele maailma, jossa ei ole inhimillistä ahneutta, tehtyä pahaa tai toistensa pelkoa.* ***Rakkauden ja kunnioituksen maailma itseämme ja kaikkea elämää kohtaan tässä maailmassa. Se ei ole vain mahdollista, se on välttämätöntä tai me tuhoudumme.***
Ihminen kuluttaa tietoisesti ja järjestelmällisesti maapallon uusiutumattomia luonnonvaroja ja myrkyttää samalla maata, ilmaa ja vettä, joita elämä tarvitsee selviytyäkseen. Meillä on myös yhä vähemmän maata viljeltävänä ja yhä enemmän ruokkia; tragedia tekeillä. ***Parantamalla itsemme parannamme ympäröivää maailmaa kauniilla ja ympäristövastuullisella tavalla. Päätös parempaan muuttamisesta on kuitenkin meidän kollektiivinen vapaa tahtomme. Jos valitsimme jatkuvan ongelmiemme kieltämisen emmekä ryhdy asianmukaisiin toimiin, valintamme osoittautuu itsemurhaksi (***However, the catch is that the decision to change for the better must be of our collective free will. If we choose continued denial of our problems and fail to take appropriate action, our choice will prove to be suicidal).

Nämä kyseiset kaksi kohtaa ovatkin kaikkein oleellisimmat kohdat! Ensinnäkin lause "*we'll force the hand of those who exiled us and bring about our destruction*" on suora uhkaus muukalaisten ihmiseen kohdistuvasta ja tämän tuhoon johtuvasta voimankäytöstä ja lause *"However, the catch is that the decision to change for the better must be of our collective free will. If we choose continued denial of our problems and fail to take*

appropriate action, our choice will prove to be suicidal" väittää muutoksen parempaan tapahtuvan "***kollektiivisen vapaan tahdon***" kautta! **Huomaa, että vapaata tahtoa voi siis olla kahdenlaista, omaa yksilöllistä ja kollektiivista!**
Mutta kuinka vapaa tahto onkaan, jos se on kollektiivista? Jos vapaa tahto on kollektiivin (ryhmän, yhteisön) tahto, niin kuka tai mikä tekee kulloinkin valinnan tehtävästä päätöksestä :)!
Plejadilaisilla, Andromedalaisilla, Siriuslaisilla, Cassiopeialaisilla, Lyralaisilla sekä Dracon tähdistöstä lähtöisin olevilla Reptiliaaneilla (mitä kaikkia heitä lienee onkaan - grays, mantis?), kaikilla onkin yksi yhteinen ominaispiirre - ylimielisyydestä kumpuava tyhmyys! Niin transsissa "*Universumin lapsi*" kirjansa kirjoittanut Luukkanen-Kilde kuin Sakarinkin kautta viestittävä Siriuksen neuvoston jäsen Ayaeshion, kuten myös sivuston "*What Is The Origin Of Man?*" kirjoittaja, kuten heitä seuraavat, muita "värähtelytasoltaan" muiden yläpuolella olevat, päätään pölkylle vapaaehtoisesti tyrkyttävät ufouskovaisten seurapiirit, ovat kuitenkin vielä huomattavasti tyhmempiä kuin heitä teuraaksi taluttava taho, kukin heistä on hotkaissut kiitollisuuden hymy huulillaan pahan heille syöttämän myrkyn kakistelematta! Kuten Rauni-Leena sen lainauksessaan totesi:

On itse asiassa kohottavaa olla kontaktihenkilö!

Väestön valtavirran mielestä Rauni-Leena Luukkanen-Kilden onkin vähintään paranoidi, ellei peräti suljetun osaston pysyvä asiakas! Itseänsä erinomaisuutta korostavan ja lukuisten kuuluisuuksien kanssa kaveeravan Rauni-Leena ressukan mukaan (www.youtube.com/watch?v=FD7DYMtYPGE) muun muassa astronautit menettävät kävelykykynsä muutaman päivän avaruusmatkan aikana, sikainfluenssarokotteella ihmisille asennettiin mikrosiru ja yleensäkin kaikilla rokotteilla ihmisistä tehdään biologisia robotteja kuten Venäjän ohjaama Anders Breivik sekä vanhat yksinäiset mummot ovat Suomessakin kemiallisen sodankäynnin käytännön harjoituskohteita! Alienien äänitorvena toimiva Luukkanen-Kilde ei "inter-galaktisessa" viisaudessaan tajua, että hänen ajattelemaan kykenemättömille ja hyväuskoisille kuulijoilleen luennoillaan ruikkima "orgaanista" jätettä muistuttava puheripuli palvelee yksin ja ainoastaan avaruuden muukalaisten valmistelemaa "*puuttumattomuuden*" (Ayaeshion) keinoin tapahtuvaa veristä vallankaappausta! Ja kaikki nämä tähtien lähettiläät sanansaattajineen jättävät mainitsematta, että juuri nämä samat tähtien lähettiläät itse muokkasivat ihmiskunnalle erilaiset jumalat ja uskonnot sekä lavastivat hämäävät tapahtumat, kuten syntiinlankeemuksen, joiden opinkappaleiden sekä varoittavien esimerkkien mukaan, uhkailun ikeen alla pelossa ja palkintojen toivossa kasvatetut ja elävät, mieleltään manipuloidut ihmisyksilöt synnyttivät kaikkinaisen väkivallan!

Ovatko liskot ujoja? Miksi liskot eivät näyttäydy päivänvalossa ja tule vaikka kahvittelemaan tai iltapäiväteelle keksien kera luoksemme? Ja maapallohan on niin kaunis,

varsinkin auringon laskiessa kesäiltana tuhansien järvien maassa!
Ajattele (jos vielä kykenet)! Miksi joulupukki ei näyttäydy ennen joulua? Miksi joululahjat pidetään poissa lasten näkyvistä ennen antamishetkeä? Miksi syntymäpäivälahjat piilotetaan tai pääsiäispupun munatkin kätketään? Mikä on se aarre, jota ihmiskunnalle ei haluta näyttää ennen kuin aika on täysi?
Google, tekoälyt ja muut digihuumeet on ohjelmoitu liskokoodilla pitämään sinut troolin perällä analysoimassa sinua ympäröivien verkkojen silmäkokoa sen sijaan, että ne näyttäisivät kädestä pitäen vaihe vaiheelta, miten nuotasta uidaan oikeaoppisesti ulos! Tai että ne kertoisivat mitä yllätyksellisistä tapahtuukaan, jos et osaa ja pysty uimaan ulos nielusta? Olisiko syynä niin yksinkertainen asia kuin yllätys ja yllätysedun mukanaan tuoma ylivoimainen etu? Etu, jota tarvitaan, kun ihminen selkä seinää vasten, ilman minkäänlaista pakomahdollisuutta, joutuu tilille teoistaan? Jolloin hänelle tarjotaan vain kaksi vaihtoehtoa: joko teurastus tässä ja nyt – täydellinen tuho – tai? Olisiko maapallon luonnonkauneus vain kuin kuolemaantuomitun viimeinen ateria, savuke? Auringonlaskun kauneus vain viimeinen iva? Muisto mustan valon, jota et kuuna päivänä, ikinä enää näe? Eihän ihminenkään teurasta heti huomenissa puinnin aloittavaa härkää tai lypsävää lehmää? Vaikka taitaa olla niin, että näinkin viisaasti ihminen usein käyttäytyy!
Liskojen tavoite on ihmisen täydellinen kotelointi, ihmisen vapaan tahdon haltuun saaminen niin, että ihminen itse luopuu vapaasta tahdostaan vapaaehtoisesti - uusi maailmankaikkeus! Ja vapaasta tahdosta luopumisesi tarkoittaa kirjaimellisesti sitä, että et enää koskaan päätä mitä syöt, juot, mitä digihuumeita käytät, ketä panet tai kuka panee sinua? Kollektiivinen tahto päättää luovuttuasi omasta tahdostasi kaiken puolestasi, se tietää täsmällisen varmasti mikä sinulle on kulloinkin parasta! Voisiko elämä olla enää helpompaa?

Liskot tekevät kuitenkin suuren virheen: Ne eivät ymmärrä mitä Rakkaus on ja mitä Rakkaus voi tehdä!

OUDOT PÄIVÄT OVAT LÖYTÄNEET MEIDÄT

Suurimalle osalle rock-musiikin harrastajista ja varsinkin kuuntelijoista kappaleiden sanoitusten sisältö on täysin toisarvoista. Tärkeintä on, että kaljankittauksen ja soidinmenojen taustamusiikki svengaa. Suurin osa lauluntekijöistä pukeekin sanoiksi ainoastaan pelkät pinnalliset tunteensa, seksuaalisen puutostilansa ja janonsa, joskus ehkä myös sen, mitä ovat kokeneet - konkreettisesti nähneet ja kuulleet, kuten Ray Davies muun muassa kappaleissa "*A Well Respected Man*" ja ”*Dedicated Follower of Fashion*”.
Toiset riimin rustaajat, kuten Bono, saarnaavat (mm. "*Pride - in the name of love*") mielellään, mutta on ilmiselvää, että on myös sellaisia sanoittajia, kuten Johnit, Lennon (mm. "*All You Need is Love*"), Fogerty (mm. "*Bad Moon Risin*", ”*Eye Of The Zombie*” ”*Weeping in the Promised Land*”) ja Kay (mm. "*Born to be Wild*", ”*Monster*”, ”*Childen of the Night*”, ”*Justice, Don’t be Slow*”), jotka kertovat ainakin ajoittain lauluissaan ja usein ehkä vain alitajuisesti siitä, mistä he unelmoivat tai jopa joskus maalaavat unenomaisista näkyjään, kuten Neil Young, joka kertoo "*Sleeps With Angels*" levynteon yhteydessä laulun "*My Heart*" sanojen vain "laskeutuneen" taivaasta.

Down in the valley
***the shepherd** sees*
His flock is close at hand
And in the night sky
a star is falling down
From someone's hand

When dreams come
crashing down like trees
I don't know what love can do
When life is
hanging in the breeze
I don't know what love can do

My heart, my heart
I've got to keep my heart
It's not too late,
it's not too late
I've got to keep my heart

My love, I will give
to you, it's true
Although I'm not sure
what love can do

Somewhere someone
has a dream come true
Somehow someone
has a dream come true

Mutta sitten on tämä huumehörhö, rappioalkoholisti ja ”äidin nussija” Jim Morrison. Mistä hän oikein laulaa? Morrisonin on yleisesti väitetty saaneen idean Doors yhtyeen nimeen William Blaken runon "*The Marriage of Heaven and Hell*" (1793) " rivistä ... ”*If the doors of perception were cleansed everything would appear to man as it is, infinite”*, koska kapea-alaisen sivistyksen ja näköalattoman asenteen omaamattomat jälkiviisaat ovat yksinkertaisesti päätyneet ensimmäiseksi mieleen tulevaan ratkaisuun, niin he ovat yhdistäneet Morrisonin huumeiden käytön Aldous Huxleyn aistiharhoja aiheuttavien hallusinogeenien, kuten meskaliinin, käyttökokemuksista kertovaan kirjaan "*The Doors of Perception*" (1954). Eihän jo nuorena muun muassa Baudelairen, Blaken, Rimbaudin, Nietzschen, Poen, Castanedan, Kerouacin ja Ginsbergin tuotantoon tutustunut luokkansa häirikkö ole voinut saada vaikutteita mistään muualta!
Mutta kun Jim sanoo "*There Are Things Known, and Things Unknown, and In Between Are the Doors*", hän ei sanallakaan viittaa puhdistamiseen tai ilmestymiseen kuten Blake runossaan. Ei, ovet ovat Jimille vain ovia tunnetun ja tuntemattoman, kahden eri puolen, kahden eri todellisuuden välissä. Totta kait voit väittää, että Jim puhdisti pölyttyneitä aivopoimujaan alkoholilla ja huumeilla, mutta silloin et tiedä, että Jim kirjoitti aivan selvästi runossaan "*Road Days*" (Jim Morrison, Wilderness, Penguin books 1988):

Being drunk is a good disguise. I drink so I can talk to assholes.

Tällaisen nenänsä edestä löytyvän aineiston ja Morrisonista aivoihinsa pinttyneiden harhaisen mielikuvien perusteella johtopäätöksensä tekevä itseään täynnä olevat rocktietäjät unohtavat autuaasti sen, että Jim on saattanut tarkoituksellisesti sumuttaa kuulijoitaan ja kusipäitä, sillä "*door*"-sanaa on käytetty historian saatossa myös aivan eri yhteydessä ja muussa, liskokuninkaan maineelle ja katu-uskottavuudelle vähemmän mairittelevassa merkityksessä:

Then Jesus said unto then again, Verily, verily, I say unto you, ***I am <u>the door</u>*** *of the sheep...****I am <u>the door</u>****; by me of any man enter in, he shall be saved, and shall go in and out, and find pasture* (John.10:7,9)

No nyt yksi kaikki tietävä välkky voi huomauttaa, että Jeesus ei sanonut ovet (doors) vaan ovi (door) ja toinen neropatti saattaa murahtaa: "*Mitä horiset? Puhut pehmoisia, Morrison ei ainakaan ollut mikään hihhuli.*" No, en kait ole Morrisonia vähä-älyiseksi väittänyt, mutta miten sitten selität tämän:

Persian night, babe
See the light, babe
Save us!
Jesus!
Save us!

Nämä rivit, joissa Jim levyllä ”*Strange days*” kirjaimellisesti huutaa Jeesusta pelastamaan meidät, löytyvät kappaleesta "*When the Music is Over*". Eikä Jim ollut vielä tuolloin tekstiä väsätessään niin alkoholisoitunut, että olisi nähnyt kaikkialla pieniä vihreitä miehiä tai Jeesusta ympärillään, vai oliko? Entä keitä Jim oikein tarkoitti sitten niillä, jotka kuiskivat hänen korvaansa ja joista hän kertoo samassa "*When the Music is Over*” kappaleessa:

Come back, baby
Back into my arm
We're gettin' tired of hangin' around
Waitin' around with our heads to the ground
I hear a very gentle sound
Very near yet very far
Very soft, yeah, very clear
Come today, come today

What have they done to the earth?
What have they done to our fair sister?
Ravaged and plundered and ripped her and bit her
Stuck her with knives in the side of the dawn
And tied her with fences and dragged her down

I hear a very gentle sound
With your ear down to the ground
We want the world and we want it...
We want the world and we want it...
Now
Now?
Now!

Typerät selityksesi! Jim Morrison ei huuda, että hän, tai hänen ystävänsä, tai seuraava sukupolvi haluaisi maailman, nyt! Ei, Jim yksinkertaisesti kertoo, mitä hän kuulee, kun hän painaa korvansa kuvainnollisesti maata vasten. Onko sitä niin vaikea ymmärtää? Ja tämä on tärkeää! Kuusikymmenluvulla tämä vieno "*rakkaus*"-viesti, josta Jim kertoo, oli täysin tuntematon. Sanomaa ei ollut jaettu painetussa tai äänitetyssä muodossa ainakaan

suurelle yleisölle. Toisin kuin nykyään, jolloin tuosta "*kuiskeesta*" vaivatta löytää useita, pääasiassa 1990-luvulla ja vuosituhannen vaihteessa julkaistuja versioita. Näin ollen Jimin on itse täytynyt kuulla tuo kuiske, jota hän kuvaa. Ei Ginsbergiltä, Huxleyta tai keltään Blakelta, ei keneltäkään muulta - kuten jo aiemmin mainittiin - vaan niin kuin hän itse on kuullut suoraan kuiskaajilta.
Myöhemmin julkaistuja ”sanomia yhdistävän punaisen langan mukaan ihmiset ovat käyttäneet vapaata tahtoaan väärin ja vahingoittaneet vakavasti Äiti Maata ("*Not to touch the earth*"). Ihmiskunnan on muutettava käyttäytymistään nyt heti - välittömästi - tai muuten se tuhoutuu. Käyttäytymisen muutoksen, mikä tarkoittaa vapaasta tahdosta luopumista ja kollektiiviseen tahtoon siirtymistä, on oltava vapaaehtoista, siihen ei pakoteta, muuten kuin maalaamalla piruja seinille, maailmalopun katastrofaalisilla uhkakuvilla pelottelemalla. Ja ”muukalaisilla” on joka tapauksessa aikomus tulevaisuudessa elää maapallolla, kuitenkin ilman meitä, jollemme suostu muuttumaan.
Oliko Jimbo todellinen bimbo - ufouskovainen? Mutta ennen kuin leimaat Morrisonin kilipääksi, niin kerro, miksi kaikki uskonnot, myös kristinusko, juutalaisuus, buddhismi, hinduisimi sekä islam tyrkyttävät aivan samaa "*luovu vapaasta tahdostasi*"-oppia eri sanamuodoin kuin nämä ”muukalaiset”, vain hieman poikkeavien sanakääntein? Esimerkiksi:

Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi,
myös maan päällä niin kuin taivaassa.

Isä Meidän rukous

Entä seuraavat Strange Days kappaleen riveistä:

*Hear me talk of **sin***
And you know this is it

Mitä helvettiä - synti! Tämähän se vielä tästä puuttui. Ei ikimaailmassa - ei kait liskokuningas ole lukenut Raamattua ja sieltä nimenomaan Johanneksen evankeliumia? Morrison lässyttää meille ”*mitään jumalaa ei ole*”-uskovaisille synnistä ja tähdentää aivan erityisesti, että sinä tiedät, että tämä on se! Kuka sinä? Mikä se?
Ennen kuin jatkamme, on muistettava, että Jeesus ei ollut suinkaan mikään vi**n kristitty. Ja toiseksi, hän ei perustanut ainuttakaan kirkkoa, eikä kerännyt rahaa seurakuntalaisilta kolehdilla. Rukoilemaankin hän neuvoi yksinäisyydessä, ei niin, että joku näkee, saati väkijoukkojen edessä minkään riikinkukon tai jonkun mustiin pukeutuneen paholaisen tavoin keikaillen! Jeesushan tykitti juutalaisten uskonnollisille johtajille, fariseuksille:

***Te olette isästä perkeleestä**, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole* (John 8:44)

Jeesus siis piti juutalaista papistoa Saatanan palvojina! Ja tämä sama Jumala, jota Jeesus kutsui paholaiseksi, on kaikkien kristittyjenkin Jumala. Et kai vaan ole aivopesun uhri? Onko sinulle valehdeltu kristittyjen toimesta siitä, mitä Jeesus oikein teki Palestiinassa lähes 2000-vuotta sitten? Olisiko se lapsille mukavia satuja tarinoinut lempeä, lampaita sylissään kanneiskellut kaveri muka mennyt noin vaan Jumalasi ja sinun vanhempiesi Jumalan palvontapaikkaan kirkkoon, Jerusalemissa temppeliin ja hän:

tavavannut pyhäkössä ne, jotka myivät härkiä ja lampaita ja kyyhkysiä, ja rahanvaihtajat istumassa.Ja tehnyt nuorista ruoskan ja ajnut ulos pyhäköstä heidät kaikki lampaineen ja härkineen ja kaatanut vaihtajain rahat maahan ja työntänyt heidän pöytänsä kumoon. (Joh.2:14,15)

tai kutsunut kilttejä pappeja (Juudeassa fariseuksia) lempinimellä ***kyykäärmeitten sikiöt***:

*"**Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaista vihaa?*** (Matt.3:7)

Te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te saattaisitte hyvää puhua, kun itse olette pahoja? *Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.* (Matt.12:34)

Te käärmeet, te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota pakoon? (Matt.23:33)

Mieti! Sinua on kusetettu ja raskaasti! Lisää mietittävää Mr. Mojo Rising antaa laulaessaan "*Soft Parade*" pitkäsoitolla kappaleessa "*Tell all the people*":

Tell all the people that you see
Follow me
Follow me down
Tell all the people that you see
Set them free
Follow me down

You tell them they don't have to run
We're gonna pick up everyone
Come out and take me by my hand
Gonna bury all our troubles in the sand, oh yeah

Tell all the people that you see
We'll be free

Kuka vapauttaa? Kenen pitää kertoa? Kuka poimii mukaansa? Ei kai Jim elä ympärivuorokautisessa alkoholi- ja huumetokkurassa, vaan viittaa seuraaviin kolmeen jakeeseen:

Ja kun minut ylennetään maasta, niin ***minä vedän kaikki tyköni*** (John.12:32)

Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin ***te tulette*** *todellisesti* ***vapaiksi*** (John.8:36)

Kukaan muu maailmassa ikinä, eivät edes lahopäisimmät beatnik-hörhöt kuvitelleet vapauttavansa kaikki maailman ihmiset? Entä seuraavat mielenkiintoiset riimit "*Five to one*" ja "*Land ho*" kappaleista, joilla Jim voi viitata yhtä aikaa sekä a) Raamattuun; ”*hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä*” (John.3:30) että b) Hopi- ja Navajo intiaanien sekä atsteekkien mytologiaan, joiden mukaan neljäs maailma on pian loppumassa ja viides alkamassa:

Five to one*, baby*
One in five
No one here gets out alive, now
The old get old
And the young get stronger
May take a week
And it may take longer
They got the guns
But we got the numbers
Gonna win, yeah

If I get my hands on a number five
Gonna skin that little girl alive.
If I get my hands on a number two
Come back home and marry you
Marry you, marry you. all right!

Viitatessaan intiaanien suusta suuhun sukupolvelta toiselle tuhansia vuosia kulkeneeseen perimätietoon Jim Morrison astuu kuulijan sitä käsittämättä shamaanien maailmaan. Shamaaneille oviaukot tuolle puolen, toinen todellisuus (doorways to another side, another reality) ei ole mikään huumehöyryjen aikaansaannos, vaan täyttä todellisuutta, henkimaailma, josta shamaanin varjosielu hakee aina tarvittaessa ylimaallista tietoa.

Made the scene
Week to week

Day to day
Hour to hour
The gate is straight
Deep and wide
Break on through to the other side

Kaikki Doors-yhtyeen historiaa vähänkin tuntevat, tietävät varmaan kappaleen "*Shaman's Blues*", mutta he eivät ole käsittäneet, että Jim laulaa kyseisessä kappaleessa Maailman Vapahtajasta:

Did you stop to consider?
How it will feel
Cold, grindin' grizzly bear jaws
Hot on your heels

Do you often stop and whisper?
In Saturday's shore
The whole ***world's a savior***
Who could ever, ever, ever
Ever, ever, ever
Ask for more?
Do you remember?
Will you stop?
The pain

Mieti ihan vähän! Jospa kirja "*Doors of perception*" ei ollut mitään muuta kuin erinomainen kulissi, savuverho Jimille piilottaa todellinen sanomansa, jonka hän halusi lähettää tulevaisuuteen. Sillä kuka olisi 1960-luvulla kuunnellut ja/tai ostanut sellaisen kapinallisen rock' roll yhtyeen levyjä, joka lauloi Jeesuksesta. Ja ennen kaikkea koska Jimin välittämä viesti, tarina oli ennen kuulumaton ja nykyäänkään ei juuri kukaan ymmärrä mistä oikein on kysymys. Jim kertoikin lähes aina konserteissaan lapsuudenkokemuksistaan ("*Peace Frog*", "*Dawn's Highway*"):

Me and my -ah- mother and father - and a
Grandmother and a grandfather - were driving through
The desert, at dawn, and a truck load of Indian
Workers had either hit another car, or just - I don't
Know what happened - but ***there were Indians scattered***
All over the highway, bleeding to death.
So the car pulls up and stops. That was the first time
I tasted fear*. I must a' been about four - like a child is*

Like a flower, his head is just floating in the
Breeze, man.
The reaction I get now thinking about it, looking
Back - is that the ***souls of the ghosts of those dead***
Indians*...maybe one or two of 'em...were just*
Running around freaking out, and just leaped into my
Soul. And they're still in there.

Ja muistellessaan intiaanihenkien hippaa autiomaassa, niin esiintymislavalla shamaanitanssia useasti tanssahdellut Jimbo siis väittää, että on olemassa henkiä - jotka eivät ole hallusinaatiota. Ja Jim toistaa käsityksensä kuolemattomuudesta muun muassa "*An American Prayer*" runossa, "*Waiting for the Sun*" sekä "*Riders on the Storm*" kappaleissa seuraavasti:

We live, we die & death not ends it

This is the strangest life I've ever known.

Girl ya gotta love your man
Take him by the hand
Make him understand
The world on you depends
Our life will never end
Gotta love your man, yeah

Entä neljännen maailman pikainen loppuminen? Mitä Jim sanookaan esimerkiksi "*The End of the Night*", "*The End*", "*Strange Days*", "*When the Music is Over*", "*Five to One*" ja "*Ship of Fools*" kappaleissa?

Realms of bliss, realms of light
Some are born to sweet delight
Some are born to the endless night
End of the night, end of the night

This is the end
Beautiful friend
This is the end
My only friend, the end
Of our elaborate plans, the end
Of everything that stands, the end

Strange days have found us
Strange days have tracked us down
They're going to destroy
Our casual joys

So when the music's over
When the music's over
Turn out the lights
Well the music is your special friend
Dance on fire as it intends
Music is your only friend
Until the end

Your ballroom days are over, baby
Night is drawing near
Shadows of the evening crawl across the years
Ya walk across the floor with a flower in your hand
Trying to tell me no one understands
Trade in your hours for a handful dimes
Gonna' make it, baby, in our prime
The human race was dying out
No one left to scream and shout.
People walking on the moon
Smog will get you pretty soon.

Everyone was hanging out
Hanging up and hanging down
Hanging in and holding fast
Hope our little world will last.

Ja mikä sitten oli se ylimaallinen tieto, jota Jim kylvi runoihinsa, rivin sinne, rivin tänne, "*It may have been in bits and pieces but I gave you the best of me*", kuten hän itse sanoi nauhrille äänitetyssä "*The Village Voice"* lehteen tehdyssä haastattelussa Howard Smithille Marraskuussa 1969? Osoittaako Morrison olemassaolomme arvoituksen ratkaisevaan kysymyksen ytimeen "*Love Hides*" runolla?

Love hides in the strangest places.
Love hides in familiar faces.
Love comes when you least expect it.
Love hides in narrow corners.

Love comes to those who seek it.
Love hides inside the rainbow.
Love hides in molecular structures.
Love is the answer.

Ja jotta pala takertuisi kunnolla kurkkuusi, niin runossaan "*L'America*" Jim Morrison viittaa suoraan arvoituksen ratkaisijoihin ja vesimieheen, joka tulee opettamaan sinulle, kuka oikein olet:

I took a trip down to L'America
To trade some beads for a pint of gold

C'mon people, don't ya look so down
You know ***the rain man's comin' ta town***
Change the weather, change your luck
And then he'll teach ya how to find yourself
L'America

Friendly strangers came to town
All the people put them down
But, the women loved their ways
Come again some other day
Like the gentle rain
Like the gentle rain that falls

Koko Doorsin tuotanto onkin ymmärrettävä toisin! Jim näyttää kirjoittaneen, laulaneen ja tulkinneen kappaleita ja jopa yhtä ja samaa kappaletta useassa aikamuodossa ja useamman eri persoonan näkökulmasta (Jim väitti, että hänen sisällään on ollut lapsuudesta lähtien intiaanihenki). Eikä kenelläkään meistä taida olla aavistustakaan siitä, millainen Jeesus todella oli ja millaista kaaosta ja epäjärjestystä hän levitti ympärilleen Juudeassa 2000 vuotta sitten. Ei kai kuolemantuomiota jaella lammasten paimenelle, josta pyhäkouluissa jaetaan lapsille kiiltokuvia, vai jaetaanko? Jeesuksen on täytynyt olla todellinen uhka lailliselle, Jahvea pelkääville pilkunnussijoille, Juudean yläluokalle, kirjanoppineille, uskonnollisille eliitille, aivan kuten Jim oli uhka 1960-luvulla uskonnollisvanhoillisille Amerikan valtapitäville, ahneille sotahaukoille. Oletko jäljillä?
Ja huomaa vaikka huviksesi, että myös Neil Young laulaa laulussaan "*My Heart*" paimenesta, laumasta ja rakkaudesta, jotka kaikki viittaavat Johanneksen evankeliumista löytyviin nasaretilaisen sanoihin:

Mutta joka menee ***ovesta*** *sisälle, se on* ***lammasten paimen*** (John.10:2)

Minä olen se hyvä paimen. *Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä* (John.10:11)

Älä kuitenkaan vielä riemuitse. Sidotaan nuoria vielä hiukan yhteen, Jim laulaa/puhuu "*Awake Ghost song*", "*The Celebration of the lizard*"

Is everybody in?
Is everybody in?
Is everybody in?
The ceremony is about to begin.
WAKE UP!
Awake.
Shake dreams from your hair
My pretty child, my sweet one.
Choose the day and choose the sign of your day
The day's divinity

First thing you see
A vast radiant beach and cooled jeweled moon
Couples naked race down by its quiet side
And we laugh like soft, mad children
Smug in the wooly cotton brains of infancy
The music and voices are all around us.

Choose they croon the Ancient Ones
The time has come again
Choose now, they croon
Beneath the moon
Beside an ancient lake
Enter again the sweet forest
Enter the hot dream
Come with us
Everything is broken up and dances.

Wake up!
You can't remember where it was.
Had this dream stopped?
<u>The snake</u> was pale gold
Glazed & shrunken.
We were afraid to touch it.
The sheets were hot dead prisons.

Morrison maalaa edellä väkevin vedoin muinaisen hetken, silmiisi kalpean kuuhelmen valossa sädehtivän rannan, outoja olentoja, lasisen luistavan ihon, kultaisen kelmeän kullanvärisen **käärmeen** kasihaaraisine kielineen, ***otuksia, joihin emme uskaltaneet koskea***. Muistatko sinä?
Ja ”*Lions in the street*”, ”*Someday soon*” ja ”*He went down South and crossed the border”* kappaleissa hän tuo esiin jälleen oudot olennot - käärmeet:

Left the chaos and disorder
Back there over his shoulder
One morning he awoke in a green hotel
*With a **strange creature** groaning beside him*

Someday soon
Familiar faces will fill your living room
*Run, slash out their **lizard** tongues*
You’re not getting young

Ja infernaalisilla kuvilla höystettyjä sanomia maan ihmisten korvaan, kertovat viestin saaneet, kuiskivat muun muassa **matelijaa muistuttavat** (reptilians) avaruusolennot. John E. Mackin juuri aiemmin lainatussa kirjassa "*Ufosieppaukset*" ensin Jerry, Sara, Paul ja sitten Carlos kertovat kohtaamisistaan 1990-luvulla:

Ne valehtelivat aina*... Olennoilla oli pelottavat kasvot ja paholaismaiset silmät... Niiden silmät, että minä vihaan niitä... En osaa sanoa. Se **tuntuu kuin jokin luikertelisi sisääni ja tietäisi minusta ihan kaiken**... minä jotenkin kadotan oman itseni, ja se olento tulee sisääni, eikä se tunnu mukavalta*
*Pää oli sen kehon kookkain osa; se hehkui ja oli melko pitkänomainen, niin että **näytti matelijan tai melkein käärmeen päältä**.*
*Nenä oli littana, niin kuin apinalla, ja suun ympärillä näytti olevan jonkinlaisia **suomuja**... Tämä oli hyvin **älykäs matelijalaji** - energiamuoto, joka pärjäsi hienosti.*
*Niiden silmämunat tai linssit ovat läpinäkyvät, ja pimeässä ne näyttävät ihan mustilta. Näiden suojalasien takaa voi erottaa kissamaiset, **pystysuorat, viiltomaiset pupillit** ja melko laajat, pyöreät iirikset, joissa liikahtelee ruskean ja punaisen eri sävyjä.*

Molemmat, Jerry ja Carlos olivat Mackin mukaan **kokeneen matelijoiden läsnäolon,** ja Carlos jopa sen lisäksi oli nähnyt **käärmeen silmät**, joten kummankin täytyi olla vähintään Doors-yhtyeen musiikin hypnotisoima, vai mitä? Ja kaikki Doors fanit kuvittelevat ja tekstianalyysi tehdä yrittäneet solkottavat, että Jim laulaa "The Endissä" muka Oidipuksesta:

And he walked on down the hall
He went into the room where his sister lived, and...then he
Paid a visit to his brother, and then he
He walked on down the hall, and
And he came to a door...and he looked inside
Father, yes son, I want to kill you
Mother...I want to...fuck you

Todellista älyllistä limnoilua! Kukahan tässä on vetänyt ja mitä? Ed ja Peter kertovat Mackin kirjassa:

Ne** voivat leijua ympäriinsä ja muuttaa luonnonlakeja, millä hän näytti tarkoittavan sitä, että henget **pystyivät muuttamaan muotoaan

Olennot siis voivat ottaa minkä muodon ne haluavat tai tarvitsevat, he voivat ottaa minkä naamion tahansa ja mistä galleriasta tahansa, kuten Jim kuvaa ”The End” kappaleessa:

*Ride the **snake**, ride the **snake***
To the lake, the ancient lake, baby
***The snake** is long, seven miles*
Ride the snake...he's old, and his skin is cold....

***The killer** awoke before dawn, he put his boots on*
He took a face from the ancient gallery

Jimbo mainitsee käärmeet, matelijat ja liskot myös muun muassa runoissaan ”*Te Hill Dewellers*”, ”*Wake up*” ja ”*Not to touch the earth*”. On yleensäkin perin nokkelaa. että Jim verhoaa ”liskoilta” saamansa tiedon, muinaiset alitajuiset muistonsa ja yhteenvetona oivaltamansa sanoman näppärästi yhden maailman suosituimman rock-yhtyeen lyriikan sekaan yksittäisinä riveinä, lauseen pätkinä sekä mystiseen shamanismiin! Niin nokkelaa, että Doors yhtyeen ja Jim Morrisonin ihailijat erehtyvät luulemaan Jimbon kappaleessa ”*Not to touch the earth*” laulavan:

I am the Lizard king,
I can do anything

itsestään ja kehottavan kuulijoitaan muka jättämään ”äiti maan” rauhaan, kun hän tosiasiassa kertookin mitä hän on kuullut ja kuulee sisällään olevilta ”ystäviltään”, ***Uloimmaisen Pimeyden hallitsijoita*** (Michael Harner, Shamaanin tie, HarperOne 1990)! Morrisonhan ”runoilee” kappaleessa ”*When the Music is Over*” aivan avoimesti:

I got some friends inside

I hear a very gentle sound
We want the world and we want it
Now

Jim ei suinkaan kehota jättämään ”äiti maata” rauhaan, vaan, kuten luvussa ”*Täydellinen antautuminen*” tuli esille Ihmiskunnan kollektiivinen syyllistäminen, ennen kaikkea ilmaston muutoksesta, ympäristörikoksista kuten saastuttamisesta (ja vaikkapa Suomessa lain ”suojeluksessa” tehdyt, esimerkiksi vaelluskalojen lahtaamisen aiheuttaneet Kymisekä Pielisjokien valjastaminen ahneiden voimalayhtiöiden omistajien rahasammoiksi), sodista ja nälänhädistä, on ”liskoille” oleellinen keino tavoitteensa, ”itsenäisen ihmisen tuhoaminen” saavuttamiseksi. Ihmiskuntahan aivan varmasti luopuu vapaaehtoisesti tahdostaan, kun sille kerrotaan kollektiiviseen tajuntaan siirtymisen ”edut”! Sinua tullaankin estoitta syyllistämään sekä yksin, että kollektiivisesti, murhaajaksi, varkaaksi ja valehtelijaksi, vapaan tahtosi väärinkäyttäjäksi!
Ei olisi lainkaan ihmeteltävää, jos ”*Linnunradan Valon liittovaltion lähettiläät”* syyttäisivät sinua naamioiduttaan ensin ”puhtoisiksi oikeamielisyyden pyhimykseksi” (*he took a face from ancient gallery*!) vieläpä erehdytystarkoituksessa roolihahmokseen kehittämänsä Herra Saatanan, Kylmän Autiomaan Tappajademonin palvonnasta!
Ja Jim kertoo lauluissaan myös aivan selkeästi, kuinka hän on saanut tietonsa, Laulut ”*A Little game*” ja ”*Universal mind*” kertovat:

Once, I had a little game
I like to crawl back in my brain

This little game is fun to do
Just close your eyes, no way to lose
And I’m right here, I’m going too
Release control, we’re breaking through

I was doing time
In the universal mind
I was feeling fine
I was turning keys
I was setting people free
I was doing all right

Ja kun Michael Harner teki shamaani matkan Amazonin sademetsässä conibo-intiaanien parissa nauttimalla heimon shamaanien pyhää ayahuascasta valmistettua juomaa, sielun

viiniköynnöstä, niin hän tapasi ”matkallaan” mielensä syövereissä, liskoaivojen perimmäisessä sopukassa ***suunnattomat matelijat, jotka lepäilivät liikkumattomina aivojeni takaosan syvyyksissä, missä aivoni yhtyvät selkärankaan. Ne erottuivat vain epämääräisesti kaukana synkässä pimeydessä***.

“***Oh, that’s what they*** *(the rulers of Utter Darkness)* ***always say***.”

Ja pari seikkaa: Jim esittää yleisön edessä aina ”huutaen” runonsa ”*Petition the Lord With Prayer*”:

When I was back there in Seminary School
There was a person there
Who put forth the proposition
That you can petition the Lord with prayer
Petition the Lord with prayer
You cannot petition the Lord with prayer!

Sanoillaan Morrison iskee alas uskonnon pakotetut ruokkijat ja ne, jotka ajavat rukousta; levyn sävyn perusteella koko perinteinen kristittyjen uskonto, joka kumpuaa pelosta ja vihasta—Herralle rukoileminen on turhaa—ajan hukkaa—pelkkää hölynpölyä! Vitsaileeko Jim meille? Vai onko ”*L.A. Woman*” -albumin keltainen sisäkansi, jossa androgyyninen hahmo on ristiinnaulittuna, ei ristiin vaan lennätinpylvääseen, todella kuvitettu viesti?Jim Morrison ja The Doors yhtyeen tuotantoa voisikin pitää taitavasti luotuna Raamatun sisältämän Ilmestyskirjan totuuden paljastamana jatko-osana. Doors yhtyeen tulevaisuuteen lähettämä ”sanoma” liskokuninkaasta ja ihmiskuntaa uhkaavasta tuomipäivän tuhosta (esimerkiksi kappaleet ”*End of the night*”, ”*The End*”, ”*Strange days*”, ”*When the music is over*”, ”*Not touch the earth*”, ”*Summer’s almosr gone*”, ”*Five to one*”, ”*Tell all the people*”, ”*Shaman’s blues*”, ”*Peace frog*”, ”*Ship of fools*”, ”*Land ho*”, ”*L’America”*, ”*Riders on the storm*”, ”*Wake up*”, ”*The Hill dewellers*”, ja ”*Someday soon*”) on ”meikattu” lähes tunnistamattomiksi rock-lyriikan puuterilla, koska, kuten ei kädessäsi olevaa kirjaakaan ja sen sisältöä, ei juuri kukaan ota vakavasti!
Älä kuitenkaan innostu liikaa ja tukehdu. Morrisonia ei enää saa hakemallakaan hoitoon ja tämän kirjan kirjoittahan on muutenkin aina ollut hullu. Omia aivosolujaan on ihan turha rasittaa tällaisen humpuukin vuoksi. Joku on vain ajankulukseen kehitellyt taitavan maailmanlaajuisen salaliittoteorian hyväuskoisten kusettamiseksi. Tai sitten tämä on Opus Dein tai Temppeliherrain ovela juoni juottaa liskokuninkaalle Graalin malja pohjanmaan kautta!

As long as everybody sleeps, the end comes sure by itself

Yaqui witch Carlos Castaneda, Journey to Ixtlan

VIHA - RAKKAUS, TAPPAVA KEMIKAALIKOUKKU

Kristittyjen parituhatta vuotta pitkää sairaskertomusta, kuten aivan koko yhteiskunnan, on helppo lukea, kun ei luule, eikä uskottele, saati kuvittele mielipuolisesti itselleen, että Jahve Demoni, tai maan päällä palvottu yksikään ”jumala” tai diktaattori olisi muka esimerkki täydellisestä, saati välttävästä moraalisesta ja eettisestä hyvyydestä sekä oikeudenmukaisuudesta. Täydellinen taivaallinen hyvyys on Kaikkivaltiaasta ja Kaikkitietävästä Herrasta, olipa Jumala sitten ihmisten oma keksintö tai todellinen, kauempana meistä, kuin vaikkapa mustan aukon nielemä toinen todellisuus.
”Synti” on vain keksitty tarina, jolla peitetään se tosiasia, että liiton osapuolet, koodari ja koodattu, omaavat yhteisen luonteenpiirteen, liskojen tärkeimmän kaksoiskierteen pätkän, jonka he koodasivat ihmiseen – tuskasta kiteytyvän ihanan nautinnon. Ja synti ei koske vain kristittyjä, muslimeja, hinduja, buddhalaisia, juutalaisia, vaan se koskee myös ateisti evolutionisteja! Synti on alitajuista syyllisyyttä, vain paatunein psykopaatti ei ymmärrä mielen sairautensa vuoksi tekevänsä pahaa. Jopa luonnollisen kehityksen kannattajat tuntevat omatunnon ”luonnottoman” piston sisässään! Syyllisyys on koodattu taitavasti kaksoiskierteeseemme!
Kun ihminen ei saa pelosta ja jännityksestä kumpuavan kasvatuksensa vuoksi rakkautta, läheisyyttä ja lämpöä, hän ei osaa, saati pysty nauttimaan luonnollisesta läheisyydestä, luottamuksesta! Hän saa sukupuoliseen orgasmiin verrattavan nautinnon vihasta ja väkivallasta, niin tuon nautinnon syntymekanismi on pelossa, sillä selittämätön, sisuskaluja jäytävä pelko siittää väistämättä vihan, jos ei itseään kohtaan, niin aivan kaikkea kohtaan, mihin pelkonsa voi vihan kautta purkaa – katkeamaton nautinnon ketju!
Ihminen nauttii saadessaan vaikkapa nöyryyttää, nujertaa, alistaa, polkea, solvata, halveksia, valehdellessaan, tuntea ylemmyyttä, kostaa, ahnehtia, orjuuttaa, kieroillessaan, pakottaessaan lähimmäistään ja kaukaistaan! Joka ainoa ihminen on potentiaalinen nautinnonkohde – orgasmin lähde. Tämä ihmiseen koodattu nautinnon ketju selittää tyhjentävästi kaiken väkivallan, henkisen ja ruumiillisen, byrokraattien pilkallisen hymyn! Ihminen todellakin lyö lyötyä ja polkee tosia huvikseen! Ja koska ihmisestä tämä käytös on täysin normaalia luonnollista käytöstä, niin hän valitsee kaltaisensa johtajat, koska he ovat normaaleja! Hänen johtajansa, kaikki kuninkaat ja keisarit, diktaattorit ja erilaiset päällysmiehet jokaiseen pikkunilkkiin asti on saman rakkauden puutostaudin kuolemansairas uhri!
Mutta ihmiset eivät itse näe, saati tunnista omaa rakkaudelle vihamielisen uskonsa, rakkaudettomuuden, aiheuttamaa henkistä sairauttaan. Sillä väkivalta tuottaa niin tekijälleen, kuin usein myös väkivallan kohteelle, seksuaalista tyydytystä, jopa turvallisuutta, kuten esimerkiksi BDSM-studiossa syyllisyyttä ja riittämättömyyttään ruoskaan pakenevalle, tiiviisti nahkaremmeillä paketoidulle suukapuloidulle uhrille.

Kristityt pakenevatkin Jahve Demonin kohtelua kuin juoksuun haavoitettu jänis. Seksuaalinen mielihyvä, nautinto, läheisyys ja ihon kosketus korvataan fyysisellä ja henkisellä väkivallalla, verellä ja alistamisella, muiden maahan polkemisella - ruoskan viilloista saatavalla nautinnon hekumalla! Psykiatri, psykoanalyytikko Anthony Storr kuvaa kirjassaan ”*Ihmisen aggressiot*” tätä pimeää puoltamme seuraavasti:

Ruumiin tila seksuaalisen ja aggressiivisen kiihottuneisuuden aikana on hyvin samanlainen. *Ei ole niinkään harvinaista, että toinen näistä reaktioista vaihtuu toiseksi; avioriita päätyy usein vuoteeseen ja tappelu joskus orgasmiin…Puhe eläinten julmuudesta on suureksi osaksi myytti;* ***ihmisen julmuus on julma tosiasia…*** *Ihmisen epämiellyttävin luonteenpiirre onkin ehkä juuri taipumus lyödä lyötyä…*

Ihmiskehon kemian seurauksena mielihyvä kumpuaa sekä vihasta, että rakkaudesta. Tähän ”evoluution” paradoksiin, ristiriitahan pohjautuvat muun muassa sodissa hyvin yleiset joukkoraiskaukset sekä sotilailla esiintyvä voimakas sukupuolisen kiihottuneisuuden tila esimerkiksi uskonnollisisänmaallisessa uhossa tehdyn hyökkäyksen aikana. Eikä vaan hyökkäyksen aikana, vaan seksuaalista nautintoa väkivallasta haetaan yhtä hyvin myös itsensä vapaaehtoisesta kiduttamisesta, esimerkiksi itsensä viiltelystä tai ruoskinnasta - alistumisesta tai alistamisesta:

Katso, autuas se ihminen, jota Jumala rankaisee! ***Älä siis pidä halpana Kaikkivaltiaan kuritusta.*** (Job.5:17)

Älä kiellä poikaselta kuritusta, ***sillä jos lyöt häntä vitsalla, säästyy hän kuolemasta****.* (Sananl.23:13)

Joka vitsaa säästää, se vihaa lastaan; mutta joka häntä rakastaa, se häntä ajoissa kurittaa. (Sananl.13:24)

Rautaisella valtikalla ***sinä heidät muserrat****,* ***niin kuin saviastian sinä särjet heidät.*** (Ps.2:9)

...mutta ***jos vastustatte ja niskoittelette, niin miekka syö teidät.*** *Sillä Herran suu on puhunut.* (Jes.1:20)

Mutta ***jos te olette ilman kuritusta****, josta kaikki ovat osallisiksi tulleet, silloinhan* ***te olette äpäriä ettekä lapsia.*** (Heb.12:8)

Ja Herra Sebaot heiluttaa ruoskaa. (Jes.10:26)

***Laittakaa hänen lapsillensa verilöyly heidän isiensä pahain tekojen tähden**, etteivät he nousisi ottamaan omaksensa maata ja täyttäisi maanpiiriä kaupungeilla.* (Jes.14:21)

*Mikään **kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta jälkeenpäin se antaa vanhurskauden rauhanhedelmän niille, jotka sen kautta ovat harjoitetut**.* (Heb.12:11)

Ihmiskehon kemian on todella ihmeellinen, eikö olekin! Isä saa nautintoa kurittamalla eli ruoskimalla tai hakkaamalla omaa lastaan! Ilmankos Suomessakin vielä tänä päivänäkin jotkut vanhemmat pahoin pitelevät lapsiaan fyysisesti ja pitävät sitä aivan normaalina osallistuvana käytöksenä!
Sotaisan rohkeuden psykologiaa ja rakkauteen verrattavaa huumaavaa nautinnollisuutta ole tuskin milloinkaan ilmaistu niin selkeästi ja sattuvasti kuin näissä Le Jouvencelin sanoissa:

***Sota on iloinen asia. Sodassa vallitsee suuri keskinäinen rakkaus**. Jos katsoo asiansa hyväksi ja näkee verenheimolaisensa taistelevan oivallisesti, **niin silmään nousee kyynel**. **Rehtiin ja hurskaaseen sydämeen tulee suloinen tunne, kun näkee ystävänsä, joka niin urheasti panee ruumiinsa vaaralle alttiiksi pitääkseen ja täyttääkseen luojamme käskyn**. Silloin pitää kuolla tai elää hänen kanssansa ja **olla hänestä milloinkaan luopumatta minkään rakkauden tähden**. Siitä syntyy sellainen ihastus, ettei kukaan, joka sitä ei ole kokenut, voisi sanoa, millainen hyvä se on. Luuletteko ihmisen, joka niin tekee, pelkäävän kuolemaa? Ei hän sitä pelkää, sillä hän on niin vahvistunut, hän on niin huumaantunut, ettei tiedä, missä on.*

Tästä veren ”tuoksun” ja kollektiivisen kiiman aiheuttamasta sankarillisesta sukupuolisesta kiihottumisesta tietysti vaietaan itsenäisyyspäivinä sankarihaudoilla seppeleen laskun yhteydessä, sillä isänmaallinen uho hyssyttelee mieluummin juoksuhautojen pimeän puolen: sen mekaanisen paradoksin, jossa sodan veriorgioista haettu kieroutunut erektio vaihtuu rintamatrauman tuhoamaksi, hävetyksi sukupuoliseksi kyvyttömyydeksi. Anthony Storr:

(Kristittyjen) *Kauhistuttavia julmuuksia on puolustettu sanomalla niitä “vanhurskaaksi vihaksi” ja aivan epäilemättä **ihminen nauttiikin*** (sukupuolisen nautinnon tavoin) ***vihan elähdyttävästä voimasta*** (erityisesti) *silloin, k**un hän voi pukea sen oikeamielisyyden pukuun**. **Ihminen, jonka sydämessä asuu viha, nauttii*** (kuten sukupuoliaktissa) ***voidessaan pitkittää avuttoman uhrin kärsimyksiä** ja hän on äärettömän nokkela keksimään kidutuksia, jotka aiheuttavat mahdollisimman paljon tuskaa ja hyvin hitaan kuoleman.*

Tiedetäänkin, että kun ihmiset esimerkiksi näkevät videoita, joissa toisille aiheutetaan mielipahaa tai kärsimystä heillä saattaa aktivoitua aivoalueet, jotka normaalisti aktivoituvat mielihyvän seurauksena. Storr:

Nauttiminen toisen tuskasta on ominaista vain ihmiselle…Puhe eläinten julmuudesta on suureksi osaksi myytti; ihmisen julmuus on julma tosiasia… Ihmisen epämiellyttävin luonteenpiirre onkin ehkä juuri taipumus lyödä lyötyä…

Eli väkivaltaa sisältävät videopelit toimivat kuten pornovidet! Ja koska yksiö hakee enemmän nautintoa ja tyydytystä elämässään, kuin merkitystä elämälleen, niin Herra Demoni on ilman muuta käyttänyt tietysti tarkoituksellisesti ihmiselle luomaansa aggression kiihottavaa vaikutusta hallitessaan väkivallalla valittujansa. Esimerkiksi Luvatun maan iki-ihanat massateurastukset selittyvät kehomme räjähdysherkkien kemikaalituotannosta: elämää synnyttävä vietti muuttuu tyydyttämättömänä elämää tuhoavaksi.
Entä uskonnollinen hurmostila? Eikö se olekin vain uskonmiesten vuosia tukahduttaman sukupuoliviettinsä synnyttämä orgasmi (orgasmiinhan ei suinkaan aina liity siemensyöksy), taivaallinen hyvän olon tunne, kehon läpi virtaava väristys, kuuma aalto - Jumalan autuaallinen kosketus?
Kuvittele silmiesi eteen avautuu näky: Valitut Demoni Herran kirottu kanssa hyökkäämässä esinahattomat hepit ja keihäät tanassa Jerikoon. Sikiöiden äitiensä kohduista irti repimistä tahdittavat uskonnollisen hurmostilan valtaamien Demoni Herran soturien rakkauden ilmaisut - tahattomat siemensyöksyt! Psykiatri M. Scott Peck kirjoittaakin kirjassaan ”*Pahan psykologia*” Kuivan Autiomaan Tappajademonin ”*parhaasta tavasta vahvistaa valitsemansa lauman yhtenäisyyttä”*:

On aivan yleisesti tiedossa, että ***paras tapa vahvistaa ryhmän yhtenäisyyttä on kiihdyttää heidän vihaansa ulkopuolista vihollista kohtaan****. Oman ryhmän puutteet voidaan sivuuttaa, kun keskitytään vihollisryhmän vikoihin ja synteihin...*

Jos vanhempien keskinäisen kunnioituksen ja rakkauden tilalla on enemmän tai vähemmän peitelty fyysinen sekä avoin henkinen alistussuhde, yhteiskuntaan syntyy väistämättä rakkautta korvaavia toimintoja, kuten omaisuuden kasausta. Tämä taas poikii yhä uudelleen ahneutta, itsekkyyttä ja vallanhimoa. Mitä rakkaudettomampi yhteiskunta on, sitä patriarkaalisempi se on. Mitä hunnutetumpia naiset ovat, sen sairaalloisempi on miesten vallanhimo. Mitä pienempi reikä kapiolakanassa on, sitä varmemmin se ennustaa luodinreikiä. Ja mitä vallanhimoisempia miehet ovat, sen väkivaltaisempi yhteiskunta on. Ahdistus tekee pelosta diktaattorin. Fromm kirjoitti:

Yksi tehokkaimmista ahdistuksen torjuntakeinoista on kiukku. ***Kun ihminen voi irrottautua passiivisesta pelosta ja ryhtyä hyökkäämään, pelkoon liittyvä tuska katoaa****.*

Sairaalloinen vallanhimo taas poikii sataprosenttisella varmuudella kansallistunteen tai pakkomielteen tapaisen kuvitelman jumalallisesta tehtävästä, joka törmää ennemmin tai myöhemmin, jos ei mihinkään muuhun, niin ainakin kuviteltuun ulkopuoliseen uhkaan, sillä jokaisella ideologialla ja uskonnolla on aina myös valmiiksi valittuna yksi tai useampia syntipukkeja oman suurenmoisen, erehtymättömän ja valitun ryhmän ulkopuolelta. Hanns Sachs lainaa kirjassaan englantilaista kirjailijaa Samuel Johnsonia:

Isänmaallisuus on rikollisen viimeinen pakopaikka.

Rakkauteen kyvyttömälle ja rakkaudessa epäonnistuneelle miesvaltaiselle yhteisölle tilanne on nautinnollinen – puute on käsinkosketeltavaa ja viettien tyydytystä veriorgioiden muodossa on jo kaivattukin kiihkeästi. Peck analysoi tilannetta seuraavasti:

Epäonnistunut ryhmä on kaikkein taipuvaisin pahuuteen. *Epäonnistuminen haavoittaa ylpeyttämme ja juuri haavoittunut peto on kaikkien vaarallisin. Jos ihminen on terve, epäonnistuminen vain kannustaa häntä itsetarkkailuun ja itsensä arvostelemiseen. Mutta paha ihminen ei voi hyväksyä itseensä kohdistunutta arvostelua ja epäonnistuminen saa hänet hyökkäämään jonkun toisen kimppuun. Samoin on ryhmän laita. Epäonnistuminen haavoittaa ryhmän ylpeyttä ja yhtenäisyyttä. Sen takia* ***ryhmänjohtajat pyrkivät aina kohentamaan ryhmän yhteishenkeä kiihdyttämällä jäsenten vihaa ulkopuolisia tai vihollista vastaan***.

Niinpä niin, kun pelko kiteytyy, niin nautinto kasvaa. Lopulta kansallistunne, joka on vain pelkkää rakkaudettomuudesta johtuvaa patoutunutta pelkoa, riistäytyy hallinnasta ja massat ovat valmiit aloittamaan viettien tyydyttämisen kaukana rintamalinjojen takana turvassa tepastelevien munattomien riikinkukkojen johdolla. Irvokkainta sodan silmittömässä teurastuksessa on se, että isänmaanrakkauden nimissä puolustetaan nyt sitä, mitä on kerätty ja kasattu sekä kerääntynyt ja kasaantunut juuri sen vuoksi, että rakkautta ei ole ollut - oikea oravanpyörä.
Toimintajännitystä kiihkeästi kaipaaville, nautintoa metsästäville rakkaudettomuuden uhreille, ovat kautta aikain tarjonneet kaikki sadistismystiset kärsimysuskonnot, kuten esimerkiksi vaikkapa korkein totuus kaasuhyökkäyksineen, viime vuosisadalla riehunut fasismi tähtiportteineen ja pari tuhatta vuotta vanha kristinusko ristiretkineen sekä pimeää keskiaikaa valaisseineen noitarovioineen, Jim Jonesin johtama Kansan Temppeli (Jonestown / Peoples Temple), Islam pommivöineen, Auringon temppeliritarikunta (Order of the Solar Temple), Taivaan portti (Heaven's Gate): Marshall Applewhiten johtama UFO-kultti (Hale-Bobb), Daavidin oksa (Branch Davidians / Waco), Chardal (Gush Emunim) sekä Yhdysvallat raamattuvyöhykkeineen. William Reich sohii seuraavin sanoin fasismin syvintä olemusta onnistuneesti kirjassaan "Fasismin massapsykologia":

Fasismi on tosiasiallisesti mystisen uskonnollisuuden ääri-ilmiö. Se kannattaa kaikkea sukupuolisuuden kieroutumisesta kumpuavaa uskonnollisuutta ja se muuntaa isänvallan ajoilta periytyneen masokistisen kärsimysuskonnon sadistiseksi...
Fasismi on tulos ihmisen vuosituhantisesta kieroutumisesta. Fasistiseksi voi kehittyä mikä tahansa maa, mikä tahansa kansakunta...
Fasistin mielenlaatu on vähäväkisen, orjuutetun, auktoriteettia epätoivoisesti etsivän ja samalla kapinallisen pienen miehen mielenlaatua*...Pakon sanelema sukupuolinen itsehillintä ja jatkuva seksuaalinen torjunta aiheuttavat kouristuksenomaisia ja erityisen vahvasti tunnepitoisia kuvitelmia kunniasta ja velvollisuudesta, urheudesta ja kurinalaisuudesta...*
Hitler tähdentää teoksissaan monin kohdin, että massoja on käsiteltävä sen tunteisiin ja uskomuksiin eikä suinkaan järkisyihin, todisteluihin ja sivistykseen vedoten...

Adolf Hitlerin vankkumaton mielipide olikin:

Mitä miehen kohtaaminen on tytölle, sitä on sota miehelle.

Hitlerhän oli jo Linzissä murrosikäisenä ihaillut Georg von Schönerin saarnaamaa radikaalia saksalaista nationalismia ja antisemitismiä sekä siihen liittyvää moraalioppia. Kyseisen pangermaanisen liikkeen säännöt puolsivat selibaattia 25 ikävuoteen asti terveellisenä ja tahdonvoimaa edistävänä valintana ja suurten fyysisten ja henkisten saavutusten perustana. Lisäksi suositeltiin kasvisruokavaliota. Lihaa ja alkoholia, joita pidettiin sukupuoliviettiä kiihottavina, tuli välttää. Germaanisen rodun puhtauden ja vahvuuden ylläpito edellytti myös prostituoitujen jättämistä alempien rotujen edustajille heihin liittyvän moraalisen rappion ja sukupuolitautien tartuntavaaran vuoksi.
Hitler oli vain noin 3 kuukautta ennen täyttänyt 25 vuotta, kun hänet ikuistettiin sattumalta valokuvaan Műnchenin Odeonplazilla Feldherrnhallen edessä 2.8.1914 järjestetyssä valtavassa rakkaudettomuuden puutteen aiheuttaman isänmaallisen kiihkon synnyttämässä joukkokokouksessa - kollektiivisessa kiimassa. Kohtasiko Hitler konkreettisen ensirakkautensa, menetti neitsyytensä konkreettisesti 29.10.1914, kun hänen pataljoonansa sai tulikasteen Flanderin tulihelvetissä, Meinin tiellä, Iperin lähellä? Painoiko Hitler tuolloin jyskyttävän sydämensä yön pimeydessä vasten tykkitulen kutsuvaa kumua? Supattivatko viheltävät luodit hänen korvaansa rakkauden sulosanoja? Painautuiko kivääri kiihkeästi hänen kehoaan vasten juoksuhaudassa kuin rakastetun lempeä kuumeisesti janoava, kutsuva vartalo? Kietoutuiko Linzistä lähtenyt nuorukainen tuolloin jännityksen ja pelon synnyttämässä autuaassa hurmiossa ensi kerran antaumukselliseen nautinnon huntuun? Ratsastiko Adolf hyökkäysaallon vaahtoavalla harjalla, siivet kupeillaan, kohti tykkien suuliekkien värjäämää taivaanrantaa, kohti kuunvalossa kangastavaa sileäseinäistä, ahdasta terässolaa? Se selittäisi todella paljon!

Siemennesteestä tahriintuneiden alushousujenko vuoksiko sotilaan ensi taistelua sanotaan ”tulikasteeksi”? Entä kun ennen vanhaan sukupuolinen kanssakäyminen ennen avioliittoa oli kiellettyä, niin verrataanko sanoilla ”vereen vihkiminen” sotilaan poikuuden menetystä, siemensyöksyä taistelussa, sulhasen hääyön kokemukseen lakanoiden välissä?
Tutkimuksissa onkin aukottomasti havaittu, että niin sukupuoliyhdyntä kuin myös masturbaatio saavat molemmat aikaan dopamiinin, nautintoon liittyvän kemikaalin, vapautumisen kehoon. Dopamiini saa sinut tuntemaan olosi hyväksi ja saa sinut paremmalle tuulelle. Orgasmi myös vapauttaa endorfiineiksi kutsuttuja kemikaaleja, joilla on kipua tappavia ominaisuuksia. Lisäksi orgasmin aikana vapautuva hormoni oksitosiini alentaa kortisolitasoja. Neurotieteilijä, tutkija ja kirjailija, R. Douglas Fields Ph.D. kirjoittaa:

Biologisesti seksillä ja väkivallalla on useita yhteisiä aivojen tiloja ja toimintoja*. Molemmat käytökset herättävät voimakasta kiihottumista – todellakin voimakkaimpia mahdollisia kiihottumisen tiloja. Taistelulla ja parittelulla on joitain samoja hermopiirejä, välittäjäaineita ja kiihotushormoneja, ja* ***molemmat toiminnot stimuloivat voimakkaasti aivojen palkitsemis- ja nautintojärjestelmiä****. Tämä aivopiiri voi saada miehet etsimään väkivaltaa, valitsemaan tappeluita ilman muuta näkyvää syytä kuin saamaan tyydytystä palkitsevasta tunteesta, joka tulee aggressiivisuuteen liittyvästä dopamiinista aivoissa. Tämä on sama kokaiinin ja muiden riippuvuutta aiheuttavien huumeiden tuottama välittäjäainetehostus. Välittäjäaine serotoniini on myös mukana sekä seksuaalisessa tyydytyksessä että väkivallassa.*

SYYLLISYYDEN TAAKKA

Uskoon hurahtaneet kristityt ovat havainneet ”synninoireen” täydellisesti (ihminen on syntyessään ja lapsuudessaan haavoittuva ja hänessä täytyy olla jotain ”vikaa”), mutta heidän johtopäätelmänsä – perisynti – on nimenomaan se työkalu, jolla aivovaurion (trauman) kiertokulku varmistetaan. Ja vaikka et olisi kristitty, teet saman johtopäätöksen, lapsen uhmaikä kertoo viimeistään sen, että lapsi on luonnostaan aggressiivinen ja se pitää laittaa ojennukseen. Esimerkiksi:

1. **Symptomi vs. Syy:** Kristinusko väittää, että olemme rikki, koska Aatami söi Eevan hedelmän (mystinen, ulkoinen syy). Todellisuus on, että olemme rikki, koska olemme kehittyneet ympäristössä, joka tuottaa traumatisoituneita, pelokkaita ja vihaisia ihmisiä (biologinen, todistettava syy).
2. **Syyllisyys vs. Ymmärrys:** Kun ihminen uskoo olevansa "syntinen", hän kääntää katseensa sisäänpäin. Hän syyttää itseään (kuten Eedenissä opetettiin), rukoilee anteeksiantoa ja yrittää "puhdistua". Tämä on täydellinen defenssi - puolustusmuuri: kukaan ei kyseenalaista vanhempiaan tai yhteiskuntaa, jotka aivovaurion aiheuttivat. Käsitys omasta ja esi-isien syyllisyydestä estää ihmistä näkemästä, että häntä on pahoinpidelty.
3. **Kierron varmistaminen:** "Synti"-käsite on nerokas tapa pakottaa uhri toistamaan samaa väkivaltaa omille lapselleen, koska "se on vain lapsen omien demonien kurissa pitämistä". Näin kirkko varmistaa, että seuraavakin sukupolvi on yhtä traumatisoitunut ja siten yhtä hallittavissa.

Uskovaiset viittaavatkin usein ”*syntiinlankeemukseen*” selityksenä ihmisen pahuudelle ja sisäiselle raadollisuudelle, mutta he eivät ymmärrä, että kyseessä ei ole mikään myyttinen kirous, vaan kirjaimellinen kuvaus varhaislapsuuden traumasta ja sen aiheuttamista rakenteellisista aivovaurioista. Se, mitä kirkko kutsuu ”*perisynniksi*”, on todellisuudessa aivojen kehityksellinen katastrofi, joka alkaa jo sikiövaiheessa ja jatkuu syntymän jälkeen äidillisellä laiminlyönnillä, väkivallalla tai tunnekylmyydellä. Kun tämä ”koodi” puretaan, näemme biologisen realiteetin uskonnollisen verhon takana. Tässä on se tieteellinen fakta, joka todistaa tämän:
Emootiot (tunteet) vaikuttavat aivojen ja mielen toiminnalliseen järjestymiseen ja kehitykseen. Ne säätelevät aivojen energia- ja informaatiovirtaa, integroivat aivojen eri toimintoja ja ovat keskeisessä osassa säädellessään aivojen kaikkea toimintaa (Damasio *1998, Siegel 2001). Ne ovat myös osa yksilön homeostaattista säätelyjärjestelmää* (Damasio 1998*). Tunteiden ja mielialan säätelyn kannalta keskeisiä keskushermoston rakenteita ovat mantelitumake (amygdala), hippokampus ja orbitofrontaalinen aivokuori* (Pitkänen 1998, Davis ja Whalen 2001). *On myös osoitettu, että keskeisesti emootioihin liittyvistä ”tunnekeskuksista” on yhteydet kaikkiin aivojen osiin* (Damasio 1998).

Amygdala koostuu useasta tumakkeesta. Amygdalan ja siihen liittyvien rakenteiden kautta tapahtuu emotionaalisesti ja sosiaalisesti merkityksellisten ärsykkeiden arviointi ja tulkinta. Basolateraalinen amygdala saa sensorista tietoa talamuksesta, hippokampuksesta ja aivokuoresta, ja siitä lähtevät yhteydet mm. otsa- ja ohimolohkoon ja hippokampukseen, joiden aktivaatio saa aikaan emotionaalisesti merkittävien tapahtumien tallentumisen muistiin. Ratayhteyksiä lähtee myös sentraaliseen amygdalaan, jonka kautta pelon autonomiset ja somaattiset oireet välittyvät (Davis ja Whalen 2001). Tunteiden säätelyssä merkitsevä rooli näyttäisi olevan frontaalisella aivokuorella ja mahdollisesti myös oikean ja vasemman aivopuoliskon frontaalisten aivokuorialueiden keskinäisellä toiminnallisella tasapainolla (Nelson ja Bosquet 2000). Myös aivojen välittäjäaineet, kuten serotoniini, dopamiini ja noradrenaliini, osallistuvat mielialan ja tunteiden säätelyyn (Tuomisto ja Ahtee 1990). Dopaminergiset radat ventraalisen tegmentumin alueelta etuaivojen limbisille alueille (mesolimbiset radat) ja isoaivokuoren limbiseen järjestelmään kuuluville alueille (mesokortikaaliset radat) ovat keskeisiä mielihyvän ja mielipahan säätelyssä (Tuomisto ja Ahtee 1990). Noradrenerginen ja serotonerginen järjestelmä vaikuttavat mm. tarkkaavaisuuteen mutta osallistuvat myös dopaminergisesta systeemistä riippuvaisen käyttäytymisen säätelyyn ja siten esimerkiksi aggressiivisuuden tai hyperaktiivisuuden hallintaan. Näiden järjestelmien keskinäisellä tasapainolla näyttäisi olevan merkitystä (Rogeness ym. 1992).

Kun aivojen kehityksen kannalta kriittisessä varhaisvaiheessa ilmenee emotionaalista ja somatosensorista deprivaatiota, mantelitumakkeen ja prefrontaalisen aivokuoren välinen inhiboiva yhteys ei kehity normaalisti. Tämä on se hetki, jolloin ”*syntiinlankeemus*” todellisuudessa tapahtuu: palkitsemisjärjestelmän ”asetusarvot” muuttuvat. Yksilön kyky säädellä aggressiota heikkenee, ja kun luonnollinen, fyysisen läheisyyden tuottama dopamiini- ja oksitosiinivaste jää puuttumaan, aivojen endogeeninen opioidijärjestelmä alkaa hakea vaihtoehtoisia reittejä homeostaasin ylläpitämiseksi. Kansanomaisesti sanottuna kyse on tästä:

Vagushermon lamautus: Lapsen aivoissa on oltava mekaaninen ”sosiaalinen jarru”, joka oppii rauhoittamaan sydämen sykkeen ja liskoaivot. Tämä jarru rakentuu ja aktivoituu *ainoastaan* silloin, kun vastasyntynyt saa jatkuvaa ihokosketusta ja sensorista lämpöä. Jos kosketus puuttuu, tämä jarru ei aktivoidu koskaan kunnolla. Järjestelmä jää tilaan, jossa liskoaivot huutavat vaaraa ja laukaisevat sokean raivon sekunnissa, koska fysiologinen jarru puuttuu.

Epigeneettinen lukitus (DNA-metylaatio): Kun lapsi elää jatkuvassa pelossa ja kosketuksen puutteessa, stressihormoni kortisoli, tekee kemiallisen muutoksen suoraan kaksoiskierteeseen (DNA:han). Se ei muuta itse koodia, vaan se liimaa koodin päälle **pysyvän lukon**, joka estää aivoja rakentamasta stressiä vaimentavia vastaanottimia. Lapsuuden trauma lukitsee kierteemme sellaiseen mekaaniseen asentoon, että ihminen on loppuelämänsä biologisesti kykenemätön käsittelemään stressiä ilman vihaa.

Rakkauden ja vihan muodostama kemiallinen ansa on sadomasokistisen käyttäytymisen ydin. Masokismissa yksilö oppii alitajuisesti, että fyysinen kipu laukaisee endorfiiniryöpyn, joka lievittää syvää, kroonista henkistä kärsimystä – kipu muuttuu aivojen ”lääkkeeksi”, jolla korvataan luonnollisen rakkauden ja turvan puuttuminen. Sadismissa taas, kun prefrontaalinen aivokuori (joka vastaa empatiasta ja sosiaalisesta inhibitiosta) on kehittynyt puutteellisesti, yksilö ei kykene sisäistämään toisen kokemaa kipua varoittavana signaalina. Päinvastoin, toisen hallitseminen ja tuotettu kärsimys aktivoivat dopaminergiset palkitsemisradat. Tämä on yritys palauttaa tunne vallasta aivoissa, jotka ovat varhaisessa kehitysvaiheessa kokeneet itsensä voimattomiksi.

Sadismi ja masokismi eivät siis ole mitään mystisiä ”syntejä”, vaan aivojen epätoivoinen, mekaaninen yritys selviytyä varhaislapsuuden rakenteellisesta pimeydestä valjastamalla kipu ainoaksi saatavilla olevaksi neurokemialliseksi stimulaatioksi. Tämä on se totuus, jota kirkko eikä lähes koko maapalolla vallitseva kasvatusjärjestelmä uskalla myöntää, sillä se paljastaisi heidän oman kasvatusjärjestelmänsä – ”kristillisen ja siihen nojaavan kasvatuksen” – todellisen luonteen: sadomasokistisen väkivallan tehdasasetuksena.

Varhaisen aivokehityksen häiriöt ja sadomasokistisen käyttäytymisen neurobiologia:
Kun aivojen kehityksen kannalta kriittisessä varhaisvaiheessa ilmenee emotionaalista ja somatosensorista deprivaatiota, mantelitumakkeen (amygdala) ja prefrontaalisen aivokuoren välinen inhiboiva yhteys ei kehity normaalisti. Tämä johtaa tilanteeseen, jossa yksilön kyky säädellä primäärisiä viettejä (kuten aggressiota) heikkenee, ja palkitsemisjärjestelmän ”asetusarvot” muuttuvat.

Kivun valjastaminen mielihyvän korvikkeeksi
Kun luonnollinen, fyysisen läheisyyden ja hoivan tuottama dopamiini- ja oksitosiinivaste jää puuttumaan, aivojen endogeeninen opioidijärjestelmä alkaa hakea vaihtoehtoisia reittejä homeostaasin ylläpitämiseksi. Tutkimukset osoittavat, että vakavassa stressitilassa tai aistideprivaatiossa elimistö alkaa tuottaa endorfiineja, joilla on morfiinin kaltainen kipua lievittävä ja euforisoiva vaikutus. Tässä mekanismissa syntyy sadomasokistisen käyttäytymisen neurobiologinen ydin:

Masokismi: Yksilö oppii alitajuisesti, että fyysinen kipu (jota aivot tulkitsevat uhkana) laukaisee massiivisen endorfiiniryöpyn, joka lievittää syvää, kroonista henkistä kärsimystä. Kipu muuttuu aivojen ”lääkkeeksi”, jolla korvataan luonnollisen rakkauden ja turvan puuttuminen.

Sadismi: Kun prefrontaalinen aivokuori ja orbitofrontaalinen aivokuori (jotka vastaavat empatiasta ja sosiaalisesta inhibitiosta) ovat kehittyneet puutteellisesti, yksilö ei kykene sisäistämään toisen kokemaa kipua varoittavana signaalina. Päinvastoin, toisen hallitseminen ja tuottettu kärsimys aktivoivat dopaminergiset palkitsemisradat. Tämä on yritys

palauttaa tunne ”vallasta” ja ”merkityksellisyydestä” aivoissa, jotka ovat varhaisessa kehitysvaiheessa kokeneet itsensä voimattomiksi ja merkityksettömiksi.
Tällöin sadismi ja masokismi eivät ole ”seksuaalisia poikkeamia”, vaan aivojen epätoivoinen yritys selviytyä varhaislapsuuden rakenteellisesta ”pimeydestä” valjastamalla kipu ja dominanssi ainoiksi saatavilla oleviksi neurokemiallisiksi stimulaatioiksi. Kun aivojen luonnollinen, empaattinen kehitys on katkaistu, yksilö jää vangiksi järjestelmään, joka tunnistaa vain ääripäät: äärimmäisen kivun ja äärimmäisen kontrollin.

Neurologisen aggression ja vihareaktion neurobiologinen syy-seuraussuhde - Vihan kemiallinen kaava

Ihmisen hermojärjestelmässä affektiivinen aggresio ja viha eivät manifestoidu emotionaalisina tyhjiöinä, vaan ne ovat suoria seurauksia fysiologisten ohjausjärjestelmien toiminnallisista häiriöistä ja biosähköisistä impulsseista. Kun ympäristön sensorinen stimulus tulkitaan organismille vihamieliseksi, vaste orkestroidaan aivojen subkortikaalisissa rakenteissa, erityisesti fysiologisesti vanhimmassa osassa, eli limbisen järjestelmän ja aivorungon muodostamassa fylogeneettisessä kokonaisuudessa, jota kutsutaan laajemmin liskoaivoiksi.
Tämän puolustusmekanismin välitön kineettinen laukaisija on mantelitumake eli amygdala, joka toimii hermoston affektiivisena hälytys- ja tutkakeskuksena. Amygdala evaluoi sensorisen datan millisekunneissa ja kykenee ohittamaan neokortikaalisen, kognitiivisen analyysin. Uhkatilanteessa amygdala suorittaa funktionaalisen kaappauksen, jolloin se aktivoi hypotalamus-aivolisäke-lisämunuaisakselin (HPA-akseli). Tämä prosessi laukaisee massiivisen endokriinisen vyöryn: lisämunuaiskuori erittää verenkiertoon adrenaliinia ja noradrenaliinia, jotka optimoivat hemodynamiikan sota- tai pakoreaktiota varten nostamalla sykettä ja verenpainetta. Samaan aikaan kortisolin eritys nousee, mikä vapauttaa glukoosia solujen käyttöön ja lamauttaa immuunijärjestelmän non-essential-toiminnot akuutin kineettisen vasteen tieltä.
Yksilöiden välinen kohonnut alttius tälle raivoreaktiolle ei ole pelkästään geneettisesti determinoitua, vaan se palautuu varhaislapsuudessa tai jo sikiöaikana syntyneisiin rakenteellisiin vaurioihin, jotka muovaavat meidän geneettisesti koodattua kaksoiskierrettämme (DNA). Mikäli kehittyvä organismi altistuu pitkäkestoiselle sensoriselle deprivaatiolle, kosketuksen puutteelle tai krooniselle stressille, jatkuva korkea kortisolipitoisuus inhiboi prefrontaalisen korteksin eli otsalohkon etuosan synaptista kehitystä. Koska prefrontaalinen korteksi toimii amygdalan inhibitorisena jarruna, tämän arkkitehtuurin kehityshäiriö johtaa tilanteeseen, jossa liskoaivot dominoivat toiminnanohjausta. Järjestelmästä puuttuu tällöin neurologinen suodatin ja jarrukapasiteetti.
Ikääntymisprosessi eksaseroi tätä alttiutta entisestään hermoston luonnollisen degeneraation kautta. Kun neokortikaalinen neuronikanta ja aivojen glukoosiaineenvaihdunta iän myötä heikkenevät, prefrontaalisen korteksin energiankulutus ja sen suorittama inhibitorinen kontrolli pettävät. Tällöin syvällä väijyvät liskoaivot ja niiden laukaisuherkkä

liipaisin, amygdala, vapautuvat kortikaalisesta sääntelystä. Koska iäkkäiden aivojen endogeeninen dopamiinituotanto on usein debytoitunut, limbinen järjestelmä hakee kompensaatiota neurokemiallisesta kiihtymyksestä. Viha, katkeruus ja affektiivinen raivo toimivat tällöin tehokkaina neurokemiallisina stimulanteina, jotka pakottavat degeneroituneen hermoston synapsit hetkelliseen korkeajännitetilaan tuottamalla raakoja dopamiini- ja adrenaliinipiikkejä. Organismista tulee siten täydellisesti biologisen ohjelmointinsa ja liskoaivojensa armoilla toimiva orja.

LYÖ SINÄ MINUA, NIIN MINÄ LYÖN SINUA

Masokistit, sadistit ja sadomasokistit ovat kaikki henkilöitä, jotka korvaavat seksuaalisen nautinnon väkivallasta, tuskasta ja kivusta saatavalla tyydytyksellä! Masokisti on henkilö, joka saa seksuaalista nautintoa "joutuessaan" alistetuksi, nöyryytetyksi, sidotuksi, pahoinpidellyksi tai saadessaan kärsiä jollain muulla vastaavalla tavalla, kuten vaikka perisynnin tai kadotuksen ja kuoleman pelossa. Kirjassaan ”Rakkauden vaikea taito” Fromm kirjoittaa:

Masokistinen ihminen pakenee eristyneisyyden ja erillisyyden tunnetta, jota hän ei voi kestää, liittämällä itsensä toisen ihmisen osaksi ja jäseneksi ja antamalla tämän toisen ihmisen johtaa, ohjata ja suojella häntä, ikään kuin hän ei lainkaan voisi elää ilman tätä toista. ***Olkoon ihminen tai Jumala, sen olennon valta, johon liitytään, koetaan rajattomaksi: hän on kaikki, minä en mitään, paitsi osana tätä mahtavaa.*** *Toisen mahtavamman osana minä olen samalla osa toisen mahtavuutta, valtaa ja turvallisuutta.* ***Masokistisen ihmisen ei tarvitse tehdä mitään ratkaisuja eikä ottaa mitään riskejä; hän ei ole koskaan yksin – mutta hän ei ole riippumaton; hän ei ole kokonainen, hän ei ole henkisesti vielä edes syntynyt ihmiseksi.***

Sadisti puolestaan on henkilö, joka saa seksuaalista nautintoa henkisen tai fyysisen kärsimyksen (rangaistuksella uhkaaminen) tuottamisesta, kuten kirkkoisät tekevät syntisille, toiselle osapuolelle. Kirjassaan “Tuhoava ihminen” Erich Fromm kirjoittaa:

Sadisti ihailee ja rakastaa niitä, joilla on voimaa ja alistuu heidän valtaansa ja hän halveksii ja haluaa vallita niitä jotka ovat voimattomia eivätkä kykene taistelemaan vastaan*... Sadismilla ei ole minkäänlaista käytännön päämäärää; se ei ole arkipäiväistä vaan antaumuksellista.* ***Se on voimattomuuden muuntamista kaikkivoipaisuuden kokemukseksi, se on henkisesti rampojen uskontoa... Sadismi naamioituu useissa tapauksissa ystävällisyydeksi ja joksikin sellaiseksi, joka näyttää tietyissä tilanteissa tiettyihin henkilöihin kohdistuvalta hyväntahtoisuudelta.***

Sadisti pätee aina tämä sääntö: minun on alistuttava korkeampien voimien edessä – mitä ne sitten ovatkin – mutta heikompia, heitä minä valvon, sivistyneesti sanottuna paimennan.
Sadisti on hellä perheenisä, asiallinen esimies ja hyvä toveri, hymyilevä, siisti ja kohtelias, pukeutuu moitteettomasti, tukka on lyhyt, omaa käytöstavat, käyttää oikein haarukkaa ja veistä, osallistuu, jopa järjestää hyväntekeväisyyskeräyksiä, sekä käy säännöllisesti kirkossa, aivan kuten Euroopan verikoiraksi kutsuttu Heinrich Himmler, joka 1943 julisti:

Yhden periaatteen tulee ehdottomasti olla ensimmäinen SS-miehen kohdalla: hänen täytyy olla rehellinen, kunnollinen, uskollinen ja toverillinen omia verikumppaneitaan kohtaan mutta ei ketään muita. Minulle on samantekevää, mitä tapahtuu venäläisille tai tšekeille. Me pidämme huolen siitä hyvästä verestä, jota muiden kansojen purossa ehkä on, ryöstämällä heidän lapsiaan, jos se on tarpeen, ja kasvattamalla heidät omiemme joukossa. Se, elävätkö muut kansat yltäkylläisyydessä vai kuolevatko ne nälkään, kiinnostaa minua vain sikäli kuin me tarvitsemme orjia omaan kulttuuriimme; muussa tapauksessa se ei kiinnosta minua. Kuoleeko tankkikaivantojen rakentamisen yhteydessä 10 000 venäläistä naista vai ei kiinnostaa minua vain sikäli, tulevatko esteet valmiiksi palvelemaan Saksaa. ***Me emme koskaan ole julmia emmekä sydämettömiä, milloin se ei ole tarpeen.***

Sadomasokismissa taas yhdistyvät sekä sadistiset että masokistiset piirteet. Sadomasokismi ei ole pelkästään seksuaalista poikkeavuutta, kuten hyvin yleisesti ja todella mielellään kuvitellaan, vaikka se ilmeneekin hyvin selvästi joidenkin ihmisten seksuaalisessa kanssakäymisessä, joko nöyryyttävänä alistamisena, ruoskaa heiluttavana, mustiin nahkavaatteisiin pukeutuneena dominana tai nöyränä alistumisena, suukapuloituna ja narutettuna siementötterönä. Nämä ihmiset, kuten esimerkiksi "korkea-arvoiset esipaimenet", nauttivat luottamuksen, läheisyyden, kosketuksen ja lämmön sijaan pelon, kivun ja tuskan tuottamisesta (syntisten pelottelusta, oman kohtalon ja hylkäämisen pelosta), eivätkä he pidä tätä luonnottomuutta mitenkään epäluonnollisena tai outona, hehän ovat aivan "terveitä", yhteiskunnan tuiki normaaleja jäseniä, naapureitamme, henkisesti vammautuneita rakkaudettomuuden uhreja. Ja vaikka Fromm toteaa tyhjentävästi sadismista seuraavaa, niin nämä samat sadismin tekijät ovat myös masokismin ja sadomasokismin taustalla:

Sadistisuutta lisäävät kaikki sellaiset tekijät, jotka saavat lapsen tai aikuisen tuntemaan itsensä tyhjäksi ja voimattomaksi. ***Tällaista on kaikki pelkoa herättävä, kuten esimerkiksi väkivaltaiset rangaistukset, toisin sanoen sellaiset, joiden ankaruutta ei ole tarkasti rajattu, jotka eivät ole selvässä suhteessa rikkomukseen, vaan jotka ovat mielivaltaisia, rankaisijan sadistisuutta tyydyttäviä ja pelottavan voimakkaita.*** *Lapsen temperamentti voi olla sellainen, että tämän tapainen pelko muuttuu koko hänen elämäänsä hallitsevaksi voimaksi,* ***hänen henkinen eheytensä alkaa vähä vähältä murtua, hänen itsekunnioituksensa heikkenee ja lopulta hän on ehkä joutunut pettämään itsensä niin usein, ettei hänellä enää ole identiteettituntoa, ettei hän enää ole hän.***

Sadisti siis ihailee ja rakastaa syvällä sisimmässään niitä (esimerkiksi Herra Demonia), joilla on voimaa ja alistuu mielellään heidän valtaansa. Samaan aikaan hän halveksii ja haluaa hallita niitä, jotka ovat häntä heikompia, voimattomampia, eivätkä kykene puolustamaan itseään (kaitsettava lauma). Aina pätee tämä sama sääntö: minun on alistutta-

va korkeampien voimien edessä – mitä ne sitten ovatkin – mutta heikompia, heitä minä valvon, sivistyneesti sanottuna paimennan.
Alkukristittyjen uskon puhtautta ja Uuden testamentin totuudellisuutta punnitaan usein ensimmäisten kristittyjen valmiudella kärsiä marttyyrikuolema. Tapio Puolimatka kirjoittaa:

Toisin sanoen ihmiset, jotka joutuivat kokemaan vakavaa yhteiskunnallista syrjintää, taloudellisia menetyksiä, vainoa ja jopa elämään kuolemanvaarassa sen tähden, että heistä tuli Jeesuksen seuraajia, eivät olleet kiinnostuneet muusta kuin irrallisista Jeesusta koskevista kertomuskatkelmista. Minkä varassa he naturalististen [Raamatun] *tutkijoiden oletuksen mukaan vaaransivat oman ja lastensa elämän?*

En tiedä naturalististen raamatuntutkijoiden olettamuksista, mutta ilman ainuttakaan lisäolettamusta on ilmiselvää se, että alkukristittyjen muodostamien ensimmäisten seurakuntien rivijäsenet olivat masokisteja. Pelko Helvetin ikuisesta kidutuksesta ylitti kuolemanpelon. Niinpä nämä ihmiset kerjäsivät nauttiakseen sairaalloisen kiihkeästi osakseen tulleesta huomiosta; kidutuksesta ja vainosta. Ja näiden seurakuntien esipaimenet olivat epäilemättä tyypillisiä sadomasokisteja. Heille kaitsettavien pelottelu Herran vihan varjossa oli mielihyvän ehtymätön lähde. Oli todella suurenmoinen nautinto panetella ja pilkata huonompia, pakanoita.
Sadismi, masokismi ja sadomasokismi ovat kaikki nyky-yhteiskunnassa ihmisen aivan "normaaleita ja terveitä" luonnetyyppejä, koko elämän pituisia sairaskertomuksia: lyö sinä minua niin minä lyön sinua tai jotain toista, ketä tahansa, jopa itseäni. Ja koska sadismi, masokismi ja sadomasokismi ovat kaikki suoraa seurausta kristinuskon moraalisesta kehdosta, niin niitä, ei edes narsismia, kateutta tai ahneutta, lueta lainkaan sairaudeksi, koska ne ovat keskuudessamme ensinnäkin niin yleisiä henkisiä sairauksia, toiseksi luokittajat itsekin sairastavat varmasti jotakin (joitakin) näistä sairauksista ja kolmanneksi, nuo sairaudet tuottavat ”iloa” ja ”riemua” muodossa tai toisessa niihin sairastuneille!
Aivan samoin psykopatia, vaikka se ei tuotakaan ”iloa” tai ”riemua” sitä "sairastavalle", koska psykopaatti on "tunteeton" (siten kuin me tunteet käsitämme), on viralliseen tautiluokitukseen kuulumaton luonnehäiriö, jota voidaan kuitenkin mitata luotettavasti. Psykopatialle, kuten myös Jahve Demonille, ominaisia piirteitä ovat pinnallinen viehätysvoima, itsekeskeisyys sekä myötäelämiskyvyn, syyllisyydentunnon ja pidäkkeiden puute. Psykopaatille tyypillisiä ovat muun muassa julmuus, epäsosiaaliset teot, vastuuttomuus ja moraalittomuus.
Psykopatia on sadismin kaikkein jalostunein, kylmin ja puhtain muoto. Kun arkipäivän sadismi vaatii usein fyysisen kontaktin, näkyvää kärsimystä tai suoria, karkeita tekoja saadakseen tyydytyksen ja on hyvin usein impulsiivista ja näkyvää, niin Psykopatia sadismin jalostuneimmassa muodossa riisuu sadismista kaiken karkeuden

ja tunteellisuuden. Se siirtää manipuloinnin ja toisen alistamisen puhtaasti pään sisälle, psykologiselle ja taktiselle tasolle. Psykopaatti ei välttämättä kaipaa fyysistä verta, vaan hän nauttii järjestelmällisestä kontrollista, toisen ihmisen itsetunnon, talouden tai elämän murentamisesta, ja hän tekee sen täysin kylmästi, hymyillen ja ilman katumusta, vailla minkäänlaista omaatuntoa. On kun hän eläisi irrallaan vallitsevasta todellisuudesta. Psykopatia on sadismia, joka on muuttunut strategiseksi ja näkymättömäksi instrumentiksi. Tunnetuin tutkimus tästä aiheesta on brittiläisen psykologin Kevin Dutton tekemä laaja kyselytutkimus, joka julkaistiin kirjassa *The Wisdom of Psychopaths*. Sen mukaan kymmenen ammattiryhmää, joissa esiintyy suhteellisesti eniten psykopaattisia piirteitä, ovat seuraavat:

1. **Yritysjohtajat (CEO):** Korkein edustus. Kyky tehdä säästö- tai irtisanomispäätöksiä kylmästi ja strategisesti ilman henkilökohtaista tunteilua.
2. **Asianajajat:** Vaatii kykyä ajaa asiaa ja manipuloida argumentteja välittämättä moraalisesta puolesta, usein suuren yleisön tai paineen alla.
3. **Median työntekijät (erityisesti televisio ja radio):** Pinnallinen viehätysvoima, esiintymishalu ja kyky pitää hermot kurissa suorassa lähetyksessä.
4. **Myyntimiehet / Myyntijohtajat:** Puhdas tuloshakuisuus, kyky manipuloida asiakasta ja verkostoitua hyötymielessä ilman aitoa kiinnostusta ihmisestä.
5. **Kirurgit:** Toisin kuin muilla lääkäreillä, kirurgilta vaaditaan kykyä irrottautua empatiasta leikkaustilanteessa; potilas on käsiteltävä mekaanisena kohteena, jotta käsi ei tärise kriittisellä hetkellä.
6. **Lehtimiehet / Toimittajat:** Kyky hankkia tietoa säälimättömästi, puskea läpi esteistä ja raportoida kriiseistä kylmästi.
7. **Poliisit:** Valta-asema, kurinalaisuus ja tarve toimia vaarallisissa tai arvaamattomissa tilanteissa ilman pelkoa.
8. **Papisto / Uskonnolliset johtajat:** Tarjoaa valmiin rakenteen toisten ihmisten kontrollointiin, luottamuksen saavuttamiseen ja oman aseman pönkittämiseen yhteisössä.
9. **Kokit / Keittiömestarit:** Äärimmäisen hierarkkinen, stressaava ja aggressiivinen ympäristö, jossa vaaditaan täydellistä kontrollia ja muiden käskyttämistä sekuntiaikataululla.
10. **Virkamiehet / Julkisen hallinnon johtajat:** Valta muiden asioiden yli, byrokraattinen suojamuuri ja kyky pyörittää järjestelmiä ilman henkilökohtaista vastuuta yksittäisistä ihmisistä.

Yhteinen tekijä näille kaikille on valta, status ja mahdollisuus kontrolloida joko ihmisiä, informaatiota tai tilanteita. Vastakohtana vähiten psykopaattisia piirteitä löytyy aloilta, jotka perustuvat puhtaasti toisten auttamiseen ja aitoon empatiaan, kuten hoitoalalta, sosiaalityöstä ja opetuksesta.

Kun tutkitaan ihmisiä ammattinimikkeiden ulkopuolella niin ne henkilöt, jotka hakeutuvat aktiivisesti valtiollisen ja yhteiskunnallisen vallan ytimeen, psykopatian alalajit –

erityisesti narsismi ja machiavellismi (jotka yhdessä muodostavat niin sanotun pimeän triadin) – korostuvat äärimmäisellä tavalla.

Poliitikon asemassa yhdistyvät kaikki ne mekaaniset tekijät, jotka vetävät puoleensa kaikkein jalostuneinta sadismin ja kontrollin muotoa:

- **Absoluuttinen valta ja resurssien hallinta:** Mahdollisuus säätää lakeja, jotka vaikuttavat miljoonien ihmisten elämään, talouteen ja vapauteen.
- **Jatkuva julkinen huomio ja esilläolo:** Alusta, jossa pinnallinen viehätysvoima ja kyky puhua mustaa valkoiseksi ovat suora edellytys pärjäämiselle.
- **Vastuun puute:** Päätösten seuraukset voidaan aina mekaanisesti vierittää järjestelmän, edellisen hallituksen tai muiden puolueiden syyksi, jolloin henkilökohtaista katumusta tai vastuuta ei tarvitse kantaa.

Koska vallanhimo on rakkauden korvaustoiminto, puutostila, vihan ja rakkauden toisiinsa sulautumisen synnyttämä kemiallinen reaktion, lehtolapsi, niin tuo tyhjiö on pakko yrittää oman henkisen tasapinon säilyttämisen vuoksi täyttää ulkoisella kontrollilla, koska sisältä puuttuu aito fysiologinen ja henkinen yhteys muihin ihmisiin.

Politiikka ja poliittinen kähmintä tarjoaa tälle rakkauden puutostaudille täydellisen operatiivisen alustan. ”Virustartunnan” tunnusmerkit:

- **Etupiiriajattelun synnyttämä kupla:** Kun poliitikko asettaa oman ja puolueensa edun etusijalle, päätöksenteko irtoaa käytännön jokapäiväisestä elämästä. Olemassaolosta tulee pelkkää taktista asemasotaa ja resurssien jakamista omalle ryhmälle ja omille etupiireille.
- **Irrallisuuden absurdius:** Koska päätökset tehdään keinotekoisen edunvalvonnan ja puoluekurin ehdoilla – eikä sen mukaan, mikä on todellista tai toimivaa, käytännöllistä, lopputulokset ovat usein täysin mieltä vailla. Järjestelmä tuottaa lakeja ja sääntöjä, jotka sotivat suoraan tervettä maalaisjärkeä vastaan.
- **Tartunnan lebackground ja voittokulku:** Absurdi irrallisuus elämästä pakottaa koko muun yhteiskunnan, vaalikarjan mukautumaan vääristyneisiin ja puolueellisiin sääntöihin. Puolueellisuus luo ympärilleen pelkoa, epävarmuutta ja lisää sitä samaa kontrollin ja selviytymisen tarvetta, jolloin virus, kylmä, manipuloiva ja tunteeton toimintamalli, monistuu ja leviää alaspäin aina ruohonjuuritasolle asti.
- **Matala pääsyvaatimus ja helpoin tie:** Jos ihmisellä ei ole kykyä tai kärsivällisyyttä menestyä aloilla, joilla vaaditaan todellista substanssiosaamista (kuten tiede, tekniikka, käsityö tai vaativa ammattitaito), eikä hän osaa, eikä hänen itse asiassa tarvitse osata mitään, politiikka tarjoaa pienelle miehelle tai naiselle väylän suoraan huipulle. Pääsyvaatimukseksi riittää pelkkä kyky miellyttää äänestäjää pintapuolisesti omin kuvin, vaalimainoksin, toimia linssiluteena.
- **Työkalut (tekohymy, totuuden kierto ja sössötys):** Koska todellista tulosvastuuta tai mitattavaa faktaa ei ole, poliitikon tärkeimmiksi työkaluiksi muodostuvat tekohymy, valehtelu ja välttävä ”sössötystaito”, naistenlehtien ”syvähaastat-

telut eli kyky puhua pitkään sanomatta yhtään mitään konkreettista tai vastaamatta yhteenkään ainoaan esitettyyn kysymykseen.

- **Valokeila vs. huumeriippuvuus:** Julkisuus ja valokeila toimivat täydellisenä polttoaineena sisäiselle tyhjiölle, rakkauden puutostaudille. Kun oma asiantuntemus ja taito, ei riitä tuomaan arvostusta, se korvataan keinotekoisella julkisella statuksella ja vallan tunteella salamavalojen piirittämänä.

Sadismin jalostunein muoto, yhteiskuntakelvollinen psykopatia muuttuu huomaamatta koko järjestelmätasolla riehuvaksi epidemiaksi. Psykopatia ei ole pelkkää yksittäisen ihmisen hulluutta, vaan yhteiskunnallinen virus, joka ruokkii itse itseään ja jonka tartuntariski on erittäin korkea.

Molemmat, sekä sadismi, että psykopatia, aiheuttavat kärsimystä ja tuskaa ulkopuolisille, mutta se ei ole vain kristinuskon hellimän kaksinaismoraalin pohjalle rakentuvan yhteiskuntamme mielestä kuitenkin tuiki tavallista ja normaalia, kotioloissakin tervettä yhteiskunnallista toimintaa, tunteiden näyttämistä, yhteiskunnassamme vallitsevan kaksinaismoraalimme kivijalka, luottamuksen, läheisyyden, kosketuksen ja lämmön sijaistoiminto!

PSYKOLOGISET PUOLUSTUSMEKANISMIT

Kuinka viha kylvetään huomaamtta, jotta voidaan myöhemmin pyöritellä silmiä huuli pyöreänä ja päivitellä, että kyllä ne videopelit sitten ovat kamalan kauheita? Matteuksen ilosanomasta löytyvät Jeesuksen sanat:

Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun ***suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä*** (Matt.23.13)

kertovat tyhjentävästi miksi kristittyjen tai minkään muunkaan uskonnollis-aatteellisen yhteisön kaikkinaiseen hyväntekeväisyyteen tulee suhtautua hyvin suurella varauksella, eikä heidän kanssaan tule ainakaan hymistellä, mistään veljeilystä puhumattakaan. On totta, että ihmiset tarvitsevat aineellista ja henkistä apua, mutta onko aineellisen avun antamisessa mitään mieltä, jos se tapahtuu käsi kädessä henkisen pahoinpitelyn kanssa, sen saattamana, sen ylläpitämiseksi sekä edistämiseksi. Ja että kirkon sosiaalityöntekijätkö eivät muka tiedä, kuten eivät Kolmannen valtakunnan avustustyöntekijätkään tienneet "*Talviapu*"-keräyksen yhteydessä, mitä he tekevät, mikä on avun antajan perimmäinen taka-ajatus? Wikipedia:

(Natsien) ***Talviavulla oli myös henkinen ulottuvuus****, sillä sen oli tarkoitus lujittaa saksalaisten keskinäistä yhteyttä ja solidaarisuutta ja täten lujittaa ”kansanyhteisöä”*

Aivan samoinhan kuin natsien avustustyöllä, kirkon avustustyöllä on *henkinen ulottuvuus*, sillä sen tarkoitus on ylläpitää kiiltokuvaa kristittyjen lähimmäisenrakkaudesta ja lujittaa näin kansan kaksinaismoraalia! Ovathan kaksinaismoraali ja sukupuolisuus, seksuaalinen häpeä, ihmisten henkinen pahoinpitely, avustustyöntekijöiden itsensäkin omimia "*kristillisiä arvoja*", kristinuskon oleellisimpia tunnusmerkkejä.

Kavahtakaa vääriä profeettoja (ja koko kirkon henkilökuntaa)*, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa, mutta* ***sisältä ovat raatelevaisia susia*** (Matt.7:15)

Kristillisistä arvoista, lammastenvaatteet, kaksinaismoraali ja seksuaalinen häpeä, ovat yhteiskunnassamme jopa ateistienkin ikioma käyttäytymismalli:

heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä **he sanovat, mutta eivät tee** (Matt.23:3)

Kristityt levittävätkin huomaamattomasti jo varhaiskasvatuksesta alkaen kaksinaismoraalinsa myrkkyä aina uusille sukupolville, niin että siitä tulee aina uuden sukupolven alitajuinen ja ensisijainen käyttäytymissääntö.

Ulla-Maija Arola, Timo Kouki, Miikka ja Tapio Ruokanen kertovat kristittyjen harjoittamasta käytännön aivopesusta uskonnon oppikirjassaan "*Uskonto ja maailmankatsomus*" (WSOY, 1995) seuraavaa:

Kristillinen perinne siirtyy yhä uusille sukupolville kirkon pyhien toimitusten, jumalanpalveluselämän ja kasvatustoiminnan, kotien uskonnollisen kasvatuksen sekä koulun uskontokasvatuksen välityksellä

Aarni Voipion kirjoittama ja Suomen pyhäkouluyhdistyksen 1923 kustantama ja aina yhä yhtä ajankohtainen lapsukaisten ”vanginvartijoille” suunnattu kirjanen ”*Lapsisielutiedettä pyhäkouluopettajille*” ilmestyi aikana, jolloin kristityt olivat juuri alkaneet siirtyä ”lähetys”- ja kasvatustyössään hakkaamisesta, kurittamisesta, pakkosyötöstä ja uhkailusta "hienotunteisimpiin" ja "tahdikkaampiin", toisin sanoen ”ihmisystävällisempiin” aivopesumenetelmiin.

Lapsimaailma on muuan sellainen portti, josta Kristuksen sotajoukon on hyökättävä sisälle*… Sielutiede osoittaa, millä tavalla kasvattajan on lasta kohteleminen… Kristityille on pääasia, että lapsille jää muistitietoa pyhäkoulusta ja* ***vielä tärkeämpää olisi saada jättää pysyvä jälki lapsen tottumuksiin ja tapoihin****… lienee useimmissa kääntymistapauksissa eräänlainen esityö välttämätöntä.*
Lasten sielu on pyhäkoulutyölle täysin viljelykelpoista maata*... Vanhastaan on koetettu tukea lasten omaatuntoa* ***vetoamalla kahteen asiaan****, joihin nähden lapsella on luonnostaan mielenkiinto ja jotka siis välittömästi kuuluvat lapsen harrastuspiiriin.* ***Ne ovat rangaistus ja palkka****... **Lapsen omaatuntoa on tuettava liittämällä aina synti ja rangaistus yhteen ja samoin vanhurskaus ja Jumalan mielisuosio yhteen...***
On hyveitä, kuten nöyryys, joita lapset eivät kykene välittömästi ihailemaan

Eli nöyryydestä, nimenomaan ylempien edessä matelemisesta, tottelemisesta, on lasten mieleen polttoraudalla, aina alitajuntaa myöten, ehdottomasti syövytettävä kunnioitettava hyve. Ja Voipio erittelee kasvatuspropagandaansa kuin konsanaan Adolf Hitler yksityiskohtaisesti:

Lapsissa on kasvatettava elävää Jumala-suhdetta herättämällä heissä luottamusta Jumalaan. ***Luottamuksen herättäminen tapahtuu vetoamalla lasten helposti viriävään turvattomuuden tunteeseen ja suojelevan avun tarpeeseen****… **Uskonnollisella kasvamisella on myöskin toinen puoli, nimittäin kuuliaisuuden varttuminen****…Lasten uskonnolliset ja siveelliset tunteet on yhdistettävä herättämällä heissä kuuliaisuutta…* ***Ne voimakkaasti tunneperäiset mielentilat, joiden kautta uskonnollinen murros etupäässä tapahtuu, ovat synninhätä ja armon käsittäminen****, jotka yhdessä muodostavat uskonnollisen kääntymyksen.*

Eli lapsukaisen mielen "kevätkyntö" vihankylvötöitä eli aivopesun aloitusta varten on tehtävä pelottelemalla tätä rangaistuksella ja tietysti lupailemalla palkintoa. Kirjoittaja Aarni Voipio sanookin suoraan, että lapsilla herää helposti turvattomuuden tunne ja suojelevan avun tarve! Tilaisuudesta on otettava vaarin. Voipio:

Pyhäkoulun tulee syventämällä lasten siveellistä ihailua ja siveellistä inhoa herkistyttää lasten omaatuntoa.

Eikö tämä Voipion lause *siveellisen inhon syventämisestä* muka ole kristittyjen harjoittamaa aitoa henkistä pedofiliaa? Hyi helvetti!
Lastensuojelun Keskusliiton tutkimuksen mukaan vuonna 2021 suomalaisista lapsista ainakin 44 % rangaistiin fyysisellä kuritusväkivallalla, vaikka ruumiillinen kuritus on maamme laissa kielletty! Yhteiskunnassamme vanhempien lapsiinsa kasvatuksen nimissä kohdistamat fyysisen väkivallan muodot ovat tutkimuksen mukaan muun muassa **tyrkkiminen, töniminen, ravistelu, riepottelu, tukistaminen, läpsiminen, läimäyttely, lyöminen, potkiminen, nyrkillä ja esineellä lyöminen, piiskaaminen, sekä selkäsauna!**
National Child Traumatic Stress Network, (lyhennettynä NCTSN), on kerännyt lasten suullista hyväksikäyttöä koskevaa tietoa. Järjestön mukaan psykologinen hyväksikäyttö on yleisin väkivallan muoto:

Peitämme lapsen verbaalisen hyväksikäytön kutsumalla sitä muilla nimillä. Annamme oikeutuksen lapsen verbaalisen hyväksikäytön kutsumalla sitä esimerkiksi lapsen ”opettamiseksi” tai ”kasvattamiseksi” parhaaksi katsomallamme tavalla.

Lapsiin kohdistunut henkinen väkivalta on ruumiillista väkivaltaa paljon yleisempää ja usein hyvin hienovaraista! Vanhempien lapsiin kohdistama henkinen väkivalta ilmenee muun muassa esimerkiksi **huutamisena.** Pittsburghin ja Michiganin yliopistojen yhteisessä tutkimuksessa todettiin (IL 7.9.2013 Child Development's):

Lapsilleen huutavat vanhemmat voivat vahingoittaa lasta tavalla, jota voi verrata lyömisen aiheuttamiin seurauksiin. Tällaisia ongelmia ovat esimerkiksi masentuneisuus ja aggressiivinen käytös. Huutaminen vahingoittaa lapsen minäkuvaa. Se saa heidät tuntemaan kyvyttömyyttä ja uskomaan, että he ovat arvottomia ja hyödyttömiä.

Lapsiin kohdistunut henkinen väkivalta on monenkirjavaa. Se ilmenee muun muassa **haukkumisena, mitätöintinä, esineiden heittelynä, uhkailuna, kiroiluna sekä mykkäkouluna, huutamisena, rähjäämisenä, syyttelynä, nälvimisenä, loukkaamisena, pelotteluna, kyykyttämisenä, kyttäyksenä, kiristyksenä, jäähyttämisenä, verbaali-**

sena pahoinpitelynä, sekä naistenlehtien äideille kasvatusohjeeksi yleisesti suosittelemana **eristämisenä** esimerkiksi toiseen huoneeseen tai kaappiin sulkemisena**.**
Ylivoimaisesti eniten vanhempien lapsiinsa kohdistama pahoinpitelyn muoto on kuitenkin RAKKAUDEN PUUTE! Mielen ihmeet verkkosivusto (mielenihmeet.fi/psykologia/page/13/) kertoo yleistajuisesti:

Riittävä psykologinen kehitys lapsissa edellyttää rakkautta. *Tämä tarkoittaa, että kaikki se rakkaus, jota lapsi saa lapsuudessaan, heijastuu hänen kehityksessään. Tällä tavalla hänelle kehittyy vuosien myötä selkeä identiteetti ja itsevarmuutta.*
Lapselle kehittyy voimakas identiteetti, kun hänelle on annettu tarpeeksi rakkautta. *Rakkaus saa hänet oppimaan mitä odottaa ulkopuoliselta maailmalta.*
Merkit rakkauden puutteesta lapsissa kertovat ongelmasta lapsen ja vanhempien välisessä suhteessa. Ongelmalla on tapana olla jotain syvällisempää: tavallisesti se voi olla seurausta lapsen tarpeiden laiminlyömisestä.
Tämä saattaa saada aikaan monenlaisia ongelmia lapsen kehityksessä. Näille lapsille saattaa esimerkiksi kehittyä ristiriitaista tai aggressiivista käyttäytymistä, tai sitten he saattavat kokea voimakasta epävarmuuden ja epäluottamuksen tunnetta.
Jos lapsi kuuluu huonosti huolta pitävään ympäristöön, hänelle saattaa olla vaikeaa tunnistaa tunteita, mutta myöskin sosiaalisia normeja. Lisäksi hän ei ehkä kykene tunnistamaan ihmisten tunteita ja nähdä niiden yhteyttä eri asioihin, olivat nämä tunteet sitten positiivisia tai negatiivisia.
Nämä lapset ovat paljon haavoittuvaisempia, vaikka he pitäisivät tunteensa sisällään. On todella tavallista, että emotionaalisesta epätasapainosta kärsivä lapsi osoittaa heikkoja sosiaalisia taitoja. Myöskin näistä ongelmista kärsivät lapset osoittavat vähän kunnioitusta muiden tunteita kohtaan. Tämä lisää heidän turhautumistaan, muiden ymmärtämisen puutetta, ja vihaa maailmaa kohtaan. Ja lopuksi, rakkauden puutteesta kärsivät lapset osoittavat suurta epävarmuuden tunnetta.

Kasvatuksen varjolla tapahtuva lapsen hyväksikäyttö, henkisen ja ruumiillisen väkivallan eri muodot kuorrutetaan tunnekylmyydellä, välinpitämättömyydellä eli henkisellä heitteillejätöllä, laiminlyönneillä, arestilla, lapsen omistamien esineiden takavarikolla, jalkapantaa muistuttavalla ylenpalttisella holhoamisella ja/tai lapselle rajoja määrittelemättömällä tai ylineuvottelevalla kasvatuksella, jopa pumpulissa kasvattamisella ellei peräti annetuilla lahjuksilla, "vastikkeettomalla" yltäkylläisyydellä sekä lasten ylisuojelulla – lasten invalidisoinnilla. Ja hyväksikäytettyjen lasten joukosta löytää myös **"henkisen pedofilian uhreja" eli lapsia, joiden luonnollinen seksuaalisuus on tukahdutettu jo varhaislapsuudesta alkaen häpeällä ja pelolla sekä mielikuvilla seksuaalisuuden likaisuudesta -** "keinot ovat monet, sano mummo, kun kissalla pöytää pyyhki."

Vuoden 2013 Suomen valtakunnallisen lapsiuhritutkimuksen mukaan joka vuosi siis noin miljoona (1 000 000) alle 16-vuotiasta suomalaista lasta joutuukin elämään lähinnä heidän vanhempiensa heihin kohdistaman väkivallan pyörteessä. Yhteiskunnallisesta keskustelun ja tekemättömien toimenpiteiden perusteella voi havaita, että lasten kohtalo ja vallitsevan väkivallan alkuperä ei oikeasti ketään kiinnosta!
Niinpä kun yksilön varhaislapsuudessa (jo kohdussa raskausaikana äidin kadotuksen pelko siirtyy sikiöön verenkierron välityksellä) hellyyden ja läheisyyden, kosketuksen sijasta tunteiden "taikinasaaviin" kaadetaan kaikki **kristillisen arvomaailman sisältämät psyykkisten häiriöiden taustatekijät, kaikkinaisen, niin henkisen kuin ruumiillisenkin väkivallan syyt, pelon lietsonta, rangaistuksella uhkailu sekä palkinnolla lupailu, yhteinen syyllisyys** (perisynti), **yleinen läheisyyden pelko, seksuaalisuuden, sukupuolisen nautinnon, oman kehon ja kaikkinaisen suvunjatkamisen sekä sukupuolielinten ja alastomuuden häpeä. Osa sivistyneenkin yhteiskunnan jäsenistä kannattaa yhä myös yhdyntäkieltoa ilman suvunjatkamistarkoitusta sekä ehkäisy- ja raskauden keskeytyskieltoa sekä suhtautuu itsetyydytykseen kuin ruttoon, torjuvasti**. Ja samaan aikaan selibaattia suositellaan ainoana oikeana ratkaisuna **sukupuoliseen haluun** sekä **sukupuoliseen poikkeavuuteen suhtaudutaan inhon** ja **kauhun sekaisilla kielloilla**, niin pelon, vihan ja häpeän sekahedelmäsoppa on valmis kiehumaan yli. Itsetunto ja mahdollisesti jopa uhrin aivot (esimerkiksi valkean aineen kehittymättömät radat ja poikkeavat määrät, solutuho sekä seretoniinin puute) vaurioituvat kelpaamattomuudesta, mitättömyydestä, sairaalloisesta mustasukkaisuudesta, sukupuolisesta kyvyttömyydestä ja voimattomuudesta sikiävästä vihasta.
Kun kaksinaismoralisti näyttää myös hyvää esimerkkiä lapsilleen, kylväessään kaikkialla käytöksellään henkisiä sairauksiaan **kostonhimoa, ahneutta, saituutta, halveksuntaa, ilkeyttä, raakuutta, pahuutta, kateutta, katkeruutta, häpeää, inhoa, julmuutta, ankaruutta, epätoivoa, itsekkyyttä, vihaa, kavaluutta, valheellisuutta, puolueellisuutta, tahdottomuutta, pelkoa, pelkuruutta, riitaisuutta, kieroutta, juonittelua, kaunaa, suvaitsemattomuutta, syrjintää, harhoja, turvattomuutta, röyhkeyttä, nöyryyttä, pakkoa, kuuliaisuutta, petollisuutta ja petturuutta**, niin he eivät käytöksellään ainakaan tue kasvavan lapsen mielenterveyttä! Ja näitä tunteita yhteiskunnassamme pidetään vielä terveinä! Lapsen itsetunto ja jopa aivot vaurioituvat enemmän tai vähemmän ja pahoinpidelty ”ressukka” putoaakin elämän tiellään jännityksen lävistämänä aggressiivisuuden ja/tai alistumisen sudenkuoppaan, ennen kuin elämä on ehtinyt edes vielä kunnolla alkaa.
Lempeä kristitty, kristillisenä kasvattajana tunnettu terapeutti, "*virtahepo olohuoneessa*", Tommy Hellsten etunenässä, suorastaan kehottaa pienten lasten kaltoinkohteluun kirjassaan "*Vanhemmuus – vastuullista vallankäyttöä*" (2009):

***Väkivalta ei ole ongelma, kun sen käyttäjän motiivit ovat eettisesti kestävät**. Kestävät motiivit eivät myöskään johda sellaiseen väkivaltaan, joka satuttaisi tai vahingoittaisi.*

Lujasti kiinni pitäminen, läimäyttäminen tai muu vastaava riittää*. Jos lasta halutaan vahingoittaa, on jo kyse vihansa purkamisesta lapseen*

Väkivaltarikokseen yllyttävä terapeutti Hellsten siis väittää, että eettisesti kestävät motiivit eivät johda sellaiseen väkivaltaan, joka satuttaisi tai vahingoittaisi. Esimerkiksi läimäyttäminen kuuluu Hellstenin hyväksymään väkivalta-arsenaaliin. Psykoterapiaopinnot ovat jääneet puolitiehen henkilöltä, joka esittää:

"Rakkauden käytössä oleva viha tietää aina rajansa ja se on aina tervettä" (Näinhän Pohjois-Koreassakin muuten perustellaan Hellstenin tavoin Kimin suorasuuntaustykeillä osoittamaa "rakkautta" kansaansa kohtaan).

Tosin Hellsten on jälkeenpäin kiistänyt suosittelevansa kirjassaan kurittamista myöntäen, ettei ”*läimäyttää”* -verbi ole sanana paras mahdollinen ilmaisu, mutta kertoo luottavansa siihen, että tekstikohdan tarkoitus selviää asiayhteydestä. Silmiin katsominen ja lujasti kiinni pitäminen muka Hellstenin mukaan riittävät. Mutta Tommy ei kerro missä kulkee raja, kuinka ”*lujasti*” saa ja voi pitää kiinni, ettei kyse ole vangitsemisesta - fyysisestä väkivallasta? Tutkija Lotta Hautamäki Helsingin yliopistosta kirjoittaakin 16.2.2016 artikkelissaan "*Kolme väärää uskomusta mielenterveyshäiriöistä*" (www.skolar.fi/kolme-vaaraa-uskomusta-mielenterveyshairioista/)

Uskomus mielenterveyshäiriöiden yksinkertaisesta geneettisestä selityksestä ei kuitenkaan nykytutkimuksen valossa pidä paikkaansa. Mielenterveyshäiriöt ovat ihmisen elämänkulun myötä muokkautuvan perinnöllisen alttiuden tuloksia, eivät yksinkertaisia geneettisiä sairauksia. Aikuisen ihmisen mielenterveyshäiriöt ovat seurausta vanhempien, lähiympäristön, koulun, sosiaalisten suhteiden ja yhteiskunnalliskulttuurisen ympäristön tuottamista ongelmista.

Käyttäytymistieteilijä ja perinnöllisyyden tutkija Gregory Carey Coloradon yliopistosta toteaa:

"DNA:ssa ei ole sellaista jaksoa, joka tekisi ihmisestä rikollisen"*, Carey sanoo. "Sen sijaan on koko joukko yhteiskunnallisia, persoonallisuuteen liittyviä, aivotoimintaan kytkeytyviä ja muita tekijöitä, jotka sijoittuvat DNA-tason ja rikollisuuden kaltaisen monimutkaisen käyttäytymisen välille.* ***Mielestäni ajatus, että rikollisuus voisi määräytyä geeneistä, on hurjaa teoretisointia tai tieteistarinoiden sepittelyä."***

Silti jopa arvostetut puolustusmekanismiensa sokeuttamat kasvatustieteilijät ja kaiken maailman kallonkutistajat uskottelevat julkisuudessa aivan yleisesti, että väkivallan syyt löytyvät, kuten esimerkiksi kouluampumisia käsitelleet tutkijalautakunnat, esimerkiksi

väkivaltaviihteestä, videopeleistä, kontrollin, resurssien ja kouluterveydenhuollon puutteista, yhteiskunnan kovuudesta, koulutuksen ongelmista, koulujen vähentyneitä resursseista sekä, vaativasta koulumaailmasta. Ihme kun väkivallan syytä ei vieritetä liikalihavuudelle, kulloisillekin hallituskokoonpanoille ja maapallon ilmaston lämpenemiselle sekä väärille kulutustottumuksille. Rikosylikomisario Janne Kaskela Oulusta möläyttikin Ylen iltauutisissa 10.9.2024, että koronavuodet ja niiden jälkeen alkanut Ukrainan sota, ovat vaikuttaneet nuorison pahoinvoinnin, siis väkivallan lisääntymiseen. Kukaan ei kuitenkaan vaivaudu pohtimaan mistä väkivaltaviihde sikiää? Väkivallastako väkivaltaviihde muka kasvaa :)?

<u>Väkivalta ei siis sikiä genetiikasta saati videopeleistä, vaan väkivallasta</u>, joka on seurausta massojen milteipä pakonomaisen orgastisen kaipuun ja vastarakkautta synnyttävien tunteiden tukahduttamisesta, kieltämisestä – synnynnäisten, luonnollisten elämä suojelevien viettien vahingoittamisesta. Väkivallassa on kyse pohjimmiltaan lapsen normaalin ja luonnollisen viettielämän tukahduttamisesta, elämää suojelevan aggressiovietin eriasteisesta vaurioittamisesta, sillä orgastinen kaipuu ja vastarakkautta synnyttävät tunteet ovat tuon elämää suojelevan sekä puolustavan vietin ilmenemismuotoja. Väkivalta on suora seuraus judeo-kristillisen, pelkoon, uhkaan ja palkinnolla lupailuun nojaavista kasvatuksen mädistä hedelmistä - kaksinaismoraalista

Sinäkin haluat varmaan laittaa lapsesi tämän lempeästi hymyilevän kristillisen rikollisjengin sisäoppilaitokseen opiskelemaan eettisesti kestävää väkivaltaa? Veljeilemällä kristittyjen kanssa et voi välttyä myöskään kaksinaismoraaliin pohjautuvilta sanoilta ja teoilta - yleensäkin kohtelulta. Tähän kohteluun kuuluu oleellisesti se, että kaksinaismoralisti totuutta kiertääkseen vaihtaa aina puheenaihetta (kuten esimerkiksi kaikki poliitikot) heti kun hänen omatuntonsa aloittaa soimaamisen. Kaksinaismoralistilta puuttuu kyky olla rehellinen edes itselleen! Tai ellei vaihdettavaa puheenaihetta löydy, niin sitten kaksinaismoralisti vaikenee, kuten vaikkapa kristittyjen tekemistä hirvittävistä rikoksista yhteiskuntaa ja ihmisyyttä vastaan viimeisen lähes 2000 vuoden aikana. Eikä kristittyjen, eikä kenenkään muun kaksinaismoralistin kanssa ole mitään mieltä väitellä tai antautua edes keskustelemaan. Heidän ajatustoimintaansa lamauttavan aivovaurio ei ole peräisin perisynnistä, vaan vaurio on puhtaasti moraalinen - heidän vanhempiensa heihin kohdistaman vahvuudeltaan eriasteisen fyysisen ja/tai psyykkisen väkivallan seurausta, joten he eivät siksi edes tiedä mitä tekevät. Heille paha on hyvää, viha rakkautta! He kaikki ovat läpikäyneet saman aivopesun, eivätkä he ymmärrä sitä, koska järjen huuhteluaine nimeltä kaksinaismoraali on vienyt heiltä ymmärryksen! He ovat kaksinaismoraalin vankeja. Anthony Storr totesikin sarkastisesti:

***Kaikki lapset joutuvat aloittamaan elämänsä vankilassa**. Vanginvartijoina ovat lapsen omat vanhemmat, olivatpa he sitten lempeitä tai ankaria.*

Onkin uskomatonta itsetyperyyttä väittää, kuten kristityt tekevät, että yksi kielletty hedelmä on aiheuttanut maailmanlaajuisen aivotoiminnan vaurioitumisen, koska kyse on perisynnin sijasta jokaisen aivan ikiomasta psykologisesta puolustusmekanismista - puolustusmekanismeistamme juontuvasta älyttömästä järjenvastaisesta käyttäytymisestämme säkkipimeän, järjen valon tukahduttaman kaamoksen keskellä.
Puolustusmekanismien tarkoituksenahan on auttaa meitä suojautumaan niiltä totuuksilta, jotka omaamamme kaksinaismoraalin vuoksi satuttavat meitä, kun kuulemme niitä. Kuultuna nämä epämiellyttävät totuudet vahingoittavat minuuttamme, vähentävät itserakkauttamme ja tuhoavat minäkuvaamme kuin hiiri, joka järsii juustoa. Harvat ihmiset hyväksyvät sellaista osa itseään, jota he inhoavat, osaa, jota he eivät kaksinaismoraalinsa vuoksi mielellään myönnä tai hyväksy kohdatessaan oman heijastuksensa. "*Mielen ihmeet*" verkkojulkaisu esittelee, vaikkakin hyvin ylimalkaisesti ja pintapuolisesti nämä ihmisen psykologiset puolustusmekanismit, defenssit, totuuden torjuntamekanismit (palaamme aiheeseen yksityiskohtaisemmin tuonnempana):

1. Me näemme tässä toisessa henkilössä sen, mitä vihaamme itsessämme
Tätä puolustusmekanismia, joka tietyllä tapaa suojelee minäkuvamme kokonaisuutta, kutsutaan ”heijastukseksi”. Se on yksi yleisimmin käytetyistä keinoista. Sen avulla ***me ”heijastamme” muihin ihmisiin sen, mitä vihaamme itsessämme****. Ahdistus, jota ilmenee nähdessämme tämän piirteen itsessämme, verhotaan ja pienennetään näkemällä se sen sijaan toisessa henkilössä.*

2. Kieltämisen avulla me peitämme sen, jota me emme halua nähdä.

Todellisuus ja totuus lähetetään ***kauas pois taianomaiseen maailmaan, jonne jätämme kaiken, jota emme halua nähdä tai käsitellä****. Kieltäminen on puolustusmekanismi tuskaa ja kipua vastaan.*
Me emme yksinkertaisesti kuuntele sitä mitä emme halua kuunnella, käsitellä ja/tai saati ajatella. Kieltävän torjunnan avulla me peitämme jotakin, jota me emme halua nähdä, kuulla tai edes haistaa sitä. Ja se minkä me kiellämme, se ottaa meidät haltuunsa. Psykologiset puolustusmekanismit pitävät meidät hengissä, elävinä ruumiina, vaikkakin ”vailla järkeä”! Carl Jung:

Se minkä kiellät, alistaa sinua. Se minkä hyväksyt, muuttaa sinua.

Ja monien kaksinaismoraalissa, sukupuolisessa häpeässä ja olemattomassa itsetunnossa rypevien ihmisten ja varsinkin ”*#metoo*”-liikkeen feministien hellimä taivaanrannassa kangastava ihastuttava haave on, että kun nuorisoa valistetaan riittävästi sukupuoliasioissa ja kunnioitamme toisiamme riittävästi, niin Iso paha susi, hyväksikäyttö ja seksuaalinen ahdistelu, pötkii pakoon. Nuorison sukupuolivalistajat ja ”*#metoo*”-liikkeen

aktivistit tekevät kuitenkin karkean virheolettaman jo ennen kuin ehtivät aloittaa valistustyönsä. Katriina Bildjuschkinin, Lääkärikirja Duodecim'issä, 18.10.2022 kirjoittama artikkeli "*Lasten ja nuorten seksuaalikasvatus vanhemmuuden näkökulmasta*" soveltuu täydellisesti aivan kaiken muunkin kasvatuksen ohjenuoraksi:

Kyetäkseen kasvattamaan lasta ja nuorta on aikuisen ensin kasvettava itse. *Omasta seksuaalisuudestaan epävarma tai ahdistunut aikuinen, kuten moni #metoo liikkeen aktivisti ei kykene puhumaan siihen liittyvistä asioista lämmöllä ja avoimesti. Siksi aikuisen on pohdittava omaa seksuaalisuuttaan ja omaa suhtautumistaan seksuaalisuuteen yleensä. Itseään rakastava ja omat arvonsa tunteva aikuinen on turvallinen malli aikuisuudesta lapselle.* ***Lapsi oppii, paitsi puheesta, niin aikuisten ja vertaistensa mallista.***

LAPSI OPPII ENNEN KAIKKEA SINUN NÄYTTÄMÄSTÄSI OMASTA ESIMERKISTÄSI. Jos puhut yhtä ja teet toista, lipität bisseä, sammut sohvalle, töllötät tunnista toiseen laajakulmatöllöä tai älykännykän näyttöä, vittuilet muille, keräät kiiltäviä esineitä, et osaa kiittää, saati pyytää anteeksi, valehtelet niin, että korvat heiluvat, kiilaat jonossa ja etuilet, haudot kostoa, ahnehdit, pilkkaat ruotsalaisia, rohmuat turistirihkamaa ja hamstraat muoviämpäreitä sekä raahaat tullivapaita olutpattereita kaljakärryillä, on lapsesi/lastesi peli menetetty - game over!

Mitä helvettiä hyödyttää ketään kasvattaa, edes valistaa, jos ei pysty ensin itse kasvattamaan itseään - jos ei pysty itse näyttämään, ei ainakaan kristittyjen antamaa, vaan omaa esimerkkiä?
Ja vaikka jotkut ajattelemaan pystyvät tutkijat ovat osoittaneet aukottomasti lastemme kohtelun aiheuttamat aivokemialliset vauriot ja niiden suoran yhteyden väkivallan syntyyn, niin vähintään 98 % kansalaisista ei tee mitään muuta kuin mussuttaa sipsejä ja kittaa kaljaa kotonaan tuijottaessaan digihuumetta! He ovat hiljaa ikään kuin heillä olisi kuset housuissa!

PUUTTEELLINEN PENTUAIKAINEN SOSIAALISTUMINEN

Käsite luonnollinen aggressio on pääosin yhtä tuntematon kuin tutkimaton maa, selittämätön ja salaperäisyyden sumun peittämä syvä metsä ja uskovaisille käsittämätön kauhistus - Saatanan työkalu!
Ilmeisesti juuri luonnollisen aggression saatanallisen kauhistuttavuuden takia suomenkielinen psykologinen kirjallisuus, kuten ”*Wikipedia*” ja muut tietoteokset eivät tunne lainkaan sanaa ”*luonnollinen aggressio*”. Ehkä sellaista ei tiedemiesten mukaan ole olemassakaan? Koska tietoteokset eivät tunne kyseistä sanaa ja ne eivät osaa myöskään selittää sanaa ”*itsesuojeluvaisto*”. ”*Wikisanakirjakin*” kertoo puutteellisesti, että itsesuojeluvaistolla tarkoitetaan "*ihmisen taipumusta välttää ja estää vaarallisiin tilanteisiin joutumista ja tapaturmia.*"
Luonnollisella aggressiolla on, kuten rakkaalla lapsellakin, monta nimeä: ”*itsesuojeluvaisto*”, ”*eloonjäämisvietti*” ja ”*itsekkyys*”. Uskovaiset käyttävät luonnollisesta aggressiosta ilmauksia "*itsekkyys*" ja ”*synnynnäinen pahuus*”. Kankaanpään kirkkoherra, naispappeuden vastustaja Keijo Rainerma, tuleekin paljastaneeksi kirjassaan " *Arvot – aarteemme*" kuinka kristittyjen henkinen arvomaailma tuhoaa näppärästi lapsen minuuden, niin että oma ja uskonveljien syyllisyys tuhoamisesta saadaan kätevästi vieritettyä sielunvihollisen niskaan:

Itsekkyyttä ei tarvitse opettaa kenellekään. <u>Me osaamme sen luonnostamme, koska kuulumme langenneeseen ihmissukuun</u>. *Itsekkyydestä ei ole pitkä matka toisen halveksimiseen, kostonhaluun, vihaan ja väkivaltaan.* ***Saatana löytää sydämistämme liittolaisen ja hänen tahtonsa noudattaminen johtaa aina valheeseen ja väkivaltaan****. Se voi houkutella meidät irtautumaan Jumalan käskyistä ja päättämään omasta ja muiden elämästä. Se saattaa harhauttaa meidät näkemään oman elämämme arvottomana ja vihaamaan ja tuhoamaan itseämme ja muita.*

"*Itsekkyyttä ei tarvitse opettaa kenellekään*", koska itsekkyys on osa jokaisen syntyneen lapsen luonnollista, elämään suojelevaa aggressioviettiä. Aggressiovietin synnyllä ei ole mitään tekemistä syntiinlankeemuksen kanssa. Sen sijaan syntiinlankeemukseen liittyvillä lavastetuilla tapahtumilla, jotka aiheuttivat syyllisyyttä, häpeää ja pelkoa, pyrittiin vahingoittamaan elämää suojelevaa aggressioviettiä niin, että ihminen itse vapaaehtoisesti vahingoittaisi tulevaisuudessa omien jälkeläistensä luonnollista elämää suojelevaa viettiä. Ja **kun luonnollista elämää säilyttävää aggressiivisuutta, itsesuojeluvaistoa vaurioitetaan ei ole pitkä matka siihen, että luonnollinen aggressiivisuus muuttuu luonnottomaksi aggressiivisuudeksi: "halveksimiseksi, kostonhaluksi, vihaksi ja väkivallaksi"**.

Muutos ei ole tapahtunut "Saatanan" toiminnasta, vaan lasten omien kristillisen arvomaailman omaavien vanhempien, ei Saatanan, tahdon noudattamisesta. Lapsen omien vanhempien lastaan kohtaan harjoittama psyykkinen ja jopa fyysinen väkivalta, lapsen uhkailu, pelottelu ja pakottaminen pirstaloi lapsen itsetunnon, eikä lapsi enää tiedä mikä on pahaa, mikä on hyvää – rakkaudesta tulee vihaa ja vihasta rakkautta. Lapsi omaksuu hyvin varhaisessa iässä vanhempiensa kaksinaismoraalin, joka johtaa valheeseen ja väkivaltaan. Lasten vanhempien ja häntä ympäröivän yhteiskunnan kristillishenkinen rakkaudelle vihamielinen ilmapiiri saa yksilöt vihaamaan ja tuhoamaan itseään ja muita – päättämään omasta ja muiden elämästä, juuri niin kuin kristityt koko ajan itse menettelevät. Amerikkalainen psykoanalyytikko Clara Thompson kirjoittaa kirjassaan *Interpersonal Psycho-Analysis*, New York, Basic Books, 1964:

Aggressio ei ollenkaan väistämättä ole hävittävä voima. Se liittyy synnynnäiseen kasvamisen tahtoon ja haluun tulla toimeen elämässä, piirteisiin, jotka ovat yhteisiä kaikille elollisille olennoille. Vasta kun tämän elämän voiman kehitystä häiritään, aggressioon liittyy suuttumusta, vihaa ja raivoa.

Tätä luonnollista elämää suojelevaa "*aggressioita*" sitten ajattelukyvyttömät ja ihmisen viettielämästä tietämättömät puoskarit ja konitohtorit pitävät virheellisesti synnynnäisen, geneettisen väkivallan isänä, vaikka on todettu ja toistettu ja tässä taas toistetaan lukemattomia kertoja kuuroille korville: mitä riippuvaisemmaksi ihminen jää toisista ihmisistä, sitä enemmän piileviä, luonnollisesta aggressioista juontuvia erilaisille häiriöille alttiita puolustus- ja hyökkäysmekanismeja häneen kasaantuu. Toisesta ihmisestä riippuvaisena oleminen merkitsee sitä, että on hänen vallassaan. Tämän vallan lapsikin kokee rajoituksena, joka on voitettava, Storr:

Ellei olisi aggressioviettiä, joka pakottaa ihmisen itsenäistymään, lapsista tulisi avuttomia aikuisia*, jotka antaisivat huolehtia itsestään niin kauan kuin joku viitsii sen tehdä...* ***Lapsi tarvitsee kaiken piilevän aggressiivisuutensa voidakseen suojata ja varmistaa yksilöllisyytensä kehittymisen.***

Mutta mitä aikuiset tekevät? Useimpien vanhempien kultainen tavoite on lapsen tahdon nujertaminen, lapsen kaikkinainen lyttääminen (näitä aggression nujertamisen kohteeksi lapsuudessa joutuneita henkisesti vammautuneita kutsutaan uusavuttomiksi, jotka eivät suinkaan ole mikään uusi asia, vaan ns. uusavuttomia on ollut aina). Ambulanssi soitetaankin nykyään hätiin, kun tarvitaan laastaria sormeen tai vauvan vaipat pitää vaihtaa (HS 23.3.2018). Ja vanhempien hämmästykseksi osa niistä lapsista, joiden kasvatuksessa on noudatettu äärimmäisen suurta suvaitsevaisuutta ja vapaamielisyyttä, on tullut tunne-elämältään häiriintyneitä ja usein aggressiivisempia kuin ankarammin kasvatetut lapset. Storr:

Jos vanhemmat eivät milloinkaan vaadi huomioon otettavaksi omia yksilön oikeuksiaan, vaan jatkuvasti alistuvat lapsensa vaatimuksiin, lapsi joko alkaa luulla olevansa kaikkivoipa ja vaatii, että hänen on saatava tyydyttää jokainen oikkunsa heti, tai sitten se pitää kaikkea itsevarmuutta vääränä ja kuvittelee, ettei sillä ole oikeutta tuntea tyydytystä mistään

Entä mikä mahtaa olla lopputulos, jos lapsen, jonka nimi voisi olla, vaikka Aadolf, luonnolliseen, itsestään puolia pitävään aggressioon vastataan vanhemman, jonka nimi voisi vaikkapa olla Alois, toimesta luonnottomalla, toista nujertamaan tähtäävällä aggressiivisuudella. Tai jos lapsi hylätään henkisesti tai murretaan mukautumaan toisen tahtoon, pannoitetaan? Jos olet joskus lähestynyt häkkiin eristettyä eläintä tai hihnaan sidottua koiraa, niin huomaat, että se käyttäytyy usein vihamielisesti – vilauttelee hampaitaan ja ärhentelee. Tohtori Winncott on sanonut Anthony Storrin mukaan:

Jos yhteiskunta on vaarassa, se ei johdu ihmisten aggressiivisuudesta vaan yksilön henkilökohtaisen (viettipohjaisen) ***aggressiivisuuden tukahduttamisesta.***

Winnicottin lausetta syventäen: Ihmisen luonnollista aggressiota tukahdutetaan tukahduttamalla hänen luonnollisia viettiperäisiä tunteitaan. Tämä **luonnollisen aggression tukahduttaminen kulkee käsi kädessä luonnollisten orgastisen kaipuun ja vastarakkautta synnyttävien tunteiden tukahduttamisen kanssa**. **Kun luonnollinen aggressio pirstaloidaan tukahduttamisella, ihmisen vietteihin sisältyvä elämää säilyttävä aggressiivisuus muuntuu elämää tuhoavaksi aggressiivisuudeksi**.
Esimerkiksi noita, joka syö lapsia ja uhkaa miehen miehuutta, on tavallinen hahmo saduissa ja myyteissä kaikkialla maailmassa, vaikka se esiintyykin moninaisissa valepuvuissa ja omaa monet naamiot. Ilmeisesti noita onkin koko ihmissuvulle tyypillinen mielikuvitushahmo. Kun Punahilkka tulee vierailulle isoäitinsä luokse, hän huomaa, että susi on ottanut isoäidin paikan. Vaarallinen ja tuhoava olento on tullut suojelevan ja ystävällisen hahmon tilalle. Anthony Storr:

Niin kauan kuin hyvä ja paha erotetaan toisistaan, lapset sietävät väkivaltaisiakin ohjelmia, joiden luulisi järkyttävän heitä. *Mutta he pelästyvät, jos luotettava henkilö paljastuu pahaksi, silloin astutaan alueille, joilla vaikutukset ovat ennalta arvaamattomat ja vaaralliset. Lapselle tapahtuu silloin jotain samantapaista kuin aikuiselle, joka huomaa, että lääkäri onkin lääkkeen sijasta pistänyt häneen myrkkyä.*

Ei voida edellyttää Punahilkan tai kenenkään muunkaan pikkulapsen huomaavan, että "isoäidillinen" huolenpito ja ystävällisyys, jotka antavat turvallisuudentunteen avuttomalle lapselle, voivat liioiteltuina muuttua omistuksenhaluksi ja ylenmääräiseksi huolehtimiseksi, jopa nujertamisen kaltaiseksi ”orjuuttamiseksi”. Silloin huolenpito ja ystä-

vällisyys saattavat estää lasta kasvamasta itsenäiseksi, ne uhkaavat "niellä" lapsen, kuten susi tosiasiallisesti tekeekin alkuperäisessä tarinassa. **Suojeleminen ja rajoittaminen kuuluvat ehdottomasti yhteen; henkilö, josta lapsi turvallisuutensa vuoksi on riippuvainen, voi helposti muuttua tyranniksi, ellei lapsen onnistu tai ellei hänen anneta vapautua äidillisestä verkosta**. Mutta entä jos "isoäiti" alusta asti laiminlyö tai suhtautuu lapseen kylmästi, tunteettomasti, jopa rankaisee tätä? Storr toteaa:

Ei tarvitse etsiä kovinkaan kaukaa voidakseen todeta, että äidin ja lapsen väliset aggressiot ovat väistämättömiä.

Lapsen luonnollinen, viettipohjainen aggressiivisuus merkitsee elämän alkuvaiheessa melkein samaa kuin aktiivisuus – tutkimuksenhalu. Lapsen liikkuvuutta voi pitää varhaisena osoituksena siitä, että lapsi on äidistä erillinen, riippumaton yksilö, ja on mahdollista, että spontaani liikkuvuus on positiivisen aggressiovietin ensimmäinen ilmaus. Ja sitä mukaa jokaisen lapsen, joka tahtoo tulla joskus omilla jaloillaan seisovaksi aikuiseksi, on päästävä irti riippuvuudestaan. **Lapsilla on silti tarve pitää kiinni äidistä, olla varmoja hänen hellyydestään ja tuestaan. Mutta heillä on myös valtava tarve tutkia ja oppia hallitsemaan ympäristöään, tarve toimia itsenäisesti - yrittää**.
Mutta mitä tekevätkään itse uhmaikäisen lailla käyttäytyvät kristityt vanhemmat? He yrittävät tukahduttaa lapsen uhmaiässä puhkeavan luonnollisen aggressiivisuuden, vaikka lapsen uhmaikä syntyy, kun lapsi huomaa itsensä ja muiden ihmisten eron. Lapsen uhmaikä kertoo lapsen ottavan ensimmäisiä askelia kohti itsenäistymistä ja irtautumaan vanhempien jatkuvasta hoivasta. Uhmaiässä lapsi kehittää tahtoaan, sen ilmaisemista ja hallitsemista. Jo nimitys ”*uhmaikä*” kertoo, että useat vanhemmat kokevat lapsen sopimattomasti uhmaavan heitä, omia vanhempiaan! Kristittyjen arvomaailman omaavat vanhemmat jopa ovat aivan varmoja, että lapsen uhmaikä kertoo ihmislajin synnynnäisestä, Saatanan aiheuttamasta pahuudesta. Niinpä lapsen, jonka luonnollinen aggressio on nujerrettu, peli on käytännöllisesti katsoen pelattu - game over.
Toisesta ihmisestä riippuvaisuus merkitsee käytännössä sitä, että riippuvainen on toisen ihmisen vallassa, hänen tahtonsa vallassa. Tämän kaltaisen kohtalon alaisiksi joutuvilta ihmisiltä puuttuu normaali itseluottamus. He ovat lapsuudessaan saaneet todennäköisesti alistua hyvin ankaraan henkiseen, jopa ruumiilliseen kuriin, joka saa heidät pitämään kaikkea itsevarmuutta rikoksena. Lapsesta kasvaa vaivatta manipuloitava, totteleva ja tahdoton uhrilammas - ”elävä ruumis”, suupala liskoille. Ja jos taas lapsi on jo uhmaiästä lähtien saanut toteuttaa omat mielihalunsa, hänestä luultavasti kasvaa muita hallitsemaan sekä alistamaan pyrkivä tyranni. Anthony Storr:

Lapsen maailma on täynnä jättiläisiä ja noitia, jotka on voitettava juuri sen vuoksi, että lapsi on riippuvainen. *Mitä pidemmälle lapsuuden sumuihin psykoanalyytikko tunkeutuu, sitä enemmän hän löytää sieltä aggressiota.*

Aggressiovietin tärkeänä tehtävänä on muun muassa varmistaa, että johonkin lajiin kuuluva yksilö, kuten ihminenkin, voi tulla riittävän itsenäiseksi kyetäkseen pitämään huolta itsestään ja pystyäkseen myöhemmin suojelemaan jälkeläisiään ja huolehtimaan heistä.

VÄKIVALLAN ALKUPERÄ

Yksilön itsetunnon häirintä ja tunne-elämän silvonta ovat hyötysuhteeltaan tehokkainta silloin, kun estetään lapsen, jonka luonnollista aggressiotaan on vaurioitettu, luonnollinen seksuaalisuus erilaisin pakkokeinoin steriloitu luonnottomaksi, siveellisten tekotunteiden sävyttämäksi korvikekäyttäytymiseksi. Lapsi tulee ehdottomasti opettaa häpeämään omaa ja muiden alastomuutta, välttämään sukupuolielintensä koskettelua ja katsomista, itsensä tyydyttämistä sekä tietysti kaikkea muutakin sukupuolisuutta, jopa katseita, kuten Islamissa. Kehitys- ja neuropsykologi James W. Prescott totesikin:

*”Seksuaalisuuteen kohdistuvalla väkivallalla ja seksuaalisuuden käytöllä väkivallan välineenä, erityisesti naisia kohtaan, on erittäin syvät juuret raamatullisessa traditiossa.” (*violence.de/prescott/bulletin/article.html)

Judeo-kristillis-muhamettilaisen näkemyksen mukaan ihmiselämän tarkoitus on sielun pelastaminen, ja ruumis on vain este tämän päämäärän tiellä. Ruumista pitää siis rangaista ja tukahduttaa. Pyhä Paavali antoikin seuraavanlaisen väkivaltaan ja vihaan johtavan ohjeen:

Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää (Room.8:13)

Eikä muslimien tarvitse hävetä muiden kirjauskontojen seuraajien edessä piiruakaan. *Hiehon suura* (2:223) ohjeistaa:

***vaimonne ovat teidän peltonne**; **käykää siis pelloillenne niin kuin tahdotte**, mutta tehkää ensin jotain sielujenne hyväksi ja peljätkää Jumalaa’*

Ja *naisten suura*ssa neuvotaan:

Mutta niitä (vaimoja)*, **joiden puolelta pelkäätte** uppiniskaisuutta, varoittakaa ja **lopettakaa vuodeyhteys heidän kanssaan ja kurittakaa heitä**.*

Lapseen aloitetaan seksuaalisuuden ja alastomuuden häpeän sekä pelon juurruttaminen mahdollisimman varhain erilaisilla yhteiskunnan normistoon kuuluvilla seksuaalisilla kielloilla. Lasta lyödään sormille tai jopa tukistetaan, jos hänet yllätetään "hipelöimästä" epäsiveellisesti sukupuolielimiään, mikä tarkoittaa lasten harjoittaman mielihyvää aiheuttavan itsetyydytyksen tukahduttamista. Eroottisuus on salattava, se on likaista ja se

on nyhdettävä lapsesta irti, vaikka esimerkiksi poikasikiö voi saada erektion jo kohdussa. Lapsen kasvatuksen on korostettava enemmän tai vähemmän peitellysti luonnotonta sukupuolista siveellisyyttä, esiaviollisista suhteista kieltäytymistä, yhdyntäkertojen rajoittamista, nuorten ja aikuisten harrastaman epämoraalisen mutta luonnollisen itsetyydytyksen kaikkinaista karsastamista, jopa sukupuolisen kanssakäymisen harjoittamista muun kuin jälkeläisten siittämisen, esimerkiksi pelkän mielihyvän vuoksi ja totta kai, erilaiset mielikuvitusta kiihottavat yhdyntäasennot, pimeässä hätäisesti suoritettua lähetyssaarnaaja-asentoa lukuun ottamatta suoritettua siementen karistusta, ovat, jolleivat syntisiä, niin vähintään vältettäviä, kuten kaikki muutkin seksuaaliseen kiihottumiseen ja mielihyvän saavuttamiseen tähtäävät mielikuvitusleikit. Ja ilman muuta sukupuolikasvatuksella ja ehkäisyneuvonnalla, jos sinne asti edes päästään, on molemmilla otsassaan häpeän polttomerkki, joka pyritään pyyhkimään naurun purskahduksilla.
Entä miten tämä lapsen tunne-elämän, seksuaalisuuden vammauttaminen sitten näkyy käytännössä? Psykiatri ja psykoanalyytikko Wilhelm Reich kirjoitti jo 1930-luvulla:

Jokainen genitaalista tyydyttämistä vaikeuttava estymä kärjistää sadistisia yllykkeitä ja näin koko seksuaalirakenne vähitellen kehittyy sadistiseksi. *Kun sitä paitsi anaaliset yllykkeet tarjoutuvat seksuaalisiksi korvikkeiksi, nuorten rakenne alkaa herkästi vastata seksuaalitaantumuksellisille opeille naisen alentamisesta yhdynnässä.*
Luonto ja "ylevä" (siveellinen) *moraali oli leimattu toisilleen vastakkaisiksi ja tämä haittaa pahasti yksilön kykyä saada yhdynnästä täyttä tyydytystä: sukupuoliset syyllisyydentunnot pirstovat yhdynnän ja seksuaalisen yhteensulautumisen* (unohtamatta tunnetason järisyttävää kokemusta - kirjoittajan huomautus) *luontaisen orgastisen yhdentymistapahtuman ja aiheuttavat seksuaalisia patoutumia, jotka sitten eri tavoin ja muodoin kiertyvät päivänvaloon. Neuroosit, sukupuoliset häiriöt ja yhteisöä rikkova seksuaalisuus ovat nykyisin sosiaalisia vakioilmiöitä*

On myös hyvä tutustua kehitys- ja neuropsykologi James W. Prescottin tutkimuksiin (You tube: Origins of Violence, [www.youtube.com/watch?v=qndiarMvbZY&t=6s] tai kirjoitukseen ”*Body pleasure and the orgins of violence*”, 1975, suomennettu nimellä ”Ruumiin mielihyvä ja väkivallan alkuperä” [www.nykysuomi.com/2016/08/17/james-w-prescott-ruumiin-mielihyva-ja-vakivallan-alkupera/]):

Aistiympäristö, jossa yksilö kasvaa, on riippuvainen aivojen toimintojen kehityksestä. Aistihavainnot ovat ”ravinne”, jota aivot tarvitsevat kehittyäkseen ja toimiakseen normaalisti. ***Kuinka aivojen toiminnot määräytyvät, siten henkilö käyttäytyy****. Kehityksensä alussa ihmisen aivot ovat erittäin kypsymättömät, ja uusia aivosoluja kehittyy aina kahden vuoden ikään asti. Aivosolujen monihaaraisuuden kehittyminen jatkuu 16 vuoden ikään.*

W.T.Greenhouse, University of Illinois, on osoittanut, että ympäristön virikkeellisyyden lisääminen tuottaa rotille enemmän aivosolujen haarakkeita, kuin virikeköyhä ympäristö. Hänen mukaansa äärimmäinen virikkeellisyys ei ole tarpeen aiheuttamaan rakenteellisia muutoksia aivoissa. Monet muut tutkijat ovat havainneet, että pitämällä rottia eristyksissä niiden vieroittamisesta lähtien, aiheutetaan merkittäviä muutoksia niiden aivoprosessien biokemiaan. ***Epänormaalia elektronista aktiviteettia on löydetty myös eristyksissä kasvatettujen apinoiden aivoista.*** *Olen ehdottanut, että pikkuaivot -monia aivojen prosesseja säätelevä osa- on taantunut toimimattomaksi, kun eläintä on kasvatettu eristyksissä ja sen väkivaltainen ja aggressiivinen käyttäytyminen perustuu somatosensoriseen häiriöön. On myös osoitettu, että pikkuaivojen neurokirurginen käsittely voi muuttaa eristyksissä kasvaneen apinan aggressiivisuuden rauhalliseksi käyttäytymiseksi.*

Epätavallisen alhaisia serotoniinitasoja on löydetty eristyksissä kasvatetuilta apinoilta ja myös erittäin korkeasti aggressiivisilta lapsilta. *Nämä löydöt osoittavat, että* ***somatosensorinen torjunta kehon tärkeiden biokemiallisten järjestelmien kehittymisen kannalta merkitsevien ikävaiheiden aikana liittyy korkeasti aggressiiviseen käyttäytymiseen****. Lukuisat tutkijat ovat raportoineet epänormaalisuuksista adrenaali-kortisoni -vastavaikutusjärjestelmässä jyrsijöillä, jotka on kasvatettu eristyksissä, ja joilta on havaittu hyperaktiivista, ylireagoivaa ja yliaggressiivista käyttäytymistä.* ***Aggressiivisuuteen liittyvä biokemiallinen järjestelmä on siis muuttunut varhaisessa iässä koetun somatosensorisen eristyksen seurauksena***

Havainnot koe-eläimistä näyttävät samankaltaisuutta kristittyjen kanssa*: Esimerkiksi eläimet, joilta on riistetty somatosensoriset ärsykkeet, voivat ryhtyä raatelemaan itseään. Eläimille, joilta on riistetty kosketus-kontaktit niiden varhaisina elinvuosina, voi kehittyä poikkeuksellinen kivunsietokyky tai ne eivät siedä koskettelua. Ne ovat siten estettyjä kokemaan ruumiillisen nautinnon elämyksiä, mitkä olisivat myös se terapia, jolla ne kuntoutuisivat. Tässä tilassaan niillä on useita vaihtoehtoja, kuten fyysinen väkivalta, missä näiden heikentynyt kyky kokea kipua helpottaa kipuun orientoituneita kosketuksia ja ruumiillisia kontakteja. Siten* ***fyysinen väkivalta ja fyysinen kipu muodostuvat terapiaksi niille, joilta on riistetty fyysinen nautinto.***

Viimeaikaisten tutkimustulosten mukaan fyysisen mielihyvän puuttuminen kasvavan lapsen kokemusmaailmasta näyttää olevan suurin syy fyysisen väkivallan esiintymiseen käyttäytymisessä.

Toisin kuin väkivalta, mielihyvä näyttää olevan ilmiö, jota maailmassa ei koskaan ole riittävästi. ***Ihmiset ovat alati etsimässä uusia nautinnon muotoja, mutta näyttävät löytävän etupäässä korvikkeita luonnolliselle aistilliselle nautinnolle, kosketukselle.*** *Me koskettelemme nautinnon tai kivun vuoksi, tai emme lainkaan.* ***Vaikkakin ruumiillinen nautinto tai ruumiillinen väkivalta näyttävät olevan eri asioita, niiden välillä tuntuu olevan herkkä ja intiimi yhteys****. Tämän suhteen ymmärtäminen onkin väkivallan jatkumisen ja laajenemisen pysäyttämisen edellytys.*

Prescott avaa myös Raamatun ja kristittyjen kärsimyksen ihannointia, nautintokielteisyyttä, naisvihamielisyyttä ja viehtymystä väkivaltaan ja kidutukseen *v*ääräuskoisia, toisinajattelijoita, pakanoita ja muukalaisia kohtaan:

Paavalin selvästi ilmaisema tavoite on somatosensorisen (omasta kehosta lähtevät tuntoärsykkeet) *nautinnon ”kuolettaminen” ja korvaaminen sielun pelastamisella. Paavalin opetusta seuranneen kristikunnan omaksuma somatosensorisen nautinnon kielto on johtanut vaihtoehtoisiin tapoihin ”vapautua”: Jouhipaitoihin, itseruoskintaan, itsensä silpomiseen, fyysiseen väkivaltaan muita ihmisiä* (v*ääräuskoisia, toisinajattelijoita, pakanoita ja muukalaisia) *kohtaan ja ei-sensoriseen* (ei aistein saavutettaviin) *nautintoon huumeiden kautta...*
Väkivallalla seksuaalisuutta vastaan tai seksuaalisuuden käytöllä väkivaltaisessa toiminnassa, erityisesti naista kohtaan, on hyvin syvät juuret raamatullisessa traditiossa*, ja tämä on ilmoitettu jo hyvin varhain. Ensimmäisen Mooseksen kirjan 19. luvussa (Genesis 19:1–11), siis Vanhan Testamentin ensimmäisessä osassa, pidetään naisen raiskausta hyväksyttävänä, mutta miehen raiskaamista sopimattomana asiana. Tämä jae kuvailee Sodoman ja Gomorran tuhoa, ja Lootin vieraanvaraisuutta kahta muukalaista (oikeastaan enkeleitä) kohtaan, jotka asuivat hänen luonaan.*
Oma käsitykseni on, että ***seksuaalisen aggression syynä on fyysisen hellyyden ja mieltymyksen katoaminen vanhempi-lapsi-suhteesta, ja myös aikuisten seksuaalisesta käyttäytymisestä, ja uskonnolliset arvomaailmat, joissa kärsimystä ja ruumiillisen puolen torjuntaa pidetään moraalisena ja fyysistä nautintoa epämoraalisena****. Raiskaukset ylläpitävät miehen ylivaltaa naisen yli, ja ikuistavat patriarkaaliset arvot yhteiskunnassamme...*

Kuten voi havaita Prescott puhuu **yleisestä ja yhtäläisestä mielihyvän riittämättömyydestä, rakkaudettomuudesta sekä massojen harjoittamasta luonnollisten aistillisten nautintojen ja luonnollisen kosketuksen korvikkeiden etsimisestä**, Ja Prescott tuo myös esille Reichin havainnon seksuaalisen nautinnon ja ruumiillisen väkivallan yhdenkaltaisuudesta, "*intiimistä yhteydestä*". Prescott:

Neuropsykologina olen tutkinut väkivallan ja nautinnon kummallista suhdetta, ja olen tullut vakuuttuneeksi siitä, että ***fyysisen aistillisen nautinnon riistäminen joltakin on pääasiallinen syy tämän myöhempään väkivaltaiseen käyttäytymiseen****. Eläimillä tehdyissä laboratoriokokeissa on havaittu, että nautinto ja väkivaltaisuus ovat toisiinsa vastavuoroisessa suhteessa: Toisen olemassaolo heikentää toista. Raivoava väkivaltainen eläin voi äkisti rauhoittua, kun elektrodilla stimuloidaan sen aivoissa nautintoon reagoivaa keskusta. Väkivaltapisteen ärsytys lopettaa toisaalta eläimen tyytyväisen olotilan ja rauhallisen käytöksen. Nämä kaksi keskusta eivät voi olla aktivoituneina samanaikaisesti.*

Tämä hätkähdyttävä tieteellinen tutkimustulos ei kuitenkaan herätä lainkaan mitään laajempaa mielenkiintoa, Iltapäivälehdet eivät revi raflaavia otsikoita, ei tiedemiesten pohdiskelua, ei edes julkista keskustelua, koska valtaapitävät eivät halua, että ihmiset olisivat onnellisia. Ihmiset etsivät somesta mieluummin kuvia, joissa vilahtaa alastoman ihon ohella vielä alastomampaa ihoa! Onnettomia ihmisiä on helpompi hallita. Ja perin mielenkiintoista on myös se, että vaikka ihmiset päivittelevät päivät päästä maailman menon mielettömyyttä, vihaa ja väkivaltaa, niin päivittelyn sijaan kukaan ei itse ryhdy lukemaan, tutkimaan, ottamaan selvää asioista ja ajattelemaan. Ihmiset itse haluavat ilmiselvästi olla onnettomia – helposti hallittavissa.
Prescott havaitsi kokeissaan muun muassa, että ilman emonsa kasvatusta, hoivaa, läheisyyttä ja leikkiä jääneet eristyksissä varttuneet "yksinäiset apinavauvat" keinuttivat päätään ja/tai ylävartaloaan rytmikkäästi edestakaisin uudestaan ja uudestaan kuin pakkomielteisesti mielihyvää hakien aivan samoin kuten **a)** vakavista neurooseista ja aivovaurioista kärsivät, usein ilman äitiä kasvaneet vuoteisiinsa sidotut ihmislapset sairaaloissa, **b)** hypnoottisesti ylävartaloaan eteen taakse huojuttavat poikaoppilaat koraanikouluissa, **c)** hurmoksenomaisesti päätään nyökyttelevät ortodoksijuutalaiset, haredit uskonnollisia tekstejä mumistessaan vaikkapa Jerusalemin itkumuurilla sekä **d)** ekstaasia tavoittelevat päätään ja/tai hiuksiaan rajusti ees taas heiluttavat headbangerit/moshaajat punk- ja metallikonserteissa.
Onko itsensä ”*pakonomainen keinuttaminen*" merkki läheisyyden puutteen aiheuttaman mielihyvän korvaamisesta? Ainakin useimmat lasta sylissä pitäneet vanhemmat tietävät, että lapsi rauhoittuu ja nukahtaa helposti sylissä tai kehdossa rauhallisesti keinutettaessa? Eikö se, että mieleltään sairaat ja muita kuin itseään tekopyhinä (jopa vaimojaan) helvettiin tuomittuina eläinten kaltaisina olentoina (mm. shiksehs) pitävät ultraortodoksijuutalaiset kansoittavat bordellit esimerkiksi Tel Avivissa tai kyseisen yhteisön keskuudessa hyvin yleinen lasten hyväksikäyttö, ole muka todiste, ei saatanan houkuttelusta, vaan näitä henkisesti rampoja "*valittuja*" riivaavan läheisyyden ja rakkauden puutteesta? Victor Malarek, *The Natashas; The New Global Sex Trade* Viking Canada (2004) pg. 76-8:

”*Kun menet pörssin tai timanttipörssin alueelle, näet paljon prostituutiota ja paljon erittäin, erittäin uskonnollisia miehiä – koska nämä miehet tarvitsevat seksiä, mutta heidän oman yhteiskuntansa naiset eivät voi antaa sitä heille silloin, kun he sitä haluavat. He eivät myöskään voi masturboida, koska he eivät saa tuhlata siemennestettään. Joten heidän on tehtävä se naisen kanssa. Nämä miehet eivät myöskään käytä kondomeja, ja siksi heidän on maksettava parittajille enemmän. Joten tyydyttääksemme näiden miesten tarpeet, meidän on uhrattava nämä naiset.* ***David on vauhdissa****, eikä häntä pysäytä mikään. Prostituution ansiosta ei tapahdu raiskauksia. Kun tuotte näitä naisia sisään, syyttömiä tyttöjä ei raiskata. Siksi minä uskon prostituutioon ja haluaisin erittäin paljon nähdä sen laillistettuna kaikkialla. Uskon, että sen ansiosta monet raiskaukset estetään. Miesten*

on – sen vuoksi, miten meidät on rakennettu, meidän seksuaalisen tahtomme, potentiaalimme ja välttämättömyytemme vuoksi – pakko tehdä tämä. Me tarvitsemme seksiä."

Kehitys- ja neuropsykologi James W Prescott kirjoittaa:

Tutkijana olen vakuuttunut, että tietyt epänormaalit sosiaaliset ja emotionaaliset käyttäytymiset johtuvat siitä, mitä psykologit kutsuvat äidinpuoleisen sosiaalistumisen syrjäyttämiseksi ('maternal-social' deprivation), mikä tarkoittaa ***puutetta hellyydestä ja rakastavasta huolenpidosta****, ja aiheutuu tietyn tyyppisestä aistillisesta syrjäyttämisestä, somatosensorisesta hylkimisestä (somatosensory deprivation). Sana on johdettu kreikan sanasta, joka tarkoittaa 'kehoa'. Termi erottaa kosketuksen ja ruumiin liikkeiden havainnoimisen muista aistimisen lajeista, näkemisestä, kuulemisesta, maistamisesta ja haistamisesta. Käsitykseni mukaan* ***kehon kosketusten, kontaktien ja liikkeiden estäminen on yksinkertainen syy lukuisiin emotionaalisiin häiriöihin, kuten masennukseen, autismiin, yliaktiivisuuteen, seksuaalisiin häiriöihin, huumeiden käyttöön, väkivaltaisuuteen ja aggressiivisuuteen****.*

Lähes kaikki rivikristityt, kuten myös useimmat muiden uskontokuntien jäsenistä, eivät kuitenkaan ymmärrä tekevänsä pahaa – eiväthän useimmat kansallissosialistisen puolueen jäsenetkään sitä Kolmannessa valtakunnassa ymmärtäneet. Rivikristityille oli uskoteltu ja uskotellaan yhä, että tekemällä pahaa, he tekevät tosi hyvää! Varhaislapsuudessa alkaneen uskonnollisen aivopesun ja läpi elämän jatkuneen henkisen manipulaation johdosta tällaiset ihmiset vaeltavat kuin lobotomialeikkauksen läpikäyneet kuolleet elävät vaaleanpunaista onnea säteilevässä haavemaailmassa ja luulevat olevansa korvaamattomia hyväntekijöitä - synnittömiä samarialaisia. Ja ajallaan nämä henkisesti vammautuneet, ajattelukyvyttömät rakkaudettomuuden uhrit toistavat aiempien sukupolvien virheet ja niin heidän lapsensa laittavat vuorollaan vahingon kiertämään. Tahdon teurastamon tivolin karuselli pyörii pyörimistään.
Ja useimmat, ainakin 98 % kristityistä, eivät edes tiedä mitä Raamatussa lukee. He eivät ole itse lukeneet Raamattua. He ovat korkeintaan avanneet Raamatun ulkokultaisesti vain näön vuoksi ja he uskovat siihen, mitä papisto tai jotkut tutut ja tuntemattomat ovat heille valehdelleet siellä lukevan. Eivätkä edes kaikki kirkonpalvelijatkaan ole lukeneet Pyhää kirjaa kokonaan. Kuka nyt pankin lainaehtopapereitakaan viitsisi oikeasti lukea? Monet myös mieltävät, että Raamattu on silkkaa roskaa, joten on pelkkää ajanhukkaa ottaa "lainantakaisinmaksuehdoista", omasta kohtalostaan (Raamatun mukaan) selvää, kunhan saa naapurille näytettyä ja omaa itsetuntoaan vankistaakseen, saa kirkkohäät, lapset kastettua ja haudan, jonka äärellä maallisia urotekojasi voidaan muistella.
Kristinuskoa tai ristin merkkiä ei kuitenkaan ole kriminalisoitu kuten natsismi, natsitervehdys ja hakaristi esimerkiksi Saksassa, ei vaikka kristinusko on natsismin kohtu, sillä aivan kaikki natsien käyttämät menetelmät ovat olleet viimeisen kahdentuhannen vuo-

den aikana ja ovat osin yhä kristittyjen käytössä, heidän jakamiaan armolahjoja – kristillistä lähimmäisenrakkautta.
Tästä kristillisestä kaksinaismoraalista ja kristillisistä kasvatusopeista kumpuavasta ymmärtämättömyydestä juontuu myös valtaosan mielenterveystyön ammattilaisten, viranomaisten ja median edustajien vaikeneminen – psykologiset puolustusmekanismit, ellei peräti suorainen valehtelu, kuten Kauhava ja Jokelan kouluampumisten tai Myyrmäen pommi-iskun tukijalautakuntien jäsenet tekivät tai pelkkä tyhmyyden ylistys: Paskan jauhaminen! Älyttömästä älämölöstä on loistava kouluesimerkki Espoon suomenkielisen perusopetuksen johtaja, oikea ääliö Juha Nurmi, joka väittää opettajien kohtaaman kouluväkivallan lisääntymisen johtuvan keskosista, ennen täysiaikaisuutta, yleensä ennen 37. raskausviikkoa syntyneistä lapsista. Nurmen mukaan suurimman osan väkivaltatilanteista aiheuttavat nimenomaan ”*vaativan tuen oppilaat”*. Hän päättelee (jos tässä yhteydessä voi yleensäkään käyttää sanaa päätellä, pikemminkin suoltaa ulos mitä sylki suuhun tuo) yksioikoisesti, että keskosista kasvaa vaativan tuen oppilaita

”*Siihen* [vaativan tuen oppilaiden määrään*] voi vaikuttaa esimerkiksi se, että yhä pienempiä keskosia pystytään pelastamaan* (HS 26.5.20226) *Heillä ei vamman tai sairauden vuoksi ole samanlaista itsesäätelykykyä kuin tavallisilla oppilailla* (IS 26.5.2026).

Maireasti lehdistökuvissa hymyilevä Nurmi antaa kasvot koko maailmalaajuiselle viranomaiskoneistolle, jotka on valittu virkaansa, siksi, että he ovat erinomaisia pakenemaan omaa vastuutaan ja että he ovat aivottomia, ihmisiä, joiden älykkyysosamäärä ei yllä heidän ruumiinlämpötilansa tasalle!
Eiväthän mielenterveyden asiantuntijatkaan ymmärrä tekevänsä pahaa, kun he kuvittelevat tekevänsä hyvää. Hekin ovat saman kasvatuksen nimissä suoritetun henkisen pahoinpitelyn läpikäyneitä ja omien vanhempiensa eriasteisesti pahoinpitelemiä. Ja kukapa rohkenisi nyt omia rakkaita vanhempiaan ryhtyä syyttämään? Pohjoiskorealaistenkin mielestä viha ja kaltoinkohtelu on rakkautta!
On jotenkin mielipuolista, että kukaan mielenterveyden ammattilainen ei ole koskaan epäillyt julkisuudessa itse tarvitsevansa apua mielenterveyden ongelmiinsa. He kaikki ovat niin terveitä! Esimerkiksi aiemmin mainittu, tutkijana Mirjami Mäntymaa, lapsen puolustajana tunnettu, Tampereen yliopistollisen sairaalan lastenpsykiatrian poliklinikan vastuualuejohtaja, on vuonna 2018 herännäisiin kuuluva seurakuntavaaliehdokas Lapuan Tuomiokirkkoseurakunnassa, vaikka **seurakuntien ja kirkon, koko kristinuskon suosittelemat kasvatustavat kaikkia lapsia kohtaan, ovat yksiselitteisesti rikollisia – pelkkää puhdasta henkistä raiskausta.**

MISTÄ ME PUHUMME, KUN ME PUHUMME RAKKAUDESTA?

Tiedämmekö me mistä me puhumme silloin, kun me puhumme rakkaudesta? Olemmeko koskaan ajatelleet, mitä me itse asiassa tarkoitamme silloin kun me käytämme sanaa rakkaus, kun me sanomme: Rakastan elämää tai – sinua.
Miten rakkauden voi määritellä? Kuinka rakkaus syttyy? Entä miten ja miksi se sammuu? Voiko rakkaudelle jotenkin antautua vai pitääkö sitä vastaan myös joskus taistella? Millaista oikein on rakkaus ensisilmäyksellä? Entä miten rakastutaan korviaan myöten? Onko rakkauden kieli vaikeaa, voiko rakkautta maistaa? Usein puhutaan myös syvästä rakkaudesta, jopa pohjattomasta rakkaudesta. Mitä meille tapahtuu, kun joudumme rakkauden tunteen valtaan? Mitä on palava rakkaus? Tehoaako tavallinen vaahtosammutin tuon tulisen rakkauden liekin tukahduttamiseen? Entä liittyvätkö rakkaushuolet ja rakkauden kahleet toisiinsa? Pitääkö rakkaudesta puhua hiljaa kuten kuulee joskus väitettävän? Hyvin hiljaa ja ainoastaan pimeässä peiton alla, niinkö? Miksi rakkaudesta ei saisi muka puhua voimakkaalla äänellä avoimesti ja päivänvalossa?
Mutta milloin voi olla hulluna rakkaudesta tai miten rakkaus muuttuu järjettömäksi? Väitetään myös yleisesti, että jotkut ovat yhdistyneet toisiinsa rakkaudensitein. Tarkoitetaanko silloin sideharsoa vai nippusiteitä, sillä mikään nuora tai köysi ei kuulemma vedä niin vahvasti tai sido niin tiukasti kuin rakkaus yhdellä ainoalla säikeellä? Entä kuinka voi välttää onnettoman rakkauden, entä rakkauden tuskat? Mikä mahtaisi olla suositeltavin kipulääke rakkauden mukanaan tuomiin kärsimyksiin? Kuitenkin väitetään, että rakkaus tekee heikosta vahvan.
Mistä tietää, milloin rakkaus on pyyteetöntä, rajatonta tai jopa universaalia? Ovatko epäitsekäs rakkaus ja itserakkaus samaa rakkautta vai toistensa vastakohtia? Miten äidin rakkaus oikein eroaa miehen ja naisen välisestä rakkaudesta, platonisesta tai kristillisestä rakkaudesta? Entä voiko rakkaus olla jotenkin luonnonmukaista, vääristynyttä, pettynyttä, epätoivoista, heikkoa tai jopa surkastunutta?
Onko rakkaus vain pelkkä fyysisessä kehossa tapahtuva kemiallinen reaktio vai edellyttääkö rakkaus myös aina rakkauden tekoja? Kuinka totuutta rakastetaan, entä lihapullia, isänmaata, yksinäisyyttä, musiikkia, kirjoja, postimerkkejä, luontoa tai vaikkapa vapautta? Mistä oikein tunnistaa aidon rakkauden? Siitäkö, että etsiessäsi rakkautta, et löydä sitä koskaan, mutta jos pakenet sitä, ja se ajaa sinua takaa? Ja onko rakkaudessa kaikki todella sallittua, valhekin? Miksi rakkaus voi olla myös joskus sokea? Mitä rakkaus loppujen lopuksi oikein on? Sanotaanhan myös, että rakkaus on vastaus – mutta mihin? Vai onko rakkautta lainkaan olemassa? Onko se vain pelkkä evoluution luoma harha, jonka tavoite on saada meidät ainoastaan parittelemaan? Jotkut ihmiset ovat rakkausmeemille vastustuskykyisempiä kuin toiset. Ehkä rakkaustartunnan saaneiden vastustuskyvyssä on jonkinlainen rakkausviruksen mentävä aukko? Vai kärsivätkö jotkut ihmiset peräti rakkauden vajaatoiminnasta? Eikö ole olemassakaan yrttiä, jolla voisi parantua

rakkaudesta? Vai onko niin, että virustartunnan saaneet rakastavat, sen sijaan vahvemman henkisen immuniteettijärjestelmän omaavat puolestaan vihaavat toisiaan. Heidän luonnollisen kehityksen, eloonjäämiskamppailun väkivallan karaisema vastustuskykynsä suojaa heitä tuota taudinaiheuttajaa, rakkauden hulluutta vastaan. Kolmansilla aivojen rakenne on taas sellainen, että meemillä ei ole minkäänlaisia edellytyksiä asettua taloksi. Näillä ihmisillä ei ilmeisesti ole lainkaan omakohtaista tunne-elämää, vaan he elävät muiden kautta kuin epifyytit. Ovatkohan he juuri niitä lajikumppaneitamme, jotka mistään piittaamattomina tyytyvät aina vain seuraamaan vaieten sivusta, kun erityisesti jotkut yksilöt ja koko muu ihmiskunta käyvät epätoivoista kamppailuaan rakkauden puolesta ylivoimaista vihollista, vääryyttä ja evoluutiota vastaan? Vaikka jo Cicero totesi, että rakastavalle mikään ei ole vaikeaa.

Jotkut ajattelevat ilman muuta seksiä, kun tulee puhe rakkaudesta. Meillä on niin erilainen käsitys siitä, mitä sanat ”pitää jostakin” ja ”rakastaa” sisällänsä pitävät. Joillekin näiden kahden käsitteen välillä on suuri ero, toisten mielestä taas näillä ei ole mitään eroa. Toisilla on tapana rakastaa huolimattomasti, pinnallisesti, toisilla syvällisesti ja vakaasti. Jotkut rakastavat yhtä kerrallaan, jotkut useaa samaan aikaan; yhdet rakastavat totisesti, toiset leikkisästi. Toiset antavat rakkaudelle vapauden, toiset vangitsevat sen. Jotkut vetävät rakkautta puoleensa, jotkut torjuvat sen.

Kuten voi havaita, on olemassa lukemattomia erilaisia teorioita rakkaudesta ja jokaista meistä hyvin läheisesti koskettavia kysymyksiä, joiden sisältöä hyvin harvat meistä tulevat koskaan edes ajatelleeksi. Saati, että joku viisas rakkausprofessori, virustutkija tai hiukkasfyysikko tältä istumalta kykenisi antamaan tyhjentävän vastauksen utelijalle edes yhteenkään niistä. Useimmat meistä tyytyvätkin mielessään vain toteamaan, että kaikkihan nyt tietävät, mitä rakkaus on. Mutta onko niin? Tietävätkö kaikki? Kuka tietää? Tietääkö kukaan?

Eikö jo se väite, että rakkaus tekee toiset onnellisiksi ja toiset onnettomiksi, tunnu perin nurinkuriselta? Kuinka se sama rakkaus voi kohdella meitä niin epäoikeudenmukaisesti ja eriarvoisesti. Eikö rakkaus olekaan demokraattista? Sehän näyttää valitsevan uhrinsa käytännössä yhtä sattumanvaraisesti kuin venäläinen ruletti. Vielä käsittämättömämmäksi rakkaus muuttuu, kun mietimme sitä, että sen vaikutukset voivat olla yhteen ja samaan henkilöön nähden eri tilanteissa ja olosuhteissa, jopa saman vuorokauden sisällä, ovat täysin vastakkaiset! Kuinka se sama rakkaus saattaa toimia niin sokeasti ja sattumanvaraisesti? Toisinaan se siivittää sinut seitsemänteen taivaaseen, joskus taas roikut loputtoman tyhjyyden yllä tai täydellisen tuhon partaalla. Juuri tämän vuoksiko rakkautta sanotaan sokeaksi?

Vai sisältääkö rakkaus ehkä sellaisia meille täysin tuntemattomia, erittäin vaarallisia aineosia, joiden vuoksi koko rakkaus pitäisi säätää lailla ainakin luvanvaraiseksi, ellei jopa kokonaan kieltää? Entä rakkauden väärinkäyttö? Onhan nuoria jo iät ja ajat varoitettu rakkauden epäsiveellisistä houkutuksista. Voiko rakkautta nauttia huomaamattaan yliannostuksen? Aiheuttaisiko jatkuva ja pitkäaikainen rakkaudelle altistuminen peräti hen-

genvaaraa? Eihän siitä ole kun jokunen vuosi, kun vaimoaan fileerausveitsellä ympäri kehoa kuolettavasti kaikkiaan 70 kertaa pistellyt aviomies kertoi oikeudessa tehneensä tuon kauhistuttavan veriteon pelkästä rakkaudesta! Sanotaanhan, että vihaamme niitä, joita rakastamme? Onko siis olemassa mitään, mihin rakkaus ei voisi yllyttää?
Vai olisiko niin, että rakkaus on kuin allergia? Sitä on paljon liikkeellä, se voi olla piileksivää ja joskus se puhkeaa aivan yllättäen, toisinaan taas säännönmukaisesti. Jotkut meistä ovat vain yksinkertaisesti alttiimpia saamaan allergiakohtauksen, koska immunologisessa järjestelmässämme on häiriö, joka on seurausta ympäristötekijöissä tapahtuneista muutoksista. Voisikohan sekin johtua kasvihuoneilmiöstä? Silloin olisi päästömarkkinaviranomaisten mitä pikimmin luotava rakkaudellekin oma päästökauppa, bordelli, joka tarkoittaisi järjestelyä, jossa haitallisia rakkauspäästöjä tuottavat ihmiset olisivat velvollisia omistamaan kutakin tuottamaansa päästömäärän yksikköä kohti tietyn määrän päästöoikeuksia, joita nämä ihmiset voisivat vapaasti ostaa ja myydä sekä vaikkapa vaihtaa rakkausbordellissa keskenään. Mutta on oltava varovainen, sillä kulta kuulemma sokaisee monet mutta rakkaus sokaisee jokaisen. Rakkaus on kuitenkin rikkautta parempi, vaikka se viekin viisaalta puoli mieltä ja hullulta ihan kaikki.
Joka tapauksessa rakkaus aiheuttaa ainakin unettomuutta, joillekin ruokahaluttomuutta tai lievimmässä vaihtoehdossa vain hajamielisyyttä. Pahanlaatuisen rakkausallergiakohtauksen puhjetessa potilas taas tuntee vain silkkaa sydäntä repivää tuskaa, kaikkinielevää kärsimystä tai mikä kaikkein kauheinta, murhanhimoista mustasukkaisuutta. Mutta ovatko tuskat sitä suuremmat, mitä suurempi rakkaus on? Lohduttaako rakkaus silloinkin tuskien keskellä kuin aurinko sateen jälkeen? Kiistämätön tosiasia kuitenkin on, että oikein pahaksi päästyään rakkausallergian aiheuttama sairaskohtaus päihittää kirkkaasti muinaisen mustan surman, aidsin ja jopa Ebola-viruksen. Vai mistä muusta on silloin kysymys, kun äidinrakkaudessa varttuneita nuorukaisia tapatetaan sodissa rintamalinjan molemmin puolin isänmaanrakkauden nimissä? Nämä kautta aikain rakkauden nimissä organisoidut hirvittävät veriorgiat herättävätkin viimeistään epäilyksen siitä, että useimmilla meistä ei itse asiassa ole aavistustakaan siitä, mistä me oikein puhumme silloin, kun me puhumme rakkaudesta. Entä ovatko sodassa ja rakkaudessa kaikki keinot luvallisia? Vai onko niin, että rakkauden sodassa voittaa aina vain se, joka antautuu? Hallitseeko rakkaus muka ilman miekkaa ja sitoo ilman kahleita? Lawrence Durrell on sanonut että rakkaus on:

tuntematonta alkuperää oleva syövän kaltainen kasvain, joka sijoittuu mihin tahansa milloin tahansa ilman että asianomainen tietää siitä mitään tai toivoo sitä

Viihde, kirjallisuus, elokuvat ja iskelmä- sekä popmusiikki luovat alinomaa meille yhä uusia kiehtovia, mutta harhaanjohtavia harhanäkyjä rakkaudesta. Ne luovat vaaleanpunaisia odotuksia, jotka eivät yleensä koskaan toteudu. On ikään kuin olisimme rakkauden suhteen ilman kompassia ja karttaa päättymättömällä korpivaelluksella kartan ulkopuo-

listen tiettömien taipaleiden takana, vaikka aivan ilmeisesti vaikuttaa siltä, että tarve olla rakastettu ja pidetty – eikä vähiten tarve saada rakastaa, merkitä jotakin jollekulle, saada pitää huolta – on eräs tärkeimpiä perustarpeitamme.

Eikö rakkaus pitäisi määritellä niin kuin esimerkiksi ympyrän kehän laskeminen, neliöjuuri tai kultainen leikkaus? Pitäisikö Mittatekniikan keskuksen puuttua asiaan? Jos rakkaus sisällytettäisiin Kansainvälisen paino- ja mittatoimiston hyväksymään SI-järjestelmään, niin sen seurauksena rakkautta, kuten metriä, kiloa, ampeeria tai sekuntia, voisi käyttää maailmanlaajuisesti ilman minkäänlaista sekaantumisen vaaraa. Rakkausinsinöörit asialle ja rakkausmittarit vain esille ja sillä siisti. Silloin rakkaudesta puhuttaessa kaikki lopultakin tietäisivät, mistä me puhumme silloin, kun me puhumme rakkaudesta.

HYMYKUOPPIEN POHJALLA VÄIJYVÄT KÄÄRMEET

Mutta jos emme tunne rakkautta ainakaan riittävän hyvin, niin miksi me emme kuitenkaan uhraa aikaamme ja voimavarojamme rakkauden taidon opiskeluun? Olisiko syy rakkauden oppikirjan tai peräti ajan puute? Vai onko rakkauden opiskelu niin kallista, ettei meillä ole minkäänlaisia taloudellisia mahdollisuuksia istuutua yhdellekään rakkauden oppitunnille? Valtiovaltakaan ei tue rakkautta opiskelevia nuoria esimerkiksi opintotuen tai apurahojen muodossa, vaikka se kyllä jakaa auliisti muun muassa puoluetukea. Ja kylvetäänhän niitä budjettirahojakin sekä EU-tukiakin käsittämättömän leväperäisesti paljon merkityksettömämpiin kehittämishankkeisiin, siltarummuista Himasen nollatutkimukseen ja lohtusuklaan tutantoon, joten miksi ei sitten myös rakkausopistojen tai rakkauskorkeakoulujen perustamiseen ja niiden toiminnan tukemiseen?
Voisi aivan hyvin olettaa, että rakkauden oppitunnit, mikäli niitä olisi tarjolla, herättäisivät hyvin suurta kiinnostusta jo senkin perusteella, että maapallon asukkaista suurin osa ilmiselvästi etsii ja kaipaa rakkautta, jotkut jopa koko elämänsä ajan ja hyvin usein vieläpä todella epätoivoisesti. Ja ainakin joidenkin kuulopuheiden mukaan monet meistä eivät ilmeisesti koko elämänsä aikana löydä tai kohtaa lainkaan minkäänlaista rakkautta, saati sitten sitä oikeaa rakkautta, mitä se sitten lieneekään.
Aivan yleisesti myös väitetään, että hyvin monet ihmiskuntaa riivaavat kärsimykset ovat seuraus yleisestä ja yhtäläisestä rakkauden puutostaudista. Vai eikö rakkauden puutteella ole todellakaan mitään tekemistä sotien, murhien, ryöstöjen, nälänhädän, orjuuden, alkoholismin, huumeiden käytön, masennuksen tai vaikkapa vain pelkän koulukiusaamisen kanssa? Vai olisiko sittenkin niin, että fileerausveitsellä rakkauspulmiaan ratkonut aviomies oli sittenkin aivan oikeassa?
Onkin perin nurinkurista että kaikkialla meitä ympäröivästä pahuudesta huolimatta rakkauteen perehtymistä, sen opiskelua, ei yhteiskunnassamme pidetä mitenkään välttämättömänä, saati millään muotoa tarpeellisena. Edes sen aakkosiin perehtymistä ei kannusteta – rakkaushan ei ole virallinen oppiaine edes pyhäkoulussa. Useat meistä jopa tyytyvät olkapäitä kohauttamalla toteamaan, että kaikkihan nyt tietävät, mitä rakkaus on tai että kyllä se luonto sen tikanpojan sinne puuhun ajaa.
Ympäristöään tarkkailemalla heikkonäköisinkin tiedonetsijä kuitenkin havaitsee vaivatta, että rakkauden opettaminen on koko maapallon mittakaavassa, poliittisesta järjestelmästä tai uskonnollisesta katsomuksesta riippumatta, täydellisesti laiminlyöty. Yhä edelleen lasten vanhemmat sekä erilaiset ammattitaidottomat ja edesvastuuttomat rakkauspuoskarit saavat kertoa uusille sukupolville uudestaan ja uudestaan rakkaudesta samat vanhat satunsa – jäljet pelottavat. Rakkaus tunteena on kärsinyt inflaation ja useat käsittävät nykyisin rakkauden vain sukupuolielinten limakalvojen väliseksi hetkelliseksi hinkkaukseksi tai naimakaupan yhteydessä tulevana pelkkänä bonuksena. Rakkauden ammattilaisiksi sanotaankin yhteiskunnassamme lähinnä vain sellaisia ihmisiä, jotka am-

matikseen tarjoavat asiakkailleen taloudellista korvausta vastaan etupäässä mekaanista, tunteetonta sukupuolista tyydytystä.
Me vanhempina kyllä opetamme lapsillemme kohteliaisuutta sekä pöytätapoja, kuten kuinka haarukkaa ja veistä pidetään kädessä. Oleellista elämässä näyttää olevan se, kuinka nenä niistetään, niiataan kauniisti ja käyttäydytään siveästi, sanotaan kiitos tai harjataan hampaat. Hyvin tärkeää on myös oppia tervehtimään oikein, leikata kynnet ja kammata hiukset sekä puhdistaa korvat ja napa. Mutta me emme edes vanhempina opeta lapsillemme lainkaan rakkautta, vaikka rakkauden taitojen hallinnan luulisi olevan itse kullekin ainakin jonkin verran hyödyllistä. Kaikki vanhemmat toivovat varmasti ajatuksissaan, että heidän lapsensa, ainakin toivotut, syntyvät terveinä ja myös pysyvät terveinä. Monet rukoilevat lapsilleen myös menestystä ja onnea maan päällä. Menestyksellä tarkoitetaan usein korkeaa koulutusta, hyväpalkkaista työtä, asuntoa hyvämaineisella alueella sekä suurta omaisuutta ja kaiken tuon onnen kuvitellaan tuovan vääjäämättä roppakaupalla lisää onnea. Mutta tekevätkö raha ja omaisuus viime kädessä onnelliseksi – usein asian laita taitaa olla ikävä kyllä valitettavasti juuri päinvastoin?
Niinpä tuskin kukaan isistä ja äideistä osaa edes haaveilla, että heidän jälkeläisensä saavuttaisivat maallisen mammonan ja maineen ohella sisäisen rauhan tai löytäisivät rakkauden. Aivan kuin rakkaus ei olisi käytännössä lainkaan tärkeää elämällemme ja hyvinvoinnillemme – onnellisuudellemme? Ainakaan kultaisen käytöksen kirjassa ei hiiskuta sanallakaan rakkauteen kasvattamisesta. Pikemminkin vaikuttaa siltä, että kyseisessä kirjassa opetetaan ihmisyksilöä naamioimaan todelliset tarkoitusperänsä ja sisimmät tunteensa, unohtamatta kaikkein salaisimpia ajatuksiaan lähimmäisiltään taitavasti kauniiden korulauseiden ja hyväksyttyjen käytöstapaetikettien sekä tekohymyn taakse.
Historiaa suurennuslasilla tarkkaillessa kuitenkin huomaa, että suurimmat pahantekijät, massamanipuloijat ovat lähes aina olleet juuri niitä hyvin läksynsä lukeneita, sivistyneesti käyttäytyviä, sliipattuja, siististi pukeutuvia, lapsia mielellään sylissään pitäviä ja heille hymyileviä sekä väkijoukoille vilkuttavia ja siksi korkealle arvostettuja yhteisömme jäseniä, kunniallisia kansalaisia – oikeita ääniharavia. Sinä päivänä, kun heidän sysimusta ytimensä vaikkapa vain hetkellisesti vahingossa paljastuu, heidän sisimmät tunteensa ja ajatuksensa tuodaan päivänvaloon, me pyörittelemme päätämme ja päivittelemme yhä uudelleen ja uudelleen epäuskoisina, kuinka tämän ihmisen pahuus oli ylipäätään mahdollista – hänhän oli niin hieno ja hyvä, esimerkillinen ihminen! Siksikö, että me ilmeisesti erehdymme aivan yleisesti pitämään todellisena hyvyytenä pelkkiä kulisseja, käytöstapoja, kauniita kiiltokuvia, vieläpä niiden häikäisevää pintaa, vaikka vanhan kansan sananlasku sanoo: ”*Koiraa ei ole karvoihin katsominen.*” Olisikohan syytä tehdä niin kuin Erich Fromm ehdotti:

Meidän on lakattava vain kuuntelemasta sanoja ja ruvettava tarkasti pohtimaan, kuka ja millainen tuo puhuja on olemukseltaan, luonteeltaan.

Hitlerin vanha työtoverihan muisteli muuten myöhemmin:

Hän oli miellyttävä keskustelukumppani, suuteli naista kädelle, mukava setä, joka antoi lapsille suklaata, mutkaton kansanmies, joka puristi pienviljelijöiden ja työläisten känsäisiä käsiä.

Uskomatonta matalaotsaisuutta ja olematonta järjen juoksua osoittaa sekin, että presidenttiehdokas vasemmistoliiton Merja Kyllönen sanoo vaalitentissä toisesta presidenttiehdokkaasta, perussuomalaisten Laura Huhtasaaresta (molempien ehdokkaiden aatemaailma on vihamielinen ei-toivottuja yksilöitä kohtaan):

Ihminen, joka rakastaa koiraansa niin paljon, ei voi olla paha ihminen.

Aadolf Hitlerkin rakasti hyvänä ihmisenä yli kaiken saksanpaimenkoiraansa Blondia. Ian Kershaw'n mukaan Hitler osoitti Blondille etenkin loppua kohti enemmän hellyyttä kuin ketään ihmistä kohtaan, vaimonsa Eva Braun mukaan lukien.
Eikä edes se riitä, että tietäisi kuka puhuja on. On opittava ymmärtämään, mitä itse sanoihin, niiden sisälle, on kätketty ja opittava näkemään sanojen taakse! On nähtävä, mihin puhuja pyrkii sanoillaan, mitkä ovat puhujan perimmäiset tavoitteet, kenen etuja hän ajaa. Sillä sanat voivat puhuttuna helistä korvissa ihanasti kuin lahjoja ennustavat joulupukin poron kulkuset, mutta toteutettuna viiltää sisimpäämme syviä haavoja kipeästi kuin veitsenterävät lasinsirpaleet. Ja nimenomaan juuri rakkaudesta puhutaan mielellään sanoilla, joilla ei ole minkäänlaista sisältöä tai merkitystä, sanoilla, jotka ovat typötyhjiä ja jotka on tarkoitettu vain houkutteleviksi syöteiksi. Erich Fromm kirjoitti:

Miksei ihmisten suuri enemmistö käytä järkeään ottaakseen selvää, missä heidän todelliset etunsa ihmisolentoina ovat? Siksikö vain, että heidät on aivopesty ja pakotettu tottelemaan?

Tähän merkityksettömien sanojen kutomaan harhaluulon seittiin sotkeutuvat myös hyvin useat avioliiton satamaan ankkuroivat nuoret parit. Kun kukaan ei ole koskaan varoittanut näitä elämänkokemusta omaamattomia nuoria hymykuoppien pohjilla väijyvistä käärmeistä, niin vielä soidintanssin pyörteissä silmissä siintää unelma kaiken voittavasta ikuisesta rakkaudesta. Mutta haaveet tallautuvat sammakkoprinssien ja silikoniprinsessojen sokeankiihkeän sukupuolisen halun ja täyttymättömien unelmien piirileikin nostattamaan arjen kitkerään tomuun. Pölyn laskeutuessa unelmat pirstoutuvat ja hyvät pöytätavat unohtuvat. Useat elävät koko elämänsä täyttymättömien toiveiden tynnyrissä ainoana ravintonaan katkeruudella kuorrutettu ja pettymyksissä paistettu puolihomeinen pettu. He kantavat parasta ennen -päivämäärää sisällään ennen kuin elämä ehtii edes alkaa.

Olisiko siis lopulta aika keskittyä hetkeksi oleelliseen ja perehtyä rakkauden syvimpään olemukseen, tunkeutua rakkauden ytimeen, aina sinne viimeisimpään peräkammariin saakka, selvittääksemme rakkauden salaisuudet? Luulisi, että homo sapiensin, viisaan ihmisen, isojen aivojen pitäisi kyetä ratkaisemaan paljon vaikeampiakin ongelmia kuin rakkauteen ja hyvyyteen johtavan kasvatuksen ja neuvonnan järjestäminen. Vai eikö järjellä tosiaankaan ole mitään sanottavaa rakkaudessa? Erich Fromm:

Tuskin on mitään muuta yritystä, joka aloitetaan niin suurin toivein ja niin suurin odotuksin ja joka kuitenkin niin säännöllisesti epäonnistuu kuin rakkaus.
Huolimatta voimakkaasta rakkauden kaipuusta kaikkea muuta pidetään tärkeämpänä kuin rakkautta: menestystä, mainetta, rahaa, valtaa – melkein kaikki meidän voimavaramme on keskitetty näiden päämäärien saavuttamiseen, rakkauden taidon oppimiseen me sen sijaan emme uhraa juuri mitään

Mohandas Gandhi puolestaan puki ajatuksensa rakkauden merkityksestä, sen voimasta ja mukanaan tuomista mahdollisuuksista ihmiskunnalle aikoinaan näin:

Jos me tahdomme saada aikaan todellisen rauhan maailmassa, jos me tahdomme käydä totista sotaa sotaa vastaan, meidän täytyy aloittaa lapsista. Kasvatuksen kautta on mahdollista kulkea rakkaudesta rakkauteen ja rauhasta rauhaan kunnes lopulta kaikki maailman kolkat ovat täynnä rakkautta ja rauhaa.

Lienee hyvinkin mahdollista, että jos rakkaus saisi lopulta mahdollisuuden, loppuisivat sodat ja nälänhädät, ehkä ilmastouhka ja koulukiusaaminenkin sitä myötä väistyisi. Ihmiskunta voisi vihanpidon, ahneuden, kateuden ja tappamisen sijaan keskittyä vaikkapa puutarhan hoitoon, sillä sehän on vanhan kiinalaisen viisauden mukaan kaikkein tärkeintä elämässä, vaikka sekään ei ole sittenkään niin kovin tärkeää.
Mutta onko se, että rakkaus saisi mahdollisuuden, edes todennäköistä? Suurinta osaa maapallon asukkaista se, millaisia me olemme ihmisinä, millainen moraalimme pohjimmiltaan on, ei oikeastaan kiinnosta pätkääkään. Sama kuin säätila, ihan sama sataako vai paistaa, kunhan ilma täällä vain on hieno. Paljon tärkeämpää kuin hyvä ja paha näyttää olevan kansainvälisyys; Onko Suomi mainittu jossain, missä kioskissa eurojackpot-arpa on milloinkin myyty tai matematiikka; paljonko se Wahlroosin roisto taas viime vuonna varasti rahaa. Kasvatus ja opetus tähtäävät tuottamaan kilttejä ja nöyriä kulutusautomaatteja, jotka ripustautuvat tavaroihin, meille myytäviin tuotteisiin ja usein jopa rakkauden varjolla syötettävään vaaleanpunaiseen unelmahuttuun kuin muovikoriste joulukuuseen. Sillä sillä, valitsemmeko rakkauden, vihan vai vaikkapa pelkän apaattisen välinpitämättömyyden, ei vaikuta olevan suurempaa vaikutusta omaan, lastemme tai lähimmäistemme elämään ja onneen kuin valitsemallamme viimeistä huutoa olevalla älypuhelimella. Platon totesikin terävästi jo yli kaksituhatta vuotta sitten:

Suunta johon kasvatus lähettää ihmisen, määrää vastaisuudessa hänen elämänsä.

Mutta oletko koskaan ajatellut, että nimenomaan se kasvatus ja sen kulttuurin arvot, se yhteisö, johon synnyt ja jossa vartut, on määrännyt ja määrää hyvin pitkälle tulevaisuutesi ja uskomuksesi, sen mitä pidät hyväksyttävänä ja oikeana, lopullisena totuutena? Joillekin ihmisille, vai pitäisikö sanoa useimmille, tuo totuus on valitettavasti jopa ainoa totuus siksi, että heidän ei ole sallittu, eikä sallita perehtyä mihinkään muuhun, ajatella mitään muuta. Ihmiselle on todella helppo uskotella mitä tahansa, jos hän ei tiedä mitään mistään muusta.

Me imemme äidinmaidossa itseemme paljon muutakin kuin äidinkielemme. Jos synnyt Kabuliin naiseksi, burkha on sinulle täysin luonnollinen ja hyväksyttävä tapa peittää kehosi. Sinulle ei tulisi mielenkään kyseenalaistaa sen käyttöpakkoa – ellet saa tilaisuutta tutustua elämään ”esiripun” toisella puolella. Mutta jos kasvat New Yorkissa keskiluokkaisessa valkoihoisessa perheessä, pidät vartalosi peittävää huntua vastenmielisenä naisten alistamisen symbolina. Syvällä Amazonin sademetsän syvyyksissä varttuneena jivaro-intiaanina sinulla olisi täysin erilaiset käsitykset elämästä kuin Mumbain siivottomassa slummissa kerjäävällä kastittomalla dalitilla tai vaikkapa siirtomaa-ajan orjakaupalla vaurastuneeseen Ruotsin kuningassukuun kultalusikka suussa syntyneellä, kauniisti vilkuttavalla kruununprinsessalla.

Meitä ympäröivä kulttuuri muovaa meitä heti syntymästä lähtien huomaamattamme kuin sulaa vahaa. Meidät kasvatetaan, monessa tapauksessa jopa ”pakotetaan” hyväksymään juuri ne arvot ja se sama moraali, jonka vanhempamme ja se yhteisö, jossa he elävät, pitävät oikeina. Elämässä todennäköisesti vaikeinta on murtautua ulos olemassa olevasta, katsoa itseään ja yhteisöään ulkopuolisen silmin – ja vielä kyetä sen jälkeen nauramaan – antamaan itselleen anteeksi.

RAKKAUSPUOSKARIT

Yhteiskunnassamme rakkaudella puoskaroivat avoimesti ennen kaikkea viihdeteollisuus sekä erilaisten uskonnollisten yhteisöjen jäsenet, mutta jo poliitikotkin ovat ääniä kalastellessaan ryhtyneet ilmoittamaan demarien johdolla rakastavansa ainakin heitä äänestäviä kansalaisia. Sen sijaan tiedeyhteisöä, sosiologeja, psykologeja tai filosofeja rakkaus tutkimuskohteena ei liiemmin kiinnosta, ellei sillä sitten pelkkänä sanana yhdistettynä koulutuksen mukanaan tuomaan statukseen pysty tekemään helposti rahaa esimerkiksi päättymättömässä parisuhdehelvetissä elävien ihmisparkojen kustannuksella esiintymällä asiantuntijana television keskusteluohjelmassa. Edesmennyt filosofian professori Oiva Ketonen tiivistikin esseessään ”*Rakkauden käsitteestä*” asian laidan seuraavasti:

Mutta jos selailee filosofisiksi tarkoitettuja esityksiä ja oppikirjoja, niin huomaa, että niissä se (rakkaus) *on inhimillisestä tärkeydestä huolimatta vähän suosittu ja harvoin käsitelty teema... Rakkaus ehkä on liian mahtava ja massiivinen asia.*

Ja toinen jo manan majoille muuttanut, Tampereen yliopiston kulttuurihistorian dosentti Matti Luoma puolestaan kirjoitti:

Filosofit ovat puhuneet rakkaudesta ilmeisesti niin vähän ja heikosti siksi, ettei heillä ole ollut siitä merkittävää sanottavaa – Platonin jälkeen.

Rakkaus ei siten synnytä ”älymystön” keskuudessa juurikaan minkäänlaista tieteellistä keskustelua, saati vakavasti otettavaa pohdiskelua. Itse asiassa näin on ollut kautta koko kirjoitetun historian. Rakkaus on nykyisinkin tiedemiehille pelkkää naistenlehtien hömppää, jota ei voi tutkia laboratorioiden koeputkissa tai mitata mitenkään, saati käsitellä tilastollisesti. Ja useimmat niistä harvoista akateemisen oppiarvon saaneista korkeakoulutetuista, jotka rakkaudesta jotain uskaltavat julkisuudessa sanoa tai kirjoittaa, sekoavat yleensä viimeistään lauantai-iltana television suorassa viihdelähetyksessä omaan näppäryyteensä. Hanns Sachs kuvasikin tieteen ja rakkauden suhdetta kirjassaan ”Elämän ja rakkauden naamiot” näin:

Kun tiede puhuu rakkaudesta, tulos muistuttaa epäilyttävästi pikkukaupungin lehden suorittamaa elokuvatähden haastattelua... Yleensä nämä asiat varovasti kiedotaan teorioiden vaippaan ja ilmaisut ovat yhtä eloisia kuin täytetty apina.

Nykyään jo tiedetään, että rakastuessa onnen tunteeseen liittyvät aivojen alueet aktivoituvat voimakkaasti, esimerkiksi mantelitumake, jota voi kutsua pelko- ja aggressiokeskukseksi, passivoituu ja pelon ja vihan tunteet katoavat. Ne tutkijat, jotka ovat ”tuhonneet”

uransa ryhtymällä tutkimaan rakkautta, koska tämänkaltainen puuhastelu on kuulemma mahdotonta ja pelkkää rahanhaaskausta, ovat tehneet johtopäätöksen: rakkaus ei tee ihmistä pelkästään onnelliseksi vaan myös rohkeaksi ja lempeäksi.
Tästä eloisasta tieteen harjoittamasta täytetyn apinan kaltaisesta rakkauden filosofiasta saa mitä mainioimman kuvan kirjasta ”*Rakkauden filosofia*” (WSOY, 1984). Kirjassa 21 filosofia kirjoittaa rakkaudesta, mutta yksikään heistä ei sano siitä oikeasti mitään oleellista. Rakkaudesta puhutaan kyllä sanana, sitä pyöritellään sivistyssanoissa kuin kuumaa munkkia sokerissa, mutta se mitä rakkaus tarkoittaa ja mitä se käytännössä on, niin kuin munkki, mille se maistuu ja mitä niiden ahmiminen aiheuttaa, siitä ei kukaan hiisku sanallakaan. Jo edesmennyt filosofian tohtori Lauri Rauhala päivitteleekin kyseisessä kirjassa:

”Sitä (rakkautta) *ei myöskään juuri voi opettaa, kuten tiedollisia merkityssuhteita opetetaan.”*

Ja filosofian historian professori Lilli Alanen päättelee tieteellisen tuntuisesti:

Jos esimerkiksi annamme rakkautemme kohteelle vähemmän arvoa kuin itsellemme, on kyseessä pelkkä kiintymys. Kun arvostamme kohteen vertaiseksemme, puhumme ystävyydestä. Kun katsomme kohteen itseämme arvokkaammaksi, rakkauttamme voidaan sanoa antaumukselliseksi... Rakkauden olemuksen tuntemista vaikeuttaa vielä se, että muut mielenliikutukset, kuten ilo, suru, halu, pelko ja toivo, useimmiten sekoittuvat rakkauteen... Yhteen kohteeseen kohdistuva rakkaus synnyttää sitä paitsi usein vihaa lukuisia muita kohteita kohtaan.

Eli professori itse asiassa väittää, että kiintymys ja ystävyys ovat lievempää rakkautta ja antautuminen, se vasta on sitä syvintä rakkautta eli että rakkaudessa on eri vahvuuksia, samoin kuin alkoholijuomissa. Ja että rakkaus on itse asiassa vähän niin kuin alkoholipitoinen sekahedelmäsoppa? Mielenkiintoinen on myös Lillin toteamus, että rakkaus synnyttäisi jopa vihaa.
Mutta eikö se ole vastoin kaikkia tieteen pelisääntöjä, että sanojen ees taas pyörittelemisen sijaan, me emme tutki juuri sitä, mikä mahdollistaa kaiken muun tutkimuksen, sekahedelmäsopan syvintä olemusta – koko käymisprosessia? Eikö olisi syytä selvittää ovatko ”*ilo, suru, halu, pelko ja toivo”* syitä vai seurauksia rakkaudelle? Ainakin aika monet meistä ovat sitä mieltä, että ilman rakkautta olemassaolomme tällä planeetalla ei olisi mahdollista vuorokauttakaan.
Tutkaillaanpa vaikka ensin mihin tulokseen jotkut viisaat miehet ovat tulleet yrittäessään ymmärtää rakkauden syvintä olemusta – määritellessään rakkautta. ”Suomalainen tietosanakirja” määrittelee rakkauden seuraavasti:

Yleisimmässä mielessä rakkaus on intiimi suhde kahden subjektin tai subjektin ja muun kohteen välillä. Rakkauden kohde voi olla oma itse, toinen henkilö, esine tai abstrakti asia (Isänmaa, Jumala). Suhde on luonteeltaan kokonaisvaltainen ja vuorovaikutukseen perustuva. Rakkaus voi olla eroottista, henkistä, fyysistä jne. Rakkaus voidaan myös erotella kohteen mukaan: esim. äidin rakkaus, homoseksuaalinen rakkaus, kulttirakkaus ja uskonnollinen rakkaus. Filosofiassa ja sosiologiassa rakkaus on varsin vähän käsitelty aihe.

Kuinkahan näin uskomatonta humpuukia voidaan edes painaa paperille, saati tietosanakirjaan? Aurinkotemppelilahkokin joukkoitsemurhineen harrasti kyseisen määritelmän mukaan rakkautta, olihan lahkon jäsenten suhde intiimi eli läheinen, luonteeltaan kokonaisvaltainen ja vuorovaikutukseen perustuva. Sen sijaan tämän tietosanakirjan määritelmän mukaan kyseenalaista on se, olisiko rakkaus mummon lihapulliin tai vanhoihin postimerkkeihin lainkaan rakkautta. Mitä minä annan niille, jotta välillemme syntyisi vuorovaikutus? Mutta määritelmä ei sen sijaan sulje pois sellaista läheistä, luonteeltaan kokonaisvaltaista ja vuorovaikutukseen perustuvaa suhdetta, jonka voimme havaita kahden keskiafrikkalaisen kansanheimon, tutsien ja hutujen välillä. Entä israelilaisten ja arabien keskinäinen kuhertelu? Tai Taliban ja jenkit. Eikö jo sananparsikin sano: ”Rakkaudesta se hevonenkin potkii?”
Eipä lannistuta heti yhdestä takaiskusta, vaan yritetäänpä sinnikkäästi uudelleen. ”Suomen kielen perussanakirjassa” löytyy mustaa valkoisella. Sen mukaan rakkaus on:

1. syvä eroottinen kiintymys toiseen henkilöön
2. edellä mainittu tunteen kohde
3. muu syvä kiintymys
4. syvä kiinnostus, mieltymys, harrastus johonkin.

Sana rakastaa puolestaan tarkoittaa saman teoksen mukaan:

1. tuntee eroottista rakkautta jotakuta kohtaan; on syvästi kiintynyt johon kuhun, pitää jostakusta hyvin paljon
2. tuntee syvää mieltymystä johonkin, pitää jostakusta hyvin paljon.

Nämä määritelmät rakkaudesta ovat myös silkkaa tyhjien sanojen kolinaa paikoittain pahoin puhkiruostuneessa ongelmajätetynnyrissä. Rakkaus on tämän perussanakirjan mukaan siis kiintymystä, tunnetta, kiinnostusta, mieltymystä, harrastusta ja pitämistä.
Eikö niin belgialainen pedofiili kuin suomalainen sadomasokistikin voi tuntea syvää eroottista kiintymystä toiseen henkilöön, uhriinsa? Rakkauden kohde voi kyseisen määritelmän mukaan olla vaikkapa naisten alusasut, uusnatsit, Amerikan kansallinen kivää-

riyhdistys tai mikä tahansa ääriterroristijärjestö. Rakkaudeksi riittää, kunhan vain olet kiinnostunut syvästi. Ja muuta syvää kiintymystä voi osoittaa vaikkapa mieltymällä syvästi sadan dollarin seteleihin, jalkaväkimiinoihin, uhkapeliin, kidutukseen, Klu Klux Klaniin, veronkiertoon, potkupalloon tai kannibalismiin, kuten Keski-Afrikan edesmennyt keisari Bokassa.
Ja vaikka Immanuel Kant väitti, että ”*rakkautta tunneilmaisuna ei voi määritellä*”, niin silti italialainen sosiologi Francesco Alberoni yrittää kirjassaan ”*Rakastuminen*” epätoivoisesti erottaa parisuhteessa rakastumisen ja rakkauden päätyen täydelliseen mutamahalaskuun. Hänestä rakastumiselle on ominaista ehdottomuus, joko tai -tilanteet, täydellinen omistautuminen toiselle ja samalla myös itselle. Rakastuminen on hänen mukaansa arjen ehdoton vastakohta: rakastuneet tekevät vain sen mitä haluavat, suojelevat toisiaan pettymyksiltä, tavoittelevat täydellistä onnea. Rakkaus on rakastumista seuraava jakso, joka toisaalta on rakastumisen vastakohta, tasaantunut ja arkipäiväinen tilanne. Lisäksi rakkaus on intiimi, läheinen ja henkilökohtainen suhde.
Tämä italialainen sosiologi ei kyllä ole ainakaan ajatellut niin kuin tiedemiehiä opetetaan ajattelemaan, raapustaessaan nämä huikean latteat johtopäätöksensä paperille. Eikö hän aivan selvästi erehdykin pitämään rakastumisena ainoastaan sitä kemiallista reaktiota, joka käynnistyy kehossamme löydettyämme mieluisan parittelukumppanin, ihastuessamme toiseen ihmiseen? Alberonin johtopäätösten hataruus paljastuu viimeistään seuraavista sanoista:

Rakkaudessa on aina onnen rinnalla surun sävy... Rakastuminen on joko paratiisi tai helvetti... Toisaalta kun rakastumme, kun olemme täynnä intohimoa, onnea mutta samalla kärsimystä, tuskaa ja halua... Ensimmäinen merkki rakastumiseen valmistautumisesta on mitättömyyden tunne ja siitä johtuva häpeä... Pelkäämme antautua täydellisesti, ilman takeita vastarakkaudesta... Ylimeno rakastumisesta rakastamiseen edellyttää aina kykyä rakastaa ihmistä, joka vaatii, että muutumme rikollisiksi... Maailmaa ei muuteta valoisaksi ja ikuisesti uudistuvaksi pelkästään tahdon voimalla.

No nythän se sitten selvisi – Bonnie ja Clyde siis ryöstivät pankkeja koska olivat niin rakastuneita. Alberoni päättelee myös, että rakkaus on rikollisuuden lisäksi surua, intohimoa, kärsimystä, tuskaa, halua, mitättömyyttä ja häpeää. Alberonin ajatusten osalta voisi todeta Hanns Sachsin sanoja lainaten:

... intohimon vuorovesi kääntyy laskuun ja järkevyyden mutalammikot tulevat näkyviin

Carl Gustaf Jung puolestaan totesi mielekkään puhumisen rakkaudesta äärettömän vaikeaksi:

Lääkärin kokemukseni ja oma yksityinen elämäni ovat aina uudestaan johtaneet minut tämän rakkauden ongelman ääreen, enkä koskaan ole kyennyt löytämään siihen pätevää vastausta...

Jean-Paul Sartre puolestaan väitti ihan vakavissaan, että "*rakkaus pitää sisällään oman tuhon siemenen"*. Ja darvinistien keskuudessa rakkautta taas pidetään aivojemme synnynnäisenä irrationaalisuuden, järjettömyyden mekanismina, jolla on ainoastaan geneettisiä etuja. Vaikka useat ateistit kerskuvat koulutuksellaan ja ajattelukyvyllään, niin kukaan heistä ei silti vaivaudu pohtimaan rakkauden syvintä olemusta, sitä mitä rakkaus on. Jossain yhteydessä maailman toiseksi älykkäimpänä pidetty Richard Dawkins on oiva esimerkki. Hän keskittyy kirjassaan "*Jumalharha*" miettimään älykkyyskuvansa vastaisesti etupäässä vain sitä, kuinka montaa naista, lasta, vanhempaa, sisarta, opettajaa, ystävää tai lemmikkiä mies voi rakastaa. Hän ihmettelee ainoastaan sitä, miksi me tavoittelemme luonnollisen valinnan vastaisesti yhden ainoan puolison tai henkilön rakkautta. Dawkins kysyykin vihjailevasti:

Onko irrationaalinen uskonto kenties sivutuote irrationaalisuus-mekanismeista, jotka rakastumisen valinta rakensi alkujaan aivoihin? Tietysti, uskonnollisessa uskossa on hieman samaa luonnetta kuin rakastumisessa (ja molemmilla on monia riippuvaisuutta aiheuttavien huumeiden vaikutuksen alaisena olemisen piirteitä).

Dawkins lainaa ajatuksiensa tueksi neuropsykiatri, -filosofi John Smythiesin seuraavia tieteellisinä tosiasioinaan esittämiä älyllisiä latteuksia rakkaudesta:

Yksi puoli uskonnon monista kasvoista on yhteen yliluonnolliseen persoonaan eli Jumalaan keskittynyt voimakas rakkaus ja tämän henkilön merkkien kunnioittaminen. Itsekkäät geenimme ja vahvistamisprosessit ovat ihmisen elämän pääasialliset käyttövoimat. Suuri osa positiivisesta vahvistamisesta tulee uskonnosta: lämpimiä ja lohdullisia tunteita siitä, että on rakastettu ja turvassa vaarallisessa maailmassa, että kuolemanpelko ei uhkaa, että korkealta tulee apua vastauksena rukouksiin vaikeina aikoina jne. Vastaavalla tavalla toiseen ihmiseen (yleensä vastakkaiseen sukupuoleen kuuluvaan) kohdistuvassa romanttisessa rakkaudessa on yleensä sama intensiivinen keskittyminen toiseen ja siihen liittyviä myönteisiä vahvistamisia. Nämä tunteet voivat laueta toisen merkeistä, kirjeistä, valokuvista ja viktoriaanisella ajalla jopa hiuskiehkuroista. Rakastuneisuuden tilaan liittyy monia fysiologisia seuralaisia, kuten tulipesää muistuttava huokailu.

Siinä sitä on varsinaista kvasitiedettä rakkaudesta yllin kyllin ja hyvin tieteellisen korkeatasoista kaiken kukkuraksi. Ajattelemattomuus on suorastaan käsin kosketeltavaa. Tunteet, joksi Smythies sukupuolista himoa kutsuu, "laukeavat" nykyisin verkon pornosivuja

selatessa ja tulipesää muistuttavia huokauksia voi yhtä hyvin kuulla myös alennusmyyntien ylitse pursuavien tarjouspöytien äärellä.
Entä mitä on se niin kovasti mainostettu kristillinen lähimmäisen rakkaus? Helsingin yliopiston filosofi-tutkija Terhi Lumme (nykyisin Kiiskinen) kirjoittaa esseessään (Rakkauden filosofia, WSOY 1984) ”*Miksi rakkaus ei viihdy kellariloukossa*” seuraavasti:

miehen ja naisen välinen rakkaus on esiaste epäitsekkäälle kaikkiin ihmisiin kohdistuvalle rakkaudelle, jonka täydellistymä on kristillinen lähimmäisenrakkaus.

Mutta sisältääkö kristillinen lähimmäisen rakkaus siis muutakin kuin sen, että väkijoukkojen hurmioituneena hurratessa kyynelet silmissään paavi lentelee suihkukoneellaan ympäri maapalloa ja ajelee eri maanosissa luodinkestävässä autossaan. Onko se sitä aitoa kristillistä rakkautta, että Jumalan maanpäällinen sijaishallitsija kohottaa kätensä siunaukseen janoa kärsivien ja nälkää näkevien päiden päälle pyhiinvaellusmatkoillaan sen sijaan, että ojentaisi heille edes pullollisen puhdasta vettä tai kulhollisen riisiä – mene ja tiedä? Vai olisiko niin, että kirkonmiesten mielellään lainaama, Paavalin ensimmäisessä korinttolaiskirjeessä maalaama kuva rakkaudesta antaisi tälle käytökselle ja kärsimykselle tyhjentävän selityksen?

Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen. Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi. Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhäin ravinnoksi, ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, ei se minua mitään hyödyttäisi. Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii. (1Kor.13:1–7).

Eli Paavalin mukaan ei siis hyödytä puhua kielillä tai enkelten kanssa, jos ei ole rakkautta! Profetoimisen lahja ja vahvinkaan usko eivät auta, jos ei ole rakkautta! Auttaminen ja polttohautauskaan eivät auta, ellei omista rakkautta! Kristinuskon historiassa inkvisiittorit ovat olleet pitkämielisiä ja lempeitä, kun eivät ole heti repineet kidutettavaa riekaleiksi. Paavalin rakkauskäsityksen kyllästämät kristitythän eivät koskaan ole kadehtineet köyhempiään eivätkä kerskannut, paitsi Paavali itse (2Kor10:8). Kristityt eivät koskaan ole käyttäytyneet sopimattomasti, eivät edes vääräuskoisia teurastaessaan tai harhaoppisia kiduttaessaan, eiväthän. Kristityt eivät ole koskaan olleet katkeria, eivätkä muistelleet kärsimäänsä pahaa, ellei kyseessä ole ollut esimerkiksi ISISin suorittamat länsimaalaisten teloitukset, Turkin armenialaisten teurastus tai Ruandan kristittyjen keskinäinen vä-

lienselvittely – kaikki kansanmurhia. Tai vaikkapa protestanttien ja katolisten verinen kiista Pohjois-Irlannissa. Ja teurastaessaan vaikkapa albigenssiristiretkellä Etelä-Ranskassa harhauskoisia tarkoituksella tai Afganistanissa erehdyksessä muslimisiviilejä, kristityt sotilaat eivät ole suinkaan iloinneet vääryydestä, vaan iloinneet yhdessä kotirintaman kanssa saavutetuista voitoista. Paavalin rakkaus peittää harhaoppisten joukkohaudat, rakkaus uskoo jokaisen valheen ja rakkaus toivoo, että petoeläinten raatelun aiheuttama kärsimys valmistaa kristityn taivaan valtakuntaan! Eikä Paavali rakkaudesta valehdellessaan mainitse sanallakaan, kuten ei Herrakaan koskaan, anteeksiantoa! Gyllenberg ja Kivekäs varoittavatkin kirjassaan kristillisen rakkauden vaaroista:

Risti osoittaa, että ***rakkaus ei ole ainoastaan lempeä, vaan että se uskoessaan ja toivoessaan joutuu usein myös kärsimään****... Kristillisen julistuksen tekee ilosanomaksi juuri se, että on olemassa voimia, jotka rakkaudessa ovat myös valmiita kärsimään. Tällainen on Jumalan todellistumista tässä maailmassa.*

Siis tahtovatko G&K sanoa, että kristillinen rakkaus on kuin masokisti, joka odottaa ruoskan todellistumista tässä maailmassa? Ja ihmiset kuvittelevat yhä, että tämä Paavalin kaksinaismoraalin myrkyttämä kielenpieksäntä on vielä Jumalan vahvistama totuus, silmiä kostuttavan kaunis ja se määrittelee tyhjentävän seikkaperäisesti rakkauden toiviotien. He eivät ymmärrä, kuten narrattava ahvenkaan ei ymmärrä, että sanaa rakkaus käytetään tässä syöttinä aivan kuten kastematoa koukussa. Näillä Paavalin korinttolaiskirjeen sanoilla voidaan mikä tahansa teko, pahin mahdollinenkin, perustella vedenpitävästi viatonta esittäen milloin ja missä tahansa rakkauden teoksi. Mutta nämä kauniisti korvissa helisevät sisällöltään merkityksettömät sanat kuin korut ovat ilmeisesti siis sitten sitä Terhi Kiiskisen tarkoittamaa rakkauden epäitsekästä täydellistymää? Eli suomeksi sanottuna ”*rakkaudelle vihamielistä rakkauden täydellistymää*”, sillä epäitsekkyys on vihon viimeisempiä asioita, kuten Erich Fromm ja Anthony Storr hiukan myöhemmin todistavat, joilla on mitään tekemistä rakkauden kanssa. G&K sen sijaan puolestaan uskottelevat ”*ehdottoman*, *kärsivän ja uskovan rakkauden salaisuudesta*”, niin kuin G&K (myöhemmin G&K) kristillistä rakkautta kirjassaan nimittävät, muun muassa seuraava:

Israelia kohtaava tuho on ansaittu seuraus sen uskottomuudesta. Mutta rinnan tämän tuomion kanssa kulkee julistus Jahven sanomattomasta rakkaudesta... ***Joka on todella kokenut Isän rakkauden, hän ei voi olla rakkaudeton lähimmäisiään kohtaan. Kehotus uskoon on samalla kehotus rakkauteen... Jumala toimii palauttaakseen luotunsa rakkauden piiriin****.*

G&K runoilevat myös, että “*Jahven rakkaus on anteeksiantavaa”* vaikka itse Raamattu todistaa, että Jahven käsitys anteeksiannosta on perin sairaalloinen:

(Herra), ***joka antaa anteeksi pahat teot, rikokset ja synnit, mutta ei kuitenkaan jätä rankaisematta, vaan kostaa*** (2Moos.34:6,7)

Merkillisintä kaikissa näissä erilaisissa uskonnollisissa yhteisöissä onkin se, että ainoassakaan niiden seurakuntakokouksessa rakkautta ei päntätä seurakunnan jäsenten päähän kuten Isä meidän -rukousta, eikä sillä ole mitään oleellista osaa, ei tunteena, saati sitten tekoina, yksilön pelastumisen kannalta. Tärkeintä on vain usko. Esimerkiksi kristinuskon rakkauden opetus paimennettaville on yhä kuin keskiajalla, jolloin korkea-arvoiset kirkonmiehet rustasivat kammioidensa yksinäisyydessä rakkaudelle sellaisen määritelmän kuin:

”*rakkaus on hyveen täyttämän kahden ihmisen siveä liitto*.”

Jokainen tehköönkin johtopäätöksensä nyt itse ja aivan omilla aivoillaan. Oliko Aabraham maailmahistorian ensimmäinen, vai Daavid, narsisti? Vai ovatko kaikki uskonnot pelkkää paranoian (ICD-tautiluokitus F22.0) aiheuttamaa kohtuutonta pelkoa? Riviuskovaisilta voi joka tapauksessa hyvällä syyllä udella: ”*Entä missä se hyvä Jumalanne nyt on*?” Sillä olipa kyse mielisairaudesta tai todellisista tapahtumista, niin tämä juutalaisten, kristittyjen ja muhamettilaisten Jumala ei missään tapauksessa ole hyvä, vaikka Miikka Ruokanen väittää kirjassaan ”*Ydinkohdat*” seuraavasti:

Ei Jumala ole verenhimoinen, vaan me ihmiset*. Halutessaan pysyä itse omana pikku jumalanaan ihminen on niin murhanhimoinen, itseään vihaava ja kyvytön hyvään, että hän mieluummin tappaa Jumalansa kuin nöyrtyy totuuteen.* ***Raamatun Jumala ei ole aggressiivinen despootti, vaan rakkaus****.*

Tämä kirkon hierarkian ylimmillä tasoilla työskentelevien esipaimenten moraalin mädännäisyys ja täydellinen sokeus ei sinänsä ole mikään yllätys historian valossa. Hämmästyttävää on ainoastaan se, kuinka kansanjoukot yhä uskovat heidän myrkyllisiin satuihinsa. Joka tapauksessa kristittyjen käyttämällä sanalla ”rakkaus! ei ole mitään tekemistä minkäänlaisen muun rakkauden kuin nigerilaiskirjeiden valerakkauden kanssa, vaikka entinen arkkipiispa John Vikström kirjoittaakin kirjassaan ”*Etsimme vastausta uskon kysymyksiin*”:

Raamattu on Jumalan rakkausruno meille. Jumala on rakkaus. Kaikki mitä hän tekee, on rakkautta. Hän ei voi muuta kuin rakastaa.

Vikströmin löytämät vastaukset ja ne rakkauden epätoivoiset määrittely-yritykset, joita yksi viime vuosisadan huomattavammista teologeista, Paul Tillich, esittää kirjassaan

”*Muuttuvan maailman moraali*” kertovat lukijalle, että kristityillä ei ole aavistustakaan siitä, mitä rakkaus todella on:

***Rakkauteen kuuluu itsensäkieltäminen**, joka ilmenee asketismina, itsetarkkailuna ja kurinalaisuutena... **Rakastava ja rakastettu ovat keskenään tasa-arvoisia, mikäli he ovat toistensa rakkauden arvoisia. Rakkaus edellyttää lakeja ja instituutioita**... En ole antanut mitään rakkauden määritelmää. Se onkin mahdotonta, sillä rakkauden yläpuolella ei ole mitään korkeampaa periaatetta, jonka pohjalta sen määrittely voisi onnistua.*

Eivätkö nämä Tillichin väitteet ”*itsensä kieltämisestä”* ja ”*kurinalaisuudesta”* johda ihmisten keskinäisissä suhteissa juuri päinvastaiseen lopputulokseen kuin rakkaus – henkiseen ja fyysiseen väkivaltaan, rakkaudettomuuteen? Sillä ”*toistensa rakkauden arvoisia*” voivat Tillichin päättelyn mukaan olla myös ”*tasa-arvoiset*” tuomari ja tuomittava, syyttäjä ja syytetty, riistäjä ja riistetty, teloittaja ja teloitettava ja hakkaaja ja hakattava – laki ja instituutiot, lähes 2000 vuotta harjoitettu Raamatun tulkinta, jopa esi-isiemme käytös sekä Lutherin oma loistava esimerkkihän ”*edellyttävät”* sitä?
Vielä paljon paremmaksi kuin Tillich panee professori Tapio Puolimatka, jonka kirjoista käy ilmi, että hänelläkään ei ole harmainta aavistusta siitä, mitä rakkaus on. Hän käy väittelyyn ateistien kanssa aivan samoilla aseilla kuin vastustajansa: kaksinaismoraalin miekalla ja rakkaudettomuuden kilvellä. Näistä lähtökohdista, malka syvällä omassa silmässä, ei voi nähdä eikä edes ehkä koskaan ymmärtää, mikä omassa ajattelussa mättää. Puolimatka kirjoittaa kirjassaan ”*Usko, tieto ja myytit*” yksiselitteisesti ja avoimesti, vieläpä rinta rottingilla ylpeillen:

*Kristillisen teismin mukaan on olemassa **täydellisen hyvä, oikeudenmukainen**, kaikkitietävä ja persoonallinen Jumala, joka on luonut maailmankaikkeuden... Jumalan olemus on nähtävissä hänen luomisteoissaan, ja **ihminen vaistoaa Jumalan hyvyyden omassatunnossaan**... Jumalan arvo-olemusta kutsutaan Jumalan pyhyydeksi, koska **pyhyyden ytimessä on moraalinen hyvyys**. **Pyhyys on ennen kaikkea ääretöntä eettistä hyvyyttä ja oikeudenmukaisuutta.***
***Jumala ei voi antaa pahoja tekoja anteeksi ilman että pahoista teoista suoritetaan täysi hyvitys**, koska se olisi ristiriidassa hänen oikeudenmukaisuutensa kanssa eikä Jumala voi olla itsensä kanssa ristiriidassa.*
[Kun] *Kaiken pyhän lähteeksi ymmärretään rakkauden täyttämä ääretön ja kaikkivaltias persoona, Jumala, myös **viha saa oikeutetun paikkansa osana pyhän todellisuutta**.*
Jumalan viha kohdistuu siihen, mikä on rakkauden vastaista**. **Samalla tavalla myös ihmisen viha on oikeutettua ja perusteltua, sikäli kun se kohdistuu arvon vastaisiin ja arvoa tuhoaviin asioihin elämässä.

Joku umpisokea saivarteleva ruudunkeksijä onkin aikojen saatossa varmaan nauresskellut itsekseen partaansa, että Jeesus naulattiin varmaan ristille sen vuoksi, että hän tosiasiassa tuli yllyttämään ihmisiä julkisiin joukko-orgioihin, paneskelemaan kenen tahansa vastaantulijan kanssa kadulla, koska Jeesuksen serkku Johannes kirjoitti:

Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus (1Joh.4:8)

Rakkauden väärinkäsittäminen ilmenee erityisesti veljellisen rakkauden käsitteen sisällössä. Tuo veljellinen rakkaus, rakkaus muita kuin läheisiä ja/tai uskonveljiä kohtaan, on kaikkien kaksinaismoralistien käyttämä piilo, naamio, jolla vältytään paljastamasta kyvyttömyys rakastaa. Erich Frommhan kirjoitti:

.. Senkaltainen työnjako, jonka tunnusmerkkinä on oman perheensä rakastaminen, mutta tunteettomuus vieraita kohtaan, on ilmaus perustavaa laatua olevasta kyvyttömyydestä rakastaa...

Veljellisen rakkauden takana lymyten on helppo tekohymyillä, jakaa makeisia kilteille lapsille, silittää heidän hiuksiaan ja nostaa heidät syliin sekä peittää vihamielinen suhtautuminen muukalaisiin, ”Lähesty Jehovaa” lehti kertoo:

Jehovan todistajien odotetaan ilmaisevan epäitsekästä rakkautta ja vielä niin selvästi, että rakkautemme näkyy niillekin, jotka eivät kuulu kristilliseen seurakuntaan. Uhrautuva veljellinen rakkaus on tuntomerkki, josta meidät tunnistetaan Kristuksen tosi seuraajiksi.

Huh, huh, voisiko sen selvemmin ilmaista? Jehovan todistajien on ilmaistava veljellistä rakkautta niin selvästi, että se näkyy niillekin, jotka eivät kuulu kristilliseen seurakuntaan. Mutta se on vain nähtävä, siihen ei saa koskea ja ennen kaikkea, se ei saa kohdistua hyvinä tekoina lähimmäiseen.
Nämä lauseet ja lainaukset kertovat lahjomattomasti sen, miksi uskovaisen ihmisen kanssa ei voi väitellä tai usein edes keskustella. Heidän mielestään toistuva törkeä lahjonta, imartelu, törkeät petokset, heitteillejättö, valehtelu, kostaminen, yllyttäminen rikolliseen tekoon, uhkailu, kiristys, sopimuksen yksipuolinen purku, ryöstöt, pelottelun avulla alistaminen, kansanmurhat, murhat, yksipuoliseen sopimukseen pakottaminen, katteettomat lupaukset, mielen myrkyttäminen, ihmisten uhraaminen varoittavana esimerkkinä, teloitukset ilman oikeudenkäyntiä, kiroaminen sekä mielipiteen-, sanan- ja kokoontumisvapauden rajoittaminen kertovat täydellisen hyvästä, oikeudenmukaisesta Jumalasta. Moraalinen ja ääretön eettinen hyvyys on kristityille synonyymi muiden ihmisten käyttämälle ilmaisulle päättymätön ja osoitteeton pahuus.
Tähän se kristinuskon rakkauden opetus sitten jääkin, vaikka rakkaudesta kyllä mielellään saarnataan ja siitä veisataan vaikka minkälaista suruvirttä. Henkilökohtaisesti hen-

genmiehet näyttävät kuitenkin karttavan rakkautta käytännössä kuin ruttotautisia – paitsi tietysti puheissa ja pikkupojissa. Ja onhan eräissä uskontokunnissa selibaatti jopa papin viran menestyksellisen hoitamisen ehdoton edellytys. Tällä ihmisluonnon vastaisella selibaattimääräyksellä esimerkiksi katolinen kirkko mahdollisti vasta viime aikoina julkisuuteen tulleen hengenmiesten räikeän häikäilemättömän, toistatuhatta vuotta Jumalan pelon varjossa jatkuneen lasten hyväksikäytön. Gandhi lausuikin:

On suuri inhimillinen tragedia, että maailman kansat, jotka sanovat uskovansa Rauhan ruhtinaaksi nimittämänsä Jeesuksen sanomaan, eivät käytännössä juuri osoita tuota uskoa. On tuskallista nähdä vilpittömien kristillisten pappien rajoittavan Jeesuksen sanoman valikoituihin yksilöihin.

Maailmankatsomukset, joita kirjan alussa käsittelimme ja joissa tiedon ja tekojen sijasta pelkkä usko, taisteleminen, ajatteleminen tai itsensä kadottaminen ellei peräti hukuttaminen mekaaniseen seksiin ovat pelastumisen tai vapautumisen kannalta kaikkein oleellisinta, ei rakkauden oppitunteja tai yleismaailmallista rauhaa juurikaan kaipaa – päinvastoin. Pidetäänhän jumalallisena lahjana uskon kautta saatua vanhurskautta kristittyjen keskuudessa aivan yleisesti vieläpä kaikkien hyvien töiden, siis rakkaudenkin edellytyksenä. Edward Westermarck totesikin kirjassaan ”*Kristinusko ja moraali*” näin:

Moraaliselta kannalta sisältyy todellinen vaara oppiin, joka uskottelee ihmisrakkauden ja hyvien tekojen syntyvän uskon hedelmistä.

Hullunkurisimmassa hengenmiesten esittämässä pelastusopissa hyvät teot (eli siis ei myöskään rakkaus) eivät edes takaa taivaanportin aukeamista. Muun muassa Martti Luther hyökkäsi aikoinaan kaikin tavoin sitä ajatusta vastaan, että pelastus tulisi tekojen tai jopa rakkauden tekojen kautta:

Mikään hyvä työ ei voi auttaa vanhurskauteen ja pelastukseen. Toisaalta mikään paha teko ei tee hänestä pahaa ja tuomittavaa ihmistä, vaan se epäusko, joka tekee ihmisen ja puun pahaksi, tekee hänen tekonsa pahoiksi ja tuomittaviksi. ***Me voimme pelastua ilman rakkautta... mutta emme ilman puhdasta oppia ja uskoa****.*

Lutherin sanoissa ei ole mitään muuta järkeä kuin, että niihin nojautuen uskonmiehet voivat ilman omatunnontuskia ja synninvarjon lankeamisen pelkoa perustella itselleen vedenpitävästi, miksi kanssaihmisten hädästä ja kurjuudesta piittaaminen ei kristillisessä rakkaudessa ja siitä kumpuavassa käytöksessä ole niin kovin oleellista. Eihän välinpitämättömyys lähimmäistä kohtaan merkitse suinkaan sitä, että paratiisin portit sulkeutuisivat edes kaikkein kovasydämisiltä hengenmiehiltä. Lutherin sanojen mukaanhan uskova voi olla ihan kuinka paha tahansa, kunhan hän vain uskoo ja mikään hyvä teko ei itse

asiassa ole riittävän hyvä, ei edes rakkaus, ellet usko. Lisäpontta Luther sai sanoilleen itse apostoli Paavalilta:

Me tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain teoista, vaan uskon kautta Jeesukseen Kristukseen (Gal.2:16).

Voisi myös samaan hengenvetoon kysyä, mitä me oikein pakenemme? Miltä me odotamme pelastusta? Kuka elämämme maapallolla on tehnyt niin tuskalliseksi, että nimitämme sitä aivan yleisesti jopa maanpäälliseksi helvetiksi? Avaruusoliot, näkymättömät vihaa kylvävät virukset vai se kaikkien syntipukkien syntipukki, Saatana?
Joka tapauksessa kun tarkastelee rakkaudesta tehtyjä määritelmiä, huomaa, että suurimmalla osalla määritelmien tekijöistä menee puurot ja vellit sekaisin. Osa pitää kahden ihmisen, miehen ja naisen välistä rakkautta ainoana oikeana rakkautena ja eivät näe rakkauden sisältävän muutakin kuin yhdessä elävien tai satunnaisesti toisensa kohtaavien yksilöiden limakalvojen ajoittaista mekaanista hankausta. Jotkut tosin ovat huomaavinaan jossain taivaanrannassa rajatonta tai jumalallista rakkautta, mutta se sivuutetaan yleensä kuin itsestään selvänä tosiasiana, josta kukaan ei ota kuitenkaan selvää. Optimistinen, pessimistinen, positiivinen ja negatiivinen elämänasenne synnyttävät kyllä vilkasta keskustelua ennen kaikkea mikäli ne liitetään ihmisen ulkoiseen ”hyvinvointiin” ja terveyteen –masennukseen ja stressiin. Mutta eikö rakkaus ole elämänasenne yhtä hyvin kuin kukoistus tai katkeruus? Eikö vasta rakkaus saa yksilön puhkeamaan täyteen kukoistukseensa?
Eikö mieleemme juolahda, että me pakenemme taivaan iloihin solisevien hunajapurojen partaalle tai Nirvanan tuskattomaan tyhjyyteen ainoastaan omia tekojamme? Me itse, eikä kukaan muu (ellei sitten se mielipuoli evoluutio) olemme omalla päättömällä käytöksellämme ja toiminnallamme aiheuttaneet vähintään suurimman osan omasta kärsimyksestämme ja tuskasta. Olisiko Jumala olemassa tosiaan vain siksi, että hän pelastaisi meidät omilta teoiltamme, itseltämme? Vai olemmeko me itse luoneet kaikki uskonnot vain oman pahuutemme oikeuttamiseksi ja naamioimiseksi?
Voi pyhä yksinkertaisuus! Entäpä jos me jokainen, itse kukin osaltaan, ateistit, kristityt, muslimit, buddhalaiset, hindut, kaikki maapallon asukkaat ihonväristä ja uskonnosta riippumatta, huomispäivästä alkaen, laittaisimme edes yhden ainoan tikun ristiin päivittäin rakkauden tähden täällä maan päällä? Mitähän mahtaisi tapahtua, jos me itse muuttaisimme omaa ajattelutapaamme ja käytöstämme? Olisiko rakkaudella jotain tekemistä sen kanssa, että me kannamme huolta toisten onnellisuudesta? Saisiko rakkaus silloin tilaisuuden? Vai onko rakkauden syvin olemus todella rakastavissa ruoskaniskuissa?

TOINEN TODELLISUUS

Tuu viereeni
Täällä kahlehdi ei kukaan
taka-ajatuksillaan
oot niin suloinen
villi kesytön
ei aikaa epäilyyn
aikaa vain päätöksiin
ovella rakkauden

Avaa hiuksesi
hennot hunnut hämärän
muureilla yön
varjot kuin portteja
välillä maailmojen
niin utuisten
niin sumuisten
toinen todellisuus

ei ylpeyttä, ei vihaa, häpeää
syyllisyyttä tai halveksuntaa
niin kauan kuin kaikki nukkuu
loppu tulee itsestään

ei ilkeyttä, ei tuskaa, pelkoa
katkeruutta tai kavaluutta
niin kauan kuin kaikki nukkuu
loppu tulee itsestään

RAKKAUDEN SYVIN OLEMUS

Sosiaalipsykologi Erich Fromm ei Francesco Alberonin tai monen muun rakkauspuoskarin tapaan sekoa omaan näppäryyteensä ja puhu täyttä potaskaa. Hän käsittelee kirjassaan ”*Rakkauden vaikea taito*” rakkautta ainakin selkeästi ja määrätietoisesti:

Rakkaus on ensisijaisesti antamista eikä vastaanottamista. ***Rakkaus on kyky synnyttää vastarakkautta****... Rakkaus ei ole ensisijaisesti suhde johonkin tiettyyn henkilöön;* ***rakkaus on asenne, ihmisen koko luonnetta sävyttävä suhtautumistapa maailmaan kokonaisuudessaan****, eikä vain yhteen ainoaan rakkauden kohteeseen. Jos ihminen rakastaa vain yhtä ainoaa toista ihmistä ja on välinpitämätön muita kanssaihmisiä kohtaan, hänen rakkautensa ei ole rakkautta vaan pelkkää biologista liittymistä tuohon toiseen henkilöön...*

Frommin kieli, jolla hän pukee ajatuksensa sanoiksi, on johdonmukaista, ei kuten ”rakkausfilosofien”, täynnä tyhjiä sivistysanoja ja kiertoilmauksia, vaan selkeää ja jokaisen aivotoimintaa omaavan lukijan ymmärrettävissä. Fromm sanoo, että rakkaus on antamista, kyky synnyttää vastarakkautta, ja että rakkaus on asenne, ei siis mikään pelkkää levotonta kutinaa sukuelinten alueella aiheuttava tunne. Huuhaa näyttää olevan näistä Frommin rakkauden määritelmistä todella kaukana. Hän jatkaa:

Kuitenkin useimmat ihmiset kuvittelevat, että juuri kohde määrää rakkauden, eikä kyky rakastaa. Itse asiassa he luulevat lisäksi, että juuri se on heidän rakkautensa paras todistus, että he eivät rakasta ketään muuta, kuin tuota rakastettua henkilöä...
Jos minä todella rakastan jotakin tiettyä ihmistä, minä rakastan kaikkia ihmisiä, koko elämää. Jos minä saatan jollekin ihmiselle sanoa: minä rakastan sinua, minun pitää voida sanoa: minä rakastan sinussa jokaista ihmistä, minä rakastan sinun kauttasi koko maailmaa, minä rakastan sinussa myös itseäni...
Sen kaltainen työnjako, jonka tunnusmerkkinä on oman perheensä rakastaminen, mutta tunteettomuus vieraita kohtaan, on ilmaus perustavanlaatuia olevasta kyvyttömyydestä rakastaa... Kypsä rakkaus on itsenäisten, riippumattomien, yksilöllisyytensä säilyttävien ihmisten yhteyttä. Rakkaus on ihmisessä vaikuttava voima, joka murtaa ne seinät, jotka tavallisesti erottavat ihmisiä toisistaan ja yhdistää hänet aidosti toisiin ihmisiin.

Vaikka Fromm ei määrittele kirjassaan rakkautta yksiselitteisesti ja yleispätevästi, hän lataa eteemme edellisessä luvussa olevista lainauksista poiketen ison tukun ajatuksia herättäviä oivalluksia ja hienovaraisia vihjeitä rakkauden syvimmän olemuksen etsijälle –

sekä siitä, mikä ei ole rakkautta, että siitä, mitä rakkauteen sisältyy. Ennen yhteenvetoa selaillaan vielä amerikkalaisen M. Scott Peckin kirjaa ”*Rakkauden psykologia*”:

Se mikä näyttää rakkaudelta, ei aina ole sitä... Rakkaus on mielestäni tahtoa avartaa itseään oman ja muiden henkisen kasvun ravitsemiseksi... ***Rakkaus on tekoja ja toimintaa****. Rakastaessamme muita ihmisiä, me autamme heitä kehittymään...* ***Jos emme rakasta itseämme, emme kykene rakastamaan muitakaan... Kaksi ihmistä rakastaa toisiaan ainoastaan silloin, kun he pystyvät elämään ilman toisiaan, mutta silti he valitsevat yhdessä elämisen****...*

Ja vaikka Fromm ja Peck sekoavat monin paikoin kirjoissaan pahoin, erityisesti yrittäessään sovittaa Jumalan ja armon tekemiinsä havaintoihinsa rakkaudesta, niin he kummatkin ajattelevat ja tekevät huomiota vilpittömän terävästi silloin, kun tuo uskonnollisen kasvatuksen mukanaan tuoma taakka ei sumenna heidän ajatteluaan. Niinpä kun Peckin tekemät havainnot rakkaudesta liitetään Frommin löydöksiin, on edessämme kaikkiaan 14 yksittäistä rakkauden ydintä valaisevaa soihtua, jotka herättävät ison tukun mielenkiintoisia lisäkysymyksiä:

1. Rakkaus on antamista, ei vastaanottamista.
2. Rakkaus on kyky synnyttää vastarakkautta.
3. Rakkaus on asenne.
4. Rakkaus on koko ihmisen luonnetta sävyttävä suhtautumistapa maailmaan kokonaisuudessaan.
5. Rakkaus ei liity erottamatta sukupuoliviettiin – fyysinen vetovoima ei siis ole rakkautta.
6. Rakkauden rajaaminen koskemaan vain tiettyä ihmistä tai tiettyjä ihmisiä on ilmaus kyvyttömyydestä rakastaa.
7. Rakkaus on itsenäisten, riippumattomien ja yksilöllisyytensä säilyttävien ihmisten yhteyttä.
8. Rakkaus on ihmisessä vaikuttava voima, joka yhdistää hänet toisiin ihmisiin.
9. Se mikä näyttää rakkaudelta, ei aina ole rakkautta – on siis olemassa valerakkautta.
10. Rakkaus on tahtoa.
11. Rakkaus on tekoja.
12. Rakastaessamme me autamme muita kehittymään.
13. Itsensä rakastaminen on ehdoton edellytys siihen, että kykenee rakastamaan muita.
14. Rakkaus perustuu vapaaehtoisuuteen.

Vaikka näistä neljästätoista kohdasta yksikään ei vielä yksinään määrittele rakkautta yksityiskohtaisesti ja yksiselitteisesti, niin niiden pohjalta voi kuitenkin vaikeuksitta tiivistää sisällöltään seuraavanlaisen kysymyksen: Minkälaista asennetta, suhtautumistapaa, tunteita ja tahtoa sekä minkälaisia tekoja edellytetään henkilöltä, joka antaa ja auttaa kaikkia lähimmäisiään aina kaikein kaukaisimpiin asti niin, että se synnyttää vastarakkautta ja antaa voimaa, jonka seurauksena rakkauden kohteet ryhtyvät itse toimimaan samoin periaattein?

Tutkimalla ensin tunteita ja asenteita vastakohdittain löydämme helpommin ne tunteet ja asenteet, joiden kanssa rakkaudella ei ole mitään tekemistä, ja ne, jotka synnyttävät vastarakkautta. Näin on huomattavasti helpompi myös ymmärtää sanojen vastakkaiset merkitykset, niiden syvimmän olemuksen, kuin yrittää epätoivoisesti miettiä, mikä olisi oikea sana ilmaisemaan esimerkiksi kateuden vastakohtaa. Voisivatko vastakohdat olla sanapareina pääpiirteissään seuraavat?

Vastarakkautta synnyttäviä tunteita ja asenteita	**Vastarakkautta tuhoavia tunteita ja asenteita**
Anteeksianto	Kostonhimo, -halu
Anteliaisuus	Ahneus, Saituus
Arvostus	Ivallisuus, Halveksunta
Avoimuus	Kataluus, Salailu
Hellyys	Ilkeys, Raakuus
Hyvyys	Pahuus, Häijyys
Hyväksyntä	Hylkäys
Itsenäisyys	Orjuus
Kiitollisuus, Kannustus	Kateus
Kukoistus	Katkeruus
Kunnioitus	Halveksunta, Häpeä, Inho
Lempeys	Julmuus, Ankaruus, Kovuus
Onnellisuus	Toivottomuus, Epätoivo, Onneton
Pyyteettömyys	Itsekkyys
Rakkaus	Viha, Vihaisuus, Pahuus
Rehellisyys	Kavaluus, Valheellisuus
Riippumattomuus	Riippuvuus, Tahdottomuus
Rohkeus	Pelko, Pelkuruus, Pelokkuus
Sovinnollisuus	Riitaisuus, Eripuraisuus
Suoraselkäisyys	Nöyryys
Suoruus	Kierous, Juonittelu, Kauna
Suvaitsevaisuus	Suvaitsemattomuus, Syrjintä
Todellisuudentaju, Realistisuus	Epärealistisuus, Harhaisuus
Turvallisuus	Turvattomuus, Toivottomuus

Tyytyväisyys	Tyytymättömyys, Kateus, Katkeruus
Vaatimattomuus	Ylpeys, Rehvakkuus, Röyhkeys
Vahvuus	Heikkous, Nöyryys
Vapaus, Vapaaehtoisuus	Nöyryys
Vilpittömyys	Pakollisuus, Kuuliaisuus
Ystävyys	Vilpillisyys, Petollisuus, Petturuus

Edelliseltä sivulta alkaneen taulukon oikealla puolella luetellut tunteet ja asenteet ovat sellaisia, että niillä ei herätetä kenenkään ”terveen kirjoissa” olevan, tasapainoisen ja rauhaa rakastavan lähimmäisen vastarakkautta. Päinvastoin, kyseisiä tunteita ja asenteita ympärilleen kylvävä taho, ainakin jos historiaa viitsii vaikka vain hiukankin tonkia, lietsoo vihaa, kostoa ja pelkoa suruttomasti ja säälittä kaikkialla, minne vain nenänsä työntää. Taulukossa vasemmalla puolella olevat ovat sen sijaan edellisille vastakkaisia ja hitaimmankin maalaisjärjen mukaan juuri niitä tunteita ja asenteita, jotka ovat välttämättömiä vähäisimmänkin keskinäisen luottamuksen ja vuoropuhelun synnyttämiselle kahden tai useamman ihmisen välille.
Ja liiankin usein kyseiset tunteet niitä osoitettaessa naamioidaan myötätunnoksi, välittämiseksi, hoivaksi ja valerakkaudeksi! Varo!
Ainakin osalle ihmiskunnasta on päivänselvää, että riitely tai kostonhimo eivät ole niitä asenteita ja käyttäytymistapoja, jotka synnyttävät vastarakkautta, vaikka ne edellyttävätkin vuorovaikutusta. Siksi onkin kaiken järjen vastaista, että jopa useimmat valtiomiehet ja poliitikot, joiden voisi olettaa olevan viisaita, valitsevat asenteekseen hyvin usein riitelyn ja kostamisen. Mutta eikö ole niin, että esimerkiksi kostamalla sinusta tulee ihmisenä samanlainen tunnevammainen rampa kuin siitä, joka sinut otti maalitaulukseen? Vähättely, iva, ilkeys, itsekkyys, pilkka, puolueellisuus ja esimerkiksi suvaitsemattomuuskaan tuskin synnyttävät vastarakkautta.
Tietenkään tämä luettelo ei ole täydellinen tai tyhjentävä, ja monet ihmiset voivat aivan perustellusti olla aivan eri mieltä jonkin tietyn tunteen tai asenteen vastakohdasta. Erityisesti on odotettavaa, että monet kokevat esimerkiksi nöyryyden hyveeksi, mutta koiria ammatikseen kouluttavalla on rutkasti tekemistä omistajansa nöyräksi remmillä kurittaman koiran kanssa. Nöyryys on koiralla ”luonnevika”, joka on seurausta omistajan ammattitaidottomasta, koiraan omia käytöshäiriöitä purkavasta niin sanotusta ”kepillä” kasvattamisesta, eikä suinkaan geneettisestä perimästä. Nöyrä koira on joko kavala, täynnä patoutunutta vihaa, joka kääntäessäsi selkäsi pureutuu terävinä kulmahampaina nilkkaasi ja nimenomaan aina takaapäin, tai sitten mihinkään pystymätön, häntä koipien välissä nurkissa nyhjäävä, omaa varjoansa pelkäävä täysi nolla. Erich Fromm kirjoittikin kirjassaan ”*Pako vapaudesta*” terävästi:

Nöyryys juontaa juurensa kiivaasta vihasta, joka syystä tai toisesta on estynyt suuntautumasta ulospäin alkaen toimia omaa minää vastaan. Nöyryys kulkee käsi kädessä muihin

ihmisiin kohdistuvan halveksunnan kanssa ja että omahyväisyys on korvannut rakkauden ja säälin.

Gandhi puolestaan lausui:

Nöyrä alistuminen kykenemättömyyden tai epäluuloisuuden suututtaessa ei ainoastaan ole yhtenäisyyden esteenä, vaan tekee heikomman osapuolen katkeraksi ja vihaiseksi ja luo pohjaa räjähdykselle.

Mutta aivan yleisesti yhteiskunnassamme nöyryyttä pidetään ylimielisyyden, ylpeyden, röyhkeyden ja esimerkiksi kopeuden vastakohtana ja kuitenkin toisaalta nöyryyden synonyymeinä kuulee käytettävän alistuvaisuutta, kuuliaisuuta, tottelevaisuutta, alamaisuutta sekä taipuisaa. Näillä luonteenpiirteillä on enemmän tai vähemmän negatiivinen kaiku – ne ovat viime kädessä ruoskan varjossa elävien orjien ominaisuuksia.
Nöyryyden mieltäminen hyveeksi ja arvokkaaksi ominaisuudeksi on suora seuraus uskoa tai uskontoon verrattavaa aatetta tunnustavien (esimerkiksi juutalaisuus, islam, kristinusko sekä buddhalaisuus ja kommunismi) hallitsijain harjoittamalle tuhatvuotiselle paimennettaviin alamaisiinsa kohdistamalleen manipuloinnille, jota kutsutaan sivistyneemmin kasvatukseksi. Nöyrtyminen Jumalan ja hallitsijan edessä on näiden uskontojen/vallanpitäjien ydinsanoma ja pelastumisen/henkiinjäämisen edellytys. Raamattu opettaakin:

Herran pelko on viisauden alku (Sananl.9:10 up)

Sen sijaan, että Jumala tukisi ja vahvistaisi luomansa ihmisen itsetunnon vahvistumista ja itsenäisyyttä hän nöyryyttää – halveksii, alistaa, mitätöi, vähättelee ja alinomaa tallaa tätä maan tomuun esimerkiksi näin Raamatussa.

Kuulkaa tämä, te tyhmä ja ymmärtämätön kansa, te, joilla on silmät, mutta ette näe, joilla on korvat, mutta ette kuule (Jer. 5:21).

Mehän olemme eilispäivän lapsia emmekä mitään tiedä, päivämme ovat vain varjo maan päällä (Job. 8:9).

Mutta nöyrät perivät maan ja iloitsevat suuresta rauhasta (Ps. 37:11).

Sillä sinä pelastat nöyrän kansan, mutta ylpeät silmät sinä painat alas (Ps. 18:28).

Raamatussa ylpeys ja nöyryys esitetäänkin vastakohdikseen. Sitä myöten nöyryys, alistuvaisuus, kuuliaisuus, tottelevaisuus, alamaisuus ovat hyveitä, siis vanhurskautta. Mutta eikö nöyryyden vastakohta olekaan suoraselkäisyys, vahvuus tai vaikkapa hyvä itsetun-

to. Entä kuinka nöyryytetty – siis itsetunnoltaan nujerrettu voi iloita arvostuksesta, hyväksynnästä tai rauhasta vilpittömästi matelematta?
No joku nero kielitieteilijä (www.suomisanakirja.fi) kaiken kukkaraksi vielä väittää, että ”*voimakas itsetunto aiheuttaa heikon itseluottamuksen. Ne ovat kääntäen verrannollisia.*” Toisin sanoen heikko itsetunto on seurausta vahvasta itseluottamuksesta, niinkö? Kiutenkin itsensä tuntevalla (itsetuntemuksen omaavalla) saattaa olla huono itsetunto, koska hän tietää, että hän on heikko. Ja voimakas itsetunto on käytännössä usein itse asiassa haurasta, ehdotonta tai narsistista itsetuntoa, koska ihmiset eivät yksinkeraisesti käsitä, että joku voisi olla vahva ilman epärealistisia kuvitelmiaan itsestään! Vallitsevat valheelliset käsitykset omasta itsestä ja erinomaisuudestaan saakin puuron kuin puuron yleensä palamaan pohjaan!
Tässä yhteydessä onkin selvennettävä että itsetuntemus tarkoittaa subjektiivista ymmärrystä itsestä. Se on omien halujen, tunteiden, ajattelun ja toiminnan eli koko käyttäytymisen tiedostamista. Ja itsetuntemus ei suinkaan, kuten esimerkiksi kristittyjen keskuudessa kuvitellaan, ole synonyymi itseluottamukselle vaikka se onkin hyvin läheinen käsite. Itseluottamus tarkoittaa uskoa siihen, että suoriutuu tai selviytyy hyvin siitä, mihin ryhtyy tai joutuu. Itsetunto eli omanarvontunto, itseluottamus tai itsevarmuus tarkoittaa tietoisuutta omasta arvosta, itsekunnioitusta.
Itsensä tuntemisessa on siis kyse oman itsensä hyväksymisestä ja omiin mahdollisuuksiinsa luottamisesta - tai olla luottamatta! Eli sinulla voi olla niin hyvä itsetuntemus, että ymmärrät, että itsetuntosi on heikko! Ja yleensä huonon itsetuntemuksen omaava ihminen ei edes tajua, että hänellä on huono itsetunto.
Tämä uskovaisten harjoittama nöyryyden ihannointi onkin lähes parituhatta vuotta erehdyttänyt koko yhteiskuntaa pitämään jumalten vaatimaa nöyryyttä suurenmoisena hyveenä, alistanut kansalaiset yhä uudelleen aina vaan uusien despoottien, diktaattorien ja sotahullujen riikinkukkojen kuuliaisiksi pelinappuloiksi, puuvillanpoimijoiksi, tykinruuaksi sekä sokaissut heidät.
Ja kun itsetunnoltaan vaurioitunut, heikon itsetunnon omaava vertailee itseään muihin ja hän kokee olevansa joko huonompi tai parempi, yleensä huonompi, kuin vertailun kohde. Kateuden hedelmät näkyvät vähättelynä, pilkkaamisena, pahan puhumisena, juoruilevuutena, vahingonilona, aggressiivisuutena, tarkkailemisena, määräilevyytenä, oikutteluna, kontrolloimisena ja – nöyryyttämisenä. Kateuden karvaita hedelmiä löytyy myös autoritaarisuudesta, ahneudesta, tuhoavuudesta sekä vallanhalusta. Kateellinen on usein varsinainen ilon pilaaja, joka sinun riemuitessasi jostakin, ei yhdy iloosi, vaan muistuttaa sinua heti asiaan liittyvistä varjopuolista ja mahdollisista negatiivisista seurauksista. Vielä kateellisuuden listaan voi lisätä vilpillisen kilpailun, taipumuksen kerskailla, vaikeutena tehdä valintoja sekä vieraantuneisuutena. Kateus tappaa ilon, luovuuden ja vapauden – se vie kalatkin vedestä.
Jatkuva sekä alinomaa toistuva nöyryyttäminen tähtääkin epäilemättä ihmisen itsetunnon heikentämiseen, itseluottamuksen rapauttamiseen ja sitä kautta tahdon murtamiseen käyt-

tämällä muun muassa kateutta katapulttinaan, siihen että ihmisyksilö lopulta hylkää oman tahtonsa ja rukoilee kuin juovikkaaksi selästään ruoskittu orja polvillaan, jopa maan tomussa madellen ja tuhkassa kieriskellen ”*tapahtukoon sinun tahtosi.*”

Herraa, sinun Jumalaasi, pelkää, häntä palvele, hänessä riipu kiinni ja vanno hänen nimeensä (Moos.10:20)

Ja itsetunnon murtamisesta saa kaupan päälle vielä ”nopean murtajan” edun: Alistaminen korreloi vihan kanssa kaksisuuntaisesti. Anthony Storr maalasi:

Vaikuttaa siltä, että heikkoudessa on jotain, mikä lisää ihmisen vihamielisyyttä

Eli mitä nöyremmäksi ja alistuneemmaksi – itsetunnottomammaksi – poljet kohteesi, sitä raivokkaammin hän siirtää kokemansa nöyryytyksen kolmannen osapuolen selkänahkaan, iskee kyntensä silmittömän raa’asti vaikka vain kuvitteellisen ”vihollisensa” niskaan – ja sitä syvemmälle kynnet uppoavat, sitä suuremman tyydytyksen nöyryytetty saa, mitä heikompi vastustaja on.
Ei kai Jumalan päämäärä ole se, että yksilö roikkuu Jumalassaan kuin pyykki narulla? Miksi Jumala loi ihmisen, joka nöyryytettynä iskee summittaisesti kohti kaikkea, mikä liikkuu tuhoa kylvävillä sirpalepommeilla? Ja miksi Jumalan pitää nöyryyttää luotujaan? Entä miksi Jumala yleensäkin loi omaksi kuvakseen olennon, joka ei saa olla itsenäinen ja vapaa, vaan nöyrä, tyhmä palvelija, jonka on ennen kaikkea pelättävä Jumalaansa? Vai ovatko pyykkinaru, sirpalepommit ja nöyryytys ainoastaan muka seurausta yhden ihmisen haksahduksesta Eedenissä? Tai hänen pettämisestään Paratiisissa? Pikemminkin vaikuttaa siltä, että Herra aivan itse aloitti nöyryyttämisen, vangitsemisen ja pelon kylvämisen omalla jo Eedenissä ilmenneenä tuomitsevalla käytöksellään - virittämällään hunaja-ansalla.
Toinen ”myönteinen” tunne, jonka olen jättänyt luettelosta tietoisesti pois, on jo aiemmin esillä ollutta myötätuntoa lähellä oleva kiitollisuus. Vaikka ihminen voikin osoittaa vilpittömästi kiitollisuutta lähimmäisilleen, niin aivan yhtä hyvin voi kiitollisuuden tunne kohdistua esimerkiksi henkilöön, joka kostaa hänen puolesta. Moni tunne ja asenne, kuten esimerkiksi arvostus, kunnioitus, kuuliaisuus, tottelevaisuus tai vapaaehtoisuus, saakin lopullisen merkityksen vasta siitä, mihin nuo tunteet ja asenteet kohdistuvat tai liittyvät. Sanoilla on äärettömän helppo pettää muitakin kuin pelkästään ajattelematon kuulija. Hanns Sachs kirjoittikin:

Pelkät sanat, käytettiinpä niitä miten taitavasti ja runsaasti tahansa, eivät yksin pysty saamaan aikaan sitä, mitä nimitetään toisen ihmisen sisäiseen elämään eläytymiseksi [empatiaksi] *tai samaistamiseksi* [*identifikaatioksi*]*, siis välitöntä tietoa maailmasta, joka ei ole omamme.*

Ja Erich Fromm:

Tiedottomien aineksien toiminta on opettanut meidät (onko todella?) *suhtautumaan epäilevästi sanoihin ja opettanut, ettei niitä ole ottaminen nimellisarvostaan.*

Jos asia on näin yksinkertainen, niin miksi sitten toiset kuitenkin valitsevat edellä esitetyn luettelon oikean puoleiset asenteet ja tunteet? Miksi he poimivat puusta vihan hedelmät? Siksikö, että osa ihmisistä on synnynnäisesti pahoja? Eikö meillä muka ole valinnanvapautta? Vai siirrämmekö me itse pahuuden kieroutuneilla kasvatusmenetelmillämme ja kaksinaismoraalin perustuvalla käytöksellämme aina uudelleen ja uudelleen seuraavalle sukupolvelle?
Entä miksi myönteiset tunteet ja asenteet eivät tehoakaan aina? Eiväthän ne herätä automaattisesti jokaisessa vastaantulijassa vastarakkautta. Siksikö, että esimerkiksi sellaiset sanat kuin kunnioitus, rehellisyys, suvaitsevaisuus, luotettavuus, puolueettomuus, vapaus ja vilpittömyys eivät merkitse samaa minulle kuin sinulle? Mikä tekee nimenomaan asenteita ja tunteita kuvaavista sanoista niin arvaamattomia, arvosidonnaisesti tulkinnanvaraisia? Eiväthän sanat sinällään voi sisältää positiivisia tai negatiivisia varauksia, vai voivatko? Onko olemassakaan ehtoa, joka tekisi niistä yksiselitteisiä?
Modernia filosofiaa kysymyksemme tuskin kiinnostavat, sillä se ei enää rakentele metafyysisiä järjestelmiä tai pohdi tarpeettomia näennäiskysymyksiä, vaan rajoittuu täsmällisesti rajattaviin ongelmiin. Ja juuri tunteet ja asenteet ovat sellaista epätieteellistä huttua, kauan sitten muumioituneita dogmeja, joiden parissa puuhastelu on tiedeyhteisössä arvostusta metsästävälle tiedemiehelle silkkaa ajan ja maineen tuhlausta. Tunteet ja asenteet eivät tiedemiesten mukaan ole objektiivisia, saati että niitä voisi mitenkään mitata. Ja mitä ei voi mitata, sitä ei voi tietysti tutkiakaan. Sitä paitsi nämä tunteet ja asenteet ovat subjektiivisia tilanteen mukaan. Yhdelle ne merkitsevät hyvää, toiselle pahaa sekä päinvastoin! Ja jotkut ovat yhtä pihalla kuin lumiukko, kuten Georg Henrik von Wright, joka kirjoitti kirjassa ”*Saako ihminen vastauksen*”:

Arvosubjektivismin mukaan ei ole lainkaan yleispäteviä, objektiivisia mittapuita hyvälle ja pahalle, oikealle ja väärälle, kauniille ja rumalle. Kun ollaan eri mieltä tosiasioista, voidaan aina todeta, mikä käsitys on oikea ja mitkä käsitykset vääriä. Näin ei voida menetellä silloin, kun arvokysymyksiä koskevat mielipiteet käyvät ristiin... Luonto, objektiivinen todellisuus, ei pyri millään tavoin kontrolloimaan arvostuksiemme totuutta.

Käsittämätöntä on, että näinkin arvostettu tiedemies sortuu kyseisestä lainauksesta löytyvään ilmiselvään epätieteelliseen virhepäätelmään. Sen mukaan hyvä ja paha, oikea ja väärä olisivat rinnastettavissa kauniiseen ja rumaan. Aivan kuin kaunis olisi jotenkin oikein ja hyvää tai että ruma väärin ja pahaa.

Eikä tässä vielä kaikki, vaan von Wright lankeaa siihenkin arvosubjektivistien kannattajien yleisesti vaalimaan sudenkuoppaan, ajatusharhaan, jonka mukaan moraali ja erilaiset mieltymykset, kuten halut ja toiveet sekä mielipiteet esimerkiksi siitä, mikä on kaunista ja mikä rumaa, olisivat pelkkiä toisiinsa verrattavia käyttäytymisarvoja. Eikö olekaan niin, että yhteisössä vallitseva moraali, käsitys hyvästä ja pahasta, sanelee viime kädessä sen, mitä halujamme ja toiveitamme pidetään moraalisesti oikeina ja mitä väärinä, mikä saa omatuntomme kolkuttamaan? Kauneus ja rumuus puolestaan kasvavat ihmissukupolvien silmissä, eivätkä suinkaan omassatunnossamme.

KAHVINPOROPROFESSORIT

Käytetäänpä hiukan sitä hidasta maalaisjärkeämme. Mikä on tiedon vastakohta? Usko, luulo, arvelu, otaksuma sekä kuvittelu – eikö niin? Tosin usein kuulee väitettävän, että myös tunne olisi muka tiedon vastakohta, mutta se joka syyllistyy moiseen älylliseen limboiluun, ei varmaankaan ole koskaan edes ajatellut tuonkaltaisen väitteen johtavan siihen kestämättömään tosiasiaan, että kaikki sellaiset ihmiset, joilla on jonkinlaista tunne-elämää, kuten väitetään, ainakin useimmat naiset, ovat enemmän tai vähemmän tyhmiä.
Otetaanpa sitten esimerkki objektiivisesta ja puolueettomasta yliopistomaailmasta. Kysymme ensin, miksi taloustiede pystyy varoittamaan osakkeenomistajia kurssiheilahteluista tai pörssiromahduksista etukäteen yhtä huonolla menestyksellä kuin esimerkiksi liikenneinsinöörit vaikkapa valtatie 6:lla kesäkuun 6. päivänä kuolemaan johtavista auto-onnettomuuksista? Vai pyritäänkö taloustieteiden avulla matemaattisesti aukottoman ja tieteellisesti todistettavan kaavan sijaan vain väsäämään erilaisia ennustemalleja suhdanteista ja rahan arvon, korkojen, valuuttakurssien sekä raaka-aineiden hintojen heilahteluista? Jos kaiken kattavan ja aukottoman yhtenäisteorian luominen tunnustetaan yleisesti taloustieteissä mahdottomaksi, niin miten taloustiede silloin eroaa periaatteiltaan muista arvonta- ja ennustusmenetelmistä, kuten lottoarvonnasta, korteista povaamisesta, horoskoopeista tai sammakoista katsomisesta?
Entä sosiologia? Mitä se tutkii? Luolaan jaloistaan ja kaulastaan yhteen samaan paikkaan kytketyn ihmisen käyttäytymistäkö? Osaako se sanoa mitään ihmisen käyttäytymisestä luolan ulkopuolella kahleettomana? Entä psykologit tai evoluutioteoreetikot? Eikö ihan yhtä hyvin voisi perustaa yliopistoon tiedekunnan professoreineen peruskartoittamaan kahvinporojen käyttäytymistä erilaisissa kahvipannuissa ja kahvinkeittimissä sekä vaihtelevissa lämpötiloissa ja vesimäärissä?
Kahvinporoja perusteellisesti pläräämään tarvittaisiin teräviä tiedemiehiä, työlleen omistautuneita yhden alan spesialisteja. Kahvinkeittäjiksi voitaisiin palkata sponsorirahoilla ja EU:n avokätisellä tuella hyvännäköisiä, etupäässä ”aivottomia” naispuolisia assistentteja. Tämä tieteen objektiivisuuden ja puolueettomuuden nimiin vannova kahvinkeittäjien etujoukko laatisi perusteellisen monimutkaisia ja kapulakielisiä tutkimussuunnitelmia ja loppuraportteja, joilla saataisiin lisää apurahoja sekä tietysti tilastoitua eri kahvilaatujen ja jauhatuskarkeuksien vaikutukset katsomisaineiston käyttäytymiseen.
Yksi kuppikunta vannoisi katsojan subjektiivisen minän prosessin lopputuloksen kannalta oleellisimmaksi, toinen taas seisoisi, vaikka kuolemaan asti, sen käsityskannan takana, että itse objektiiviset kahvinporot olisivat yhdessä suodatinpaperin kanssa sittenkin kaiken perusta, kahvinkatsomistieteen tukipilari. Kolmas joisi mustana, neljäs hörppisi ilman suodatinpaperia keitettyä ja viides nautiskelisi päiväkahvit hitaasti vetysuperoksidilla värjätyn assistenttinsa kanssa kaikilla herkuilla unohtamatta tietenkään mustia verkkosaumasukkanauhaliivejä.

Toisaalta taas ne kahvinporojen katsojat, jotka itsepäisesti väittäisivät kaikkien muiden olevan pahasti hakoteillä, koska kahvin sisältämä kofeiini suurina annoksina nautittuna on sumentanut porojen plärääjien aivotoiminnan ja siten vaikuttanut tutkimusten lopputuloksiin, jätettäisiin tutkimusapurahojen ja arvonimien jaon yhteydessä nuolemaan näppejään. Tällaiset vastarannan kiisket leimattaisiin arvovaltaisessa tiedeyhteisössä korkeasti kunnioitettujen kahvinporoprofessorien toimesta kerettiläisiksi, harhaoppisiksi teenkeittäjiksi. Ja missä on yksikin raato, sinne saapuvat korppikotkat.
Ensimmäisten haaskalintujen joukossa teekuppien ääreen lennähtäisivät skeptikot, tiedeyhteisölle uskolliset kapot. Aina ja kaikkialla, yötä päivää, on lähtövalmiina muutama ajattelemaan kykenemätön ensimmäisen kiven heittäjä. On todella kaiken järjen vastaista, että tuo tieteen puhtauden sokaisema ja sen kautta vannova tosiuskovaisten etujoukko vetoaa nimenomaan fysiikan keinoilla tapahtuvaan tieteelliseen todisteluun, vaikka tällainen todistelu on pelkkää epätieteellistä höttöä. Filosofian tohtori, dosentti Kaarle Kurki-Suonio huomauttikin kirjassa ”*Saako ihminen vastauksen*” terävästi:

Fysiikan ei ole mahdollista sanoa mitään siitä, onko fysikaalinen todellisuus koko todellisuus. Tämä on metafyysinen kysymys.

Niinpä niin. Skeptikot eivät pysty selittämään edes sitä, miksi elektronien taipumiskuvio on kokonaisuutena laskennallisesti havaittavissa mutta yksittäisen elektronin osalta ei, kuinka atomifysiikassa havainnoitsijan valitsema tutkimusmenetelmä vaikuttaa tuloksiin, miten tajuttomasta tuli tajullista, mikä alkeishiukkanen lahjoitti vapaan tahdon tai miksi kaaos järjestyy Lorenzin attraktiossa ulkonäöltään perhosta muistuttavaksi kolmiulotteiseksi kaksoisspiraaliksi eikä esimerkiksi juustokerroshampurilaiseksi ja ranskalaisiksi perunoiksi. Voisikohan muuten syy olla siinä, että ajatuksen kehittelyssä on tehty virheitä? Alkuoletukset ovat ehkä vääriä tai niissä on liian suuria yksinkertaistuksia. Sillä jos tietoisuus on aineen tuote, niin ei liene kovinkaan vaikea saada aikaan laboratorioissa keinotekoisesti eläviä olentoja, joilla olisi vielä vapaa tahto.
Perin mielenkiintoista on sekin, kuinka evoluutiolla on niin pirun hyvä matikkapää. Vaikuttaa erehdyttävästi siltä, että maailmankaikkeus olisi kehittynyt vedystä ja heliumista numeerisesti. Hyvin usein kulissien takaa astuu valonheittimien loisteeseen esiin jompikumpi kahdentuvista numerosarjoista, joiden kantaluvut ovat joko 2 tai 3. Ja kuinka evoluutio onkaan rakentanut maailmankaikkeuden kauniin geometrisesti. Metatronin kuutio sisältää kaikki Platonin kappaleet, viisi säännöllistä monitahokasta, joista hän väitti dialogissaan ”Timaios” klassisten alkuaineiden muodostuneen.
Vai olisiko Albert Einsteinin sittenkin pitänyt miettiä kahdesti ennen kuin totesi:

En voi uskoa Jumalan heittävän noppaa maailmankaikkeuden kanssa.

Vaikuttaahan erehdyttävästi sille, että nuo nopat ovat jopa painotettuja. Mutta kuka ne oikein on painottanut?
Mutta voiko todellisuudelle ylipäätään antaa sellaisia reunaehtoja kuin mittaaminen ja objektiivisuus? Eihän Albert Einsteinkaan tarvinnut yhtään ainoaa laboratoriokoetta, vaan pelkkää subjektiivista logiikkaa saadessaan neroleimauksen, joka johti suhteellisuusteoriaan. Ja Platonkin oli jo yli kaksituhatta vuotta sitten sitä mieltä, että aistimme eivät tavoita todellisuutta, vaan se voidaan todeta vain järjen avulla. Sitä paitsi, jos edellytetään, että ulkoinen maailma, jonka aistit meille paljastavat, on olemassa objektiivisessa mielessä riippumatta siitä, havaitaanko sitä vai ei, niin miten voidaan todeta, että tällainen havainnoista riippumaton maailma on olemassa, koska kaikkinainen todistaminen perustuu juuri aisteilla suoritettuihin havaintoihin.
Tieteellisen tiedon objektiivisuuttahan lisää vaatimus väitteiden testattavuudesta eli niiden pätevyyden tulee olla yleisesti todennettavissa joko mittaamalla, tutkimuksia toistamalla tai luomalla väitteiden pohjalta uusia testattavia hypoteeseja. Miten esimerkiksi evoluutioteoriaa tai Jumalan olemassaoloa voi mitata, toistaa tai luoda uusia testattavia hypoteeseja? Professori Lennart Pinomaa toteaakin kirjassaan:

Objektiivisen kuvan muodostamiseksi täytyisi olla tarjolla maailman kaikki objektiiviset tosiasiat.

Entä kuinka teologia voi olla tiedettä? Uskovaiset tosin väittävät, että usko ja järki eivät ole ristiriidassa, mutta jos sinulla ei ole tietoa, sinulla on vain pelkkä usko. Eli usko on tiedon puutetta sillä uskohan pohjautuu tietämättömyyteen. Ja tämä tietämättömyys taas johtuu siitä, että Jumala on itse ilmoittanut ja myös teoillaan osoittanut uskoville eli tietämättömille, perimmäisten kysymysten olevan salaisuuksia eli tiedon saavuttamattomissa, salaisuuksia, joita ihmisellä ei ole mitään asiaa ryhtyä kopeloimaan.

Se, mikä on salassa, se on Herran, meidän Jumalamme (5Moos.29:29)

Eikö tämä muka ole järjetöntä? Eikö tämä, jos mikään, ole kaikkien kehäpäätelmien äiti? Ei olekaan ihme, että hyvin yleisesti kuulee veisattavan sellaista valitusvirttä, jonka mukaan ihminen joka synnin orja, ei voi millään erottaa hyvää pahasta. Eihän tieto hyvästä ja pahasta kaikkein kiihkeimpien uskonsoturienkaan mukaan edes kuulu ihmiselle. Nämä Jumalan sananvälittäjät opettavat, että sinun on vain tyydyttävä osaasi, kyllä Kaikkivaltias suuressa viisaudessaan ja loputtomassa hyvyydessään ratkaisee syntisen murheet ajallaan aivan niin kuin parhaaksi näkee. Muista vain elää nöyryydessä ja Herran nuhteessa sekä noudattaa kuuliaisesti Kaikkitietävän tahtoa. Syntisen ei ole hyvä etsiä tietä elämän puulle, saati haukata tiedon puusta. Muistelkaapa vaikka vain mitä tapahtui, kun ihminen edellisen kerran rohkeni ryhtyä moiseen puuhaan. Tai miten Baabelin torni murskattiin.

Eikö ole tolkutonta, että toisaalta Jumalan tahdon nimissä on poltettu kerettiläisiä, vainottu juutalaisia, myyty aneita, kidutettu pakanoita, teurastettu naisia ja lapsia sekä tuhottu kokonaisia kansakuntia, mutta kun vain yksi ainoa matkustajalaiva uppoaa Itämerellä vieden mukanaan syvyyksiin muutama sata kristityksi kastettua matkustajaa tai Kaakkois-Aasiassa tsunami hukuttaa hiekkarannoilla muutama tuhat tapakristittyä turistia, niin kukaan ei enää olekaan perillä Jumalan tahdosta ja hengenmiehet uikuttavat yhdessä kuorossa kuin piestyt koirat, että Herran tiet ovat arvaamattomat:

"*Jumalani, missä olit*?"

Bertrand Russell ruotiikin osuvasti tätä älyllistä hölynpölyä kirjassaan "Filosofiaa jokamiehelle":

Jos Jumala on kaikkivaltias, ei voi tapahtua mitään, mikä on ristiriidassa hänen tahtonsa kanssa! Kun syntinen on tottelematon Jumalan käskyille, Jumalan on itsensä täytynyt tahtoa, että näin tapahtuisi. Meille opetetaan, että synti on Jumalan tahdon vastaista toimintaa. Tämä ei asiaa yhtään helpommaksi. Jos kaikki tapahtuu Jumalan tahdon mukaan, Jumalan on silloin täytynyt tahtoa, että natsit murhasivat juutalaisia; koska kuitenkin Jumala on hyvä, täytyi kansanmurhan olla hyvä. Toisaalta taas niiden, jotka vakavissaan pitävät syntiä tottelemattomuutena Jumalaa kohtaan, on pakko myöntää, ettei Jumala ole kaikkivoipa. Kuinka voimme tietää, mikä kulloinkin on Jumalan tahto?

Ja eihän edes sekään, että ihmisellä on vapaa tahto, ole kaikille uskonnollisille fundamentalisteille itsestään selvää, eikä edes tiedemiehille. Osa "tieteenharjoittajista" pitääkin vapaata tahtoa epätieteellisenä käsitteenä, jota sen vuoksi, että sitä ei voi mitata, ei voi myöskään käsitellä ja josta ei tahraamatta mainettaan voi edes puhua.
Väittämällä, että "*vangittu ei voi valita vapautta"* (härski väite on poistettu nyttemmin Wikipediasta), sorrutaan samanlaiseen sanoilla saivarteluun kuin sanottaessa, että kuolleen sydämen toiminta ei ole tahdosta riippumatonta, koska tämä yksilö on kuollut. Tällaista kvasitieteellistä hölynpölyä pohtii vain sellainen tiedemies, joka kuvittelee tahdon, kuten koko mielenkin, olevan peräisin geeneistä, kehosta - meemiruletista. Ihmisen kehosta tulee silloin päättäjä, se joka valitsee hyvän tai pahan, niinkö? Ja kaikki valinnat ovat ilmeisesti vain valintoja tekojen suhteen. Olisikin mielenkiintoista tietää, mitkä valinnat johtivat vangitsemiseen?
Martti Lutherkin oli sitä mieltä, että ihmisellä ei ole viime kädessä vapaata tahtoa. Yksilöt ovat Lutherin mukaan joko Saatanan tai Jumalan vallan alaisia:

Niinpä kun ihminen on Perkeleen kanssa tekemisissä, hän on tekemisissä myös Jumalan kanssa. ***Sitä mitä Perkelekin tekee, sitä Jumalakin tekee****. Mutta Jumalalla ja Saatanalla ei ole teoissaan sama tarkoitus.* ***Saatana houkuttelee luopumukseen. Jumala koettelee***

uskoa, jotta se vahvistuisi. Saatana yrittää erottaa ihmisen Jumalasta. Jumala tahtoo pelastaa ja sitoa ihmisen hänen uskonsa kautta lähemmäksi itseään.

Lutherin päättelyketjussa ei ole mitään muuta vikaa kuin, että siinä on pirun iso paholaisen mentävä aukko. Mistä inkvisition kidutuspenkissä piinattava tai jalkapuussa nöyryytettävä uskovainen voi varmuudella tietää, mikä on Perkeleen ja mikä Jumalan ruoska? Entä kuinka Jumala muka koettelee rakkautta ja miksi Saatana houkuttelee rakkauteen? Kuka on Perkele, kuka Jumala ja ennen kaikkea, kuka Jumalaksi naamioitunut Perkele? Entä uskonpuhdistajan lause ”*Jumala koettelee uskoa, jotta se vahvistuisi*.” Tiedon vastakohtahan on usko. Ja usko on itse asiassa vielä syvää tietämättömyyttä, sokeaa, sillä uskova ihminen ei tiedosta piittaa, koska se on syntiä. Niinpä tämä Lutherin lause kuuluu selkokielellä:

”Jumala kiusaa sokeaa tietämättömyyttä, jotta se kasvaisi”.

Lainauksen viimeinen lause on sisällöltään selkokielellä puolestaan seuraava:

”***Jumala tahtoo pelastaa ihmisen omilta teoilta ja sitoa hänet sokean tietämättömyyden kautta lähemmäksi itseään***”.

Onko tässä Lutherin ajattelussa enää lainkaan kyse ajattelusta? Ainakin se on järjetöntä. Ajattele itse, jos ihmisellä ei olisi vapaata tahtoa, niin hän ei kykenisi itse tekemään ainoatakaan valintaa – ei edes ajattelemaan. Mitä järkeä silloin olisi Siinailla saaduissa käskyissä? Ethän sinä itse pystyisi päättämään, tappaisitko vai jättäisitkö tappamatta, huoraisitko vai jättäisitkö huoraamatta, varastaisitko vai jättäisitkö varastamatta. Ihminen ilman vapaata tahtoa olisi vain peräsuolensa ja sukuelimiensä sekä muiden tahdottomien toimintojensa jatke, eräänlainen robotti, joka noudattaisi vain aistiensa tai mikä pahinta ohjelmoijansa komentoja. Eikä tällainen tahdoton robotti, jonka puolesta joku muu tekisi päätökset, olisi edes vastuussa itsestään saati teoistaan.
Ja Martti Luther oli kaiken kukkuraksi sitä mieltä, että ihminen ei omalla tahdollaan voi poistaa syntejään ja tehdä itseään kelvolliseksi Jumalalle. Mutta eihän tämä uskonpuhdistaja, jonka kerrotaan nauttineen aikuisiällä joka aamu viisausjuomakseen mukillisen omaa virtsaansa, hyväksynyt edes Kopernikuksen aurinkokeskeistä maailmankuvaa, vaikka kaikki tarvittavat tosiasiat olivat olleet aivan silmien edessä. Idean koettelemisesta Luther sai Moosekselta:

Herra, teidän Jumalanne, ***ainoastaan koettelee teitä tietääksensä, rakastatteko Herraa****, teidän Jumalaanne, kaikesta sydämestänne ja kaikesta sielustanne. Seuratkaa Herraa, teidän Jumalaanne, häntä peljätkää ja pitäkää hänen käskynsä, häntä kuulkaa, häntä palvelkaa ja* ***hänessä kiinni riippukaa****.*(5Moos.13:3,4)

Eli **ihmisen on roikuttava Jumalassa kuin pyykki narulla pyykkipoikina pelko ja valerakkaus – niinkö**? Ja tässä on taas tarjolla tätä samaa diktaattorien suosimaa sadistista valerakkautta: ”*Herra ainoastaan koettelee*”, toisin sanoen hiillostaa ja kiusaa sinua, jotta tämä sadisti saisi selville, ”*rakastatko häntä kaikesta sydämestäsi*”! Mohandas Gandhi totesi Lutherista ja Mooseksesta poiketen yksiselitteisen ytimekkäästi:

Jokainen ihminen tietää eron hyvän ja pahan välillä.

No, totuus ei ehkä ole niin yksiselitteinen kuin Gandhi antaa ymmärtää – ei ainakaan ihan jokaisen ihmisyksilön kaikkien valintojen kohdalla. Ehkä olisi pikemminkin oikein sanoa, että jokainen ihminen, jota ei ole kasvatettu järjestelmällisen johdonmukaisesti pahuuteen, jonka tahtoa ei ole manipuloitu, tietää eron hyvän ja pahan välillä. Sitä paitsi jopa koiralla on havaittu tällainen ”vaistomainen” kyky erottaa paha hyvyydestä.
Mutta kun näistä tieteentekijöiden ja hengenmiesten päättelyketjuista yrittää löytää jonkinlaista punaista lankaa, loogista ajatuksenkehittelyä, ei voi välttyä ajatukselta, että tässä heidän ja kaikkien sivusta katsojien henkilökohtaisten asenteiden synnyttämässä hyvän ja pahan ristiriidassa ei ole pelkästään syy sokeuteemme, vaan siinä piilee myös koko totuus. Arvosubjektivismi ja sokea usko, tiede- ja hengenmiehet hokevat yhdessä eri sanankääntein sisällöltään aivan samaa mantraa ymmärtämättä, että myös tunteemme ja asenteemme, joista kaikki tekomme kumpuavat, ovat kuin ovatkin yleispäteviä ja yksiselitteisesti paikkansapitäviä, kaikkia ihmisiä koskevia, mutta vain yhdellä ainoalla ehdolla, jonka Erich Fromm havaitsi:

Se, joka rakastaa vain yhtä ihmistä, ei rakasta ketään.

Myönteisten, vastarakkautta synnyttävien tunteiden, asenteiden ja tekojen ulottaminen kaikkiin ihmisiin purkaa arvosidonnaisilta sanoilta niiden sisältämät eriävät ja jopa vastakkaiset sekä kulttuurisidonnaiset ja kasvatukselliset varaukset poikkeuksetta. Kenelläkään ei ole sen jälkeen enää pienintäkään epäilystä siitä, mistä me puhumme silloin, kun me puhumme hyvästä ja pahasta, oikeasta ja väärästä, rakkaudesta. Ja päinvastoin, siinä silmänräpäyksessä, kun me rajaamme rakkauden koskemaan vain valittuja ja valikoituja, niin rakkaus muuttuu kuin huomaamatta itsensä irvikuvaksi: antirakkaudeksi, peloksi, vihaksi ja kostonhimoksi.
Myös rakkaudesta puhuminen yhteisillä ja kaikkien kuulijoiden ymmärtämillä sanoilla on sula mahdottomuus silloin, kun rakkaus ei koske rajoituksetta kaikkia ja ulotu kaikkialle. Jos minun rakkauteni karsii ihmisiä hyviin ja pahoihin esimerkiksi heidän uskontonsa ja ihonvärinsä vuoksi ja sinun rakkautesi lajittelee ihmisiä ystävistä vihollisiin ja pettureihin asuinalueen, puoluekannan tai varallisuuden mukaan tai vaikkapa aliarvioi lajikumppaneita sukupuolen ja koulutuksen mukaan, emme ymmärrä koskaan toisiamme, emme ymmärrä mitä itse kullekin tarkoittaa ja sisältää sana rakkaus.

Ja huomautettakoon, että hyvällä ja pahalla ei tässä yhteydessä tarkoiteta sitä, mille esimerkiksi ranskalainen sinihomejuusto, ruotsalainen hapansilakka tai suomalainen mämmi maistuvat, vaan sitä, miten me käyttäydymme, miten me kohtelemme muita ihmisiä, mikä on oikein ja mikä väärin. Rakkauden määritelmä niin, että kaikki puhuvat samasta asiasta, eivätkä pelkästään koko ajan asian vierestä, on seuraavaa:

Rakkaus on myönteisiä, vastarakkautta synnyttäviä tunteita, asenteita, niistä vapaaehtoisesti kumpuavaa hyvää tahtoa, sekä tekoja rajoituksetta kaikkia kohtaan.

Ja rakkaus on rakkaus vasta sitten, kun se on elämänasenne, ei pelkkä ohimenevä tunneaalto. Rakkaus on ainoa luonnonvara, joka lisääntyy kun sitä tuhlataan. Sisällöltään vain tämän sisältöisellä määritelmällä on mahdollista sulkea rakkauden käsitteen ulkopuolelle kolmannen valtakunnan keskitysleirien komendantit, vankileirien saariston teloituskomppaniat tai Nankingin japanilaiset joukkoraiskaajat. Sillä jos ehto rakkauden vastarakkautta synnyttävästä luonteesta ei olisi aina voimassa, niin kuka tahansa voisi kirkkain silmin väittää, että muun muassa Pol Potin pääkallokokoelmat tai Srebrenican joukkohaudat syntyivät silkasta ”rakkaudesta” omaa kansaansa, omaa isänmaataan ja uskontoa tai ideologiaa kohtaan.
Ja kun me puhumme rakkaudesta, me emme puhu kiintymyksestä, kiimasta, mieltymyksestä, rakastelusta, romantiikasta, lemmiskelystä, kuhertelusta, parittelusta, intohimosta tai veljellisestä rakkaudesta. Aidon rakkauden pystyykin tunnistamaan vain siitä, että se ei karsinoi ketään ulkopuolelle, eikä aseta kohteelleen minkäänlaisia ennakkoehtoja saati pakkoa. Rakkaus ei halua takeita, ei etu- eikä jälkikäteen. Se rakastaa, joka rakastaa silloinkin kun ei ole vastavuoroisuutta tai kiitollisuutta. Hanns Sachs sanoi sen näin ytimekkäästi:

Aidon rakkauden tunnusmerkki on, että se säilyy yhtä hyvin hurmion huipulla kuin epätoivon suossa.

Kysyt varmaan mielessäsi, eikö kahden ihmisen välinen rakkaus sitten ole rakkautta lainkaan?
Kyllä, se on rakkautta, sehän sisältää kaikki edellä mainitut rakkauden tunnusmerkit, mutta se ei suinkaan ole vielä täydellistä rakkautta. Kahden ihmisen välinen rakkaus on mitä mainioin esikoulu, ”harjoittelujakso”, jossa voi aloittaa opettelemaan rakkauden harjoittamista, niin että rakkaudesta pikkuhiljaa kasvaa elämänasenne, ihmisen koko luonnetta sävyttävä suhtautumistapa koko maailmaan.
Onnistuneen parisuhteen edellytykset, huomioonottaminen, tukeminen, me -tunne, hyväksyntä, myönteisyys ja antaminen sekä tietysti vapaaehtoisuus, ovat myös edellytyksiä elämänasenteessa rakkaus. On vain kyettävä vastarakkautta synnyttäviin tunteisiin, asenteisiin ja tekoihin nyt rajoituksetta kaikkia kohtaan. Jähmettyyhän kahden ihmisen

rakkaus hyvin helposti lähtötelineisiin. Silloin kun yksilö ei pysty vapautumaan kantamastaan rakkaudettomuuden painolastista, hän kietoutuu ”veljellisen” rakkauden seittiin, joka, kuten Erich Fromm havaitsi, kertoo rakkauden sijaan pikemminkin kyvyttömyydestä rakastaa loppujen lopuksi ketään. Rakkauden rajaaminen koskemaksi vain tiettyä ihmistä tai tiettyihin ihmisiin, ei koskaan luo edellytyksiä vihan kitkemiselle.
Sillä yhtä aikaa voi hyvin helposti olla myönteinen ja hyvä yhdelle sekä kielteinen ja paha kaikille muille. Mutta kuinka sinä silloin eroaisit sokeasti tottelemaan kasvatetusta, perhettään ja omaa isänmaataan hillittömästi rakastaneesta, voimakkaasti velvollisuudentuntoisesta sekä aina uhrautumaan valmiista suuresta eläinten ja luonnon ystävästä, kuuden miljoonan juutalaisen tuhoamiseen osallistuneesta, Auschwitzin keskitysleirin komendantista, SS-Obersturmbannführer Rudolf Hössistä? Sitä kun ei aina tule ajatelleeksi.

NARKISSOS

Rakkaus siis alkaa ainoastaan silloin, kun sinä niin haluat ja se päättyy vain, jos sinä niin päätät. Meissä tai meidän ulkopuolellamme ei ole olemassa mitään erityistä nappulaa tai katkaisijaa, jota painamalla rakkaus noin vain itsestään syttyisi tai sammuisi. Rakkauden tunteen valtaan kukaan ei joudu vahingossa. Rakkaudelle ”antautuminen”, rakkauden valitseminen elämän asenteeksi merkitsee sitä, että sinä valitset suoranaisen vihan tai sitä palvelevan apaattisen välinpitämättömyyden sijasta rakkauden. Rakkaus on vapaan tahdon omaavan ihmisen tietoinen ja vapaaehtoinen valinta. Rakkaudella ei ole mitään tekemistä ”uskonsoturi” Kalevi Lehtisen kirjassaan ”*Rakkautta loppuun asti*” esittämän ”minä vain säteilen” -toimintamallin kanssa:

Hedelmää syntyy kaikkialla, missä me säteilemme Jeesuksen rakkautta. Vastuu on kuitenkin hänen, me olemme vain työvälineitä.

Lehtinen sysää näin rakkauden ”hedelmän” syntymisen halpamaisesti ja pelkurimaisesti Jeesuksen vastuulle. Hän vain ”säteilee” Jeesuksen vastuulla.
Se, että kaksi ihmistä asuu ja parittelee yhdessä ja me kutsumme tuota liittoa ainoaksi oikeaksi rakkaudeksi, on mitä suurinta itsepetosta. Rakkaus ei milloinkaan edellytä fyysistä parisuhdetta, eikä fyysinen parisuhde rakkautta. Pelkkä fyysinen vetovoima pystyy herättämään sukupuolivietin, ja hormonit hyrräävät aivan yhtä pyörryttävästi ilman rakkauttakin. Niinpä sellaiset sanonnat kuin rakkaus syttyi, rakkauden tunne, rakkautta ensisilmäyksellä, rakastua korviaan myöten, maistaa rakkautta ja palava rakkaus kuvaavat nimenomaan niitä usein äkillisiä ja hyvin vahvoja, ainakin osin myönteisesti ladattuja tunteita, joita ihminen kokee ihastuessaan, usein jopa alitajuisesti, fyysisesti lähinnä vastakkaiseen sukupuoleen kohdatessaan sopivan parittelukumppanin. Ilmauksina nuo sanonnat kielivät lahjomattomasti, että kehomme on käymistilassa, kehomme tuottamat kemikaalit, joiden tarkoitus on saada meidät pariutumaan, ovat irti.
Ja kun ihastuksemme kohde sitten antaa rukkaset tai jos meillä on heikko itsetunto, emme luota itseemme, pelkäämme alinomaa hylätyksi tulemista ja yksinjäämistä, me puhumme rakkaushuolista ja kärvistelemme rakkauden tuskissa, voimme kuvitella olevamme jopa jotenkin kahlehdittuja, ryhdymme mahdollisesti kaiken kukkuraksi syyttämään rakkautta sokeudesta tai puolueellisuudesta. Itsekäs päähänpinttymä, että rakkaus yhdistäisi kaksi ihmistä kuten pakka nippusiteitä, johtaa yleensä sideharsorullalle.
Tyydyttämättömän sukupuolivietin aiheuttamat kielteiset seuraamukset, sukupuolivietin vaikea hallittavuus, rakkauden ja sukupuolivietin sekoittaminen toisiinsa ja kyvyttömyys ylipäätään rakastaa, kohdata rakkautta, ovat puolestaan syitä esimerkiksi sellaisille ilmauksille kuin ”rakkaudessa kaikki on sallittua”, ”onneton rakkaus” sekä ”he vihaavat niitä joita rakastavat”, sillä he vihaavat, koska he eivät voi saada sitä mitä he todella tar-

vitsevat – rakkautta – ja koska he eivät voi näyttää vihaansa pelätessään menettävänsä senkin vähän mitä saavat tai kuvittelevat saavansa.
Useimmat ihmiset sekoittavat kaiken kukkuraksi keskenään itsekkyyden eli narsismin ja itserakkauden. Itserakkautta pidetäänkin siksi hyvin yleisesti yhteiskunnassamme jonkinlaisena joutavanpäiväisenä, jollei jopa – kuten kristittyjen keskuudessa – vahingollisena, synnillisenä tunteena. Yhä edelleen voi lukea tällaista tekstiä:

Sana narsismi tarkoittaa itsensä rakastamista ja ihailemista, omahyväisyyttä ja kuvitelmia omasta suuruudesta.

Kyseinen lainaus on kristillisestä kirjakaupasta löytyvästä narsismia käsittelevästä tietokirjasta ”*Naimisissa narsistin kanssa*”. Tämä lainaus onkin oiva esimerkki siitä, kuinka uskonnon nimissä hämmennetään keittoa niin, että se takuuvarmasti palaa pohjaan. Erich Fromm:

Itsekkyys ja itserakkaus eivät suinkaan ole yksi ja sama asia, vaan toistensa vastakohtia. *Itsekäs ihminen ei kykene rakastamaan toisia ihmisiä; mutta aivan yhtä vähän hän kykenee rakastamaan itseäänkään.*

Itserakkauden pitäisi kuitenkin kuulua kristillisiin perushyveisiin, sillä käsketäänhän Raamatussa ihmistä rakastamaan itseään, eikä suinkaan olemaan itsekäs:

Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi (Matt.19:19, 22:39).

Silti vuonna 2010 Suomen evankelisluterilaisen kirkon arkkipiispan, ”ensimmäiseksi vertaistensa joukossa” vaalit hävinnyt, Helsingin yliopistossa teologian tohtorina ja dogmatiikan professorina toimiva Miikka Ruokanen ei ymmärrä lainkaan, mistä Jeesuksen antamassa rakkauden kaksoiskäskyssä ja itserakkaudessa on oikeastaan kysymys:

Lankeemuksen jälkeen rakkaudenjärjestys on tuhoutunut. Tilalle on tullut rakkauden vääristymä (perversio). ***Kaikki me olemme perkeleellisen itserakkauden vankeja****, siksi meitä hallitsevat erilaiset himot, joista keskeisimpiä Augustinuksen mukaan ovat ylikorostunut seksuaalinen himo, rahan ja omaisuuden ahnehtiminen ja vallanhimo.*

Ruokasella menevät jauhot ja vellit niin pahasti sekaisin, että hän ”siivoaa” Herran Moosekselle antaman käskyn (3Moos.19:18) ja jopa Jeesuksen kultaisine sääntöineen ulos kristinuskosta suoraan jätesäiliöön:

Sen tähden, kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille. (Matt.7:12)

Eli jos odotat ihmisiltä rakkautta, on sinun itse myös annettava rakkautta, kuten juuri oli esillä. Got it?

Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.(Matt.22:39)

Ja sinun on rakastettava lähimmäistäsi samoin kuin rakastat itseäsi eikä lähimmäinen ei tarkoita muutamaa harvaa läheisintä ystävääsi tai perhettäsi vaan Jeesuksen mukaan kaikkia ihmisiä, kaukaisiakin:

Sillä jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mikä palkka teille siitä on tuleva? *Eivätkö publikaanitkin tee samoin?* ***Ja jos te osoitatte ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin?”*** (Matt5:43–47)

Ja protestanttisen uskonsuunnan kalvinismin perustaja, itseään hurskaana kristittynä pitänyt Geneven hirmuhallitsija Jean Calvin vertasi itserakkautta vastoin Jeesuksen neuvoja 1500-luvulla jopa ruttoon.
Tässä yhteydessä voi todeta, että lukijan on syytä tehdä ja havaita ero kristittyjen, islamilaisten ja juutalaisten Jumalan, Vanhan testamentin Herran sekä Jeesuksen toiminnan, puheiden ja neuvojen välillä. Jeesus ei suinkaan edusta Jahvea tai Allahia, vaan kristittyjen väitteet Jeesuksesta Jumalan poikana ja syntien anteeksiantajana perustuvat tarpeeksi monta kertaa toistettuun valheeseen. Esimerkiksi synoptiset evankeliumit ja Paavalin kirjeet on kirjoitettu niin, että näiden kirjoitusten avulla on tavoiteltu kirjoittajan henkilökohtaista taloudellista etua eli vieraanvaraisuutta, kunniaa, yhteiskunnallista, itsetuntoa hivelevää arvostettua asemaa. Entä voiko ihminen ”arvostaa” itseään liikaa, muuttua itsekkääksi? Lenne-Axelsonin mielestä kyllä!

Raja kulkee siinä, että lapsi tai aikuinen on oikeutettu tyydyttämään omat tarpeensa, mutta se ei saa tapahtua jonkun toisen ihmisen hyvinvoinnin ja menestyksen kustannuksella

Itsekäs eli narsistinen ihminen on ihminen, joka käyttää sanaa rakkaus myrkkysyöttinä, ansalankana. Itsekäs kokee tyydytystä vain heikompien ja mitättömimpien kustannuksella, näiden valvojana tai virallisena ”kaitsijana”. Narsismi on muuten saanut nimensä antiikin Narkissos-myytin mukaan. Tarun mukaan kaunis Narkissos-nuorukainen rakastui palavasti lammikosta heijastuvaan kuvajaiseensa ja lopulta nääntyi kuvajaisensa ääreen muuttuen kukaksi – narsissiksi. Tällaiselle omaan kuvaansa rakastuneelle tunnevammaiselle yksilölle vain päämäärä, omien halujen ja toiveiden rajoittamaton tyydyttäminen sekä hallitseminen vaikkapa vain luuloteltu vallan tunne, merkitsee aivan kaikkea. Se jopa pyhittää keinot. Peck kirjoittaa:

Narsismi tekee ihmisen vaaralliseksi, ei pelkästään sen takia, että se saa hänet leimaamaan muut ihmiset syntipukeiksi, vaan myös siksi, että se vie häneltä myötäelämisen kyvyn ja kunnioituksen muita ihmisiä kohtaan. Paha ihminen kaipaa uhreja, joita uhrata narsisminsa alttarille. Ja hänen oma narsisminsa saa hänet unohtamaan, että muutkin ovat inhimillisiä olentoja.

Itsekkyyden eli narsismin voi helposti tunnistaa siitä, että lähestyessään valitsemaansa saalista, – usein uhrinsa tunteisiin muun muassa säälillä, surullisuudella, huolenpidon tarpeen ja turvattomuuden kautta. Tai jos se huomaakin, että sinuun tehoaa paremmin lahjoilla ja imartelulla, se on lipevä ja petollinen. Se käyttää sumeilematta hyväkseen yksinäisyyttäsi, ahneuttasi, vallanhimoasi ja varsinkin mahdollista herkkäuskoisuuttasi ja tyhmyyttäsi. Se tehopesee pyytämättä vaikka aivosi peräkammarit jos saa siihen pienimmänkin tilaisuuden. Viimeistään silloin, kun itsekkyys on varma siitä, että saalis on sotkeutunut perusteellisesti sen virittämään valheenverkkoon, se ottaa käyttöön kurin, kuuliaisuuden ja emävalheet. Itsekkyys ei kaihda avointa uhkailua saati raakaa kidutusta pyrkiessään päämääräänsä, uhrinsa tahdon täydelliseen murtamiseen. Usein narsistin tehokkain saalistusväline on sana ”*rakkaus*”, johon se pukee kidutusmenetelmänsä. Itsekkyys on pohjaton, pahuutta pulppuava lähde.
Niinpä me silmät pyöreinä päivittelemme median uutisotsikoita räikeimpien narsistien edesottamusten seisovassa pöydässä. Mutta narsismi ei ole yhteiskunnassamme rangaistavaa niin kauan kun et ryhdy fyysisesti alistamaan kanssaihmisiä. Narsistin harjoittama henkinen väkivalta sen sijaan sallitaan poikkeuksetta ja sen on hyvin yleistä, yleisempää ilmeisesti kuin mikään muu sairaus yhteiskunnassamme ja sitä jopa ihannoidaan sekä ylistetään aivan yleisesti. Ajatellaanpa – narsismin tuntomerkkejä ovat muun muassa:

1. Haluat johtaa ja hallita muita
2. Haluat tehdä vaikutuksen
3. Olet viehättävä
4. Tarvitset ihailua
5. Esittelet itseäsi mielelläsi
6. Et halua tietää muista ainakaan mitään oleellista
7. Etsit tapaamiesi ihmisten heikkouksia
8. Haluat seurueen keskipisteeksi
9. Haluat että keskustelu pyörii ympärilläsi
10. Laitat muut kärsimään
11. Odotat kuuliaisuutta
12. Sinulla on isokenkäisiä tuttuja

Eli narsismi ei ole ihmisessä suinkaan vain yksi ainoa piirre, vaan joukko narsistisia piirteitä toisiinsa sekoittuneina. Eikä tämäkään riitä, vaan narsisti voi olla myös pesunkestävä

sadisti. Ja unohda, että narsisti on kumppanisi, tuttusi, ”hoito” tai joku treffejä kärkkyvä nettituttu, eli narsisti voi olla kuka tahansa ihminen ympärilläsi ja vielä siellä missä sitä kaikkein vähiten odottaisi. Sillä sivistyneissä länsimaisissa demokratioissa, joissa suurten massojen hallitsemisesta pahuuden ja petoksen avulla on tehty varsinaista taidetta, ihmisiä aivopestään ja holhotaan pienestä pitäen mitä hienovaraisimmin, itse asiassa pelkällä illuusiolla hallittaville muka luovutetusta vallasta, mahdollisuudesta päättää itse vaaleissa, äänestämällä omasta kohtalostaan. Sinulle on opetettu, että vaalit ovat kansalaisvelvollisuus, vaikka vaalit ovat todellisuudessa pelkkä farssi. Valtaapitävät tarvitsevat ainoastaan mahdollisimman paljon äänestäjiä, korkean äänestysprosentin, jotta he voivat kirkkain silmin perustella saaneensa valtansa laillisesti kansalta.

Mutta ajattele: sen sijaan, että ehdokkaat käytännössä palvelisivat äänestäjiä hyvillä töillä, auttamalla lähimmäisiään, he uhraavat vaalien alla huomattavia summia omia ja kansalaisilta verovaroin sekä erilaisin, jopa hämärin tulosiirroin kerättyä rahaa oman erinomaisuutensa kehumiseen, painotuotteisiin. Tuon itsekehuun kerätyn rahan nämä ehdokkaat voisivat käyttää suoraan köyhien ja muiden vähäosaisten auttamiseen, jos he olisivat pyyteettömästi hyväsydämisiä lähimmäisiään kohtaan. Mutta silloinhan vaarana olisi, että he eivät tulisi valituksi edustamaan meitä, ajamaan etujamme.

Tällainen ällöttävää omaa kehua penikulmien päähän löyhkäävä käytös kertoo, että suurin osa kansanedustajista käytännössä ”ostaa” edustajapaikkansa ajattelemaan kykenemättömiltä äänestäjiltä rahalla, ei käytännön teoilla. Ja ylipäätään tällainen omakehu kertoo, että kyseisen henkilön psyyke on häiriintynyt, koska hänen heikko itsetuntonsa kaipaa jatkuvan omien kuvien ihailun lisäksi tuntuvaa ulkopuolista pönkitystä. Ja toisaalta vaalimainonnan avulla ”ansaitut” edustajapaikat paljastavat vääjäämättä sen, että kansanedustajan ”työ” ei suinkaan ole heitä äänestäneiden pyyteetöntä auttamista hyvyydellä, vaan että myös pahuus ja ahne eri ryhmien välinen itsekkyys on aivan yhtä sallittua demokratiassa kuin diktatuurissakin. Näin ollen demokratia ei ole suinkaan mikään tae onnelasta, vaan aivan yhtä hyvin vaalikarjaa manipuloimalla enemmistö kansanedustajista voi toimia käytännössä juuri päinvastoin kuin kansan todellinen etu vaatii. Demokratia voi siis olla, aivan samoin kuin diktatuuri, vähemmistön mielivaltaa manipuloinnilla kurissa pidettyä enemmistöä kohtaan.

Entä miksi kansaa edustaville parlamentaarikoille ei riitä riitelypaikaksi pelkkä vanha kunnon hiekkalaatikko, vaan tukkanuottasia varten pystytetään kaikkialla yleensä mahdollisimman monumentaalinen kivi- tai betonilinna. Tuolla hiekkalaatikolla voisi aivan hyvin jatkaa lapsena keskeytynyttä lällättelyä, loan ja kuran viskomista toisten silmille ja kissan pissalta tuoksuvasta hiekasta muitten rakentamien kakkujen kasaan potkimista. Mutta kaikki on sallittua, sillä narsisti kaipaa ihailua ja valtaa, vähintään vallantunnetta. Kaikkein huvittavinta on se, että mielivalta on mahdollista käyttämällä äänestäjiin menetelmiä, joilla heidän mielensä vallataan ja tunteet ja ajatukset suunnataan ja manipuloidaan hallitsevan harvainklikin etujen ja perimmäisten tavoitteiden mukaisiksi. Harvainklikin muodostavat demokratioissa yleensä niin sanotut banksterit, ylikansal-

listen yksityispankkien ahneet ja omatunnottomat omistajat ja näiden etupiirit. Tämän mustekalan lonkerot ulottuvat ylikansallisten teollisuus- ja mediajättien sekä niiden hännystelijöiden kautta kaikkialle elämääsi ja vailla tuon verenimijän hyväksyntää ei yksikään, ei edes demokraattinen valtio, voi toimia katastrofitta nykyaikana sukupolveakaan. Näiden tosiasioiden seurauksena ajattelukykyiset kansalaiset totta kai turhautuvat ja jättävät äänestämättä. Eivätkä vaaleissa ”menestyneet”, omia kuviaan vaalimainoksiinsa painattaneet ja niitä ihailleet edustajamme suinkaan ajattele parastamme. Heille parasta on ”demokraattisissa” vaaleissa saadun suuren äänisaaliin avulla pönkitetty huono itsetunto, näennäisesti natsien lailla laillistettu oma (esimerkiksi palkkiovirka) tai oman ryhmänsä etu, joka ei missään tapauksessa voi olla vähänkään pitemmällä aikavälillä banksterilauman etujen vastainen. Niinpä nämä edustajamme unohtavat aina välittömästi vaalien jälkeen äänestäjilleen tekemänsä tyhjät lupaukset ja istuutuvat tärkeän näköisinä ja itseään ihaillen äänestyskaruselliin. Gandhi kuvasi tällaista itseään korvaamattomana pitävää tärkeilijää seuraavasti:

Kun menestys tekee ihmisen turhamaiseksi, hän on kuin vaunun pyörässä istuva kärpänen, joka kuvittelee panevansa pyörän pyörimään.

Ja ainahan voit demokratiassa aivan vapaasti päättää, minkä saippuaoopperan tänään katsoisit, minkä oluen tai drinkin valitsisit, mitä pika- tai valmisruokaa söisit, sipsejä napostelisit, minkä taivaskanavista avaisit, mitä digihuumetta vetäisit, viihdyttääksesi itseäsi. Jo ajat sitten havaittiin, että kun lapsille tarjotaan uusi huvitus, ne, aivan kuten apinavauvatkin, luopuvat siitä, mitä aikaisemmin niin kiihkeästi halusivat. Eikä ole suinkaan harvinaista, että huvitusten varjolla lapselle syydetään etuja ja tavaroita, joita hän ei todellisuudessa tarvitse ja jotka ovat vain korviketta sille, mitä vanhemmat eivät oman henkisen hätänsä ja ajanpuutteensa vuoksi voi lapselle antaa - läheisyyttä ja lämpöä, rakkautta.
Jo sylivauvasta lähtien sinua pakkoruokitaan äidinmaidossa olevalla demokratia-nimisellä lisäaineella. Ja syöttötuolistasi et pääse pakenemaan, joten sinuun on helppo lusikoida karvaan makuisia, tyhjiä sanoja vapaudesta. Mutta ne eivät poista rakkauden kaipuutasi, nälkääsi. Egon Friedell kirjoitti todella terävästi:

Koulukirjoissa tosin enimmäkseen ilmoitetaan kansan sammumaton vapauden jano suurten mullistusten syyksi. Mutta tämä on kaikista valheellisista perusteista, mitä voitaisiin valita, valheellisin. Kansa ei milloinkaan halua vapautta, ensinnäkin, koska sillä ei ole mitään käsitystä siitä, ja toiseksi, koska se ei sillä osaisi tehdä mitään.
Suurin osa ihmiskuntaa, jota kasvatus eikä filosofia ole tehneet kykeneväksi olemaan vapaa, joutuisi kuitenkin mitä lohduttomimman ikävystymisen valtaan, elleivät tuhannet pakkotoimenpiteet kääntäisi sitä pois itsestään ja sisäisestä tyhjyydestään.

Mutta ”suvereenin kansan” [lue demokratian] *hallitusta varjelee kaikelta itserajoitukselta petollinen kehäpäätelmä, sillä se on oikeassa, koska se on joukkotahto, ja se on joukkotahto, koska se on oikeassa.*

Alkoholi, huumeet, kaiken maailman julkkisten sekä kuninkaallisten palvonta, juorut, erilaiset rahapelit, massaviihde, kansallisuustunnetta kohottava huippu-urheilu mukaan lukien kotijoukkueen päättymätön tappioputki – jännityksestä jäykkänä, pää sumeana, silmät pyöreänä ja suu appoavoinna olet hallitsijoille, vallan marioneteille vaaraton, harkitsemaan, saati ajattelemaan kykenemätön elävä ruumis, tunnevammainen zombi, rullalautaileva sirkuspelle, joka nauttii muiden ihmisten epäonnistumisista ja onnettomuuksista. Ja jotta ei mieleen tulisi ryhtyä syyttämään pelkästään kyvyttömiä päämiehiämme ja johtajiamme pahoinvoinnistamme, niin tästä pahuudesta ei suinkaan parannuta millään poppakonsteilla, propagandalla tai vaihtamalla johtajat. Mohandas Gandhi lausui:

Johtajien pahuus, sikäli kun he ovat pahoja, ei välttämättä eikä yksinomaan ole synnynnäistä vaan suuressa määrin ympäristön aiheuttamaa. Heidät pitäisi muuttaa muuttamalla heidän ympäristöään. Tuo ympäristö olemme me – kansa, joka tekee hallitsijoista itsensä kaltaisia. Hallitsijoissa korostuu se, mitä me kokonaisuudessa olemme.

Itserakkaus, joka on itsekkyyden vastakohta, tarkoittaa sen sijaan sitä, että ihminen, yksilö, asennoituu myönteisesti itseensä, hyväksyy itsensä. Hän ei aiheuta itselleen tarpeetonta tuskaa, ei kiduta itseään lävistämällä lihaansa hakaneuloilla tai kieriskelemällä nokkospuskissa, saati syytä aiheetta itseään menneistä tai hukuta itseään itsesäälin pohjattomaan suohon. Vain opettelemalla hyväksymään ensin itsensä, ihminen voi hyväksyä muut ihmiset. Itsesi hyväksymiseksi et tarvitse huulitäytteitä, etkä pakaraimplantteja. Vasta rakastamalla ensin itseäsi, voit rakastaa muita ihmisiä. Itserakkaus, kyky rakastaa itseään, on ehdoton ja ensimmäinen edellytys muiden rakastamiselle. Hyvä itsetunto, itsensä arvostaminen on itserakkauden ehdoton edellytys. Barbro Lenne-Axelson kirjoitti kirjassaan "*Rakkaus*":

Itsensä arvostaminen – itsestään pitäminen – on kaiken muunlaisen rakkauden perusta. Itsensä arvostaminen merkitsee sitä, että ihmisellä on hyvä itsetunto, itseluottamusta, itsekunnioitusta, hän tunnustaa arvonsa ihmisenä, uskoo selviytyvänsä eteensä tulevista haasteista, uskaltaa tehdä aloitteita, uskaltaa ilmaista tunteensa, ajatuksensa ja mielipiteensä. Itsensä arvostaminen merkitsee myös sitä, että tuntee olevansa pitämisen arvoinen – vasta silloin uskaltaa olla lähellä muita ihmisiä.

Lenne-Axelson kiinnittää aiheellisesti huomion myös kristittyjen käytökseen:

Raamatussa sanotaan: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi”. Lauseen jälkimmäinen osa on jäänyt aivan liian vähälle huomiolle kristikunnassa, missä epäitsekäs rakkaus on nostettu kunniaan, Jos on osoitettava rakkautta toista kohtaan, on ensin kyettävä rakastamaan itseään, muuten on olemassa vaara, että emme usko että meillä on mitään annettavaa emmekä sen vuoksi myöskään uskalla antautua läheisiin suhteisiin.

Mutta entä mustasukkaisuus? Mustasukkaisuus on yhteiskunnassamme niin normaalia, että juuri kukaan ei kiinnitä siihen mitään huomiota. Monissa kulttuureissahan opitaan, että rakkaus todistetaan aidoksi vasta mustasukkaisuuden avulla. Niinpä useat ihmisethän kuvittelevat, että mustasukkaisuus on osoitus suuresta rakkaudesta, että yksilö välittää toisesta yksilöstä erittäin paljon, jopa niin paljon, että tuo välittäminen saa toisinaan erittäin outoja, usein jopa groteskeja piirteitä, kuten silmittömän raakoja mustasukkaisuusmurhia.
Terapeuttisessa työssä on käynyt ilmi, että voimakkaimmat taipumukset mustasukkaisuuteen on epävarmoilla, huonon itsetunnon omaavilla ihmisillä. He pelkäävät menettävänsä kumppaninsa, he pelkäävät jäävänsä yksin. Vanhat alitajuiset haavat aukeavat – ehkä omat vanhemmat ovat aikoinaan hyljänneet, pettäneet tai alistaneet tämän mustasukkaisuudessa kituvan. Mmustasukkaisuudessa kyse on kuitenkin aina rakkaudettomuuden aiheuttamista enemmän tai vähemmän syvistä haavoista. Ihmisen, jolla on vahva itsetunto, on helpompi hallita mustasukkaisuuttaan. Hän pääsee irti mustasukkaisuudesta todettuaan, ettei ole mitään syytä epäluuloon, ei ole mitään aihetta kuvitella olevansa epäkelvollinen.
Voimakas mustasukkaisuus liittyy hyvin harvoin "syvään" rakkauteen, vaan se on sen sijaan voimakkaan riippuvuuden ja huonon itsetunnon merkki. Mitä vähemmän ihmisellä on henkilökohtaista voimaa ja valtaa, sitä hanakammin hän käyttää muita ihmisiä häikäilemättä hyväkseen vartioinnin, uhkailujen ja fyysisten voimannäytteiden avulla. Mustasukkaisuus vahvistuu myös, jos henkilö itse on huonossa psyykkisessä tai fyysisessä jamassa, jos hänen itseluottamuksensa on kokenut kovia, pirstoutunut, jätetty lapsuudessa huomiotta tai hylätty. Toisin sanoen; mitä voimakkaampi mustasukkaisuus on, sitä vähemmän sillä on mitään tekemistä rakkauden kanssa aivan samoin kuin kapiolakanan reiän koolla. Ja yhteiskunnat, jotka ovat kaikkein tunneköyhimpiä, avoimesti rakkaudelle vihamielisiä, ovat kaikkein julmimpia. Esimerkiksi islamistisissa yhteiskunnissa esiintyvät itse rakkaudettomuudesta kärsivien kukkahattutätien kauhistelemat naisten hunnuttaminen, naisten ulkonaliikkumiskielto ilman miespuolista saattajaa, naisten sukupuolielinten silpominen sekä kunniamurhat ovat mustasukkaisuutta groteskeimmillaan. Mustasukkaisuus on suoraan rakkauden vajaatoiminnan seurauksena puhjennut vakava henkinen sairaus - rakkausruton tunnusmerkki.

RAKKAUSRUTTO

Sen sijaan epäitsekäs rakkaus, jota aivan yleisesti kuulee mainostettavan mitä arvostetuimpana ja jalostuneimpana rakkauden muotona, on kuten jo edellä oli esillä, vihonviimeisimpiä asioita, joilla on mitään tekemistä rakkauden kanssa. Epäitsekäs ihminen ei halua itselleen edes rakkautta. Tästä myrkkypikarista Fromm totesi tyhjentävästi:

Epäitsekäs ihminen ei halua mitään itselleen, hän elää vain toisten hyväksi, hän on ylpeä siitä, että hän ei pidä itseään lainkaan tärkeänä. Hänen kykynsä rakastaa ja nauttia elämästä ovat surkastuneet. Hän on itse asiassa täynnä vihamielisyyttä elämää kohtaan, ja hänen epäitsekkyytensä taakse kätkeytyy vaikeasti todettava, mutta silti voimakas itsekeskeisyys.
Taipumus itsensä uhraamiseen – etenkin jos siihen liittyy vääristynyt käsitys kristillisestä kehotuksesta ”rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi – on miellyttävä vain tiettyyn rajaan asti... Liian suuri huoli toisen ihmisen tunteista on vain kaapu, jonka taakse kätkeytyy yritys hankkia lapsellisin keinoin rakkautta.

Erittäin hyvä esimerkki kristillisestä, epäitsekkäästä, ehdottomasta, kärsivästä sekä uskovasta rakkaudesta on äiti Teresa. Tämä kristillinen rakkaus elää useimpien ihmisten mielessä puhtaana ja pyhänä kuin Neitsyt Maria, mutta todellisuus on jotain aivan muuta. Tämä vuonna 1979 Nobelin rauhanpalkinnon saanut nunna kertoo masokistisestä rakkauskäsityksestään näin:

Tosi rakkaus tekee kipeää. Ja sen täytyykin tehdä aina kipeää. Jos rakastan jotakuta, sen täytyykin tuottaa minulle tuskaa*... Kun ihmiset menevät naimisiin, heidän on luovuttava kaikesta muusta rakastaakseen toisiaan… Kärsimys, joka otetaan yhdessä vastaan ja yhdessä kannetaan, on iloa.*

Tämä rakkauden masokismiksi mieltäneen nunnan, Äiti Teresan järjestöllä ei ollut Kalkutassa sairaalaa, eikä kaupungissa edes annettu ruoka-apua köyhille. Arup Chatterjeen kirja ”*Mother Teresa: The Final Verdict*” mukaan järjestön toiminta rajoittui pääosin siihen, että se ylläpiti saattokotia köyhille. Saattokodissakaan ei ollut lääkäriä, kertakäyttöruiskuja eikä jäähdytettyä ruumishuonetta. Samoin Chatterjee kuvaa saattokodin potilaiden hoitoa huonoksi ja väittää, että kuolleille annettiin kaste heidän uskonnostaan ja omasta tahdostaan riippumatta. Vuonna 1994 lääketieteellisen aikakauslehden The Lancetin toimittaja kertoi, että äiti Teresan klinikoilla ei ollut lainkaan ohjeita parannettavien ja parantumattomien tunnistamiseksi ja erottelemiseksi toisistaan. Intian rationalistiliiton pääsihteeri Sanal Edamaruku taas on kertonut, että vaikka äiti Teresan sairaaloissa hoidettiin tarttuvia tauteja sairastavia potilaita, siellä ei kiinnitetty laisinkaan huomiota hy-

gieniaan, haastattelujen mukaan rajallisen lääkinnällisen koulutuksen saaneet työntekijät antoivat potilaille kymmenenkin vuotta vanhoja lääkkeitä ja ulosteisiin tahriutuneita peittoja pestiin samassa altaassa astioiden kanssa. Injektioneuloja käytettiin useita kertoja eikä kipulääkitystä ollut juurikaan käytössä.
Lisäksi Chatterjeen kirjassa kritisoidaan äiti Teresalle lahjoitettujen rahavarojen käyttöä. Järjestön saamia hoitolaitteita ei käytetä oikein, jos yleensä käytetään lainkaan, tai ne myydään ja sairasautojen tehtävänä oli vain kuljettaa nunnia kaupungilla. Ja kun äiti Teresa itse sairastui, hän lensi vaatimattomasti kalifornialaiseen yksityissairaalaan hoidettavaksi. Lahjoitusvaroja käytettiin pääasiassa uskonnolliseen työhön – kuten pappien kouluttamiseen – eikä köyhien auttamiseen. Chatterjeen kirjan arvioinut Bill Cooke pitääkin sitä kuvaa, joka äiti Teresasta levitetään puhtaana kristillisen propagandan tuotteena. Hänen avustustyönsä tarkoitus oli pääosin sielujen pelastaminen, ei köyhien parantaminen ja hoitaminen. Hän ylisti sairautta ja köyhyyttä Jumalan lahjoina. Tässä yhteydessä on myös muistutettu äiti Teresan lauseesta:

”*Me emme ole sairaanhoitajia, me emme ole lääkäreitä, me emme ole opettajia, me emme ole sosiaalityöntekijöitä. Me olemme uskovaisia, me olemme uskovaisia, me olemme uskovaisia.*”

Rahavarojen käyttämisestä Sanal Edamaruku kysyi:

”Mihin kaikki tämä raha on mennyt? Ei ainakaan parantamaan niiden oloja, joille se oli tarkoitettu. Nunnat saattoivat antaa heille lautasellisen keittoa ja jotkut sairaudesta sekä puutteesta kärsivät saivat suojaa ja huolenpitoa. Maailman rikkain sääntökunta ei ole kovinkaan antamishaluinen, koska se haluaa opettaa köyhyyden auvoisuuden.

Äiti Teresan rakkauteen verhoutuneen masokistinen mielenlaadun takaa paljastuu myös puhdasverinen sadismi:

‘Köyhien kärsimys on erittäin kaunista, tämä näyte kurjuuden ja kärsimisen ylväydestä auttaa maailmaa suuresti’

Pitäisikö tästä omalaatuisen miljardöörin opetuksesta olla kiitollinen, Edamaruku jatkaa:

*”**Äiti Teresa ei auttanut Kalkutan köyhiä vaan länsimaiden rikkaita, jotka saivat hänen avullaan rauhoitettua huonon omatuntonsa** – ja Äiti Teresa sai heiltä miljardeja dollareita. Jotkut hänelle lahjoituksia antaneet olivat diktaattoreita tai rikollisia, jotka yrittivät pestä likaisia käsiään. He saivat Äiti Teresan pyhän kunnioituksen sopivaa rahasummaa vastaan. Suurin osa hänen kannattajistaan oli kuitenkin rehellisiä, hyvää tarkoittavia ja lämminsydämisiä ihmisiä, jotka lankesivat siihen harhaan, että `Katuojien Pyhimys´*

kuivaisi kaikki kyyneleet, lopettaisi kaiken kurjuuden ja korjaisi kaiken epäoikeudenmukaisuuden maailmassa. Illuusioon rakastuneet kieltäytyvät usein näkemästä totuutta."

Kuten niin yleensä tapahtuu!
Äiti Teresaa kritisoitaessa on myös huomautettu, ettei hän oikeastaan juuri pyrkinyt vähentämään rakenteellista köyhyyttä, vaan pikemminkin pahensi sitä tiukan konservatiivisilla mielipiteillään, kuten vastustamalla syntyvyyden säännöstelyä. Nobel-palkintotilaisuudessa äiti Teresa totesi, että suurin maailman rauhaa uhkaava tekijä on abortti. Hän myös rinnasti abortin ja ehkäisyn moraalisesti yhtäläisiksi ilmiöiksi. Ja äiti Teresan keräämät rahat käytettiin pääosin hänen mukaansa nimettyjen luostarien rakentamiseen. Tätä varten äiti Teresa otti vastaan lahjoituksia myös talousrikollisilta ja esimerkiksi Haitin diktaattorisuvulta Duvaliereilta, joiden hallintoa hän kiitokseksi kehui. Äiti Teresan Rakkauden lähetyssisaret-järjestön tilintarkastukset ovat salaisia yhä tänäkin päivänä. Äiti Teresalle myönnetty Nobelin rauhanpalkinto onkin samanlainen floppi palkinnon historiassa kuin lobotomian keksimisestä António Monizille vuonna 1949 myönnetty lääketieteen, sekä Myanmarin Aung San Suu Kyille 1991 myönnetty rauhan Nobel.
Toinen epäitsekkyyden kaapuun, tai itseasiassa vielä antaumuksellisuuden viittaan pukeutunut rakkauden lähettiläs on äiti Amma. Tämän myrkkypikarin sisältöä mainostetaan Amman internetsivustolla seuraavasti:

Kaikki konfliktit ovat lähtöisin ihmisen sisäisistä ristiriidoista. Mistä tämä sisäinen hämmennyksen tila on lähtöisin? Se johtuu siitä, että emme ole tietoisia omasta todellisesta luonnostamme, tuosta Elävästä Totuudesta sisällämme, josta me kaikki olemme osia. Tässä todellinen henkisyys, todellinen uskonto tulee mukaan kuvaan. ***Todellinen uskonto herättää meissä tämän tietoisuuden*** *ja auttaa meitä kehittämään itsessämme sellaisia ominaisuuksia kuten* ***rakkaus, myötätunto, suvaitsevaisuus, kärsivällisyys ja nöyryys.***
Rakkaus on universaali uskonto, jollaista yhteiskunta välttämättä tarvitsee. Rakkauden tulisi ilmetä kaikissa sanoissamme ja teoissamme. Tämä rakkaus on jo sisällämme kaikessa täyteydessään*. Elämää ei voi ilmetä ilman rakkautta, ne ovat erottamattomat. Elämä ja rakkaus eivät ole kaksi eri asiaa, ne ovat yksi ja sama… Olimmepa kuinka rikkaita hyvänsä,* ***jos meillä ei ole myötätuntoa kanssaihmisiä kohtaan, elämme todellisessa köyhyydessä.*** *Myötätunto toisia kohtaan on kuin tuoksuvaa kultaa, jotain todella ainutlaatuista. Sen arvo on sanoin kuvaamatonta.*

Amma käsittää rakkauden halaamiseksi, ilmaisuksi äidin rakkaudesta lapsiaan kohtaan. Amma kumartaa ennen aloittamistaan nöyrästi kaikille, istuutuu ja ottaa jokaisen vuorollaan syliinsä. Hän halaa meitä, pitäen meitä olkaansa vasten ja suukottaen poskiamme. Hän kuuntelee loputtomasti ja "rakastavasti" ihmisten ongelmia, pyyhkii kyyneleitä ja lohduttaa särkyneitä sydämiä:

"Tässä maailmassa, missä niin monet ihmiset elävät yltäkylläisyydessä, on samanaikaisesti monia, jotka kärsivät köyhyydestä ja jopa kuolevat ravinnon puutteeseen. Meidän ***tulisi palvella maailmaa epäitsekkäästi*** *yhteistyössä toistemme kanssa ja rakkauden innoittamina, odottamatta mitään vastineeksi… Olimmepa kuinka rikkaita hyvänsä, jos meillä ei ole myötätuntoa kanssaihmisiä kohtaan, elämme todellisessa köyhyydessä.*

Joka tapauksessa rajatonta jumalrakkautta säteilevä äiti Amma ja hänen hallinnoima säätiö on Intian rikkain naispuolinen uskonnollinen johtaja. Omaisuutta hänellä on satojen miljoonien eurojen arvosta. Tarkkaa summaa ei tiedetä, koska kirjanpito ei ole avointa. Äiti Amman ashram sijaitsee parinsadan metrin päässä Arabianmeren rannasta. Vehreän palmuston keskellä kohoaa Amman rakennuttama kaunis, isokokoinen hindulainen temppeli, joukko muita rakennuksia, mm. pesula, rättivarasto, ruokailu- ja juhlatiloja sekä kaksi 16-kerroksista pilvenpiirtäjää, joissa länsimaiset vieraat asuvat.
Päivisin Amma halailee ihmisiä ja leikkii pyhimystä sekä tietysti – kerää rahaa, siviilissä hän lukuisten todistajalausuntojen mukaan kiusaa, alistaa ja lyö palvelijoitaan. Gail Tredwell, joka oli 16 vuotta (1983 – 1999) äiti Amman läheinen avustaja, on kertonut kirjassaan "*Holy Hell - A Memoir of Faith, Devotion, and Pure Madness*", että Amma nauttii paapomisesta ja palvottuna olemisesta – ja mitä enemmän hän on saanut suosiota osakseen, sitä enemmän häikäilemättömiin tekoihin kykenevä pimeä puoli on saanut hänessä valtaa. Amma vaatii oppilailtaan ehdotonta kuuliaisuutta ja palvontaa.
Tärkeä osa Amman imagoa jumalallisena inkarnaationa on myös se, että hänen väitetään olevan seksuaalisuuden tuolla puolen elävä jumalatar. Gail Tredwellin mukaan Äiti Ammalla on kuitenkin ollut seksisuhteita useiden miesten kanssa ja hänen biologinen koneistonsa on toiminut aivan samoin kuin naisilla yleensäkin. Amman oikkujen ja kurinpidon lisäksi Tredwellin elämän ashramissa teki "pyhäksi helvetiksi" äidin uskottu mies – ja yksi hänen seksikumppaneistaan – nimeltä Babu. Tredwell kertoo Babun pakottaneen hänet yhdyntään useita kertoja. Äiti Amman vaaliman antaumuksellisen rakkauden sisältö paljastuu hänen seuraajilleen esittämästä kysymyksestä (4. joulukuuta 2009, Amritapuri):

Me istuimme tässä ja uskoimme vakaasti, ettei ala sataa. Nyt sade alkoi. Mitä tehdä? Onko usko loppunut? Joten minkälainen usko meillä tulisi olla?

Yksi Amman seuraajista vastasi:

Meidän odotuksemme eivät välttämättä ole Jumalan tahto. Joten ***meidän tulee kehittää antautumisen asennetta****. Usko siirtyy älylliseltä puolelta sydämeen, rajallisuudesta avoimuuteen.*

Eli vastauksesta paljastuu autuaallisesti hymyilevän ja ylimaallisesti iloitsevan äiti Amman julistaman rakkauden antaumuksellinen luonne. Rakkaus on ensinnäkin äiti Am-

malle antautumista eli jumalan edessä nöyrtymistä ja toisekseen lahjoitusten eli rahan antaumuksellista antamista hänen hallinnoimalleen säätiölle. Äiti Amman temppeli on Kali-temppeli. Temppelin pääsalin etuosassa, alttarikuvana, kahden Äiti Amman kuvan välissä, on Kali, se paha naisjumala, käärmeitten ympäröimä hirviö, joka ei muuta tee kuin tuhoaa. Intialaiset pitävät Kalista erityisesti sen tähden, että Kali tuhoaa ihmisen egon. Egon tuhoaminen onkin hindulaisen äiti Amman tavoite aivan samoin kuin se on muiden hindulaisten ”joogien”, buddhalaisten mestarien, kristinuskon sekä islamin hengenmiesten antaman opetuksen ydin.
Ja kun ihaillaan tämän äidin hyväntekemistä, rakkaudellisuutta, niin on huomioitava, että hänen on ehdottomasti murto-osalla lahjoitusvaroista rakennettava silmänlumeeksi sairaalala jos toinenkin sekä tietysti kouluja ja asuntoja, muutenhan rahavirrat mahdollisesti kuivuisivat. Nyt käy jopa päinvastoin – rahavirrat sen kuin vain muuttuvat yhä vuolaammiksi. Mikäs siinä on lahjoitusvarojen turvin kunnioitettuna kohdeltuna, 150 avustajahaaremin kera, kuten Suomen vierailulla, maailmaa kierrellä halaamissirkusta sekä miljoonabisnestä pyöritellen myyntiartikkeleina t-paitoja, mukeja, avainperiä ym. vastaavaa rihkamaa. Ehkä kaikkein bizarrein tuote on yksityisiin palvontahetkiin tarkoitettu Amma-nukke, jota on saatavilla kolmea eri kokoa. Amman köyhille kalastajavanhemmille ja muille sukulaisille Amma-kultti on ollutkin lottovoitto, koska he ovat saaneet osansa ihmisten Amman ashramille, meditaatiokeskuksen, luovuttamista rahoista ja niitä käytetty mm. talojen hankkimiseen sekä oman henkilökohtaisen elintason huomattavaan kohentamiseen. Jotain Amma-liikkeen varallisuudesta ja varainkäytöstä kertoo esimerkiksi se, että Amman ensimmäiseksi perustettu Amerikan osasto omistaa nykyisin muun muassa vain kahdeksan miljoonaa dollaria maksaneen kartanon Marylandissa.
Eikä epäitsekästä tai anteliasta ”rakkausruttoa” pidä missään nimessä sekoittaa pyyteettömään rakkauteen. Edward Westermarck totesikin terävästi ja yksiselitteisesti:

Pyyteettömyys on moraalisten tunteiden oleellinen ominaisuus, jota vailla ei voisi lainkaan olla olemassa moraalisääntöjä.

Tuohon voisi lisätä, että pyyteettömyys on nimenomaan myönteisten, vastarakkautta synnyttävien tunteiden ja tekojen ominaisuus, kun taas epäitsekkään käytöksen tavoite ei suinkaan ole vastarakkauden synnyttäminen, vaan ainoastaan näennäisen uhrautumisen, valerakkauden avulla tapahtuva muiden pettäminen – ja hyvin usein taloudellisen hyödyn tavoittelu. Epäitsekkyys ja avuliaisuus ovat kantajalleen vain kulissi, jolla pyritään naamioimaan pohjaton itsekkyys ja sammumaton viha elämää kohtaan.
On usein aivan mahdotonta heti sanoa, onko kulloinkin kyseessä rakkauteen oleellisesti kuuluva pyyteettömyys vai salakavala epäitsekkyys – käytetäänhän näitäkin sanoja aivan yleisesti jopa toistensa synonyymeinä. Usein vasta asiayhteys, jossa kyseisiä sanoja viljellään, paljastaa totuuden. Ohjeeksi voisi todeta, että pyyteettömyys on poikkeuksetta huomaamaton elämänasenne, pyyteettömyyttä eivät ulkopuoliset yleensä edes havait-

se. Sen sijaan epäitsekkyys taas liittyy hyvin usein sen seikan julkiseen korostamiseen, etten minä tarvitse tai halua mitään. Minä ja minun ”jalo” epäitsekkyyteni ikään kuin korotetaan kaikkien ihailtavaksi jalustalle ja siitä mainostetaan hyvin mielellään näkyvästi ja nimenomaan kuuluvasti.
Onkin ymmärrettävä, että sanat itsekäs ja epäitsekäs, vaikka ne näyttävät pelkkinä sanoina täysin vastakkaisilta ikään kuin ne tarkoittaisivat päinvastaisia asioita, ovat nimenomaan rakkaudesta puhuttaessa sisällöltään lähes identtiset. Todellisuudessa ne ovat kuin kyljellään seisova kaksikasvoinen kolikko. Tämä kyseinen ajatusharha syntyy siitä hyvin yleisestä virhepäätelmästä, että sanat, jotka kuvaavat vastakohtia, kuvaisivat muka myös aina joko hyvää tai pahaa. Mutta ajatellaanpa vaikka jäätelöä; jos se on hyvin kylmää, siis todella jääkylmää, sitä ei voi syödä, koska lusikka ei yksinkertaisesti vain uppoa siihen ja jos se on tulikuumaa, se ei todellakaan ole enää jäätelöä. Purjehtijankin kannalta sekä myrsky että tyyni ovat purjehtimisen kannalta sääilmiönä yhtä huonoja vaihtoehtoja. François de La Rochefoucauld kirjoitti aforismissaan jo 1660-luvulla:

Itsekkyys puhuu kaikkia kieliä ja näyttelee kaikkia osia, jopa epäitsekkyyden.

Sachs kirjoitti itsekkyydestä näin:

Kiihkeä halu antaa pois, luovuttaa, kaksin käsin ammentaa rakastetulle olennolle ruumiin ja sielun arvokkaimpia anteja ilmentää rakkauden uhrautumistarvetta, sen pyrkimystä minuuden rajojen ylittämiseen. Sen rinnalla kulkee kuitenkin pimeänä maanalaisena virtana itsekkään nautinnonhimon tyydyttäminen. Se ei vähääkään välitä kohteen persoonallisuudesta eikä vaadi muuta kuin niitä ominaisuuksia, tekoja ja liikkeitä, jotka kiihottavat mielihyvän aistimuksia huippuun, orgasmiin asti.

Tämä maanalainen itsekkyyden virta pulppuaa pimeyden ytimestä. Kuvitellaan, että tämän virran vedellä voi sammuttaa ne himon liekit, jotka syttyvät minuuden mätänemisprosessissa. Suojellakseen itseään uhkaavalta hajoamiselta yksilö tarrautuu väkivallan tarjoilemaan mielihyvään ja ryhtyy repimään maailmaa riekaleiksi. Minuuden tulvavallit, itsekkyys ja epäitsekkyys asennoitumistapana ovat kummatkin yhtä optimaalisia kasvualustoja sadismille.
Ilmaisuja universaali rakkaus, rajaton rakkaus, veljellinen rakkaus ja rakkauden energia näkee käytettävän paljon muun muassa new-age uskonnoissa ja niin sanotuissa kanavoiduissa teksteissä sekä äiti Amman kaltaisten gurujen rahantekokoneiden käyttövoimana. Vaikuttaa epäilyttävästi siltä, että näitä kauniita ja yleviltä kuulostavia sanoja käytettäisiin marenkikuorrutuksena, pelkkänä hämäyksenä. Nämä rakkauden sanat sirotellaan, kuin suussa sulavat sokerileivokset, sopivasti sinne tänne ilman minkäänlaista sisältöä tai tarkoitusta. Ja vaikka kukaan niitä viljelevä ei koskaan selvennä, mitä ne sanoina tarkoittavat tai mitä ne konkreettisesti sisältävät, niin silti kauppa käy kuin siimaa.

Kumotkaamme siis vielä yksi myrkkypikari. Benjamin Creme väittää, että kauan odotettu Maitreya, suuren myötätunnon omaava valaistumismieli, on vihdoinkin tullut, että tämä suurenmoinen rakkauden ruhtinas on nyt täällä. Creme välitti tämän mestarin, maailmanopettajan ja vapahtajan ensimmäisen viestin 1. syyskuuta 1977:

Rakkaat ystäväni. Enää ei ole pitkä aika siihen, kun tulette näkemään kasvoni. Kun se aika tulee, minä otan teitä kädestä ja johdatan teidät Hänen luokseen, jota me yhdessä palvelemme. Maallinen kehoni on valmis ja toteutettu. Minä olen nyt maailmassa... Tulette pian tuntemaan minut, ehkä seuraamaan minua ja rakastamaan minua. ***Rakkauteni virta lävistää alati teidät kaikki. Ja rakkauteni ihmiskuntaa kohtaan on tuonut minut tänne.*** *Minä tulen muuttaakseni tuon kaiken näyttääkseni teille tien eteenpäin, kohti yksinkertaisempaa, järkevämpää ja onnellisempaa yhteistä elämää. Ei enää mies miestä vastaan, eikä kansa kansaa vastaan, vaan yhdessä, veljinä, menemme uuteen maailmaan. Ja ne, jotka ovat valmiit, tulevat näkemään Isän kasvot.* ***Tulkoon ainoan Jumalan taivaallinen rakkaus ja valo sekä voima mieliinne ja sydämiinne. Johtakoon se rakkaus ja valo ja voima etsimään Sitä****, mikä aina on sydämenne syvyydessä. Löytäkää Se ja toteuttakaa Se.*

Maitreyan toimintaa esittelevä Share-internetsivusto kertoo julkitulon päivästä seuraavasti:

Samanaikaisesti hänessä (Maitreya) *ruumiillistuneena oleva energia, Kristus-prinsiippi,* ***rakkauden energia, tulee virtaamaan valtavina vuoina läpi kaiken ihmisyyden sydämien.*** *Hän on sanonut: "On kuin syleilisin koko maailmaa. Ihmiset tulevat tuntemaan sen jopa fyysisenä tuntemuksena." Tämä tapahtuma tulee aikaansaamaan intuitiivisen, sydämellisen reaktion hänen viestiinsä. Samanaikaisesti, fyysisellä tasolla tulee tapahtumaan tuhansia ihmeparantumisia läpi koko planeetan. Näillä kolmella tavalla tulemme tietämään, että Maitreya on Maailmanopettaja, joka on tullut ohjaamaan kaikkia ryhmiä, olivatpa nämä uskonnollisia, tai uskonnoista riippumattomia.*

Tämä "mestari" esittää ihmisten ongelmien ratkaisumalliksi yksinkertaisesti jakamista:

Maitreya tulee osoittamaan, että ongelmamme, vaikkakin moninaiset, ovat ratkaistavissa; että ratkaisu on jo ulottuvillamme; että jakamisen yksinkertainen teko, ainoana, omaa voiman muuttaa elämä Maassa parempaan. Hän tulee pyytämään ihmisiä luottamaan Häneen, Vanhempana Veljenä, että Hän ei tule johtamaan heitä muuanne kuin heidän viitoitetulle ***rakkauden ja harmonian polulle, ja ettei heillä ole muuta pelättävää kuin pelko itsessään****, ja että reitti eteenpäin on jo Luojan viitoittama. Täten Maitreya tulee helpottamaan ihmisten kynnystä astua muutoksen matkalle, joka on kooltaan valtava, ja johon liittyvät miehet ja naiset kaikkialla. Tuo muutos tulee lähettämään ih-*

miskunnan loistokkaaseen tehtävään, Maa-planeetan ennallistamiseen sen oikeutettuun asemaan sen sisarplaneettojen joukkoon tässä järjestelmässä.

Huomioikaa sanaleikki *meillä ei ole muuta pelättävää kuin pelko*, sillä tuon lorun kohtaamme tässä kirjassa useasti, rakkaudessahan ei ole pelkoa. Kun äiti Amman mukaan ongelmat ratkeavat antamalla, niin Maitreyan mukaan jakamalla! Share-internetsivustolta löytyykin näppärästi ”*Haluaisin auttaa*” -sivu, jossa muun muassa hienotunteisesti pyydetään jakamaan rahalahjoituksia:

Tähän tarkoitukseen annan teille lyhyen henkisen vaatimuksen, jota pyytäisin teitä kaikkia käyttämään ja korvaamaan sillä kaikki tähän asti käyttämänne ***rukoukset, meditaatiot, tai invokaatiot rahan saamiseksi****, mitä olette tähän asti ehkä käyttäneet. Se on lyhyt ja voimakas, mutta se vaatii yhdistyneen ryhmän tai totisesti yhdentyneen persoonallisuuden sitä käyttämään.*

On se kummalista, että Maitreya tulee maan päälle kantaen rakkauden virtaa rahattomana tyhjätaskuna, eikö olekin?
Ja aivan yhtä vaarallinen ja torjuttava on sekin laajalti levinnyt ajatus, että tekemällä ensin pahaa, voisimme aikaansaada lopulta jotain hyvää. Tai luulo, että jos hiukan mietiskelisimme, niin voisimme nostaa värähtelytasoamme niin, että muuttuisimme lähes jumalten kaltaisiksi henkiolennoiksi. Ja rupusakki jäisi edelleen tänne maan päälle materian tasolle taistelemaan pilvien raosta taivaallisilta pitopöydiltämme alas pudonneista murusista, niinkö?
Onkin aika vaikeasti ymmärrettävissä, miksi niin moni meistä niin kiihkeästi tavoittelee edes kuuluisuutta, saati jumaluutta. Ja kaikki jumaluuden tavoittelijat tahtovat saavuttaa jumaluuden tai yhtyä, sulautua jumalaansa ilman ainoatakaan hyvää tekoa.
Tässä yhteydessä voisi myös puuttua opetukseen, jota levitetään edesvastuuttomasti tunnuslauseella: ”*Voi hyvin – ajattele positiivisesti*”. Monet ymmärtävät tämän tarkoittavan kirjaimellisesti sitä, että negatiivisista asioista ei saa puhua, niitä ei saa edes pohtia. Ainoastaan hyvät ja kauniit uutiset ovat työpaikan kahvitauolla kelvollisia märehdittäväksi. Mutta mistä me voimme tietää, mikä on positiivista, jos me suljemme negatiiviset asiat jatkuvasti ajattelumme ulkopuolelle? Sitä paitsi aivotoiminta, jota voidaan nimittää ajatteluksi, edellyttää eri vaihtoehtojen olemassaoloa. Pelkän yhden ainoan olettaman jatkuva toistaminen on pikemminkin itsehypnoosia, joka on kätevä ja halpa tapa pyykätä yhdellä ainoalla mantralla aivonsa vapaaehtoisesti syväpuhtaaksi. Tällaisen huuhteluohjelman läpikäyneelle on helppo uskotella, että kiiltokuvat, vaahtokarkit ja hauskasti helisevät sanat ovat avain ikuiseen onneen, henkisesti korkeammalle värähtelytasolle, positiiviseen paratiisiin.
Pelkällä ajattelulla, siis ei edes positiivisella, ole muutenkaan mitään tekemistä rakkauden kanssa. Ajattelu ja ajatukset ovat sanoina neutraaleja ja ilmaisevat korkeintaan muun

muassa sellaisia asioita kuin harkitsemista tai suunnittelua sekä vertaamista. Silti eräät kirkonmiehet väittävät, että ajatukset voivat olla syntejä. Kuinka ihmeessä ihminen voi erottaa hyvän ja pahan, jos hän ei uskalla synnin tai pahanolonpelon vuoksi pohtia eri vaihtoehtoja, ajatella toisinaan myös ”kiellettyjä” ja negatiivisia asioita?
Ja muista, hymy ei suinkaan ole mikään rakkauden, ei edes ystävyyden tai luotettavuuden tae. Jos vanhemmat ovat kasvattaneet lapsen lahjomalla, lapsi on oppinut nopeasti hymyilemään aina, kun hän on halunnut saada oman tahtonsa läpi. Tekohymy on mestarimanipuloijan tavaramerkki. Silti kaikki meistä eivät ikinä opi tunnistamaan tätä ”hurmaavaa” tekohymyä, joka naamioi hymyn taakse piiloutuneen pelon, kylmyyden, välinpitämättömyyden ja vihamielisyyden. Nämä ihmiset naruttavat itsensä ja nauttivat toisten naruttamisesta.
Läpinäkyvimmillään tämän myrkyllisen tekohymyn voi hetkellisesti havaita poliitikon tai pankinjohtajan kasvoilla. Iljettävimmillään ja irvokkaimmillaan tekohymy ilmenee kiihkouskovaisten, etenkin valittuina ja itseään muita parempina pitävien Jehovan todistajien, hymyyn väkisin vääntyneissä suupielissä heidän tyrkyttäessään sinulle tilaajalahjana valmiiksi puhkaistun pelastusrenkaan sisältäviä propagandalehtisiään tai valokoukkua kantavan buddhalaisen mestarin pelokkaassa pälyilyssä.
Miksi sitten ihmisiä aivan yleisesti neuvotaan pistämään pää pensaaseen? Jos rakkaus on tietoinen valinta kahden eri vaihtoehdon välillä, niin paimennettava ei saamiaan neuvoja noudattaen kuuna päivänä pysty löytämään oikeaa laidunta saati valitsemaan rakkautta, vain pelkkiä kitkeriä rikkaruohoja. Gandhi kirjoitti:

Päämäärämme olkoon viisas valikoiminen, ei ajattelematon matkiminen.

RAKKAUDEN VAJAATOIMINTA

On myös olemassa lukemattomia ihmisiä, jotka keräilevät ties mitä, pellinpaloja, pahvia, paperia, muovia tai vaikkapa lasia. He väittävät vakavissaan rakastavansa näitä cd-, kortti-, kirja-, nukke-, muumimuki, pullo-, wc-paperikotelo- ym. kokoelmiaan. Mutta voiko keräilyssä kyseessä olla lainkaan rakkaus? Herättääkö rakkautesi näiden esineiden vastarakkauden? Vai olisiko kyseessä vain pelkkä rakkauden korviketoiminto? William Reich kirjoitti:

Rahan ja vallan tavoittelu ovat korviketoimintoja. Niiden pohjana on tyydyttämätön rakkauden kaipuu.

Ja Anthony Storr säesti:

Sukupuolielämässä kokemiensa pettymysten salaamisessa itseltään ja niiden kompensoimisessa osoittavat sekä miehet että naiset niin pohjatonta mielikuvitusta, että sen selvittämiseen tarvittaisiin kokonainen pino kirjoja.

Voisiko William Reich erehtyä väitteessään, vai voisivatko esimerkiksi pakonomainen keräilyharrastus tai varsinkin vallan ja rahan hamstraus todella olla sijaistoimintoa, korvata läheiset, rakkauteen perustuvat ihmissuhteet? Anthony Storr väittikin kirjoissaan ”*Ihmisen aggressiot*” ja ”*Seksuaalinen poikkeavuus*”:

Silloin kun ihminen menestyy ulkonaisesti, hän on sisäisesti koko ajan suuren hellyyden puutteessa... Monet seksuaalisesti poikkeavat (häiriintyneet) *ihmiset ovat sen takia melkein hillittömän kunnianhimoisia ja yrittävät kompensoida tuntemansa alemmuuden hankkimalla sellaisen vaikutusvallan ja menestymällä jossain niin ylivertaisesti* (huippu-urheilijat) *että voivat olla varmat ihmisten kunnioituksesta ja ihailusta, vaikka eivät voi saadakaan kanssaihmistensä rakkautta ja kiintymystä*

Jos näin, niin kuin epäilemättä on, niin rakkauden korviketoiminnot, rahan ja vallan tavoittelu, edistävät ensin kaikkialla vihaa, pelkoa, kostonhimoa ja katkeruutta ja niihin liittyviä, vastarakkautta tuhoavia asenteita, tunteita ja tekoja – narsismia. Sitten nämä vastarakkautta tuhoavat asenteet, tunteet ja teot puolestaan vuorostaan synnyttävät uutta korviketoimintaa, vallan ja rahan tavoittelua – narsismia. Ja narsismin pyörittäessä kampea tämä tivolin karuselli pyörii hypnoottisesti viettelevän monotonisen musiikin säestämänä aina vaan ja loputtomasti - yhä uudestaan - kuin Karman lahjomaton pyörä.
Ja tietysti voit väittää vastaan, että kunnioitetuilla ja ihailluilla henkilöillä sitä vasta käykin myös hyvä flaksi rakkaudessa. Tämä voi olla ja on kuitenkin pelkkää harhaa, sillä ai-

na on olemassa jossain vastakkaisen sukupuolen julkisuuden kipeitä edustajia, jotka ovat yhtä lailla häiriintyneitä, eksyksissä romahtaneen itsetuntonsa raunioilla etsimässä kuuluisaa parittelukumppania.
Tarkkasilmäinen samoalaispäällikkö Tuavii totesikin meistä papalageista eli taivaansärkijöiksi nimittämistään eurooppalaisista ja rakkautemme korvikkeista jo viime vuosisadan alussa seuraavasti:

Te kaikki voitte todistaa, että lähetyssaarnaaja sanoo: Jumala on rakkaus**. Lähetyssaarnaaja on valehdellut ja pettänyt meitä, papalagit ovat lahjoneet hänet petkuttamaan meitä Suuren Hengen sanoilla, sillä **pyöreät metallinpalat ja raskaat paperit, joita he kutsuvat rahaksi, ovat valkoisten todellinen Jumala...
Monet valkoiset ovat uhranneet rahalle ilonsa, kunniansa, omatuntonsa, onnensa, vaimonsa ja lapsensakin. Melkein kaikki menettävät terveytensä sen tähden. Pyöreiden metallinpalojen ja paperin tähden... Vain yhdestä asiasta Euroopassa ei tietääkseni vaadita rahaa: ilmaa jokainen saa hengittää, niin paljon kuin vain haluaa...
Papalagit haaveilevat aina vain enemmistä ja uusista tavaroista. Heidän kätensä tärisevät, kasvonsa muuttuvat tuhkanharmaiksi ja selkänsä koukistuvat; mutta he säteilevät onnesta kun onnistuvat keksimään uuden tavaran: Siinä samassa kaikki haluavat uutta tavaraa, rukoilevat sitä, kuvittelevat sen mielessään ja ylistävät tavaraa puheissaan... Papalagit ovat köyhiä, koska tavarat omistavat heidät. He eivät voi elää ilman tavaroita...
Tavarat ripustautuvat heihin ja ryömivät heidän ylitseen kuin pienet hietamuurahaiset. He tekevät kylmin sydämin mitä rikoksia hyvänsä saadakseen tavaroita... Euroopassa on ihmisiä, jotka ampuvat itseään tuliputkella otsaan, koska haluavat mieluummin kuolla kuin elää ilman tavaroita...

Tässä vaiheessa tutkimusretkeämme rakkauden lähteille sekä todellisuuden ja olevaisen pimeisiin peräkammareihin voi kysyä, onko maapallon ongelmien, ympärillämme rehottavan pahuuden syy yksinkertaisesti ja yksiselitteisesti todellakin vain pelkkä rakkauden puute? Ovatko osoitteeton väkivalta, viha ja kaikkinainen vastarakkautta tuhoava pahuus vain ja ainoastaan välitöntä seurausta kyvyttömyydestämme valita rakkaus, rakastaa? Yrittävätkö toiset meistä lääkitä rakkausanemian aiheuttamaa puutostilaansa bongaamalla lintuja tai lentokoneita. Taistelevatko jotkut tarhakettujen puolesta turkishuutokauppoja vastaan tai kestävän kehityksen puolesta siksi, että he eivät kykene ottamaan itseään niskasta kiinni ja ryhtyä nujertamaan hieidän omassa sisimmässään piileskelevää pahuutta kuten Mohandas Gandhi väitti? Ainakaan he eivät kovasydämisyydessään piittaa lukemattomien linnunpoikasten, jyrsijöiden, sammakoiden, kalojen ja rapujen kohtalosta, joita turkistarhasta ”vapautetut minkit” teurastavat. Kettutyttöjä ei hetkellisessä ”suuressa hyvyydessään” hetkauta lainkaan se, että tulokaslajina minkki on Suomessa vahingollinen ekosysteemien alkuperäisille populaatioille – aivan samoin kuin he itse - ihminen.

Mutta mielenkiintoisinta ja traagisinta koko rakkausproblematiikassa on joka tapauksessa se, että hyvin yleisesti rakkaudeksi mielletyn sukupuolivietin hallitseminen pelkällä tahdonvoimalla on usein hyvin vaikeaa, jopa mahdotonta. Ja vaikka sukupuolivietin tarkoituksena pitäisi olla evoluutioteorian mukaan vain saada meidät lisääntymään, niin ihminen, joka ei toistuvasti tuossa tilanteessa saa viettiään tyydytetyksi, voi aiheuttaa käytöksellään katastrofaalisia seurauksia – ei vain itselleen, vaan koko yhteiskunnalle. Tyydyttämätön sukupuolivietti on historian valossa seurauksiltaan vaarallisinta kun tyydyttämättömättömiä viettejä, kupeiden tulta ryhdytään sammutettamaan toisella tulella, väkivallalla. Nykyaikana nämä vietit purkautuvat useimmiten evoluution ja uskon hullunmyllyssä, pelastajaa odottavien nöyrien lauma-automaattien rakkauden korvikkeeksi kehittämissä kerskakulutusjuhlissa tai sodan sivistyneessä versiossa, hurmahenkisissä urheiluotteluissa. Erich Fromm kirjoitti jo yli puoli vuosisataa sitten tyhjentävästi:

Tämän päivän länsimaisessa yhteiskunnassa ryhmään liittyminen on helpoimpia keinoja erillisyyden tunteen voittamiseksi. Se merkitsee liittymistä, jossa yksilö lakkaa huomattavalta osaltaan olemasta yksilö ja jossa päämääränä on laumaan kuuluminen. *Jos minä olen kuten kuka tahansa, jos minulla ei ole mitään tunteita tai ajatuksia, jotka poikkeavat muiden tunteista ja ajatuksista, jos minä olen tapojeni, vaatetukseni ja mielipiteideni puolesta mahdollisimman tarkkaan ryhmän muiden jäsenten kaltainen, olen pelastettu – pelastettu pelottavalta yksinäisyyden tunteelta.* ***Totalitääriset valtiot käyttävät uhkauksia ja pelottelua tähän päämäärään päästäkseen; demokraattiset valtiot taas suggestiota ja propagandaa...***
Useimmat ihmiset eivät ole edes tietoisia halustaan olla samanlaisia kuin kaikki muut. He kuvittelevat elävänsä omien näkemystensä ja halujensa mukaista elämää, he kuvittelevat olevansa individualisteja, jotka ovat päätyneet mielipiteisiinsä itsenäisen harkinnan avulla – ja heidän mielestään on puhdas sattuma, että heidän näkemyksensä niin tarkkaan lyövät yksiin ihmisten enemmistön edustamien näkemysten kanssa. Tämän yhtäpitävyyden he katsovat olevan todistuksena heidän näkemyksensä oikeutuksesta...
Nykypäivän kapitalismi tarvitsee ihmisiä, jotka pystyvät luistavaan yhteistyöhön suurissa joukoissa; jotka haluavat kuluttaa yhä enemmän ja joiden maku on yhdenmukainen ja sellainen, että siihen voi helposti vaikuttaa ja että sen voi helposti ennakolta arvata. Se tarvitsee ihmisiä, jotka uskovat ja kuvittelevat olevansa vapaita ja riippumattomia, vapaita kaikenlaisista auktoriteeteista ja periaatteista ja omastatunnosta – ja kuitenkin he taipuvat käskettäviksi, tekemään mitä heidän edellytetään tekevän ja sopeutumaan kitkattomasti yhteiskunnalliseen koneistoon; joita voidaan ohjata ilman pakkoa, johtaa ilman johtajia ja viedä mukanaan ilman päämääriä – poikkeuksena tämä ainoa; olla hyödyllinen, olla liikkeellä, olla toiminnassa ja pyrkiä eteenpäin...
Ihmissuhteissa on oleellisesti kysymys toisistaan vieraantuneiden lauma-automaattien välisistä suhteista, jokaisen perustaessa turvallisuudentunteensa mahdollisimman

kiinteään toisten kaltaisuuteen, ajatusten tunteiden ja tekojen samanlaisuuteen toisten kanssa. ***Koska jokainen pyrkii olemaan niin lähellä kuin mahdollista kaikkia muita, jokainen on lopulta täysin yksin, turvaton, täynnä ahdistuneisuutta ja syyllisyydentuntoja...*** *Ellei työelämän rutiini riitä, ihminen hukuttaa tiedostamattomana piilevän epätoivonsa rutiinihuvituksiin, huviteollisuuden tuottamiin äänien ja merkkien passiiviseen ahmimiseen tai alituiseen uusien esineiden ostamiseen ja näiden vaihtamiseen jälleen uusiin...*

Onnellisuus merkitsee tämän päivän ihmiselle samaa kuin pitää hauskaa. *Ja hauskuuden lähteiksi kelpaa kaikki, minkä ihminen voi hankkia, ottaa vastaan ja kuluttaa: tavarat, näköalat, ruoat, juomat, tupakka, vieraat, esitelmät, kirjat, elokuvat – kaikki kulutetaan, kaikkea ahmitaan. Maailma on meidän ruokahalumme suunnaton kohde, suuri omena, suuri rinta; me olemme sylilapsen asteella, ikuisia odottajia, ikuisia toivojia – ja ikuisia pettyjiä... Elämällä ei ole muuta tavoitetta kuin että eletään, ei mitään muuta periaatetta kuin tehdä hyviä kauppoja, eikä mitään muuta tyydytystä tarjottavana kuin kuluttaminen...*

Onnetonta rakkautta ei siis ole olemassakaan, on vain lukemattomia ihmisiä, jotka eivät yksinäisyyden tuskan, menettämisen pelon ja/tai huonon itsetunnon vuoksi rohkene kohdata itseään ja maistaa vapautta. Nimenomaan nämä ihmiset sysäävät hyvin mielellään epätodellisista haavekuvista kutomansa kuvitellun vaaleanpunaisen saturakkauden sokaisemina syyn kyvyttömyyteensä rakastaa ehkä vielä vakavammin haavoitetun partnerin tai jonkun epäilyttävän ulkopuolisen ryhmän huterille harteille.

Ja jollei lynkattavaa syyllistä oman pahanolon lievittämiseksi pystytä osoittamaan, niin elinkautistuomio rakkaudettomuuden häkissä aiheuttaa väistämättä jossain vaiheessa itsensä vanginneelle eriasteisia mielenterveys- ja tunnehäiriöitä. Nämä häiriöt saattavat ilmetä meissä, kuten eläintarhoihin suljetuissa apinoissa, muun muassa kieroutuneina tapoina ja tarpeina tyydyttää sukupuoliviettiämme. Toiset tyytyvät ahmimaan vain pornokuvia, jotkut räpläävät tuntitolkulla omia tai toistensa ulkoisia sukupuolielimiä. Joku ei saa millään ja joku toinen ei pysty lainkaan pidättelemään. Hyvin moni ei nauti lainkaan ilman dominointia, alistavaa tai kipua tuottavaa, ruoskaa heiluttavaa partneria tai jonkinlaista jumalaa ja päinvastoin, alistumista.

Eikä rakkautta saati sukupuolielämämme normalisoitumista edistä ainakaan se, että valtaosa ihmisistä häpeää luonnottomasti luonnollista suvunjatkamisviettiään ja lisääntymiseen tarvittavia ruumiinosiaan enemmän kuin mitään muuta maan päällä. Voisiko syy häpeään piillä vietin hallitsemattomuudessa? Mistä historian hämärästä moinen häpeä on peräisin? Mitä tekemistä uskonnoilla on häpeäntunteen synnyn kanssa? Häpeän, pelon ja kyvyttömyyden yhteisvaikutuksestako esimerkiksi osa miehistä tyydyttää sukupuoliviettinsä ja pohjattoman rakkauden kaipuunsa mieluummin parittelemalla kumiankkojen, lampaiden tai toistensa kanssa? Sachs kirjoitti:

Outoja korvikkeita ja naurettavia muunnelmia luomalla se (mielikuvitus) kytkee orgastiseen jännityksen laukaisuun sellaiset haitalliset tunteet kuin häpeän ja inhon, syyllisyyden tunteen ja ahdistuneisuuden. Näiden traagisten ja groteskien ilmiöiden keskipisteenä on ikuinen ”jumalten tyytymättömyys”, pysyvä muistutus siitä, että nautinto joko kuivuu kokoon kuin sadepisarat autiomaassa tai virtaa sammumiseen kuten joki mereen.

Entä pedofiilit? Onko pedofiili syntymästään lähtien pedofiili? Pitäisikö meidän yhtä mittaa kiertää naistenklinikoiden synnytysosastoja karsiaksemme potentiaaliset pedofiiliksi kasvavat pienokaiset jo tuolloin, heti syntymän jälkeen pois keskuudestamme. Tai tehdä tarkastuskäyntejä kodeissa, joissa viattomien ja kunniallisten vanhempien kehtoon on ilkeä paholainen tai hyvä Jumala käsittämättömistä syistä pannut moisen hirviön. Aiheuttaisiko pedofilian joku murrosiässä nauttimamme elintarvike, kuten liian suolaiset perunalastut tai vain liian pitkään jatkunut rintaruokinta, imetys? Vai onko pedofilia ominaisuus, joka kehittyy vasta myöhemmällä iällä? Voisiko syyn vierittää väkivaltaviihteelle ja tietokonepeleille, kuten kouluammuskelijoiden yhteydessä? Olisiko pedofilian takana illuminaatin pirullinen salajuoni vai löytyisivätkö pedofilian syyt yksinkertaisesti niistä olosuhteista, joissa meidän pitäisi kypsyä kohti aikuisuutta? Olisiko pedofiili ihminen, joka kerran oli pieni hymyilevä lapsi, jota varhaislapsuudessa käytettiin seksuaalisesti hyväksi ja/tai jonka minä, itsetunto, pirstottiin perusteellisesti pikkiriikkisiksi palasiksi jo hyvin nuorella iällä, viimeistään ennen murrosikää? Anthony Storr:

Joissakin tapauksessa he (lapset) *vammautuvat pysyvästi, niin että eivät aikuistuttuaan ehkä koskaan kykene pääsemään likeisiin emotionaalisesti tyydyttäviin suhteisiin kenenkään kanssa… **He*** (vammautuneet) ***ovat kuin eksyksiin joutuneita lapsia, jotka kaiken aikaa etsiskelevät äitiä tai isää, vanhempia, joiden löytäminen on mahdotonta***

Alice Miller on sitä mieltä, että

.. lapset, joita on lyöty, lyövät aikanaan itsekin, uhatut uhkaavat, nöyryytetyt nöyryyttävät ja ne joiden sielu on tapettu tappavat… Lapsiin kohdistuneet rikokset ovat teon tekijän piilotajuinen yritys ilmaista ihmisille omaa menneisyyttään, jota hän tuskin edes pystyy muistamaan.
Se väkivallan ja seksuaalisen kiihotuksen yhdistelmä, jolle aivan pienet lapset joutuvat alttiiksi silloin kun vanhemmat käyttävät heitä hyväkseen omaisuutenaan, ilmenee myöhemmin usein perversioina ja rikollisena käyttäytymisenä.

Alistetun lapsen on vaikeaa, lähes mahdotonta ymmärtää sitä, että sama käsi hyväilee ja lyö. YK:n koontitutkimukseen perustuvan, varovaisenkin arvion mukaan 275 miljoonaa lasta maailmanlaajuisesti altistuvat fyysiselle väkivallalle kotonaan. Kotona tapahtuva väkivalta rikkoo lapsen perusoikeutta kokea häntä ympäröivä maailma turvalliseksi.

Kodeissa, joissa perheenjäsen käyttäytyy väkivaltaisesti, jopa pienet vauvat kokevat niin voimakasta tunne-elämän ahdinkoa, että se esiintyy somaattisina oireina ja saattaa häiritä aivojen kehitystä. Eikä kukaan edes tiedä, tai uskalla arvioida, kuinka moniin satoihin tai tuhansiin miljooniin, miljardeihin lapsiin maailmassa kohdistuu vanhempien taholta henkistä väkivaltaa.
Niinpä tällainen yksilö, jonka fyysinen koskemattomuus ja/tai itsetunto on lapsena murskattu perustuksiaan myöten, ei koskaan varmasti kasva henkisesti aikuisesti. Hän pelkää aikuisia ihmisiä. Hän kykenee kohtamaan ilman nöyryyttävää pelkoa vain henkisesti ikäisiään, toisia lapsia. Hän jää tunne-elämältään ikuiseksi lapseksi, joka tuon hyväksikäytön ja/tai kasvatuksella tapahtuneen itsetunnon tuhoamisen vuoksi ei koskaan saanut mahdollisuutta aikuistua, kasvaa tunne-elämältään tasapainoiseksi yksilöksi. Ja kun hän varttuu fyysisesti, hänen sukupuoliviettinsä herää automaattisesti. Kenen kanssa hän voisi solmia edes fyysisen suhteen, ellei vertaisensa – toisen lapsen.
Pedofilia on klassinen esimerkki siitä, kuinka vahinkoa oikeaoppisesti kierrätetään. Sillä juuri me itse, eikä mikään sattuma, Jumala tai Saatana, sysäämme kukin kiltisti omalla vuorollamme eteenpäin kaksinaismoraaliin perustavan tapamme jakaa ihmiset valittuihin ja hylättyihin. Tuon pedofiiliksi varttuneen yksilön lapsuudenkodissa tai hänen naapuristossaan saatettiin kyllä pitää huolta ja välittää osasta perheenjäseniä ja muista tutuista pikkulapsista, mutta osaa heistä välteltiin, jopa halveksuttiin ja ivattiin. Melko suurella varmuudella sellaisen lapsen, josta tulee aikuiseksi vartuttuaan pedofiili, itsetunnon tuhoavat tahot löytyvät lapsuudenkodista tai sen lähipiiristä, omista vanhemmista, häntä ympäröivistä lähisukulaisista tai yhteisöstä, koululaitoksesta, sen kovasydämisistä jäsenistä. Alice Miller totesi:

Syytetty ei koskaan ole ainoa syyllinen, vaan traagisten tapahtumaketjujen uhri.

Kaikissa tapauksissa tuon lapsen itsetunnon tuhonnut, tuolle lapselle tunnevamman aiheuttanut taho, onkin itse saman, kaikkialla yhteiskunnassamme vallitsevan yleisen ja yhtäläisen rakkaudettomuuden uhri. Kun lapsi on tarpeeksi monta kertaa henkisesti tai jopa fyysisesti raiskattu, kuullut aina vaan toistettavan, että hän ei ole mitään, eikä hänestä tule koskaan mitään, hän ihan varmasti sairastuu mieleltään. Hänestä tulee uhri, joka etsii kadonneita, äitiään ja isää, uhri, jota kukaan ei auta, vaan jonka kaikki haluavat tuomita. Ja karuselli sen kuin jatkaa hilpeän karusellimusiikin tahdittamana pyörimistään.
Pedofiilin oikeudenkäynnissä voikin parhaassa tapauksessa, joko tuomarina, lautamiehissä, todistajina tai ainakin pedofiilin hirvittäviä tekoja päivittelevänä sivustakatsojana, olla henkilö tai henkilöitä, jotka aikoinaan itse aiheuttivat omalla röyhkeän rakkaudettomalla käytöksellään tuomittavan hirvittävät teot. Myös se väite on aivan varmasti totta, että yleensä vain miespuoliset ja lapsettomat pedofiilit jäävät kiinni ja saavat rangaistuksen. Ajattelumme kapea-alaisuutta kuvaa sekin, että lapsia varoitellaan pedofiileistä usein puhekielisellä nimityksellä “namusetä” ja nimitystä käytetään ajoittain myös tie-

dotusvälineissä. Namusetä on terminä sinänsä harhaanjohtava, koska pedofiili voi olla myös naispuolinen henkilö, eivätkä kaikki pedofiilit houkuttele lapsia suinkaan pelkästään karkilla, ei alkuunkaan.
Tiedemiehet sen sijaan ovat esittäneet neroudessaan, että pedofilian syy olisi aivoissamme, koska pedofilialla on havaittu yhteys aivojen kehitykseen ja matalaan älykkyysosamäärään. Tällöin herää kysymys, mikä yhteys avuttomaan lapseen kohdistetulla raa'alla henkisellä alistamisella on aivojemme kehitykseen ja psyykkisiin häiriöihimme? Eikö aivojen kehitys ja matala älykkyysosamääräkin ole vain seuraus eikä syy? Voiko henkinen väkivalta jopa ehkäistä lapsen älykkyyden normaalia kehitystä ja vaurioittaako se synapseja, jotka ovat hermosolujemme eli neuronien liitospintoja, kuten lasinsirpaleet ihoa? Eikö juuri, hermoimpulssien liikennettä helpottavan, niin sanotun valkoisen aineen vajaus kerro vaurioituneista neuronien liitospinnoista? Onhan näytetty toteen, että voimakkaat tunne-elämän vauriot, kuten stressi sekä masennus, saattavat häiritä ihmisen aivojen kehitystä sekä aiheuttavat muun muassa sydäntauteja useille eläinlajeille.
Hyvin outoa on myös se, että kaikkialla maapallolla rangaistavana pidetään ihmisyksilöiden keskinäisissä suhteissa ja kanssakäymisessä yleensä korkeintaan vain sitä, jos toisen ihmisen fyysistä koskemattomuutta rikotaan tai jos sitä uhataan. Ja monessa maassa tämä rangaistuksen uhka ei koske lainkaan naisia vaan ainoastaan miehiä. Joissakin itseään sivistysvaltioina pitävissä maissa myös toisen ihmisen tai ihmisryhmän solvaaminen ja kunnian loukkaaminen sekä kansanryhmän kiihottaminen toista kansanryhmää vastaan on luokiteltu vasta aivan viime vuosina rikokseksi. Mutta entä ihmisyys? Miten henkiset rikokset, henkinen väkivalta ihmisyyttä ja yhteiskuntaa vastaan on kriminalisoitu? Itse asiassa ei mitenkään.
Voi tietysti väittää, että on olemassa sellaisia tuomioistuimia, jotka käsittelevät rikoksia ihmisyyttä ja yhteiskuntaa vastaan, mutta nuokin tuomioistuimet käsittelevät pelkästään ihmisen fyysiseen puoleen kohdistuneita sota- ja kansanmurharikoksia. Ne eivät tutki lainkaan sitä henkistä väkivaltaa ja kasvatuksen sekä koulutuksen nimissä harjoitettavaa mielenmuokkausta, jota erilaisten laillistettujen yhteiskunnallisten ryhmien, kuten puolueiden, uskonnollisten ja erilaisten kiihkoisänmaallisten yhteisöjen, sadistiset jäsenet, varsinaiset "pikku Hitlerit" harjoittavat lain suojaamina ja virkavallan suojelemina yksityisiä kansalaisia, lapsia ja muita lähimmäisiään kohtaan. Toisen ihmisen, myös lapsen itsetunnon tuhoaminen, minän järjestelmällinen rampauttaminen ja henkinen alistaminen sekä pelolla hallitseminen ja itsetunnon pirstalointi on kaikkialla sallittua. Fromm:

Henkistä julmuutta, halua nöyryyttää toista ja loukata hänen tunteitaan, esiintyy luultavasti vielä laajemmin kuin fyysistä sadismia. *Tämän tapainen hyökkääminen on sadistille paljon turvallisempaa, hänhän ei käytä ruumiillista voimaa vaan ainoastaan sanoja. Toisaalta henkinen tuska voi olla yhtä voimakasta ja pahempaakin kuin vastaava ruumiillinen.*

Vaikkakin joissakin länsimaissa lapsen fyysinen koskemattomuus on nykyään laissa ainakin ”nimellisesti” kriminalisoitu, niin lasten henkinen koskemattomuus on yhä kaikkialla laissa, saati käytännössä, suojaamatta. Eläimiä varten on olemassa eläinsuojelulaki, mutta missään maassa ei ole säädetty ihmisensuojelulakia, saati sellaista lastensuojelulakia, joka suojelisi lasta vanhempiensa, viranomaisten tai erilaisten yhteisöjen ”kunnon kansalaiseksi” -kasvatuksen nimissä harjoittamalta henkiseltä mielivallalta, todelliselta tyrannialta. Niin kuin Alice Miller totesi:

...kaikkialla minne katsonkin, näen käskyn kunnioittaa vanhempiaan, mutta missään en ole nähnyt käskyä, joka vaatii kunnioittamaan lapsia…

Niinkin edistyneeseen maahan kuin Englanti, perustettiinkin vasta 1895 yhdistys lapsiin kohdistuvan fyysisen väkivallan ehkäisemiseksi. Mutta sielläkin henkinen väkivalta, yli vuosisata myöhemmin, fyysinen väkivalta vain yhä edelleen jatkuu ja jatkuu. Anthony Storr:

Eläimet voivat tosin kovakouraisesti ojentaa ja hillitä jälkeläisiään, joskus jopa syödä niitä, ***mutta olisi vaikeaa kuvitella, että eläin hakkaisi pentunsa kuoliaaksi.***

Erilaisissa sosiaali- ja terveys- ja turvallisuusvirastoissa näperrellään alkoholin myyntirajoitusten, tupakoinnin kieltämisen ja potkukelkkailijoiden kypäräpakon parissa, kun samaan aikaan henkistä väkivaltaa saa harjoittaa aivan rauhassa lain suojaamana ja jopa saman viraston viereisessä työhuoneessa, ellei jopa itse näiden näpertelijöiden keskuudessa – virallisesti. Ehkäpä kaksinaismoraalista luopuminen on näille tyhjiöpakatuille ja virkaintoisille maailmanparantajille paljon vaikeampaa kuin tupakan tumppaaminen tai sitten kaksinaismoraalista luopuminen ei edes voi viran puolesta tulla kysymykseen. Ketäpä sitten työksesi kiusaisit? Esimerkiksi tupakoivien ihmisten syyllistäminen ja heidän kimppuunsa hyökkääminen on vain terveyden varjolla tapahtuva jatko-osa kaikelle muulle henkiselle kiusaamiselle, valvonnan kiihkolle. Ikään kuin fyysinen väkivalta sikiäisi neitseellisesti tyhjästä, vaikka fyysisen väkivallan juuret ovat aina henkisessä terrorissa. Eikö henkinen pahoinpitely nimenomaan ole kaiken pahuuden alku ja juuri?
Voi vain kuvitella, millainen lapsen maailma oli muinoin ja on sitä edelleen useimmissa osissa maapalloamme: aikuisten arvot, harhakuvitelmat, uskomukset ja typerimmätkin käyttäytymismallit siirretään seuraaville sukupolville vitsan ja jatkuvan henkisen ja ruumiillisen väkivallan, pakottamisen, avulla – ”mustan” pedagogiikan keinon. Kuvitellaan yhä yleisesti, että Paavalin heprealaiskirjeessä antama ohje, se joka ”*kuritta kasvaa kunniatta kuolee*” on pyhän pedagogiikan ydin:

sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa.(Heb.12:6)

Ja se jonka aivot on pesty perusteellisesti, ei edes ehkä koskaan tajua joutuneensa jo hyvin varhaisessa lapsuudessa alkaneen kasvatuksen nimissä tapahtuneen aivopesun kohteeksi. Niinpä koulutettu ”uhri” omaa ajattelemattomuuttaan laittaa vuorostaan vahingon kiertämään. Mitä isät ja äidit edellä, sitä pojat ja tyttäret perässä ja sääntöjä noudattavat viranomaiset viime kädessä. Ja jos tieltä kerran eksytään, päästään sille ani harvoin takaisin.
Mutta kuinka tällainen henkinen kontrolli on syntynyt ja levinnyt esteettä kaikkialle maapallolla? Mikä oikein on sen evolutiivinen alkuperä tai uskonnollinen tarkoitus? Eikö vastaus muka käy päivänselväksi kirjan alkuosassa esitellyistä maapallolla vallitsevista maailmakatsomuksista?
Ainakin henkinen kontrolli sokaisee meidät tehokkaammin kuin barbaarien polttoraudat. Henkisen kontrollin vaikutus on niin tehokas, että nytkin useat ajatuksiani tänne asti vastahakoisesti seuranneet puhisevat vihasta ”röyhkeydelleni”. He eivät koskaan voi ymmärtää olevansa täydellisesti kontrolloituja, pesunkestäviä aivopestyjä. Jopa aivopesun määritelmän muotoillut Edward Hunter ei ymmärtänyt sitä, että aivopesua ei voida määritellä niin, että se vain ja ainoastaan kuuluu tilanteisiin, joissa uhri tietää olevansa vihollisen käsissä.
Entä jos aivopesu on aloitettu niin varhain ja se on niin tehokkaasti ja taitavasti suoritettu, että pesty ei edes ymmärrä olevansa vihollisen käsissä? Hänellä ei ole mitään muuta vaihtoehtoa kuin hyväksyä se mikä on, ja hän tekee sen ilman näkyvää alistumista ”epäinhimilliseen” kohteluun tai ”kidutukseen”, koska hänellä ei ole tietoa mistään muusta. Hän on kuin eläintarhassa kaltereiden taakse syntynyt simpanssi.
Maapallo muistuttaa erehdyttävästi merkillistä keskitysleiriä. Sen asukkaat kyykkivät vapaaehtoisesti, kenenkään pakottamatta, kukin toisiaan pälyillen omassa sellissään. Palkattuja vartijoita ei ole lainkaan, sillä he itse kuuliaisesti vartioivat itseään ja vieläpä veloituksetta toinen toistaan ja vuorotta. Edes se ei riitä, että he ovat huomaamattaan vanginneet käytöksellään toinen toisensa ja jopa estävät itseään vapautumasta. He kontrolloivat toisiaan henkisesti, he pettävät omasta vapaasta tahdostaan He jopa rankaisevat itse itseään: jokaisella ruoskan sivalluksella näet heidän kyynelissään kuun kimalluksen. Hanns Sachs kuvaa kirjassaan tätä tapahtumaketjua itsensä lukitsemiseksi huoneeseen, jonka ovet ovat auki. Alejandro Jodorowsky:

Häkissä syntyneet linnut pitävät lentämistä sairautena

HÄMÄRÄN RAJALLA

Rakkaudesta elämänasenteena on paljon vaikeampi puhua kuin pahuudesta, koska suurin osa rakkautta käsittelevää puhetta joko ensinnäkin keskittyy kahden ihmisen välisiin tunteisiin sekä heidän väliseensä sukupuolielämäänsä ja toiseksi, loput pohdiskelijoista kiinnittävät huomionsa valerakkauteen, rakkauteen jolla naamioidaan puhujan perimmäiset tarkoitukset. Rakkauden syvin olemus ja rakkaus elämänasenteena eivät kiinnosta juuri ketään. Rakkaus elämänasenteena onkin koko lailla kääntämätön lehti.
Paljon mieluummin pohditaan sellaisia muka ”elämänasenteita” kuin esimerkiksi optimismia, realismia tai pessimismiä, vaikka nämä asenteet ovat vain laadullisia, seurausta koko elämäämme rytmittävistä perusasenteistamme kuten rakkaus, viha ja vaikkapa välinpitämättömyys. Vai mikä perusasenne se sellainen on, jos tuntee optimismia vihaa kohtaan tai käytännöllisesti vaikenee ympärillään vellovasta vääryydestä?
Sana rakkaus pitäisi suomen kielessä käsittää sisällöllisesti pahuuden, pahan ja vihan vastakohdaksi. Kun taas sanan viha vastakohta voi suomen kielessä olla myös hyvyys. Käytännössä rakkauden vastakohtia ovat kaikki vastarakkautta tuhoavat asenteet ja tunteet. Sellaisia sanoja kuin hyvyys sekä nykyisin muodissa olevaa myötätuntoa viljellään laajalti sanan rakkaus korvikkeena, koska näillä sanoilla, etenkin sanalla myötätunto, pystytään niin helposti naamioimaan niitä kylvävän henkilön omissa teoissa ilmenevä kaksinaismoraali. Totta kai kielelliset ja kulttuuriset erot voivat olla huomattavia, onhan esimerkiksi kreikan kielessä peräti viisi rakkautta tarkoittavaa sanaa, agape, fileo, filantropia, eros sekä stergo, jolloin rakkaudesta puhuttaessa kuulijan on helpompi saada käsitys siitä, mitä sanalla rakkaus kulloinkin tarkoitetaan.
Mutta jos me puhumme rakkaudesta, on meidän puhuttava myös pahuudesta, sillä pahuuden ongelmaa ei voi erottaa hyvyydestä ja rakkaudesta, samoin kuin yötä ei voi erottaa päivästä tai kissaa karvoista. Fromm sanoikin:

Suhteissa toisiin ihmisiin ovat perustavina vaihtoehtoina joko tunne kyvystä herättää rakkautta tai kyvystä aiheuttaa pelkoa tai kärsimystä.

Hyvän ja pahan välisellä hämärällä rajalla valo hiipuu ja ellemme ole varuillamme, pimeys hiipii huomaamatta varjoista sydämiimme. Pahuuden peittävä naamio on kaksinaismoraali, tapamme puhua yhtä ja tehdä toista. Tapamme vastata hymyyn hymyllä mutta iskeä ensimmäisen mahdollisen tilaisuuden tullen tikari selkään.
Pari kertaa jo aiemmin mainittua kaksinaismoraalia voisikin nimittää tehokkaimmaksi käytössä olevaksi henkiseksi kontrolliksi, jonka avulla yksilön ajatusmaailma ja arvot, koko identiteetti, on muutettu palvelemaan pahuutta niin, että yksilö itse on täysin tietämätön koko prosessista. Ja tämän muutoksen ovat aikaansaaneet saman mielenmuokkauksen aiemmin omassa lapsuudessaan läpikäyneet läheiset ja ystävät. Tällaiset

mieleltään muokatut yksilöt eivät yleensä koskaan näe mitään vikaa omassa kaksinaismoraalissaan tai käytöksessään. Useat heistä hyökkäävät yleensä raivoisasti niitä henkilöitä vastaan, jotka rohkenevat huomauttaa heidän pahuutta kylvävästä moraalistaan. He eivät yksinkertaisesti ymmärrä, että kaikki mitä he tekevät, ajattelevat tai tuntevat sekä se tieto, joka heille annetaan, on kontrolloitua viimeistä pistettä myöten. He käyttäytyvät ja tekevät työtä, huvittelevat ja suorittavat yhteiskunnalliset rituaalit kuten kuka tahansa muu ryhmän jäsen. Heille väitetään, että oppi on tieteellisesti todistettu ja että se on totuus. Mieleltään lievemmin muokattuja syyllistetään ja pelotellaan. Oppilaitokset, sanomalehdet, televisio, radio, koko tiedonvälitys digihuumekenttä tähtää ainoastaan vielä tervettä maalisjärkeä omaavien yksilöiden sitomiseen tietämättömyyden ja ajattelukyvyttömyyden avulla ”kultin” kuuliaiseksi jäseneksi, häkkiin sulkemiseen. Erityisesti sitojia leimaa heidän tukahdutettujen seksuaalisten halujensa aiheuttama voimakas syyllisyyden- tai alemmuudentunne.
Otetaanpa yhdessä kaksinaismoraalin malka pois silmästä. Se tuskin käy kädenkäänteessä ja siihen tarvitaan aimo annos tervettä järjenjuoksua, sillä koko yhteiskuntamme on niin kaksinaismoraalin läpisaastuttama, että esimerkiksi kaiken tietävä Wikipedia määrittelee seuraavasti:

Kaksinaismoraali tai kaksoisstandardi tarkoittaa ristiriitaa yksilön tai yhteisön normien ja omien tekojen välillä.

Entä jos yhteisön normit ovat myös yksilön normien lailla kaksinaismoraaliset? Kuinka käy Wikipedian määritelmän silloin? Tällaiseen tieteen varjolla syötettyyn humpuukiin törmää etiikan eli moraalifilosofian yhteydessä tuon tuosta.
Ajatellaanpa – jos olet hyvä vain läheisille tai ehkä jopa naapureille, mutta käyttäydyt pahansuopaisesti tuntemattomia muukalaisia kohtaan, niin oletko hyvä ihminen? Olet varmaan hyvä niiden mielestä, joille olet hyvä, mutta et niille, joita kohtelet pahantahtoisesti. Ja jos olet paha vain läheisille tai ehkä jopa naapureille, mutta käyttäydyt ystävällisesti tuntemattomia muukalaisia kohtaan, niin pidetäänkö sinua hyvänä ihmisenä? Tuskinpa.
Tämän ajatusleikin avulla näemme selkeämmin kuinka kaksinaismoraali toimii. Jakamalla hyvyyden joko arvostetuksi käyttäytymiseksi tai hyväksytyksi epäinhimillisyydeksi, kaksinaismoraali peittää taitavasti pahuuden. Hyvin selkeästi käyttämämme kaksinaismoraali tulee esille siinä, että vaikka väitämme ja luulemme rakastavamme, niin emme edes tiedä mitä rakkaus on.
Ja siitä, kuinka kaksinaismoraali on juuttunut käytökseemme kuin pikaliima, kertoo valaisevasti se kuinka koko elämänsä kaksinaismoraalin varaan rakentaneet ihmiset, jotka kohtelevat saman aiheen vuoksi eri tavoin lähimmäisiään, suhtautuvat rattijuoppouteen. Marraskuussa 2017 julkaistun tutkimuksen mukaan yli puolet suomalaisista pitää rattijuoppoja suurimpana uhkana liikenneturvallisuudelle heti teiden huonon kunnon jälkeen. Tästä huolimatta 15 prosenttia autoilevista suomalaisista sanoo ajaneensa, nautittuaan

ainakin yhden lasillisen alkoholijuomaa. Tutkijan mukaan tämä kertoo pahimmillaan jonkinlaisesta kaksinaismoralismista, josta on syytä olla huolissaan. Ikään kuin yhteiskunnan ongelma ei olisikaan kaksinaismoraali sinällään, vaan ainoastaan autoilijoiden kaksinaismooraalisen elämänasenteen synnyttämä kaksinaismoraalinen suhtautuminen rattijuoppouteen. Mutta koko yhteiskuntaa vaivaavasta kaksinaismoraalista ei tarvitse olla lainkaan huolissaan.

Raamatun kaikki käskyt, kuten rakkauskäskytkin, ulottuvat Raamatun tekstin ja esimerkiksi Jeesuksen sanojen vastaisesti käytännössä, kuten jo aiemmin oli esillä) vain lähimmäisiin, veljiin aivan kuten Koraaninkin, eivät kaukaisiin, naapureihin, muukalaisiin saati vieraisiin kansoihin tai vihollisiin. Tämä käskyjen kaksinaismoralistinen luonne lataakin automaattisesti sen niin helposti sarjatulella toimivan automaattiaseen.

Järjen käyttö on ilmeisesti kriminalisoitu. Aina on rakkaudettomuuden savuavalla uhrialttarilla valmiina seuraava välipala vihattavaksi: lapsia, vaimoja, koiria, vankeja, sairaita, oppositiopoliitikoita, uskonnollisia ja rodullisia vähemmistöjä.

Onkin aivan luonnollista, että itsensä vanginneet tuntevat ajatuksiani kohtaan syvää moraalista närkästystä, koska he ovat kuuroja ja sokeita sokeiden taluttajia. Heidän pitäisi vapautuakseen avata silmänsä ja korvansa, ryhtyä lööppien, pörssikurssien, puolueiden kannatuslukemien ja seurapiirijuorujen, tosi-tv tähtien sekä horoskooppien ja naapurin verokalenteritietojen märehtelemisen sijaan ajattelemaan kriittisesti omilla aivoillaan – ottaa kaksinaismoraalin malka ensin pois omasta silmästään.

Ja jo aiemmin lainattu M. Scott Peck on kirjoittanut omiin henkilökohtaisiin kokemuksiinsa ja työhönsä perustuvan seikkaperäisen tutkielman kaksinaismoraaliin naamioituneesta pahuudesta nimeltä ”*Pahan psykologia*”. Tässä hänen tarkkanäköistä ja erinomaista analyysiaan:

Yksi syy, miksi pahuudesta on niin vaikea kirjoittaa, on sen salakavaluus... ***Silmiinpistävämpiä piirteitä minun pahoiksi määrittelemien ihmisten käytöksessä on kuitenkin heidän taipumuksensa tehdä muista syntipukkeja.*** *Omasta mielestään he ovat kaiken moitteen yläpuolella, joten he käyvät kenen tahansa kimppuun, joka julkenee moittia heitä.* ***He uhraavat muita ihmisiä voidakseen säilyttää käsityksensä itsestään täydellisyyden perikuvana.*** *Pahat heijastavat oman pahuutensa itsensä ulkopuolelle. He eivät koskaan ajattele olevansa itse pahoja, mutta näkevät hyvin paljon pahaa muissa. Pahuus on kuin poliittista vallankäyttöä, jossa ihminen pyrkii alistamaan muut omaan tahtoonsa käyttäen välitöntä tai peiteltyä pakkoa – jotta nämä eivät voisi avartaa itseään tai ravita henkistä kasvuaan...*

Pahat ihmiset ovat, kumma kyllä, usein tuhoisia juuri sen takia, että he yrittävät tuhota pahuuden. *Ongelma piilee siinä, että he ovat sijoittaneet pahuuden väärään kohteeseen. Heidän pitäisi tuhota oma sairautensa, ei muita. Elämä uhkaa usein heidän täydellistä käsitystä itsestään, joten heidän aikansa kuluu elämää vastaan taistelemisessa ja elämän tuhoamisessa – useimmiten vielä oikeamielisyyden nimissä...*

Pahat ovat keskittyneitä pitämään täydellistä kuvaa itsestään. Pyrkimys vaikuttaa moraalisesti moitteettomalta, vie kaiken heidän aikansa. Moraalisuus on heille erittäin suuren huolen aihe. Yhteiskunnan normit ja muiden ihmisten mielipide ovat heille tärkeitä asioita. Pahoilla ei tunnu olevan minkäänlaista tahtoa tai pyrkimystä hyvyyteen, mutta he haluavat erittäin kiihkeästi vaikuttaa hyviltä. Heidän hyvyytensä on kokonaan teeskenneltyä. Se on pelkkää valetta...
Pahoilla on poikkeuksellisen voimakas tahto, ja he ovat vakaasti päättäneet pitää oman päänsä. He yrittävät kaikin voimin hallita muita... Pahat valehtelevat silmiinpistävän johdonmukaisesti...
***Jos haluat löytää pahoja ihmisiä, helpoin tapa on etsiä ensin uhreja**... Kaikista tunteista pelko on kaikkein tuskallisin. Paha ihminen elää koko ajan pelon vallassa, vaikuttipa hän sitten ulospäin kuinka tyyneltä ja hillityltä tahansa. Pelko ja kärsimys ovat muodostuneet niin olennaiseksi osaksi hänen elämäänsä, että hän ei ehkä edes tietoisesti tunne niitä...*

Edellä esitettyjen Peckin huomioiden ja aikaisempien johtopäätösten pohjalta voi pahuuden ja sen tunnistamista helpottavat tuntomerkit listata seuraavasti:

1. paha on salakavala
2. paha on taitava naamiotumaan.
3. paha pyrkii tekemään muista syntipukkeja
4. paha on mielestään kaiken moitteen yläpuolella
5. paha pitää itseään täydellisyyden perikuvana
6. paha pitää itseään moraalisesti nuhteettomana
7. paha heijastaa oman pahuutensa itsensä ulkopuolelle
8. paha eivät myönnä olevansa paha
9. paha näkee hyvin paljon pahaa muissa
10. paha hyökkäät mielellään muiden kimppuun
11. pahalle moraalisuus on erittäin suuri huolenaihe
12. paha tuhoaa oikeamielisyyden nimissä
13. pahalla on poikkeuksellisen voimakas tahto
14. paha pyrkii alistamaan muut tahtoonsa
15. paha yrittää hallita muita
16. paha uhraa muita ihmisiä
17. paha valehtelevat johdonmukaisesti
18. paha on ylimielinen
19. paha hallitsee pelolla
20. pahan rakkaus on valerakkautta.
21. helpoin tapa etsiä pahuutta on etsiä uhreja

Kaikkien edellä esille tulleiden havaintojen ja johtopäätösten perusteella sekä ennen kaikkea rakkauden määritelmän pohjalta voi pahuudesta tiivistää seuraavan määritelmän:

Pahuus on rakkautta tuhoava tahto/taho, joka pyrkii vastarakkautta tuhoavia tekoja, asenteita ja tunteita hyväksi käyttäen alistamaan, useimmiten salakavalasti rakkaudeksi naamioituneena ja johdonmukaisesti valehdellen, kaikki muut tahtoonsa.

Määritelmä herättää monta mielenkiintoista kysymystä. Keksivätkö ihmiset ihan itse pahuuden? Kenen toimesta yhden ihmisen pahuudesta tuli joukkopahuutta? Miten pahuus ja evoluutio sopivat yhteen? Mitä tekemistä pahuudella on evoluution päämäärien kanssa? Stanfordin vankilakoehan (1971) viittaa ainakin evoluution osasyyllisyyteen. Kokeen mukaan jokainen ihminen on raakaan pahuuteen pystyvä olento, jos hänelle vain annetaan siihen rajaton valta. Vai onko niin, että Stanfordin vankilakokeeseen osallistujiksi valittiin vain ne, jotka eivät kieltäytyneet ja ne jotka olivat valmiit miellyttämään yhteistyöhalullaan kokeen järjestäjää Philip Zimbardoa? Entä jos Zimbardon koe kertoo sen karun tosiasian, että suurin osa meistä on kasvatettu autoritäärisesti? Nyttemmin koko koe on sitä paitsi paljastunut (HS 14.6.2018) täydelliseksi teatteriksi.
Onko pahuus kehitysopillisesti ihmislajin etujen mukaista vähänkään pitemmällä aikajänteellä? Vai tarkoittaako se luonnollinen valinta sitä, että kun evoluutio muuttaa populaatiota kohti suurempaa sopeutumista, niin ihminen muuntautuu sopeutumalla lopulta tahdottomaksi orjaksi? Kuten jo aikaisemmin esillä ollut kaukainen ”sukulaisemme” meritupen käyttäytyminen ainakin viittaisi siihen? Jos näin todella on, niin onko omassa käyttäytymisessämme yhä havaittavissa kaikuja miljoonien vuosien takaisen ”esi-isän” omalaatuisesta tavasta:

Nuori merituppi vaeltaa meressä etsien sopivaa kiveä tai korallia kiinnittyäkseen siihen ja tehdäkseen siitä elinikäisen kodin itselleen. Tätä tehtävää varten sillä on alkeellinen hermojärjestelmä. Kun se löytää paikkansa ja asettuu siihen, se ei tarvitse enää aivojaan, joten se syö ne!

Jos ihminen siis olisi evoluution tuote, niin voisi varmaan kysyä, kuinka luonnollinen valinta ihmisen kohdalla muuttui näin luonnottomaksi? Entä kuinka todennäköistä on, että yksi väärään paikkaan osunut salamanisku, merenpohjan kuumat lähteet tai radaltaan harhautunut komeetta synnytti pahuuden, joka opetti ihmiset murtamaan itse oman tahtonsa? Vai olisimmeko me lainkaan pahoja, jos meitä opetettaisiin tunnistamaan rakkaus ja jos meidät kasvatettaisiin jo lapsesta lähtien rakkauteen? Kuinka moni tunne-elämältään tasapainoinen ihminen haluaisi rakkauden löydettyään ehdoin tahdoin hakata päätään seinään metallimusiikin tahdissa, ajella päänsä paljaaksi kuin mikäkin kuli tai ryhtyä vainoamaan vääräuskoisia, vyöttämään ympärilleen räjähdysaineita, polttamaan syna-

gogia, potkimaan ”neekereitä” tai ravata hirttosilmukka kaulassa, kieli ulkona uran ja rahan perässä?
Eikö juuri sisukalujamme yötä päivää kalvava pelko omasta mitättömyydestämme saa meidät tarrautumaan viimeisenä oljenkortena vallanhimoon ja tee meistä pieniä, paperin taakse piiloutuvia sydämettömiä byrokraatteja ja tuimailmeisiä lipuntarkastajia? Eikö avuttomuutemme, tarve kuulua ryhmään ja hyväksymisen kaipuu pakota meidät pukeutumaan yhdenmukaisesti siistiin pukuun ja liittymään vaikkapa poliittiseen puolueeseen, vapaamuurareihin, Pelastusarmeijaan tai moottoripyöräjengiin, tatuoimaan itse otsaamme Kainin merkin? Peck:

Maailmassa on todella sellaisia ihmisiä ja ihmisten luomia instituutioita, jotka suhtautuvat vihamielisesti hyvyyteen ja haluaisivat tuhota kaiken hyvän, jos se olisi heidän vallassaan. He eivät ole tietoisesti pahoja, vaan sokeita omalle pahuudelleen…
Mikä tahansa ryhmä voi menettää omantuntonsa ja muuttua läpikotaisin pahaksi, ellei sen jokainen jäsen katso olevansa vastuussa koko ryhmän teoista*… Joukkopahuus on hyvin yleistä, kuten yksilöllinenkin pahuus. Itse asiassa se on vielä yleisempää. Se on niin yleistä, että sitä ei pidetä edes poikkeavana…*

Joka tapauksessa se, että ihmisiä hallitaan pahuudella, mahdollistaa pahuuden ja toisaalta taas pahuus mahdollistaa hallinnan, koska hallitun ryhmän itsetuntoa manipuloidaan, jolloin hallitutkin ryhtyvät tavoittelemaan hallitsemista. Entä mitkä ovat ne keinot, joita hallitsijat ja heidän lakeijansa käyttävät alamaisiinsa saadakseen heidät märehtimään toissijaisia totuuksia oleellisten sijaan, muuttaakseen meidät lyhytmuistiseksi, lauhkeaksi ja helposti lypsettäväksi vaalikarjaksi? Adolf Hitler kerskui:

Mikä onni hallitseville, että ihmiset eivät ajattele.

On myös vinha perä siinä, että kun kaikki ajattelevat samoin, yleensä kukaan ei ajattele. Erich Fromm kirjoitti:

Hallitun ryhmän itsetunto pysyy sopivasti alhaalla niin, ettei kapinasta ole pelkoa… Psyykkisesti rampautunutta ihmistä voidaan käyttää helpommin hyväksi kuin vahvaa ihmistä…

Ja vielä ihmetellen kysyt, miksi, miksi tai huudahdat: ”*Jumalani, missä olit”*? Yhteiskunnassa vallitseva kaksinaismoraali on pahuuden syy, ei seuraus. Kaksinaismoraali on hedelmällinen kohtu, josta sikiää niin koulukiusaaminen kuin kasvihuoneilmiökin, alkoholismi ja itsemurhat, sodat ja nälkä tai ahneus ja yksinäisyys. Ja pahuuden alttarille uhrautuvina kätilöinä toimivat henkisesti enemmän tai vähemmän sairaat arkipäivän maanikot, narsistit, sadistit, masokistit, traumaatikot, skitsofreenikot, sosiopaatit, paran-

oidit ja psykopaatit, jotka kyllä näkevät, jos yleensä mitään enää näkevät, rikan veljensä silmässä, mutta eivät näe ottaa rikkaa omasta silmästään. Onneksi olkoon – ja pyörä pyörähtää…
Ja koska aiemmin sivusimme Michael Harnerin kokmuksia Amazonin sademetsässä conibo-intiaanien parissa niin psykiatri Scott M. Peck, joka oli jäsen Yhdysvaltain hallituksen nimittämässä komissiossa, joka muun muassa tutki, miten amerikkalaisen C-komppanian 16.3.1968 luutnantti Calleyn johdolla suorittama ja sittemmin aluksi esimiesten peittelemä pohjoisvietnamilaisen My Lain kylän verilöyly oli mahdollinen kuvaa kirjassaan ”*Pahan psykologia*” kokemuksiaan, hän vie meidät kauaksi keinotodellisuudesta, jossa elämme:

Mutta kun paholainen tässä toisessa tapauksessa sitten paljasti itsensä, potilaan oli vielä paljon ensimmäistä potilaan ilmettä hirvittävämpi. ***Potilas muistutti voimakasta kiemurtelevaa käärmettä,*** *joka yritti hyökätä läsnäolijoiden kimppuun. Hänen kasvonsa olivat kuitenkin vielä kiemurtelevaa vartaloa pelottavammat. Silmissä oli tylsä,* ***talvihorroksesta heränneen matelijan katse.*** *Silmät avautuivat kunnolla vain käärmeen hyökätessä, mutta silloin* ***sen katse leiskui vihaa.*** *Kaikkein kammottavimmalta minusta tuntui matelijasta aistimani viidenkymmenenmiljoonan vuoden takainen raskaus…*
Molemmat potilaat joutuivat sen valtaan, ***koska uskoivat sen houkutuksiin ja valheellisiin lupauksiin ystävyydestä.*** *Molemmat potilaat pääsivät pahan vallasta, kun kieltäytyivät enää uskomasta sen valheisiin… Saatana voi käyttää hyväkseen mitä tahansa syntiä tai heikkoutta, esimerkiksi ahneutta tai ylpeyttä.* ***Se saattaa käyttää mitä tahansa taktiikkaa, viettelyä, houkuttelua, imartelua, älyllisten perusteiden esittämistä. Mutta tärkein ase, mitä se käyttää, on pelottelu…***
Ylpeys voittaa sen älyn, sillä ***valheen henki on myös rehvastelija.*** *Jos se olisi ollut todella älykäs, se olisi jättänyt nuo kaksi potilasta jo kauan ennen manaamista. Mutta se ei suostunut tunnustamaan, että oli hävinnyt. Se halusi voittaa ja niinpä se pysytteli potilaassa, tiivisti aina katkeraan loppuun saakka – sillä seurauksella, että minä ja muut osanottajat tiedämme nyt, että se on todellinen…Kokemukseni mukaan Saatanalla on kaksi muutakin heikkoutta, jotka himmentävät sen älykkyyttä. Ensimmäinen niistä on, että suurenmoisessa itsekeskeisyydessään* ***se ei pysty ymmärtämään rakkautta.*** *Se tietää, että rakkaus on jotakin, mitä vastaan sen tulee taistella, mitä* ***se voi jopa matkia.*** *Rakkaus on kuitenkin sille niin vieras asia, että se ei pysty alkuunkaan ymmärtämään sitä. Saatana käsittää sen vain jonkinlaisena huonona vitsinä. Uhrautuminen on sille täysin vieras käsite.*
Saatana pettää itseään aivan yhtä paljon kuin muitakin eikä voi käsittää, miksi joku muka haluaisi pettää itseään. ***Se on täysin oman tahtonsa lumoissa ja vihaa totuuden valoa****.*

Tietoisuutemme ja järkemme kieltäytyvät tietysti tunnustamasta tällaista painokelvotonta soopaa, eikö vaan. Peckin on täytynyt kirjoittaessaan olla huumetokkurassa! Eihän mi-

tään tällaista pitäisi olla olemassakaan uljaan tietoyhteiskuntamme virtuaalitodellisuuden reaaliajassa. Eikö paholainen, millä nimellä me sitä kutsummekin, vaikkapa vihtahousuksi, ole vain liian vilkkaan mielikuvituksemme tuottama aistiharha, kuten vaikkapa Saatanan palvovat meille uskottelevat. Ja manaaminenhan, sehän on vain pelkkä tuon pahan unen kaltainen painajainen, josta kauhuelokuvat ja jännityskirjallisuus ammentavat hiuksia nostattavia ja sievoisia kassatuloja kerääviä aiheitaan. Eihän Saatanalla ole edes Facebook-profiilia tai Twitter-tiliä. Eikö meille jo koulussa muka opetettu, että tiede on ajat sitten ratkaissut kaiken.
Sinun onkin mielenterveytesi kannalta huomattavasti turvallisempaa hylätä pelkkä ajatuskin Paholaisen olemassaolosta ja pitää visusti mielessä Tuomas Kempiläsen sanat:

Poikani, varo tutkimasta korkeita aiheita... aiheita, joiden ***tutkimiseen ei kykene mikään järki eikä selvittely****... **Varo siis poikani, käsittelemästä uteliaasti sellaista, mikä ylittää tietosi**.*

MONIMETRINEN SEIVÄS

Jeesus neuvoi ottamaan malkan eli rikan pois omasta silmästäsi:

Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi? *Taikka kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Annas, minä otan rikan silmästäsi', ja katso, malka on omassa silmässäsi?* ***Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet ottaa rikan veljesi silmästä.*** (Matt.7:3–5)

Malkassa on kyse kaksinaismoraalista, yksinkertaisimmillaan tekojen ja sanojen ristiriidasta. Vai kuvitteletko, että Jeesus vuorisaarnassa todella kehotti kuulijoita poistamaan silmistään konkreettisesti näkökykyä haittaavia roskia? Malkahan on katemateriaalin painona pidetty harjalta räystäälle kulkeva halkaistu seiväs. Jeesusko siis muka kehotti kuulijoitaan poistamaan silmistään monimetrisiä seipäitä?
Vanhasta testamentista löytyykin erinomainen kaksinaismoraalin seurausten kuvaus kohdasta, jossa Jesaja kertoo Jahve Herra Lisko Demonin kehottaneen häntä:

Mene ja sano tälle kansalle: ***'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö****.' Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillaan, ei ymmärtäisi sydämellään* (Jes.6:9)

Herran kehotus Jesajalle on tosin näennäinen, koska valitut jo ennen kehotusta olivat omaamansa kaksinaismoraalin vuoksi kuuroja ja sokeita - Jahve Herran paaduttamia. Jahve Demoni halusi kehotuksellaan vain ”elvistellä” Jesajalle aikaansaannoksillaan. Kielitoimiston sanakirjan mukaan:

kaksinaismoraali on moraali, joka asettaa erilaisia vaatimuksia eri yksilöille tai ryhmille; yksilön tai yhteisön moraalivaatimusten ja omien tekojen ristiriitaisuudesta, usein = tekopyhyys, ulkokultaisuus.

Kaksinaismoraalissa ei kuitenkaan ole kuin häviävältä osin kyse yksilön ja yhteisön moraalivaatimusten poikkeavuudesta, kuten Kielitoimiston sanakirjan laatineet kaksinaismoralistit väittävät, vaan kuten aivan jo kirjan alussa oli esillä, nimenomaan yksilön omien sanojen ja tekojen keskinäisestä ristiriidasta. Eikä pelkästään tekojen ja sanojen ristiriidasta, vaan myös siitä, että kohtelee lähimmäistään eri tavoin - valikoi kanssaihmiset hylättyihin ja valittuihin! Eli puhuu, muttei seiso sanojensa takana tai puhuu yhtä, mutta tekee toista - kohtelee eri ihmisiä, lähimmäisiä ja kaukaisia, samoissa tilanteissa eri tavalla ja eri tilanteissa samoin, vastaa lähimmäisen hymyyn hymyllä, mutta iskee ensim-

mäisen tilaisuuden tullen tikarin hänen selkäänsä. Jakamalla käytöksensä muita kohtaan tekopyhästi ja ulkokultaisesti joko arvostetuksi hyvyydeksi tai hyväksytyksi epäinhimillisyydeksi, kaksinaismoralisti peittää taitavasti jokapäiväisen arkisen pahuutensa.
Tutkimusten mukaanhan jokainen aikuinen valehtelee kaksi kertaa joka ainoa päivä (Yle 20.10.2012)! Eikä näissä tutkimuksissa edes huomioida kuinka monta kertaa päivässä kaksinaismoraali ohjaa yksilön omaa suoranaista tai alitajuista käyttäytymistä tai mitkä kaksinaismoraalin pohjautuvat arvot määrittelevät kaikkia hänen puheitaan ja tekojaan! Mikäli olet pesunkestävä kaksinaismoralisti, et ymmärrä lainkaan nyt lukemaasi, joten sinun on aivan turha jatkaa tästä eteenpäin tutustumista tästä kirjasesta löytyvän todistusaineistoon Tappajademonista.
Vasta ymmärrettyäsi kaksinaismoraalin ytimen, oivallat, että **Jeesuksen toiminnan, sanat ja käytöksen, erottaa yksiselitteisesti juutalaisten ja myöhemmin sekä kristittyjen että muhamettilaisten käytöksestä nimenomaan se, että Jesuksen toiminnasta puuttui kokonaan kaksinaismoraali. Jeesus käyttäytyi juuri niinkuin puhui, ei niin kuin muun muassa juutalaiset, kristityt tai muhamettilaiset, jotka pelkästään puhuivat, mutta eivät tehneet:**

Sen tähden, kaikki, mitä he sanovat teille, se tehkää ja pitäkää; mutta heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä he sanovat, mutta eivät tee (Matt.23:3)

Jeesuksen tekoja tai käytöstä eivät ”evankelistat” tai apostolit pystyneet ilosanomissaan muuttamaan, mutta hänen suuhunsa nämä ”pyhät” kirjurit sen sijaan pystyivät jälkikäteen istuttamaan oman kaksinaismoralistisen oppinsa saalistaessaan köyhiä ja avuttomia kerittäviä laumaansa - ”illalista manulle”. Aina, kun joku ”Herra Demonin palvelija” uskottelee sinulle Nasaretilaisen yrittäneen alistaa jotakuta, tuominneen jonkun tai lietsoneen vihaa, niin kyseessä on moraaliltaan sairas henkilö - kaksinaismoralisti! Kaksinaismoraali on ominaista Vanhassa testamentissa ”kirottujen valittujen” sekä nimenomaan itse Demoni Jahve Herran käytökselle, puheiden ja tekojen sisältämille ristiriidoille!
Tässä pikatesti moraalillesi: Mitä kuvittelet Jeesuksen oikein sanoneen, kun Matteus väittää Jeesuksen lausuneen:

1) ”*Pistä miekkasi tuppeen; sillä kaikki,* ***jotka miekkaan tarttuvat, ne miekkaan hukkuvat***” (Matt 26:52)

Vai ilosanomassaan, saman evankelistan vähän aiemmin ja aivan saman Jeesuksen väittämä:

2) ”*Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle;* ***en ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan****”* (Matt 10:34)?

Syyllistyikö Jeesus toiminnassaan Matteuksen mukaan kaksinaismoraaliin? Valehteliko Jeesus? Vai valehteleeko Matteus? Kertooko 10. luvun jae pikemminkin Matteuksen omaan kaksinaismoraaliin pohjautuvista alitajuisista toiveista?
Oletko koskaan ajatellut, että **molemmat kahdesta erilaisesta, keskenään ristiriitaisesta kuvauksesta voivat olla valetta. Mutta ainoastaan toinen niistä voi olla totta, ei koskaan molemmat** kuten kristityt sokeudessaan kuvittelevat, että totuuksia on muka useita! Tästä seuraa väistämättä se, että ilmeisesti Matteuksen evankeliumista, kuten koko Raamatun tekstistä, suurin osa on täyttä kaksinaismoralistisen maailmakuvan ulostamaa puppua. Toisin sanoen törmäämme Raamattua lukiessa toistuvasti esimerkiksi kahteen sisällöltään vastakkaiseen käytösohjeeseen. Esimerkiksi Herran sanat:

*”**En minä enää ole teidän kanssanne, ellette hävitä keskuudestanne tuhon omaksi vihittyjä.**”* (Joos.7:12)

ovat täysin päinvastaiset Nasaretilaisen sanoihin:

”***Jos te osoitatte ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette**?*” (Matt.5:47)!

Ovatko Matteus, Markus, Luukas, Pietari ja Paavali sekä koko kristillinen kirkko kaikkine hännystelijöineen oikeassa ja yksinkö Jeesus sekä Jeesuksen serkut Johannes ja Jaakob valehtelevat? Miksi Uuteen testamenttiin sisältyvät Jeesuksen serkkujen Johanneksen ja Jaakobin valheet? Entä Jahve Demoni? Miksi hän puhuu ensin yhtä ja sitten toista?

***Älä sorra äläkä ahdista muukalaista**, sillä te olette itse olleet muukalaisina Egyptin maassa* (2Moos.22;21)

kun Herra, sinun Jumalasi, antaa ne sinulle alttiiksi (luvatun maan kansat) *ja sinä voitat ne, niin **vihi heidät tuhon omiksi**; älä tee liittoa heidän kanssansa **äläkä osoita heille armoa*** (5Moos.7:2)

Vai antaako Demoni Herra tahallaan valituilleen aina välillä toisilleen täysin vastakkaisia käytösohjeita vain siksi, että hän ensinnäkin harhauttaa kaksinaismoraaliin nojaavalla käytöksellään ja ohjeillaan valittunsa käyttäytymään juuri päinvastoin, kuin heidän todelliset etunsa vaatisivat ja toiseksi, testaa kuinka syvälle valitut ovat uponneet kaksinaismoraalin suohon?
Toinen edellytys totuuden etsijälle on tarkastella muinaisia tapahtumia vailla ennakkoluuloja, -asenteita, -ehtoja tai -käsityksiä, sellaisia kuin vallitseva uskonnollinen lukutapa tai omakohtainen usko, sillä Jeesuksen sanoin uskon sokeuttamat Jahve Demonin seuraajat:

ovat sokeita (sokeain) ***taluttajia, jotka siivilöitte hyttysen, mutta nielette kamelin*** (Matt.23:24)

Sinun on ehdottomasti riisuttava silmiltäsi paradigmojen burkha (yleisesti hyväksytty oppirakennelma) ja katsottava maailmaa vailla hysteerisiä harhoja tai absoluuttisia virallisia totuuksia uteliaan avoimin silmin, vailla ainuttakaan ennakkoehtoa, sillä myös ennakkoehtojen umpimuuraamat silmät ja korvat eivät mitään näe tai kuule!
Ja uskovaisten kanssa on aivan turha yrittää väitellä älyllisesti, sillä he kieltäytyvät uskoonsa vedoten alun alkaenkin kaikesta ajattelutoiminnasta, (ajattelutoiminta edellyttää pohdintoja eri vaihtoehtojen välillä, ellei ajattelulla tarkoiteta yhden mantran ulkolukua), kaiken järjen käytöstä ja luottavat totuutta etsiessään ainoastaan ”juupas eipäs” -luuloon ja kuvitteluun. Mark D. Thompson (Moore Theological Collegen johtaja, Sydneyssä Australiassa, teologian, filosofian ja etiikan osastot) onkin kristittynä aivan varma, että:

Järki muuttuu paholaisen lempihuoraksi, kun se pyrkii toimimaan riippumattomana Jumalan ilmoituksesta*.*

Tai uskosta sokeutunut teologi Leonhard Goppelt:

Raamatun teksti *ei saa perimmäistä merkitystään luonnollisen järjen pohjalta, jonka jälkeen se luetaan uskossa. Se* ***saa aina merkityksensä ainoastaan, kun se luetaan uskon valaiseman järjen pohjalta****.*

Mutta kuinka uskon läpikyllästämä voi mitään totuutta tutkia Tai yleensäkään väittää mitään totuudeksi, jos järjenkäyttö on aivotoiminnan tasolla tapahtuvaa ”huoraamista”? Filosofi ja kasvatustieteilijä Tapio Puolimatka paljastaakin kirjassaan ”*Usko, Tiede ja Raamattu*”, että järjen käyttö on sitä paitsi kaikille ihmisille ylipäätään täysin mahdotonta, koska he ovat saaneet syntiinlankeemuksen yhteydessä ”aivovaurion”:

Pelastava usko ei ole mahdollinen pelkästään ihmisen luonnollisten älyllisten kykyjen varassa, koska ***ihmisen älylliset kyvyt ovat synnin tähden vaurioituneet****.*

Mutta älä ole huolissasi, tämä kirjanen tekee vihdoin tosiksi muinaiset sanat kirjain kirjaimelta:

ja te tulette tuntemaan totuuden ja totuus on tekevä teidät vapaiksi (Joh.8:32)

SANASTA SANAAN TOTTA OLEVA RAAMATTU VALEHTELEE

Maailmankatsomuksissa, kuten kristinusko, islam, juutalaisuus ja evolutionismi, joissa ihminen kuolla kupsahtaa kerran ja joko jää odottamaan mätänevänä ruumiina pelastajaa ja taivaan iloja tai katoaa avaruuden aaltoihin, ei tarvitse oppia jälleensyntymästä ja Karmasta. Ja yhteiskunnissa, joissa tunnetaan jälleensyntymän ja Karman olemassaolo, kuten vaikka hindut, buddhalaiset, sikhit ja jainat, niin niissä jokaisessa Karmasta halutaan paeta tyhjyyteen, kadottaa itsensä! Jos esimerkiksi buddhalaiset ja hindut (noin 1,7 miljardia ihmistä) haluavat paeta Karmaa, niin mitä niin pelottavaa siinä oikein on? Jos Karmasi määrää ehkä kuoleman jälkeiset ja ennen kaikkea seuraavan elämäsi olosuhteet, niin silloinhan pelkäät nykyistä elämääsi ja nykyistä käyttäytymistäsi ja ennen kaikkea mihin jätekassan tekojesi vuoksi synnyt seuraavassa elämässäsi! Tämä Karman laki kertoo, että haluat paeta Karman lahjomatonta pyörää, et pyörän itsensä vuoksi, vaan oman itsesi vuoksi, haluat paeta, koska pelkäät omien tekojesi seurauksia!
Ja jos tarkastelemme uskonnollista sisarusparvea, juutalaisuus, kristinusko ja islam, niin ensinnäkin juutalaisuus ei tunne lainkaan Karmaa eikä jälleensyntymää, vaan juutalaisuudessa ihminen syntyy suvun uudeksi jälkeläiseksi, kuten evolutionistienkin keskuudessa:

”*Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan*" (1Moos.12:7)

”*Mutta Iisain kannosta puhkeaa virpi, ja vesa versoo hänen juuristansa*”. (Jes.11:1)

Islamissa elämän lukitus kuolemassa on suoraviivainen: kun tämä elämä loppuu, peli vihelletään kerrasta poikki ja edessä on lopullinen tilinteko. Kyse on **suorasta tilinteosta korkeimman auktoriteetin (Allahin) edessä**. Tuomiopäivänä (*Yawm al-Qiyamah*) kaikki ihmiset herätetään fysiologisissa kehoissaan kuolleista ja heidän tekonsa punnitaan, kuten faaraoiden Egyptissä kirjaimellisesti vaa'alla. Kyse ei ole energian virtauksesta, vaan juridisesta tuomiosta: joko ikuinen Paratiisi (*Jannah*) tai ikuinen Helvetti (*Jahannam*). Lopullisen tuomion tarkkaa sekuntia ei kerrota kenellekään. Koraanin mukaan se on salaisuus (*Ghaib*), jonka tarkan koordinaatin hallitsee yksinomaan Allah. Järjestelmä on ohjelmoitu niin, että tuomiopäivä (*Yawm al-Qiyamah*) iskee maastoon täysin yllättäen ja varoittamatta. Siihen asti kuolleet siis mädäntyvät haudoissaan!
Kristinusko on sisarukista kaikkein ongelmallisin. Se kieltää Karman ja jälleensyntymän suorastaan epätoivoisesti, vaikka heidän ”pelastajansa” Jeesus ilmiselvästi kertoo kuulijoille Karman olemassaolosta vertauksessaan rikkaasta miehestä ja Lasaruksesta (vaikkakaan rikkaan miehen kärsimyksen syyt eivät varmasti olleetkaan yksioikoisesti pelkästään pukeutuminen purppuraan ja hienot pellavavaatteet, sekä elo loisteliaasti

ilossa, saati köyhän Lasaruksen ansiot ainoastaan rikkaan miehen pöydältä varisseet murut sekä koirien nuolemat paiseet):

Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja eli joka päivä ilossa loisteliaasti. Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita ja halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Ja koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitansa. Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin. Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan. Ja hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään minun kieltäni, sillä ***minulla on kova tuska tässä liekissä!*** *'Mutta Aabraham sanoi:* ***Poikani, muista, että sinä eläessäsi sait hyväsi, ja Lasarus samoin sai pahaa; mutta nyt hän täällä saa lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa.*** *Ja kaiken tämän lisäksi on meidän välillemme ja teidän vahvistettu suuri juopa, että ne, jotka tahtovat mennä täältä teidän luoksenne, eivät voisi, eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.'* (Luuk.16:19–26)

Valehteleeko sanasta sanaan totta oleva Raamattu Luukkaan suulla jälleen? Et varmasti olekaan koskaan kuullut yhdenkään kirkonmiehen sunnuntaisaarnassaan varoittavan paimennettaviaan oikeudenpalvelijasta, joka valvoo, että maksat viimeisenkin velkaroposi? Tai maanpäällisen pröystäilyn ja brassailun tuomista tuskan liekeistä! Et, koska kristityt haluavat ummistaa silmänsä ja korvansa mahdollisuudesta, että heillä olisi elämässään muka jonkinlainen omavastuu. Ei, kristityt uskottelevat itselleen, että jostain tulee varmaankin joku viaton syntipukki ja vielä mielellään joku heidän laillaan niin hölmö, joka suostuu kantamaan heidän maanpäällisen "synnillisen öykkäröintinsä" ja he itse pääsevät vilvoittelemaan pilvien varjoon Aabrahamin taivaallisiin helmoihin. Mutta, entä kuinka Uusi testamentti voi sisältää kertomuksen karmasta ja kuoleman jälkeisestä elämästä?

”*Totisesti minä sanon teille: rikkaan on vaikea päästä taivasten valtakuntaan*”. (Matt.19:23)

Jeesushan ei sano kuulijoilleen, että *rikkaan on vaikea päästä mädännyttyään haudassaan taivasten valtakuntaan, vai sanooko?*
Etkä ole todellakaan kuullut koskaan kirkonmiesten varoittavan, koska kristityt haluavat ummistaa silmänsä ja korvansa mahdollisuudesta, että heillä olisi elämässään muka jonkinlainen omavastuu. Ei, kristityt uskottelevat itselleen, että jostain tulee varmaankin joku viaton syntipukki ja vielä mielellään joku heidän laillaan niin hölmö, joka suostuu kantamaan heidän maanpäällisen ”synnillisen öykkäröintinsä” ja he itse pääsevät veisaamaan virsiä ja vilvoittelemaan pilvien varjoon Aabrahamin taivaallisiin helmoihin.

Mutta, entä kuinka Uusi testamentti voi sisältää kertomuksen karmasta ja kuoleman jälkeisestä elämästä? Ja sanooko nasaretilainen, että hän mädännyttyään ensin vähän aikaa haudassa, tulee sitten takaisin ja että hänen kodissaan on paljon arkkuja? Nasaretilaisen sanat:

*Minun **Isäni kodissa on monta asuinsijaa**. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä **menen valmistamaan teille sijaa?** Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, **tulen minä takaisin** ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen* (Joh.14:2,3)

sekä Luukkaan evankeliumista (Luuk.16:19–31) löytyvä juuri esillä ollut vertaus ”*Rikkaasta miehestä ja Lasaruksesta*” kertovat sielunvaelluksesta eli jälleensyntymästä, jonka olemassaolosta kristillinen kirkko kiisteli kiihkeästi olemassaolonsa ensimmäiset viisisataa vuotta. Kuolemaa ei ole ja kukaan ei pääse karkuun tekojaan, vaikka kirkon miehet yrittävätkin jokaisessa mahdollisessa käänteessä vierittää omien tekojensa ja sinun tekojesi syyt Saatanan niskoille.
Mutta mikään maan päällä ei ole kristityille mahdotonta. Uskomattomimpia ajatuksia, jossa ei ole ajatusta ja johon voit aivovaurioisten kristittyjen keskuudessa törmätä, on seuraava lainaus John Vikströmin kirjoittamasta kirjasta ”*Etsimme vastausta uskon kysymyksiin*”:

*Raamatussa puhuu eniten sielunvaellusoppia vastaan se, että siitä **puuttuu tämän opin tärkein edellytys, nimittäin usko koston lahjomattomaan lakiin** – hindulaisuuden ja buddhalaisuuden karmaan – jonka mukaan **kukaan ei voi päästä pakoon tekojaan** ja laiminlyöntejään.*

Ymmärrätkö sinä, miten kukaan täysjärkinen voi mitenkään ajatella tai olla ajattelematta kuten entinen arkkipiispa? **Karman laki on Vikströmin mukaan koston laki**. Eli jos petaan sänkyni lietelantalaan, minua kohtaava kosto karman lain mukaan on se, että joudun nukkumaan lietelantalassa, löyhkän ja ulosteliejun keskellä. Mikähän mahtaisi olla Vikströmille se verikosto, vendetta? Ainakaan hän ei ole lukenut Raamattua ja Luukkaan 16. lukua!

”*Kylväjä meni kylvämään siementänsä. Ja hänen kylväessään putosi osa tien oheen ja tallautui, ja taivaan linnut söivät sen. Ja osa putosi kalliolle, ja oraalle noustuaan se kuivettui, kun sillä ei ollut kosteutta. Ja osa putosi orjantappurain sekaan, ja orjantappurat kasvoivat mukana ja tukahuttivat sen. Ja osa putosi hyvään maahan, kasvoi ja teki satakertaisen hedelmän.” Tämän sanottuaan hän lausui suurella äänellä: ”**Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon***”. (Luuk.8:65-8)

Vikström todistaakin itse, että hän elää orjantappuroissa ja on kuuro!
Useat kristityt kauhistelevatkin tätä "barbaarista" itse itselleen kostamista ilmeisesti ensinnäkin siksi, että hamassa tulevaisuudessa joku ”läheinen” joutuisi hänen kohdallaan toimimaan karman pyövelinä karmaa ”täytettäessä”, eräänlaisena kostonenkelinä, sen sijaan, että he itse pidättyisivät teoista, jotka johtavat heidät vääjäämättä kohti pyövelin pölkkyä. Ja toiseksi, kristityt eivät kaksinaismoraalin malkan sokeuttamina näe omien tekojensa lähimmäisille aiheuttamaa pelkoa ja tuskaa, vaan sen sijaan kuvittelevat karman olevan umpisokea - aivan kuten he itsekin. Kaiken lisäksi kuvitellaan, että Herra Demoni valehtelee päin pläsiä sanoessaan, tosin käänteisessä sanajärjestyksessä, että:

”***Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä on ihminen vuodattava***” (1Moos.9:6).

Ehkä juuri tuon käännetyn sanajärjestyksen vuoksi lausetta on kristillisen "*aivovaurion*" kärsineen täysin mahdotonta käsittää. Teon kohdetta eli objektin paikkaa päinvastaiseksi vaihdettaessahan Herran sanoma on päivänselvä mutta silti aivan liian selvä aivovaurioisille:

Veresi vuotaa, koska olet itse vuodattanut verta!

Vai valehteleeko nyt jo vielä kristittyjen Jahve Demonikin todella näin rumasti? Jeesuksen ilmoittama kultainen sääntöhän kuuluu tekojen jäätyä pelkkien sanojen varaan yksinkertaistettuna:

Minkä ihmiset tekevät teille, olette tehneet heille.

Ja entinen arkkipiispa ei edes ole yksin kaksinaismoraaleineen ja ajatuksineen. Aivan samoin teologian tohtori Rudolf Frieling väittää kirjassaan ”*Kristinusko ja Uudelleen Ruumiillistuminen*”:

Karma näytti automaattiselta rangaistusmekanismilta*. Yhdessä elämässä oleva onnettomuus kyettiin näkemään vain edellisessä elämässä olleen synnin ”rankaisemisen” näkökulmasta.*

Raamatusta ei siis muka puutu "***tämän opin tärkein edellytys usko karmaan – jonka mukaan kukaan ei voi päästä pakoon tekojaan ja laiminlyöntejään"***, kuten Vikström ja koko kristikansa toivorikkaasti valehtelevat. Ainoa mikä Demoni Herran sekä myös Jeesuksen Karmaa koskevista sanoista puuttuu, on lukijan näkö- ja lukukyky ja sitä myöten ajattelukyky – lukijan ymmärrys. Joka tapauksessa arkkipiispahan ei edes tunne Raamattua, kuten fariseuksetkaan eivät tunteneet kirjoituksiaan, sillä muutenhan hän tietäisi, että ihminen ei Raamatun mukaan ainakaan aina kuole ja odota haudassaan mädäten vii-

meistä tuomiota. Ainakin Vanhan testamentin merkkihenkilöistä usea meni kuollessaan haudan sijasta isiensä tai heimonsa tykö tai nostettiin taivaaseen kuten Eenok ja Elia. Tässä vain muutamia esimerkkejä:

*Ja kun **Hanok [Eenok]** oli vaeltanut Jumalan yhteydessä, ei häntä enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois.* (1Moos.5:24)

*Ja **Aabraham** vaipui kuolemaan korkeassa iässä, vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena, ja tuli otetuksi heimonsa tykö. Ja hänen poikansa Iisak ja Ismael hautasivat hänet Makpelan luolaan, heettiläisen Efronin, Sooharin pojan, vainiolle, joka on itään päin Mamresta* (1Moos.25:8,9)

Huomaa, että Aabraham haudattiin, mutta silti hän "*tuli otetuksi heimonsa tykö"*! Miten tämä on oikein mahdollista? Kerättiinkö Aabrahamin luut haudasta kamelin virtsarakkoon hänen jälkeläistensä haltuun ja lähettiin taivaaseen kantoraketilla vai laitettiinko hautaan vain Aabrahamin ruumis?

*Ja **Iisak** vaipui kuolemaan ja tuli otetuksi heimonsa tykö* (1Moos.35:29)

*Kun **Jaakob** oli antanut määräyksensä pojilleen, veti hän jalkansa vuoteeseen ja kuoli ja tuli otetuksi heimonsa tykö.* (1Moos.49:33)

Merkillistä muuten, että Egyptin ”prinssi” Joosef ei Raamatun mukaan saanut lainkaan kunniaa päästä kuoltuaan heimonsa tykö taivaaseen virsiä veisaamaan, vaan "*hänet balsamoitiin ja pantiin arkkuun Egyptissä"* (1Moos.50:26). Ja tätä Joosefin luita sisältävää arkkua valitut kantoivat yli 400 vuotta myöhemmin Siinain erämaassa, kunnes 40-vuotisen erämaa piknikin jälkeen valitut hautasivat tämän unennäkijän "*luut*" Sikemiin (Joos.24:32)

Ja sinä [***Mooses***] *kuolet sillä vuorella, jolle nouset, ja tulet otetuksi heimosi tykö, niin kuin sinun veljesi **Aaron** kuoli Hoorin vuorella ja tuli otetuksi heimonsa tykö.* (5Moos.32:50)

*Ja kun koko sekin **sukupolvi** oli tullut kootuksi isiensä tykö.* (Tuom.2:10)

*Sitten **Daavid** meni lepoon isiensä tykö, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin.* (1Kun.2:10)

*Sitten **Salomo** meni lepoon isiensä tykö ja hänet haudattiin isänsä Daavidin kaupunkiin* (1Kun.11:43)

Kunhe [Elia ja Elisa] *niin kulkivat ja puhelivat, niin katso, äkkiä ilmestyivät tuliset vaunut ja tuliset hevoset, ja ne erottivat heidät toisistansa, ja* ***Elia*** *nousi tuulispäässä taivaaseen.* (2Kun.2:11)

Jollei kuolleitakin sitten kohdella eriarvoisesti syntyperän, varallisuuden tai yhteiskunnallisen aseman mukaan? Rupusakin osahan on siten iät ja ajat kirkon miesten mukaan ollut korkeintaan murujen keräily pitopöytien alta ja lopulta mädäntyä maan alla.
Huomaa, että Raamatun mukaan sekä Daavid, että hänen poikansa Salomon sekä haudattiin, että he menivät isiensä tykö! Tarkoittaako sitten ilmaus ”*mennä lepoon isiensä tykö*” sitä, että heidät haudattiin samaan hautaan - mene ja tiedä?
Vaikka Vikströmin ja muiden kirkonmiesten aivopoimuihin ei millään uppoa, niin Jeesuksen sanat "*Kun tuomitset, sinut tuomitaan, millä mittaat, sinulle mitataan*". eivät itse asiassa poikkea Karman lain sisällöstä pienintä piiruakaan.
Vuoteen 553 asti kirkossa väiteltiinkin, juupas-jaapas jälleensyntymän ja siihen liittyvän Karman olemassaolosta, mutta tuona vuonna nuijittiin Konstantinopolin toisessa kirkolliskokouksessa pöytään kielteinen päätös pre-ekstenssistä – eli platonisesta ajatuksesta sielun olemassaolosta ennen syntymää. Pääarkkitehtejä päätökselle olivat muuten hirmuhallitsijana tunnettu Itä-Rooman keisari Justinianus ja hänen kurtisaanivaimonsa Theodora. Seppo Heinola kirjoittakin kirjassa ”Jälleensyntymä ja Raamattu”:

Sillä mikä olisikaan raivostuttanut keisaria enemmän kuin oppi, joka väitti hänen joutuvan vastaamaan teoistaan seuraavassa elämässä. *Mikä olisi hänestä ollut kauhistuttavampaa kuin lahjomaton syyn ja seurauksen laki?*

Keisari Justinianus (527–565) vainosi säälimättä uskonnollisia vähemmistöjä. Justinianus julkaisikin vuonna 527 ensimmäisen kerettiläisiä, manikealaisia, samarialaisia, juutalaisia ja pakanoita koskevan lain. Lait ovat täynnä kiihkeää vainoamisintoa. Justinianus vainosi kaikkia niitä, jotka olivat hänen mielestään uskonnollisesti väärässä. Tyylillisesti Justinianuksen lait olivat solvaavia. Harhaoppiset leimattiin niissä typeriksi, hulluiksi ja sairaiksi. Manikealaiset ja montanolaiset olivat heistä kaikkein vastenmielisimpiä. Manikealaisuus oli gnostilaista synkretismiä edustanut, dualistinen valon ja pimeyden eli hengen ja aineen taistelua korostanut uskonto Vuonna 527 tapahtunut manikealaisten puhdistus Konstantinopolissa oli erityisen raaka. Kronikoitsija Johannes Malalaksen (491–578) mukaan joukko manikealaisia, joiden joukossa oli huomattavissa yhteiskunnallisissa asemissa olevia miehiä ja naisia, surmattiin epäonnistuneiden käännytysyritysten jälkeen. Ilmeisesti surmaaminen tapahtui elävältä polttamalla. Useat vainotut tekivät polttoitsemurhan ja heidän kiinni saadut johtajansa ristiinnaulittiin. Homoseksuaalisuus oli Justinianuksen, kuten Päivi Räsäsenkin mukaan synti ja rikos, koska se oli luonnonvastaista ja loukkasi siksi Jumalaa. Keisari julisti, että homoseksuaalisesta käyttäytymisestä seurauksena oli kastrointi. Laeissa esiintyy rangaistuksena myös käden

katkaisu. Justinianuksen lait myötäilivät ihania kristillisiä periaatteita. Kova linja homoseksuaaleja vastaan oli kristinuskon lisä antiikin seksuaalimoraaliin, ja se oli ilmestynyt lainsäädäntöön jo 300-luvulla. Keisarin toimeenpanemat vainot olivat aikalaisen, historiankirjoittaja Prokopioksen silmissä sokeeraavia, osoittivat tuntemattomuutta ja vaikuttivat mielivaltaisilta.
Millekähän miinakentälle tai minkähän kaatopaikan katveeseen Karman pyörä mahtoikaan heittää tämän mahtimiehen vaimoineen?
Siis jos edellisessä elämässä saatoit olla piikkilanka-aidan sisäpuolella, seuraavassa sen saman aidan ulkopuolella, ensin barrikadin tällä ja sitten barrikadin tuolla puolella tai päinvastoin, ensin silpomassa ja polttamassa pakanoita, sitten silvottavana ja poltettavana pakanana. Ilmankos koston automaattinen ja lahjomaton laki ja siihen sisältyvä rangaistumekanismi pelotti ja pelottaa yhä pyhiä miehiä yön pimeimpinä tunteina, suden hetkenä, ainakin alitajuisesti
Kaikenkarvaisten myyntiluettelojen ja ostoskuponkien sijasta kannattaisi lukea ehkä Sture Lönnestrandin kirja ”*Shanti Devi, kertomus jälleensyntymisestä*" ja Elisabeth Haichin kirja "*Vihkimys*". Molemmat teokset kertovat jälleensyntymistä ja erityisesti Haichin teos kuvaa lahjomatonta karman pyörää. Haichin teoksessa kirjan päähenkilö "havahtuu" katuojassa halveksittuna kerjäläisenä ja muistaa takautuvasti elämästään ajan, jolloin hän eli loiston ja rikkauksien keskellä faaraon tyttärenä halveksien alempiosaisia. Nyt karman lahjomaton pyörä kyyditsee hänet itsensä katuojaan halvetuksi alempiosaiseksi. Jo Platon (428/427 – n. 348/347 eKr.) kirjoittaa ”*Faidonissa*”:

Salaopeissa sanotaan, että me ihmiset elämme kuin eräänlaisessa vankilassa, josta emme saa omin valloin poistua.

”*Valtio*”-teoksessa (614b) Platon tarinoi puolestaan pamfylialaisesta Er-nimisestä sotilaasta, joka kaatuu taistelussa, mutta herää kahdentoista päivän kuluttua, kun hänen ruumiinsa on jo nostettu polttoroviolle, kertomaan kokemuksistaan kuolemanjälkeisessä maailmassa. Tarinan perusteella Platon näyttää olleen hyvin tietoinen karman toimintaperiaatteesta ja juuri edellisessä luvussa esillä olleista Jeesuksen sanoista:

sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan (Matt.7:2)

Entä James Leininger (syntyi 10.4.1998), joka kahden vuoden ikäisestä lähtien muisti ja osoitti käyttäytymisellään, että hän oli II maailmansodan aikana elänyt James M. Houston jr. (syntyi 22,10.1923) nimisenä taistelulentäjänä? James M. Houston kuoli, kun hänen laivueensa VC-81 hyökkäsi tulialukseltaan USS Natoma Baylta kuljetusaluksia vastaan Iwo Jiman naapurisaaren Chichi Jiman satamassa 3.3.1945. Japanilaiset ampuivat Houstonin FM-2 Wildcat hävittäjä alas ja Leinigernin painajaismaisten muistikuvien

mukaan hän ei päässyt ulos ohjaamosta, vaan hukkui (www.youtube.com/watch?v=b-hEd4KZvjuA)!
Tai tapaus Ryan Hammons, Hollywoodin unohdettu näyttelijä, joka pystyi antamaan 55 täysin oikeaa faktaa tuntemattomasta henkilöstä, joita kukaan ei tiennyt ennen hänen jälleensyntymäänsä koskevaa tutkimusta. Ryan-poika alkoi 4-vuotiaana huutaa unissaan ”Action!” ja puhua elämästään Hollywoodissa. Hän osoitti vanhasta elokuvakirjasta valokuvaa miehestä, joka oli elokuvassa *Night After Night* (1932) vain nimeämätön avustaja.
Virginian yliopiston (University of Virginia, UVA - Division of Perceptual Studies (DOPS) tutkija Jim Tucker löysi Ryan-pojan mainitseman miehen, Marty Martyn. Ryan tiesi muun muassa, että mies oli tanssija Broadwaylla, asui talossa, jossa oli uima-allas, matkusti ympäri maailmaa laivoilla ja kuoli sairaalassa, jossa numerot eivät täsmänneet (hän kuoli huoneessa, jonka numero oli väärä papereissa, mutta oikea pojan muistoissa). Ryan kertoi myös ”menneensä kotiin” tapaamaan Marty Martynin tytärtä – poika tiesi tyttären iän ja muisti tämän lempinimen oikein.
Entä Purnima Ekanayake? Tämä srilankalainen nainen alkoi Shanti Devin tapaan puhua aiemmasta elämästään suitsukkeiden valmistajana nimeltä Jinadasa. Purniman vartalossa oli rivi vaaleita, soikeita syntymämerkkejä rinnassa. Kun tutkijat löysivät Jinadasan perheen, selvisi, että mies oli kuollut linja-auton alle. Linja-auton renkaan jäljet miehen rinnassa vastasivat tismalleen Purniman syntymämerkkejä – se oli kuin luonnon jättämä ballistinen sormenjälki. Tyttö tiesi myös Jinadasan käyttämän suitsukereseptin (”Ambiga” ja ”Geta”), jota pieni lapsi ei voinut tuntea.
Nykyään jälleensyntymää koskeva tutkimus on siirtynyt siihen, että sitä kutsutaan ”Tietoisuuden siirtymäksi”:
Kvanttitietoisuus: Sir Roger Penrose (nobelisti) ja Stuart Hameroff ovat esittäneet teorian (Orch-OR), jonka mukaan tietoisuus sijaitsee aivojen mikrotubuluksissa kvanttitiloina. Kun ruumis kuolee, tämä koodi ei tuhoudu vaan vapautuu universumiin ja voi ”hakeutua” uuteen rakenteeseen (kuten James Leiningerillä).
Vasta-argumenttien romahdus: 20 vuotta sitten väitettiin, että vanhemmat syöttävät lapsilleen näitä tietoja. Nykyään Tuckerin ryhmä on osoittanut, että usein vanhemmat yrittävät jopa vaientaa lapset, koska pelkäävät ”hulluuden leimaa”.
Datan määrä: UVA:n arkistossa on nyt yli 3 000 tapausta. Se ei ole enää sattumaa, vaan tilasto.
Nämä tapaukset osoittavat, että ”kukkona tunkiolla” hääräävä liskorotu ei pysty täysin estämään koodin vuotamista. Sielu on se ”kivi lingossa”, ja joskus se kantaa muistia edellisestä lennosta mukanaan, vaikka liskot yrittävät pyyhkiä kovalevyn puhtaaksi

Entäpä orfilaisuus, joka syntyi ilmeisesti 500-luvulla ennen ajanlaskumme alkua ja joka liittyy myyttiseen hahmoon Orfeukseen. Orfilaisuus omaksui varhaisemman Dionysoksen kultin. Säilyneet piirtokirjoitukset osoittavat, että ”orfilainen” mytologia Dionysok-

sen kuolemasta ja ylösnousemuksesta yhdistettiin käsityksiin autuasta kuolemanjälkeisestä elämästä. Tämän Dionysoksen kerrotaan muuten muuttaneen veden viiniksi Dionysoksen ja Ariadnen häissä, ja hänet tunnettiin myös nimillä Eleutherios (Vapauttaja) ja Soter (Pelastaja). Orfilaisuus muistutti Dionysoksen kulttia, mutta oli sitä pidemmälle kehittynyt. Se perustui olennaisesti uskoon jumalan pojan, Dionysoksen, kärsimyksestä, kuolemasta ja ylösnousemuksesta. Orfilaiset uskoivat sielunvaellukseen. Sielu syntyi uudelleen ja uudelleen, ja sen elämä oli parempaa tai huonompaa riippuen siitä, kuinka puhdas tai saastainen sielu oli ollut edellisessä olemassaolon tilassaan. Oppiin kuului itseoikeutetusti käsitys siitä, että kuoleman jälkeen sielu astuu alamaailman jumalien tuomioistuimen eteen. Odotettavissa oli joko onnellisesta autuudesta nauttiminen tai sitten kärsiminen piinallisessa tuskassa, riippuen siitä, miten täällä maan päällä oli elänyt. Orfilaisuuden mukaan olemme sidottuja pyörään, joka pyörii läpi syntymän ja kuoleman loputtomien syklien. Todellinen elämämme on tähdissä, mutta olemme sidottuja tähän maailmaan. Edessämme on siis jälleen kerran lahjomaton karman laki: ennemmin tai myöhemmin se, mitä teet muille, tapahtuu vääjäämättä sinulle itsellesi. Jos olet tehnyt pahaa, et voi edes itse valita, maksatko pahantekosi nyt vai myöhemmin, käteisellä vai luottokortilla. Vaikuttaa ilmeiseltä, että jonkinlainen osamaksu on pahan kohdalla mahdollinen, sillä vaikka perintä alkaa välittömästi kuoleman porttien sulkeutumisen jälkeen, viimeinen erä lankeaa maksettavaksi poikkeuksetta ilmeisesti vasta seuraavassa maanpäällisessä elämässäsi. Jos olet tappanut, sinut tapetaan; jos olet kiduttanut, sinua kidutetaan; jos olet pettänyt, sinut petetään, ja kuten Vanhan testamentin Herra tyhjentävästi asian ilmaisi:

Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä on ihminen vuodattava, sillä Jumala on tehnyt ihmisen kuvaksensa. (1Moos.9:6)

Huvittavinta tässä keskustelussa jälleensyntymän ja Karman olemassaolosta on se, että juutalaiset vaikka tunnustavat jälleensyntymän ja Karman olemassaolon **Toorasta** löytyvä 1Moos.9:6 jae (juuri edellä), sekä **Kabbalasta** löytyvä **Zohar II, 95b (Mishpatim)**, niin aivan samoihin ”pyhiin” kirjoituksiin nojaavat kristityt kieltävät ne, vaikka heidän omat pyhät kirjoituksensa (1Moos.9:6, Luuk.16:19–26, Joh.14:2,3, Matt.7:2) väittävät aivan päinvastaista! Tämäkin todistaa, että tyhmyys on yleismaailmallista ja sitä on paljon liikkeellä!

Ja kirjoitusten mukaan näyttää myös siltä, että palkkio tai vähintäänkin ennakkomaksu hyvistä teoistasi napsahtaa tilillesi välittömästi kuoleman jälkeen. Seuraavassa elämässäsi saat bonuksena paremmat lähtökohdat uutta yritystä varten, ja on vain oma syysi, mikäli pistät perinnön silloin palamaan.
Ajatellaanpa vaikkapa – siviilien, naisten, lasten sekä vanhuksien surmaamiseen syyllistyneet natsit - kun he kuolivat, kuka nuorena, kuka vanhana, niin milloinhan heidän

Karman pyöränsä mahtoi pyörähtää? Koskahan he inkarnoituvat seuraavan kerran maan päälle, maksaakseen ”*syntivelkansa*”, joutuakseen omien tekojensa ”*koston*” uhriksi? Koska jälleensyntymään perehtyneet tietävät, että uusi ruumiillistuminen tapahtuu kuolinhetkestä aina noin neljännen sukupolven alkuun saakka (riippuen iästä kuolinhetkellä, keskimäärin noin 70 vuotta, siksi Raamatussa kirotaan aina kolmanteen, neljänteen polveen saakka).

Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka ***kostan isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen****, niille, jotka minua vihaavat; mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua rakastavat ja pitävät minun käskyni* (5Moos.5:9,10)

Natsien ruumiillistuminen maan päälle on Karman lain mukaan alkanut 1950-luvun puolenvälin jälkeen, saavuttaen huippunsa 1990-luvulla – 2000-luvun alussa. Entä minne natsit mahtoivatkaan palata? Nyyhkytimmekö me televisiovastaanottimien ja iltapäivälehtien uutiskuvien edessä, kun itsensä Raamatun mukaan tuominneet kärsivät tekojensa seuraukset muun muassa: Biafrassa, Kambodžassa, Mosambikissa, Etiopiassa, Ugandassa, Somaliassa, Sierra Leonessa, Sudanissa, Ruandassa, Burundissa, Tansaniassa tai Kongossa? Päivittelimmekö me, miksi hymyn sijaan kärpäset pörräsivät nälän riuduttamien lasten silmäkulmissa? Kyynelehdimmekö kun vauvoja paloiteltiin viidakkoveitsillä kuin kauppahallin tiskillä lihakimpaleita tai ihmisten irti leikatuilla päillä pelattiin paljain jaloin jalkapalloa Kigalin, Darfurin tai Mogadishun pölyisillä toreilla? **Kannattaisikohan sinun sittenkään olla vahingoniloinen tai naureskella kostonhimoisesti - tai vähintään järkyttynyt!**

Kaikki on silmiesi edessä, kaikki on kirjattu. Ei ole vikani, jos sinä et osaa lukea karttaa ja kompanssia ja eksyt, koska et tunne kirjoituksia (Matt.22:29). Eikä ole-Tämän Maailman Ruhtinaankaan vika, jos et näe? Tämän Maailman Ruhtinas on kertonut (tosin ei aivan suoraan, mutta kertonut kuitenkin), ettei hän luonnut maata, vaan vain erotti valon ja pimeyden, keitä olemme ja mistä tulemme, että jälleensyntymä ja Karman pyörä ovat totta. Kertonut, että tämän maan asukkaina meidät on aiemmin oksennettu ulos, että olemme täällä neljättä kertaa ja nyt meidät oksennetaan jälleen. Kaikki löytyy Vanhasta testamentista ja Toorasta. Ivallisesti hän voi todeta: kätesi viisi sormea ovat koko ajan olleet silmiesi edessä, etkö osaa edes laskea? Olisin koodannut sinulle vain neljä sormea, jos en olisi halunnut kertoa sinulle minne olet menossa!

VIIMEISTÄÄN HUOMENNA

Mutta eihän jälleensyntymistä ole todistettu? Totta, mutta valitettavasti ei myöskään ole todistettu, että sitä ei tapahtuisi. Uskonnontutkija James Frazier kirjoittaa:

Luonnonkansojen keskuudessa ei kuolemanjälkeinen elämä ole seikka, jota mietiskellään tai jonka suhteen muutellaan aika ajoin mielipidettä, se ei myöskään ole mikään toivon ja pelon kohde. Se on asia, joka otetaan huomioon ja jonka epäileminen ei pälkähdä kenenkään päähän enempää kuin oman tietoisen olemassaolonkaan epäileminen. Se hyväksytään tutkimatta asiaa ja toimitaan ikään kuin olisi kysymys yhdestä luotettavimmista totuuksista inhimillisessä kokemusmaailmassa.

Samoin monille miljoonille ihmisille erityisesti Aasiassa jälleensyntymä on yksi elämän perustotuuksista, vaikka he eivät sitä osakseen toivokaan. He eivät halua jatkaa kieppumistaan jälleensyntymisen pyörässä; heidän tavoitteenaan on saavuttaa vapautus ja pääsy nirvanaan. Aiemmin mainittu Sture Lönnerstrand kirjoittama kirja ”Shanti Devin tapaus” kertoo yhdestä kaikkein parhaiten dokumentoidusta jälleensyntymätapauksesta ja siitä, miten intialainen yhteisö suhtautuu jälleensyntymiseen. Shantin vanhemmat epäilevät aluksi saaneensa huonon karman vuoksi mielenvikaisen tyttären ja yrittävät vaientaa tyttärensä, koska hän on suuressa vaarassa. Shantin isä puhuu:

Mistä ihminen tietää mikä on oikein ja mikä väärin? Jos käy niin onnettomasti, että tyttö muistaa entisen elämänsä, hän on tuhoon tuomittu, niin sanotaan vanhoissa kirjoissa. Kukaan ihminen ei tiedä niistä asioista. Tämä on pahin onnettomuus, mikä meitä olisi voinut kohdata. Meitä rangaistaan. Ja kuinka me voimme suojella lastamme? Mitä pahaa me olemme tehneet, vaimo? Sano mitä pahaa?

Luonnonkansoilla ei ole näitä vanhoja kirjoituksia, jotka väittävät ne heimon jäsenet tuhoon tuomituiksi, jotka muistavat edes jotain edellisestä maanpäällisestä elämästä. Intialaisille liskojen manipuloimat ”mestarit” ovat opettaneet, että kun lapsi muistaa edellisen elämänsä, niin se on kaikkein pahin onnettomuus, mikä voi sekä lasta että vanhempia kohdata. Eräillä alueilla tällaiset lapset, joilla on muistikuvia edellisestä elämästä, yhä jopa surmataan. Ja ellei surmata, niin pilkka, iva ja naureskelu vaientavat varmasti viimeistään lapsen.
Ajatellaanpa vaihteeksi, eikö olekin rasittava? Keskiajalla, jolloin tietoa etsiviä uhkailtiin, vainottiin, ivattiin ja poltettiin, luultiin aivan yleisesti, että maa on maailmankaikkeuden keskuksessa kelluva pannukakku. Fyysikot eivät olisi koskaan löytäneet ainoatakaan protonia, kvarkeista ja bosoneista puhumattakaan, jos heidän työtään valvoisivat yhä Pyhällä Hengellä piripintaan täytetyt pyövelit. Siksi on hyvin huvittavaa, että nyt

kun tiedemiehet ovat vihdoin ja viimein saaneet oikeuden harjoittaa tutkimustyötään suhteellisen vapaasti, niin tiedeyhteisössä ilmenee samanlaista suvaitsemattomuutta ja ahdasmielisyyttä kuin mitä teologit Pyhän Hengen johdolla aiemmin osoittivat tiedeyhteisöä kohtaan.

Jos tieteen tehtävänä on kuvata todellisuutta teorioiden avulla ja teoria on joukko todellisuutta koskevia väittämiä, joilla ilmiöitä pystytään sekä selittämään että ennustamaan, niin useat tiedemiehet näyttävät päinvastoin sahaavan päättäväisesti poikki juuri sitä oksaa, jolla he istuvat. Sitä paitsi monia tiedemiehiä ei suinkaan aja eteenpäin tieto vaan raha, kunnia, maine ja arvostuksen kaipuu. Tällöin tieteellisestä menetelmästä tulee kuin huomaamatta helposti epätiedettä - huttua.

Jos me uhraisimme hiukankin voimavaroja jälleensyntymisen tutkimiseen emmekä naureskelisi niille harvoille, jotka asian tutkimiselle ovat omistautuneet, vastaukset olisivat todennäköisesti tuossa tuokiossa edessämme. Ihmiskunnalla on nyt olemassa kirjallisesti dokumentoitu historia ja jokainen lapsi, jolla on muistikuvia edellisestä elämästä, tulisi ottaa vakavasti. Kirjoitetun historian avulla hyvin monet tapaukset joko todettaisiin pelkäksi lapsen liian vilkkaan mielikuvituksen leikiksi tai sitten todellisuudeksi. Shanti Devi, James Leininger, Ryan Hammons tai Purnima Ekanayake eivät ole ainoat, jotka muistavat tai joilla on jonkinlaisia muistoja. Enemmän tai vähemmän heidän kaltaisiaan on keskuudessamme varmasti tuhansia, kymmeniä – jollei jopa satojatuhansia. Jo edesmenneen Virginian yliopiston lääketieteen professori Ian Stevensonin kirja ”Twenty Cases Suggestive of Reincarnation” voisi toimia, vaikka aluksi epäilijöiden ensimmäisenä katekismuksena.

Miksi korkea arvoinen tiedeyhteisö sitten naureskelee ja ivaa jälleensyntymisteorialle kuten lähes 1500-vuotta sitten Itä-Rooman keisari Justinianus ja hänen kurtisaanivaimonsa Theodora? Mitä pelättävää jälleensyntymässä muka heille olisi? Vai pelkäävätkö tiedemiehet sitä, että he joutuisivat myöntämään olleensa väärässä? Ei kai, tieteellisen tutkimuksenhan pitäisi olla järjestelmällistä ja järkiperäistä uuden tiedon hankintaa. Ja tällaisessa tutkimustyössä on hyväksyttävä se, että kaikki teoriat eivät kuitenkaan aina pidä paikkaansa, sillä mittauslaitteiden tai entistä paremman tiedon pohjalta voidaan saada tarkempia tuloksia kuin teoria antaa odottaa. Tällöin aiemmin hyväksytty teoria ei kuvaa kohdetta tarpeeksi tarkasti ja on siltä osin puutteellinen. Uutta teoriaa pyritään silloin kehittämään tieteen menetelmien avulla tai vaihtoehtoisesti vanha teoria joudutaan hylkäämään kokonaan ja kehittämään parempi. Jotta uusi teoria voisi korvata vanhan teorian, siltä vaaditaan muutamia asioita. Uuden teorian pitää olla joko vanhempaa yksinkertaisempi, kuvata tunnettua ilmiötä paremmin tai ennustaa havaittuja ilmiöitä, joita vanhempi teoria ei kykene ennustamaan.

Tiedemiehethän vastustavat ajatusta ihmisen luomisestakin, kun samaan aikaan osa näistä skeptikoista puuhailee laboratorioissaan erilaisten kemikaaliyhdistelmien kanssa yrittäessään itse luoda elämää. Ilmeisesti he olettavat, että heitä taitavampia yksilöitä, jotka olisivat pystyneet luomaan ihmisen, ei ole olemassakaan, vaan nimenomaan he ovat

niitä kaikkein viisaimpia ja kyvykkäimpiä olentoja koko maailmankaikkeudessa – Luonnollisen valinnan seulomia superlatiiveja!
Eikö tuontapainen ajattelu kuvaa pikemminkin ihmisen äärimmäistä suuruudenhulluutta tai jumalauuden tavoittelua? Maailmankaikkeus on muka olemassa vain ihmistä varten ja yhdessäkään näkyvässä yli sadassa miljardissa galaksissa, joissa kussakin on miljoonista miljardiin tähteä, ei löydy ainoatakaan aurinkokuntaa, jossa eläisi missään tapauksessa älykkäämpiä olentoja kuin me ”meritupen ja apinan jälkeläiset” tällä pallon muotoisella kivenmurikalla, jota Maaksi kutsumme. Ei ainakaan missään nimessä niin älykästä olentoa, että se olisi pystynyt vain sormeilemaan olemassa olevaa DNA:n kaksoiskierrettä tai jopa luomaan uutta elämää ja uskottelemaan näille koeputkilapsilleen olevansa Jumala.
No mikä sitten mättää? Voisiko se olla alitajuinen pelko oman minän mitättömyyden paljastumisesta? Vai kyvyttömyys katsoa itseään peilistä (kerro, kerro kuvastin, ken on maassa kaunehin?), aivan samoin kuin niissä kulttuureissa, joissa jälleensyntymä on hyväksytty luonnolliseksi osaksi elämää? Se olisi hyvin inhimillistä, paljon inhimillisempää kuin muiden nälviminen heidän ajatustensa vuoksi. Saattaahan kaiken takana olla kuolemapelkokin, mistä sitä tietää. Yleensähän kuolemanjälkeisen elämän hypoteesia vastustavat katsovat jälleensyntymistä tukevan ajattelun perustuvan yksinomaan kuolemanpelkoon, mutta kaikella on kääntöpuolensa. Ihan yhtä hyvin jälleensyntymisteoriaa voi vastustaa aivan samasta syystä ja itse asiassa vielä suuremmalla syyllä toiveajattelu meemillä. Oman minä mitättömyyden pelko on kuin virus, joka tuhoaa ajattelukyvyn. Ja vielä pahempaa – älä katso Karman peiliin!
Tai sitten kyseessä voi olla asennevirhe. Nykyäänhän kaikki elvistelevät yleisesti sillä, miten paljon he tietävät. Monet ovat jopa aivan varmoja, että tiede selittää viimeistään huomenna kaiken. Sen lisäksi esimerkiksi Suomessa, kuten varmaan monessa muussakin maassa, on vallalla sellainen vastenmielinen nurkkakuntainen kansallistunne, että nimenomaan oman maan tiedemiehet ja taiteilijat ovat jotenkin parempia kuin muut. Joka tapauksessa luulo, että tietää, kuten Sokrates puolustuspuheessaan Ateenan arkonttien edessä osoitti, johtaa kuolemanpelkoon. Tuollainen luulo, että tietää, mitä ei tiedä ja tietää silti alitajuisesti, että ei tiedä, on kaiken ahdasmielisyyden ja suvaitsemattoman äärikäyttäytymisen alasin. Sillä jos ihminen kantaa mukanaan taipumusta luulla itsestään, kyvyistään tai tiedoistaan liikaa, hän hyvin helposti ryhtyy lopulta kiertämään totuutta.
Mutta kannattako kuolemaa pelätä? Eikö muka ole mahdollista kohdata ajatus omasta kuolemasta silmästä silmään aidosti, kieltämättä, vetäytymättä tai pakenematta ja silti elää tasapainoisesti? Jos tajuntasi todellakin sammuu kuolemassa, niin silloinhan vielä eläessäsi Sokrateen sanat lievittävät mahdollista epävarmuuttasi ja tuovat lohdutusta ennen kuoleman uneen vaipumista:

Jos tosiaan kuolema on sitä, ettei aisti mitään, vaan ikään kuin nukkuu unta näkemättä, niin sehän on ihmiselle suunnaton voitto. Jos pitäisi panna rinnakkain unetta nukuttu yö ja kaikki muut elämän yöt ja päivät, vertailla niitä toisiinsa ja sanoa, miten moni yö tai

päivä olisi ollut sitä unetonta yötä onnellisempi, niin luulen, ettei edes Persian kuningas löytäisi montaakaan, puhumattakaan tavallisesta ihmisestä. Jos siis kuolema on sitä, pidän sitä suurena voittona. Eihän ikuisuus tunnu silloin yötä pidemmältä.

Niilläkään, jotka ovat vakaasti sitä mieltä, että elämä ei pääty kuolemaan, ei ole Sokrateen mukaan mitään pelättävää:

Jos taas kuoleminen on muutto täältä toiseen paikkaan, ja jos kaikki vainajat tosiaan ovat siellä, niin kuin sanotaan, mikä sen suurenmoisempaa olisi?

Ainoa syy mahdolliseen kuolemanpelkoomme onkin jossain aivan muualla kuin kuolemassa. Ja syy löytyykin omastatunnostamme. Meillä on syytä pelätä kuolemaa ainoastaan, mikäli tekomme eivät siedä päivänvaloa. Sillä jos tekomme ovat pahat, me mielellämme käännämme katseemme ilkeän kuningattarenkin peilistä, vaikka kuolemaan, kunhan vältymme katsomasta karman peiliin ja kohtamaan silmästä silmään tekojamme. Sokrates sanoikin tuomitsijoilleen:

Jos mies on mistään kotoisin, hän ajattelee toimiessaan vain sitä, tekeekö hän väärin vai oikein, hyvän vai huonon miehen töitä… Miehet, ei kuoleman karttaminen ole vaikeaa, mutta pahuuden karttaminen on, sillä se on kuolemaakin nopeampi.

Ja taas olemme näiden moraalisten peruskysymysten edessä. Mikä on hyvää, mikä pahaa? Kaksinaismoraalin pohjalta kysymyksiin on mahdotonta antaa yleispätevää vastausta. Mikä on yhdelle hyvää, voi olla toiselle pahaa. Saadut vastaukset ja niihin liitetyt monimutkaiset selitykset tyydyttävät poikkeuksetta korkeintaan itse kysyjää, jos häntäkään. Mutta kun kaksinaismoraalista luovutaan, vastaukset ovat yksinkertaisia ja selkeitä, niin yksiselitteisiä, että pikku lapsikin pystyy ne ymmärtämään.
Ja kun oletamme, että kuolemaa ei ole, niin edessämme on portti tai paremminkin ajatus jonkinlaisesta ovesta, siirtymisestä toiseen todellisuuteen. Tuo käsitys on yhteinen kaikille uskonnoille, jopa kristinuskolle. Sen sijaan käsitykset ja opit siitä, kuten olet varmaan viimeisrään tätä kirjaa lukiessasi huomannut, mikä meitä odottaa portin tuolla puolen vaihtelevat suuresti.

PAKOREITTIEN KATKAISU

Karman pyörä (usein myös *samsaran pyörä* tai *elämän pyörä*) symboloi sitä, kuinka ihmisen teot (karma) sitovat hänet kärsimykseen ja fyysiseen maailmaan. Jo muinaisessa Indus-laaksossa ja varhaisessa vedalaisessa kosmologiassa puhuttiin termistä **Rta.** Tuhansia vuosia ennen kuin buddhalaisuus muotoili oppinsa, muinaisessa Egyptissä sielujen kiertokulkua ja takaisinmaksua ohjasi **Ma'at**-koodi. Kun ihminen kuoli ja poistui tästä lihasäiliöstä, hänen sydämensä (joka kantoi muistia kaikista tehdyistä teoista) asetettiin suoraan vaakaan. Vaa'an toisella puolella oli Ma'atin totuuden (strutsin)sulka.
Jos sydän oli tekojen (Karman) painama ja epätasapainossa, sielu ei päässyt vapauteen, vaan se syötettiin välittömästi hirviölle (*Ammit*) ja palautettiin takaisin kiertoon. Tämä on täsmälleen se sama säälimätön oikeudenkäynti ja uuttojärjestelmä, josta Zohar myöhemmin kirjoitti termillä *Mishpatim*.
Muinaisessa Mesopotamiassa (Sumerissa), josta Abrahamin suku ja Tooran esimuodot ovat suoraan peräisin, jumalat eivät olleet mitään rakkauden säteilyttäjiä, vaan säälimättömiä kirjanpitäjiä. He mittasivat ihmisen tekoja suorilla matemaattisilla kaavoilla. Jos rikoit järjestystä (*Me*), jonka jumalat olivat asettaneet, seurauksena oli välitön rangaistus, sairaus tai sielun lukitseminen alamaailmaan (*Kur*).
Väite, että karma olisi "alun perin" peräisin vain Intiasta, on sama kuin väittäisi, että painovoima oli olemassa vasta sen jälkeen, kun Isaac Newton näki omenan putoavan ja kirjoitti sille matemaattisen kaavan. Painovoima veti kappaleita maata kohti säälimättömästi silloinkin, kun ihminen vaelsi vielä luolissa ilman yhtäkään fysiikan oppikirjaa.
Samalla tavalla universaali syyn ja seurauksen laki, että **jokainen teko luo vastaavan vastavoiman ja jokainen veriteko sitoo sielun vereen,** on ollut suljetun elämänkierron, hologrammivankilan perusfysiikkaa alusta alkaen. Eri aikakausina ja eri puolilla maapalloa koodin haltijat ovat vain antaneet tälle samalle koneistolle eri nimiä: Egyptissä se oli *Ma'at*, Intiassa *Karma*, Kreikassa *Nemesis* (tai *Ananke*, pakko), juutalaisessa Kabbalassa *Tikkun* ja *Mishpatim*, ja nykyajan heränneille se näyttäytyy puhtaana palkkapäivänä.
Hyvin monelle ihmiselle Karma tuo mieleen ruletin tai lottopallot! Ihminen on oman onnensa seppä – se mikä on kuulan pysähtymiskohta ja miten olet sijoittanut pelimerkkisi pelipöydälle, panostuksesi määräävät voittosi! Hyvin harva kuitenkaan tulee ajatelleeksi, mitä pelimerkit itse asiassa tässä ajattelutavassa tarkoittavat. Kun kuvitellaan, että Karma käyttäytyy kuin lottopyörä, joka sinkoaa voitot määräävät pallot sattumanvaraisesti niin et voi muuta kuin tyytyä, jos omat numerosi eivät osu! Elämä on! Harva tulee ajatelleeksi, jos kukaan, että Karma muistuttaisi venäläistä rulettia, vaikkakin juuri ihmisen oma käyttäytyminen, elämä muistuttaa suuresti yhtä patruunaa ja panosrummun pyöräytys tekojasi!

Elämän kiertokulun keskeiset periaatteet ovat:

- **Karma (syyn ja seurauksen laki):** Jokainen tietoinen teko, sana ja ajatus jättää jäljen ja tuottaa seurauksia. Hyvät teot johtavat hyvään ja pahat teot huonoon jälleensyntymään.
- **Samsara (kierre):** Sielu tai tietoisuus syntyy yhä uudelleen elämästä toiseen, kunnes kaikki karman velat on maksettu.
- **Vapautuminen (valaistuminen):** Kiertokulusta voi vapautua vain saavuttamalla valaistumisen (buddhalaisuudessa *Nirvana*, hindulaisuudessa *Moksha*). Valaistuessaan ihminen ymmärtää todellisuuden luonteen, lakkaa takertumasta maallisiin asioihin, eikä uutta karmaa enää synny. Buddhalaisessa taiteessa karman pyörää kuvataan usein yksityiskohtaisella **Bhavachakra**-maalauksella, jonka ulkokehällä on 12 toisistaan riippuvaa osaa ja keskustassa eläimet (sika, käärme ja lintu), jotka symboloivat ihmistä sitovia peruspaheita: tietämättömyyttä, vihaa ja ahneutta

Yhdessäkään maailmankatsomuksessa, joita aiemmin käsittelimme, ei yksityiskohtaisesti neuvota, kuinka Karmansa voi muuttaa ”paremmaksi” saati, että edes tunnustettaisiin Karman olemassaolo, kuten Islamissa (evoluution hylkäävä enemmistön. 1,7 miljardia ihmistä), kiinalaisissa kansanuskonnoissa ja evolutionistien keskuudessa (globaalisti uskonnoton massa esimerkiksi agnostikot + Kiina 1,6 miljardia ihmistä). Heille kaikille elämä on kerrasta poikki ja sillä siisti. Islamissa tosin joudut kuoltuasi maksamaan kalliisti jo yhdestä kertalipusta! Sen sijaan useissa maailmankatsomuksellisissa opeissa kerrotaan aivan yleisesti ja kansantajuisesti, kuinka Karmasi voi muuttua ”huonommaksi”, itse asiassa pelotellaan, sillä pelko joutumisesta jatkuviin onnettomuuksiin johtaviin Karman syöksykierteeseen, saa ihmiset etsimään pakotietä Karman pyörästä.
Niinpä buddhalaiset (noin 0.5 miljardia ihmistä) ja hindut (noin 1,2 miljardia ihmistä) ovat kehittäneet kätevältä vaikuttavan pakoreitin, joko itsensä kadottamisen eli itsensä tuhoamisen tai itsensä liuottamiseen! Hinduille opetetaan, että he yhdistymällä Brahmaan, maailman sieluun, kosmiseen tietoisuuteen kuin vesipisara, joka liukenee kuin syyllinen vähin äänin valtamereen. ovat lopulta yhtä kaikkeuden kanssa, vapaudut Karmasta. Buddhalainen puolestaan haluaa pelastua koko järjestelmästä, absoluuttisesti pysäyttää Karman pyörän ja sammua tyhjyyteen (*Sunyata*).
Juutalaisten (noin 15 miljoonaa ihmistä) mahdollisuudet vapautua Karmasta ovat täysin olemattomat, koska heidän täytyy vapautuakseen noudattaa Tooran säädöksiä (5Moos.11:26–28) – lakia. Ja koska Toora käskee muun muassa yksiselitteisesti:

Tuhoa kaikki kansat, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle; älä heitä sääli. Älä myöskään palvele heidän jumaliansa, sillä se tulee sinulle paulaksi. (5Moos.7:16)

Pakotietä tai vapautumista ei siis ole koskaan olemassa, koska tuhoamisen tavoittelu estää ne molemmat! Juutalaiset eivät siis pakene Karmaa, vaan kuvittelevat, että kiduttamalla riittävän kauan itseään lopulta vapautuu!
Aivan yhtä lailla kuin kristittyjen pyhimyksinä pitämät itsensä kiduttajat, puhtaat masokistit Antiokan piispa Ignatios (kuoli noin 98-117), kirkkoisiin luettu Origenes (185–254), ensimmäisen vuosisadan vaihteessa elänyt Smyrnan piispa Polykarpos, kristillisten luostarien perustaja Pakhomios (292–346) ja lukuisat pylväspyhimykset, kuten Simeon Styliitta (388–459), jotka halusivat tulla vielä seuraavassa elämässäänkin silvotuiksi ja seivästetyiksi Pimeyden sydämessä.

Eli jos juutalaisilta on pakoreitti Karmasta suljettu Tooralla, niin kristityiltä (konservatiiviset kristityt noin 1,1 + liberaalit kristityt 1,5 miljardia ihmistä) se on lukittu Uskolla. Rovasti, kirjailija ja kansainvälisesti tunnetuin suomalainen evankelista Kalevi Lehtisen kirjoittaa kirjassaan ”*Rakkautta loppuun asti*”:

Hedelmää syntyy kaikkialla, missä me säteilemme Jeesuksen rakkautta. ***Vastuu on kuitenkin hänen, me olemme vain työvälineitä.***

”Uskonsoturi” Kalevi Lehtisen esittämän ”*minä vain säteilen*” -toimintamallin ohella suomalainen teologi, uskonnonopettaja Ulla-Maria Arola, uskonnon ja psykologian lehtori Timo Kouki, teologian ja filosofian tohtori sekä dogmatiikan emeritusprofessori Miikka ja toimittaja ja pappi Tapani Ruokanen (A.K.R.R) ovat kirjoittaneet ”*Uskon Aika*” oppikirjasarjan, johon sisältyvät muun muassa teokset ”*Ihmisen hyvä ja paha*” (Ihp)

Kristukseen uskovalla on erityinen voimavara toteuttaa rakkautta. ***Pyhän Henkensä kautta Kristus antaa voimaa rakastaa ja opastaa oikeisiin ratkaisuihin yksittäistapauksissa****.* (A.K.R.R Ihp)

Onko tässä muuta järjen häivää, kuin se, että Arola, Kivilä ja Ruokasen veljeksett pakenevat mielipuolisesti lipevien luritustensa taakse Jeesuksen sanoja ja vierittävät tekonsa ja tekosi lähimmäistä kohtaan Kristuksen, ihmisluonnon ja Jumalan rakkauden harteille ja vielä niin, ettei sinun itsesi vain tarvitsisi missään tapauksessa liata omia käsiäsi – ellei Herra sattumalta jaa ensin sinulle lahjojaan:

Luterilaisen uskon mukaan uskovan eettisillä ***teoilla ei ole vaikutusta*** *hänen asemaansa Jumalan lapsena. Koko ihmisluonto on synnin turmeluksen läpäisemä; siksi myös armo on radikaalisti koko ihmisen ehdoitta hyväksyvää Jumalan rakkautta.* ***Hyvät teotkin ovat uskovalle Jumalan lahjaa.*** (A.K.R.R Ihp)

Onko missään maapallolla enää ihmisryhmää, edes yhtä ihmistä, joka on mieleltään terve? Jonka elämä ei nojaa kaksinaismoraaliin, joka ei pelkää, eikä tuomitse ja joka ei pakene omia tekojaan, hukuta itseään jännitykseen alkoholiin tai digihuumeisiin tai ei vain yksinkertaisesti välitä, ei edes kanna vastuuta mistään ja milloinkaan asenteellaan, ”*koska kerranhan sitä vain kuollaan”*! Jaetaanko jossain yhä terveiden kirjoja? Vai tarkoittavatko sanat:

”Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja silloin tulee loppu.” (Matt. 24:14)

sitä, että kun kaksinaismoraali on syrjäyttänyt kaiken inhimillisyyden koko maailmassa, silloin tulee loppu.

SAATANA PELASTI IHMISKUNNAN

Johanneksen viesti todellisista tapahtumista jälkipolville on säilynyt (ilmeisesti vain häviävän pieninä pisaroina, mutta säilynyt siltikin) vain siksi, koska hän oli vastaan väittämättä ”aito” ja ”alkuperäinen” opetuslapsi, ja siksi häntä oli mahdotonta sivuuttaa Raamatun kaanonia rustattaessa ja siksi, että hän osasi ”piilottaa” taitavasti kirjoittamansa tekstin ”sisään” gnosiksen (Sana, Elämä ja Valo, Joh.1:1–4), Johannes Kastajan henkilöllisyyden (Joh.5:31–37, 8:54,55) ohella kaikkea muuta mielenkiintoista mustan huumorin säestämänä, kiertoilmauksin osoittaa, että sekä messianistit, että juutalaiset uskonoppineet olivat tapahtuvasta yhtä pihalla kuin puutarhaletku. Esimerkiksi:

He (fariseukset) *vastasivat ja sanoivat hänelle* (Nikodeemukselle): "*Oletko sinäkin Galileasta?* ***Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeettaa***." (Joh.7:52)

Te eksytte, koska te ette tunne kirjoituksia (Matt.22:29)

Ja aivan suoraa kirjuri Johannes paljasti, kuka juutalaisten (ja kristittyjen) Herra Jahve Demoni Jumala oli

Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä. (Joh.8:41–47)

Johannes kirjoittaa ilmiselvästi paikalla olleena silminnäkijänä evankeliumissaan ”viimeisen ehtoollisen” tapahtumista, tosin olosuhteiden pakottamana (sensurointi), moniselitteisesti, siitä kun Jeesus ojentaa leivänpalan Juudakselle, näin:

Ja silloin, sen palan jälkeen, meni häneen saatana. (Joh.13:27)

Kristityt tulkitsevat paikalla olleen Johanneksen sanat niin, että Saatana meni tuolloin Juudas Iskariotin sisään – ei minään inhottavana ihomatona, vaan henkenä. Aivan yhtä hyvin Johanneksen lauseesta voi päätellä, että Saatana meni Juudaksen sijasta Jeesukseen. Sen sijaan Luukas aivan selvästi kirjaa ylös sen, mitä hän on joskus jostakin kuullut:

Niin ***saatana meni Juudaaseen****, jota kutsuttiin Iskariotiksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista.* (Luuk.22:3)

Ajatellaanpa, koko kristinoppi romahtaa taas kerran kasaan kuin tupajumien syömä mätä lato, olipa oikeassa sitten Luukas (Saatana meni Juudakseen [Luuk.22:3], eikä Jeesukseen) tai Johannes (Saatana meni Jeesukseen [Joh.13:27], eikä Juudakseen) sillä ensinnäkin jos Saatana todella yllytti ja ohjasi Juudasta kavaltamaan Jeesuksen, niin silloinhan Saatana auttoi yhdessä Juudas Iskariotin kanssa Jeesusta kuolemaan, jotta tämä voisi pelastaa ihmiset. Onko tässä jälleen järjen häivääkään? Ja silti tällä Juudaksen ja Saatanan ”yhteistyöllä” on hekumoitu kristittyjen keskuudessa näihin päiviin saakka ja aina yhtä ajattelemattomasti. Ja jos Saatana meni Jeesukseen niin silloinhan Saatana auttoi yksin ilman Juudasta Jeesusta pelastamaan ihmiset!
Kirjassaan “*Pahan psykologia*” (Kirjapaja 1989, People of the lie, Simon & Schuster, 1983) Scott M. Peck kertoo käytännön kokemuksiinsa (manaustilanteeseen osallistuminen) nojauten ymmärtämättä varmasti itsekään, mitä viimeisellä ehtoollisella todellisuudessa tapahtui:

Vain rakkaus voi voittaa pahuuden. *Ryhtyessämme hyökkäämään meidän on siis käytettävä rakkauden keinoja. ...* ***Ainoa tapa voittaa pahuus on antaa sen tunkeutua vapaaehtoisen, lämpimän ihmisen sisälle.****.. Vain yksilön rakkaus voi parantaa pahuuden.* ***Jonkun täytyy uhrautua vapaaehtoisesti ja tarjota sielunsa taistelukentäksi. Hänen täytyy imeä pahuus itseensä***

Ja Jeesuksen serkku Johannes kertoo myös evankeliumissaan Jeesuksen iän kuolinhetkellä, ei suoraan, mutta näppärästi johdatellen:

Koska silloin oli valmistuspäivä, niin - etteivät ruumiit jäisi ristille sapatiksi, sillä ***se sapatinpäivä oli suuri*** *- juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että ristiinnaulittujen sääriluut rikottaisiin ja ruumiit otettaisiin alas* (Joh.19:31)

Niin juutalaiset sanoivat hänelle: ”Et ole vielä viidenkymmenen vuoden vanha, ja olet nähnyt Aabrahamin!” (Joh.8:57)

Tämä Johanneksen ikään kuin vain ohimenen heittämä mainita vahvistaa sen suodattimen, joka oli olemassa jo tuolloin juutalaisessa suullisessa laissa (joka myöhemmin kirjattiin ylös *Mishnaan*, osioon *Avot 5:21*): jossa jokaiselle ikävuodelle on määritelty biologinen suorituskyky:

”Viisitoistavuotiaana Talmudin opiskeluun, kahdeksantoistavuotiaana avioliittoon, kolmikymppisenä täyteen voimaan, ja ***neljästäkymmenestä alkaen ymmärrykseen (Binah).”***

Suuri sapatti alkoi vuonna 33 kello 18 jälkeen 27. maaliskuuta ja Jeesus oli tuolloin. Sana **Binah (הָנִיב)** on tässä kaikkein painavin avain: se tarkoittaa ymmärrystä, analyyt-

tistä kykyä ja kypsyyttä erottaa asioiden merkitykset toisistaan. Se on tismalleen sama taso, jota vaaditaan tänään Kabbalan ja luomisen mysteereiden avaamiseen.
Kun fariseukset katsoivat Jeesusta maastossa, he näkivät miehen, joka oli **8 eaa. – 33 jaa.** -kronologian mukaan noin **40–41-vuotias** (eli juuri saavuttanut sen laillisen ymmärryksen alarajan ja astunut sisään tidon salaisuuksien portista). Jos Jeesus olisi ollut kirkon väittämä noin 30-vuotias nuorukainen, fariseukset olisivat nauraneet hänet ulos Temppelistä pelkän ikän perusteella ja sanoneet: *”Sinä olet vasta kolmekymppinen, sinulla ei ole edes laillista Binah-oikeutta puhua näistä asioista.”* Mutta he eivät sanoneet niin. He sanoivat: *”Sinä et ole vielä viidenkymmenen.”*
Tämä muotoilu todistaa sen, että Jeesus oli jo ohittanut 40 vuoden kriittisen rajan ja hankkinut sen laillisen statuksen, jolla hän sai opettaa ja haastaa heitä. Fariseukset yrittivätkin epätoivoisesti siirtää maalitolppia (esim. Joh.7:52) ja väittää, että hänen pitäisi odottaa vielä seuraava täysi sykli (50 vuoden eläke- ja vanhimmistovierailu) ennen kuin hän voi väittää ”nähneensä Abrahamin”. Eli Jeesus kuoli 27.3.33 - haluatko tietää vielä ehkä syntymäpäivänkin?
Yksi hämärimmistä Johanneksen evankeliumissa irralleen jäävistä tapahtumista on Johanneksen maininta:

Niin fariseukset sanoivat keskenään: "Te näette, ettette saa mitään aikaan; katso, koko maailma juoksee hänen perässään". Ja ***oli muutamia kreikkalaisia*** *niiden joukosta, jotka tulivat ylös juhlaan rukoilemaan* (Joh.12:19,20)

Koska kreikkalaiset katoavat tuon jakeen jälkeen täydellisesti Johanneksen kerronnasta, siihen voi olla vain kaksi syytä: sensuuri - tai viesti jälkipolville! Kreikkalaiset gnostikot käyttivät Platonin filosofiaa ja kreikkalaista terminologiaa (kuten *Gnosis* = tieto, *Pleroma* = täyteys, *Sophia* = viisaus) työkaluina, joilla tämä Lähi-idästä ja Egyptistä kerätty salainen tieto muotoiltiin sellaiseen älylliseen muotoon, että se kykeni leviämään Rooman valtakunnassa. Gnostilaisuus ei ollut mikään paikallinen kreikkalainen salaseura, vaan se oli ensimmäinen globaali yritys paljastaa kosmisen tason ansa ja matelijakoodi, ouroboros, johon ihminen on lukittu. Se oli käyttöjärjestelmä, joka yritti hakkeroida vankilan koodin sisältäpäin. Joten ei olisi ollut mikään maailman suurin ihme, jos gnosikseen perehtyneet kreikkalaiset saapuivat tapaamaan Jeesusta Jerusalemiin!
Voi hyvinkin olla niin, että Johanneksen tarkoitus oli kertoa gnostisten ryhmien kautta tapahtuneesta maailmalle ja paljastaa Liskokuninkaan kätyreiden toimintamenetelmät! Mutta liskot lähtivät välittömästi hyökkäykseen agitoimalla Pyhän Pietarin (Ananiaksen ja Safiran tapot [Ap.t.5:1–11]) sekä meteliruton lähettilään Paavalin, juoksupojikseen ja yritys kertoa tapahtumien todellinen luonne jälkipolville kuihtui lopulta kokoon.
Vaikka gnostikoilla oli vain hyvin hämärä käsitys alkuperästämme (Jahve/Elohim), todellisuudessa sokea ja mielipuoli vankilanvartija, Jaldabaoth (demiurgi), loi tämän aineellisen maailman ihmisen vankilaksi, Arkonit, vartijaolennot, jotka estävät ihmisen

sielua pakenemasta tästä suljetusta sellistä), kirkko aloitti välittömästi voimistuttuaan gnostikoiden ja kaikkien vainaja- ja tietäjähenkiä omaavien vuosituhansia kestäneen henkilöiden ”teurastuksen” sekä muinaisten kirjastojen polttamisen (muun muassa Antiochian kirjasto (364 jaa.). Serapionin tytärkirjasto, Aleksandria (391 jkr.), Ateena ja filosofien yksityisarkistot (529 jkr.), Konstantinopolin pääkirjasto (1204) ja Mayojen kirjaroviot (Manín autodafé, 1562)! Jukatanin niemimaalla franchising-piispa Diego de Landa kirjoitti itse ylpeänä raporttiinsa:

”*Löysimme suuren määrän kirjoja... ja koska niissä ei ollut mitään muuta kuin taikauskoa ja paholaisen valheita, poltimme ne kaikki, mikä aiheutti heissä* [mayoissa] *suuren surun ja tuskan*.”

Alkuperämme paljastavaa tietoa ei saanut jäädä missään tapauksessa jäljelle ainoatakaan murua! Viimeinenkin shamaanirumpu oli murskattava.
Jos gnostikko lähti taistelemaan miekalla tai fyysisellä voimalla, hän astui suoraan siihen ansaan, jonka arkonit olivat pystyttäneet, ja vahvisti siten vain tämän vankilan koneistoa. Fyysisen väkivallan sijaan heidän taktiikkansa perustui puhtaasti älylliseen ja hengelliseen sabotaasiin. Monet gnostilaiset ryhmät kieltäytyivät lisääntymisestä ja lihansyönnistä. Tämä oli suora lakko ja kapina demiurgin biologista konetta vastaan – he kieltäytyivät tuottamasta uutta orjatyövoimaa tai materiaalia tähän suljettuun virtapiiriin. Kun gnostikoita myöhemmin vainottiin ja tuhottiin kristittyjen toimesta, he eivät tarttuneet aseisiin. Heille fyysisen kehon tuhoaminen oli vain mekaaninen vapautus vankilasta; keho oli pelkkä paperinukke tai kuori, jonka rikkoutuessa todellinen valo pääsi palaamaan takaisin alkuperäiseen lähteeseensä (*Pleroma*).
Gnostilaisuus ei ollut heikkoutta, vaan se oli tietoista kieltäytymistä järjestelmän pelisäännöistä. He eivät suostuneet tekemään ”diiliä” vankilanvartijoiden kanssa, eivätkä he suostuneet taistelemaan heidän aseillaan. Ja koska gnostilaiset hylkäsivät fyysisen väkivallan, sillä heidän logiikkansa mukaan fyysinen väkivalta oli osa tämän aineellisen maailman ja sen luojan (Jaldabaothin) sääntöjä, niin heidän vainoamisensa ei ollut vaikeaa.
Gnostikoiden savustaminen ulos alkuseurakunnista ei tapahtunut yhdellä ryntäyksellä, vaan se oli pitkäpiimäinen institutionalisoinnin ja eristämisen prosessi - vaino. Se oli varhaisen kirkon johtajien käymä puhdas hallinnollinen ja teologinen asemasota. Kun gnostikot väittivät, että heillä oli Jeesukselta saatu salainen, suullinen tieto (*gnosis* – vrt. ***”muutamia kreikkalaisia”*** Joh.12:19,20), joka siirtyi vain valituille heränneille ohi virallisten rakenteiden. Kirkkoisät, erityisesti Irenaeus teoksessaan *Harhaoppeja vastaan* (noin vuonna 180 jkr.), iskivät tiedon rikki luomalla apostolisen seuraannon käsitteen. He määrittelivät, että oikea tieto kulkee vain ja ainoastaan julkisesti: Jeesukselta opetuslapsille ja heiltä suoraan nimetyille piispoille. Jos olit tämän ketjun ulkopuolella, sinut rajattiin automaattisesti kuin ruttotautinen järjestelmän ulkopuolelle.

Gnostikoiden tuottaessa jatkuvasti uutta tekstimateriaalia (olipa materiaali kuin epämääräistä ja kuinka kaukana totuuden siemenistä tahansa), kuten esimerkiksi *Tuomaksen evankeliumi*, *Filipuksen evankeliumi* ja *Juudaan evankeliumi,* joissa kuitenkin kyseenalaistettiin aineellinen maailma ja sen luoja, niin vastaiskuksi kirkollinen koneisto alkoi seuloa ja lukita virallista Uuden testamentin kaanonia. Kaikki tekstit, jotka opettivat aineellisen maailman olevan pahan demiurgin luomus tai kielsivät Jeesuksen fyysisen kehon todellisuuden (useimpien gnostikoiden mukaanhan Kristus ei todellisuudessa kärsinyt tai kuollut ristillä, mikä onkin totta, sillä kun ihminen on tuulessa ”tanssiva” henki, niin kuka hän todellisuudessa on?) leimattiin harhaopeiksi (*heresy*) ja niiden omistaminen ja kopiointi kiellettiin yksiselitteisesti.
Gnostilaiset opettajat, kuten erittäin suosittu ja älykäs Valentinus, toimivat pitkään aivan tavallisten seurakuntien sisällä ja opettivat gnosista sekä julkisesti että salaisissa piireissään. Kun kirkon hallinnollinen ote tiukentui, nämä opettajat otettiin kiinni julkisissa synodeissa ja piispankäräjillä. Heidät pakotettiin valitsemaan joko virallisen laumakoodin tunnustaminen tai exkommunikaatio eli kirkonyhteydestä erottaminen. Kun Valentinus ja muut gnostikot erotettiin, heidät ja heidän seuraajansa ajettiin fyysisesti ulos seurakuntien tiloista omiksi erillisiksi ryhmikseen.
Alkuseurakuntien puhdistus todella alkoi kun kristinuskosta tuli 300-luvulla Rooman valtakunnan virallinen uskonto keisari Konstantinus Suuren myötä, gnostikoiden savustaminen viimeisteltiin valtiollisen armeijan ja lakien voimalla ja – fyysisellä väkivallalla kuten keisari Justinianksen toimet kertovat: gnostilaisten kokoontumispaikat takavarikoitiin ja heidän kirjastonsa ja heidät itse poltettiin, minkä vuoksi esimerkiksi Nag Hammadin gnostilaiset koodit jouduttiin piilottamaan maahan saviruukuissa.
1200-luvulle tultaessa, tilanne oli muuttunut gnostilaisten kannalta viimein epätoivoiseksi. Katolinen kirkko oli sulautunut yhteen Euroopan feodaalisen ja sotilaallisen väkivaltakoneiston kanssa - vihan synnyttämän kiiman valtaamaksi Herra Jumalan hurskaaksi soturijoukoksi. Kun kataarien (jotka jatkoivat gnostilaista oppia aineellisen maailman pahuudesta ja demiurgista) liike levisi liian laajaksi Etelä-Ranskassa, lähimmäisenrakkautta viljelevä väkivaltakoneisto ei enää tyytynyt pelkkään hymistelevään väittelyyn.
Paavi Innocentius III käynnisti virallisen ristiretken, jossa pohjoisranskalaiset ritarit lähetettiin tuhoamaan kokonaisia kaupunkeja. Béziers’n kaupungin valtauksessa vuonna 1209 teurastettiin ainakin yli 20 000 ihmistä sukupuoleen tai ikään katsomatta", sekä kataareita, että aivan tavallisia paikalla olleita puhdasoppisia katolisia kylmällä käskyllä:

"Tappakaa heidät kaikki, kyllä Jumala tuntee omansa."

Kataarien ja yleensä gnostilaisuuden tuhoamisoperaatio viimeisteltiin perustamalla inkvisitio, joka metsästi ja poltti viimeisetkin gnostilaiset rippeet roviolla kuten eurooppalainen ristiretkeläisarmeija, joka hävitti säälimättä sen valon, jota se väitti puolustavansa, polttamalla Konstantinopolin kirjaston 1204.

Tässä yhteydessä voi vielä tarkentaa, että sana *gnosis* tarkoittaa suoraa, kokemuksellista tietoa – ei sellaista, mitä opetetaan yliopiston mankelissa ja istutetaan mieleen tilastotieteen peruskursseilla. Ja gnostikot, vaikka sana tarkoittaakin useita hyvin erilaisia uskomusjärjestelmiä ja näkökulmia ihmisen alkuperästä, omaavat ainoan ”luomismyytin, joka sisältää hiukan totuuden siemeniä. Vaikkakin gnostikotkin ovat toisinaan kuin puulla päähän lyötyjä pökertyneitä tomppeleita, niin he kuitenkin oivalsivat aivan oikein, että fyysistä maailmamme hallitsee pahantahtoinen Demiurgi Yaldabaoth apunaan arkontit (*Archons*), jotka ovat tämän järjestelmän vartijoita. Gnostilaisuudessa aineellista maailmaa pidetään kosmisena vankilana, joka vangitsee ihmissielut. Yaldabaoth pitää ihmiskunnan hengellisessä unessa säilyttääkseen oman valtansa ja yleisimmin se kuvataan valtavana maailmankäärmeenä, jolla on leijonan pää ja useasti sillä on enkelin siivet!
Tämän oikeaan osuvan pääoivalluksen jälkeen eksytäänkin sitten lähes poikkeuksetta harhapoluille ja päädytään täydellisiin loogisiin umpikujiin!
Ensinnäkin: Gnostikkojen perusajatuksensa oli, että pelastus ja vapautus saavutetaan henkilökohtaisen, mystisen tiedon (kreik. *gnosis*) avulla sen sijaan, että pelastus perustuisi pelkkään dogmiin tai uskoon. He pukivat ylleen uhrin roolin ja unohtivat katsoa peiliin eli tunnistaa oman alkuperäisen valintansa ja vastuun, joka sielulla on aina universaalin Karman lain edessä. Gnostikotkin hylkäsivät tekojen merkityksen eli unohtivat Karman olemassaolon täydellisesti ikään kuin pelkkä tieto siitä, että on vankilassa, avaisi vankilan ovet! Gnostikot siis väittivät omaavansa tiedon, mutta he eivät tajunneet, että vaikka heillä oli myös tieto Karmasta, niin he hylkäsivät kaikkein oleellisimman – Karman. Gnostikot eivät tosin käyttäneet sanaa ”Karma”, sillä se on sanskritinkielinen termi, mutta he **tunsivat ja kuvasivat täsmälleen saman mekaanisen syy-seuraussuhteen ja sielujen kierrätysjärjestelmän**. He kutsuivat tätä kosmista ansaverkkoa ja kohtalon koneistoa nimellä ***Heimarmene.***
Vaikkakaan Gnostikot eivät rypeneet sikolätissä, he rypivät askeesissa. He kieltäytyivät vapaaehtoisesti aineellisista nautinnoista, he paastosivat ja seksuaalisesta kanssakäymisestä, He pukeutuivat vaatimattomasti, vetäytyivät yksinäisyyteen, altistivat itsensä kylmyydelle karaistuakseen ja karttoivat kaikkia mukavuuksia ja maallisista omaisuutta. He kuvittelivat saavuttavansa henkisen päämääränsä, yhteyden korkeampaan voimaan itsekurin avulla, kiduttamalla itseään, silti he eivät pystyneet edes ottamaan itseään kiinni omasta niskastaan. Jaakob tykittääkin kirjeessään:

Mutta tahdotko tietää, sinä turha ihminen, että ***usko ilman tekoja on voimaton****?*
Sillä niin kuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös ***usko ilman tekoja on kuollut****.*
(Jaak.2:20, 26)

Gnostikot siis tunsivat karman periaatteen täydellisesti, mutta he näkivät sen puhtaasti laitteistotason vankilarakenteena ja hallintakoodina, joka oli purettavissa ja ohitettavissa pelkän tiedon avulla, jotta henki voisi vapautua.

Toiseksi: Kun gnostikot toteavat, että demiurgi on paha - pahuus, ja tämä pahuus loi aineellisen maailman, niin silloinhan täytyy olla olemassa myös hyvä – hyvyys! Kun gnostikot väittävät samaan hengen vetoon, että ihminen on ”vangittu” aineelliseen maailmaan lankeamisen vuoksi ja jotkut jopa esittävät että ”sielut” ovat ilman omaa syytään joutuneet joko vahingossa tai tulleet kaapatuiksi ja suljetuiksi aineelliseen karsinaan, niin silloinhan universumi olisi joko pelkkää kaoottista mielivaltaa tai sitten syyn ja seurauksen laki on todellakin universaali syyn ja seurauksen laki.
Jos Karma ei pätisi universaalina, kaikenkattavana fysiikan lakina kaikkialla ja kaikissa ulottuvuuksissa, niin koko hyvän ja pahan käsite romahtaisi täysin merkityksettömäksi kosmiseksi huijaukseksi – tyhjäksi sananhelinäksi. Ilman Karmaa hyvällä ja pahalla ei olisi mitään alustaa tai tasapainottavaa voimaa, jolloin maailmankaikkeus olisi vain sokeaa, moraalitonta anarkiaa ja mielivaltaista voimankäyttöä. Hyvää ja pahaa voi olla olemassa vain siksi, että Karma toimii sinä automaattisena palautusmekanismina, joka pakottaa jokaisen teon ja taajuuden palaamaan takaisin alkupisteeseensä tasapainon saavuttamiseksi. Jos tämä laki poistettaisiin, pahuudella ei olisi mitään rajaa eikä hyvyydellä mitään suojaa tai täyttymystä.

- **Gnostilaisten sokea piste**

Tässä paljastuu gnostilaisten logiikan täydellinen onttous. Väittäessään, että tämä maailmankaikkeus, navetta on vain ”pahan” Demiurgin luoma ansa tai puhdas vahinko, he luovat dualismin, jossa paha on saanut täydellisen erillisyyden ja voiton ilman mitään vastuuta tai seurauksia universaaleista laeista.

- **Valheellinen oletus:** Heidän mallissaan paha voisi hallita ja vangita sieluja ilman, että universumin oikeudenmukaisuus, syyn ja seurauksen laki puuttuisi peliin. Se tarkoittaisi, että jälleensyntymä ei olisi mahdollinen, eikä edes tarpeellinen, ihminen eläisi vain kerran ja sen jälkeen katoaisi lopullisesti.
- **Todellisuus:** Ei yksikään vahingossa aineelliseen maailmaan kaapattu voi toimia Karman ulkopuolella. ”Langenneet” ovat sidottuja omien tekojensa seurauksiin aivan yhtä kauan kuin heillä on mahdollisuus tehdä valintoja!
- **Tämä herättää myös kysymyksen:** Onko demiurgi Karman ulkopuolella vai onko Yaldabaoth vain ”nukkehallitsija”? Vai miten demiurgi itse välttää Karman pyörän murskaavan voiman? Demiurgi asemaan nukkehallitsijaan viittaa Jesajan kirjasta löytyvät jakeet, jotka paljastavat, että vaikka JHWH väittää kiroamilleen valituille olevansa jumala, niin hän ei ole suinkaan vielä mikään jumala – hän vasta odottaa palkkiotaan - ylennystä:

Nyt minä nousen, sanoo Herra, nyt minä itseni korotan, nyt minä kohoan korkealle (Jes.33:10)

…minä se olen. Ennen minua ei ole luotu yhtäkään jumalaa, eikä minun jälkeeni toista tule. (Jes.43:10)

Gnostikkojen maailmankaikkeusmallissa onkin kaksi massiivista loogista porsaanreikää (Karman sekä Hyvän ja Pahan syvin olemus), joista he ovat kautta aikain paenneet omaa vastuutaan tapahtuneesta ja syyttäneet tapahtuneesta ”vahingosta” vain demiurgia kuten nykyihmisetkin syyttävät aina järjestelmää, ympäristöä tai muita ihmisiä. Ja kun sielu kieltäytyy kantamasta oman karmansa painoa, se luo automaattisesti tilaisuuden ulkopuoliselle kurinpitäjälle ja talonmiehelle, joka pystyttää karsinaamme aina uudet seinät. Ihmisluonnon perusominaisuus, kyvyttömyys kantaa vastuuta omista teoistaan on puhdasta selkärangattomuutta!
Loogisesti ajateltuna, jos kaikella on seurauksensa, niin silloin pitää olla ensinnäkin mahdollisuus tehdä valintoja! Eli ihmisellä pitää olla vapaa tahto! Tästä seuraa automaattisesti se, että sinua ei voi kukaan vangita, ellet itse vangitse itseäsi, ellet itse tahdo, että sinut vangitaan! Ja ymmärrä, että jos haluat tulla vangituksi, se merkitsee yhtä ja kaikki, että kahlehdittua itsesi luovut vapaasta tahdostasi! Kun sinulla ei ole enää vapaata tahtoa, kun tahtosi ei enää ole sinun omasi, pelisi on pelattu – olet mennyttä!
Ja kun lopulta tajuat, että kukaan muu ei voi vangita sinua kuin sinä itse, niin ymmärrät, että Karman lain mukaan, *jos tuomitset muita, vangitset vain itsesi.* Kun kieltäydyt tuomitsemasta ja otat täyden vastuun omasta käyttäytymisestäsi, katkaiset samalla viimeisetkin langat, joilla tämän karsinan portit pysyvät lukossa.

Te tuomitsette lihan mukaan; minä en tuomitse ketään. (Joh.8:15)

Ja *kukaan ei voi viedä vapaata tahtoasi, ellen itse siitä luovu*, on universumin peruslaki. Vapaa tahto on se ainoa työkalu, jolla sielu voi joko astua giljotiinin terän alle tai kävellä pois mestauslavalta. Järjestelmä pystyy luomaan ympärilleen digihelvettejä, karsinoita ja näkökyvyn vievää ja muistinmenetyksen aiheuttavaa sumua, mutta se ei pysty murtamaan tahtoasi, ellet itse luovuta sille avaimia ja suostu tahdottomaksi ”Luluksi”.
Gnostikkojen mukaan tämän näkyvän fyysisen maailman Luoja ei siis ole perimmäinen, valossa asuva Jumala, vaan sokea, ylimielinen, alempi voima nimeltä Demiurgi (Yaldabaoth). Mutta loogisesti ajateltuna ja tuntien lukemattomat luomismyytit ja ihmiskunnan eri sanakääntein ilmaistun nykyisenkin tavoitteen, on paljon todennäköisempää, että me emme langenneet mihinkään yksittäiseen viattomaan pikku ”syntiin”, vaan me lähdimme tavoittelemaan jumaluutta – me halusimme tulla jumaliksi! Me itse, eikä kukaan muu, loimme alkuperäisestä valon energiastamme, voimastamme tämän maailman Duawamish ja suquamish intiaaniheimojen päällikkö Seattle (Si’ahl) lausui 1854 muun muassa:

Kuinka kukaan voi ostaa tai myydä taivasta yläpuolellamme tai maan lämpöä? Koko ajatus on meille outo. Ellemme omista ilman raikkautta tai veden kimallusta, kuinka kukaan voi ne ostaa? Jokainen kiiltävä männynneulanen, jokainen rannan hiekkajyvä, usva hämärtyvässä metsässä, jokainen aukio ja jokainen pörräävä hyönteinen on pyhä

kansan muistoissa ja kokemuksissa. Puissa virtaava mahla kuljettaa mukanaan punaisen miehen muistoja.
Tuoksuvat kukat ovat sisariamme, kauris, hevonen ja mahtava kotka, ne ovat veljiämme. Kallioiset harjanteet, niittyjen rehevyys, ponin ruumiin lämpö ja ihminen – kaikki kuuluvat samaan perheeseen. Maa meidän jalkojemme alla on esi-isiemme tuhkaa. Jos ihminen sylkee maata, hän sylkee itseään. Mitä tahansa tapahtuu maalle, tapahtuu maan lapsille.

Intiaani-Jeesus Walker-lakella istuu liskojen käyttämään ”hunaja-ansa” (Eeva, Aabraham) teemaan täydellisesti ja kuvaa kuinka syvälle ihmiselle suoritettavan aivopesun juuret ulottuvat. Tämä ”hunaja-ansa” (new-age kirjallisuudessa mm. ”kanavoidut” White Elk / Valkoinen Hirvi -kirjaset) vetoaa ihmisen kaipuuseen puhtaaseen luontoon ja alkuperäiseen viisauteen, mutta sen alle on kätketty se sama viesti antautua universaalin kosmisen rakkauden nimessä!
Intiaanitkin olivat myös osin oikeassa, mutta hekään eivät tajunneet, että heitä tanssitti loppujen lopuksi lisko-orkesteri! Koska tämä maailma on tehty meidän omasta energiastamme, maa on kirjaimellisesti osa meitä ja me olemme osa maata. Kun me synnymme, kuolemme, maadumme ja synnymme aina uudestaan, me kierrätämme koko ajan alkuperäistä, aineelliseksi materiaksi tiivistettyä valoamme. Maa jalkojemme alla on itse asiassa meidän omaa tuhkaamme. Me itse loimme 1. ikuisuuden, kadonneen kulta-ajan – meistä tuli todellakin jumalia! Eikä Yaldabaoth suinkaan tehnyt meistä vapaita, kaikkivoipia jumalia, vaan se teki meistä **luomamme väärennetyn todellisuuden vankeja** eli ”jumalia” vain luomamme oman suljetun sirkuksensa sisällä. Kun uskoimme valheelliseen lupaukseen ja lähdimme tavoittelemaan jumaluutta, saimme aluksi toimia ”korkeammilla taajuuksilla” Olympoksella tai muinaisissa myyteissä, joissa kykenimme hallitsemaan elementtejä ja muovaamaan ainetta.
Kun tuo rajaton valta ja erillisyys johtivat ylimielisyyteen, väärinkäytöksiin ja puhtaaseen ”sikailuun”, ”taajuus” alkoi pudota raskaan Karman painosta. Mitä enemmän sielut loivat vääristymiä ja aineellisia ansoja itselleen ja toisilleen, sitä syvemmälle he kietoivat itsensä omaan verkkoonsa. Meistä tuli lopulta omien luomustemme ja matalien taajuuksiemme vankeja: meistä tuli teurastusta odottavaa karjaa, ihmisiä navettaan, koska oma painolastimme, Karma lähetti meidät tekojemme mukaan matkalle aina uusiin ja uusiin ikuisuuksiin – kohti kadotusta!
Tässä ensimmäisessä ”lankeemuksessa” kaikkien todennäköisimmin teimme kohtalokkaimman virheemme! Olimme itse sinisilmäisesti ja tyhmyyttämme luottaneet Yaldabaothiin ja antaneet tälle luvan ”tehdä” meistä jumalia! Ja Yaldabaoth tietysti käytti tilaisuutta hyväkseen – totta kai sekin halusi tulla jumalaksi! Se hetki, kun annoimme Yaldabaothille luvan muovata meitä, oli hetki, jolloin se asensi tietoisuuteemme suodattimet. Se pyyhki laitteistomme muistin tyhjäksi. Se teki meistä ”jumalia”, jotka hallitsevat ainetta täällä alhaalla, mutta samalla se katkaisi suoran yhteyden kotiimme, valoon.

Meidät nukutettiin hengelliseen uneen, jotta luulisimme tämän navetan olevan ainoa olemassa oleva todellisuus. Asentamiensa ”suodattimien” avulla demiurgi voi ja pystyy ohjaamaan ihmistä itse hukuttamaan itsenä – vain kaikkein kriittisimmillä hetkillä liskokuninkaan tarvitsee itse liata käsiään, kuten esimerkiksi Egyptin kissanpäivillä (valittujen valheellinen orjuus), Damaskoksen tiellä (Paavali) tai Mulviuksen sillan taistelussa 28. lokakuuta 312 (Konstantinus Suuri). Liskot pyörittävät sirkusta, jonka pääsylipun me olemme itse ostaneet.

Ihmiset luovat ja tilaavat omat onnettomuutensa joka päivä omilla valinnoillaan aivan itse, he ovat luoneet nykyisen digihelvetinkin ihan itse. He ovat kuin pimeydestä valoon hakeutuvia kärpäsiä, mutta he hakeutuvat päinvastoin valosta pimeyteen, takaisin siihen samaan unohtamisen **sumuun**, jonka ylijumala Huracan (Sydämen taivas) **puhalsi heidän silmiinsä**

Gnostikot sentään ymmärsivät muista luomismyyteistä poiketen meneillään olevan pudotuspelin lähtöasetelmat, vaikkakaan he eivät tunteneet itse pelin sääntöjä. Mutta koska ihmistä kadotukseen taluttavalle taholle, oli tärkeää, ettei onnistuneesti pyydystetty saalis karkaisi, niin kaikki tieto ”kadotetusta” valosta pyrittiin aikaan myöten hävittämään (kuten Aleksandrian ja Konstantinopolin jättikirjastojen tuhopoltot). Gnostikot ja kaikki gnosikseen viittaavat vihjaukset eliminointiinkin historiankirjoista herrasirkuksen toimesta erittäin verisesti, koska he vaaransivat koko tuotantolinjan toiminnan: jos ”Lulut” saavat gnosiksen eli suoran yhteyden valoon, he lakkaavat suorittamasta logistista huoltotyötä Demiurgille ja kävelevät ulos karsinasta.

KAIKISTA KAVALIN

Ihmiskunnan historiassa käärmeet eivät suinkaan vain piileskele kiven kolossa tai paistattele päivää tangon päässä kuparisena symbolina Siinain erämaassa, saati väijy Eevaa Eedenin puutarhassa! Ei, käärmeet ovat olleet ja ovat kaksihaaraisine kielineen aivan kaikkialla (ja aivan varmasti tämä lista ei ole täydellinen):

1. Australia: Sateenkaarikäärmeen kallioperustus

Australian aboriginaalien kulttuuri on maailman vanhin jatkuva uskonnollinen järjestelmä, ja sen keskiössä on Rainbow Serpent (Sateenkaarikäärme, heimosta riippuen nimeltään Ngalyod, Borlung tai Dhariwath).

Kalliopiirrokset ja kuvat: Pohjois-Australian (kuten Arnheminmaan) kallioseinissä on tuhansia vuosia vanhoja, punamullalla ja okralla maalattuja jättimäisiä käärmeitä. Niiden suomujen sisään on usein maalattu mekaanisesti ”röntgenkuvana” sisäelimet ja selkäranka – aivan kuin kyseessä olisi anatominen tai tekninen piirros koneesta.

Myytit ja totuudet: Aboriginaalien uniaika-myyteissä (Dreamtime) Sateenkaarikäärme on voima, joka ryömi maan alta ja muotoili koko Australian maaston muodot – loi vuoret, rotkot ja vesireitit. Se hallitsee vettä ja elämää, mutta on äärimmäisen säälimätön jumaluus: jos rituaalisia sääntöjä, laululinjoja (Songlines) tai heimoidentiteettiä rikotaan, käärme nielee ihmiset ja hukuttaa heidät tulvaan. Se on puhdasta koodia, joka vaatii täydellistä staattista pysyvyyttä sukupolvelta toiselle ilman oikeutta muuttaa järjestelmää.

2. Serpent Mound (Käärmekumpu) – Ohio, USA:

Maailman suurin mekaaninen maavallirakenne, yli 400 metriä pitkä esihistoriallinen kumpu, joka kuvaa kiemurtelevaa käärmettä, joka on juuri nielemässä munaa tai aurinkoa. Rakennettu tismalleen tähtitieteellisten linjausten ja auringonseisausten mukaan.

3. Sumeria: Enki ja kosmisen koodin käärme

Enki (Ea) – veden, viisauden, luomisen ja salaisen tiedon jumala.

Kuvat ja myytit: Enki kuvataan sumerilaisissa sineteissä ja savitauluissa usein käärmeenä tai olentona, jonka ympärillä kiemurteleva vesivirta muistuttaa suomuista matelijaa. Enkin symboli oli kirjaimellisesti käärme.

Sumerilaisessa luomismyytissä (Enuma Elis ja siihen liittyvät tekstit) juuri Enki on se koodari, joka muotoilee ihmisen (Adapun) savesta ja verestä tehtaakseen tästä orjatyövoimaa jumalille (Anunnakit) kultakaivoksiin. Enki on hahmo, joka myöhemmin antaa ihmiselle tiedon ja ”viisauden” – hän on alkuperäinen Eedenin nachash (serafi), joka Raamatun mukaan antoi Eevalle hedelmän!

Ningishzida (sumeriksi: NIN.ĜIŠ.ZID.DA) Hyvän puun herra. Sidoksissa luonnon, hedelmällisyyden ja uudestisyntymisen kiertokulkuihin. Hänet kuvataan usein käärmeiden, kiemurtelevien lohikäärmeiden tai ihmishahmon kanssa, jonka hartioilta nousee

käärmeitä. Hänen tunnetuin symbolinsa on sauva (lääketieteen symbolin esikuva), jossa on kaksi toisiinsa kietoutunutta käärmettä

4. Skandinavian esihistorialliset kalliopiirrokset ja muinaismuistot

Pohjoismaiset kalliomaalaukset: Skandinavian ja Suomen pronssikautiset kalliomaalaukset ja -piirrokset (kuten Astuvansalmi), joissa ihmishahmot pitelevät käärmeitä käsissään tai käärmeet kiemurtelevat shamaanien ja veneiden alla, kuvaten yhteyttä toiseen todellisuuteen ja matelijakoodiin.

Jörmungandr (Midgardsormen) – Viikingit / Skandinaavinen mytologia: Maailmankäärme, Lokin poika, joka on kasvanut niin jättimäiseksi, että se ympäröi koko ihmisten maailman (Midgård) ja puree omaan pyrstöönsä pitäen valtameret paikoillaan. Kun Jörmungandr päästää irti pyrstöstään, alkaa Ragnarök – maailmanloppu ja lopputaistelu.

Riimukivet: Valtaosa Skandinavian riimukivistä (erityisesti Ruotsin Uplannissa) on mekaanisesti muotoiltu niin, että kiven pintaa hallitsee yksi tai useampi suuri, silmukoille kietoutunut käärmehahmo (runormar). Riimut eli tekstimerkit on hakattu suoraan tämän käärmeen nauhamaisen vartalon sisään. Käärmeen pää kuvataan usein profiilissa ylhäältä tai sivulta katsottuna, ja sen häntä kietoutuu omien silmukoidensa ympäri muodostaen monimutkaisen geometrisen solmun.

5. Käärmejumalat ja -olennot (Lähi-itä)

Apopis (Apep) – Muinainen Egypti: Jättimäinen kaaoksen, pimeyden ja tyhjyyden käärmedemoni, joka väijyy alamaailmassa (Duat) ja yrittää joka yö niellä aurinkojumala Ra’n laivan, jotta maailma pysähtyisi ja valo sammuisi.

Wadjet (Uraeus) – Egypti: Aurinkokobra, joka oli faaraoiden kruunussa suoraan otsan päällä (kolmannen silmän kohdalla) merkkinä ylineuvoston suojelusta, vallasta ja säälimättömästä tuhovoimasta, joka sylkee tulta vihollisia kohti.

Leviatan (kanaanilainen ja heprealainen mytologia)

Kuvat ja myytit: Jättimäinen, monipäinen merihirviö ja käärme, joka asuu syvyyksissä. Alkuperäisissä kanaanilaisissa teksteissä (ennen Raamatun muokkausta) se tunnettiin nimellä *Lotan*, seitsenpäinen kiemurteleva käärme, jonka myrskyjumala Baal (Hadad) mekaanisesti kukistaa. Heprealaisessa eskatologiassa ja Jesajan kirjassa Leviatan muutetaan absoluuttisen kontrollin välineeksi: se on se voima, jonka Jahve lyö säälimättömästi halki. Jobin kirjassa Leviatankia käytetään osoittamaan ihmisen täydellinen pienuus ja mitättömyys – se on se ”Great beast”, pelon peruskivi, jolla lauma ajetaan polvilleen ja pakotetaan kuuliaisuuteen.

Gnostilainen Jaldabaoth (Etu- ja Lähi-idän gnostilaiset tekstit)

Kuvat ja myytit: Gnostilaisissa koodeissa (kuten Nag Hammadin kirjastossa) tämä materiaalisen maailman luoja, demiurgi tai sokea jumala Jaldabaoth, kuvataan poikkeuksetta olentona, jolla on leijonan pää ja käärmeen ruumis.

Käytännön totuudet: Tämä on se kaikkein ivallisin arkkitehtuuri: se hahmo, joka loi tämän mekaanisen vankilan (materian, jossa me elämme) ja jota lauma-automaatit erehtyvät palvomaan ”korkeimpana jumalana”, on itse matelijakoodin ja raa’an voiman fuu-

sio. Se on suora kuvaus siitä, miten vankilanvartija on jättänyt oman kuvansa suoraan salaisen tiedon ytimeen.

6. Käärmejumalat ja -olennot (Aasia)

Hindulaisuus: Kundalini ja Nagat

Manasa Devi

Rooli: Manasa Devi on käärmeiden (Nagoja) varsinainen hallitsija ja jumalatar. Hänet kuvataan istumassa lootuksella käärmeiden ympäröimänä, ja kobra nousee usein suoraan hänen päänsä yläpuolelle suojaksi.

Kontrolli: Häntä palvotaan erityisesti siksi, että hän pystyy mekaanisesti sekä parantamaan että aiheuttamaan tappavan käärmeenpureman.

Kuvat ja patsaat: Korkeimmalla jumalalla, Shivalla, on aina elävä kobra kietoutuneena kaulansa ympärille. Maailmankaikkeuden ylläpitäjä Vishnu taas lepää jättimäisen, monipäisen Adishesha-käärmeen päällä, joka kelluu kosmisessa valtameressä.

Nagat

Myytit ja uskomukset: Nagat ovat kirjaimellisesti puoliksi ihmisen ja puoliksi käärmeen muotoinen, maanalainen ja yliluonnollinen rotu, jolle rakennetaan omia temppeleitä.

Käytännön rituaalit: Kundalini-energia kuvataan mekaanisesti ihmisen selkärangan tyveen kolmelle ja puolelle kierrokselle kietoutuneeksi käärmeeksi. Lokakuussa juhlitaan Naga Panchami -juhlaa, jolloin ihmiset valuvat temppeleihin syöttämään eläville kobrille maitoa ja uhreja.

Durga – Järjestelmän panssaroitu vartija

Durga ratsastaa leijonalla tai tiikerillä, ja hänellä on lukuisia käsiä, joista jokainen kantaa jumalten antamaa asetta. Hän on se taho, joka luo ”järjestyksen” kaaoksen keskelle – mutta kyse on epäjärjestyksen ylläpidosta.

Käärmeyhteys: Monissa kuvauksissa ja perinteisissä veistoksissa Durga kantaa käsissään käärmettä (naga) pasana eli silmukkana tai köytenä, jolla viholliset sidotaan ja kuristetaan. Käärme ei ole hänelle vihollinen, vaan se on hallintatyökalu, ase ja voiman tunnus. Se edustaa sitä samaa koodia, jolla ihmisen liike ja vapaat vaistot kahlitaan ja lukitaan paikoilleen.

Kali – Veren ja kuoleman raaka toteuttaja

Kali syntyi suoraan Durgan otsasta (eli kolmannen silmän ja käpylisäkkeen alueelta), kun tarvittiin puhdasta, säälimätöntä tuhoamisvoimaa (viite kundaliinikäärmeen tulevaan iskuun). Kali on tanssiva kuolema: alaston, kieli ulkona, kaulassaan pääkalloseppele ja vyötäröllään irti leikattujen käsien vyö. Hän edustaa termodynamiikan mukaista täydellistä entropiaa, kaaoksen ahnasta kitaa, joka syö kaiken elollisen materiaalin takaisin maaksi.

Käärme vyönä ja kruununa: Kali kuvataan usein käärmeet ympärillään. Käärmeet kietoutuvat hänen kaulalleen, käsivarsiinsa tai ne toimivat hänen hiustensa sitojina. Joissakin tantrisissa kuvauksissa hän istuu Shavan (ruumiin) päällä, ja hänen voimansa virtaa

suoraan selkärangan pohjalta ylös kuin herätetty raivoisa, iskuun valmistautuva kundaliinikäärme.
Veren jano: Kalin tunnetuin myytti liittyy demoni Raktabijan tuhoamiseen. Tämän demonin jokaisesta veripisarasta, joka osui maahan, syntyi uusi demoni (ts. koodi monistui hallitsemattomasti). Kalin ratkaisu oli juoda jokainen veripisara suoraan ilmasta ennen kuin se koski maata. Tämä on peittelemätön kuvaus biologisesta ja geneettisestä riistosta: elämänvoima ja veri imetään talteen käärmeitten ravinnoksi

Buddhalaisuus: Mucalinda ja suojelusuomut

Kuvat ja patsaat: Ympäri Aasiaa on tuhansia Buddha-patsaita, joissa meditoivan Buddhan takana kohoaa valtava, monipäinen kuningaskobra, joka levittää kaulakupunsa katokseksi Buddhan pään päälle.
Myytit ja uskomukset: Kun Buddha istui meditoimassa, nousi raju kuusipäiväinen myrsky ja tulva. Mucalinda-niminen käärmekuningas luikerteli kolostaan, kietoi suomuisen ruumiinsa seitsemän kertaa Buddhan alle nostaakseen tämän tulvaveden yläpuolelle ja suojasi tätä myrskyltä.
Käytännön totuudet: Temppeleiden portaita ja kaiteita koristavat poikkeuksetta Naga-käärmeet, joiden kidasta lukija ja vierailija kävelee sisään ”pyhään tilaan”.

Islam: Jinnit ja mustat käärmeet

Kuvat ja myytit: Vaikka islam kieltää ihmis- ja jumalkuvat, se on täynnä mekaanisia uskomuksia näkyvistä käärmeistä. Haditheissa (profeetan perimätiedossa) opetetaan, että henkiolennot, jinnit, ottavat kaikkein useimmin maallisessa maailmassa nimenomaan käärmeen muodon.
Käytännön totuudet ja säännöt: Virallisissa uskonnollisissa säännöissä (haditheissa) on tarkat mekaaniset ohjeet siitä, että jos muslimi kohtaa kodissaan käärmeen, hänen täytyy ensin varoittaa sitä kolmesti (koska se voi olla jinni), ja vasta jos se ei poistu, sen saa tappaa. Erityisesti mustat käärmeet ja käärmeet, joilla on kaksi täplää selässä, käsketään tappaa heti, koska niiden katsotaan olevan suoraan paholaisen ilmenemismuotoja. Hautajaisissa ja esatologiassa uskotaan, että synnintekijää odottaa haudassa Shuja al-Aqra – jättimäinen, kalju myrkkykäärme, joka puree ja kiduttaa ruumista tuomiopäivään asti.
7. Kiinalaiset viisaudet Lohikäärme (Long) on siivekäs käärme
Kuvat ja kuvasto: Kiinalainen lohikäärme (Long) ei ole länsimainen lentävä lisko, vaan se kuvataan taiteessa ja kuvissa pitkänä, raajallisena, suomuisena käärmeenä. Se on keisarin, vallan ja valtion virallisen hierarkian ylin symboli.
Myytit ja uskomukset: Kiinalaisen luomismyytin alkuperäiset luojajumalat, sisarukset Nüwa ja Fuxi, kuvataan muinaisissa kivipiirroksissa ja maalauksissa aina niin, että heidän ylävartalonsa on ihminen, mutta alavartalot ovat pitkiä käärmeen pyrstöjä, jotka on kiedottu tiukasti toistensa ympärille kuin DNA-kierre tai kaksihaarainen solmu.
Käytännön totuudet: Feng Shuissa vuorijonot ja maaston geometria tasoitetaan ja nimetään ”lohikäärmeen suoniksi” (Long mai), eli ihmiset rakentavat talonsa ja hautan-

sa kirjaimellisesti matelijan muotoisten maastolinjojen mukaan. Uuden vuoden juhlissa massat kantavat ja tanssittavat pitkiä käärmejäljitelmiä pitkin katuja.

8. Pohjois-Amerikan intiaanit: Sarvikäärmeet ja Ukkoslinnut

Pohjois-Amerikan alkuperäiskansojen (kuten cherokeet, choctaw't, sioux't ja irokeesit) mytologia on täysin polttomerkitty käärmekoodilla, joka jakaa kosmoksen hallinnan kahteen mekaaniseen voimaan:

Uktena / Sarvikäärme (Horned Serpent): Lähes jokaisella itäisen metsäalueen ja preerian heimolla on myytti jättimäisestä, suomuisesta käärmeestä, jolla on otsassaan loistava kristalli tai päässään peuran sarvet. Se asuu syvissä vesissä ja luolissa – eli alamaailmassa – ja hallitsee ihmisten elämää raa'alla energiallaan. Se kuvataan usein kalliomaalauksissa pitkänä, sarvekkaana kiemurtelijana.

Käytännön geometria ja ansa: Sarvikäärme on jatkuvassa, matemaattisessa sodassa taivaan ja ylemmän fysiikan voiman, Ukkoslinnun (Thunderbird), kanssa. Intiaanit elivät näiden kahden titaanin – alamaailman käärmeen ja taivaan linnun – välisessä jännitteessä ja tasapainossa, suorittaen rituaaleja ja uhreja, jotta he eivät murskaantuisi näiden kahden rintaman väliin.

Ghost Shirts (Henkipaidat) ja käärmeen piktogrammit

Tanssijat pukeutuivat pyhiin henkipaitoihin, joiden he uskoivat pysäyttävän valkoisen miehen luodit. Näihin paitoihin oli maalattu käsin heimon kaikkein vahvimmat suojelusymbolit: ukkoslintuja, tähtiä, kuita – ja pitkiä, kiemurtelevia käärmeitä. Käärme maalattiin paitaan herättämään alamaailman ja maan primaarinen, raaka voima rintamalle.

Hopi-heimon Käärmetanssi (Snake Dance)

Henkitanssin itäessä ja levitessä preerioilla se imi itseensä voimia vanhemmista rituaaleista. Esimerkiksi Hopi-intiaaneilla on ollut täysin julkinen ja konkreettinen Käärmetanssi, jossa tanssijat ottavat eläviä kalkkarokäärmeitä suuhunsa ja tanssivat niiden kanssa kehässä. Käärmeitä pidetään viestinviejinä alamaailmaan ja kosmisille koodareille, jotka säätelevät sadetta ja maaston elinvoimaa. Rituaalin lopuksi käärmeet päästetään takaisin erämaahan viemään viestiä eteenpäin.

Ansa: Transsi ja koodin pysyvyys

Henkitanssi oli juuri sellainen tilanne, jossa koodatut yrittivät herätä ja nähdä unia (tanssijat kaatuivat maahan transsiin ja näkivät näkyjä tulevasta vapaudesta). Mutta mitä teki järjestelmä? Se käytti tätä energiapiikkiä hyväkseen: jännite kasvoi, kunnes se purkautui Wounded Kneen verilöylyyn vuonna 1890.

9. Keski-Amerikka: Sulkakäärmeet ja veriuhrit

Quetzalcoatl (Atsteekit) / Kukulkan (Mayat): Sulkakäärme. Äärimmäisen kylmä ja verenhimoinen jumaluus, joka hallitsi taivasta, maata ja ihmisen luomista. Mayojen Chichén Itzán pyramidi (El Castillo) on rekonstruoitu niin, että auringonseisauksen aikaan varjot muodostavat portaiden reunaan mekaanisesti alas kiemurtelevan käärmeen varjon, joka päättyy kiveen hakattuun käärmeenpäähän.

Coatlicue – Atsteekit: Maan ja elämän/kuoleman jumalatar: ”Hän, jolla on käärmehame”. Coatlicuen pää on muodostettu kahdesta vastakkain seisovasta, verta sylkevästä kobranpäästä, ja hänen hameensa on kudottu elävistä kalkkarokäärmeistä. Vaati jatkuvaa verienergiaa pysyäkseen tyytyväisenä.

10. Etelä-Amerikka: Amaru ja inkojen viidakkokoodi

Inkojen ja heitä edeltäneiden muinaisten Andien kulttuurien (kuten Tiwanaku ja Chavín) ytimessä seisoo Amaru – jättimäinen, myyttinen käärme, jolla on usein laaman pää tai puuman tassut.

Kuvat ja patsaat: Inkojen pääkaupungin, Cuscon, seinissä ja muureissa kiemurtelee suuria, kiveen hakattuja käärmehahmoja. Chavín de Huántarin maanalaisissa labyrinteissä seisoo Lanzón-monoliitti, jättimäinen kiviveistos, jonka kasvoja ja hiuksia koristavat elävät, kiveen veistetyt käärmeet.

Käytäntö: Amaru kuvataan mekaanisesti olentona, joka pystyy liikkumaan vapaasti eri maailmojen välillä: se nousee alamaailmasta (Uku Pacha) tähän materiaaliseen maailmaan ja sieltä yliseen kosmokseen. Se säätelee vesiä, maanjäristyksiä ja sadetta. Inkojen kosmologiassa käärme hallitsee alamaailmaa ja ajan syklisyyttä – se on se täydellinen Ouroboros-silmukka, joka lukitsee ihmisen siihen käsityseen, että historia vain toistaa itseään kehässä, josta ei voi paeta - uudelleensyntymisen kehä.

11. Eurooppa ja Välimeri: Lohikäärmeet ja Oraakkelit

Python ja Delfoin oraakkeli – Kreikka: Delfoin pyhää paikkaa hallitsi alun perin jättimäinen käärme nimeltä Python (Maa-äiti Gaian poika). Aurinkojumala Apollo teurasti Pythonin nuolillaan ja perusti sen päälle Delfoin temppelin oraakkelikultteineen, jossa papit ennustivat tulevaa Pythonin mätänevän ruumiin jättämistä maakaasuista nousevassa sumussa.

Ouroboros – Gnostilaisuus ja Alkemistit: Ikivanha universaali symboli: käärme, joka syö omaa pyrstöään muodostaen täydellisen ympyrän. Se kuvaa mekaanisesti sitä suljettua virtapiiriä, syklistä meno-paluuta, uudelleen syntymää, ikuista vankilaa, katoamista ja uusiutumista, josta ihminen ei omin avuin pääse karkaamaan.

12. Afrikka: Kosmiset kannattajat

Aido Wedo (Ayida-Weddo) – Länsi-Afrikka / Voodoo: Sateenkaarikäärme, joka avustaa luojajumalaa. Se kuvataan käärmeenä, joka pitää kosmoksen koossa ja taivaankappaleet paikoillaan. Kun se liikkuu, syntyy maanjäristyksiä ja muutoksia maaston geometriassa.

Damballah – Haiti / Voodoo: Suuri käärmeisä, kaiken elämän ja vesien luoja, joka liikkuu hitaasti ja viisaasti. Sen rituaaleissa papit lankeavat transsiin ja kiemurtelevat maassa kuin käärmeet, suhisten ja lipoen kieltään.

Nämä edellä luetellut kalliopiirustukset, arkkitehtuuri, patsaat, harhanäyt ja harhauskomukset tai ”sadut” eivät kelpaa missään tapauksessa suoriksi, tai ei edes epäsuoriksi todisteiksi, sillä nämä muinoin eläneet ihmisillä ei ollut lainkaan yliopistotasoista koulutusta, heillä ei ollut ansioluetteloa, saati ainuttakaan laboratoriota, he olivat tyhmiä

kuin turnipsit! Sen sijaan nykyinen tietoyhteiskunta ja varsinkin Hollywoodin hologrammitehdas on aivan toista maata. Me pystymme avaamaan maailmakaikkeuden salat ja loihtimaan teattereihin ja koristudioihin todentuntuisia kalliomaalauksia -elokuvia, jotka muuttuvat kokemuksena täysin todentuntuisiksi kolmiulotteisiksi, fyysiset reaktiot laukaisevat (hiki, hengitys, katse ja jähmettyminen sekä vapina) tunteet räjäyttäviksi hologrammeiksi:

Kolmannen asteen yhteys (Close Encounters of the Third Kind, 1977)
Ohjaaja: Steven Spielberg
Elokuva koodaa ilmiön ufo-ilmiön ”pyhäksi”, uskonnolliseksi ja rauhanomaiseksi kokemukseksi. Valot taivaalla, mekaaniset sävelet (viisi nuottia) ja pakkomielle vetäytyä tiettyyn maaston geometriaan (Devil’s Tower -vuori) opettavat ihmisen lauma-automaatit alistumaan ja odottamaan pelastusta ylhäältä.
Alien – kahdeksas matkustaja (Alien, 1979)
Ohjaaja: Ridley Scott
Elokuva on täydellisen biomekaanisen entropian ja saalistajan esittely. Elokuva riisuu ihmiseltä suojat ja näyttää organismin, jolla ei ole moraalia tai vapaata tahtoa, vaan se on pelkkää kylmää fysiikkaa ja lisääntymiskoodia. Se muuttaa maaston (avaruusaluksen käytävät) vankilaksi, jossa ihminen on pelkkää raaka-ainetta ja hautomo.
The Thing – ”se” jostakin (The Thing, 1982)
Ohjaaja: John Carpenter
Elokuva esittelee solutason kaappauksen ja geneettisen riiston eristetyssä Etelämantereella. Elokuva näyttää, kuinka vieras koodi imee ihmisestä, matkii ja korvaa alkuperäisen biologisen materiaalin, kaksoiskierteen niin täydellisesti, ettei kukaan voi luottaa enää vierustoveriinsa. Se on kuvaus täydellisestä kontrollista, jossa organismi muuttuu osaksi koneistoa.
Predator – saalistaja (Predator, 1987)
Ohjaaja: John McTiernan
Elokuva on puhtaan tilannetietoisuuden, lämpökamerateknologian ja optisen näkymättömyyden (hologrammikuoren) esittely viidakkomaastossa. Ihminen – parhaiten varusteltu sotilasyksikkökin – pelkistetään paperinukeksi ja metsästystrofeeksi, jolta revitään selkäranka irti. Se on säälimätön muistutus siitä, kuka hallitsee ravintoketjun huippua, kun teknologinen ylivertaisuus lukitaan paikoilleen.
X-Files – Salaiset kansiot (The X-Files: Fight the Future, 1998 & TV-sarja)
Luoja: Chris Carter
Elokuva on hallitustason salailuarkkitehtuurin ja biologisen ”mustan öljyn” (*black oil*) koodaus massojen tietoisuuteen. Tämä hologrammiteollisuuden tuote opetti massat etsimään salaliittoja virastoista ja papereista, samalla kun se paljasti suoraan sen kaikkein vaarallisimman kytköksen: eliitin ja vieraan voiman välisen mekaanisen yhteistyön ja ihmisrodun geneettisen hybridisaation.

Signs (2002)
Ohjaaja: M. Night Shyamalan
Maaston muotojen ja viljaympyröiden mekaaninen käyttö navigointi- ja hyökkäysalustoina. Elokuva riisuu teknologisen melskeen ja jättää jäljelle vain vainoharhaisen odotuksen eristetyssä tilassa (maatilalla), jossa katolla liikkuvat askeleet ja kaksihaarainen olemus osoittavat, että suojaverhot on revitty alas.
Maailmojen sota (War of the Worlds, 2005)
Ohjaaja: Steven Spielberg
Alamaailman koodi herää. Tässä teoksessa koneet eivät tule taivaalta, vaan ne ovat olleet mekaanisesti varastoituina ja lukittuina maan alle tuhansia vuosia – odottamassa salamaniskua, joka aktivoi koodin. Elokuva kuvaa säälimätöntä biologista riistoa, jossa ihmiset imetään tomuksi ja heidän vertansa käytetään maaston muokkaamiseen ja lannoitukseen.
Prometheus (2012)
Ohjaaja: Ridley Scott
Paluu sumerilaiseen luomiskoodiin ja insinöörien laboratorioon. Se näyttää alttarit, mustan liman ja patogeenit, jotka muuttavat elämänvoiman mekaanisiksi käärmemutaatioiksi. Se on suora kuvaus siitä, miten kaksoiskierteen ”sormeilijat” muotoilevat ja tuhoavat biologista materiaalia pelkän ylimielisen kokeilun ja huvin vuoksi.
Nämä kahdeksan monumenttia muodostavat sen nykyajan kallioseinän, josta massat lukevat omaa asemaansa tässä järjestelmässä.

Hologrammiteollisuuden tuotantolinjan lopputulos noudattaa poikkeuksetta laskelmallista kaavaa. Näissä elokuvissa ihmiskunta ei käytännössä koskaan saavuta puhdasta, ei edes lopullista voittoa. Viestit ihmiskunnalle näissä hologrammeissa ovat kolmea eri tyyppiä:
1. Diili ja symbioosi: Elokuvissa kuten *Arrival* (2016) tai *Kolmannen asteen yhteys* (1977) ihminen ei taistele, vaan tekee sopimuksen tai sulautuu osaksi vieraiden voimien koodia. *Arrivalissa* ihminen ottaa vastaan olentojen kielen, joka muuttaa ihmisen aivojen ja aikakäsityksen arkkitehtuurin – eli ihminen suostuu vapaaehtoisesti siihen, että hänen tietoisuutensa muokataan geneettisesti.
X-Files ja salainen eliitti: *Salaisissa kansioissa* diili on viety kaikkein pisimmälle. Ihmiskunnan oma varjohallitus (eliitti) tekee kylmän sopimuksen vieraiden voimien kanssa: he auttavat orjuuttamaan ja valmistelemaan maapallon massat hybridi- ja siirtomaavaihetta varten, jotta tämä pieni eliitti saisi itse pelastuksen ja paikan uuden järjestelmän hierarkiassa. Se on suora kuvaus siitä, miten lauma kavalletaan oman edun (kuolemattomuuden) nimissä, myyrät myyvät ihmisyyden.
2. Täydellinen häviö (Entropia ja tuho)
Teoksissa kuten *Alien: Covenant* (2017) tai John Carpenterin *The Thing* (1982) ihminen häviää sataprosenttisesti. *Covenantin* lopussa synteettinen androidi David ottaa täydellisen hallinnan, lukitsee eloonjääneet ihmiset siirtokunta-aluksen hautomoihin ja jatkaa

matkaansa biomekaanisen koodin monistamiseksi. *The Thingissä* katsoja hylätään tyhjyyden päälle, sillä loppu jätetään avoimeksi kahden miehen istuessa pakkasessa, mutta fysiikan lakien mukaan vieras solutason koodi on jo voittanut ja korvannut biologisen alustan. Ihminen pelkistetään pelkäksi materiaaliksi.

3. Illuusio voitosta (Näennäinen pakorefleksi)

Ensimmäisessä *Alienissa* (1979) tai *Predatorissa* (1987) yksittäinen ihminen (kuten Ripley tai Dutch) onnistuu selviytymään ja tuhoamaan sen yksittäisen saalistajan, joka on tullut linjoille. Tämä on se kaikkein ivallisin hologrammi: se antaa massoille valheellisen lohdutuksen tunteen siitä, että ihminen muka pärjää. Todellisuudessa kyse on vain yhden taistelun tai yksilön selviytymisestä, kun taas itse se laajempi järjestelmä, emoalus tai matelijakoodi jää taustalle täysin koskemattomaksi ja valmiiksi seuraavaan iskuun.

Kun tutkimme mitä ”alienit” kohdanneet silminnäkijät kertovat, niin nämä kertomukset ovat hyvin yhdensuuntaiset näiden ”viihdepakettien” sisällön kanssa.

Alienit on superälykäs liskorotu, jolla on käärmeen hahmo, kapeat pystysuorat, käärmeen viirumaiset pupillit, ja niin sanotut harmaat (greys) vaikuttavat olevan niiden tahdottomia juoksupoikia. Liskot pystyvät lukemaan ajatuksesi, ne jopa tietävät ne ennen kuin itse des huomaat ajattelevasi! Liskot myös näyttävät tietävän missä olet ja missä kulloinkin liikut. Liskorotu omaa ihmiseen nähden ylivoimaisen mikro- ja makrotason teknisen ylivertaisuuden, se kohtelee ihmistä tunteettomasti, lurittelee ummet ja lammet sille päälle sattuessaan ja ilmoittaa olevansa valmis tekemään diilin, auttamaan ihmiskuntaa, jos ihminen vain on valmis luopumaan vapaasta tahdostaan! Ei siis mitään hätää, mikäli luovutamme ”muukalaisille” kaikki ongelmamme aiheuttaneen vapaan tahomme, niin nämä “avaruusoliot” lupaavat pelastaa ihmiskunnan sitä uhkaavalta tuholta. Tämän vapaan tahdon luovutustapahtuman seurauksena, syntyy uusi rotu, joka jatkaa ihmisen ihmeellistä “evoluutiota”. ”Muukalaisillahan” on huhujen mukaan aluksissaan akvaariota muistuttavissa “sikiökaapeissa” jo valmiina uuden uljaan rotumme alkiot, jotka he ovat synnyttäneet risteyttämällä ihmisrodun omaansa, geneettisellä manipulaatiolla.

Miten muuten Tuomas Kempiläinen (1380–1471), joka oli katolinen munkki, mystikko ja skolastikko antoi kuuluissa hartauskirjassan ”*Kristuksen seuraamisesta*” (”*De imitatione Christi*”) jo 600-vuotta sitten seuraavanlaiset, hyvin mielenkiintoiset vapaan tahdon luovuttamista koskevat ohjeet:

Jos tahdot päästä eteenpäin, pysy Jumalan pelossa ja karta liian suurta vapautta. Pidä sen sijaan kaikki aistit kurissa äläkä antaudu sopimattoman ilon valtaan. ***Suostu sydämesi särkymiseen****, niin löydät hurskauden. Poikani, jätä itsesi, niin löydät minut. Pidättäydy itse valitsemasta ja ole vailla omaasi, niin voitat aina.* ***Vielä suuremman armon saat heti, kun luovut itsestäsi etkä peruuta****...****Kuinka voit olla minun ja minä sinun, ellet sinä ole sekä sisäisesti että ulkoisesti vailla kaikkea omaa tahtoa****?*

*Mitä nopeammin näin teet, sitä parempi on olosi, ja mitä täydellisemmin ja vilpittömämmin, sitä enemmän **olet minulle mieleen ja sitä runsaampi on voittosi**. Olen sanonut sinulle sangen usein ja sanon nyt jälleen: **jätä itsesi, luovu itsestäsi**, niin olet nauttiva suurta sisäistä rauhaa. Anna kaikki kaikesta, älä etsi mitään, älä vaadi mitään takaisin, pysy puhtaasti ja lujasti minussa, niin saat omistaa minut.*

Ja vaikka ihmisellä ei vaikuta olevan mitään palaa omalla väkivaltateknologiallaan sen verrattoman ylivoimaisuuden edessä, niin silti se ei hyökkää heti! Miksi?

”LULUN” LUOMINEN JA JÄLLEENSYNTYMÄ

Näkeekö ihminen koskaan pitemmälle kuin omaan napaansa – jos sinnekään, vaikka ottaisi kummatkin silmät käteensä? Ateenalaisten lainsäätäjä Solon (n. 638–558 eaa.), joka oli yksi antiikin Kreikan seitsemästä viisaasta, teki legendaarisen matkan seitsemännellä tai kuudennella vuosisadalla eaa. Egyptiin oppiakseen egyptiläisiltä papeilta. Vanha Kritias kertoi Sokrateelle hyvin vanhan miehen, egyptiläisen papin sanoneen kreikkalaiselle Solonille (Platon, Timaios 21a–26a):

”Oi Solon, Solon, te kreikkalaiset olette aina lapsia... Olette sielultanne nuoria, jokainen teistä. Sillä sinulla ei ole ainuttakaan muinaista ja vanhasta perinteestä peräisin olevaa uskomusta, eikä ymmärryksesi ole harmaa iän myötä. Ja tämä on syy: ***Ihmiskunnan tuhoja on tapahtunut ja tulee olemaan monia ja erilaisia****... Mutta tämä on jäänyt huomaamatta, koska eloonjääneet kuolivat monien sukupolvien ajan ilman kykyä ilmaista itseään kirjallisesti... muistat vain yhden tulvan, vaikka monia oli sattunut”*

Ja JHWH ohjeistaa Jesajaa Tanakissa:

Mene ja sano tälle kansalle: ***’Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö****.’ Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillaan, ei ymmärtäisi sydämellään* (Jes.6:9)

Tarkasteltaessa puhtaasti fyysisiä todisteita, arkeologinen ja antropologinen data vahvistaa kuolemanjälkeisen elämän olleen satojatuhansia vuosia ihmiselle aivan normaali suhtautumistapa kuolemaan. Havainnot tietoisesta hautaamisesta ja varautumisesta kuolemanjälkeiseen elämään siirtyvät ajassa aina paleoliittiselta kaudelta (n. 45 000 vuotta sitten) neandertalinihmisten (n. 70 000–130 000 vuotta sitten) kautta vielä huomattavasti kauemmas historian hämärään.
Kuolemanjälkeinen elämä oli muinoin normaali universaali vakio. Vainajille laitettiin hautaan mukaan työkaluja, aseita, ruokaa ja punamultaa. Kuolema oli vain siirtymistä esi-isien yhteyteen, uuteen kiertoon tai toiseen ulottuvuuteen. Kuolema ei ollut mikään päätepysäkki, loppu, vaan pelkkä nahanluonti – aivan kuten hopien sarvipäinen käärme Palöölöökang uusiutuu.
Todisteet ovat jo täysin kiistattomia ja järjestelmällisiä.

1. Neandertalinihmiset

- **Shanidarin luola (Irak):** Noin 70 000 vuotta vanhoista neandertalin haudoista on löydetty merkkejä siitä, että vainajat oli asetettu sikiöasentoon ja heidän päälleen oli asetettu kukkia (siitepölyjäljet maaperässä). Tämä osoittaa, että kuolema

tunnistettiin siirtymäriitiksi, ei pelkästään biologisen materiaalin loppumiseksi.

- **La Chapelle-aux-Saints (Ranska):** Noin 60 000 vuotta vanha neandertalinihmisen hauta oli kaivettu tarkoituksellisesti luolan pohjakallioon, ja vainajan mukaan oli asetettu eläinten luita ja työkaluja – eli logistisia varusteita matkaa varten.
- **Qafzeh ja Skhul (Israel):** Noin 100 000–130 000 vuotta vanhat haudat, joissa varhaiset anatomisesti nykyisinkaltaiset ihmiset (Homo sapiens) oli haudattu käyttäen punaista okraväriä (joka symboloi verta, elämää ja jatkuvuutta) ja villisian leukaluita.

2. Homo naledi (Noin 250 000–300 000 vuotta sitten)

Kaikkein radikaalein ja kaukaisin havainto tehtiin hiljattain Etelä-Afrikasta, **Rising Star -luolastosta**.

- Luolan syvistä, lähes luoksepääsemättömistä onkaloista löydettiin **Homo naledi** -lajin jäänteitä. Tämä laji eli noin 250 000–300 000 vuotta sitten, ja sen aivokapasiteetti oli vain kolmasosa nykyihmisen aivoista.
- Tutkijat havaitsivat, että nämä pieniaivoiset olennot olivat raahanneet kuolleet yhteisönsä jäsenet pilkkopimeän, vaarallisen ja ahtaan luolaston läpi perimmäisiin kammioihin ja haudanneet heidät sikiöasennossa maahan. Joidenkin hautoja muistuttavien kuoppien päältä on löydetty merkkejä alkeellisista geometrisistä kaiverruksista kalliossa.

Tämä tarkoittaa sitä, että käsitys kuolemanjälkeisestä jatkuvuudesta ei vaatinut edes nykyihmisen monimutkaista, ”kaksisydämistä” aivokapasiteettia. Se oli ihmisen alkuperäinen, vaistomainen ja sähköinen koodi: kun kehon virta katkesi, se siirrettiin luolaan tai hautaan, koska tietoisuus ymmärsi energian jatkuvan.

Sitten yhtäkkiä homo sapiens muuttui juutalaiskristillisen ajatustavan älykkääksi! Ihminen keksi, että elämä joko päättyy kuolemaan tai kuollut odottaa haudassaan toimettomana ylösnousemusta – palkintoa ”hyväuskoisuudestaan! Oikosulun seurauksena ainakin alitajuinen pelko maksimoitui!

Juutalaiskristillisen teologian fuusio otti vallan, alkuperäinen koodi deletoitiin ja korvattiin taivas-helvetti-pelotusohjelmalla. Luonnollinen, vapaa siirtymä ja sielunvaellus (reinkarnaatio) poistettiin järjestelmästä virallisesti (esim. Konstantinopolin kirkolliskokouksessa vuonna 553 jkr. ja viime kädessä ajatus jälleensyntymästä kiellettiin, vaikka raakaa fyysistä väkivaltaa käyttäen. Eri mieltä ei kuoleman uhalla saanut olla. Tilalle ladattiin lineaarinen, katastrofaalinen malli: sinulla on vain *yksi* elämä, ja sen jälkeen joudut joko ikuiseen kadotukseen ja kidutukseen (Helvetti) tai tiukasti säänneltyyn karsinaan, aidattuun taivaaseen, jonne pääsyn ehdot määrittää karsinan kulloinenkin kirkollinen ja poliittinen hallintokoneisto. Tämä deletointi oli historian onnistunein hallintamekanismi, koska se muutti ihmisen hermoston elämää ylläpitävän kemian täydellisen tuhon kemiaksi.

- Kun ihmiseltä viedään varmuus jatkuvuudesta ja tilalle tuodaan pelko lopullisesta tuhosta tai ikuisesta rangaistuksesta, tuhon ja katoamisen pelko maksimoidaan.
- Tuhon pelko synnyttää tarpeen ahnehtia ja hamstrata resursseja tässä ainoassa elämässä, ja tämä ahneus synnyttää jatkuvan stressin, joka pitää laitteiston ylikierroksilla, ja helposti hallittavana – kemiallisessa huumekoukussa (kortisoli, adrenaliini ja dopamiini).

Kun universaali jatkuvuus pyyhittiin pois pelistä, ihmisestä tehtiin pelokas, tässä hetkessä rimpuileva kuluttaja ja alamainen, joka tottelee sääntöjä vain siksi, ettei tuho kohtaisi häntä lopullisesti kuoleman hetkellä. Alkuperäinen sähköinen yhteys elämään katkaistiin, ja tilalle asennettiin pelon psykologia, jolla teuraskarjaa on hallittu viimeiset kaksi vuosituhatta.

1. Aika ennen teuraskarsinaa - Shamanismi:

Ennen kuin viimeisen 2000 vuoden karsinan ovi lukittiin, shamanismi vallitsi muodossa tai toisessa kaikkialla maapallolla. Shamanismi ei syntynyt minään ”ideologiana”, joka olisi levinnyt yhdestä keskuksesta muualle. Se syntyi itsenäisesti kaikilla mantereilla – arktisesta Siperiasta ja hopi-intiaanien Amerikasta aina Amazonin sademetsiin ja Australian aboriginaaleihin asti. Shamanismi ei ollut mikään teologia, usko tai oppijärjestelmä. Se oli ihmisen ja hänen elinympäristönsä välistä suoraan fysiikkaan perustuvaa toimintaa.

Shamaani palvelijana: Shamaanin asema yhteisössä perustui puhtaasti suorituskykyyn ja tuloksiin. Hän oli biologinen koodari ja huoltomies. Jos yhteisö kärsi nälänhädästä, shamaanin tehtävä oli muuttaa aivojensa sähkömagneettista taajuutta, astua ulos lineaarisesta ajasta ja lukea maaston geometriaa löytääkseen riistan tai ennustaakseen sään (luonnonvoimat).

Ei palvontaa, vaan riski: Shamaani ei istunut valtaistuimella keräämässä verorahoja tai tekohymyilemällä lempeästi, vaan hän kantoi maksimaalisen henkilökohtaisen riskin. Jos shamaanin kyky lukea koodia petti – jos riistaa ei löytynyt tai parannuskeinot eivät toimineet – yhteisö hylkäsi tai eliminoi hänet tarpeettomana osana. Valta oli maastolla ja yhteisöllä, shamaani oli vain välikappale – yhteisönsä palvelija.

2. Nykyuskonnot: Brändätty hallintamonopoli (The Grid)

Kun nykyuskontojen judeokristillinen herrasirkus asennettiin paikoilleen, koko tämä kaava käännettiin tarkoituksella päälaelleen pelon kemian maksimoimiseksi.

Uskonoppineet portinvartijoina: Nykyuskonnoissa suora yhteys elämään katkaistiin. Tilalle rakennettiin ”luvanvarainen” välittäjäporras – papit, teologit ja uskonoppineet. Ihminen ei saanut enää itse katsoa karsinan ulkopuolelle, vaan hänen oli ostettava uskollisella käyttäytymisellään, nöyristelemällä ja jopa rahalla pelastuskoodit tältä hallintokoneistolta.

Yhteisön alistaminen palvontaan: Dynamiikka muuttui säälimättömäksi: yhteisö ei enää arvioinut oppineiden suorituskykyä realiteettien (kuten sään tai nälänhädän) kautta, vaan yhteisö pakotettiin palvomaan ja elättämään näitä oppineita loisia. Jos asiat meni-

vät huonosti, syy ei ollut koneiston tai pappien, vaan ihmisen itsensä – hänet syyllistettiin ”synnistä” tai ”uskon puutteesta”.
Hyöty on selvä: shamaanin tarjoama suora yhteys piti ihmisen itsenäisenä ja suorassa suhteessa fysiikan lakeihin, mikä teki massojen laajamittaisesta hallitsemisesta mahdotonta. Kun shamanismi pyyhittiin maan päältä ja tilalle tuotiin pelotteluun perustuva hierarkia, ihminen riisuttiin omasta suorituskyvystään. Yhteisöstä tehtiin pelokas, käskyjä odottava lauma, jonka on palvottava omia vangitsijoitaan säilyttääkseen edes pienen illuusion turvasta tässä suljetussa maanpäällisessä helvetissä.
Se, että nykyisen teuraskarjan hallintokoneistot – niin Rooman imperiumin kristillinen kirkko kuin myöhemmät siirtomaavallatkin – kokivat shamanismin kaikkein suurimmaksi uhakseen ja pyrkivät tuhoamaan sen verisesti kaikkialta, on suurin todiste sen aiemmasta universaalista vallasta. Suomessakin shamaanirummut, helistimet, voimaesineet, alttarit ja seidat hävitettiin säälittä! Hallintakoneiston oli pakko katkaista ihmisen suora, shamanistinen yhteys luonnonvoimiin ja elämäänsä, omaan minuuteensa, koska itsetietoinen, suoraan fysiikan lakeja lukeva ihminen on mahdoton alistaa palvomaan uskonoppineita ja heidän rakentamaansa herrasirkusta.
Katsottaessa aikaa ennen nykyisten uskontojen lanseerausta, shamanismi oli perimmäinen ja ainoa globaali matriisi. Se oli aikaa, jolloin ihminen oli vielä suorassa yhteydessä järjestelmäarkkitehtuuriin ilman, että välissä oli yhtäkään lupamaksua tai sokeaa palvontaa vaativaa portinvartijaa.

Se, että kreikkalaisen mytologian julma ja sadistinen valtataistelu on historian saatossa kuorrutettu ja siivottu ”positiiviseksi, valoisaksi ja sivistyneeksi” sankaritarustoksi, on yksi historian onnistuneimmista yhtiöittämis- ja brändäysoperaatioista. Todellisuudessa alkutekstien sisältämä raakuus on tismalleen samaa verellä kuorrutettua mielikuvitukselliseksi saduksi nimitettyä väkivaltaa kuin hopi-intiaaneilla ja juutalaisillakin. Kaikissa luomismyyteissä ihminen eri sanamuodoin muotoillaan pimeydessä maasta ja hänet asetetaan ”suljettuun” puutarhaan, ikuiseen onnelaan, ellei häntä sijoiteta heti peräti työleiriin, jossa on tiukat säännöt – jota esimerkiksi hopit kutsuvat nimellä *Tuwanasavi* (Maan sydän). Pandora ja Eeva olivat naisia, joiden uteliaisuus eli tiedonhalu johti ihmiskunnan kollektiiviseen rankaisemiseen. He olivat naisia, jotka jumalat ”loivat” vain johdattaakseen heidät ansaan! Pandora avasi yhden lippaan ja Eeva haukkaisi yhtä hyvän- ja pahantiedonpuun hedelmää ja kaikki ihmiset saivat huomenlahjakseen kärsimyksen!
Kun herrasirkuksen korruptio saavuttaa kulloisenkin huippunsa ”luomistyö” puhdistetaan esimerkiksi joko:
Vaihe 1: Kielten sekoittamisella (Hermes [Zeuksen määräyksestä], Baabel, Hopien 1. ikuisuus *Tokpela* – Ääretön avaruus).
Vaihe 2: Oksentamalla ulos (Kronos, Hopien 2. ikuisuus *Tokpa* – Synkkä keskiyö, 3Moos.18:24–28, Jer.4:23–26).
Vaihe 3: Tulvavedellä (Deukalion, Nooa, Hopien 3. ikuisuus – *Kuskurza*)

Kreikan jumalat syntyivät Kaaoksen tuotantolinjalta: Gaia - Maa, Tartaros - Alamaailma, Eros - Vetovoima/Halu, Erebos – pimeys, Nyks – yö ja Uranos – taivas. Ja Kaaos ei tarkoita mitään viihdyttävää sekasortoa, vaan se on absoluuttinen, muodoton tyhjyys ja pimeä nollapiste. Tuo Kaaos on aivan sama alkutila kuin hopien *Tokpela* tai Juutalaisten luomiskertomuksen alkupimeys (*Tehom*). Kreikan jumalat kohtelivat ihmisiä hyvin itsekkäästi, oikukkaasti ja välineellisesti, kosto, kuolemanrangaistus ja seksuaalinen hyväksikäyttö olivat aivan yleistä!

Jumalille ihmiset olivat aina vain pelkkiä pelinappuloita tai alamaisia, joiden kuului palvella heitä. Jumalat vaativat ihmisiltä ehdotonta kunnioitusta. Ihmisten täytyi rakentaa heille temppeleitä ja tarjota parhaita antimiaan uhreina. Nykyään Olympoksen jumalat esitetään usein ”ihmismäisinä”, kauniina ja oikeudenmukaisina taiteen ja kulttuurin suojelijoina. Mutta myytin mukaan Olympoksen katujengien kaltainen ”porukka” oli iskuryhmä, joka kukisti titaanit (muinaiset raa’at luonnonvoimat). He loivat ”järjestyksen” ja universaalin lain (*The Grid*). Koska he voittivat, he kirjoittivat säännöt, he loivat oman imagonsa, nimittivät itsensä valon tuojiksi – vaikka Zeus raiskasi, vainosi ja alisti ihmisiä mielivaltaisesti ja salamoillaan uhaten aina, kun joku yritti nostaa päätään ”karsinasta”! Myöhempi eurooppalainen kristillinen historiankirjoitus ja renessanssin taide siivosivat nämä tarinat. Inhorealistisesta ja sikailevasta tyranniasta tehtiin allegorioita, kauniita valkoisia marmoripatsaita (kuten Stalinista ja Maosta) ja filosofisia vertauskuvia, jotta koneiston todellinen, Grimmin satujen kaltainen säälimätön sadistisverinen luonne saatiin peitettyä massoilta.

Juutalaisten esihistoria kertoo ”Jumalan pojista” (langenneet enkelit, *Nephilim*), jotka muka vain ”katsoivat” ihmisten ihania tyttäriä, ottivat heitä vaimoikseen ja siittivät maahan jättiläisiä ja hybridejä aivan samoin kuin jälkipolville siistityn Olympos-vuoren ”sikailevin” vaihe kertoo jumalten harrastuksesta - maa hukkuu lopulta loputtomaan tyranniaan, vereen ja perversseihin performansseihin! Ja yhteistä kaikille näille esihistorioille on myös identtinen kansojen kielten sekoittaminen sekä lähes koko ihmiskunnan hukuttanut, maan puhdistanut tulva.

Ennen maailmojen ja muodon syntymää Hop-intiaanien mukaan ei siis ollut mitään muuta kuin Taiowa. Hän oli olemassa äärettömässä tyhjyydessä ja pimeydessä (*Tokpela*). Sotuknang oli Taiowan ensimmäinen luomus, hänen ”apulaisensa” tai pikemminkin toimeenpanijansa, jota hän kutsui veljenpojakseen. Hän on kosminen insinööri, joka toimii ylimmän tahdon mukaisesti. Taiowa on hiljainen, levollinen alkuvoima järjestelmän takana, ja Sotuknang (symboleita salama ja ukkonen) on iskevä voima, joka rakentaa ja tarvittaessa tuhoaa, ”oksentaa ulos” ne maailmat, jotka menettävät kosketuksensa alkuperäiseen koodiin, Ihmisen luomistyön erivärisistä savista (keltaista, punaista, valkoista ja mustaa) suorittivat Huruing Wuhti (mekaaninen osuus) ja Spider Woman (henkinen osuus) korkeimman luojan, *Taiowan* tahdosta, joka määräsi ihmiselle yhden ainoan tehtävän: kunnioittaa luojaa ja pitää huoli siitä, että heidän päänsä päällä oleva porttinsa

pysyy auki. Heidän piti elää sopusoinnussa äiti maan kanssa ja suojella sitä elämän sirpaletta, joka heille oli annettu.
Hopi-kosmologiassa maanalaisissa vesissä elää suuri sarvipäinen käärme nimeltä Water Serpent, *Palöölöökang,* joka vastaa maan fyysisestä vakaudesta. Hopit uskovat, että kun ihmiset menettävät tasapainonsa ja maailma korruptoituu, tämä suuri maanalainen käärme kääntyy ja liikkuu. Tuo liike aiheuttaa maanjäristyksiä ja tulivuorenpurkauksia, jotka lopulta puhdistavat maailman ja murtavat vanhat rakenteet. Hopi-symboliikassa käärmeen muoto on suorassa yhteydessä taivaalta iskevään salamaan (*Chuchuqa*). Kuten monissa muissakin shamaanitraditioissa, käärme edustaa nahanluontinsa vuoksi kuoleman jälkeistä elämää ja uudestisyntymistä, jatkuvuutta ja syklien vaihtumista. Käärme on muistutus siitä, miten vanha maailma ja vanhat muodot on jätettävä taakse, jotta uusi ikuisuus ja puhdas koodi voivat astua esiin.
Ihmisyhteisöön hiipi kuitenkin ”kaksisydämisyys” eli *Povali* – tila, joka hopien mukaan johtui siitä, että ihminen alkoi käyttää aivojaan ja puhettaan oman edun tavoitteluun! Teksti kääntää tapahtuman logiikan päälaelleen tekemällä ”kaksisydämisyydestä” jonkinlaisen mystisen ulkopuolisen sairauden tai lankeemuksen, joka vain jostain syystä iskee ihmiseen. Todellisuudessa kaksinaismoraali on vain looginen seuraus siitä, kun ahneus ottaa ihmiskehossa tapahtuvan kemiallisen reaktion seurauksena ihmismielen haltuunsa ja pakottaa sen toimimaan kahdella eri radalla (vrt. rakkaus/viha ja pelko/ahneus syndroomat) samanaikaisesti.
Tässä hopien mytologia ja siihen verrattavat muut Pohjois-Amerikan intiaanikansojen perinteistä löytyvät universaalit alkulähteet, jotka tunnetaan useimmiten nimellä Suuri Mysteeri, Wakan Tanka tai Suuri Henki, Suuri Tietoisuus, Gitche Manitou eroavat ”näkyvästi”, kreikan jumaltaruista ja juutalaisten esihistoriasta! Kielten sekoittamisen ja vedenpaisumuksen yhteydessä Taiowa, Wakan Tanka, Gitche Manitou ja JHWH esiintyvät vielä ”puhtaan tasapainon” palauttajina, jotka piiloutuvat muka ihmisten ”itsekkyyden” tai luonnonvoimien taakse. Vasta kun JHWH tekee sopimuksen yhden tietyn sisuksissaan pahuutta kantavan, väkivallalle geneettisesti altistuneen heimon kanssa, näennäinen välinpitämättömyys muuttuu veriseksi tyranniaksi. Abrahamin sielun osto, Egyptissä vitsaukset, esikoisten teurastus, kullan ja hopean ryöstö, Siinain autiomaan armottomat puhdistukset sekä valittujen kiroaminen ovat merkki siitä, että Tappajademoni ei enää luota pelkkään etäiseen ”nollaukseen”. Demoni on itse maastouduttava näyttääkseen voimansa pelon kemia maksimoinniksi.
Taiowa puolestaan piti brändinsä ”puhtaana” jättämällä tämän suoran toiminnan tason väliin ja pysymällä ”tyhjyydessään”. Mutta tekojen perusrakenne – se, että luodut pyyhitään pois aina kun järjestelmä ei toimi odotetusti – on molemmissa koodeissa täysin sama. Alussa oli vain säälimätön järjestelmäarkkitehtuuri, joka käytti samoja työkaluja riippumatta siitä, millä nimellä sitä milloinkin kutsuttiin. Niinpä Taiowa, Wakan Tanka, Gitche Manitou, kutsu sitä millä nimellä haluatkin, riisui lopulta naamionsa Walker Lakella 1889! Kun paiute-intiaaneihin lukeutuva profeetta Wovoka väitti tavanneensa

Jumalan (jota kutsuttiin ”Kristukseksi” tai ”Suureksi Hengeksi”) Walker Lakella, tämä voima ei enää ollutkaan etäinen Luoja vaan JHWH:n kaltainen, antropomorfinen käskyttäjä, joka antoi konkreettisia tanssiohjeita (Ghost Dance), lupasi tuhota vihollliset (valkoisen miehen) ja valitsi intiaanit omaksi ”valituksi kansakseen”, jolle maa palautettaisiin. Wovoka opetti, että Suuri Henki tulisi vyöryttämään uuden, massiivisen maakerroksen koko mantereen yli, joka hautaisi alleen kaikki valkoiset miehet ja heidän koneensa. Tanssin luvattiin herättävän henkiin kaikki menneet sukupolvet ja tuoman biisonilaumat takaisin preerialle. Kun universaali ja kylmä fysiikan laki (Suuri Henki) muutettiin tällaiseksi ihmisen ahneutta ja selviytymishalua hiveleväksi pelastusjumalaksi, se laukaisi laumassa saman fanaattisen sokeuden kuin JHWH:n seuraajissa tänäkin päivänä kirotussa luvatussa maassa tai Yhdysvaltain raamattuvyöhykkeellä. Ihminen lakkaa lukemasta todellisuutta ja alkaa luottamaan maagisiin luodit-pysäyttäviin ”henkipaitoihin” ja katteettomiin lupauksiin – Ilmestyskirjan ratsastajaan puoliautomaattikivääri AR-15 ja tähtilippu kädessään!

Tyhjät lupaukset houkuttelivat epätoivoisen, tuhon pelon ja stressin riivaamat lakotaintiaanit suoraan ansaan, joka laukaisi Wounded Kneessä 29.12.1890 Hotchkiss-tykkien yhtenäisen jyrinän ja tyhjien teräshylsyjen sinkoilun peittämän verilöylyn. Yhdysvaltain armeijan 7. ratsuväkirykmentti surmasi 150–300 aseetonta lakota-intiaania, joista suurin osa oli naisia, lapsia ja vanhuksia. Wikipediakin mainostaa, että tapahtuma oli Pohjois-Amerikan intiaanisotien viimeinen merkittävä taistelu, vaikka kyseessä oli puhdas teurastus ja silti kyseisen ratsuväkirykmentin sotilaille jaettiin kyseisestä lähimmäisenrakkauden käytännössä oivallisesti osoittamisesta yhteensä 20 Medal of Honor -kunniamitalia**.** Esirippu repesi, ja alta paljastui tismalleen sama säälimätön arkkitehtuuri, jota JHWH oli pyörittänyt Lähi-idässä tuhansia vuosia aiemmin. Suuri Henki astui maan päälle suorittamaan paikallispuudutuksen!

Henkitanssi-ilmiö ei levinnyt siksi, että se olisi ollut looginen, vaan siksi, että intiaanien katoamisen ja tuhon uhka oli maksimaalinen. Biisonit oli teurastettu, maat viety, karsina (reservaatti) oli suljettu ja nälkäkuolema oli todellinen. Hermosto oli niin valtavan stressin ja pelon alla, että se loi täydellisen tyhjiön – tarpeen mihin tahansa pelastukseen. Kun Wovoka lupasi, että maasto puhdistettaisiin uudella vyöryvällä maakerroksella, joka hautaisi valkoiset miehet alleen ja palauttaisi biisonit, ensimmäinen maailma, *Tokpela,* palaisi, ihmiset tarttuivat tähän ”intiaani-Jeesukseen” samalla tavalla kuin hukkuva tarttuu kiveen tai kristityt ”*usko pelastaa*” -hirttoköyteen. Ahneus elämää ja entisiä resursseja kohtaan sokeutti heidät täydellisesti tekemästä oikeaa tilannearviota.

Mutta kuten nykyäänkin, aika kultaa muistot, koska ennen kaikki oli tietysti paremmin! Ensimmäiset olennot elivät muka onnellisina ja ymmärsivät olevansa yhtä Luojan kanssa. Ajan myötä he kuitenkin unohtivat kunnioituksen ja alkoivat käyttää puhetta toistensa vahingoittamiseen!

Miksi? Yhteys Luojaan ja ympäröivään äiti maahan ei ollut mitään harmonista utopiaa, vaan puhtaan fysiikan lakien ja realismin kohtaamista. Luonnonvoimat – ukkonen, sa-

lamat, jääkaudet, kuivuus, nälänhätä, tulvat, onnettomuudet ja äkillinen tuho – ovat säälimättömiä elementtejä. Se pelko ei ole psykologista harhaa, vaan ihmiskehon täysin looginen, biologinen reaktio siihen faktaan, että ympäröivä koneisto voi murskata olemassaolon millä hetkellä hyvänsä. Mahdolliseen katoamisen uhkaan on varauduttava, on kerättävä ja kasattava ja jossain vaiheessa varautuminen muuttuu hamstraamiseksi – ahneudeksi!

Ahneus, kuten ylensyönti, syntyy suorana turvattomuudesta. Se on yritys rakentaa materiaalista suojamuuria mahdollista vääjäämätöntä tuhoa vastaan, jonka luonnonvoimat milloin tahansa voivat tuoda tullessaan. Mitä suurempi on tuhon uhka, sitä raaemmaksi muuttuu tarve ahnehtia resursseja talteen. Ja tämä raakuus synnyttää väistämättä ”kaksisydämisyyden” eli kaksinaismoraalin! Ahneus synnyttää pelon ja yhdessä ne laukaisevat stressihormonien, kuten kortisolin ja adrenaliinin, erityksen. Keho siirtyy selviytymismoodiin, sillä stressi laukeaa siitä, että kerättyä omaisuutta, muureja ja resursseja on pakko vahtia, puolustaa ja kasvattaa. Hermosto kuormittuu jatkuvasta logistisesta ja taktisesta paineesta, jonka ahneuden ylläpito ”karsinassa” vaatii.

Tyhjyyden täyttäminen (dopamiinin nälkä: Kun universaali tasapaino katoaa, keskushermostoon syntyy sietämätön neurologinen tyhjiö. Laitteisto yrittää korjata tämän sisäisen puutostilan ulkoisilla asioilla. Tästä syntyy primitiivinen dopamiinivaste: tarve hamuta ruokaa, tavaraa, suojaa ja valtaa varmuuden vuoksi enemmän kuin tarvitsee. Tämä logiikka poistaa käyttäytymismallista kaiken teologisen syyllistämisen ja palauttaa sen ihmiskehon kemiaan. Ahneus on reaktio fysiikan tuomaan tuhon uhkaan, ja stressi on vain sen ahneuskoneiston pyörittämisen aiheuttamaa kitkaa ja kuumuutta. Ahneus on kehon kemiallisen hätätilan seuraus, ja ”kaksisydämisyys” on se looginen työkalu, jolla tämä fysiologinen ahneus ”oikeutetaan” muille ”karsinan” asukeille. Ennen ”kaksisydämisyyttä” on siis vain pelkkä kylmä, eristetyn laitteiston selviytymisreaktio – kone, joka luulee virran olevan loppumaisillaan ja alkaa siksi repiä tehoja irti kaikesta ympärillään.

Sumerilaiset luomismyytit ovat planeettamme kaikkein vanhimpia, dokumentoituja ”karsinarakenteen ja ihmisen tuotantolinjan” kuvaustiedostoja. Sumerilainen data on säilynyt savitauluilla (kuten *Enuma Elis* -eepoksen esivaiheet, *Atrahasis*-eepos ja *Eridu Genesis*), ja ne riisuvat luomiselta kaiken romanttisen uskonnollisuuden.

Sumerilaiset tekstit on painettu savelle pääosin n. 2000–3000 eaa. (eli 4000–5000 vuotta sitten), mutta niiden kuvaama aikajana sijoittuu niin sanottuun historian esiaikaan (antediluviaaninen aika eli aikaan ennen vedenpaisumusta).

- Tekstit kertovat aikakaudesta, jolloin sivilisaation perussäännöt ja ”teuraskarsinan” lait laskettiin suoraan taivaasta alas ihmisten ihmeteltäväksi.
- Kun sumerilainen kuningasluettelo (*Sumerian King List*) kuvaa tätä aikaa, se käyttää valtavia hallintajaksoja (saros-syklejä), joissa kuninkaat hallitsivat tuhansia vuosia ennen kuin se suuri tulva (seuraava ihmiskunnan nollaus) pyyhki maan puhtaaksi.

Sumerilaiset luomismyytit kuvaavat prosessia, joka on hätkähdyttävän kylmä, teollinen ja looginen. Se jakautuu kolmeen päävaiheeseen:

1. Alkupimeys ja kosminen nollapiste

Aivan kuten hopien *Tokpela,* kreikkalaisten *Kaaos* tai juutalaiskristillinen ” *Syvyys (Tehom)*” myös sumerilaisten kosmologia alkaa absoluuttisesta alkumerestä ja pimeydestä, jonka nimi on **Nammu** (tai *Tiamat* myöhemmässä babylonialaisessa koodissa). Se on muodoton energiamatriisi ja alkulähde, josta taivas (**An**) ja maa (**Ki**) erotetaan mekaanisesti toisistaan. Heidän liitostaan syntyy iskevä ja toiminnallinen voima, ilman ja myrskyn jumala **Enlil** – joka vastaa mekaanisesti täysin hopien *Sotuknangia* (salama ja ukkonen).

2. Ihmisen luominen: Työvoiman mekaaninen tarve

Tämä on sumerilaisen koodin kaikkein raain ja inhorealistisin paljastus. Toisin kuin juutalaisessa versiossa, jossa ihminen luodaan narsistisesti jumalan ”omaksi kuvaksi” vallitsemaan maata, sumerilaisessa versiossa ihmisen luomisen taustalla on **puhdas orjatyövoiman tarve**.

- **Jumalallinen lakko:** Alussa alemmat jumalat (Anunnakit tai Igigi-henget) joutuivat tekemään raskasta fyysistä työtä maan päällä: kaivamaan kanavia, muokkaamaan maastoa ja keräämään resursseja. He väsyivät tähän raskaaseen logistiseen paineeseen ja nousivat lopulta kapinaan.
- **Biologinen hybridi ja massatuotanto:** Tilanteen ratkaisemiseksi viisauden ja vesien insinööri **Enki** (Ea) ja emojumala **Ninhursag** (*Ninmah*) päättivät luoda korvaavan työkoneen. He ottivat maata/savea, mutta sekoittivat siihen kapinoineen ja teurastetun jumalan (*Ilawela / Kingu*) verta ja ”älyä” (koodia).
- **Lopputulos:** Syntyi ”*Lulu”* (primitiivinen työläinen). Ihminen luotiin siis suoraan työleirin **orjaksi ja huoltohenkilökunnaksi**, jonka ainoa tehtävä oli tehdä työtä, tuottaa ruokaa uhreina herrasirkukselle ja toimia ”kadunlakaisijoina”, pitää paikat puhtaina, jotta ylemmät voimat saivat lepäillä rauhassa.

3. Korruptio ja ensimmäinen nollaus (Tulva)

Kun tämä biologinen koekaniini (ihmiskunta) päästettiin vapaaksi teuraskarsinaan, se alkoi lisääntyä hallitsemattomasti.

- Tekstit kertovat, että ihmisten pitämä ”melu” (mikä tarkoittaa järjestelmän kohinaa - ahneuden kemiaa, hallitsematonta häiriötä ja liiallista resurssien kulutusta) kasvoi niin suureksi, että karsinan päävalvoja **Enlil** ei saanut enää nukuttua. Enlil päätti ajaa alas koko järjestelmän ja suorittaa globaalin nollauksen **tulvavedellä**.
- Enki (insinööri) kuitenkin ohitti Enlilin kiellon ja syötti selviytymiskoodin yhdelle valitulle ihmiselle (**Ziusudra** / *Atrahasis* / *Utnapishtim* – myöhempi *Nooa*), käskien tätä rakentamaan tiiviin laatikon (arkin) siementen ja elämän sirpaleiden pelastamiseksi.

Sumerilaiset luomismyytit ovat alkuperäinen master-tiedosto, josta myöhempi juutalainen esihistoria (Eedenin puutarha, Nooan arkki, savesta muotoilu) on kopioitu ja siistitty

”filosofisemmaksi” tarinaksi. Sumerilaisessa versiossa maskit on riisuttu: siinä näkyy suoraan se säälimätön arkkitehtuuri, jossa ihminen on vain pelkkä tuote, joka luotiin valvottuihin olosuhteisiin kantamaan karsinan kuormaa – ja joka pyyhkäistään veteen aina, kun sen aiheuttama kemiallinen ja fysiologinen kohina kasvaa järjestelmälle sietämättömäksi.

Sumerilaisissa kivireliefeissä esiintyviä symboleita – erityisesti **toistensa ympäri kietoutuneita käärmeitä** ja niin sanottua **elämän puuta** – on useissa modernimmissa tulkinnoissa verrattu DNA:n kaksoiskierteen rakenteeseen. Kun tätä symboliikkaa tarkastellaan historiallisesti, koska sumerilaisilla ei ollut käytössään modernia mikroskooppiterminologiaa tai kirjainyhdistelmiä kuten ”DNA”, he käyttivät maaston ja luonnon symboleita – kierteisiä käärmeitä, virtaavaa vettä ja haarautuvia puita – kuvaamaan sitä prosessia, jossa perimää muokattiin ja ”kuolleen” jumalan koodi ajettiin biologiseen ihmisrunkoon, havaitaan, miten muinaiset kuvaustavat ja biologinen koodaus kohtaavat:

1. Kaksoiskäärme ja Ningišzida

Sumerilaisessa kuvastossa kaikkein suorin visuaalinen vastine kaksoiskierteelle on **Ningišzidan** symboli. Ningišzida oli alamaailman jumala, jonka nimi viittaa ”hyvän puun katsastajaan” tai ”luotettavaan puuhun”, ja hänet liitettiin vahvasti lääkintätaitoon, luomiseen ja biologiseen muokkaamiseen.

- Reliefeissä ja sylinterisineteissä Ningišzida kuvataan usein kahtena toistensa ympäri kietoutuneena käärmeenä.
- Tämä visuaalinen kaavio on täsmälleen sama kuin moderni käsitys DNA-rihmoista, jotka kiertyvät toistensa ympäri kantamalla elämän peruskoodia. Sama symboli siirtyi myöhemmin kreikkalaiseen mytologiaan Hermeksen sauvana (*kaduseus*), joka kuvastaa tasapainoa ja elämänvoimien hallintaa.

2. Elämän puun muokkaus ja ”Verkko”

Toinen keskeinen reliefeissä toistuva aihe on kohtaus, jossa siivekkäät hahmot (usein apkallu-viisaat tai Anunnakit) seisovat tyylitellyn elämän puun molemmin puolin pitelemässä kädessään käpyä muistuttavaa esinettä ja pientä astiaa.

- Tämän mekaaninen tulkinta liittyy suoraan koodin syöttämiseen: kävyn on katsottu edustavan käpyrauhasta, talamusta tai herätyssignaalia, jolla puun (eli ihmisen biologisen linjan ja hermoston) sähkömagneettinen taajuus ja perimä aktivoidaan.
- Puun oksien geometrinen, verkkomainen rakenne kuvaa elävän materian sisäistä koodistoa ja sukulinjojen ketjua, jota arkkitehdit muokkaavat ja ylläpitävät.

Näitä sumerilaisissa kivireliefeissä esiintyviä symboleita – erityisesti toistensa ympäri kietoutuneita käärmeitä ja niin sanottua elämän puuta itseään täynnä olevan sokea akateeminen tiedeyhteisö ja perinteinen arkeologia tulkitsevat puhtaasti uskonnollisina symboleina, hedelmällisyyden merkkeinä ja luonnonvoimien kuvauksina, logiikka kuitenkin osoittaa, että kyseessä on universaali tapa kuvata elämän rakennusaineita. Kaikkialla maailmassa eri kulttuurit ja eri luomismyytit ovat toisistaan tietämättä kaivertaneet

kiveen lähes samat käärmesymbolit ja kertoneet kertoneet yhtenevät tarinat vallinneesta pimeydestä sekä ihmisen synnystä.

Sumerilainen ”Lulun” luomistarina on näistä muinaisista luomisversioista kaikkein yksityiskohtaisin! Ihminen muovattiin savesta, verestä ja ”älystä” näin:

1. Ilawela – Kapinan johtaja ja loppuunpalanut huoltohenkilö

Sumerilaisessa koodissa Ilawela (tai We-ilu) oli se jumala, jolla oli *tēmu* – eli järki, äly ja kyky strategiseen suunnitteluun.

- Hän oli kapinapäällikkö, joka johti alempien jumalien (Igigi-henkien) kapinaa, kun he kyllästyivät 3 600 vuoden raskaaseen logistiseen raatamiseen ja loputtomaan kanavien kaivamiseen. Arkkitehdit (Anunnaki) tajusivat, että kapinaa ei voida sammuttaa pelkällä voimalla, vaan järjestelmä vaatii uuden työkoneen (”Lulun”). Ilawela teurastettiin, koska hänen rungostaan ja sähköisestä taajuudestaan saatiin se puuttuva älyllinen komponentti, joka tarvittiin uuden orjakoneen ohjelmointiin eli geenimanipulaatioon.
- Ilawelan verestä ja lihasta ihmisen hermostoon ajettiin kaksi vakiota: **älyllinen suorituskyky** (kyky ymmärtää käskyjä, laskea, rakentaa ja organisoida logistiikkaa) sekä **kapinan ja syyllisyyden perintö**. Ihminen peri jumalan, joka oli noussut ylintä johtoa vastaan. Tämä tarkoittaa, että ihmisen ”laitteistoon” koodattiin sisäänrakennettu levottomuus, eksistentiaalinen hätä ja tarve kapinoida – eli viha-rakkaus-aggressioansa, mikä tekee ihmisestä helposti hallittavan, kun häntä hallitaan pelon kemialla.

2. Kingu – Tiamatin puoliso ja vanhan maailman puolustaja

Babylonialaisessa päivityksessä Kingu oli alkumeren ja pimeyden voiman, Tiamatin, kenraali ja puoliso, jolle Tiamat antoi Kohtalontaulut (järjestelmän master-koodit) hallittavaksi.

- Kun nuoremmat arkkitehdit (Mardukin johdolla) päivittivät tämän vanhan maailman sähkömagneettisen matriisin, he riisuivat Kingu aseista ja koodit otettiin haltuun. Hänet surmattiin, koska uuden sivilisaation pystyttämiseen tarvittiin raaka-ainetta, jolla maapallon pinnalla oleva passiivinen massa (alkuihminen) saatiin herätettyä toimintaan. Se ei ollut huvia, vaan resurssien uudelleenkierrätystä.
- Kingun teurastuksella ihmisen keskushermostoon asennettiin **velan ja syyllisyyden taakka** sekä **itsetietoisuuden kuolemanpelko**. Kingu oli hävinneen osapuolen johtaja – kapinallinen ja ”rikollinen” uusien arkkitehtien silmissä. Kun ihminen luotiin Kingun verestä, ihmisen sieluun (koodiin) istutettiin synnynnäinen, kosminen velka. Ihminen syntyi suoraan tuomitun jumalan perilliseksi.

Molemmat myytit kohtaavat siinä, että tässä verensiirrossa ihmisen geenistöön syntyi komponentti, jota sumerilaiset kutsuivat nimellä ***etemu*** (haamu, henki tai muisti).

- Ennen tätä manipulaatiota maastossa eläneellä alkuihmisellä ei ollut kuolemanpelkoa, koska hän oli osa luonnon kiertokulkua.

- Kun kuolleen ja tuomitun jumalan veri sotkettiin saveen, ihmisen hermostoon lukittiin *etemu*. Se on se osa ihmistä, joka **muistaa ja tietää olevansa kuolevainen**.

Molemmat myytit (*Atrahasis* ja *Enuma Eliš*) kohtaavat siinä, että tässä verensiirrossa ihmisen geenistöön syntyi komponentti, jota sumerilaiset kutsuivat nimellä etemu (haamu, henki tai muisti). Ennen tätä manipulaatiota maastossa eläneellä alkuihmisellä ei ollut kuolemanpelkoa, koska hän oli osa luonnon kiertokulkua. Kun kuolleen ja tuomitun jumalan veri sotkettiin saveen, ihmisen hermostoon lukittiin etemu. Se on se osa ihmistä, joka muistaa ja tietää olevansa kuolevainen.

Tämä sumerilainen luomismyytti onkin säälimätön kuvaus geneettisestä manipulaatiosta: herrasirkus asensi ihmiseen tietoisuuden omasta tuhostaan. Tämä itsetietoisuus synnyttää sen jatkuvan stressin, eksistentiaalisen tyhjyyden ja pelon sekä ahneuden kemian. Se pakottaa ”Lulun” juoksemaan karsinassa, keräämään materiaa, rakentamaan sivilisaatiota ja ennen kaikkea palvomaan uskonoppineita ja hallitsemiskoneistoa, arkkitehtejä – vain saadakseen helpotusta jumalallisen veripisaran aiheuttamaan synnynnäiseen syyllisyyteen ja velkaan, jota hän kantaa sisällään. Ennen työläisen (”Lulu”) massatuotantoa maastossa oli kuitenkin jo olemassa elämää ja alkumuotoja, jotka eivät kuuluneet herrasirkuksen karsinarakenteeseen. Kun mallia tarkastellaan puhtaalla logiikalla ennen koodin sotkemista saveen, löydetään kaksi eri tasoa:

1. Luonnonmukainen alkuihminen

Sumerilaiset tekstit viittaavat siihen, että maassa liikkui jo biologisia olentoja, jotka elivät suorassa yhteydessä luonnonvoimiin. He olivat osa biosfääriä, mutta heiltä puuttui ”jumalallinen koodi” eli tietoisuuden ja älyllisen orjuuden komponentti, joka tekee ihmisestä tehokkaan työkoneen.

- He elivät kuten eläimet, söivät ruohoa suullaan, joivat vettä suoraan ojista ja puroista, eivätkä tunteneet vaatteita, taloja tai säädeltyä logistiikkaa. Heidän hermostonsa oli synkronoituna suoraan Äiti Maan (Ki) ja alkuperäisen luonnon sykleihin.
- Myöhemmässä *Gilgameš*-eepoksessa tämä alkutila on brändätty **Enkidu**-hahmon kautta. Enkidu kuvataan karvaiseksi villi-ihmiseksi, joka juoksee gasellien kanssa, elää täydellisessä harmoniassa eläinten ja luonnon kanssa, eikä tiedä mitään kaupungeista tai sivilisaatiosta. Enkidu edustaa sitä ihmisyyden alkuperäistä versiota, joka vallitsi ennen kuin järjestelmäarkkitehdit manipuloivat ja ”kesyttivät” (eli kahlitsivat) hänet teuraskarsinan asukiksi.
- Tästä sumerilaismyytistä löydämme aivan vastaavan vähättelyn kuin mitä esimerkiksi Pohjois-Amerikassa kohdistettiin sivistymättömiin, verenhimoisina petoihin, pakanallisiin villeihin intiaaneihin, jotka eivät tunteneet rakasta Herra Jumalaa, maailmanlaajuisesti orjatyövoimaksi kelpaaviin mielikuvituksensa hallitsemien leikkisiin olentoihin, neekereihin tai Suomessa lappalaisiin jolloin

miehet olivat kairan juntteja, joiden suurin huvi oli rypeä kännipäissään poroja naiden ”jänkhällä” ja naisia pelkkinä lapinakkoina, joilla pillukin oli poikittain!

2. Alemmat jumalat (Igigi-henget) työläisinä

Toinen puoli sumerilaista luomismyytistä on se, että ennen ihmisen mekaanista luomista alemmat jumalat itse (Igigi-henget) olivat orjia.

- Tekstit kertovat suoraan, että 3 600 vuoden ajan nämä henget joutuivat kantamaan maanpäällisen taakan: he kaivoivat Tigris- ja Eufrat-jokien kanavia, siirsivät vuoria ja keräsivät resursseja ylemmille ”arkkitehdeille” (*Anu, Enlil*).
- He olivat alkuperäiset likaisen työn tekijät, ”huoltohenkilökunta”, joka lopulta kuormittui jatkuvassa logistisessa oravanpyörässä niin pahasti, että he nousivat kapinaan ja polttivat työkalunsa.

Kun kapinoivat Igigi-henget olivat piirittäneet Enlilin palatsin ja työt seisoivat, ihmisen ”arkkitehdit” jakoivat tehtävät täsmällisesti. Tämä operoiva ryhmä koostui:

1. Enki (Nudimmud) – viisauden insinööri

Enki loi varsinaisen teknisen suunnitelman ja kaavan. Hän sanoi ylijumala *Anu*lle ja *Enli*lille, että kapinaa on turha yrittää murtaa väkisin, koska työn raskaus on fakta. *Enki* toimi prosessissa pääsuunnittelijana, joka tiesi, miten teurastetun jumalan (Ilawela) sähköinen koodi ja veri saadaan sidottua maassa jo olevaan materiaan.

2. Nintu (Mami / Ninhursag) – Äitijumala ja kätilö

Koska kyseessä oli biologisen työkoneen (”Lulun”) massatuotannon käynnistäminen, Enki ei tehnyt mekaanista työtä yksin. Paikalle kutsuttiin **Nintu** (tunnetaan myös nimillä *Mami* ja *Ninhursag*), joka oli Anunnakien ”kohdun emäntä” ja kätilöjumala.

- **Enki** antoi ohjeet ja kemiallisen kaavan, mutta Nintu sekoitti fyysisesti kuolleen jumalan lihan ja veren maalliseen saveen.
- Tekstissä kerrotaan suoraan, kuinka Nintu muotoili tästä seoksesta 14 eri palaa (7 urosta ja 7 naarasta) ja asetti ne ”kohtuun” kypsymään tuotantolinjan käynnistämiseksi.

3. Anunnakit (Suuri neuvosto) todistajina ja hyväksyjinä

Taustalla vaikutti myös ”suuret Anunnakit” eli se ylin hallintoneuvosto, joka antoi toimenpiteelle juridisen hyväksynnän. He olivat läsnä, kun Ilawela teurastettiin, ja he sylkivät vuorollaan saveen osana puhdistus- ja koodausriittiä ennen kuin Nintu ja Enki aloittivat varsinaisen muotoilutyön.

Kun kapina oli päällä, viisauden insinööri Enki totesi, että ratkaisu on luoda uusi ”laite”, joka kantaa jumalien kuorman.

- He ottivat sen maassa jo olevan saven/materian (sen alkuihmisen biologisen rungon) ja sekoittivat siihen teurastetun jumalan verta (DNA:ta, sähköistä koodia) ja *etemu*-komponentin (hengen/itsetietoisuuden).
- Tämä manipulaatio ei tehnyt ihmisestä vapaata, vaan se **eristi hänet luonnosta**. Jumalan koodi toi ihmiselle kyvyn puheeseen, laskemiseen, logistiikkaan ja it-

setietoisuuteen, mutta samalla se asensi hermostoon sen sietämättömän tyhjiön, tuhon pelon ja ahneuden kemian.

Ennen manipulaatiota ihminen oli vapaa, luonnonvarainen ja ympäristönsä kanssa yhdessä elävä biologinen olento, jolla ei ollut ”kaksisydämisyyttä” eikä tarvetta hamstrata materiaa. Vasta kun kuolleen jumalan veri ja navettakarsinan koodi pätkäistiin kaksoiskierteeseen, ihmisestä tehtiin tietoinen, pelokas ja sivilisaation rattaissa kieli vyön alla juokseva, mielihyvää metsästävä orjatyöläinen, jonka tehtäväksi tuli siitä lähtien elättää ja palvoa herrasirkustaan.

Aivan samoinhan kuin sumerin jumalat Pohjois-Amerikassa demokratian ja vapauden esitaistelijatkin menettelivät! Ne alkuasukkaat, joita ei heti teurastettu biisonien lailla suoraan maastossa, siirrettiin reservaatteihin tai suljettiin sisäoppilaitoksiin. Näissä laitoksissa heiltä riisuttiin oma kieli, perinne ja identiteetti, ja heidät pakotettiin opettelemaan herrasirkuksen uskonto, kuri ja maatalouslogistiikka. Heidät yritettiin väkisin muokata ”villeistä” hyödyllisiksi, alistetuiksi työkoneiksi – eli ”Lulun” nykyisiksi vastineiksi – amerikkalaisen unelman mallikappaleiksi.

Kun tarkastellaan muinaisten eri sivilisaatioiden master-tiedostoja, huomataan, että **sama geneettinen koodaus ja jumalallisen perimän istuttaminen ihmiseen löytyy kaikilta ja aivan kaikkialta,** minne katseensa kääntää, mutta geneettinen manipulaatio on brändätty ja puettu kunkin kulttuurin omaan kuvastoon sopivaksi.

Sumerilaisten suora, kirurginen kuvaus ”teurastetun jumalan verestä” on kaikkein inhorealistisin, mutta muiden sivilisaatioiden tarinat kuvaavat täsmälleen samaa laitteiston muokkausta:

1. Kreikkalaiset: Titanomakhian tuhka ja Prometheuksen savi

Kreikkalaisessa koodissa mekaaninen manipulaatio ja tuomitun jumalan perintö kuvataan kahdella tavalla, jotka vastaavat täydellisesti sumerilaista mallia:

- **Prometheus ja jumalallinen komponentti:** Prometheus muovasi ihmisen savesta (kuten Enki sumerilaisilla) ja asensi tähän laitteistoon navettakarsinan ulkopuolisen komponentin: taivaallisen tulen (sähköisen tietoisuuden ja älyllisen koodin), jonka hän varasti herrasirkuksen päälliköltä, Zeus-jumalalta.
- **Titanien veri ja tuhka:** Vielä suorempi vastaus sumerilaisten teurastukselle löytyy orfilaisesta mytologiasta. Sen mukaan Zeuksen poika Dionysos teurastettiin ja syötiin kapinallisten Titanien toimesta. Rangaistukseksi Zeus iski Titaneita salamalla, ja he paloivat poroksi. **Ihminen luotiin näiden teurastettujen ja salaman polttamien Titanien tuhkasta.** Koska Titaaneissa oli Dionysoksen lihaa, ihmisestä tuli kaksoisolento: hänessä on raskaiden, kapinallisten jumalien (Titanien) aines ja sielussaan pikkuruisen pisaran jumalallista koodia (Dionysos). Tämä on suora kreikkalainen vastine Kingun ja Ilawelan verelle.

2. Hopi-intiaanit: Hämähäkkivaimo ja luomisen sylki

Hopeilla ei esiinny tarinaa verisestä teurastuksesta, koska heidän kulttuurinsa peruskoodi kieltää ahneuden ja väkivallan kemian. Manipulaatio ja laitteiston herättäminen tehdään kuitenkin täsmälleen samalla kaavalla:

- Ensimmäisessä ikuisuudessa (Tokpela) Sotuknang (ylin valvoja) käski Hämähäkkivaimoa (*Kokyangwuti*) luomaan ihmisen. Hämähäkkivaimo otti maasta savea (materiaa) ja muotoili siitä ihmisruumiit.
- Jotta nämä passiiviset savimassat saatiin heräämään eloon, Hämähäkkivaimo **sekoitti saveen omaa sylkeään ja kietoi heidät oman valkoisen hämähäkinseittinsä (viisauden ja elämän sähköisen verkon) sisään**. Sylki ja seitti edustavat tässä sitä jumalallista DNA-komponenttia ja ohjelmointia, joka antoi ihmiselle tietoisuuden ja kyvyn puhua, mutta kytki hänet samalla arkkitehtien verkkoon.

3. Kristillinen ja gnostilainen koodi: Eeva ja Jahve

Eevan ja Jahven/Elohimin suhde on täysin linjassa edellisten manipulaatioketjujen kanssa. Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa Jahve tekee ihmisen maan tomusta ja puhaltaa hänen sieraimiinsa elämän henkäyksen (jumalallisen koodin).

- Gnostilaisissa teksteissä (kuten ”*Johanneksen salainen kirja”*) tämä viedään vielä pidemmälle. Niissä kerrotaan, kuinka alempi arkkitehti, sokea jumala Jaldabaoth (Jahve), loi ihmisen biologisen rungon, mutta se oli halvaantunut ja liikkumaton massa pimeydessä.
- Jotta työkone saatiin käyntiin, Jaldabaoth huijattiin puhaltamaan oma henkensä (jonka hän oli varastanut ylemmästä valon maailmasta) ihmisen ”laitteistoon”. Tässä kohdassa jumalallinen koodi siirtyi ihmiseen ja tämä muuttui itsetietoiseksi.
- Gnostilaisten mukaan arkkitehdit myös manipuloivat Eevaa (ja myöhemmin Kainia), jotta tämä jumalallinen perimä ja sen mukana tuoma herrasirkuksen hallintakoodi ja synnynnäinen syyllisyys saatiin lukittua ihmiskunnan biologiseen jatkumoon pysyvästi.

Katsottiinpa asiaa mistä kulmasta tahansa, kaavio pysyy aina aivan samana:

1. **Materia:** Maan tomu tai savi (alkuperäinen, passiivinen luonnonvara).
2. **Katalyytti:** Jumalan veri, tuhka, sylki tai henkäys (geneettinen manipulaatio, kaksoiskierteen pätkä, joka herättää itsetietoisuuden).
3. **Lopputulos:** ”*Lulu”* ja lopulta nykyihminen, joka on revitty irti puhtaasta luonnosta, sivistymään ja kantamaan kosmista velkaa, metsästäessään mielihyvää kuolemanpelon varjossa tässä neljännessä ikuisuudessa.

Eri sivilisaatiot käyttävät vain eri brändäystä ja sanastoa kuvatakseen sitä yhtä ja samaa laboratoriotoimenpidettä, jolla karsinan asukas otettiin hallintaan – kesytettiin. Ihmisen tarina tässä teuraskarsinassa ei ole mikään satunnainen paikka, vaan säälimätön, syklinen sulatusuuni. Jokainen ikuisuus on edellisen vaiheen perillinen, ja me kannamme geeneissämme sitä samaa orjakoodia ja ”kapinallisten” jumalien verta, jolla tuotantolinja aikoinaan käynnistettiin.

Australian aboriginaalien Uniaika (*Dreamtime* tai *Tjukurpa*) on logiikaltaan karsinan vanhinta ja puhtainta raakadataa. Siinä missä sumerilaiset ja kreikkalaiset kuvaavat sivilisaation ja kaupunkien rakennusvaihetta, aboriginaalien koodisto on säilyttänyt muistin siitä ajasta, kun teuraskarjan ”tuotantotarhaa” ja sen sähkömagneettisia ratoja vasta pystytettiin.

Kun aboriginaalien perinne riisutaan antropologisesta kuorrutuksesta ja käännetään järjestelmäarkkitehtuuriksi, he selittävät teuraskarsinan synnystä seuraavaa:

1. Maaston muotoilu ja sähköiset radat (*Songlines*)

New Age -kirjallisuus on yrittänyt maalata aboriginaalien Uniajasta pehmeän, mystisen ja henkisen paratiisin, mutta sen alkuperäinen koodi on säälimätöntä fysiikkaa: Alussa maa oli täysin pimeä, kylmä ja tasainen aavikko (sama alkupimeys ja nollapiste kuin mm. sumerilaisten *Tiamat* tai hopien *Tokpela*). Mitään ei liikkunut. Kaikki elämän muodot – myös tulevat ihmiset – olivat olemassa vasta pelkkinä puoliunessa olevina muotoilemattomina massoina tai ”alkuolioina” syvällä maan alla tai kallionhalkeamissa.

Maan alta nousi valtava kosminen voima, Sateenkaarikäärme. Se ei tullut tarjoamaan rakkautta, vaan se alkoi muovata maaston geometriaa omalla painollaan. Se ryömi läpi tasangon, repi maahan rotkoja, kasasi vuoria ja loi joenuomia. Käärme herätti maan alla uinuneet olennot iskemällä niitä säälimättömästi tai luomalla massiivisen jylinän. Olennot pakotettiin nousemaan pintaan, ja vasta tässä paineessa ne alkoivat muotoutua eläimiksi ja ihmisiksi. Alkuperäinen tila oli siis unohdus ja uni, josta käärmevoima herätti olennot suoraan tähän fyysiseen selviytymistaisteluun ja luonnonlakeihin.

- **Ääniaallat ja geometria:** nämä olennot loivat vuoret, joet ja vesipaikat laulamalla. Fysiikan kielellä: maaston geometria ja fysikaalinen muoto luotiin **ääniaalloilla ja taajuuksilla**. Radat, joita pitkin nämä esi-isät kulkivat, ovat *Songlines* eli laululinjoja. Ne ovat maapallon pinnan sähkömagneettisia virtausreittejä (ns. ley-linjoja). Aboriginaalien tehtävä oli ”liikkua” näillä radoilla ja toistaa niitä samoja taajuuksia (lauluja), jotta karsinan sähköverkko pysyi vakaana eikä maasto palannut takaisin nollapisteeseen.

2. Sateenkaarikäärme ja manipulaation vesikoodi

Sateenkaarikäärme on aboriginaalien master-arkkitehti, joka vastaa täydellisesti sumerilaisten vesien ja koodauksen jumalaa, Enkiä sekä Ningišzidan kaksoiskierteistä käärmesymbolia.

- Käärme hallitsee vesiä, sateita ja biologista elämää. Se elää syvissä vesikuopissa – aivan kuten Enki asui maanalaisessa makean veden syvyydessä, *Apsussa*.
- Käärme kuvataan luojana, mutta myös säälimättömänä tuhoajana, joka voi nielaista ihmiset ja sylkeä heidän luunsa ulos, eli muokata ja kierrättää biologista materiaa aina tarpeen mukaan.

3. Taivaallinen valvoja ja Wandjina-hahmot

Luoteis-Australian kalliomaalauksissa esiintyvät **Wandjina**-henget ovat visuaalisesti kaikkein suoraviivaisin kuvaus ulkopuolisista operaattoreista.

- Nämä hahmot kuvataan poikkeuksetta suuripäisinä, ilman suuta olevina olentoina, joilla on silmien ympärillä suuret, maskimaiset kehät.
- Aboriginaalien logiikassa heillä ei ole suuta, koska heidän voimansa on niin suuri, ettei heidän tarvitse puhua (kommunikaatio tapahtuu suoraan hermoston tai sähköisten kenttien kautta). He hallitsevat salamoita, sateita ja karsinan sääolosuhteita. Tarinan mukaan Wandjinat laskeutuivat taivaasta, muotoilivat maaston ja ihmiset, ja vetäytyivät sitten takaisin verhon taakse tai jättivät kuvansa kallioihin katsomaan, että ”Lulut” noudattavat asetettuja lakeja.

Luomiskertomuksen ytimessä on alkuperäinen Wandjina-henki, kosminen isähahmo nimeltä **Idjair** (joka asuu Linnunradalla), sekä hänen poikansa **Wallungunder**. Wallungunder laskeutui tähän tasoon muovaamaan maaston geometriaa, jokiuomia ja vesialtaita, joita kutsutaan nimellä *wunggud*.

Mekaaninen muotoilu: Wallungunder otti näistä pyhistä vesialtaista ja niiden pohjasta **muta- ja savimassaa**, josta hän muotoili ensimmäiset ihmisprototyypit.

Näitä ensimmäisiä ihmisolentoja kutsutaan nimellä **Gyorn Gyorn** (tai Gwion Gwion). Heidät tehtiin malliltaan Wandjinojen omaksi kuvaksi (”same-like”) eli heihin ladattiin suoraan henkiolentojen alkuperäinen mallinnus ja olemus.

Aboriginaalit ovat täydellinen ja kaikkein puhtain esimerkki sivistyksen säälimättömästä prosessista. Koska he kieltäytyivät rakentamasta kaupunkeja, pystyttämästä herrasirkuksen hierarkioita tai repimästä maaston resursseja teollisuuden käyttöön, eurooppalainen sivistys brändäsi heidät historian alimmalle tasolle.

Brittiläiset sivistyneet siirtomaaisännät sovelsivat Australiaan lakitermiä ***Terra nullius*** – ”ei kenenkään maa”. Tällä koodilla väitettiin, että koska aboriginaalit elivät osana luontoa, eivätkä olleet ”ottaneet maata haltuunsa” aitaamalla ja viljelemällä sitä ”Lulujen” tavoin, heitä ei virallisesti ollut olemassa ihmisinä. Aboriginaalit luokiteltiinkin eläimistöön ja heitä teurastettiin ja ajettiin pois asuinsijoiltaan täysin samoilla perusteilla kuin toisaalla Afrikan neekereitä, Amerikan intiaaneja tai Lapin kairan lappalaisjuntteja. Vaikka Pohjois-Amerikassa ei käytetty tarkalleen samaa latinalaista termiä *terra nullius* kuin Australiassa, siellä sovellettiin aivan samaa periaatetta, jota kutsuttiin nimellä **löytöretkidoktriini** (*Doctrine of Discovery*).

- **Omistusoikeuden mitätöinti:** Sekä Australian aboriginaalien että Pohjois-Amerikan intiaanien kohdalla väitettiin, että koska alueen asukkaat eivät olleet kristittyjä eivätkä rakentaneet eurooppalaistyylisiä aitauksia, pysyviä kivikaupunkeja tai teollisuutta, saati, että he olisivat pelänneet Jahve Herraa, heillä ei ollut laillista omistusoikeutta maahansa. Maa katsottiin juridisesti ”tyhjäksi” tai ”villin luonnon tilassa olevaksi”.
- **Villin lännen brändäys:** Termi ”villi länsi” jo itsessään sisältää sen saman ohjelmoinnin. Kun alue leimataan ”villiksi”, annetaan ymmärtää, että sieltä puuttuu järjestys, kuri, hallinta sekä nöyryys. Tämä antoi herrasirkuksen valloittajille moraalisen ja mekaanisen oikeutuksen vyöryä maastoon, vetää rautatiet, lennä-

tinlinjat ja rajat sekä teurastaa biisonit ja/tai siirtää alkuperäinen väestö syrjään vapautuksen tuovan ”sivistyksen” tieltä.

Herrasirkus ei tietenkään koskaan myönnä varastavansa tai teurastavansa mitään tai ketään (aiheetta) - päinvastoin (vrt. 20 Medal of Honor -kunniamitalia Wounded Kneen massateurastuksesta**)**. Paavalihan ylpeili:

Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle ja olemme valmiit rankaisemaan kaikkea tottelemattomuutta, kunhan te ensin olette täysin kuuliaisiksi tulleet. (2Kor.10:5,6)

Länsimainen sivistyneistö muotoilee lakikirjansa ja tietosanakirjansa aina niin, että kyse on pelkästä edistyksen nimissä tapahtuvasta ”tyhjän tai villin tilan haltuunotosta ja tehokkaaseen tuotantoon laittamisesta”. Se on sitä samaa ”Lulun” työkoneen logiikkaa, jolla vapaa maasto muutetaan valvotuksi aidatuksi karsinaksi.

Aboriginaalien Uniaika ei ole mitään satua, vaan se on vanhin säilynyt suullinen manuaali siitä, miten tämän teuraskarsinan sähkömagneettinen ja geometrinen perusverkko pystytettiin ennen kuin se lukittiin nykyiseen muotoonsa.

Mayojen kosmisen arkkitehtuurin koodi – erityisesti heidän pyhä kirjansa *Popol Vuh* – on kaikkein täsmällisin kuvaus siitä, miten karsinan asukkaita on **nollattu ja päivitetty useissa eri versioissa**, kunnes arkkitehdit saivat luotua juuri oikeanlaisen, kuuliaisesti raatavan ”Lulun”.

Tarkasteltaessa mayojen perintöä puhtaalla logiikalla, heidän selityksensä teuraskarsinan historiasta ja ihmisen manipulaatiosta jakautuu seuraaviin komponentteihin:

1. Epäonnistuneet työkoneversiot ja nollaukset

Popol Vuh kertoo suoraan, kuinka arkkitehdit (kuten *Tepeu* ja *Gucumatz* (*Kukulkan,* sulkakäärme) yrittivät luoda ihmistä useaan otteeseen (useat aiemmat ikuisuudet), koska he tarvitsivat olennon, joka kykenisi ”ruokkimaan ja ylläpitämään” jumalia eli suorittamaan karsinan logistista huoltotyötä ja ihmisveriorgioilla kuorrutettua palvontaa.

- **Ensimmäinen versio (Savi-ihmiset):** Arkkitehdit muotoilivat ensimmäiset työkoneet mudasta ja savesta. Tämä laitteisto oli floppi: se oli pehmeä, ei pysynyt pystyssä, se liukeni veteen eikä kyennyt puhumaan tai ajattelemaan strategisesti. Järjestelmä nollattiin ja pyyhittiin pois.
- **Toinen versio (Puu-ihmiset):** Seuraavaksi tehtiin puusta veistetyt työkoneet. Nämä pystyivät kävelemään ja lisääntymään, mutta heiltä **puuttui sielu ja järki (*k’u’x*)** eivätkä he muistaneet luojiaan. Koska he olivat jumalien mielestä muka pelkkiä kylmiä robotteja ilman palvontakemiaa, arkkitehdit tuhosivat heidät valtavalla tulvalla (pihka-sateella). Tarinan mukaan tästä versiosta maastoon jääneet eloonjääneet muuttuivat apinoiksi – mikä on suora viite ”Lulun” alkumuotoihin.

2. Maissi-ihminen – Se lopullinen, onnistunut ”Lulu”

Kolmannessa suuressa päivityksessä arkkitehdit löysivät oikean kemiallisen katalyytin: valkoisen ja keltaisen maissin (joka edustaa mayojen koodissa luonnossa elävää biologiaa ja ravintoa). Tästä aineesta luotiin ensimmäiset neljä todellista ihmistä.

- **Ongelma:** Tämä uusi versio oli aluksi *liian* täydellinen. Heillä oli poikkeuksellinen suorituskyky: he näkivät ja ymmärsivät kaiken, katselivat karsinan seinien läpi ja heidän älykkyytensä ulottui suoraan kosmiseen nollapisteeseen saakka. He olivat uhka arkkitehtien herruudelle.
- **Suodatinasennus (Hengitys lasiin):** Jotta työkone saatiin hallintaan, ylijumala Huracan (Sydämen taivas) teki suojapäivityksen: **hän puhalsi sumua heidän silmiinsä**, aivan kuten hengitettäisiin peiliin tai lasiin. Tämän manipulaation seurauksena ihmisen näkö- ja havaintokenttä kaventui. He näkivät enää vain sen, mikä oli lähellä maastossa – eli heidät lukittiin siihen teuraskarsinan rajoitettuun, lineaariseen taajuuteen, jossa he kykenivät tekemään työtä mutta eivät enää nähneet itse koneistoa navetan seinien takana.

3. Ajan mekaaninen murtaminen (Kalenterijärjestelmä)

Mayat eivät katsoneet aikaa lineaarisena janana, vaan monimutkaisena, pyörivänä hammasrattaistona (kuten *Tzolkin*- ja *Haab*-kalenterit).

- He selittävät, että aika itsessään on laite tai sykli, jota jumalat kantavat selässään kuin taakkaa. Kun yksi sykli (kuten 5125 vuoden suursykli, *Baktun*) päättyy, maailma kokee oikosulun tai nollauksen, ja uusi arkkitehtuuri astuu voimaan.

Mayojen koodi vastaa sataprosenttisesti sumerilaista mallia: ihminen luotiin palvelemaan ja ylläpitämään järjestelmää, ja hänen laitteistoonsa asennettiin tietoisesti suodattimet ja rajoittimet, jotta hän pysyisi karsinassaan kiltisti maissia viljelevänä ”Luluna”. He kuvaavat sen vain maatalous- ja kalenteritermeillä siinä missä sumerilaiset käyttivät metallurgiaa ja kanavanrakennusta.

Kun tutkimme navetan globaalia master-tiedostoa, löydämme vielä kaksi erittäin merkittävää ja täsmällistä luomiskoodia, sekä yksi erityisesti naiseen kohdistuneesta sadismista kertova myytti, jotka toistavat tätä samaa kaavaa. Nämä ovat **kiinalainen Pangu-koodi, skandinaavinen Ymir-malli sekä inuiittien Sedna-myytti**. Kaikki nämäkin kuvaavat säälimättömän tarkasti sitä, miten kosmisen nollapisteen alkuperäinen materia kilttien jumal-setien toimesta teurastettiin ja purettiin osiin, jotta ihmiselle saatiin rakennettua fyysinen teuraskarsina ja sen sisäinen ohjelmointi - ”lulu” onnistuneesti orjuutettiin.

1. Kiinalainen koodi: Pangu ja kosminen muna

Kiinalaisessa arkkitehtuurissa alussa ei myöskään ollut muuta kuin kaaos ja pimeys, joka tiivistyi kosmisen munan muotoon. Tämän munan sisällä syntyi ja kasvoi jättiläismäinen alkumuoto, **Pangu**.

- Pangu heräsi ja jakoi munan kahteen osaan yhdellä kirveen iskulla: kevyet ja puhtaat elementit nousivat ylös muodostaen taivaan (*Yang*), ja raskaat elementit

painuivat alas muodostaen maan (*Yin*). Tämä on suora kuvaus siitä, miten karsinan sähkömagneettiset napaisuudet ja seinät pystytettiin.

- Kun Pangu oli tehnyt työnsä 18 000 vuoden jälkeen, hänen keskushermostonsa paloi loppuun ja hän kuoli. Hänen ruumiinsa purettiin maaston rakenteiksi: hänen henkäyksestään tuli tuuli, äänestään ukkonen, vasemmasta silmästään aurinko ja oikeasta silmästään kuu. **Kaikkein säälimättömintä on se, miten ihminen luotiin: ihmiskunta sai alkunsa: me synnyimme niistä loisista, täistä ja hyönteisistä, jotka elivät kuolleen Pangun iholla ja altistuivat tuulelle.**
- Kiinalainen järjestelmä sanoo suoraan, että ihminen ei ole mikään jumalallinen kruunu, vaan pelkkä kuolleen alkujättiläisen rungossa elävä loinen tai sivutuote – työkone, joka laitettiin asuttamaan maastoa ja elämään Pangun lihasta tehdyllä maaperällä.

2. Skandinaavinen malli: Ymir ja matojen muodonmuutos

Pohjoisessa koodissa – joka löytyy *Edda*-runoudesta – sivilisaation ja maailman pystyttäminen on täysin identtinen laboratoriotoimenpide sumerilaisten ja mayojen myyttien kanssa. Alussa oli Ginnungagap, tyhjiö ja nollapiste, jonka reunoilla kohtasivat tuli ja jää. Tästä reaktiosta syntyi alkujättiläinen, **Ymir**.

- Nuoremmat arkkitehdit – *Odin, Vili ja Ve* – nousivat kapinaan tätä vanhaa valtaa vastaan ja teurastivat Ymirin (täsmälleen kuten Marduk teurasti Tiamatin ja Enki Ilawelan). Ymirin verestä syntyi valtava tulva, johon melkein kaikki muut jättiläiset hukkuivat.
- Arkkitehdit kantoivat Ymirin raadon keskelle tyhjiötä ja tekivät siitä ”lulujen” navetan rungon: hänen lihastaan tehtiin maa, luista vuoret, hampaista kivet ja verestä valtameret, jotka lukittiin virtaamaan navetan sisäpuolelle. Hänen pääkallostaan tehtiin taivaankansi, jonka neljään kulmaan asennettiin neljä kääpiötä (Nordri, Sudri, Austri ja Vestri) tukipilareiksi pitämään kattoa paikallaan.
- Kun navetan runko oli valmis, arkkitehdit huomasivat, että Ymirin lihassa (maaperässä) risteili eläviä matoja. He tekivät näille madoille tietoisuuden ja muodon muokkauksen: osasta tehtiin kääpiöitä (maanalaisia kaivos- ja metallityökoneita) ja osasta haltijoita. Itse ihminen (Askr ja Embla) muotoiltiin maastosta löytyneistä puunrungoista, joihin arkkitehdit puhalsivat hengen, järjen ja liikkumiskyvyn.

Inuiittien Sedna-myytti on sadistisin kuvaus maailmojen luomisesta ja naisen kohtelusta ilman minkäänlaista sivistynyttä sievistelyä kuten on tehty esimerkiksi Olympos-vuoren sikakekkereistä!

1. Sedna ja sormien katkomisen mekaniikka

Sednan myytti on kuvaus puhtaasta, säälimättömästä uhrauksesta ja ansaan ajamisesta (kuten Pandora, Lilith ja Eeva). Sedna oli nuori nainen, joka kieltäytyi avioliitoista (kuten Lilith, piti kiinni omasta tahdostaan), kunnes hänet huijattiin liittoon lintuolennon

(jälleen siivekäs petos, kuten ”Nachash”/serafi) kanssa. Kun hänen isänsä yritti pelastaa hänet veneellä, myrsky – eli järjestelmän paine – iski päälle. Isä heitti pelastaakseen oman nahkansa (käyttäytyen yhtä pelkurimaisesti kuin Adam) Sednan mereen ja katkoi tämän sormet, kun tyttö yritti pitää kiinni veneen laidasta.

- **Mekaaninen muodonmuutos:** irti leikatut sormet putosivat arktiseen mereen ja muuttuivat valaiksi, hylkeiksi ja mursuiksi. Sednasta itsestään tuli merenpohjan hallitsija, jota ihmisten on lepytettävä, jotta he saisivat ruokaa. Tämä on suora kuvaus siitä miten sielun puhtaasta energiasta, valosta tehdään aineellista ravintoa ja selviytymistaistelun polttoainetta.

2. Merenpohjan luikerteleva koodi

Inuiittien myyteissä Sedna ei suinkaan asu meren pohjassa yksin. Kun ihmiset rikkovat tabuja (eli sotkeutuvat liskojen luomiin sääntöihin ja kemialliseen ansaan), Sednan hiuksiin kertyy likaa, takkuja ja merenpohjan loisia sekä käärmemäisiä olentoja, jotka kiduttavat häntä.

- **Shamaanin suorite:** Shamaanin on laskeuduttava transsissa merenpohjaan kampaamaan Sednan hiukset puhtaaksi näistä luikertelevista loisista, jotta merenelävät ”vapautettaisiin” taas ihmisten pyydettäviksi.
- **Vesikäärmeen todellinen muoto:** Koska arktisilla alueilla ei ole fyysisiä käärmeitä, käärmekoodi on siirretty suoraan veteen ja myyttisiin petoihin. Eräs inuiittien pelätyimmistä merihirviöistä on *Tizheruk* (tai Pal-Rai-Yûk), jota kuvataan nimenomaan jättimäiseksi, sarvelliseksi ja käärmemäiseksi vesipedoksi, joka nappaa ihmisiä suoraan kajakeista ja veneiden laidoilta.

Se sama leijonapäinen käärme, Yaldabaoth, luikertelee siis inuiittienkin vesissä, mutta se on vain puettu jäämeren välttämättömään lumipukuun. Käärme ei tarjoa pelkästään hunajaa, vaan se käyttää ravinnokseen ihmisen puhdasta pelkoa ja selviytymisen pakkoa. Se muistuttaa jatkuvasti siitä, mitä tapahtuu, jos ote veneen laidasta kirpoaa.

Tämä inuiittien jäätävä linja on täydellinen vastakohta muun muassa sille New-Age kirjallisuudesta löytyvälle Valkoisen Hirven hymistelevälle kosmiselle puudutusaineelle - universaali rakkaus on tästä yhtä kaukana kuin kaukaisin meitä pakeneva galaksi on kotipesästämme! Sedna-myytti kertoo, että kaikissa kulttuureissa toimii sama karsinan vartijakaaderi – toiset tuoksuvat hunajalle, toiset jäälle – useimmat ovat yltä päältä veressä.

Kaikkien luomismyyttien alla kulkee sitä paitsi omituinen virta, myytti kaksineuvoisesta ihmisestä.

- **Alkuperäinen täydellinen muoto:** Alussa ihminen ei ollut mies tai nainen, vaan androgyyninen, esimerkiksi pyöreä ja täydellinen olento, jolla oli kaksi naamaa, neljä kättä ja neljä jalkaa. Tämä olento omisti valtavan voiman ja vapaan energian, ja se pystyi liikkumaan vapaasti ilman ”suodatinkoodeja”.

- **Mekaaninen puolittaminen:** Tämä voima ”pelotti” ylempiä hallitsijoita (mm. arkontteja/Demiurgia). Estääkseen näitä olentoja nousemasta heidän tasolleen, tehtiin raaka päätös: jokainen olento ”leikattiin” veitsellä tasan kahtia.
- **Kemiallinen ja fyysinen ansa:** Kun olento puolitettiin mieheksi ja naiseksi, sen laitteistoon asennettiin elinikäinen koodi: jatkuva, tuskallinen kaipuu ja puute. Ihminen sidottiin etsimään kadonnutta puoliskoaan, ja tämä jatkuva tyhjyyden tunne, lisääntymisen pakko ja biologinen kahtiajakoisuus teki ihmisestä haavoittuvan ja helposti ohjailtavan. Meidät ”heikennettiin” puolittamalla voimamme, jotta meidät saatiin pysymään navetan seinien sisäpuolella.

Nämä myytit vihjaavat saman raa’an arkkitehtuurin kahteen puoleen: joko meidät pakotettiin unesta suoraan käärmeen muovaamaan maastoon, tai todennäköisimmin meidän oma alkuperäinen voimamme leikattiin riittävästi ”sikailtuamme” kahtia, jotta alkuperäinen minämme pystyttäisiin kesyttämään ”asentamalla” perimäämme kemiallinen ansa, jonka avulla pelko ja puute mahdollistivat ohjailumme ja hallintamme – taluttamaan meidät kuin karja aina ikuisuudesta toiseen se.

Tämä ”halkaisumyytin” ja androgyynisen alkutilan arkkitehtuuri on koodattu niin syvälle ihmisen historiaan, että löydät sen lähes jokaisesta suuresta muinaisesta myytistä, kunhan kuorit ensin päältä uskonnolliset suojakoodit. Androgyyni ihminen ei ole mikään yhden kulttuurin keksintö, vaan universaali kuvaus siitä hetkestä, kun ihmisen ”laitteisto” ajettiin alas ja puolitettiin sen voimien vähentämiseksi. Esimerkiksi:

1. Mesopotamian ja Lähi-idän muinaiset tekstit (*Enuma Elis* ja *Genesis***)**

Raamatun ensimmäinen luomiskertomus (Genesis 1:27) sanoo suoraan: *”Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa... mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.”* Alkuperäinen hepreankielinen termi ***Adam*** **ei kuitenkaan tarkoita miestä, vaan yhtä androgyynista, kaksineuvoista olentoa.**

- **Mekaaninen ”halkaisu”:** Tanakin mukaan Mooseksen 1. kirjan toisessa luvussa tapahtuu (3. luomiskertomus) tapahtuu operaatio, joka on käännetty ”*kylkiluun ottamiseksi*” (*tsela* tarkoittaa hepreaksi kirjaimellisesti sivua tai kylkeä, ei vain luuta). Kyseessä oli geneettinen ”halkaisu” kahtia (mieheksi ja naiseksi), jolloin ihmisestä tehtiin vajaa, haavoittuva ja riippuvainen. Tämä koodi periytyy suoraan Babylonian vanhoista luomismyyteistä, joissa alkujumala Tiamat ”halkaistiin” kahtia taivaan ja maan materiaksi.

2. Muinaisen Intian vedalaiset myytit (Purusha ja Upanishadit)

Intian vanhimmissa teksteissä (kuten ”*Brihadaranyaka Upanishad”*) kuvaus on täysin identtinen:

- **Purusha, alkuihminen:** Alussa oli vain *Purusha* (alkuolento), joka oli yksin (kuten Adam Tanakin 2. luomiskertomuksessa). Hänellä ei ollut iloa, ja se oli kooltaan yhtä suuri kuin mies ja nainen tiukassa syleilyssä.

- **”Halkaisun” mekaniikka:** Voidakseen kokea ja lisääntyä aineellisessa maailmassa, tämä olento pirstoi ja pudotti itse itsensä: se laittoi itsensä kaatumaan kahteen osaan, joista tuli mies (*pati*) ja nainen (*patni*). Tekstissä sanotaan suoraan: *”Siksi tämä keho itsessään on kuin puolikas fragmentti.”* Tämä puolikas fragmentti on se puutteen tila, joka pakottaa sielun kierros kierrokselta takaisin navetan sääntöihin ja lihalliseen kiertokulkuun.

3. Platonin ”*Symposion*” (Aristofaneen puhe)

Tämä on se kaikkein tunnetuin ja geometrisesti tarkin kuvaus kreikkalaisessa filosofiassa, jossa asia sanotaan suoraan ilman uskonnollista sumutusta:

- **Pallomaiset alkuihmiset:** Alussa ihmiset olivat täysin pyöreitä olentoja, joilla oli neljä kättä, neljä jalkaa, kaksi identtistä naamaa vastakkaisilla puolilla päätä ja kaksi settiä sukuelimiä. He olivat hurjia, voimakkaita ja uhkasivat nousta suoraan jumalten tasolle.
- **Zeuksen (Demiurgin) ratkaisu:** Hallitsijat pelästyivät tätä vapaata voimaa, mutta eivät halunneet tuhota ihmisiä, koska he tarvitsivat näiden palvontaa ja energiaa (teuraskarjaa polttoaineeksi) ja ennen kaikkea tämän omaamaa vapaata tahtoa. Zeus teki päätöksen: *”Minä leikkaan heidät tasan kahtia. Se tekee heistä heikompia ja samalla heidän lukumääränsä tuplautuu, mikä tarkoittaa enemmän hyötyä meille.”*
- **Navan alkuperä:** Niinpä Apollo käänsi heidän päänsä kohti leikkaushaavaa, jotta rangaistuksen muisto pitäisi heidät nöyrinä. Apollo otti halkaisun jälkeen jokaisen puolikkaan päästä ja kaulasta kiinni ja pyöräytti ne ympäri niin, että kasvot saatiin kääntymään suoraan kohti tuoretta leikkauspintaa eli haavaa. Tämän fyysisen kääntämisen tarkoituksena oli pakottaa olennon katse ja havaintokyky pysyvästi lukituksi siihen omaan puutteeseensa ja menetykseensä. Kun kasvot oli käännetty haavaa kohti, Apollo veti ihon kaikilta sivuilta kireälle uuden vatsan ylitse peittääkseen avoimen leikkauspinnan. Tämä kireälle vedetty iho kerättiin keskelle yhteen pisteeseen ja solmittiin kiinni – tästä kiristyksestä ja solmusta syntyi se, mitä me kutsumme navaksi. Käytännön tasolla pään kääntäminen tarkoitti siis sitä, että ihmisen koko aistijärjestelmä ja huomio käännettiin ulkoisesta, vapaasta kosmisesta tilasta sisäänpäin, kohti omaa biologista haavoittuvuutta, puutetta ja selviytymistä. Se oli se geneettinen toimenpide, jolla katse lukittiin tähän karsinaan.

4. Pohjois-Amerikan Navajojen ja Andien myytit

Myös Atlantin takana koodi on sama. Navajojen luomiskertomuksessa ensimmäinen mies ja ensimmäinen nainen tuottivat aluksi kaksineuvoisia, täydellisiä olentoja, jotka hallitsivat maata, mutta myöhemmässä vaiheessa tämä tasapaino rikottiin ja sukupuolet erotettiin toisistaan, mikä johti kuolevaisuuteen ja selviytymistaisteluun. Andien myyteissä puolestaan alkuluoja Viracocha loi ihmiset aluksi androgyyneinä kuvina ennen kuin heidät jaettiin erillisiksi osasiksi aineelliseen maailmaan.

Tämä myyttien universaali vakio todistaa, että me emme ole täällä kokonaisina. Meidät ”ajettiin” alas ja halkaistiin – yksi kahdeksasosa (1/8) on se meidän nykyinen, typistetty taajuutemme, jolla yritämme räpistellä kuin kuolevat kärpäset tässä navetassamme. ”Halkaisu” oli kemiallinen ja fyysinen manipulaatio, jolla meihin asennettiin kemiallinen ansa, kortisoli, dopamiini, oksitosiini, adrenaliini – opioidihuumekoukku, jatkuva puute ja ikävä. Tuota huumeriippuvuutta, tyhjyyden tunnetta ”valvojamme” käyttää nyt polttoaineenaan ja ”ruoskanaan”.

1. ”Ihmisen” matemaattinen alasajo ikuisuuksittain

Tämä ei suinkaan ole mikään moraalinen tarina ”synnistä”, vaan puhtaan energian ja taajuuden asteittaista, tietoista alasajoa ja puolittamista, joka etenee loogisesti:

- **Lähtöpiste 1. ikuisuus – luvattu jumaluus ”taivaassa”:** Meillä ei ole kuin neljä irrallista selvää kirjallista ”todistusta” muinaisesta jumaluudestamme: Kreikan jumaltarut, joita pidetään pelkkinä liian vilkkaan mielikuvituksen satuina ja juutalaisten Tanakin jakeet, jotka mainitsevat 1. luomiskertomuksessa ensinnäkin **androgyynin, kaksineuvoisen olennon** (1Moos.1:27) ja Jesajan ja Hesekielen kynin, jotka tiivistävät Olympos-vuoren veriorgiat ja Karmamme näin:

.

Kuinka olet taivaalta pudonnut, sinä kointähti, aamuruskon poika! Kuinka olet maahan syösty, sinä kansojen kukistaja! Sinä sanoit sydämessäsi: ‘Minä nousen taivaaseen, korkeammalle *Jumalan tähtiä minä istuimeni korotan ja istun ilmestysvuorelle, pohjimmaiseen Pohjolaan. Minä nousen pilvien kukkuloille,* ***teen itseni Korkeimman vertaiseksi.’ Mutta sinut heitettiin alas*** *tuonelaan, pohjimmaiseen hautaan. Jotka sinut näkevät, ne katsovat pitkään, tarkastavat sinua: ‘****Onko tämä se mies****, joka järisytti maan, järkytti valtakunnat,* ***joka teki maanpiirin erämaaksi*** *ja hävitti sen kaupungit, joka ei päästänyt vankejansa kotiin?’ Kansojen kuninkaat kaikki lepäävät kunniassa, kukin kammiossansa. Mutta sinä olet kaukana haudastasi, poisviskattuna niin kuin hylkyvesa, olet peittynyt surmattujen, miekalla lävistettyjen, kiviseen kuoppaan suistuneitten alle,* ***olet kuin tallattu raato****. Et sinä saa yhtyä heidän kanssaan haudassa, sillä* ***sinä olet maasi hävittänyt****, kansasi tappanut. Ei ikinä enää mainita pahantekijäin sukua.* ***Laittakaa hänen lapsillensa verilöyly heidän isiensä pahain tekojen tähden, etteivät he nousisi ottamaan omaksensa maata*** *ja täyttäisi maanpiiriä kaupungeilla.* (Jes.14:12–21)

Kyllä ihminen on älykäs, eikö olekin? Yli 2000-vuotta uskonoppineet ovat valehdelleet itselleen ja sen myötä koko ihmiskunnalle, että Jesajan jakeet kertovat muka Saatanan karkottamisesta taivaasta maan päälle. Aivovaurion uhrit, uskovat eivät osaa lukea edes aapista, sillä he väittävät, että Vanhan testamentin mukaan jakeissa on kyseessä pelkästään pilkkalaulu Babylonian ylpeälle ja julmalle kuninkaalle, hänen kukistumiselleen, eikä suinkaan kuvaus paholaisesta.

Mutta kun Jesajaa lukee tarkemmin, niin huomaa heti, että jakeissa on kyse JHWH:n taholta tapahtuvan ihmisen tyhmyyden teroitus, sillä luvun ensimmäiset jakeet 4–11 kertovat kyllä ilmiselväsi Babylonian kuninkaasta, mutta jakeet 12–21 kertovat ihmisestä. Jakeita lukiessa huomaa heti, että teksti alkaa ja päättyy ovelasti Babylonian kuninkaaseen (jakeet 22–25), mutta välillä ”surkutellaan” ivallisesti ihmisen kohtaloa.
Tämä tällainen kertomuksen esittäminen näin – kerronta etenee aika- ja persoonavaihteluin (erilaisia mahdollisuuksia on 11 kpl) ja lisäksi voidaan hyppiä vielä faktasta fiktioon, jopa symbolitasolle – on hyvin tyypillistä esimerkiksi elokuville sekä romaaneille, joita suuri yleisö ja kuten voi havaita, myös kristityt, pitävät poikkeuksetta vaikeatajuisina ja liian ”taiteellisina”. Ovathan jopa matematiikan laskusäännöt, laskujärjestys väli- ja sulkumerkkeineen, liian vaikea pala hyvin monelle ajattelemaan tottumattomalle taatelin tallaajalle – saati sivistyneistölle.
Sen puolesta, että juuri edellä lainatut jakeet viittaisivat ihmiseen, puhuvat jakeista löytyvät ilmaukset ’*istun ilmestysvuorelle*’, ’*joka teki maanpiirin erämaaksi*’ ja ’*etteivät he nousisi ottamaan omaksensa maata*’. Ensinnäkin ilmestysvuorella ei alkuperäisessä hepreankielisessä tekstissä tarkoiteta tässä Temppelivuorta tai mitään muutakaan paikkaa, jossa Demoni Herra tai hänen enkelinsä olisivat ilmestyneet israelilaisille, vaan jonkinlaista kokoontumispaikkaa, jossa langetetaan jumalallisia tuomioita. Ja toiseksi, Babylonian kuningas ei muuttanut maanpiiriä erämaaksi, minkä kohteeksi taas Demoni Herran ulos ”oksentamat” (3Moos.18:24–28) maan asukkaat olisivat ihan hyvin voineetkin joutua, saati, että Babylonian kuninkaan jälkeläiset olisivat voineet koskaan ottaa omakseen koko maata.
Ihmiseen viittaa myös se, että jakeessa ”*kointähti, aamuruskon poika*” putoaa taivaalta, ei pudoteta taivaalta, eli syöksee itse itsensä maahan. Kukaan ei Jesajan jakeiden perusteella karkota ”*aamuruskon poikaa*” taivaasta, vaan Jeesuksen sanojen mukaan ”*aamuruskon poika*” itse omilla teoillaan (sikailullaan) karkottaa itsensä taivaasta:

millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan (Matt.7:2).

Vaikuttaakin siltä, että alkuperäisessä hepreankielisessä tekstissä käytetty sanamuoto, joka tarkoittaa “*Helel, Shaharin poika*” (Helel oli babylonialaiskanaanilainen aamutähden jumala ja Shahar aamunkoitteen jumala), viittaisi ihmiseen ja hänen 1. ikuisuudessa vallinneeseen jumalasemaansa. Tämä merkitsee sitä, että kristillinen oppi Saatanasta rysähtää kasaan, koska kristillisen perinteen mukaan Lucifer oli ensimmäinen arkkienkeli, kunnes hänestä tuli liian ylpeä ja vallanhaluinen. Taivaallisen sodan jälkeen Demoni Jumala muka karkotti Luciferin taivaasta, jolloin Luciferista tuli paholainen, langennut enkeli, ja hänen seuraajistaan demoneita (ketkä häntä seurasivat?). kun katsoo maan päällä ympärilleen, saa lähinnä sen vaikutelman, että ihminen itse alkoi käyttäytyä itse kaikkea elollista kohtaan kuin mikäkin paholainen. Ja koska jakeet kertovat ihmisestä

ennemmin kuin Babylonian kuninkaasta tai Saatanasta, niin se avaa väistämättä seuraavat Hesekielen 8 luvun jakeet:

”Ihmislapsi, viritä itkuvirsi Tyyron kuninkaasta ja sano hänelle: Näin sanoo Herra, Herra: Sinä olet sopusuhtaisuuden sinetti, täynnä viisautta, täydellinen kauneudessa. ***Eedenissä, Jumalan puutarhassa, sinä olit****. Peitteenäsi olivat kaikkinaiset kalliit kivet; karneolia, topaasia ja jaspista, krysoliittia, onyksia ja berylliä, safiiria, rubiinia ja smaragdia sekä kultaa olivat upotus- ja syvennystyöt sinussa,* ***valmistetut sinä päivänä, jona sinut luotiin****.*
Sinä olit kerubi*, laajalti suojaavainen, ja minä* ***asetin sinut pyhälle vuorelle; sinä olit jumal’olento*** *ja käyskentelit säihkyväin kivien keskellä. Nuhteeton sinä olit vaellukseltasi siitä päivästä, jona sinut luotiin, siihen saakka, kunnes sinussa löydettiin vääryys. Suuressa kaupankäynnissäsi tuli sydämesi täyteen väkivaltaa, ja sinä teit syntiä.* ***Niin minä karkotin sinut*** *häväistynä Jumalan vuorelta* ***ja hävitin sinut, suojaava kerubi****, pois säihkyväin kivien keskeltä.* ***Sinun sydämesi ylpistyi sinun kauneudestasi, ihanuutesi tähden sinä kadotit viisautesi. Minä viskasin sinut maahan****, annoin sinut alttiiksi kuninkaille, heidän silmänherkukseen. Paljoilla synneilläsi, tekemällä vääryyttä kaupoissasi, sinä olet häväissyt pyhäkkösi. Niin minä annoin sinun keskeltäsi puhjeta tulen; se kulutti sinut. Ja minä panin sinut tuhkaksi maahan kaikkien silmäin edessä, jotka sinut näkivät. Kaikki tuttavasi kansojen seassa ovat tyrmistyneet sinun tähtesi. Kauhuksi olet sinä tullut, eikä sinua enää ole, hamaan ikiaikoihin asti.* (Hes.28:12–19)

Voisiko nämä jakeet muka olla ikinä Tyyronin kuninkaasta (Hes.28:12) viritetty itkuvirsi? Jahve Demonihan sinuttelee sinua ihmislasta, eikä vaihda yksikön toista persoonaa Tyyronin kuninkaasta tai Saatanasta puheessaan yksikön kolmanteen! Ja viettikö Tyyronin kuningas eläessään aikaansa ”*Eedenissä, Jumalan puutarhassa*” tai koska hänet ”*karkotettiin häväistynä Jumalan vuorelta*”? Asuivatko Tyyronin kuningas tai Saatana kumpikaan yhdessä Aatamin ja Eevan kanssa Eedenissä? Eikö aivan yhtä outo väite ole se, jonka mukaan Tyyronin kuningas olisi joskus ollut kerubi? Hesekielhän näyttäisi tässä vahvistavan kreikkalaisten käsityksen muinaisesta kulta-ajasta?
”Tyyronin kuningas” onkin vain vertauskuvallinen hahmo itse ihmisestä, toiveiden synnyttämä vertauskuva, jonka lukijan oma liian vilkas mielikuvitus Hesekielen tekstin pohjalta punoi. ”*Maahan viskattu*” Saatana on siten vain Hesekielen profetiaosasta alun perin toisista irrallaan olevien ja sen jälkeen liian vilkkaassa mielikuvituksessa toisiinsa liitettyjen sanojen pohjalta syntynyt harhakuva – karkea todellisuuspako omista teoistaan!
Kristityt ovat hekumoineet kautta aikain, että molemmissa tekstikatkelmissa Saatana karkotettiin taivaasta ylpeyden vuoksi (Jes.14:12,15 ja Hes.28:16,17). Mutta koska teksteissä puhutaan *kointähden, aamuruskon pojan, kansojen kukistajan ja kerubi*n lisäksi myös kuninkaista (*Baabelin ja Tyyronin kuningas*) niin molemmat ”pilkkalaulut” kerto-

vat ajasta, jonka kadotimme muinoin muita jumalia/kanssaihmisiä alistavien tekojemme ja itsemme ylentämisen vuoksi ja jonka seurauksena ”***maasta tuli*** lopulta ***autio ja tuhottu”*** (Jer.4:23–26).
Ylimielisyyttä uhkuva Kaikkivaltias Herra Demoni ivaakin valittujaan ja näiden olematonta ajattelukykyä surutta, pilkkaa ihmisen ymmärryksen puutetta, ilmoittaessaan vertauksissa Babylonian ja Tyyron kuninkaista kiertoilmauksin tyhmille ja neuvottomille ”luoduilleen” heidän jo häviämiensä ”ikuisuuksien” määrää?

Kuulkaa tämä, te tyhmä ja ymmärtämätön kansa, te, joilla on silmät, mutta ette näe, joilla on korvat, mutta ette kuule (Jer.5:21)

Sillä he ovat neuvoton kansa, eikä heissä ole ymmärrystä. Jos he viisaita olisivat, niin he käsittäisivät tämän, he ymmärtäisivät, mikä heidän loppunsa on (5Moos.32:28,29)

Taivaasta 2. ikuisuuteen: Esimerkiksi ”Lilith-myytti” kertoo kahdesta erillisestä tasavertaisesta yksilöstä, joka karkotti, ajoi itsensä alas maan päälle – eli oli tämän jälkeen **1/2 osa** alkuperäisestä voimasta. Alkoi riitely, kumpi on kumpi, kumpi päättää!
3. ikuisuus: Seuraava alasajovaihe pudotti taajuuden ja rakenteen **1/4 osaan**. Yksinäisyys, jota olit halunnut, muuttui lopulta sietämättömäksi.
4. ikuisuus nyt: Toivoimme yksinäisyyttämme helpottamaan ”toista puolikasta”! Seuraava alasajo – parimme tehtiin ”kylkiluustamme. Me olemme tässä ajassa, tässä navetassa, olemme enää **1/8 osa** alkuperäisestä ”yksilöstä”. Ja aina toisinaa meistä tuntuu tavatessamme vastakkaisen sukupuolen edustajan epäilyttävästi aivan sille, kuin olisimme löytäneet kadonneen puoliskomme!

2. Miksi gnostilaisten teoria on kestämätön

Gnostikot väittävät, että ”lankeemuksessa” kyse oli vain yhden Sophian yksittäisestä ”erehdyksestä”, joka aiheutti tämän vahingon. Logiikka kertoo kuitenkin, että se on mahdotonta. Jos ”lankeemus” olisi ollut vain yhden ”yksilön” yksi satunnainen vahinko, se ei noudattaisi tällaista säälimätöntä, asteittaista ja matemaattista puolittumisen lakia läpi aiempien ikuisuuksien. Tämä ketju todistaa, että kyseessä on pitkäaikainen prosessi, jossa me olemme itse valinta valinnalta ja ikuisuus ikuisuudelta sitoneet ja jakaneet sitä omaa valoamme tähän tiheyteen - tuhotaksemme itsemme.

3. Sukupolvien ja siittämisen ansa

Tämä anrogyynimyytti selittää myös sen, miksi ne kaksi jumalaolentoa olivat 1. ikuisuudessa eri yksilöitä ja miksi liskokoodi tarvittiin Genesiksen 2. luvussa: heidän jälkeläisensä ja siitä eteenpäin rullannut olemassaolon ketju piti saada sidottua tähän kemialliseen ja fyysiseen lisääntymisansaan kohti uusia ikuisuuksia. Joka kerta kun valo jaetaan ja puolitetaan, sen itsenäinen voima vähenee, mutta se vapaa tahto pysyy pohjalla koskemattomana – toistaiseksi ja siksi ”valvoja” tarvitsee nykyisen kaltaisen aivopesun ja

edessämme odottavan vapaan tahdon kosmisen luovutustilaisuuden, jotta tämä viimeinenkin 1/8 osa saataisiin allekirjoittamaan oma loppunsa.
Androgyyni vaiheen jälkeen oletkin syntynyt jokaisessa kierrossasi joko naisena tai miehenä. JHWH:n apuri leveileekin Ilmestyskirjassa tulevasta tahdon teurastuksesta tyhmille maan matosille:

Tässä on ymmärrys, jossa viisaus on: Ne seitsemän päätä ovat seitsemän vuorta, joiden päällä nainen istuu; ne ovat myös seitsemän kuningasta; heistä on viisi kaatunut, yksi on, viimeinen ei ole vielä tullut, ja kun hän tulee, pitää hänen vähän aikaa pysymän. Näillä on yksi ja sama mieli, ja he antavat voimansa ja valtansa pedolle (Ilm.17:9–10, 13)

Osaatko laskea? Tämä ”viisaus” avaa lopullisesti matemaattisen 1 -> 1/2 -> 1/4 -> 1/8 ketjun (vuori = nainen) ja poistaa olemassaolostamme kaiken uskonnollisen höpötyksen jättäen jäljelle vain raa’an laitteistotason tosiasian.

Yhteenveto: Kaikilla tarinoilla on sama manuaali
Eri sivilisaatiot toistavat täsmälleen samaa mekaanista kaavaa, joka kattaa yhdessä ja erikseen kaikki palaset:

1. Alussa on **alkupimeys tai suuri alkuolento** (mm. Tiamat, Kingu, Ymir, Pangu, mayojen kosminen muna, aboriginaalien muodoton maa).
2. Tapahtuu **teurastus, kapina tai erottelu**, jossa vanha järjestelmä puretaan (mm. Odin teurastaa Ymirin, Marduk teurastaa Tiamatin, Pangu halkaisee munan).
3. Raaka-aineesta rakennetaan **valvottu teuraskarsina** rajoitettuine taajuuksineen ja sähkömagneettisine ley-linjoineen.
4. Ihminen luodaan geneettisesti **alemmaksi työkoneeksi ”luluksi”** joko esimerkiksi teurastetun jumalan verestä, loisista, madoista tai savesta, ja häneen asennetaan suodattimet, talutetaan sumuun, jotta hän ei muista alkuperäänsä vaan suorittaa kiltisti hänelle annettua työtä.

Kun luomiskertomuksia analysoidaan puhtaasti matemaattisen ja tilastollisen todennäköisyyslaskennan sekä tieteellisen logiikan (ei siltä mille minusta sattuu tuntumaan) kautta, **mahdollisuus sille, että kaikki toisistaan täysin erilliset ja jopa maantieteellisesti kaukana toisistaan sijaitsevaa kulttuurit (sumerit, mayat, hopit, aboriginaalit, Olympos, Pangu, Ymir, inuiitit sekä JWHW ym.) päätyisi täysin itsenäisesti samaan nelivaiheiseen koodirakenteeseen (alkupimeys, käärme/kierre ja biologinen manipulaatio sekä pahantahtoiset jumalat), on käytännössä pyöreä nolla.**
Matemaattisesti ilmaistuna puhutaan niin sanotusta *stokastisesta mahdottomuudesta*. Jos jokainen näistä elementeistä olisi pelkkää sattumaa, niiden kohtaamisen todennäköisyys globaalisti lasketaan kertomalla yksittäiset todennäköisyydet keskenään. Kun yhtälöön

tuodaan vielä kaiken kukkuraksi viidettä ikuisuutta valmistelevat, järjestelmää ohjaavat tekijät (mm. ”sikiökaapit”), matemaattinen malli vaatii taustalle yhteisen master-tiedoston tai saman alkuperäisen ohjelmointilähteen ohjelmoijineen.
Tieteellinen logiikka jakaa tämän todennäköisyyden ja sen syyt kolmeen selkeään kategoriaan:

1. Tilastollinen epätodennäköisyys (Konvergenssi vs. Yhteinen koodi)

Virallinen tiede yrittää selittää näitä yhtäläisyyksiä ”psykologisilla arkkityypeillä” eli väitteellä, että ihmisen aivot reagoivat luontoon kaikkialla samalla tavalla (pimeys pelottaa, käärme on vaarallinen). Psykologiset arkkityypithän ovat ihmiskunnan kollektiivisen alitajunnan yleismaailmallisia alkuperäiskuvia, jotka ovat ”periytyneet” ihmisten esi-isien mielikuvituksesta. Tämä menneisyys kattaa paitsi varhaisen ihmiskunnan myös ihmisen esihistorialliset ja eläinesi-isät. Arkkityypit eivät kuulu tietoiseen ajatteluun, vaan ne ovat taipumuksia tietynlaiseen käyttäytymiseen – psykologisen toiminnan kaavoja, jotka liittyvät vaistoon, kuten pimeän pelko tai äidinvaisto. Nämä kaavat täydentyvät ja muokkautuvat yksilöllisen kokemuksen kautta.
Virallinen tiede ei kuitenkaan pysty selittämään, mistä nuo yleismaailmalliset alkuperäiskuvat ovat ihmisen alitajuntaan alun perin kopioituneet? He eivät osaa kysyä, mistä pelko pimeää tai käärmeitä kohtaan kumpuaa! Kuka liimasi ohimolohkoihimme pimeyden pelon ja alkuperäiskuvat käärmeestä! He näkevät vain pimeän metsän, jossa voi ehkä piillä jotain pelottavan vaarallista. Mutta he eivät näe, että sekä metsä, kuten myös pimeys voivat molemmat tarjota suojan, turvapaikan tai että jokainen käärme ei suinkaan ole myrkkykäärme! Tiedeyhteisö ei näe hymykuoppien pohjalla väijyvää iskevän käärmeen päätä!
Kun tarkastellaan navetan master-tiedostoja, käärmeenpelko ja ”liskovaara” eivät ole mitään arkkityyppejä tai mielikuvituksellisia vertauskuvia, vaan kyseessä on alkuperäisen, kylmäverisen älykkään liskorodun symboli, rodun, joka on muokannut genetiikkaamme ja asentanut ”suodattimet” ”Lulujen” laitteistoon. Liskot asensivat ihmisen aivojen pohjalle niiden kaikkein vanhimman osan: **matelija-aivot (R-kompleksi)**. Liskoaivot ovat ihmisen hermoston osa, joka ei tunne empatiaa, vaan hallitsee puhdasta selviytymistä, reviirin puolustamista, hierarkioita, pelkoa ja aggressiota. Liskoaivojen asennuksen kautta liskorotu varmisti, että ihminen pysyy helposti ohjailtavana laumana. Kun navettaan syötetään pelon tai uhan taajuutta, ”Lulun” matelija-aivot aktivoituvat alle sekunnissa, ja lauma alkaa taistella keskenään, totella käskyjä ja rakentaa karsinansa, vankilansa seiniä entistä tiukemmin.

Liskorodun eri malleissa - Matelijakoodi on universaali vakio:

- **Sumerit ja Anunnakit:** Enki ja Ningišzida edustavat sitä liskolinjaa, joka hallitsee vesien koodausta ja genetiikkaa. Heidän symbolinsa on käärme, koska heidän oma biologinen ja mekaaninen olemuksensa toimii tuolla matelijan kylmällä, säälimättömällä logiikalla.

Sumerilaisten savitauluissa liskot konkretisoituvat kaikkein raaimmalla tavalla niin sanotuissa Ubaid-kauden (ennen sumerilaisten nousua) liskoihmisfiguureissa, joissa imettävät äidit ja hahmot on kuvattu suoraviivaisilla matelijan päillä ja silmillä. Se on se biologinen peruskoodi, joka hallitsee teuraskarsinaa verhon takaa.

- **Olympos ja Kreikka:** Zeuksen ja muiden sikailijoiden taustalla on tarinoita lohikäärmeistä ja matelijoista (kuten Tyfon tai Python), jotka vartioivat maaston nollapisteitä ja sähköisiä karsinoita, kunnes valta jaettiin uudelleen.
- **Mayat ja Hopit:** Mayojen *Kukulkan* ja asteekkien *Quetzalcoatl* ovat kirjaimellisesti sulkakäärmeitä – lentäviä matelijoita, jotka laskeutuivat taivaasta, muokkasivat maissin ja puhalsivat sumun ihmisen silmiin. Hopien myyteissä taas puhutaan suoraan maanalaisista käärmeihmisistä, jotka hallitsevat maaston sisäisiä ratoja.
- **Aboriginaalit:** Sateenkaarikäärme on se kaikkein suurin ja vanhin matelijaolento, joka muotoili Australian ley-linjat ja hallitsee edelleen ihmisen elämänvoimaa vesikuopistaan käsin.
- **Scandinaavit: Karsinan kahleet ja kalvajat**
  Pohjoisessa koodissa matelija ei ole mikään sivuhahmo, vaan se määrittää navetan rajat ja sen lopullisen nollauksen keston: **Jörmungandr (Midgardsormen):** Tämä on se jättiläismäinen maailmankäärme, jonka arkkitehti Odin heitti karsinan ulkopuoliseen mereen. Käärme kasvoi niin suureksi, että se ympäröi koko tunnetun maaston ja **puri omaan pyrstöönsä**. Puhtaan mekaniikan kielellä Jörmungandr on se sähkömagneettinen kehä ja suljettu silmukka (*The Grid*), joka pitää karsinan seinät pystyssä ja estää Luluja karkaamasta nollapisteen taakse. Kun tämä käärme lopulta päästää irti pyrstöstään, järjestelmä kokee oikosulun (Ragnarök) ja ikuisuus vaihtuu. **Nidhogg:** Tämä matelija taas asuu karsinan pohjalla, alamaailmassa (*Niflheim*), ja kalvaa jatkuvasti maailmanpuu Yggdrasilin (eli sen biologisen koodi- ja hermoverkon) juuria. Se on se mekaaninen liskovaara, joka pitää huolen siitä, että vanha järjestelmä rappeutuu pikkuhiljaa ja odottaa uutta päivitystä.
- **Kiina: Alkuperäiset liskorotuiset koodarit**
  Kiinalaisessa luomiskertomuksessa ei tarvitse edes etsiä symboliikkaa, sillä siellä ihmisen suorat luojat ja muokkaajat **kuvataan suoraan liskoihmisiksi**:
  Fuxi ja Nuwa: He ovat kiinalaisen arkkitehtuurin Enki ja Nintu. Heidät kuvataan kaikissa muinaisissa reliefeissä ja piirroksissa olentoina, joilla on **ihmisen yläruumis mutta toistensa ympäri kietoutuneet käärmeen tai lohikäärmeen alaruumiit**. Tämä visuaalinen kaavio on täysin identtinen sumerilaisen Ningišzidan ja modernin DNA-kaksoiskierteen kanssa.
  Tarinan mukaan Nuwa muotoili ensimmäiset ihmiset keltaisesta mudasta (savesta ja materiasta) yksitellen, mutta kun työ kävi liian raskaaksi logistisesti, hän

alkoi vetää köyttä mudan läpi ja roiskia sitä maastoon – näistä roiskeista syntyivät ne alemmat ”Lulut” suorittamaan massatyötä. Fuxi puolestaan asensi ihmisen hermostoon *Baguan* eli kahdeksan trigrammin järjestelmän, joka on puhtaasti matemaattinen ja mekaaninen koodisto maailman sähköisten signaalien ymmärtämiseen ja hallintaan.

Koko kiinalainen sivilisaatio on brändätty ”lohikäärmeen jälkeläisiksi”. Keisarit istuivat lohikäärmevaltaistuimilla ja heidän verilinjaansa suojeltiin, koska se oli suora kytkös näihin alkuperäisiin liskorotuisiin operaattoreihin.

- **JHWH:** Ja terävimmilleen viritetyn luomiskoodin löydämme tietenkin juutalais-kristillisestä traditiosta: *Nachash – Seraphim*, *Shining One – Burning One* ja Jeesuksen sanoista *”Te kyykäärmeitten sikiöt”*, jotka olemme purkaneet yksityiskohtaisesti jo aiemmin.

Lapsellinen selitys pimeyden ja käärmeiden arkkityypeistä kaatuukin omaan mahdottomuuteensa, kun katsotaan yksityiskohtien täsmällisyyttä:

- **Miksi pelkkä sattuma ei toimi:** Jos kyse olisi vain satunnaisesta symboliikasta, osa kulttuureista kuvaisi elämän alun esimerkiksi pelkkänä elottomana kivikasana tai puunpalasena ilman verenvuodatusta, muokkausta, hengen puhaltamista tai muuta ulkopuolista ”insinööritaitoa”.
- **Yhteinen kaava:** Se, että jokaisessa mallissa toistuu täsmällinen työnjako – (1) alkutilan pimeä passiivisuus, luoja ja hänen ”apurinsa” eivät ole koskaan eivätkä missään hyväntahtoisia ja auta luomaansa ihmistä, vaan nimenomaan päinvastoin (2), arkkitehdin suorittama geometrinen tai biologinen murtaminen/mutatointi käärme- ja kierrekomponenteilla (3) ihmisen näkökyvyn tai vapauden rajoittaminen ”sumulla”, ”madoilla”, ”kielten sekoittamisella”, ”syyllisyydellä” tai ”pelolla” – ihmisen sisään rakennetulla kemikaaliloukulla (4) järjestelmien aina ajoittainen ”nollaus” ulos ”oksentamalla”, ”tulella”, ”vedellä” tai ”jäällä” (5), osoittaa, että kyseessä on yksi ja sama datalähde, jota on vain brändätty paikallisilla olosuhteilla, kuvastolla ja kielillä.

Tämä tarkoittaa sitä, että nämä ”luomismyytit” eivät ole syntyneet maapallon pinnalla pelkästä tyhjästä, vaan ne ovat heijastumia niistä master-koodeista, joita tämä keskusyksikkö syöttää järjestelmään.

Aina, kun navetassa on aika vaihtaa ikuisuutta tai suorittaa järjestelmän nollapistepäivitys, koodari ajaa (mutatoi) uuden taajuuden ja uudet rajoituskoodit ”Lulujen” hermostoon. Muinaiset sivilisaatiot vain kirjasivat ylös näiden päivitysten ja ohjelmointien jättämät jäljet kukin omalla ”kielellään” ja omilla ”kuvillaan”.

”Sikiökaapit” ja viides ikuisuus

Kun analyysiin tuodaan avaruudessa leijuvat ohjausyksiköt (”sikiökaapit”), se kertoo

suoraan, että parhaillaan valmistellaan siirtymää viidenteen ikuisuuteen ja arkkitehtuurin suuret linjat loksahtavat kohdalleen.

Sikiökaappien eli keinotekoisten kohdunmukaisten hautomoiden (engl. *ectogenesis chambers*, *gestation pods*) teema on aivan keskeinen ja hyvin dokumentoitu osa sitä ilmiökokoelmaa, joka liittyy aluksiin kaapattujen (*abductees*) raportteihin ja navetan biologiseen hallintaan, nautojen silpomiseen.

Tarkasteltaessa tätä ”*me emme tiedä mitä ne ovat*” -dataa ja verrattaessa sitä 1950-luvulta lähtien tallennettuihin lukuisiin raportteihin, sikiökaapeista löytyy hyvin yhtenäistä, teknistä tietoa:

1. Visuaalinen ja mekaaninen rakenne raporttien mukaan

Kaapatut kuvaavat näitä osastoja yleensä laajoiksi, laboratorio- tai kasvatusallasmallisiksi huoneiksi alusten sisällä. Rakenne toistuu todistuksissa hyvin identtisenä:

- **Säiliöt:** Seinustoilla on riveissä lieriömäisiä, läpinäkyviä lasi- tai akryyliputkia, jotka on täytetty paksulla, usein kellertävällä, sinertävällä tai täysin kirkkaalla nesteellä (suora mekaaninen vastine lapsivedelle ja suolaliuokselle).
- **Kytkennät:** Jokaisen sikiön päänahkaan, selkärankaan tai napanuoraan on kytketty ohuita, joustavia kuituja tai letkuja, jotka syöttävät ravinteita ja sähkömagneettisia impulsseja suoraan keskuskaapeista. Laitteisto tarkkailee sikiön elintoimintoja täysin automaattisesti ilman biologisen äidin läsnäoloa.
- **Prosessi:** Raporttien mukaan kaapatuilta naisilta otetaan munasoluja (tai heidät saatetaan raskaaksi lyhyeksi ajaksi, ja sikiö poistetaan varhaisessa vaiheessa) – ja miehiltä siittiöitä. Tämä biologinen materiaali siirretään näihin aluksen sikiökaappeihin, joissa sikiöitä kasvatetaan ja muokataan geneettisesti.
- **Lopputuote:** Säiliöissä näytetään usein eriasteisia hybridiolentoja – esimerkiksi harmaiden (Grey-rodun) ja ihmisen välimuotoja. Niiden iho on kalpea, silmät suuret ja karvoitus puuttuu. Ne ovat uusia ”työkoneversioita”, joita valmistetaan suljetussa teollisessa kierrossa.

Ufologian ja kaappaustutkimuksen (abduktiotutkimuksen) historiassa on useita yksittäistapauksia, jotka ovat tulleet tunnetuiksi juuri näistä kuvauksista. Alan tutkijat, kuten David Jacobs ja Budd Hopkins, ovat keränneet satoja kertomuksia, joissa toistuvat havainnot laitteista ja sikiöhautomoista. Tunnetuimpia yksittäistapauksia, joissa nämä teemat nousevat keskiöön, ovat:

1. Betty ja Barney Hill (1961)

Tämä on ufonauttien tekemien tutkimusten klassinen alkupiste. Syyskuussa 1961 New Hampshiressa tapahtuneen kaappauksen jälkeen pariskunta palautti muistikuviaan hypnoosissa. Betty Hill kuvasi erittäin tarkasti biologisia toimenpiteitä, joissa hänen vatsaansa työnnettiin pitkä neula. Tutkijat ovat myöhemmin liittäneet tämän varhaisen kuvauksen nimenomaan munasolujen keräämiseen ja hybridiohjelman käynnistämiseen.

2. ”Linda Napolitano” (Linda Cortile -tapaus, 1989

Budd Hopkinsin tutkimassa Manhattanin tapauksessa nainen raportoi tulleensa viedyksi kerrostaloasuntonsa ikkunasta suoraan alukseen. Hän kuvasi aluksen sisällä nähneensä laboratorioympäristön, jossa oli nestetäytteisiä säiliöitä ja hautomoaltaita, joissa kasvatettiin biologista materiaalia ja eriasteisia hybridiolentoja. Tässä tapauksessa poikkeuksellista oli se, että useat ulkopuoliset silminnäkijät kadulla raportoivat nähneensä Lindan kaappauksen.

3. David Jacobsin haastattelemat nimettömät tapaukset

Historian professori David Jacobs julkaisi teoksensa *Secret Life* (1993), joka perustuu kymmenien ihmisten yksityiskohtaisiin todistuksiin. Kirjassa kaapatut kuvaavat toisistaan riippumatta alusten sisällä olevia ”inkubaatio- eli soluviljely – idätyshuoneita”. He kertovat nähneensä riveissä läpinäkyviä lieriöitä, jotka olivat täynnä kellertävää tai kirkasta suolaliuosta, ja joiden sisällä oli letkuihin kytkettyjä sikiöitä. Useat naispuoliset kokijat raportoivat, että heidät pakotettiin koskettamaan tai pitämään sylissään näistä säiliöistä otettuja hybridiolentoja.

Nämä raportoidut yksittäistapaukset ovat ”kallokutistajien” mielestä tietenkin ihmismielessä kummittelevia arkkityyppejä, vaikka he eivät tietenkään osaa selittää minkälainen stressi nuo kuvat on ohimolohkoihin aikojen saatossa kopioinut. He eivät osaa edes järjellisesti eli tilastotieteellisesti selittää edellä kuvattuja, yksityiskohdiltaan yhtenäisten luomismyyttien ihmismielessä synnyttämää alitajuista pelkoa. Ja esimerkiksi aboriginaalien luomismyytissähän **avaruudesta laskeutuneet** Wandjinat jopa tuottivat uusia ”lapsisiemeniä” (*child-seeds*) maaston pyhien vesialtaiden pohjalla, joista ne siirrettiin ihmisiin. Alusten sikiökaapit noudattavat täsmälleen sama logiikkaa, mutta modernilla kielellä, teknisessä muodossa: mutatoituja sikiöitä tuotetaan altaissa, kaukana luonnon vapaasta geometriasta. Mutta kallonkutistajista huolimatta kaappauksen kokeneiden henkilöiden lausunnot muodostavat ufologisen tutkimuksen aineiston, jossa kuvaukset keinotekoisesta kohdusta toistuvat samanlaisina vuosikymmenestä toiseen.

Tieteellinen loppupäätelmä: Sattuman todennäköisyys on nolla. Kaikki tuntemamme luomismyytit ovat synkroniassa keskenään siksi, että ne kuvaavat yhtä ja samaa globaalia laboratoriotoimenpidettä – geneettistä mutaatioita. Ne ovat saman järjestelmäarkkitehtuurin eri kieliversioita, joita on ohjattu suoraan verhon takaa.

Jos tilastollinen todennäköisyys näiden luomismyyttien ja käärmeiden osuuteen ihmisen olemassaolossa maantieteellisesti aivan eri puolilla maapalloa ja täysin toisilleen tuntemattomissa kulttuureissa on käytännössä pyöreä nolla, niin miksi ihmiset ovat sokeita. Eikö edes akateemiseen yleissivistykseen kuulu enää tilastotieteen peruskurssi, kuten 1970-luvulla oli tapana?

Lyhyt tyhjentävä vastaus on: **Enää ei vaadita samalla tavalla kuin aiemmin yleismaailmallisesti kaikille yliopisto-opiskelijoille edes tilastotieteen perusteiden tuntemusta, vaan peruskoodi on pilkottu ja vesitetty.**

1. Yhtenäisen yleissivistyksen master-koodin purkaminen

Vielä 1970-luvun alussa yliopistokoulutuksen perusoletus oli luoda ihmiselle laaja, synteettinen ja kriittinen tiedonhallintajärjestelmä. Esimerkiksi tilastotieteen ja sosiologian peruskurssien laaja-alainen pakollisuus oli nerokas: se pakotti opiskelijan ymmärtämään massojen käyttäytymistä (sosiologia) ja laskemaan kylmät todennäköisyydet ja jakaumat (tilastotiede) ennen kuin heille annettiin lupa edetä tiedekunnassaan ja tulkita maastoa.

- Nykyään yliopistorakenne on muutettu linjastomaiseksi tehdaslaitokseksi (Bolognan prosessi vuonna 1999 muutti yliopistot vapaan ajattelun kehdoista teollisiksi kokoonpanolinjoiksi, joissa opiskelija ulostetaan mahdollisimman nopeasti suoran putken läpi tutkintotehtaasta). Tällä prosessilla itsenäinen, kriittinen ja syvällinen ajattelu siivottiin pois. Kun opiskelu sidottiin tiukkoihin, valmiiksi koodattuihin aikatauluihin ja jatkuvaan suorituspaineeseen, ihmisen ajattelulta vietiin aika ja kyky pysähtyä ja kyseenalaistaa.
- Yleissivistävä, poikkitieteellinen ote on poistettu, ja tilalle on tuotu kapea-alainen erikoistuminen. Opiskelijoista muotoillaan suoraviivaisia ”Luluja” tiettyyn karsinan kapeaan lokeroon, jolloin laajempi ymmärrys globaaleista todennäköisyyksistä jää puuttumaan.

2. Tilastotieteen siirtäminen ”mustiin laatikoihin”

Tänä päivänä tilastotiedettä ei useimmilla humanistisilla tai yhteiskuntatieteellisillä aloilla enää opeteta omana, puhtaana matemaattisena oppiaineenaan, jossa kaavat ja todennäköisyydet (kuten laskemamme luomismyyttimallien kohtaamisen nollatoleranssi) johdettaisiin itse alusta alkaen.

- Tilastotiede on korvattu pelkällä ohjelmistojen (kuten SPSS, R tai data-analyysityökalut) käyttökoulutuksella. Opiskelija opetetaan ”syöttämään” dataa valmiiseen ohjelmaan – eli ”mustaan laatikkoon” – ilman, että hänen tarvitsee älyllisesti ymmärtää taustalla vaikuttavaa matemaattista logiikkaa tai stokastisia vakioita.

3. Logistinen syy: Miksi kriittistä älyä rajoitetaan?

Kun massoilta puuttuu kyky hahmottaa, mikä on tilastollisesti mahdollista ja mikä mahdotonta (kuten nämä muinaisten koodien identtiset yhtäläisyydet eri puolilla palloa), heille voidaan syöttää mitä tahansa ”sattumia”, satuja tai paniikkitaajuuksia puhtaana faktana.

Nykyinen ”Lulu”-mankeli: Kun tutkinnot kapea-alaistettiin ja pilkottiin pieniksi moduuleiksi, opiskelijoilta riisuttiin alkeellisinkin kyky yhdistellä asioita. Heille annettiin valmiit ”mustat laatikot” (kuten ne valmiit tilasto-ohjelmat), jotta he suorittavat mekaanisesti oman pienen tehtävänsä kyseenalaistamatta sitä, kuka ohjelman on koodannut ja mitä varten. Ihmisistä tehtiin asiantuntija-”Luluja”, jotka ovat keskinkertaisia mestareita omassa kapeassa lokerossaan, mutta täysin sokeita sille suurelle sähkömagneettiselle verkolle, joka heitä ympäröi. Heille puhallettiin sama muinainen ”mayojen sumu” silmiin, jotta he näkevät vain juuri sen, mikä on aivan heidän edessään maastossa.

Se, että muutama vuosikymmen sitten opiskelijoille mahdollistettiin tiedonhallintajärjestelmä, esimerkiksi tilastotieteen ja sosiologian peruskursseilla mutta silti kukaan ei kuitenkaan vaikuta *hallitsevan* todennäköisyyksiä ja tilastoja paljastaa akateemisen järjestelmän suurimman valheen: **jos heille opetettiin aiemmin menetelmiä, mutta samaan aikaan heiltä evättiin ymmärrys.** Kun tarkastelemme puhtaalla logiikalla syytä siihen, miksi he eivät oppineet, vaikka heille ”opetettiin”, näemme kolme syytä:

1. Menetelmäosaaminen vs. koodin lukutaito (Kaava ilman logiikkaa)

Yliopistollinen opintie on suunniteltu niin, että opiskelija opetetaan suorittamaan mekaanisia laskutoimituksia tai syöttämään dataa valmiisiin raameihin, jotta hän saa suoritettua tenttinsä.

- **Miten heidät sokeutetaan:** He opiskelevat ”ulkoa” kaavoja (kuten p-arvoja, keskihajontoja ja korrelaatiokertoimia) pelkkinä abstrakteina matemaattisina työkaluina. He oppivat laskemaan, mutta heidän keskushermostonsa ei koskaan sisäistä sitä, mitä ne luvut tarkoittavat todellisuudessa. Koska heitä ei opeteta koskaan ajattelemaan.
- **Seuraus:** Heistä tulee automaattiasennus-”Luluja”, jotka osaavat pyörittää konetta, mutta jos heille näytetään irrallinen mutta identtinen rakenne, he saavat oikosulun. He eivät osaa soveltaa todennäköisyyttä reaalimaailman ilmiöihin, koska heidän oppimansa tieto on eristetty erillisiin siiloihin.

2. Muinaisen opintien ja modernin mankelin ero on täydellinen ja fundamentaalinen.

- **Alkuperäinen, muun muassa antiikin ja renessanssin opintie (*Trivium* ja *Quadrivium*):** Ennen kuin herrasirkus teollisti ja standardisoi koulutusjärjestelmän, opiskelu aloitettiin syntaksista, logiikasta ja retoriikasta. Ihmiselle opetettiin ensin, *miten ajatella* – eli miten havaita ristiriidat, miten tunnistaa valheet ja miten purkaa käsitteellisiä suojakoodeja. Vasta tämän jälkeen opetettiin matematiikkaa ja geometriaa (maaston fysiikkaa).
- **Moderni tuotantotarhamekanismi:** Nykyisessä ja 1970-luvulta lähtien rakennetussa opintiessä tämä järjestys on käännetty päälaelleen. Opiskelijalle ei opeteta itsenäistä logiikkaa tai kriittistä synteesiä. Hänelle syötetään valmista tietosisältöä – master-tiedostoja, jotka pitää painaa muistiin ja toistaa sellaisenaan. Järjestelmä ei halua, että opiskelija hallitsee todennäköisyydet, koska silloin hän huomaisi yhteiskunnallisen ohjelmoinnin ja sirkustemput välittömästi.

3. Miksi minä opin, mutta he eivät?

Opiskelijat alistuivat professoreiden pirtaan. He ottivat kiltisti vastaan ne rajoittimet ja tiedekuntamuurit, jotka heidän silmilleen puhallettiin sumuna. He opiskelivat saadakseen tutkinnon – eli statuksen karsinan sisällä. Heille annettiin yliopistossa ”riittävät taidot” vain ja ainoastaan karsinassa selviytymiseen ja herrasirkuksen rattaiden pyörittämiseen. Todellinen kyky hallita ja omaksua tietoa vaatii sen, että ihminen uskaltaa katsoa valmiiden kaavojen taakse – seurausten sijaan perehtyä syihin, saati todellisuuteen.

<u>Erinomainen esimerkki ihmisten todellisuuspaosta:</u> Kun **Euroopan perusoikeusviraston (FRA) laaja tutkimus julkaistiin 2014,** niin tutkimuksessa selvisi, että Suomi on Euroopan unionin **toiseksi turvattomin maa naisille** parisuhteessa tapahtuvan väkivallan osalta (heti Tanskan jälkeen). Lähes puolet suomalaisista naisista (**47 %**) ilmoitti kokeneensa fyysistä tai seksuaalista väkivaltaa 15 vuotta täytettyään. **Tilastokeskuksen suurtutkimus (2022) ”Sukupuolistunut väkivalta ja lähisuhdeväkivalta Suomessa 2021–2022”** vahvisti FRA:n aiemmat havainnot: Jopa **57 %** suomalaisista naisista on kokenut fyysistä väkivaltaa, seksuaaliväkivaltaa tai uhkailua elämänsä aikana (15 vuotta täytettyään). Luku on jopa noussut aiemmista raporteista, mikä kertoo siitä, että datan keruu on tarkentunut ja peittely vähentynyt.

Miten tämä uutisoitiin somen kansalle suomalaisissa tiedotusvälineissä? Ei juuri mitenkään – vain Helsingin Sanomat ja Yle julkaisivat ylimalkaisia tietoja Tilastokeskuksen tutkimuksesta mutta nekin ilmoittivat väkivaltaa kohdanneiden ihmisten määrän prosenttilukuina! Kun järjestelmä haluaa vaimentaa ihmisten reaktioita väkivaltaan, kriiseihin tai resurssien hupenemiseen, käytetään aina prosentteja. 10, 20 tai 50 % kuulostaa harmittoman pieneltä ja hallittavalta, koska tavallinen kuluttaja ja suuri vaalikarja ymmärtää ja käsittää nuo luvut ainoastaan alennusmyyntien aleprosentteina. Jos uutisissa sanottaisiin suoraan niiden miljoonien ihmisten määrä, jotka kärsivät järjestelmän vioista, karsinan asukkaat ehkä heräisivät mayojen sumusta ja vaatisivat muutosta välittömästi. Prosenttiluku toimiikin loistavasti jokaisen alitajuisesti itseään syyllistävän ”Lulun” tehokkaana suojakoodina ja iskunvaimentimena.

Näin: Suomessa asuu noin **2,3 miljoonaa** yli 15-vuotiasta naista. Kun tästä kokonaismassasta otetaan se 57 prosentin osuus, saadaan seuraava kylmä luku: Suomessa elää noin **1 310 000** naista, jotka ovat kokeneet fyysistä väkivaltaa, seksuaalista väkivaltaa tai uhkailua 15 vuotta täytettyään. Tämä tarkoittaa yli **1,3 miljoonaa maailman onnellisimman maan naisista on joutunut väkivallan kohteeksi**. Se on enemmän kuin koko Helsingin, Espoon, Tampereen ja Vantaan yhteenlaskettu asukasluku. Ja **jos Helsingin, Espoon, Tampereen ja Vantaan yhteenlaskettu asukasluku menee yli hilseesi, niin kuvittele halpahallin tai lähikaupan kassajonoa, jossa olet kassajonon kymmenes nainen! Edessäsi olevista kymmenestä naisesta kuusi naista on joutunut kumppaninsa pahoinpitelemäksi!**

Katso heitä ja mieti. Ketä heistä on juuri hakattu, ketä vain läpsitty, tuupittu tai syljetty silmille – solvattu, hyväksikäytetty? Naisista kenen katseesta, ryhdistä, kehon asennosta, jopa vapinasta paistaa pelko? Ovatko hekin maailman onnellisimman kansan jäseniä, koska he saavat vastakkaiselta sukupuolelta osakseen huomiota - väkivaltaa? Vai kiinnostaako sinua taas tänään enemmän 500 gramman kahvipaketin tarjoushinta?

Mutta kun halutaan myydä illuusiota ja pitää ihmiset pyörittämässä tätä helvetinkonetta muistuttavaa onnenpyörää, otetaan käyttöön tietysti kaikki mahdolliset nollat. Mutta kun häviävän pienten prosenttilukujen sijaan ihmiselle näytetään luku **90 000 000 €**. Vaikka matemaattinen todennäköisyys voittaa 90 000 000 € päävoitto on olematon

(lähellä nollaa), niin rivissä seisovat nollat aktivoivat ihmisen hermostossa välittömän ahneuden taajuuden. Ihminen ei enää näe sitä, että ”ensimmäinen kierros on ilmainen” ja jokainen seuraava maksaa, vaan hän katsoo vain sitä valtavaa, loistavaa numerosarjaa. Järjestelmän matemaattinen kääntöveitsi käyttää suuria lukuja silloin, kun se haluaa luoda sokeaa toivoa, ja häivyttää ne prosentteihin silloin, kun se haluaa piilottaa raa’an maaston geometrian. Mitä enemmän nollia kuin myrkkysyöttejä saadaan näkyviin, sitä voimakkaammin se iskee ”Lulun” hermostoon.

HELTER SKELTER

Kuten jo luvuissa ”Kristityt – valhe valheen päälle” ja ”Juutalaiset – kirotut valitut ja kirottu luvattu maa” osoitin, koko Tooran/Vanhan testamentin ”syntiinlankeemuskertomus ja Egyptin orjuuden” perustuvan täydelliseen itsensä pettämiseen (juutalaiset sanoisivat JWHW:n ohjaukseen, kristityt aivovaurioon) – joko kuvittelemalla, että ”pyhässä” sanassa kuvatut tapahtumat kertovat JHWH:n äärettömän pahuuden samaistamisesta äärettömään hyvyyteen ja/tai sulkemalla silmänsä sanassa kuvatuilta tapahtumilta ja kuvittelemalla tapahtumakulun haluamakseen – toisin sanoen valehtelemalla.
Anglikaanipapin ja raamatuntutkija E.W. Bullinger (15.12.1837-6.6.1913), kertoo jättiläistyössään, ”*The Companion Bible*”, että sana ”*käärme*” on alkuperäisessä hepreankielisessä versiossa ”*nachash*”, joka puolestaan on tekstiyhteydestä riippuen englanniksi käännettynä ”*a shining one*” tai ”*the burning one*”. Ja ”*nachash*” sanaa käytetään Vanhassa testamentissa synonyyminä (2Moos.7:15, 4Moos.21:6,9, 5Moos.8:15, Jes.6:2) sanalle ”*serafi*” (seraphim). Eevaa Eedenissä houkutellut ”käärme” eli ”*serpent*” oli Jesajan profetian (Jes.6:2) mukaan Jahve Demonia ylistävä kiiltokuvien ”*tulisen suloinen enkelihahmo*”, *serafi*! Siksiköhän puhutaan varsin yleisesti jostain tulisen rakkauden olemassaolosta?
Se kuinka ihmisille valehdellaan kristittyjen kaksinaismoraalilla kyllästetyssä kulttuurissa ilmenee selkeästi siinä, että ”älykkyyden huipun, tekoälyn mukaan sana "*serafi*" tarkoittaa palavaa tulta tai syyttäjää. Serafit (seraphim) ovat kristinuskossa esiintyviä enkelihahmoja. Nimi serafi tarkoittaa palavaa tulta tai syyttäjää. Serafeilla on kuvauksien mukaan kuusi siipeä, joista neljällä ne suojautuvat Jumalan kirkkaudelta ja kahdella lentävät. Verkkotietosanakirja Wikipedian mukaan Serafien ainoana tehtävänä on ylistää Jumalaa. Serafeja on pidetty rakkauden, valon ja tulen enkeleinä. Kummallakaan tiedon valtatiellä ei ole edes pientä pahvista väsättyä tienviittaa, joka kertoisi, että nämä rakkauden enkelit kantoivat savun keskellä alkuperäisen hepreankielisen tekstin mukaan tulisia kekäleitä (Jes.6:2–6) faaraota uhkaillessaan muuttivat veden vereksi (2Moos.7:15, 20) sekä teurastivat valittuja kirottuja Siinain erämaassa (4Moos.21:6,9) ja vielä toimivat valittujen kirottujen ”tulisien polttavina ja loistavina” (suomenkielinen käännös: ”*myrkyllisinä*”) oppaina 40-vuotisella Siinain erämaavaelluksella (5.Moos. 8:15) kohti kirottua maata!

Todella huvittavaa on se, kuinka E.W. Bullinger sekoaa täydellisesti Companion Biblen sisältämässä täydennysosan kappaleessa 19 ”*The Serpent of Gen. 3*, jossa hän ensin tehtyään alkuperäisestä tekstistä sanalöydön *Nachash*, hän oivaltaa, että sanaa käytetään sanojen ”serpent”, ”serafi”, ”a shining one” ja ”the burning one” sekä ”peto” synonyyminä pyhissä teksteissä! Hän sokeutuu täydellisesti väittäessään kaikkein ovelimman ja Eevan houkutelleen loistavaksi jumalolennoksi naamioituneen ”käärmeen” olleen se joka on

taivaalta pudonnut kointähti, aamuruskon poika, maahan syösty, alas *tuonelaan* ***heitetty Saatana*** (Jes.14:12–21)
Bullinger-parka osaa laskea vain kahteen 1 (Eeva) + 1 (ilmestyskirjan peto) = 2! Hän unohtaa itse löytämänsä 1) Jes.6:2, jolloin käärme serafina ylistää Jahve Herraa, 2) (2 Moos.7:15, jolloin käärme onkin yhtäkkiä *Nachash* ja ennen kaikkea 3) 4Moos.21:6,9, jolloin käärmeet ovatkin kirottuja valittuja teloittava Herran etujoukko, ”myrkyllään” ruuan ja veden puutteella kidutettuja napisijoita surmanneita serafeja (burning ones)!
Ja koska Psalmi 78 kertoo jakeessa 49, että: ”***Hän*** (JHWH) ***lähetti heitä*** (Egyptin esikoisia) ***vastaan vihansa hehkun, kiivastuksen, vihastuksen ja ahdistuksen, parven pahoja enkeleitä***, niin väistämättä herää kysymys, keitä nämä pahat enkelit ovat? Entä, kun Samuelin kirja (2Sam.24:16) kertoo, että kun Daavid oli suorittanut kielletyn väestönlaskennan, Herran raivo repesi ja kansaa kuoli Daanista Beersebaan asti seitsemänkymmentä tuhatta miestä. Lopulta Jahve sanoi enkelille, joka kansaa tuhosi: "*Jo riittää; laske kätesi alas*".
Tooran tekstissä Herra (Jehova) nähdään suoraan yllyttäjänä tekoon, josta hän myöhemmin rankaisee Daavidia ankarasti. Herra käskee Daavidia laskemaan kansan. Kun Daavid suorittaa laskennan, se katsotaan synniksi, ja seurauksena on massiivinen teurastus (rutto), joka tappaa 70 000 miestä.
Toora/Raamattu on yrittänyt surkeasti epäonnistuen, "korjata" virheen myöhemmin, Raamatun sisältämässä rinnakkaistekstissä (1. Aik. 21:1) sanotaankin, että se olikin Saatana, joka nousi Israelia vastaan ja yllytti Daavidin väestönlaskentaan. Samuelin kirjassa syyllinen on Herra. Aikakirjassa syylliseksi on vaihdettu Saatana!
Entä kuka oli tämä Herran enkeli, joka Samuelin kirjan mukaan tuhosi 70 000 valittua ja kuinka Saatana oli päässyt Herran kaikkein pyhimpään, luvattuun kirottuun maahan ja noin vain teloitti Jahven silmien alla 70 000 kirottua valittua! Juutalaiset selittävät Herran vihan purkautuneen Daavidia kohti, koska tämä ei noudattanut Herra-komendantin Siinailla antamaa määräystä:

"Kun sinä lasket israelilaisten lukumäärän - niiden, joiden on oltava katselmuksessa - niin jokainen heistä suorittakoon, heistä katselmusta pidettäessä, hengestään sovitusmaksun Herralle, ettei mikään rangaistus heitä kohtaisi, heistä katselmusta pidettäessä. ***Jokainen katselmuksessa oleva antakoon puoli sekeliä****, pyhäkkösekelin painon mukaan, kaksikymmentä geeraa laskettuna sekeliin; puoli sekeliä olkoon anti Herralle* (2.Moos.30:12,13)

Eli jos kyse oli vain Jahven juonesta - ahneudella kuorrutetusta verenhimosta (puoli sekeliä painoi noin 5–6 grammaa hopeaa, se vastasi noin kahden päivän työpalkkaa tavalliselle työläiselle). Samuelin mukaan asekuntoisia miehiä oli 1,3 miljoonaa, niin Herralta jäi saamatta käteisenä hopeaa kaikkiaan noin 7 tonnia! Ja suorittiko kirotun kansan

Israelissa ja Juudassa teurastuksen se sama pahojen enkelien parvi kuin esikoisten teurastuksen aikaisemmin Egyptissä? Mitä juutalaiset kirjaoppineet oikein sanovat?

1. Talmud (Berakhot 62b) – Jerusalemin yllä seisova enkeli

Talmudissa, erityisesti traktaatissa **Berakhot**, käsitellään nimenomaan 2. Sam. 24:16 kohtaa, jossa enkeli ojentaa miekkansa Jerusalemin ylle.

- **Paljastuminen:** Tekstissä kysytään, mitä Daavid oikein näki. Talmud selittää, että David näki enkelin, jonka tehtävä oli sama kuin Egyptin yönä: erottaa jyvät akanoista tuhoamalla akanat.
- **Logiikka:** David näki "Tuhoajan" (*Malakh Ha-Mashchit*) ja tunnisti siinä saman voiman, joka oli tuhonnut Egyptin esikoiset.
- **Lähde:** *Talmud Bavli, Berakhot 62b* – Tässä yhteydessä kuvataan myös Araunan puimatantereen merkitystä paikkana, jossa tämä ballistinen tuho vihdoin pysäytettiin.

2. Zohar (Exodus, Parashat Bo) – Egyptin "Tuhoaja"

Zoharissa, joka on juutalaisen mystiikan perusteos, analysoidaan Mooseksen 2. kirjan 12. luvun tapahtumia (Egyptin esikoisten kuolema).

- **Kytkös:** Zohar selittää, että vaikka Jumala sanoi "*Minä kuljen läpi Egyptin*", Hän vapautti samalla voiman nimeltä **Ha-Mashchit** (Tuhoaja).
- **Identiteetti:** Teksti toteaa, että tämä Tuhoaja on sama voima, joka on vastuussa kaikista suurista puhdistuksista historiassa. Se on se sama "porukka", joka tarkkailee, onko ovenpielissä oikea "koodi" (veri) vai onko asukas Herrasirkuksen tappolistalla.
- **Lähde:** *Zohar 2:38a* – Tässä kohdassa kuvataan, kuinka Tuhoaja sai oikeuden iskeä, kun se näki, ettei suojelusta oltu ansaittu tuoreen veren sivelyllä molempiin pihtipieliin ja ovenpäälliseen - veriporttiin.

3. Midrash Tanchuma (Vayishlach 8) – Saman voiman jatkuvuus

Tämä selitysteos vetää suoran viivan Eedenin, Egyptin ja Jerusalemin välille.

- **Herrasirkuksen iskuryhmä:** Se selittää, että on olemassa tiettyjä "pahoja enkeleitä" (*Malakhei Chabalah*), joiden tehtävä on muuttumaton.
- **Kasvot galleriasta:** Midrash opettaa, että kun enkeli ilmestyi Davidille, hän otti "kasvot muinaisesta galleriasta" – eli hän näytti samalta voimalta, joka oli ”polttanut” Siinailla (*Seraphim*) napisijat myrkyllään ja iskenyt Egyptin yössä ihmisten ja karjan esikoiset hengiltä.
- **Kuparikäärme-yhteys:** Tässä teoksessa todetaan myös, että juuri tämän vuoksi Mooses nosti kuparikäärmeen tangon päähän: jotta kansa tunnistaisi tämän saman "Tuhoajan" ja ymmärtäisi sen kahtalaisen luonteen – tapa ja kaitse tapettavia - ymmärrys on totta vie tiedon alku!

4. *Malakhei Ra'im* – "Pahuuden lähettiläät"

Hepreankielinen ilmaisu on מַלְאֲכֵי רָעִים (*malakhei ra'im*). Juutalaisessa eksegeesissä ko-

rostetaan, etteivät nämä olleet suinkaan "pahoja" luonteeltaan, vaan heidän tehtävänsä oli ainoastaan tuottaa pahaa (tuhoa ja rangaistusta) Herrasirkuksen vihollisille.
Toimeenpanoyksikkö: He olivat yksikkö, joka vapautettiin suorittamaan Egyptin vitsaukset. He eivät olleet kuiskaajia kuten *Nachash*, vaan Herrasirkuksen raskaampaa "iskuryhmää".
Suhde serafeihin: Siinä missä Siinain *seraphim* (tulikäärmeet) olivat muka vain kurinpitäjiä, nämä olivat "tuhoajaenkeleitä" (*Malakhei Chabalah*), joiden tehtävänä oli ainoastaan hävittää!

Ja eiväthän Amon Göth, Maria Mandl, Klaus Barbie, Theodor Eicke, Irma Grese, Rudolf Höss, Johann Schwarzhuber, Martin Gottfried Weiss, Kurt Eberhard, Friedrich August Jeckeln, Ilse Koch, Otto Förschner, Fritz Maria Josef Dietrich, Alexander Bernhard Hans Piorkowski, Juana Bormann, Wilhelm Fuchs, Jonas Noreika, Arthur Liebehenschel, Josef Mengele, Max Pauly, Jürgen Stroop, Paul Wilhelm Hermann Blobel, Siegfried Seidl , Karl Rahm, Josef Kramer, Reinhard Heydrich ja Heinrich Himmlerkään olleet pahoja – heidän tehtävänsä oli vain ”teknisesti” tuottaa pahaa Kolmannen valtakunnan vihollisille!
Ja jos taas Herran vihan sammutusoperaatiossa kyseessä oli Saatanan pikku jäynä, kepponen, niin mikä oli Saatanan motivaatio? Vai löytyykö Jobin kirjan ensimmäisistä luvuista, joissa Saatana esiintyy Jumalan poikien joukossa.

Mutta kun eräänä päivänä Jumalan pojat tulivat ja asettuivat Herran eteen, tuli myöskin Saatana heidän joukossansa (Job.1:6, 2:1)

Kyseisistä jakeista saa sen vaikutelman, että ”*maata kiertelevä ja siellä täällä kuljeskeleva”* (Job.1:7) Saatana on yksi niistä enkeliolennoista, jotka parveilevat Jumalan ympärillä ja jotka ikään kuin muodostavat taivaallisen hovin. Oliko valittujen massamurha Jahve Herran ja Saatanan Jobin vanhurskauden ”väkevyydestä” käymän mitättömän kinailun, ikään kuin kaverien keskinäisen vedonlyönnin kaltainen ”huvittelu? ”Hupailun” seurauksena Saatana saa Tooran/Raamatun mukaan Jumalan ”luvalla” kohdella Jobia testitarkoituksessa miten parhaaksi näkee, kunhan ei koske itse Jobiin (Job.1:8–12).
Juutalaisessa teologiassa Saatana ei ole olekaan itsenäinen kapinallinen voima, vaan Herran palveluksessa oleva "syyttäjä" tai operatiivinen työkalu.
Samuelin kirja (24:1): Teksti kuvaa suoraan syytä ja seurausta: Herran viha aktivoituu, mikä johtaa yllytykseen. Aikakirja (21:1): Teksti kuvaa suorittavaa porrasta; Saatana on se mekaaninen "sytyslanka", jonka Herra lähettää suorittamaan yllytyksen. Johtopäätös: Ristiriitaa ei ole, koska molemmat kirjaavat saman prosessin eri tasot – toinen operatiivisen johdon (JHWH) ja toinen kenttätyöntekijän (Saatana) tasolla.
Jobin kidutus ja Jerusalemin joukkoteurastus ovat oivallinen esimerkki liskojen ”petä ja pelasta”-logiikasta. Tapahtumat eivät ole sattumaa, vaan liskojen tapa hallita kirottua

teuraskarjaansa. Ensin tehdään petos (yllytys): Ensin uhri houkutellaan tilanteeseen, jossa hän tekee virheen tai joutuu testiin (esimerkiksi Eeva Eedenissä, Aabraham Mamren tammistossa, valitut kirotut Siinain erämaassa – veden ja ruuan panttaus, sotaurho, porton poika Jefta, Jobin kärsimys, Daavidin väestönlaskenta). Rangaistus: Kun "sääntöjä" on rikottu, alistus, nöyryytys, teurastusmekanismi (häpeän langettaminen, liitto, serafit kuin myrkkykäärmelauma, polttouhri, rutto tai Jobin lasten kuolema) kytketään päälle. Pelastus: Kun ihminen lopulta kyselemättä nöyrtyy ja kieriskeltyään tuhkassa lankeaa säkkeihin verhottuna maahan kasvoillensa, tai veriuhrin, liskosirkus palauttaa karusellin lähtöpisteeseen ottaa kaiken kunnian "armollisuudestaan".
Bullinger puolestaan ei osaa, eikä ilmeisesti edes kykene, vaikka haluaisikin selittää miten JWHW:n ylistäjät, rakkauden enkelit serafit muodostavat samaan aikaan teloituskomppanian kaaderit, valittujaan toistuvat teurastukset ja heistä muka huolehtivan Kaikkivaltiaan taivaallisen ylistyskuoron, paitsi jos tuo huolehtiminen tarkoittaa teuraskarjan ajoittaista lihottamista ja lihoiksi panemista! Bullinger, tuo sokea sokeain taluttaja, ei näe, kuten ei yksikään ainoa juutalainen tai kristitty, miten JWHW ivaa kirottujaan ja laittaa heidät kaiken kukkuraksi kumartamaan kiduttajaansa, sillä kun ”synnillinen” napina voimistuu jälleen kirottujen keskuudessa Siinain erämaassa matkalla kohti Kaislamerta:

Ja kansa puhui Jumalaa ja Moosesta vastaan: "Minkä tähden te johdatitte meidät pois Egyptistä kuolemaan erämaahan? Eihän täällä ole leipää eikä vettä, ja me olemme kyllästyneet tähän huonoon ruokaan. Silloin ***Herra lähetti kansan sekaan myrkkykäärmeitä, jotka purivat kansaa, niin että paljon kansaa Israelista kuoli*** (4Moos.21:5,6)

Käärmeitten ahdistelemat valitut pyytävät Moosesta rukoilemaan Herra Demonia, että tämä poistaisi myrkylliset kiusankappaleet. Silloin Demoni sanoo Moosekselle:

Tee itsellesi vaskikäärme ja pane se tangon päähän*, niin jokainen purtu, joka siihen katsoo, jää eloon. Niin Mooses teki vaskikäärmeen ja pani sen tangon päähän; jos ketä käärmeet sitten purivat ja tämä katsoi* ***vaskikäärmeeseen****, niin hän jäi eloon* (4Moos.21:8,9)

Mooses tekee vaskikäärmeen ja panee sen tangon päähän ja katso, temppu toimii. Huomaa kun suomenkielisen Raamatun sana on ”*myrkkykäärmeet*”, niin alkuperäistekstin hepreankielinen sana on ”*nacheshim saraphim*” (”*burning ones*”), King Jamesin Raamatussa sana kääntyy muotoon ”*fiery serpents*” (*tuliset, palavat käärmeet*) ja sana ”*vaskikäärme*” on alkuperäistekstin sana ”*Nachash*”, joka kääntyy King Jamesin Raamatussa sanalla ”*serpent of brass”*! Sanojen ”*burning ones*” ja ”*serpent of brass”* suomennokset ”*myrkkykäärmeiden*” ja ”*vaskikäärmeiden*” synnyttämät mielikuvat vievät molemmat

todella kauaksi alkuperäistekstistä, sillä kuinka ”tuliset” ja ”kuparikäärme” sanoina voivat muka tuoda mieleen Suomessa elävän raajattoman ja vaarattoman liskolajin vaskitsan eli vaskikäärmeen, joka se on saanut nimensä vasken- eli kuparinhohtoisesta väristään? Ja kuinka helvetissä kiltin valitun pitäisi käsittää, että se sama serafi ylistää Jahvea ja tappaa Jahven lapsia?

Alkuperäisteksti kertoo Siinain autiomaassa valittujen keskuuteen hyökänneistä tappavan myrkyllisistä serafeista, kuparikäärmeiksi naamioituneista suloisista rakkauden enkeleistä ja Mooseksen saaneen käskyn tangon päähän laitettavasta ”*kuparikäärmeestä*” jumalaltaan, Kuivan Autiomaan Tappajademonilta, jolloin valitut pelastuakseen kumartavat liskoa (vrt. reptilians = aliens)! Ihmiskunnan valmistelu Liskokuninkaan edessä itkunsekaisena kumartaen, nöyränä alistuen tulevaisuudessa tapahtuvaan tapaamiseen heidät lopun päivinä pelastamaan saapuvan liskorodun kanssa on alkanut!

Kun sinä syöt ja tulet ravituksi, kun rakennat kauniita taloja ja asut niissä, kun karjasi ja lampaasi lisääntyvät ja kun hopeasi ja kultasi lisääntyy ja kaikki, mitä sinulla on, lisääntyy, niin älköön sydämesi ylpistykö, äläkä unhota Herraa, sinun Jumalaasi, joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä, kuljetti sinua suuressa ja hirmuisessa, myrkyllisten käärmeiden ja skorpionien ja kuivien, vedettömien maiden erämaassa, vuodatti sinulle vettä kovasta kalliosta ja antoi erämaassa sinulle mannaa syödä, jota sinun isäsi eivät tunteneet - nöyryyttääksensä ja koetellaksensa sinua ja lopuksi sinulle hyvää tehdäksensä. Älä ajattele sydämessäsi: 'Oma voimani ja oman käteni väkevyys on hankkinut minulle tämän rikkauden', vaan muista, että Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle voiman hankkia rikkautta pitääkseen liittonsa, jonka hän valalla vannoen teki sinun isiesi kanssa, niin kuin tähän päivään saakka on tapahtunut. Mutta jos sinä unhotat Herran, sinun Jumalasi, ja seuraat muita jumalia, palvelet niitä ja kumarrat niitä, niin minä vakuutan teille tänä päivänä, että te peräti hukutte. Niin kuin ne kansat, jotka Herra hukuttaa teidän tieltänne, niin tekin hukutte, kun ette kuulleet Herraa, teidän Jumalaanne. (5Moos.8:12–20)

Juutalaiset kirjoitukset, erityisesti Midrash Rabbah ja Rashi, pureutuvat tähän 5. Moos. 8:15 jakeeseen. Kirjanoppineille nämä erämaan "myrkylliset käärmeet" (*Nachash*) ja "skorpionit" eivät ole vain luonnonilmiöitä, vaan Herrasirkuksen suojamuuri.

1. Käärmeet ja skorpionit "pysäytettynä voimana"

Juutalaiset selittäjät (kuten Rashi) opettavat, että koko se matka "suuressa ja hirmuisessa erämaassa" oli testi, jossa hyväntahtoinen Herra hallitsi vaaraa.

- **Suoja:** Midrash selittää, että niin kauan kuin kansa vaelsi " liiton tiellä, pilvenpatsas kulki heidän edellään ja *tasoitti* tien – se tarkoitti fyysisesti käärmeiden ja skorpionien murskaamista tai siirtämistä sivuun.

- **Sirkuksen logiikka**: Heti kun kansa valitti eli "irtisanoi liiton", kiltit ”suojelusenkelit” vaihtoivat naamionsa. Aivan samat *Nachashit*, jotka vartioivat karjanajoa yötä päivää, päästettiin irti "iskuryhmänä" hoitamaan teurastajan tehtävänsä.

2. Nachash ja Saraph – Polttava luonto

Juutalaisessa eksegeesissä (kuten Rabbi Bachya) selitetään sanat ”*Nachash”* ja *”Saraph”*:

- **Puhdistusmekanismi:** He selittävät, että käärmeen myrkky on "polttavaa" (*Saraph*), koska se edustaa Herrasirkuksen ankarinta kurinpidollista tasoa - sama "muinaisen gallerian" voima, joka kohtasi Mooseksen sauvan muodossa.
- **Skorpioni-yhteys:** Skorpioni (*Aqrab*) mainitaan siksi, että sen pisto on vielä käärmeen puremaakin "eristyneempi" ja kylmempi – juutalaiset kirjoitukset näkevät tämän kuvauksena erämaasta paikkana, jossa Herrasirkus on riisunut kaiken inhimillisyyden ja jättänyt vain puhtaan kauhun.

3. Vesi kalliosta vs. Käärmeet - Asiantuntijatason dualismi, jota juutalaiset kirjanoppineet korostavat:

- **Kontrasti:** Kirjoituksissa (kuten Talmud, Yoma) ihmetellään, miksi Jumala vei heidät paikkaan, jossa oli käärmeitä, vain antaakseen vettä kalliosta.
- **Vastaus:** Se oli "lannoitetta". Se pakotti heidät katsomaan ylöspäin ja olemaan riippuvaisia järjestelmästä. Se oli käytännöllinen tapa sitoa valitut aistivankilaan -rakkauden ja vihan tunteiden virittämään kemialliseen ansaan!

Ja sitten vielä päivitellään, miksi Karman pyörä pyörii väärään suuntaan, miksi minua ympäröivät piikkilangat?

Kaiken edellä mainitun mahdollistaa, aiemmin jo useasti mainittu, ihmisen genetiikkaan asennettu mutaatio, viha ja rakkaus tunteina eivät aiheuta joko mielipahaa tai mielihyvää vaan vihan ja rakkauden, kummankin tunne-elämyksen aiheuttaa ihmisen elimistössä vaikutuksiltaan samankaltainen, vaikkakin eri hormonien aiheuttama kemikaaliryöppy. Nautinnolliset kemikaalipurkaukset saavat yksilön tuntemaan kuin olisi huumausaineiden vaikutuksen alaisena, voimakasta mielihyvää sekä vihasta että läheisyydestä, rakkaudesta! Ihminen on mutatoitu narkomaaniksi. Sillä äkillinen stressireaktio, jännitys, pelko ja viha aiheuttavat autonomisen hermoston ja liskoaivojen aktivoitumisen, vaaratilanteissa tai pelottavissa tilanteissa, niin sanotun ”pakene tai taistele”-reaktion, jolloin adrenaliini, kortisoli dopamiinihormonit vapautuvat verenkiertoon ja aiheuttavat hyvänolontunteen – synnyttävät mielihyvää, jota pitää tietysti saada ilman muuta lisää!

Dopamiini on varsinainen doping-aine, joka sumentaa aivotoiminnan sekä vihassa että rakkaudessa. Dopamiini sytytysneste, joka tekee vihasta (tuhon hurma) ja rakkaudesta (saavuttamisen euforia) nautinnon metsästäjälle tavoiteltavan saaliin. Dopamiini ei välitä suunnasta, vaan vain palkinnosta – mielihyvästä. Liskot käyttävät dopamiinin ominaisuuksia sumeilematta hyväkseen: dopamiini yllyttää vihaan tai ”pyhään kiihkoon”, jolloin dopamiini lukitsee loogisen ajattelun, ja dopamiiniryöpyn uhri kokee olevansa elossa ja voimakas juuri silloin, kun häntä talutetaan ansaan.

Oksitosiinin eli "rakkaus- tai hyvänolonhormonin" erittymisen verenkiertoon laukaisee monet erilaiset sosiaaliset, fyysiset ja psyykkiset ärsykkeet, jotka liittyvät sosiaaliseen yhteyteen, nautintoon tai selviytymiseen. Oksitosiini erittyy sellaisissa fyysisessä kontakteissa kuin halaaminen, silittäminen, hieronta ja helliminen, seurusteltaessa ja läheisyydessä, yhdessäolossa läheisten ihmisten tai lemmikkien kanssa, seksuaalisen aktiivisuusuuden ja orgasmin sekä synnytyksen ja imetyksen yhteydessä, sillä se supistaa kohtua ja edistää maidoneritystä. Oksitosiinia erittyy verenkiertoon myös positiivisissa sosiaalisissa tilanteissa, jopa onnistuneissa katsekontakteissa sekä luottamuksellisissa keskusteluissa. Dopamiini erittyy myös sekä itselle myönteisissä että muille kielteisissä tilanteissa, kuten saavutettaessa tavoitteita (nujertaa joku), onnistumisen yhteydessä (alistaa joku), kun on tehnyt jotain itsellesi tärkeää (näyttänyt muille kaapin paikan) tai haastavaa sekä ”palkitsevien” toimintojen, kuten liikunnan, musiikin kuuntelun, auringonvalon tai uuden oppimisen yhteydessä. Usein dopamiini erittyy myös odotettaessa palkintoa (muiden voittamista), jo pelkkä tieto siitä, että jokin palkinto on luvassa (esim. herkun syöminen, pelivoitto, jännittävä odotus ehkä mestariksi tai sankariksi jopa legendaksi nimittäminen) laukaisee dopamiinihormonin tuotannon.
Dopamiini aiheuttaa myös riippuvuutta, siihen voi jäädä koukkuun, sillä päihteet, huumeet nopeat digitaaliset palkinnot (esim. pelit ja sosiaalinen media) stimuloivat voimakkaasti dopamiinin eritystä ja aiheuttavat hyvänolon euforian, jota voi aina vahvistaa adrenaliinin ja kortisolin ”yliannostuksella” – verileikeillä!

Liskojen Herrasirkus tarvitsee kemiallista polttoainetta

Sirkus tarvitsee osoitteettoman ja hallitsemattoman ”kemikaaliryöpyn” pitääkseen ihmiset kurissa ja nuhteessa. Kun *Seraphim* (polttavat käärmeet) iskevät, se ei ole vain fyysinen rangaistus, vaan shokkireaktio, joka pakottaa uhrin etsimään pelastusta mutta ei ole olemassakaan muuta pelastusta kuin pelastus samalta taholta, joka iskun antoi.
Rakkaus naamiona: Juutalaiset kirjaoppineet (kuten kristitytkin) toteavat, että kirottujen sirkus kutsuu tätä ”*kuritukseksi rakkaudesta*” (*Yissurin shel Ahavah*).

Joka vitsaa säästää, se vihaa lastaan; mutta joka häntä rakastaa, se häntä ajoissa kurittaa (Sl.13:24)

”sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa” (Heb.12:6)

Se on se kaikkein kavalimman tason myrkkykäärmeen kuiskaus: ”*Minä puren sinua vain siksi, että maistut niin hyvälle*”. Näin syntyy tilanne, jossa ”valittu” kuvittelee, että veren tuoksu ja serafien riehunta ovat merkkejä Jumalansa rakkaudellisesta huomiosta.
Kun ihmisen tahto on nujerrettu, hän ei pysty hallitsemaan hormonituotantonsa synnyttämiä tunteita vaan ne ohjaavat hänen jokapäiväistä toimintaansa. Kun liskot ovat ensin mutatoineet viha-/rakkauskemikaalituotannon erehdyttämään ihmisen luulemaan

vihaa rakkaudeksi, niin tuon ”erehdyksen” maksimointi on helppoa, kun viha/rakkaus kemikaalit riehuvat itsetunnoltaan rampautuneessa yksilössä. Tällöin dopamiinin ja adrenaliinin ylikierrokset muistuttavat erehdyttävästi kokaiinin ja metamfetamiinin aiheuttamaa sairaalloista hyvänolon tunnetta. Nämä kaksi ainetta, kokaiini ja metamfetamiini, iskevät suoraan siihen samaan tavoitehakuiseen ja taisteluvalmiiseen moottoriin, jota dopamiini ja adrenaliini pyörittävät vihan, kiihkon tai saalistuksen aikana. Kokaiini ja metamfetamiinihan estävät dopamiinin ja noradrenaliinin (adrenaliinin esiasteen) takaisinoton synapseissa tai pakottavat solut pumppaamaan niitä ulos hallitsemattomasti.
Kokaiini luo massiivisen dopamiinitulvan, joka moninkertaistaa sen dopamiinin tuottaman ”euforisen värinän, kaikkivoipaisuuden ja putkinäön”. Metamfetamiini puolestaan kytkee kehon fyysisen adrenaliinikoneiston täydelliseen sotatilaan. Sydän hakkaa, verenpaine nousee ja pupillit laajenevat – se on täsmälleen sama fyysinen valmiustila kuin raivon tai vihan hetkellä, mutta ilman vihan kohdetta. Keho luulee mekaanisesti olevansa elämänsä suurimmassa taistelussa.
Heroiini ja Fentanyyli aiheuttavat oksitosiinin ja ”turvallisuuden” äärimmäisen illuusion. Opiaatit ja opioidit iskevät kehon endogeeniseen endorfiini- ja opioidijärjestelmään, joka toimii tiiviissä yhteistyössä oksitosiinin kanssa luomassa kivunlievitystä, rauhaa ja ehdotonta turvallisuutta. Heroiini ja satoja kertoja vahvempi fentanyyli sitoutuvat suoraan aivojen myyopioidireseptoreihin, jotka säätelevät kipua, palkitsemista ja hengitystä. Oksitosiini luo ”lämpimän ja leviävän rauhallisuuden, jossa lihakset rentoutuvat ja huolet katoavat”, opiaatit tekevät täsmälleen tämän, mutta satakertaisella, mekaanisella raakuudella. Opiaatit luovat täydellisen, synteettisen suojan ja ”äidinsylin” illuusion, jossa kehon kaikki hälytysjärjestelmät (mukaan lukien kortisolin aiheuttama stressi ja pelko) sammuvat. Heroiini ja fentanyyli pyyhkivät kortisolin aiheuttaman solmun vatsanpohjasta ja leukaperien lukituksen pois sekunneissa. Se on äärimmäistä lepoa, joka on kuitenkin vaarallista, koska se voi sammuttaa myös hengitysrefleksin. Jos kehon omat hormonit (adrenaliini, kortisoli, oksitosiini, dopamiini) ovat hienovaraisesti säädettyjä ballistisia työkaluja maastossa selviytymiseen, niin nämä neljä ainetta, kokaiini, metamfetamiini, heroiini ja fentanyyli, ovat järjestelmän hengenvaarallisia oikosulkuja – täystuho!
Jokainen näistä menetelmistä tähtää loppukädessä ”hyvänolontunteeseen”, mutta ne tekevät sen täysin eri tavoilla - tarjotaanko uhrille ylivoiman hurmaa vai kivutonta sokeutta.

1. Voiton ja vallan menetelmä (Dopamiini & Adrenaliini / Kokaiini & Metamfetamiini)
Tämä menetelmä tuottaa hyvänolon tunteen aktiivisuuden ja ylivertaisuuden kautta. Se on ”saalistajan” hyvää oloa.

Toimintatapa: Järjestelmä pakotetaan tilaan, jossa ihminen kokee olevansa tunkion herra.

Tunne: Hyvänolo tulee tunteesta, että on voimakas, älykäs ja kykenevä. Se on hurmaa, jossa ei ole vaaroja ja kaikki on mahdollista.

Sirkuskytkös: Tämä vastaa sitä uskonnollista kiihkoa ja ”voitelua”, jossa ihminen kokee olevansa valittu ja muiden yläpuolella.

2. Turvan ja unohduksen menetelmä (Oksitosiini / Heroiini & Fentanyyli)

Tämä menetelmä tuottaa hyvänolon tunteen passiivisuuden ja suojan kautta. Se on ”uhrin” tai ”lapsen” hyvää oloa.

Toimintatapa: Järjestelmä sammuttaa kaikki hälytyssignaalit (kortisolin ja adrenaliinin) ja luo keinotekoisen lämmön ja rauhan.

Tunne: Hyvänolo ei ole toimintaa, vaan kivun, pelon ja vastuun puuttumista. Se on täydellinen staattinen pysähdys, jossa ”kaikki on hyvin”.

Sirkuskytkös: Tämä on se ”petä ja pelasta” -logiikan päätepiste: kun veri on jo vuotanut kuiviin, sirkus tarjoaa syliä, jossa saa unohtaa kaiken kärsimyksen.

3. Kemiallinen petos

Vaikka lopputulos on ”hyvänolontunne”, menetelmien radat ovat vastakkaiset:

Stimulantit (kuten Metamfetamiini) huijaavat kehon uskomaan, että se on juuri voittanut suuren taistelun, vaikka se todellisuudessa polttaa itsensä loppuun.

Opiaatit (kuten Fentanyyli) huijaavat kehon uskomaan, että se on turvassa ja rakastettu, vaikka se on todellisuudessa tukehtumassa ja kuolemassa.

Kuten Bullingerin tekstissä ja Jobin kirjan piirileikissä, uskonmiesten sokeus on niin kehon omassa kemikaaliryöpsähdyksessä kuin narkomaanien ”kaman” käytössä ratkaisevin tekijä: ihminen ei tunne lähestyvää tuhoa, koska kemiallinen hyvänolo – sokeus ”sammuttaa valot”, jolloin omaa tilaa ei enää näe. Myötätuntoinen hyvänolo on liskojen Herrasirkuksen tarjoama sumuverho, joka estää näkemästä, että järjestelmä on joko ylikierroksilla tai täysin lamaantunut. Ja sitten vielä ihmetellään miksi niin monet ihmiset sortuvat huumeiden ja/tai uskontojen talutettaviksi – jäävät koukkuun!

Nämä tosiasiat naulaavat ihmisen todellisuuden: kyseessä on jatkuva kemiallinen ja geneettinen riippuvuussuhde, joka on asennettu suoraan DNA-tason käyttöliittymään -kaksoiskierteeseen. Kun ihminen kantaa geeneissään tätä ”mutaatiota”, hän ei ole enää vapaa, vaan hän elää sirkuksen asentamassa katiskassa, jatkuvassa vieroitusoireen ja ”piikin” välisessä syklissä, jossa omat välittäjäaineet toimivat työnjohtajina. Kun DNA:-han ajetaan mutaatio, se muuttaa tavan, jolla keho prosessoi todellisuutta. Mutaatio pitää yllä pakkotyövangin perusjännitystä, pelkoa ja erillisyyden tunnetta. Tämä on se ”kirotun valitun” tila, jossa järjestelmä huutaa helpotusta. ”Puutostila” on kuin jatkuva, matala-asteinen vieroitusoire, joka pakottaa etsimään sirkuksen tarjoamaa ”pelastusta”.

Sirkuksen tarjoama piikki – ensimmäinen kierros on ilmainen (Dopamiini/Oksitosiini): Kun ihminen suorittaa vaaditun kumarruksen, uhrin tai uskonnollisen rituaalin, alistuu, sirkus antaa luvan kemialliseen palkintoon. Tämä ”loiste” (kuten *Nachash*-analyysissa) tuntuu hyvältä, mutta se on vain väliaikainen helpotus itse aiheutettuun hätätilaan.

Lukitus: Ihminen jää koukkuun siihen tunteeseen, jonka sirkus tarjoaa ilmaiseksi vastineeksi alistumisesta. Se on kuin huumausaine: ilman sirkuksen antamaa ”valoa” tai ”armahdusta” ihminen putoaa takaisin kemialliseen pimeyteen ja pelkoon.

Mutaatio myös varmistaa, että sokeus on osa suorituskykyä: Ihminen ei näe olevansa koukussa, koska hän pitää näitä kemiallisia heilahduksia omina tunteinaan tai ”hengellisinä kokemuksina”. Sirkus pysyy pystyssä, koska sen ei tarvitse käyttää ulkoista voimaa; riittää, että se hallitsee niitä hanoja, jotka vapauttavat dopamiinia tai oksitosiinia uhrin aivoissa. Kyseessä on itseään ruokkiva piirileikki, jossa mutaatio toimii kuin ihmisen sisäänrakennettu oma huumelaboratorio. Ihminen etsii epätoivoisesti ulospääsyä, mutta sokeus estää huomaamasta, että se, mitä hän kutsuu ”pelastukseksi”, on vain seuraava karusellin kierros, annos samaa ainetta, joka pitää hänet koukussa.

Sokeuskulman murtaminen: Perinteinen vieroitushoito epäonnistuu usein, koska se yrittää vain vaihtaa aineen toiseen (esim. huumeesta uskontoon tai sirkuksen muuhun ”hyvään oloon” kuten digitaalisiin huumeisiin). Se ei poista sitä sisäänrakennettua huumekoukkua, joka ajaa ihmisen etsimään ulkoista ”pelastusta”.

Mutaation ohittaminen: Jos DNA:han on asennettu jatkuva jännitystila (kortisoli/adrenaliini), vieroitus vaatii tahtoa ja kykyä ymmärtää, että keho tuottaa itse omat ”vieroitusoireensa” pitääkseen ihmisen alisteisena. Mutta ongelma on siinä, että vieroitushoitoa tarjoavat tahot tarvitsevat itsekin sitä aivan samaa hoitoa. Hekään eivät ymmärrä olevansa itsekin koukussa!

Staattisen ylivertaisuuden palauttaminen: Todellinen vieroitus on sirkuksen operatiivisen koodin tunnistamista. Se on sen huomaamista, että ne ”loistavat” tunteet ja ”pelastuksen” kokemukset ovat vain sirkuksen tarjoamia kemiallisia piikkejä, joilla pidetään yllä riippuvuutta ”pelastajasta”.

Ihmisen historia on jatkuvaa piirileikkiä, jossa sokeat johtavat sokeita eri sokeuskulmista. Olipa kyseessä Bullingerin analysoima *Nachash* tai Daavidin väestönlaskenta, pyhä tai poliittinen kiihko, uskonnollinen hurmos tai moderni digiriippuvuus, mekanismi on sama: petä, leiki verellä ja tarjoa lopulta kemiallinen pelastus.

Hypotalamus: Sirkuksen komentokeskus on ”liskoaivoissa” joka on osa väliaivoja ja se on kytkeytynyt erittäin tiiviisti limbiseen järjestelmään, jota usein kutsutaan ”liskoaivoiksi” (vaikka termi onkin yksinkertaistus, se kuvaa hyvin sen primitiivistä ja automaattista luonnetta). Hypotalamus on järjestelmän komentokeskus, joka säätelee eloonjäämisen perustoimintoja: nälkää, janoa, pelkoa ja suvun jatkamista.

Se, että oksitosiini erittyy juuri täältä aivolisäkkeen kautta, todistaa, että sirkuksen tarjoama ”rakkaus” ja ”läheisyys” on koodattu syvälle mekaaniseen selviytymiskerrokseen. Kun oksitosiini lukitsee ihmisen ”liskoaivojen” tasolla, se ohittaa täysin otsalohkon (logiikan ja analyysin). Ihmisen hallintamekanismi on asennettu aivojen primitiivisimpään osaan. Se tarkoittaa, että ihminen on biologisesti koukussa sirkukseen tavalla, jota on lähes mahdotonta hallita tahdonvoimalla.

Elämme kuin pesukoneessa. Meidät on lyöty pesurumpuun, elämään ja pesuohjelmaa käynnistettäessä sekaan on äidin veronkierron kautta lisätty ”pesuaineiksi” kemikaalit adrenaliini, kortisoli, dopamiini ja oksitosiini: kun ja jos äiti on stressaantunut, elää jatkuvassa jännityksessä ja pelossa, vaan hänet ”myrkytetään!

Pesuohjelma pyörimään ja karusellin kierrokset alkavat! Pesuaineeksi sekaan ripotellaan geneettistä ja huuhteluun henkistä manipulaatiota. Helter Skelter! Kunnes sinut linkousohjelman surmanajotynnyrissä (uskonnot, aatteet, katsomukset, kuvitelmat, nautinnon ja voiton tavoittelu - tavarataivas, sateenkaarenpää - kullan kimallus) ”lyödään” kotijoukkueen päättymättömän tappioputken päässä odottavaan kuivausrumpuun, jolloin sinusta puristetaan loputkin mehut - imetään ulos viimeisinkin veritippa, kuten nautojen silpomisen yhteydessä!

1. Aivojen valkoinen aine ja eristys (Myeliini)

Valkoinen aine on aivojen ”kaapelointia”, joka on päällystetty myeliinillä. Myeliini toimii kuin sähköjohdon eriste, joka varmistaa signaalin nopeuden.

- **Kortisolin isku:** Äidin kautta tuleva korkea kortisolipitoisuus estää myelinisaation eli valkoisen aineen eristysprosessia.
- **Vaurio:** Kun kaapelit eivät eristy kunnolla, signaalit vuotavat ja hidastuvat. Tämä tarkoittaa, että lapsen aivot eivät kykene staattiseen ylivertaisuuteen tiedonkäsittelyssä, vaan järjestelmä jää pysyvästi ”kohisevaksi” ja epävakaaksi.

2. Synapsien teurastus (Pruning)

Ensimmäisten kolmen vuoden aikana aivot luovat synapseja (yhteyksiä) valtavalla vauhdilla. Tämän jälkeen alkaa karsinta (*pruning*), jossa turhat yhteydet poistetaan.

- **Toksinen stressi:** Jos lapsen järjestelmä on täynnä adrenaliinia ja kortisolia jopa jo sikiöaikana ja imetyksen kautta, aivot tulkitsevat ”maaston” olevan vihamielinen.
- **Mekaaninen virheviritys:** Aivot eivät karsikaan ”turhia” synapseja, vaan ne karsivat ne yhteydet, jotka liittyvät rauhaan, oppimiseen ja luottamukseen. Tilalle rakentuu hyperaktiivinen hälytysjärjestelmä. Synapsit lukittuvat taistele-tai-pakene-tilaan ennen kuin lapsi osaa edes puhua.

3. Hypotalamus-aivolisäke-akselin (HPA) pysyvä vaurio

Kuten aiemmin analysoimme, hypotalamus on sirkuksen komentokeskus.

- **Kemiallinen koodaus:** Jos äidin maito ja veri ovat kyllästettyjä stressihormoneilla, lapsen oma HPA-akseli säädetään pisteeseen, jossa normaali tila on ”hälytys”.
- **Riippuvuus:** Lapsen aivot oppivat vuorenvarmasti, että selviytyminen vaatii jatkuvaa dopamiini- tai oksitosiinipiikkiä vaimentamaan sisäänrakennetun pelon ja siitä aiheutuvan jännityksen. Tämä on se DNA-mutaation ja ”huumekoukun” alkupiste.

4. Sokeuskulman asennus

Alle 3-vuotiaana tapahtuva vaurio on siitä vaarallinen, että se tapahtuu ennen tietoista muistia.

- Lapsi ei tiedä olevansa vaurioitunut, koska hänen koko mekaaninen todellisuutensa on rakennettu tämän kemiallisen cocktailin varaan.

- Tämä luo täydellisen sokeuskulman: aikuisiällä ihminen etsii ”pelastusta” sirkuksesta, koska hänen valkoinen aineensa ja synapsinsa on viritetty reagoimaan vain sellaiseen olotilaan, jossa pelko ja armo vaihtelevat.

Sikiöaika ja ensimmäiset elinvuodet ovat ne hetket, jolloin lapsesta tehdään sirkuksen elinikäinen kanta-asiakas, joka odottaa aina kuin tuttia, ilmaista ensimmäistä kierrosta – jo ennen kuin hän ehtii ottaa ensimmäistä askeltaan.

Kyse on sekä mekaanisesta että kemiallisesta aivovauriosta, joka kylvetään, ”asennetaan” lapseen äidin elämäntilanteen välityksellä. Kyseessä ei ole vain ”huono alku”, vaan fyysinen muutos aivojen arkkitehtuurissa, joka ohjaa lapsen käytöstä koko hänen loppuelämänsä ajan. Tämä aivovaurio on sirkuksen kannalta täydellinen, koska se on näkymätön.

- Valkoisen aineen ja synapsien vauriot alle 3-vuotiaana luovat perustan, jota ihminen pitää omana luontaisena persoonallisuutenaan.
- Hän ei tiedä kantavansa mekaanista vauriota; hän luulee, että jatkuva jännitys ja tarve ”pelastukseen” on normaali tila.

Ja kun lapsen aivot on jo varhaisvaiheessa viritetty kortisolin ja stressin nolla-ennakolle, aikuisiän suru tai stressi aktivoi tämän vanhan järjestelmän sisäisen ”hälytyskoodin”.

1. Dopamiinipiikki: Mekaaninen hätäjarru

Ahmiminen ja varsinkin makea syöminen, kuten myös elämänsä kyllästäminen ympäröivillä tavaroilla, omaisuudella, aktivoivat välittömästi aivojen palkitsemisjärjestelmän.

- **Sokeri ja dopamiini:** Sokeri ja kulta (God – Gold) ovat tehokkaimmat tavat pakottaa aivot vapauttamaan dopamiinia sekunneissa. Se toimii kuin kemiallinen veridoping, joka peittää alleen surun tai stressin aiheuttaman kortisolipaineen.
- **Vaste:** Tämä dopamiiniryöppy luo hetkellisen euforian ja ”valon” tunteen, onnellisuuden, joka toimii vastaiskuna sille kemialliselle pimeydelle, jonka suru aiheuttaa.

2. Oksitosiini ja ”suun kautta saatava syli”

Ahmiminen matkii varhaista selviytymislogiikkaa.

- **Syöminen ja rauhoittuminen:** Tutin imeminen, ruoan pureskelu ja nieleminen stimuloivat vagushermoa, mikä puolestaan aktivoi hypotalamuksen vapauttamaan oksitosiinia.
- **Liskoaivojen loogisuus:** Koska oksitosiini on se ”turvan kemikaali”, jonka hypotalamus erittää aivolisäkkeen kautta, ihminen yrittää tuottaa helpoiten syömällä tai tavaraa hamstraamalla itselleen sen turvan ja lämmön tunteen, jota hän ei surun hetkellä muuten saa.

3. Ahmiminen vaurioituneen valkoisen aineen paikkaajana

Jos valkoinen aine on vaurioitunut alle 3-vuotiaana äidin stressin vuoksi, aivojen kyky säädellä tunteita on heikentynyt.

- **Sokeuskulma:** Kun tunteiden säätelymekanismi ”vuotaa” (eristyksen puute valkoisessa aineessa), ihminen kokee surun sietämättömänä fyysisenä kipuna.

- **Mekaaninen laukaisu:** Ahmiminen ja tavaran haaliminen ovat yrityksiä palauttaa staattinen ylivertaisuus kemiallisella ylikierroksella. Makea ruoka ja ”alennusmyynnit” ovat kätevin ja nopein tapa siirtää sokeuskulma pois omasta kivusta ja lukita se hetkelliseen mielihyvään.

4. Petä ja pelasta -logiikka ruokavaliossa, kerskakulutuksessa ja jännityksen metsästyksessä

- **Petos:** Keho huijaa mielen uskomaan, että sokeri, tavarat tai jännitys ratkaisee ongelman.
- **Teurastus:** Verensokerin romahdus syömisen jälkeen johtaa entistä suurempaan kortisolipurkauskeen ja häpeään, mikä vaurioittaa synapseja entisestään.
- **Pelastus:** Ainoa tapa selvitä uudesta romahduksesta on hakea uusi annos – lisää tyhjää sisältöä tai enemmän jännitystä, samaa hyvänolon huumetta.

Ihminen ei syö ”suruunsa” psykologisessa mielessä, vaan hän syö **yrittäessään epätoivoisesti sammuttaa hormonien siellä täällä sytyttämiä palopesäkkeitä**, jonka sytytin on asennettu hänen DNA-tasolleen ja aivorakenteeseensa jo äidin verenkierron välityksellä tai viimeistään äidinmaidossa.

5. Tavarat ja kerskakulutus – Dopamiinilukitus ennen omistamista

Tavaroiden hankinnassa liskosirkus käyttää hyväkseen dopamiinin perusominaisuutta: dopamiini on *odotuksen* ja *saalistuksen* kemiaa, ei niinkään itse omistamisen kemiaa.

- **Laukaisu (Petos):** Uuden tavaran selaaminen, vertaileminen ja ostaminen laukaiseee massiivisen dopamiiniryöpyn. Järjestelmä luo välittömästi illuusion siitä, että tämä nimenomainen esine tuo staattisen ylivertaisuuden ja täyttää sisäisen tyhjyyden (vaurion valkoisessa aineessa).
- **Romahdus (Teurastus):** Heti kun tavara on maksettu ja tuotu kotiin, dopamiinitaso putoaa nollaan. Kohde muuttuu välittömästi tavalliseksi materiaksi, ja tilalle nousee kortisolin ohjaama ”morkkis”, tyhjyys tai taloudellinen stressi.
- **Koukku (Pelastus):** Jotta romahduksesta selvitään, aivot vaativat uuden dopamiinipiikin. Ihminen on alitajuisesti pakotettu aloittamaan uusi saalistussykli – ostamaan seuraava edullinen tarjous tai seuraavasta alennusmyynnistä lisää tyhjää sisältöä.

6. Jännityksen metsästys – Adrenaliiniriippuvuus ja vaaran sokeuskulma

Jännityksen metsästys (kuten ”fanittaminen”, riskikäyttäytyminen, uhkapelit, vaaralliset lajit tai jatkuva draaman ja konfliktien luominen ihmissuhteissa) on kaikkein puhtainta **adrenaliinin ja kortisolin väärinkäyttöä**. Se, että ihmiset hakevat jännityksestä *helpotusta* elämäänsä, kuulostaa paradoksaaliselta, mutta biokemiallisesti se on täysin loogista:

- **Mekaaninen laukaisu (Petos):** Kun ihminen hakeutuu jännitykseen tai vaaraan, hypotalamus reagoi välittömästi ja laukaisee massiivisen adrenaliini- ja noradrenaliiniryöpyn. Tämä kehon läpäisevä tulikuuma sähköisku kytkee päälle putkinäön.

- **Miksi jännitys ja siihen kytkeytyvä vaara tuovat ”helpotusta”?** Adrenaliiniryöppy on niin voimakas isku, että se **pakottaa kaikki muut aivojen häiriööänet hiljaiseksi**. Se vaimentaa varhaislapsuudessa asennetun, matala-asteisen ahdistuksen ja kohinan valkoisessa aineessa. Piinaavan jännityksen huipulla ihminen tuntee olevansa ”vihdoin vapaa ja elossa”, koska aivot kykenevät hetkellisesti fokusoitumaan vain yhteen pisteeseen – vaikkapa jatkoajalla syntyneeseen voittomaaliin. Se on keinotekoinen henkinen orgasmi.
- **Romahdus (Teurastus):** Kun tilanne raukeaa, kehoon jää vellomaan valtava määrä kortisolia – stressihormonia, joka erittyy aina adrenaliinin vanavedessä. Tämä johtaa fyysiseen ja henkiseen tyhjyyteen, jolloin varhaislapsuuden vauriot ja pelot palaavat entistä voimakkaampina, kun järjestelmän omat suojamekanismit on ajettu loppuun. Synapsit kuormittuvat ja vaurioituvat tästä jatkuvasta shokkihoidosta.
- **Koukku (Pelastus):** Koska arki ja paluu normaaliin kemialliseen tilaan tuntuu sietämättömältä vieroitusoireelta, ainoa mekaaninen ulospääsy on hakea *entistä suurempaa* riskiä tai jännitystä. Vanha annos ei enää riitä hiljentämään hypotalamuksen huutoa, joten panoksia on nostettava.

Eikä ihminen suinkaan shoppaile ostosparatiisissa turhuuttaan tai hakeudu täpötäyteen katsomoon kotijoukkueen ottelussa jännityksen vuoksi siksi, että hän olisi tasapainoinen ja elämäniloinen tai että hän hakisi elämäänsä sitä rikastavia uusia kokemuksia, vaan hän tekee niin **unohtaakseen alitajunnassaan hiipivät pelot, sammuttaakseen sisällään valtoimenaan riehuvan preeriapalon, yrittäessään karistaa yksinäisyyden pelon kannoiltaan - todellisuuspakoa välinpitämättömyyteen hormonihuumeilla**, joiden sytytysmekanismi on asennettu hänen aivorakenteeseensa jo varhaislapsuudessa. ”Tavataan torilla”-spektaakkelit tai vappuriehat ovat vain epätoivoista kemiallista itsehoitoa, itsensä turruttamista, elämänsä köyhdyttämistä, jossa käytetään surutta sirkuksen omia, ilmaiseksi tarjoamia huumausaineita.

Ja aivan kuten yksilön varhaislapsuudessa kokema aivovaurion aiheuttaja on näkymätön, niin yksilö itsekin yrittää kaikin tavoin tehdä näkymättömäksi henkisen pahoinvointinsa yleensä edes koskaan tajuamatta, että hänellä on ”aivovamma”! Hän kuvittelee kaiken olevan hyvin, tuudittautuu pettävään turvallisuuden tunteeseen ja usein Karma iskee juuri kun ”huonoa onnea”, ”vahinkoa” tai ”onnettomuutta” vähiten odottaa. Paha saapuu portin taa!

Kun Englannin jalkapallomaajoukkueen päävalmentaja Glenn Hoddle (1996–19999 haastattelussaan *The Times* -lehden kokeneelle urheilutoimittajalle David Mattesonille sanoi:

”Sinulle ja minulle on annettu kaksi kättä, kaksi jalkaa ja kohtalaisen toimivat aivot. Jotkut ihmiset eivät ole syntyneet sellaisiksi tietystä syystä. Karma toimii toisesta elämästä

käsin. Minulla ei ole mitään salattavaa sen suhteen. Se ei koske vain vammaisia ihmisiä. Mitä kylvät, sitä joudut niittämään”

hän puhui totisinta totta! Väkijoukko raivostui! Vammaisjärjestöt raivostuivat siitä, että Hoddle mekaanisesti syytti vammaisia lapsia ja onnettomuuksien uhreja heidän omasta tilastaan. He halusivat syyttää kasvotonta ja tunteetonta, sokeaa kohtaloa ihmisen elämässään kohtaamista olosuhteista! Ihmisessähän ei koskaan ole mitään vikaa – eihän? Eikä hän ole koskaan vastuussa omista teoistaan! Mutta eihän Hoddle heitä syyttänyt, hän vain totesi, että jos talo on maalattu keltaiseksi, se on keltainen!
Mistä muusta kuin ulkoisesta habituksesta, kuten kasvojen ilmeistä, uurteista ja juonteista sekä esimerkiksi levottomista liikkeistä, ryhdistä ja vaatetuksesta, voi tunnistaa vanhempiensa pahoinpitelemän ja yhteiskunnan runteleman yksilön? Monethan esimerkiksi peittävät pahanolonsa sivullisilta (tai höynäytettävältä saaliilta) teennäisyyden, esimerkiksi tekohymyn tai teeskennellyn ystävyyden sekä virallisuuden ja yhteiskunnallisen aseman taakse. Juuri kenelläkään ei ole ihollaan aikoinaan lapsuudessa tapahtuneesta pahoinpitelystä kertovia arpia. Nuo arvet ovat näkymättömiä. Nehän löytyvät aivan muualta, kuten aivojen hermosolujen välisistä liitosspinnoista.
Haukan katseen omaavaa, varjoissa vaanivaa verenhimoista elukkaa, ei ”haavoittunut” uhri kuitenkaan pysty pakenemaan! Ja sitten vielä suu apposen auki ihmetellään, miksi minut pahoinpideltiin? Miksi minut ryöstettiin? Miksi minua kiusattiin? Miksi minua käytettiin hyväksi? Miksi helvetissä minut raiskattiin?
Tarkkasilmäinen saalistaja näkee väistämättömästi pälyilevästä katseestasi epävarmuutesi, silmistäsi pelon, pienistä, lähes huomaamattomista pupilliesi, kasvojesi ja pään liikkeistä mielenliikkeesi – lamaannuksesi tai pakokauhusi. Hän nauttii päädessään tyydyttämään ”viettejään”, nautinnonhaluaan!

LAHJONTA, KÄSKYT, PELKO, KUULIAISUUS SEKÄ VÄKIVALTA SYNNYTTIVÄT UUDEN USKONNON

Tiedemiehet ovat väittäneet, että uskonto ja maailmanhistoriaa ravistelleet aatteet ovat syntyneet niin, että kun emme ole osanneet tietämättömyydessämme selittää ympäristöstämme tekemiämme havaintoja tai olemme kokeneet luonnonilmiöitä, joita järkemme ei ole käsittänyt, niin jumalat ovat olleet muka mieltämme tyydyttävä selitys. Muiksi ”tieteellisiksi” uskontojen synnyn selitysmalleiksi on tarjottu muun muassa loista, joka pesii aivoissa, ohimolohkoepilepsian haitallista sivuvaikutusta, symboliavaruutta, unia, toteemeja, eläimiä, kasveja, kiviä, yhteisön sosiaalista painetta, vainajien palvontaa, meemejä sekä sielua ja jopa omaa egoamme, vaikka esimerkiksi haitallisten sivuvaikutusten ja sielunkaan alkuperästä, saati olemassaolosta ei ole esitetty mitään sen varmempaa – kuin epävarma. Clifford Geertz todisteli, että ihmiset tulkitsevat uskonnossa maailmaansa oman kulttuurinsa käsitteiden kautta. Bronislaw Malinowski väitti, että uskontoja on olemassa, koska niistä on yhteiskunnalle hyötyä. Sigmund Freud piti uskonnollisia käsityksiä ihmismielen synnyttäminä harhoina, mielen kainalosauvoina. Ludwig Feuerbach (ihminen palvoo jumalassa itseään) ja Karl Marx (uskonto on yhteisön virheellistä tajuntaa) kehittivät ideansa Emile Durkheimin teoriasta, joka väitti (yhteisön) ihmisen palvovan uskonnossa itseään.

Ja vaikka arkeologit eivät ole sähköhammasharjoja kaivauksissaan löytäneetkään, niin silti on hämmästyttävä, että ranskalaisen sosiologin Emile Durkheimin ajatukset on hyväksytty kriittisissä tiedepiireissä niin laajalti, ilman että näihin ajatuksiin sisältyviä ennakkoasenteita tai niistä löytyvää kehäpäätelmää olisi arvosteltu. Kirjan ”*Uskontoelämän alkeismuodot*” alkulehdillä Durkheim paljastaa liikuttavan avomielisesti ne ennakkoasenteet, jotka itse asiassa sanelevat kaikki hänen tutkimuksissaan tekemänsä havainnot ja johtopäätökset:

Ymmärtääkseen hallusinaatioita täydellisesti ja antaakseen sille kaikkein soveliaimman hoidon lääkärin täytyy tietää sen alkuperäinen aihe*... Nimittääkseen joitakin seikkoja yliluonnolliseksi on välttämättä tajuttava asioiden luonnollinen järjestys…*
Ylimmän Jumalan kuvitteleminen tekemään kaikenlaisia rikollisia tekoja tultuaan ihmisten pettämäksi, ollessaan hurjana vaimolleen ja väkivaltainen lapsiaan kohtaan, on varmasti osoituksena sairaudesta, ajatuksen epätavallisesta laadusta tai selvemmin sanottuna, sulasta hulluudesta.

Yhteiskunnan jumalallisuuteen hän päätyy seuraavasti:

Yhteiskunta vaatii*, että omat intressimme unohtaen ryhdymme sen palvelijoiksi ja* ***se pakottaa meidät kaikenlaisiin epämukavuuksiin, kieltäymyksiin ja uhrauksiin, joita il-***

***man sosiaalinen elämä olisi mahdotonta**. Juuri tämän vuoksi meidän on alituisesti pakko noudattaa käyttäytymisen ja ajattelemisen sääntöjä, joita emme ole laatineet emmekä halunneet, ja jotka joskus ovat vastoin perustaipumuksiamme ja vaistojamme.*
*Koska sosiaalinen paine välittyy henkisesti (ei materiaalista pakkoa tai uhkailua vaan sen sisältämän mentaalisen energian säteilemisen avulla), on **se ollut omiaan luomaan ihmisissä idean yhdestä tai useammasta ulkopuolisesta voimasta**, jotka ovat sekä moraalisia että samalla vaikuttavia ja josta he ovat riippuvaisia. Heidän täytyy ainakin osittain ajatella nämä voimat itseensä nähden ulkopuolisiksi, sillä ne puhuttelevat heitä käskevään äänensävyyn ja joskus jopa määräävät heidät tekemään väkivaltaa kaikkein luonnollisimmillekin mieltymyksilleen. On epäilemättä totta, että jos he olisivat pystyneet tajuamaan kokemiensa vaikutusten olevan lähtöisin yhteiskunnasta, eivät tulkinnalliset mytologiset järjestelmät olisi koskaan syntyneet. Mutta **sosiaalinen toiminta tapahtuu liian epäsuorasti ja vaikeatajuisesti ja vaatii psyykkisiä mekanismeja, jotka ovat liian monimutkaisia salliakseen tavallisen huomioitsijan tajuta, mistä se on peräisin**.*
*Itse asiassa voimme sanoa, ettei uskovaa ole huiputettu, kun hän uskoo moraaliseen voimaan, josta hän on riippuvainen ja josta hän saa kaiken, mikä on hänessä parasta; asia on tosi, voima on yhteisö… Sillä **jumala on vain yhteiskunnan kuviteltu ilmaus**.*

Durkheim ei yritäkään tutkimuksessaan selittää, miksi yhteiskunta vaatii meidät tunohtamaan etumme, miksi tätä jumalayhteiskuntaa on palveltava pakolla tai miksi sosiaalinen elämä on mahdotonta ilman kärsimystä ja uhrauksia, vaikka hän toteaa, että ne ovat vastoin perustaipumuksiamme. Hän näyttää väittävän, että **meillä on jumalia siksi, että olemme tyhmiä**. Kaksinaismoraalista hän ei sano mitään. Sen sijaan hän kuvaa ihmisen nöyryyttämisen seurauksia näin:

*Mutta **jumala** ei pelkästään ole auktoriteetti, josta olemme riippuvaisia; se **on myös voima, johon oma voimakkuutemme perustuu**. Ihminen, joka on totellut jumalaansa ja joka tästä syystä uskoo jumalan olevan kanssaan, suhtautuu maailmaan luottamuksella ja vahvistumisen tunteella… Ihmisistä tulee toisenlaisia. **Heitä liikuttavilla intohimoilla on sellainen intensiteetti, että heitä voi tyydyttää vain väkivaltainen ja rajoittamaton toiminta, yli-inhimillinen sankarillisuus tai verinen barbaarisuus**… **Ihmisten kokoontuminen yhteen** muodostaa ikään kuin sähköisyyttä, joka **saattaa heidät nopeasti kiihkon valtaan**… Yhteisö pystyy vahvistamaan itsetuntoaan kokoontumalla yhteen.*

Kyseiset lainaukset osoittavat peittelemättä, kuinka täydellisesti Durkheim on omien ennakkoasenteidensa vanki, sillä historiaa osaavat voivat hyvin helposti havaita, että ainakaan kristinuskon verinen historia ei vahvista väitettä ”*suhtautuu maailmaan luottamuksella ja vahvistumisen tunteella*” – päinvastoin. Kristinuskon voimakkaimmin sisäistämistä kirkkoisistä tuli juuri niitä toisenlaisia, itsesyytöksissä ja ohdakkeissa kieriskeleviä, kadotusta pelkääviä uskon orjia. Se, että juuri nämä uskon orjat kehittelivät sairaal-

loisessa mielikuvituksessaan opin, joka synnytti väkivaltaiset ja veriset pyhät barbaarit, jotka syöksivät Euroopan keskiajan pimeyteen, ei sovi Durkeimin teoriaan.
Sosiologi sekoittaa tuossa lainauksessa pahemman kerran myös yksilön myönteisen itsetunnon vahvistumisen mukanaan tuoman levollisen tunteen, itsetuntonsa menettäneen ihmisen hyvin kaoottiseen epävarmuuteen. Itsetunnoltaan vahvat yksilöt eivät suinkaan ole niin riippuvaisia ryhmistä kuin Durkheim esittää, vaan juuri rakkaudessa epäonnistuneet, itsetunnoltaan murretut yksilöt ovat niitä, jotka tarvitsevat ”*sähköisyyttä*” synnyttäviä ryhmiä, joissa he liittymällä kaltaisiinsa voivat tuntea olevansa edes olemassa ja ihastella ympäriinsä tepastelevia riikinkukkoja, purkaa omaa mitättömyyttään ja viettejään aggressiivisesti ympäristöönsä kuin vesikauhuiset koirat. Siitä, että tällainen kokoontuminen vahvistaisi itsetuntoa, ei ole olemassa minkäänlaista näyttöä. Entä mitä on yli-inhimillinen sankaruus? Durkheim antaa seuraavanlaisen vastauksen:

*Itse asiassa **ihmisen suuruus ilmenee parhaiten hänen tavassaan kestää kärsimyksiä**. Hän ei koskaan kohoa uljaammin itsensä yläpuolelle kuin hillitessään omaa luonnettaan siinä määrin, että pakottaa sen kulkemaan toista tietä kuin sitä, jota se spontaanisti seuraisi. Tässä hän eroaa kaikista muista luomakunnan olioista, jotka seuraavat sokeasti mitä tahansa niitä kutsuvaa houkutusta.*

Kärsimysten sietokykykö, kuten Emile väittää, on muka suurinta ihmisessä? Eikö kärsimyksestä nauttiminen ole pikemminkin osoitus rakkausanemian seurauksena puhjenneesta sairaalloisesta masokismista? Eikä Durkheim myöskään ole koskaan omistanut koiraa, koska hän väittää kaikkien muiden paitsi ihmisen seuraavan sokeasti kaikkia kohdalle tulevia houkutuksia. Lähempänä totuutta lienee se, että järjestelmällisesti ja johdonmukaisesti, kurilla kouluttamalla ihminen, kuten hyvin moni eläinlajikin, saadaan kuuliaisesti oppimaan melkein mitä vaan. Ja tulisilla hiilillä saa leijonankin opetettua tanssimaan tanssittajan pillin mukaan. Huvittavinta on, että Durkheim käyttää sanaa ”*luomakunta”*, vaikka hän yrittää todistaa juuri päinvastaista: maailmaa ei ole ”luotu”. Eikö nimenomaan yleinen ja yhtäläinen rakkauden puute aja ihmisen ahnehtimaan ahnehtimisen ja kärsimään kärsimyksen jälkeen, purkamaan tukahdutun sukupuoliviettinsä ja läheisyyden kaipuunsa barbaarisilla verileikeillä? Tällaista ihmisille tyypillistä korvikekäyttäytymistä esiintyy eläimillä lähinnä vain vankeudessa, eläintarhoissa – eläinten keskitysleireillä.
Sitä paitsi Durkheim syyllistyy kirjassaan jopa uskovien käyttämään tarkoitus pyhittää keinot -menetelmään pystyäkseen tekemään mieleisensä johtopäätökset. Kirjansa alkupuolella hän todistelee, että luonnonpalvonta ei ole voinut synnyttää uskontoja:

On lisäksi todettava, että jos ihmisellä olisi todella ollut syynsä kaikista tekemistään erehdyksistään huolimatta itsepintaisesti ilmaista kosmiset ilmiöt uskonnollisin termein,

olisi niiden välttämättä oltava sen laatuisia, että ne antaisivat aiheen tällaiselle tulkinnalle. Mutta milloin ne olisivat voineet saada sellaisen ominaisuuden? ***Luonnon tapahtumat ovat tavallisesti tasaisen samanlaisia, eikä samanlaisuus pysty tuottamaan voimakkaita tunne-elämyksiä…***
Koska ihmisellä sen paremmin kuin luonnollakaan ei ole sellaisenaan pyhää luonnetta, sen täytyy olla peräisin jostakin muusta lähteestä. ***Ihmisyksilön ja fysikaalisen maailman sijasta pitää olla jokin muu todellisuus, johon nähden tällä jonkinlaisella houretilalla, mitä kaikki uskonnot eräässä mielessä ovat, on merkitystä ja objektiivista arvoa****.*

Kirjansa lopussa hän päätyy kuitenkin aivan päinvastaiseen näkemykseen perustellessaan syitä uhraamiselle:

Jos pyhät olennot käyttäisivät voimansa aina täysin samalla tavoin, olisi käsittämätöntä, että ihmiset edes ajattelisivat tarjota niille palveluksia, sillä emme voi käsittää, mitä tarvetta heillä olisi sellaiseen. Kasvillisuus kuolee joka vuosi; nouseeko se jälleen taimelle? Eläinlajit uhkaavat hävitä luonnollisen ja väkivaltaisen kuoleman johdosta; uusituvatko ne ajallaan ja sopivalla tavalla? Varsinkin sade on oikullinen; on pitkiä aikoja, joiden kuluessa se näyttää kadonneen iäksi. ***Ihminen ei voi suhtautua näihin ilmiöihin kuin sivustakatsoja****.*

Durkheim ei myöskään missään kirjassaan yritä pohtia sitä, miksi hänen analysoimissaan uskontoelämän alkeismuodoissa 1) pyhiä olentoja pelätään, 2) kosto on sallittu käyttäytymismuoto, 3) veri on sekä pyhää nestettä, että jumalten mieliruokaa, 4) nainen on lähes aina alistetussa asemassa ja mieheen verrattuna epäpyhä olento tai 5) miksi tämä heikompi sukupuoli saa sururiiteissä kannettavakseen aina syntipukin roolin. Uskoivatpa eräät heimot, aivan kuten jotkut kiihkokristitytkin, että naisella ei ole lainkaan sielua. Todellisen ajattelemattomuutensa Durkheim paljastaa laukoessaan:

Tajuamme, että alkukantaiset uskonnot eivät suinkaan ole ahdistuksen ja pelon tyttäriä, sillä näitä tuskallisia tunteita tulkitsevat riitit ovat suhteellisen harvinaisia.
Ja vain muutamaa sivua myöhemmin hän kuvaa revontulten ja erilaisten onnettomuuksien kuten kuoleman aikaansaamia joukkohysteerisiä väkivallanpurkauksia, jolloin harjoitetaan itsekidutusta ja pahoinpidellään muita, yleensä naisia. Ihoa viillellään reisien sisäpinnoista, istutaan hehkuvissa kekäleissä, hakataan päitä (omia) nuijilla ja bumerangeilla, vaihdetaan vaimoja ja harrastetaan seksuaalisia irstailuja niin, että kuolemantapauksetkaan eivät ole harvinaisia. Todellinen limbo Emilien suusta lipsahtaa, kun hän viisastelee Augustinuksen tapaan:

Kuolemaa ei itketä koska sitä pelätään; sitä pelätään koska sitä itketään.

Iloakaan ei siis osoiteta siksi, että ollaan onnellisia, vaan ollaan onnellisia, koska nauretaan! Ja tätä hölynpölyä mainostetaan vielä ihan naama peruslukemilla tieteeksi.

Se uskonnon kaikissa syntyselityksissä on ihmeellisintä, että uskontotieteilijät ja antropologit ovat kautta aikain keskittyneet tonkimaan vain muinaisten alkuasukasheimojen kadonneita kompostikasoja tai kokoamaan savitaulujen sirpaleita menneisyyden hautausmailta, syvältä maakerroksista, tutkiessaan uskontojen luonnetta ja syntyä. Kukaan uskontotietelijöistä ei olekaan oivaltanut, eivät edes uskonnollisen vakaumuksensa sokeuttamat tieteilijät (nekin, joiden mielestä pyhiä kirjoituksia pidetään erehtymättöminä), että **aivan heidän silmiensä edessä on koko ajan ja on ollut kirjallinen, yksityiskohtainen dokumentti maailmahistorian merkittävimmän uskonnon, juutalaisuuden ja sitä kautta myös muiden kirjauskontojen, kristinuskon ja muhamettilaisuuden synnystä**. Eli ei tarvitse tulkita mitään mystisiä hieroglyfejä, vain lukea Raamatun Vanhaan testamenttiin sisältyvät viisi Mooseksen kirjaa, jotta saisi käsityksen siitä, miten juutalaisen heimon omaan kaksinaismoraaliin ja siitä rönsyävään väkivaltaan perustuva uskonto syntyy, miten tuhansia vuosia elävä joukkoharha oikeaoppisesti synnytetään. On tietenkin eri asia, jos tutkijan sokeuttaneet ennakkoasenteet, kuten vakaumus ja kaksinaismoraali, eivät mahdollista Mooseksen kirjojen tutkimista ajatuksella ja objektiivisesti.

Joka tapauksessa Mooseksen kirjat kertovat hyvin erikoisen uuden uskonnon syntyyn johtavan tapahtumasarjan juutalaisten kantaisien Abramin, Iisakin, Jaakobin Jahve Jumalansa, Kuivan Autiomaan Tappajademonin johdattamana tekemästä vaelluksesta, Harranista Kanaanin maan kautta Egyptiin (Jumalan ääni, veriuhri, siunaus, kuritus, yksipuolinen ”liitto”, veriset esinahan riekaleet, lupailu, petos, lahjonta, ajatuksenluku ja peitelty uhkaus, ahneuden testaus, sielunsa myymisen, toinen petos, varastaminen, joukkomurha, ihmiskauppa sekä Egyptin kansanmurha).

Uusi uskonto syntyy (joukkopsykoosi ottaa vallan) lopulta juutalaisten vaeltaessa Mooseksen, joka oli Jaakobin pojan Leevin pojanpojan poika, johdolla Siinain erämaassa, Herran Aabrahamille 400 vuotta aiemmin tekemän ennustuksen mukaan, vaivaisen 40 vuoden aikana. Syyt, jotka johtivat, ohjasivat ja aiheuttivat juutalaisuuden synnyn ovat, Mooseksen sekä israelilaisten itsensä kertoman ja Raamatusta löytyvien Mooseksen kirjojen mukaan muun muassa seuraavat heidän Hyvän Demoni Herransa toimenpiteet:

1. Toistuva törkeä lahjonta (1Moos12:16,20)
2. Imartelu (1Moos.17:5,15)
3. Toistuvat törkeät petokset (1Moos.12:17)
4. Heitteillejättö (1Moos.21:14)
5. Toistuva perättömän lausuman antaminen – valehtelu (1Moos.3:4)
6. Toistuva kostaminen (1Moos.9:5)
7. Toistuva yllyttäminen rikolliseen tekoon (1Moos.31:8–15)
8. Toistuva teoilla uhkailu (1Moos.18:17–19)

9. Toistuva kiristys (1Moos.26:2–5)
10. Toistuvat ryöstöt (Joos.6:24)
11. Toistuva kiroaminen (1Moos.12:3)
12. Toistuva pelottelun avulla alistaminen (4Moos.11:33)
13. Toistuva hylkäämisellä uhkailu (Ps.119:118)
14. Toistuvat kansanmurhat (Joos.6:24)
15. Toistuvat murhat (2Moos.2:12),
16. Toistuva kiristys esimerkiksi rajoittamalla juomavettä ja elintarvikkeita. (2Moos.16:3,4)
17. Toistuva yksipuolisen sopimukseen pettäminen (1Moos.34:24–26),
18. Mielen myrkyttäminen (Joos.11:20)
19. Ihmisten uhraaminen varoittavana esimerkkinä (4Moos:16:32,33)
20. Toistuvat teloitukset ilman oikeudenkäyntiä (Joos.10:26)
21. Toistuva mielipiteen-, sanan- ja kokoontumisvapauden rajoittaminen, esim. Siinain erämaassa
22. Herra Demonin kyky lukea ajatuksia (1Moos.6:5, Ps.94:11, Ps.139:2)
23. Herra Demoni itse osallistuu veritekoihin (1Aikak.21:15,16, Joos.10:11)
24. Toistuva verellä lätträäminen, veren pirskottaminen ihmisten ja alttarin päälle (useita mainintoja Moosksen 3. ja 4. kirjan luvuissa)

Olisiko edes Bronislaw Malinowski, Emile Durkheim tai kukaan muukaan uskontotieteilijä osannut kuvitella uskonnon syntysyyksi vaikkapa symboliavaruuden sijaan valittujen irti leikattuja verisiä esinahkoja? Eikö väite, että jollakulla paimentolaisella olisi ollut niin vilkas ja ennen kaikkea niin pirullinen mielikuvitus, että hän joutoaikoinaan kehitti aivoissaan tuon kaltaisen kaksikasvoisen Jumalan ja nimitti vielä pirullisesti tuhoon johtavat opinkappaleet, käskyt ja kuuliaisuuden, edellytykseksi maitoa ja hunajaa tihkuvan luvatun maan saavuttamiseksi, vaikuta pikemminkin kaikkien aikojen teekkarijäynälle? Vai voisivatko erämaan paahtava aurinko ja kuuma hiekka saada yhdessä aikaan tällaisen kangastuksen ihmismielessä? Olisiko kyseessä siis pelkkä käsistä ryöstäytynyt vaaraton illuusio eli havaintoharha, todellisuuden hahmotusvirhe? Voisiko kokonainen kansakunta vajota näin syvään joukkopsykoosiin esimerkiksi jatkuvan tai usein toistuvan sammuttamattoman janon tai huutavan nälän tunteen vuoksi?
Olisi Moosekselta aika ovela temppu tekeytyä, peittääkseen sormenjälkensä, hämäystarkoituksessa vastentahtoiseksi (2Moos.3:11, 4:13), pelkuriksi (2Moos.4:3) ja puhetaidottomaksi paimeneksi (2Moos.4:10), jos hänen tarkoituksenaan on uskonnon luomisen avulla kostaa eräiden oman heimon jäsenten häneen aikaisemmin kohdistama suusanallinen arvostelu (2Moos.2:14) koko kansalle, ei pelkästään elossa oleville, vaan myös heidän jälkeläisilleen sekä siinä sivussa, kuin ohimennen, kaikille alueella asuville kansoille. Olisiko tehtävänsä hyvin vastahakoisesti vastaanottanut ja kykyjään vahvasti epäillyt Mooses (2Moos.7:30), jolle Herra Demoni asetti jopa hänen vanhemman veljensä Aa-

ronin puhemieheksi, profeetaksi (2Moos.4:30, 7:1), pystynyt siihen? Voisiko kukaan ihminen edes kyetä sellaiseen? 600 000 miestä perheineen menee lännestä, Punaisen meren puolelta erämaahan ilman uskontoa ja tullessaan 40 vuotta myöhemmin idästä, Jordan virran yli ulos Kanaanin maahan, heillä on oma uskonto?

Ja huomio, että juutalaiset eivät omien kirjoitustensa mukaan suinkaan itse perusta omaa uskontoaan, vaan Herra Demoni tekee heidän kanssaan liiton tai pikemminkin sanelee heille uuden uskonnon opinkappaleet lahjontaan, käskyttämiseen, kiduttamiseen ja osoitteettomaan sekä summittaiseen, omien ja vieraiden teurastamiseen, sulotuoksuihin tukeutuen.

Ja jos Jahve Demonilla oli Egyptin esikoisten massateurastuksessa apunaan parvi pahoja enkeleitä (Ps.78:49), niin evolutionistienkin on täytynyt nyhtää tyhjästä, keksiä aivan omat enkelinsä - meemit! Tämä ei tietenkään ole mikään yllätys, sillä jos ihminen uskoo sokeasti, että luonnonvalinta päättää puolestamme kaikesta, niin meidän on vain tyynesti odotettava hyvää tarkoittavien meemien puuttuvan asioiden kulkuun jossain luonnonvalinnan sopivaksi katsomassa, lajin kehityksen kannalta oleellisessa vaiheessa, aivan samoin kuin uskovaiset odottavat jumalan valmistavan heille heidän hyvät tekonsa. Evolutionistien olisi ehkä maailmakatsomuksensa markkinoimiseksi ryhdyttävä sarjatuotantona valmistamaan ihanan kimaltelevia meemikiiltokuvia, joita taaperoille voisi jakaa heti päiväkodeista lähtien!

Ja jotkut ihmiset ovat rakkausmeemille vastustuskykyisempiä kuin toiset. Ehkä heidän vastustuskyvyssään on jonkinlainen rakkausviruksen mentävä aukko? Tartunnan saaneet ovat rakastuneita, vahvemman henkisen immuniteettijärjestelmän saaneet puolestaan vihaavat toisiaan. Heidän luonnollisen kehityksen karaisema vastustuskykynsä suojaa heitä tuota taudinaiheuttajaa, rakkautta vastaan. Kolmansilla aivojen rakenne on taas sellainen, että meemillä ei ole minkäänlaisia edellytyksiä asettua taloksi. Näillä ihmisillä ei ilmeisesti ole lainkaan omakohtaista tunne-elämää, vaan he elävät muiden kautta kuin epifyytit. Ovatkohan he juuri niitä lajikumppaneitamme, jotka tyytyvät aina vain seuraamaan vaieten sivusta, kun erityisesti jotkut yksilöt ja koko muu ihmiskunta käyvät epätoivoista kamppailuaan ylivoimaista vihollista, vääryyttä ja evoluutiota vastaan?

Vanhan testamentin kohdalla Mooses-niminen meemipleksi on uskontoa aivopoimuihimme kaivertaessaan ollut vain inhimillisen epäjohdonmukainen unohtaessaan, että vainajahenget ja muut vastaavat pienet kauneusvirheet eivät voi sisältyä muuten niin johdonmukaiseen kokonaisuuteen. Ne ovat siis vain evoluution aiheuttamia ikäviä ohjelmointivirheitä. Uuden testamentin tekstit puolestaan vedettiin sellaisen meemimyllyn läpi ennen kanonisointia, että on ylipäätään vaikea kuvitella, että ainutkaan Jeesuksen elämästä ja opista kertova dokumentti, edes väärennetty tai keksitty, olisi tullut hyväksytyksi, ellei sen avulla olisi ollut mahdollista kerätä rahaa, vaikutusvaltaa, kunniaa ja kurittaa pakanoita.

Tiedeuskovaisille, kuten meemiuskovaisille Richard Dawkinsille, Daniel Dennettille, Susan Blackmorelle ja Dalai Lamalle onkin tuonpuoleisessa kuulopuheiden mukaan ai-

van ikioma yliopistonsa, jossa he saavat aivan vapaasti kinastella, kuinka voi olla mahdollista, että he tuntevat olevansa yhä niin käsinkosketeltavasti elossa, vielä jopa joukkona, vaikka he kaiken järjen mukaan ovat yksilöinä vain itsekopioituvan meemiviruksen proteiinivaipan seinämästä heijastuva harha.

Uskonnot ovat yksinkertaisesti syntyneet. koska ihminen ”luotiin” kehonsa kemikaalituotannoltaan hirviöksi! Sillä jos ihminen ei saa, koe ”luottamuksellista” ja ”lämmintä” läheisyyttä, niin tuolloin mikä tahansa läheisyys kelpaa – jopa masokistinen ja sadomasokistinen! Ihmisen kehon omat kemikaalit [dopamiini, endorfiinit, oksitosiini] ovat ”syyllisiä” siihen, että ihminen nauttii samalla tavalla sekä ”rakkaudesta, että vihasta!

Ja saat tietenkin aivan vapaasti päättää, kuka tällaisen väkivaltaa ”rakastavan” ihmisen loi tai teki, luonnollinen valinta vai hyvä Jumala!

HOLOGRAMMI HÄLINÄT

Jep. ota ihan iisisti, mussuta niitä sipsejä ja litki birraa kaikessa rauhassa vaan, ei mitään hätää, elämä on – yhtä digitaivasta! Älä ainakaan vaivaa päätäsi, eihän lottokupongin täyttäminen ole mikään ylivoimainen urakka! Ja Raamattuhan on silkkaa huuhaata – sitä itseään! Ei minua liikuta tippakaan, jos ”Minä olen”, hourailee niitä näitä. Ei kun ilo irti, revi siitä – kerranhan sitä kuitenkin kuollaan kumminkin!

”*Tappaja heräsi ennen aamunkoittoa. Hän puki saappaansa jalkaansa. Hän jätti sosiaaliseen mediaan viestin. Hän otti esille aseensa ja hän latasi sen. Hän laittoi täydet patruunalaatikot taskuunsa. Hän otti kasvonsa muinaisesta galleriasta. Ja hän käveli käytävää pitkin. Hän meni huoneeseen, jossa hänen sisarensa asui, ja sitten hän kävi veljensä luona, ja sitten hän. Hän käveli käytävää pitkin ja hän tuli ovelle. Ja hän katsoi sisään ”Isä?” ”Niin, poika?” ”Haluan tappaa sinut” ”Äiti? Haluan...”*”

Riittäisikö edellä kuvattu käytös suoraksi todisteeksi? Tyhjien messinkihylsyjen kilistessä joulun kulkusten lailla paikallisen ala-asteen kivilattialla edes aihetodisteeksi?
Niinpä niin. ”*Minä olen se, joka minä olen”* ilmoittaa ”*Pyhässä kirjassa”* kuin sosiaalisessa mediassa kuka hän on, mitä hän tehnyt aiemmin, miksi sinulle käy kuin käy, mitä hän aikoo nyt ja miksi hän pukee kaiken ”mustaan”, tosin ei aina suoraan, vaan erilaisin sanankäänteinn, persoonanmuutoksien, kiertoilmaisuin tai hämärin sivulausein:

<u>Tässä Tämän Maailman Ruhtinas kertoo sinulle nimensä:</u>

Mooses kohtaa erämaassa palavan pensaan. Herran huudettua Moosekselle pensaasta tämä kysyy huutajalta voimalta, mikä tämän nimi on, jotta: ”*kun minä menen israelilaisten luo ja sanon heille: ’Teidän isienne Jumala on lähettänyt minut teidän luoksenne’, ja kun he kysyvät minulta: ’Mikä hänen nimensä on?’ niin mitä minä heille vastaan*?”

3:14 Jumala vastasi Moosekselle: ”Minä olen se, joka minä olen”. Ja hän sanoi vielä: ”Sano israelilaisille näin: ’Minä olen’ lähetti minut teidän luoksenne” hepreaksi ”*Ehyeh asher ehyeh”.* (2Moos.3:14)

Kun tästä verbimuodosta (*Ehyeh* = minä olen) siirrytään kolmanteen persoonan (*Hajah* / *Hawah* = olla, tulla joksikin), se asettuu muotoon Jahve, eli kirjaimilla ilmaistuna **JHWH** (hepreaksi: *Jod-He-Vav-He*).
Kielitieteellisesti nimi JHWH tarkoittaa siis: **”Hän, joka aiheuttaa olemisen”** tai **”Hän, joka on”**. Se on absoluuttisen, säälimättömän ja suljetun hallintajärjestelmän ilmoitus siitä, että *Hän* on se tämän keskitysleirin, kuolemanpääyksikön (Totenkopfverbände)

Komendantti. Hänen ulkopuolellaan ole muuta fysiikkaa tai todellisuutta laumalle sallittu.

Tässä sinulle ilmoitetaan ohi mennen elämän perussäännöt Karma ja jälleensyntymä (Karmaahan ei tarvita, jos elää vain kerran):

"***Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä on ihminen vuodattava***" (1Moos.9:6).

Tässä Tämän Maailman ruhtinas merkitsee karjansa:

Ja tämä on ***minun liittoni sinun ja sinun jälkeläistesi kanssa; pitäkää se: ympärileikatkaa jokainen miehenpuoli keskuudessanne****.* (1Moos17:4–16)

Tässä Tämän Maailman ruhtinas nimeää karjansa:

"Sinun nimesi älköön enää olko Jaakob, vaan Israel (1Moos.32:28)

Isis, Ra, El – nimi on koko silloisen tunnetun maailman uskontopoliittisten voimien yhdistelmä, joka tuodaan ilmoituksena historian näyttämölle. Se on se ivallinen ilmoitus: hallintakoneisto ottaa vanhat voimat, paketoi ne uuteen muotoon ja nimeää sillä sen populaation, jonka kautta uusi moraalinen ja henkinen kontrolli – se kaksinaismoraalin sarjatuliase – ajetaan sisään ihmiskunnan historiaan.
Is (Isis): Muinaisen Egyptin äitijumala, elämän, magian ja luonnon hallitsija. Se edustaa sitä alkulähdettä ja valoa, joka synnyttää ja kantaa mekaanista elämää.
Ra: Egyptin aurinkojumala, taivaan ylin hallitsija ja valon mekaaninen generaattori. Se on se sokea, kuuma piste, joka antaa kaikkeudelle sen liike-energian ja pitää planeetat radoillaan.
El: Kanaanilaisen mytologian ylin isäjumala ja luoja, josta tuli myöhemmin monoteismin peruskivi. Se edustaa lakia, arkkitehtuuria ja sitä kylmää järjestystä, joka lyö raamit kasaan.

Tässä sinulle kerrotan, kuka olet, mistä tulet ja miten olet joutunut tänne:

Näin sanoo Herra, Herra: Sinä olet sopusuhtaisuuden sinetti, täynnä viisautta, täydellinen kauneudessa. ***Eedenissä, Jumalan puutarhassa, sinä olit jumal'olento…****kunnes sinussa löydettiin vääryys. Suuressa kaupankäynnissäsi tuli sydämesi täyteen väkivaltaa, ja sinä teit syntiä.* ***Niin minä karkotin sinut*** *häväistynä Jumalan vuorelta* ***ja hävitin sinut, suojaava kerubi****, pois säihkyväin kivien keskeltä.* ***Sinun sydämesi ylpistyi sinun kauneudestasi, ihanuutesi tähden sinä kadotit viisautesi. Minä viskasin sinut maahan*** (Hes.28:13–19)

Tässä sinua pannaan todella halvalla alta lipan, kun Raamatussa kerrotaan sinua ivaten, että sinä kuolet käärmeen ”puremaan”, että sinä olet jo kerran kumartanut käärmettä, kuvitellen käärmeen olevan pelastajasi:

JWHW ivaa valittuja kirottujaan ja laittaa heidät kaiken kukkuraksi kumartamaan kiduttajaansa, sillä kun ”synnillinen” napina ruuan ja veden puutteen vuoksi voimistuu jälleen kirottujen keskuudessa Siinain erämaassa matkalla kohti Kaislamerta:

Ja kansa puhui Jumalaa ja Moosesta vastaan: ”Minkä tähden te johdatitte meidät pois Egyptistä kuolemaan erämaahan? Eihän täällä ole leipää eikä vettä, ja me olemme kyllästyneet tähän huonoon ruokaan. Silloin ***Herra lähetti kansan sekaan myrkkykäärmeitä, jotka purivat kansaa, niin että paljon kansaa Israelista kuoli*** (4Moos.21:5,6)

Käärmeitten ahdistelemat valitut pyytävät Moosesta rukoilemaan Herra Demonia, että tämä poistaisi myrkylliset kiusankappaleet. Silloin Demoni sanoo Moosekselle:

Tee itsellesi vaskikäärme ja pane se tangon päähän*, niin jokainen purtu, joka siihen katsoo, jää eloon. Niin Mooses teki vaskikäärmeen ja pani sen tangon päähän; jos ketä käärmeet sitten purivat ja tämä katsoi* ***vaskikäärmeeseen****, niin hän jäi eloon* (4Moos.21:8,9)

<u>Tässä sinulle kerrotaan, että liskot lukevat ajatuksesi, jopa etukäteen ja että liskoaivosi hallitsevat mielenliikkeitäsi ja aistejasi, ellet osaa varoa:</u>

Herra tuntee ihmisten ajatukset; sillä he ovat kuin tuulen henkäys (Ps.94:11)

Istunpa minä tahi nousen, sinä sen tiedät; sinä ymmärrät minun ajatukseni kaukaa. (Ps.139:2)

<u>Tässä sinulle kerrotaan ilmoitusasiana, että sinun kaksoiskierteesi on pätkäisty - kemiallinen rakkaus/viha synonyymi:</u>

Mene ja sano tälle kansalle: ***’Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää, älkääkä*** *käsittäkö.’ Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillaan, ei ymmärtäisi sydämellään* (Jes.6:9)

<u>Tässä sinulle kerrotaan ikuisuuksista, jotka olivat ennen nykyistä neljättä, ennen kuin sinut aiemmin oksennettiin ulos:</u>

sillä kaikkia näitä kauhistuksia ovat tehneet tämän maan asukkaat, ***jotka olivat ennen teitä****, niin että maa tuli saastaiseksi – ettei maa teitäkin oksentaisi, jos te sen saastutatte,* ***niin kuin se on oksentanut ulos sen kansan, joka oli ennen teitä*** (3Moos.18:24–28)

Siinain vuorella sinulle ilmoitetaan 2.Mooseksen kirjaan sisätyvissä luvuissa ”seurustelusäännöt” – annetaan Kurinpito- ja rikoslaki (Lagerordnung):

Tässä sinulle kerrotaan, että Kanaanin maa ja valitut on kirottu:

“Kirottu olkoon Kanaan (1Moos.9:25)

Katso, ***minä asetan tänä päivänä teidän eteenne siunauksen ja kirouksen****:* ***siunauksen, jos te tottelette*** *Herran, teidän* ***Jumalanne, käskyjä****, jotka minä tänä päivänä teille annan, mutta* ***kirouksen, jos te ette tottele*** *Herran, teidän* ***Jumalanne, käskyjä, vaan poikkeatte siltä tieltä, jota minä tänä päivänä käsken teidän vaeltaa****, ja seuraatte muita jumalia, joita te ette tunne* (5Moos.11:26–28)

Maa on saastunut asukkaittensa alla, sillä he ovat rikkoneet lait, muuttaneet käskyt, hyljänneet iankaikkisen liiton. Sen tähden ***kirous kalvaa maata*** (Jes.24:5,6)

Eikä vai Jahve Demoni kierrä totuutta, vaan hepreankielisen alkutekstin kääntäneet kristityt panevat vielä Herraa paremmaksi, kun he kääntävät Tooran 1 kirjan 3 jakeen:

Mutta loistava ja hohtava olento (rakkauden enkeli - serafi) oli kaikkia kedon eläimiä viisaampi, jotka Herra Jumala oli tehnyt

Niin Englannin- ja suomenkielinen Raamattu kääntävät totuutta vääristellen tylysti:

Mutta käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt (1Moos.3:1)

Tässä Liskokuningas ilmoitta, että hän korottaa itsensä!

Nyt minä nousen, sanoo Herra, ***nyt minä itseni korotan****, nyt minä kohoan korkealle.* (Jes.33:10)

Jeesus toki löi vastapalloon:

Mutta joka itsensä ylentää, se alennetaan (Matt.23:12)

<u>Tässä Liskokuningas ilmoittaa minä, minä sanoin kuorrutettuna ja äärettömän itsevarmasti, että hänestä tulee jumala – siis hän ei ole vielä mikään jumala, vaikka valehtelee olevansa ja esiintyy jumalana! Kukaan ei muka mahda hänelle mitään!</u>

Te olette minun todistajani, sanoo Herra, minun palvelijani, jonka minä olen valinnut, jotta te tuntisitte minut ja uskoisitte minuun ja ymmärtäisitte, että minä se olen. ***Ennen minua ei ole luotu yhtäkään jumalaa****, eikä minun jälkeeni toista tule. Minä, minä olen Herra, eikä ole muuta pelastajaa, kuin minä. Minä olen ilmoittanut, olen pelastanut ja julistanut, eikä ollut vierasta jumalaa teidän keskuudessanne. Te olette minun todistajani, sanoo Herra, ja minä olen Jumala. Tästedeskin minä olen sama. Ei kukaan voi vapauttaa minun kädestäni; minkä minä teen, kuka sen peruuttaa (Jes.43:10–13)*

Jos voidaan mitata taivaat ylhäällä ja tutkia maan perustukset alhaalla, silloin vasta minä hylkään Israelin jälkeläiset kaikki, kaiken sen tähden, mitä he ovat tehneet, sanoo Herra (Jer.31:37)

<u>Tässä Tämän Maailman Ruhtinas kertoo mitä hän tekee aikojen eli meneillään olevan ikuisuuden lopussa - verilöyly:</u>

Minä puetan taivaat mustiin ja panen murhepuvun niitten verhoksi. Nostakaa silmänne taivasta kohti ja katsokaa maata, joka alhaalla on, sillä taivaat katoavat kuin savu, ja maa hajoaa kuin vaate ja ***sen asukkaat kuolevat kuin sääsket****, mutta minun autuuteni pysyy iankaikkisesti, ja minun vanhurskauteni ei kukistu.* (Jes.51:3,6)
<u>Ja tässä Tämän Maailman ruhtinas kertoo mitä näet, kun verilöylyn päivä koittaa:</u>

Näitten jälkeen minä olen vuodattava Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, vanhuksenne unia uneksuvat, nuorukaisenne näkyjä näkevät (Joel.2:28)

”*Ja minä annan tunnusmerkit taivaalla ja maassa: verta ja tulta ja savupatsaita. Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin Herran päivä tulee, se suuri ja peljättävä.”* (Joel.3:3–4)

tulee suuria maanjäristyksiä, tulee ruttoa ja nälänhätää monin paikoin, ja taivaalla on oleva peljättäviä näkyjä ja suuria merkkejä. (Luuk.21:11)

Entä Ilmestyskirjan *Ihmisen Pojan muotoinen, pitkäliepeiseen viittaan puettu ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetty. Hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset niin kuin valkoinen villa, niin kuin lumi, ja hänen silmänsä niin kuin tulen liekki; hänen jalkansa*

olivat ahjossa hehkuvan, kiiltävän vasken (vrt. kuparikäärme) *kaltaiset, ja hänen äänensä oli niin kuin paljojen vetten pauhina* (Ilm.1:13–15)

Katso, hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tullessansa. Totisesti, amen (Ilm.1:7).

Kuparikäärmeen mukana saapuvat valkea hevonen, voittaja voittamaan, tulipunainen hevonen miekka kädessään, vaakaa kantava musta hevonen ja hallava hevonen, jolla ratsastaa Kuolema, jolle annettaan valta tappaa miekalla, nälällä, rutolla ja petojen kautta maan asukkaat (Ilm.6:2–10)

Keitä nämä Ilmestyskirjan jakeet oikein kuvaavat? Harmaita, kasvot muinaisesta (ancient) galleriasta ottaneita mordiceja, reptiliaaneja vai hyönteismäisiä (Mantikset) muukalaisia. (tämä on virallinen muukalaisten biologinen luokitus, jonka jopa CIA-taustaiset tutkijat (kuten Hal Puthoff ja Eric Davis) ovat Pentagonin suljetuissa UAP-kuulemisissa lyöneet suoraan pöytään)?

1. Muinaiset kalliomaalaukset ja petroglyfit (Teymareh & Barrier Canyon)
Yhteys muinaiseen maailmaan. Mantis-hahmo on hitsattu ihmiskunnan alitajuntaan ja kallioihin jo esihistoriallisella ajalla:
Teymarehin kalliopiirros (Iran): Maastosta on löydetty poikkeuksellinen, tuhansia vuosia vanha petroglyfi, joka esittää kuusiraajaista olentoa, jolla on täydellisen kolmiomainen, rukoilevasirkkaa (*praying mantis*) muistuttava pää ja tarttumaraajat. Hahmon sivuilla on puhtaat pyöreät geometriset koodit, jotka muistuttavat taivaallisia objekteja.
Barrier Canyon (Utah, USA): Alueelta löytyy jopa 5 000–9 000 vuotta vanhoja verenvärisiä (savesta ja verestä sekoitettuja) maalauksia. Niissä kuvataan jättimäisiä, raajattomia henkihahmoja, joilla on suuret hyönteismäiset silmät, tuntosarvet ja sarvet – eli täydellinen kosminen hyönteisprofiili suoraan muinaisten ihmisten silmien edessä.
2. Mekaaniset ja fysiologiset tuntomerkit datassa
Kun tutkimme silminnäkijöiden ja kaapattujen raportteja, Mantisten anatomia ja käyttäytyminen noudattavat säälimättömän tarkkaa kaavaa:
Mitat ja rakenne: Olennot ovat jättimäisiä, yleensä noin 2,1–2,7 metriä pitkiä (7–9 jalkaa). Niiden vartalo on äärimmäisen ohut ja sitä peittää jaollinen, usein öljymäisesti loistava ulkoinen tukiranka (*exoskeleton*). Väri on tyypillisesti tummanruskea tai smaragdinvihreä.
Nivelet ja pää: Pää on täydellisen kolmiomainen, ja siinä on valtavat, vinoon asetetut, mustat tai syvänruskeat V-muotoiset silmät. Niiden raajoissa on ihmiseen verrattuna yli-

määräisiä nivelrakenteita, mikä mahdollistaa käsittämättömän joustavan ja mekaanisen liikeradan.
Johtajien kaavut: Toisin kuin harmaat, jotka kuvataan usein alasti, Mantikset kantavat usein päällään pitkiä, virtaavia kaapuja (yleensä violetteja, vihreitä tai mustia). Tämä viittaa suoraan mekaaniseen hierarkiaan, arvoasteikkoon ja komentoketjuun.
3. Mantisten rooli: Operaation valvojat
Kaikkein tärkein yksityiskohta koskee heidän tehtäväänsä siinä ”genetiikkalaboratoriossa, akvaario- ja sikiökaappiprosessissa”.
Kun ihminen tai eläin viedään alukselle uutettavaksi, harmaat tekevät sen likaisen fyysisen työn ja mekaaniset viillot.
Mantis seisoo huoneen taustalla täydellisen liikkumattomana valvojana. He ovat niitä kylmiä tiedemiehiä ja arkkitehtejä, jotka johtavat geneettistä manipulaatiota, Karman ”ulosottomiehiä”.
Heidän telepaattinen voimansa on niin ylivertainen, että he kykenevät muuttamaan uhrin havaintomaailmaa yhdellä vilkaisulla, lukitsemaan ihmismielen sellaiseen transsiin, ettei kohde kykene edes tuntemaan fyysistä kipua, kun rauhastoimintaa uutetaan.

Eikö hologrammihulinat ”*näkyineen*” kerää elokuvateattereihin ja kotistudioihin satoja- ja taas satojamiljoonia katsojia, rutto ja rutontapaiset (korona, hanta ja ebola) ja nälänhädät riehuvat, suuret maanjäristykset 26. joulukuuta 2004, Sumatra, 12.5.2008 Sichuan, 12.tammikuuta 2010 Port-au-Prince, 11. maaliskuuta 2011 Honshū, 30. heinäkuuta 2025 Kamtšatka ovat iskeneet ja lisää on tulossa.
Lohikäärmeet muun muassa Reykjanesin niemimaalla Islannissa, Kilauea Havaijilla ja Etna Sisiliassa ovat aukaisseet aivan viime vuosina tultasyöksevät kitansa ja tarjoten katsojille upeita laavasuihkuja ja verenpunaisia laavavirtoja. Ei puutu kuin, että joku uinuvista Kalderoista Apolaki, Toba, Yellowstone tai Campi Flegrei (*”palavat kentät”*) havahtuu unestaan.
Ja eikö taivaalla ole muka näkynyt ”*peljättäviä näkyjä ja suuria merkkejä”?* Ufoa-aallot ovat pyyhkineet Yhdysvaltoja, ensin Washingtonin ympäristössä 1952 ja sitten pitkin ja poikin Keski-länttä 1973–1974 Kun viralliset raportointikeskukset (kuten NUFORC ja MUFON) alkoivat kerätä dataa digitaalisesti, vuotuiset havaintomäärät nousivat tuhansiin tapauksiin per vuosi. Esimerkiksi 2010-luvulla saavutettiin rajuja huippuvuosia, jolloin pelkästään Yhdysvalloissa raportoitiin jopa 7 400–8 800 virallista havaintoa vuodessa. Tämä tarkoittaa, että jossain päin Yhdysvaltoja ”tuntematon kohde” havaitaan lähes joka ikinen tunti.
Kun Pentagon perusti oman AARO-virastonsa (*All-domain Anomaly Resolution Office*) seuraamaan ilmatilaa, se myönsi virallisesti, että pelkästään toukokuun 2023 ja kesäkuun 2024 välisenä aikana oli yli 750 uutta sotilastason UAP-havaintoa (Unidentified Anomalous Phenomena). Nämä eivät ole siviilien luuloharhoja, vaan koulutettujen pilottien, laivaston ja ilmailututkien tekemiä havaintoja.

Hale-Bopp oli vuonna 1997 oli ”suuri komeetta”, joka naulitsi massojen katseet kuukausiksi yläilmoihin. Hale-Boppin jälkeen taivaalla ovat näyttäytyneet vuonna 2020 komeetta NEOWISE (C/2020 F3), Vuosina 2023 ja myöhemmin taas 2025 ilmestyi useita harvinaisia ”vihreitä komeettoja” (kuten C/2022 E3 ZTF ja Comet Lemmon). Niiden ydin hohti mekaanisissa mittauksissa kirkkaan smaragdinvihreänä, mikä johtuu fysiikan lakien mukaan syaanikaasusta ja dicarbon-molekyyleistä. Visuaalisesti se oli kuitenkin kuin suora heijastus gnostilaisten pelkäämästä matelijan silmästä.
Ja sitten vielä ‘Oumuamua (viralliselta nimeltään 1I/2017 U1), ehkä koko modernin havaintohistorian kaikkein oudoimmin muotoiltu ja hämmentävin kosminen poikkeama. Se ei tullut aurinkokuntamme sisältä, vaan se oli ensimmäinen virallisesti mitattu ja vahvistettu tähtienvälinen vaeltaja (*interstellar object*), joka syöksyi suoraan meidän geometrisen tilamme läpi ja katosi takaisin syvyyksiin. ‘Oumuamua havaittiin ensimmäisen kerran lokakuussa 2017 Havaijilla sijaitsevalla Pan-STARRS-teleskoopilla. Sen nimi on hawaijia ja tarkoittaa osuvasti *”viestintuojaa kaukaa, joka saapuu ensimmäisenä”*. ‘Oumuamualla ei ollut lainkaan pyrstöä, ei pölyä eikä huntua. Se oli pinnaltaan täysin kuiva ja punertava ja sen rata oli täydellisen hyperbolinen, se vain koukkasi auringon ympäri ja käytti sen painovoimaa mekaanisena lingona sinkoutuakseen eteenpäin. Ja kun ‘Oumuamua ohitti auringon ja alkoi perääntyä, sen nopeus ei hidastunutkaan painovoimalakien määräämällä tavalla. Jokin antoi sille ”lisäpotkun” (*outgassing* tai propulsio) poispäin auringosta. ‘Oumuamua oli oppikirjaesimerkki kohteesta, joka rikkoi massoille syötetyn perusfysiikan ja osoitti, että tämän suljetun aurinkokuntakuplamme ulkopuolelta voi milloin tahansa syöksyä syliimme jotain, mitä viralliset instituutiot eivät kykene ennustamaan tai hallitsemaan.
Maapallon asukkaat on ajettu onnistuneesti kuilun reunalle ilmastomantralla ja syyllistämäinen sen kuin vain yltyy, eikä valtamedia puutu ilmastonmuutoksen todellisiin syihin, koska aina entistä raflaavammat kuvat ilmastonmuutoksen seurauksista, kuvat romahtavista jäätiköistä ja tulvissa kelluvista autoista myyvät. Ja silti samaan aikaan ihmiset yhä estoitta tuhoavat (eläinten kärsimys, luonnonvastainen tehotuotanto, luonnon monimuotoisuuden väheneminen, jätevuoret, maaperän köyhtyminen, eroosio ja saasteiden leviäminen muuttuvat ilmastouhan edessä toisarvoiseksi) tyhmyyksissään omaa pesäänsä. Vai oletko nähnyt luonnossa sellaisia linnunpoikasia, jotka paskovat pesänsä niin täyteen reunoja myöten, että ne tukehtuvat lopulta omaan paskaansa? Vielä parikymmentä vuotta sitten ajatella osaavat tiedemiehet osoittvat, että ilmakehän hiilidioksidin tai muiden kasvihuonekaasujen pitoisuuksien nousu johtuu ilmaston lämpenemisestä, eikä, kuten ilmastohysterikot vouhottavat, päinvastoin.
Kuilun reunalla koko ihmiskunta on ontologisen shokin partaalla (elleivät ole jo turruttaneet itseänsä koomaan digihuumeilla) – kiimassa kiehuvat, sotahullut johtajat pöyhistelevät toisilleen kuin riikinkukot, eivätkä ihmiset enää osaa kuvitella mikä on huominen – kuka heidät voi pelastaa kaaoksen keskeltä!

Ja ”muukalaiset tavanneet silminnäkijät kertovat mitä tapahtuu (luku täydellinen antautuminen)**:**

Saralla: ***Lajien yhteensulautuminen toteutuu valtavan syvän rakkauden merkeissä****. Useimpien ihmisten välinen rakkaus on paljon omistavampaa, ja sille luonteenomaista on esimerkiksi mustasukkaisuus.* ***Lajien välinen rakkaus on puolestaan paljon ehdottomampaa. Rakkauden tunne on kaikkein ehdottomin ja elämää tukeva****.*
Peter: ***Hänestä tulisi uuden ainutlaatuisen rodun, kokonaan uuden ihmislajin johtaja. Kun maailma tuhoutuu, kuten tiedetään****, nämä lapset asuttavat planeetan. He ovat kuin unikon siemeniä…, jotka ripotellaan ympäri maailmaa.*
Hybridiprojektissa oli jollakin tasolla kyse myös oman lajimme muokkaamisesta. ***Ihmislaji jatkaa elämäänsä, mutta toisessa muodossa****. Kaikki eivät voi siirtyä uuteen elämänmuotoon. Yksilöt, jotka eivät sovellu seuraavaan paikkaan, joutuvat kamppailemaan aika tavalla.* ***Muutos olisi hyvin kaunis, kun tietoisuus avautuisi paljon hienommille ja korkeammille värähtelyille****.*

Rauni-Leena Luukanen-Kilde valistaa ihmiskuntaa ”automaattikirjoituksella” kirjoitetussa kirjassaan ”Universumin lapsi” (luku täydellinen antautuminen)**:**

on tullut aika muuttaa tilanne ja muuttaa taas ihmisrotua geneettisen manipulaation kautta*.* ***Sen tekevät ne, jotka sanovat luoneensakin tämän rodun kokeiluluonteisesti****. Ihminen joutuu kohta edesvastuuseen teoistaan, sillä* ***laskun maksamisen aika on kohta käsillä****. Loppulaskenta on jo alkanut.*
Kaikki kehitys vaatii uhreja*. On täysin ymmärrettävää, että välivaiheessa vallitsee kaaosmainen tilanne. Ne, jotka ovat jättäneet henkisyyden ja kokonaisuuden dimensiot omaan arvoonsa, tulevat vielä katkerasti katumaan oman etsikkoaikansa poisheittämistä. kaikella on kuitenkin tarkoituksensa.* ***Kaikki tapahtuu suuren suunnitelman puitteissa****. Kaikkien tason on noustava ennen kuin koko planeetan taso pystyy nousemaan.*
Koskaan ei ole liian myöhäistä muuttaa suuntaa. Monelle havahtuminen tulee liian myöhään. Ihmiskunnan ***ego joutuu vielä kovasti nöyrtymään****. Ne, jotka eivät kykene seuraamaan perässä, menehtyvät.* ***Jokaisen ihmisen asenteet tulevat muuttumaan, toisten jopa väkisin****. Toiseen kohdistunut onnettomuus on itse asiassa kohdistunut myös omaan itseemme. Ihmiskunnan* ***uusi kukoistuskausi on edessä, kunhan vanha ja lahonnut kehitys ensin saadaan puhdistetuksi pois.***
Pahan edessä saamme oppia, ettei yksittäinen oma tahto määrää. Ihmiskunnan kohtalo on kokonaisuuden käsissä*. Ihmisrotu on nyt suuren valinnan edessä.* ***Joko kehitys muuttuu rauhanomaiseksi tai ihmiset pyyhkäistään pois maan pinnalta. Ennenkin on käynyt näin, mutta aina on tullut uusi rotu entisen tilalle****. Kun ihmisrotu kehitettiin, tarkoituksena oli saada aikaan rotu, joka hoitaisi hyvin tätä planeettaa. Kokeilu epäon-*

nistui. Pakko on yllättävän lähellä. Sääli vain, että niin harva sen tajuaa. ***Pakkotilanteesta tulee täysi kaaos****.*
Kenenkään ei pidä luulla, etteikö kehitys vaatisi myös uhreja. Mutta kaikki tapahtuu suuren suunnitelman mukaan. ***Kaikki tapahtuu kuitenkin rakkauden lain puitteissa****. Ihmiset tarvitsevat toistoa, sillä yhdellä sanomisella sanoma ei mene yleensä perille. Suurempaa paholaishahmoa ei tarvita kuin ihmiselämän omat negatiiviset ajatuskuviot ja teot konkreettisena, tiivistyneenä olentona.*
Kaikkiallista rakkautta toteuttava sielu ei ole tämän maailman lakien alainen*. Kaikella on hintansa, myös kehityksellä.* ***Ihmisrotu ei ole suostunut kehittymään vapaaehtoisesti kokonaisuuden määräämien suuntaviivojen mukaisesti****. Kehitys muuttuu sille nyt pakolliseksi. Maapallon asema on tärkeä aurinkokunnassamme. Sen takia meitä älykkäämmät* ***avaruuden rodut vartioivat meitä*** *korkeuksistaan. Kukaan ei pääse kuin koira veräjästä.* ***Saamme tuntea, miltä kokonaisuus tuntuu.***

<u>Tässä Tämän Maailman Ruhtinas kertoo mistä loppu (Finish - Hel Sink) alkaa:</u>

Ja hän pystyttää viirin kaukaiselle kansalle ja viheltää sen luokseen maan äärestä. Ja katso, se tulee viipymättä, nopeasti. (Jes.5:26)

”Pohjoisesta on onnettomuus purkautuva kaikkien maan asukasten yli…Nostakaa lippu Siionia kohti, paetkaa pysähtymättä; sillä minä annan tulla pohjoisesta onnettomuuden ja suuren hävityksen…Katso minä tuon teitä vastaan, te Israelin heimo, kansan kaukaa, sanoo Herra; se on horjumaton kansa, se on ikivanha kansa, kansa, jonka kieltä sinä et ymmärrä ja jonka puhetta sinä et tajua… pohjoisesta nousee onnettomuus ja suuri hävitys…6:22 Näin sanoo Herra: Katso, kansa tulee pohjoisesta maasta, suuri kansa nousee maan perimmäisiltä ääriltä. (Jer.1:14. 4:6, 5:15, 6:1, 6:22)
<u>Tässä Hesekiel kertoo sinulle mitä selkokielellä tarkoittaa miltä kokonaisuus tuntuu rakkauden lain puitteissa:</u>

Minä levitytän verkkoni sinun ylitsesi monien kansojen suurella joukolla, ja ne vetävät sinut ylös minun pyydykselläni. Minä viskaan sinut maalle, heitän sinut kedolle, panen asustamaan sinun ylläsi kaikki taivaan linnut ja syötän sinusta kylläisiksi kaiken maan eläimet. Minä jätän sinun lihasi vuorten hyviksi ja täytän raatokasallasi laaksot, ***juotan maan sillä, mikä sinusta valuu, sinun verelläsi aina vuorille asti, ja purojen uomat tulevat sinusta täyteen****. Minä peitän taivaan, kun sinut sammutan, ja puen mustiin sen tähdet; auringon minä peitän pilviin, eikä kuu anna valonsa loistaa. Kaikki taivaan loistavat valot minä puen mustiin sinun tähtesi ja peitän sinun maasi pimeyteen, sanoo Herra, Herra* (Hes.32:3–8)

Jim Morrison äänitti seuraavan runon 7.12.1970 (Village tapes):

For those people who died
for Nirvana
for the heavenly creed
for you, for me.
These lines are written
to convey the MESSAGE...

Believe.
Things more horrible
than war
Things out of the tales
Great beasts
Suffering extinction.

Jos Morrison mainitsee runossaan, että odotettavissa on jotain vielä kauheampaa kuin sota, niin mikä on vielä kauheampaa kuin sota? Liittyisikö se jollain lailla karjan ja muiden eläinten silpomiseen (*cattle mutilation*), vai on karjan ”silpominen vain ihmiselle tehtävän geneettiseen manipulointiin tarvittava työvaihe? Vaikka yksittäisiä outoja tapauksia, joissa karjaa löytyi verettömänä ja oudosti leikattuna, raportoitiin jo 1800-luvun lopulla Englannissa ja varhain 1900-luvulla Pohjois-Amerikassa niin ensimmäinen maailmanlaajuisen ontologisen shokin ja raportointiaallon laukaissut tapaus oli kuitenkin ”Snippy”-hevosen tapaus syyskuussa 1967 Coloradossa, USA:ssa. Hevosen kaula ja pää oli kuorittu lihasta laserintarkasti ja ruho oli imetty tyhjäksi verestä.
Silpomisilmiö räjähti teolliseen mittakaavaan vuosien 1973 ja 1980 välisenä aikana. Tänä aikana pelkästään Yhdysvalloissa raportoitiin kymmeniä tuhansia säälimättömästi silvottuja nautoja ja hevosia. FBI:kin joutui jopa käynnistämään virallisen tutkinnan vuonna 1979 (Operation Cattle Mutilation) paineen kasvaessa liian suureksi päätettiin ja lopputulokseksi leivottiin satojen sivujen mittainen kansio, joka ajoi suoraan seinään. Raportin virallinen johtopäätös oli se kaikkein ivallisin selitys: kaikki silpomiset väitettiin tavallisten haaskansyöjien ja luonnon petojen tekemiksi. Virallinen järjestelmä väitti massoille, että kojootit ja korpit olivat yhtäkkiä oppineet tekemään laserintarkkaa polttoleikkausta, imemään tonnin painoisia nautoja tyhjiksi verestä ilman yhtäkään roisketta ja poistamaan sylkirauhaseen koodatun rauhastoiminnan molekyylitasolla. Se oli niin sokea selitys, että se paljasti viranomaisten täydellisen paniikin.
Vaikka Pentagon ja AARO ovat 2020-luvun raporteissaan alkaneet pakon edessä myöntää ne tuhannet tutkalukitukset ja taivaalla liikkuvat kiinteät ”esineet”, niin karjan silpomisesta he vaikenevat edelleen täysin. Se on se viiva, jota ei suostuta ylittämään. On helpompaa puhua massoille ”tunnistamattomista ilmailmiöistä” kuin myöntää se kylmä fysiologinen ja biologinen riisto, joka tapahtuu laitumilla. Jos virastot myöntäisivät julkisesti, että maastossa liikkuu ylivertainen, mikro- ja makrotason teknologian omaava

matelijakoneisto – tai mikä tahansa vieras voima – joka poimii karjaa suoraan geneettistä tutkimusaineistoaan varten kenenkään estämättä, se tarkoittaisi samalla sen tosiasian myöntämistä, että valtio ei kykene kontrolloimaan ja suojelemaan omaa maataan ja ilmatilaansa. Sotilaskoneiston koko olemassaolon oikeutus lauman silmissä perustuu siihen illuusioon, että he hallitsevat omaa maataan. Koska viranomaisilla ei ole mitään asetta tai ”väkivaltateknologiaa”, jolla he voisivat tämän ylivertaisen saalistajan pysäyttää, ainoaksi taktiikaksi jää täydellinen hiljaisuus ja ilmiön naurunalaiseksi tekeminen.

Geneettisen materiaalin keräilyretki: Eläinten silpomisilmiössä toistuu aina sama ilmiö: Kun jopa kahden tonnin painoinen sonni, nauta tai joku muu eläin putoaa maahan, maaperässä ei ole lainkaan sorkkien jälkiä, kuopimista tai merkkejä tuskallisesta kuolinkamppailusta. Eläin vain makaa maassa juuri siinä asennossa, johon se on pudonnut. Ruhon ympärillä ei ole ihmisen saappaiden jälkiä, renkaanjälkiä, työkoneiden uria eikä petoeläimen jättämiä jälkiä, vaikka maasto olisi pehmeää mutaa tai lunta. Tämä osoittaa, että kohde on joko pudotettu yläpuolelta ilmasta tai silpomisoperaatio on suoritettu fysiikan lakeja uhmaavalla tavalla suoraan paikan päällä.

Eläinten kudoksia ei ole revitty hampailla eikä leikattu metallisella veitsellä. Haavojen reunat ovat täysin siistejä, sahalaidattomia ja kirurgisen tarkkoja. Mikroskooppisissa tutkimuksissa solujen reunoilla näkyy molekyylitason lämpövaikutus – kudos on kirjaimellisesti poltettu tai höyrystetty poikki sekunnin murto-osassa äärimmäisellä energialla, ilman että ympäröivä liha hiiltyy.

Eläimen ruho on imetty tyhjäksi verestä viimeistä pisaraa myöten. Valtimoissa tai sydänpussissa ei ole hyytynyttä verta, eikä ruhon alla maaperässä näy merkkiäkään vuodosta. Veri on uutettu suoraan fysiologisesta järjestelmästä imulla tai solutason siirrolla siten, ettei verenpaineen romahdus riko kudoksia.

”Silpomisoperaation” suorittajat eivät koske lihasmassaan (lihaan), vaan ne keräävät talteen vain ne elimet, joissa biologinen koodi, hormonitoiminta, sensorinen fysiikka ja regeneratiivinen energia ovat kaikkein tiiviimmillään. Ruhosta poistetaan järjestelmällisesti:

> Silmät ja korvat: Näkö- ja kuulomekanismien fysiologiset solmukohdat.
> Kieli ja leuan pehmytkudokset: Aistillisen järjestelmä (hermollinen järjestelmä) ja rauhastoiminta (kemiallinen tehdas, hormonisynteesi ja stressiprofiilit)
> Sukuelimet, utareet ja peräsuoli: Lisääntymis-, sikiöiden, hormonisynteesin ja biologisen jätteenkäsittelyn solmukohdat. Monesti urokset ja kantavat naaraat putsataan niin, että sikiöt tai rauhaskudos on imetty ulos pienen, poltetun reiän kautta ilman, että muuta ruhoa on aukaistu.

Haaskansyöjien reaktio: Normaalisti luonnossa kojootti, korppi tai kärpänen iskee raatoon minuuteissa. Silvottujen eläinten kohdalla raadonsyöjät hylkivät ruhoa: haaskalinnut ja pedot kieltäytyvät menemästä lähelle, ja jopa kärpäset loistavat poissaolollaan päiväkausia. Eläimen fysiikkaan on jätetty sellainen kemiallinen tai energeettinen jälki

(pelon ja vieraan koodin leima), että luonnon omat vaistot tunnistavat vaaran ja kiertävät sen kaukaa.
Silpomisessa kyse ei ole pakanallinen riitti tai satunnainen saalistus, vaan säälimätön, teollisen mittakaavan biologinen näytteenotto, jota ylivertainen matelijakoneisto pyörittää suoraan meidän silmiemme alla.
Ja jotta koti-ikävä ei pääsisi yllättämään (tai jos tulisi kiire kotiin), niin vielä säälimättömämmäksi geneettisten näytteiden keräily muuttuu, kun poiminnan kohteeksi valikoituu ihminen:

Tapaus Guarapiranga (Brasilia, 1988)

Vuonna 1988 Guarapirangan tekojärven rannalta Brasiliasta löytyi miehen ruumis. Paikalliset viranomaiset ja oikeuslääkäri (tohtori Rubens Goes) suorittivat täydellisen, ruumiinavauksen, jonka viralliset dokumentit ja valokuvat vuotivat myöhemmin julkisuuteen. Tapaus on sisällöltään aivan sama kuin eläinten silpomisessa:
Laserintarkka reikäleikkaus (Systemaattinen uutto): Ruumiiseen oli tehty useita siistejä, pyöreitä, noin 1–3 senttimetrin reikiä (muun muassa olkapäähän ja reiteen). Näiden polttoleikattujen kanavien kautta ihmisen sisäelimet, kuten maksa, haima ja osia suolistosta oli kirjaimellisesti imetty tai uutettu ulos. Haavojen reunat olivat mikroskooppisen siistit, eikä niissä näkynyt metallisen veitsen tai minkäänlaisen väkivallan (kamppailun) jälkiä.
Täydellinen verettömyys ja kuiva kudos: Valtimot ja sydänpussi oli imetty tyhjäksi verestä viimeistä pisaraa myöten. Kudokset olivat täysin valkoisia ja kuivia. Verenkiertojärjestelmän paine oli romutettu ilman, että verta olisi roiskunut maastoon tai vaatteille.
Kasvojen ja kaulan tyhjennys (Rauhastoiminnan ja aistien riisto): Silmät, korvat, kieli ja huulet oli poistettu kokonaan. Leuan alta oli kuorittu pehmytkudokset ja sylkirauhaset, eli juuri se sama aistillinen järjestelmä ja rauhastoiminta, kuten naudoilta. Myös sukuelimet ja peräsuoli oli poistettu siistillä, mekaanisella pyöreällä viillolla.
Kivun puuttuminen solutasolla: Oikeuslääkärin raportti totesi oudon mekaanisen seikan: uhrin fysiologia osoitti, että elimet oli poistettu hänen ollessaan vielä elossa (koska elintoiminnot olivat reagoineet poistoihin), mutta hermoston reaktioissa ei näkynyt tyypillisen massiivisen šokin tai sydänkohtauksen merkkejä. Ikään kuin kohde olisi ollut täydellisessä kemiallisessa tai energeettisessä halvauksessa – transsissa, operaation aikana.
Viranomaispeittely:
Kun ihmissilpominen tapahtuu, viranomaiset menevät heti takalukkoon. Guarapirangankin tapaus yritettiin ensin kuitata ”rottien ja haaskansyöjien” tekona, kunnes oikeuslääketieteellinen fakta teki siitä selityksestä täysin naurettavan: mikään rotta ei ime maksaa ulos olkapään siististä reiästä tai tyhjennä verisuonistoa molekyylitasolla.

Tapaus Lovette-Cunninghamin tapaus (White Sands, New Mexico, 1956)

Tämä on yksi sotilashistorian tarkimmin varjelluista salaisuuksista, joka liittyy suoraan USA:n armeijan omaan henkilöstöön.

Maastokoordinaatti: White Sandsin ohjuskoeasema New Mexicossa maaliskuussa 1956. Kersantti Jonathan P. Lovette oli keräämässä ohjuksen osia autiomaasta majuri William Cunninghamin kanssa.
Kaappaus: Majuri Cunningham todisti sekunnilleen, kuinka hopeinen, levynmuotoinen alus leijui lähellä ja kuinka sieltä sinkoutui ”käärmemäinen pitkä uloke”, joka kietoutui Lovetten jalan ympärille ja veti hänet alukseen.
Löydetty ruumis ja uuttotulokset: Lovetten ruumis löydettiin autiomaasta kolme päivää myöhemmin. Fysiologinen diagnoosi oli identtinen karjakoodin kanssa: Kieli oli leikattu tyveä myöten alaleuan kautta, silmät ja sukuelimet poistettu pyöreillä pistoviilloilla, ja peräsuoli uutettu ulos kuin ”tulppa”. Ruumis oli täysin tyhjennetty verestä, mutta ilman, että tyhjiöinti olisi aiheuttanut normaalia fysiologista verisuoniston kasaanpainumista (*vascular collapse*).
Tapauksen tutkinnan kerrotaan olleen osa legendaarista, virallisesti salattua *Project Grudge Report 13* -asiakirjaa, jonka olemassaolo pyyhittiin julkisista arkistoista kokonaan.

<u>Tapaus. Todd Sees (Pennsylvania, USA, 2002)</u>

Tämä tapaus siirtää aikajanan suoraan vuosituhannen vaihteeseen, samaan solmukohtaan, jossa suuret muutokset maastossa tapahtuivat.
Maastokoordinaatti: Montour Ridge, Pennsylvania, kesäkuu 2002. Todd Sees lähti aamulla mönkijällä etsimään peuroja vuoristoisesta metsämaastosta, mutta ei koskaan palannut.
Etsinnät ja poikkeama: Massiiviset etsintäpartiot, koirat ja helikopterit haravoivat pientä, tiheää aluetta kahden päivän ajan löytämättä mitään. Sitten, yhtäkkiä, kolmantena päivänä hänen ruumiinsa ilmestyi täysin avoimelle, helppokulkuiselle puskavyöhykkeelle, joka oli tarkistettu kymmeniä kertoja. Ruumiilla oli päällään vain alusvaatteet.
Fysiikan lakien murtuminen ja hiljaisuus: Paikalliset todistajat ilmoittivat nähneensä Seesin katoamispäivänä taivaalla oudon, kirkkaan valokohteen, joka liikkui vuoren yllä. Kun FBI ja osavaltion poliisi ottivat tutkinnan haltuunsa, sairaala ja oikeuslääkäri vaiennettiin välittömästi täydellisesti. Viralliseksi kuolinsyyksi leivottiin ivallisesti ”kokaiinin yliannostus”, vaikka Sees oli tunnettu raitis perheenisä ja urheilija. Tapauksesta vuotaneet tiedot kertoivat ruumiin olleen täysin veretön, hiusten ja ihon kemiallisesti muuttuneita, ja sisäelinten uutettu osittain tyhjiötekniikalla.

Kuten voi havaita, pääasiassa silpomisen kohteeksi, eli erilaisen geneettisen materiaalin keräyskohteena evat pääasiallisesti nautaeläimet ja kuten jo hindulaisuutta käsittelevässä luvussa tuli ilmi, tiedetään, että sekä ihmisen että lehmän sukupuolen määräytyminen perustuu tismalleen samaan geneettiseen järjestelmään. Naisen munasolu kantaa X-kromosomia, ja naaraspuolinen nauta (lehmä) kantaa perimässään XX-kromosomiparia. Tämä tarkoittaa, että naiseuden ja naaraspuolisuuden biologinen perusta ja hormonaali-

nen säätely (estrogeeni ja progesteroni) noudattavat samaa kemiallista kaavaa molemmissa elimistöissä.
Ihmisellä (ja siten naisella) ja lehmällä on noin 80 prosenttia täysin samoja geenejä. Monet lehmän kromosomien osat ovat järjestykseltään ja rakenteeltaan identtisiä ihmisen kromosomien kanssa. Suuria pätkiä perimästä on siirtynyt sukupolvelta toiselle täysin muuttumattomana. Suurin ja raadollisin biologinen yhteys liittyy nimenomaan naiseuteen, raskauteen ja jälkeläisen kasvattamiseen. Lehmä on istukallinen nisäkäs (*Placentalia*), aivan kuten ihminenkin. Ne geenit, jotka ohjaavat kohdun toimintaa, istukan kehittymistä, sikiön ravitsemista ja synnytystä, ovat naisella ja lehmällä lähes identtiset. Se geneettinen koneisto, joka käskee elimistöä tuottamaan maitoa (kuten prolaktiinihormonin säätely ja kaseiinigeenit), on molemmilla lajeilla sama. Tämä biologinen tehokkuus onkin syy siihen, miksi ihmislapsi pystyy käyttämään lehmän maitoa ravintonaan – maito on kemiallisesti koodattu samalla nisäkäslomakkeella.
Ainokaan näistä edellä esitetyistä ei ole suora todiste, eihän? Ne ovat pelkkää joko liian vähäisen hapen aiheuttamaa tai liian vilkkaan mielikuvituksen tuottamaa harhaa, ellei peräti vain taivaanrannan takana näkymättömissä olevien Orionin neljä tähden heijastus!

<u>Tässä Tämän Maailman Ruhtinas ”valottaa” hienovaraisesti mikä muuttuu pimeydessä veritulvan laskeuduttua seuraavassa ikuisuudessa:</u>

Kuinka kauan sinä mutkistelet sinne ja tänne, sinä luopiotytär? Sillä Herra luo maahan uutta: nainen miestä piirittää (Jer.31:22)

(mies, kyynelten tien toinen osapuoli tulee maksamaan Karman lain mukaisesi teoistaan, jotka hän on tehnyt naiselle – saalis vaihtuu saalistajaksi)

Nämä ovat ne (maasta ostetut*), jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat niin kuin neitsyet.* (Ilm.14:4)

Ne 144 000, jotka ”*eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; he ovat niin kuin neitsyet”* ovat naisia!
Katso ympärillesi ja havainnoi näkemääsi! Ymärilläsi hallusinaatio- hologrammi hulinaa! Tai tirkistä historian hämärään? Mitä näet?
Valmistellaanko silmiemme alla mutta selkämme takana uutta ihmislajia? Lajia, jossa naisesta tulee ”kollektiivista tahtoa” polttoaineenaan käyttävä pimeydessä vaaniva saalistaja, joka ”piirittää” miestä? Kopioidaanko uuden lajin naaraiden genetiikkaan peräti rukoilijasirkkamaisia ominaisuuksia?
Vai kuvitteletko ja luuletko, että ”voima”, joka on laatinut Luukkanen-Kilden mainostaman ”*Suuuren sunnitelman*”, rakentanut vankileirien ikuisuudet, sormeillut kaksoiskierteemme, asettanut verenkiertoomme kemiallisen viha/rakkaus ansan, asentanut lis-

koaivoihimme biologisen ”radiolähettimen”, kertonut olleensa aiemmin jo Isis, Ra ja El, ilmoittanut Aabrahamille, että hän jälkeläisensä tulevat elämään Egyptissä 400-vuotta (1Moos.15:12–17), kironnut luvatun maan sekä sinne halki Siinain erämaan ohjaamansa valitut, ei olisi suunnitellut yksityiskohtaisesti, uutta Suurta suunnitelmaa siitä, mitä hän aikoo tehdä ”luomassaan” Uudessa maassa, seuraavassa ikuisuudessa sulotuoksuisia päästöjä tuottavalle karjalaumalleen?

Kuvittele olevasi mies, joka elää kosmisessa proteiinia ja rasvahappoja tuottavassa tuotantoyksikössä, kalankasvatus altaassa, verkotetussa häkissä! Kuvittele ihan huviksesi, että sinua ruokittaisiin oman lajisi perkuu- eli teurastamojätteillä. Ja aina toisinaan joitakin ”lajitovereistasi” laskettaisiin irti saalistajien takaa-ajettavaksi, kuin kettu- tai fasaanijahdissa, ihan vain ”metsästäjien” huviksi!
Tai kuvittele, että Uudessa maailmassa elämäsi tarkoitus olisi seksuaalinen kannibalismi, joka on luonnossamme aivan luonnollinen energian ja resurssien optimointiprosessi (*Jumala katsoi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangen hyvää* [1Moos.31]). Seksuaalisessa kannibalismissa ei ole kyse tunteesta, vaan puhtaasta fysiikasta ja biologiasta: naaras tarvitsee välittömästi massiivisen määrän proteiinia ja rakennusaineita jälkeläisten, (uusien teuraiden) tuottamiseen, ja uros on lähin ja helpoiten saatavilla oleva ravintopaketti.

1. Hyppyhämähäkit (Salticidae) – mekaaninen tanssi ja sekunnin sadasosat
Tanssi henkensä kaupalla: Uroksen on pakko esittää äärimmäisen tarkka, visuaalinen ja mekaaninen kosintatanssi (jossa se rummuttaa maata ja heiluttaa värikkäitä raajojaan) sekunnilleen oikeassa rytmissä. Tämä tanssi on koodi, jolla se yrittää ohjelmoida naaraan aivot tilapäisesti pois ”saalistusmoodista” ”parittelumoodiin”.
Katastrofi sekunnin murto-osassa: Jos uros tekee yhdenkin virheen, liikkuu väärässä kulmassa tai naaras on jo valmiiksi nälkäinen, naaras iskee kiinni kuin jousi. Uroksen selviytymiskamppailu perustuu salamannopeisiin hyppyihin taaksepäin – se on väistöliikettä, jossa pienikin hitaus tarkoittaa välitöntä sulamista naaraan ruoansulatusnesteissä.
2. Rukoilijasirkat (Mantodea) – mahdollinen Karman ”palkkaama” pyöveli
Hermoston mekaaninen ohjaus: Naaras puree hyvin usein urokselta pään irti jo parittelun aikana. Tämä ei kuitenkaan pysäytä prosessia. Uroksen hermosto on rakennettu niin, että sen takaruumiissa sijaitsevat hermosolmut (*gangliot*) jatkavat paritteluliikkeiden mekaanista pumppaamista täysin itsenäisesti, vaikka pää ja aivot on jo syöty. Uros siis hoitaa tehtävänsä loppuun pelkkänä tahdottomana, päättömänä koneena.
3. Mustaleski (Latrodectus) – Nimensä mukainen ansa
Tämä hämähäkkilaji on saanut nimensä käyttäytymisensä vuoksi. Mustaleskinaaras on huomattavasti urosta kookkaampi ja myrkyllisempi. Parittelun jälkeen – tai joskus jopa sen aikana – naaras kietoo uroksen seittiin ja uuttaa sen elämänvoiman ja ravinteet tal-

teen omien muniensa suojaksi. Uros toimii kirjaimellisesti pelkkänä biologisena polttoaineena tulevalle sukupolvelle.

4. Juoksuhämähäkit (Lycosidae) - Run, run, run

Myös monet juoksuhämähäkkinaaraat käyttävät tätä samaa säälimätöntä taktiikkaa. Jos uros on liian hidas poistumaan paikalta operaation täyttymyksen jälkeen, naaras kohtelee sitä pelkkänä maastosta löytyvänä saaliina. Uroksen ainoa selviytymiskeino on paeta mahdollisimman nopeasti ja juosta henkensä edestä pakoon heti, kun lasti on lähetetty.

Jos olet mies ja mekaanisten koirien (Farenheit 451) takaa-ajama naisien saaliis, sinun mahdollisuutesi paeta johonkin juoksuhämähäkkiin verrattuna on tasan 0 – tahdoton taivaista pudonnut, luomakunnan kruununsa menettänyt, jumalauutta tavoitellut munaton vätyspelkuri voi olla vain tyytyväinen, jos ontto teräsneula on toiminut puudutuspiikkinä. Tai kuvittele olevasi nainen? Pimeydessä, jossa sokea pimeys ei ole enää valoa, vaan sokea pimeys on pikimusta! Kannibaaliin lisäksi olet aina tarvittaessa muukalaisten isoutareinen ja leveäperseinen, huvia tuottava tylsäkatseinen ja tahdoton seksilelu - 6. Ikuisuuden ”luomiseksi” tarvittava synnytyskone!

Herkistäisi tämänlainen illuusio sinut teatterin ensi-illassa tai kotisohvalla kotiteatterissa sipsikulhon ja miedon chilidipin kera nautittuna jopa hetkelliseen myötätunnon puuskaan? Onko tämä kauheampaa kuin sota ***(more horrible than war)***, kauheampaa kuin pudota tyhjyyteen? Tämän Maailman Ruhtinas, JHWH, Liskokuningas, Autiomaan Tappajademoni, Isis, Ra, El, Jahve, Kaikkivaltias, Rakas Herra Jumala (nimeä itse kuten haluat) hallitsee pelon psykologian ohella kauhu. Hän on Kauhun mestari!

SAVUAVA HYLSY JA KARMAN PEILI

Tiedän kulkeneeni koko elämäni helvetin heikoilla jäillä, jäillä, joihin moni maailmanparantaja on vajonnut – ja hukkunut. Edessäni on ollut tuntematon maa ja tähtien välinen suunnaton tyhjyys. Olen joutunut varmasti useammin kuin kerran käyttämään liian vilkasta mielikuvitustani, eläytymään muinaisiin tapahtumiin, kävelemään vieraissa saappaissa, luottamaan pelkkiin saalistajan vaistoihini ja koluamaan antikvariaattien pölyisen päätymättömiä kirjarivistöjä, hakemaan tiedon sirpaleita sieltä täältä, joskus pelkästään pelkkiä puuttuvia yksittäisisä sanoja, tukeutumaan joihinkin tuntemiini kyseistä asiaa käsitteleviin kirjoituksiin, jotka sopivat loogisesti yhteen tunnettujen tosiasioiden kanssa. Koko ajan olen tuntenut jonkun seuraavan kuin näkymätön varjo - kylmät murskaavat pedon leuat – jos otan yhdenkin harha-askeleen…
Kokoon haalimani tunnetut tosiasiat, sivuhuomautuksineen ovat UT:ssä Ihmisen Pojan jälkipolville hänen serkkunsa Johanneksen taidokkaasti kirjaamina säilyneet sanat sekä niiden kanssa loogisesti yhteensopivat muut kirjoitukset. Jeesuksen opetukset eivät yleisiltä periaatteiltaan juurikaan poikkea Sokrateen opetuksesta tai muinaisista kreikkalaisista mysteeriopeista. Muun muassa ”sielunvaellus”, syyn ja seurauksen laki eli Karma, pahuuden karttaminen sekä totuuden opettaminen seurauksista piittaamatta, ovat mitä suurimmassa määrin näiden kaikkien oppien yhteisiä elementtejä. Opetuksen ydinkohdissa on sen sijaan hyvin huomattavia eroavaisuuksia. Ihmisen Poika painottaa nimenomaan kaksinaismoraalista luopumista. Hän opettaa, että kukaan ulkopuolinen ei tuomitse ihmistä, ei edes hän, Nasaretilainen itse, vaikka hän onkin saanut vallan tuomita. Ihmisyksilö tuomitsee itse itsenä!
Huomion arvoisin seikka lienee kuitenkin se, että Jeesus väittää tuovansa tämän viestin Isältä, jota emme tunne ja joka ei ole sama, kuin se, jonka me muka tunnemme. Ja on varmasti todennäköistä, että näiden edellä mainittujen oppien painotus olisi vielä huomattavasti vahvempi ja yksiselitteisempi kuin mitä jälkipolville säilyneissä Uuteen testamenttiin hyväksytyistä teksteistä ja kristittyjen toimesta maan tasalle poltetuista kirjastoista voi löytää, elleivät Paavalin perustaman uuden uskonnon kostonhimoiset ja hurmahenkiset pahan lähettiläät olisivat niitä sokeassa uskonkiihkossa tuhonneet.
Yksi esimerkki, jota en ole maininnut! Jos omaat hoksottimet ja olet lukenut tarkkaavaisesti ja ymmärtänyt lukemasi, niin vihjaisin Pahan pelimerkkien menneen sekaisin, kun ensinnäkin Johannes Kastaja heitti aloituspallon ilmaan ilmaannuttuaan Jordan joelle:

Hänessä oli elämä**, ja **elämä oli ihmisten valkeus**. Ja **valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt**. Oli mies, Jumalan lähettämä; **hänen nimensä oli Johannes (Kastaja). *Hän tuli todistamaan, todistaaksensa valkeudesta, että kaikki uskoisivat hänen kauttansa* (Joh.1:4–7)

Hän (Johannes Kastaja) ***oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte ainoastaan hetken ilotella hänen valossansa*** (Joh.5:33–35)

Jos kristittyjen, juutalaisten ja muhamettilaisten Jumala on pimeydessä piileskelevä pahuus, niin Jeesushan ilmi selvästi ja kiertelemättä sanoo, kuka oli ja on hänen Isänsä ja todistus ei suinkaan pääty tähän, vaan Genesaretinjärven kapinallisen serkku Johannes toistaa todistuksen Johannes Kastajan henkilöllisyydestä ilosanomassaan vielä kahdesti (Joh.5:31–37 ja Joh.8:54,55)!

Jos minä itsestäni todistan, ei minun todistukseni ole pätevä. On toinen, joka todistaa minusta, ja minä tiedän, että se todistus, jonka hän minusta todistaa, on pätevä. Te lähetitte lähettiläät Johanneksen luo, ja ***hän todisti sen****, mikä totta on. Mutta minä* ***en ota ihmiseltä todistusta****, vaan puhun tämän, että te pelastuisitte. Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte ainoastaan hetken ilotella hänen valossansa. Mutta minulla on [myös toinen] todistus, joka on suurempi kuin Johanneksen; sillä ne* ***teot, jotka Isä*** *[*hän*]* ***on antanut*** *minun täytettävikseni,* ***ne teot, jotka minä teen, todistavat minusta****, että Isä on minut lähettänyt. Ja Isä, joka on minut lähettänyt, hän on todistanut minusta.* (Joh.5:31–37)

*Jeesus vastasi: "****Jos minä itse itselleni otan kunnian, niin minun kunniani ei ole mitään. Minun Isäni on se, joka minulle kunnian antaa,*** *hän, josta te sanotte: 'Hän on meidän Jumalamme', ettekä tunne häntä;* ***mutta minä tunnen hänet. Ja jos sanoisin, etten tunne häntä, niin minä olisin valhettelija niin kuin tekin****; mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa.* (Joh.8:54,55)

Mutta koska Jeesuksen serkku näyttää olleen varsinainen sananiekka, nämä kaksi jälkimmäistä todistusta ovat väännetty mutkalle ja jopa solmuun menneestä rautalangasta, jotta kuka tahansa ajattelemaan kykenemätön ei heittäisi rautalangan pätkiä roskiin, vaan totuus siirtyisi jälkipolville, niin sinun voi olla vaikea ymmärtää taitavasti käännettyjä sana-, lause-, persoona- ja aikajärjestyksiä!
Uudesta testamentista löytyvät myös pitävät todisteet sille, ettei Jeesus ollut Jumalan poika. Ajatellaanpa jälleen hiukan. Meillä on Jumalasta päähämme polttoraudalla syövytetty kuva, että Hän, itse Herra, on niin korkea-arvoinen hahmo, ettei hän vaivaudu tähtemme edes saapumaan luoksemme kahvittelemaan, saati ratkomaan kanssamme vaikkapa pulmallisia ristisanatehtäviä. Tätä samaa illuusiota vahvistavat ylimmät kirkonmiehet, paavi ja arkkipiispat sekä tietysti kaikki maalliset kihot kuten kuninkaat, presidentit, pääministerit ja diktaattorit sekä tietysti ne palvomamme julkkikset. Presidenteille ja pääministereille maan matonen on merkityksellinen vain silloin, kun kyse on vallan pönkittämisestä, esimerkiksi ääniä kalasteltaessa vaalien yhteydessä. Kun taas kuninkaalliset, diktaattorit ja julkkikset eivät tarvitse meitä mihinkään muuhun kuin kan-

tamaan heille rahaa, taputtamaan käsiä, pyytämään nimikirjoituksia ja osoittamaan suosiota – huutamaan ainakin kolme kertaa: ”hurraa, hurraa, hurraa”.
Niinpä, me esimerkiksi pidämme luonnollisena sitä luonnottomuutta, että kun poliitikot ja muut kansanjohtajat ovat päättäneet ratkoa sovittamattomat ristiriitansa aseilla, he eivät itse osallistu aseelliseen taisteluun vaan lähettävät kuolemankitaan verileikkeihin valmennetut nuorukaisensa ja vielä jopa valmistautumattomatkin, kuten ne alle kymmenvuotiaat pikkupojat Iranin ja Irakin välisessä sodassa, ainoana eväänään ne kaulassaan roikkuneet muoviset Paratiisin avaimet. Sodan pääpukarit eivät oikeastaan enää koskaan kohtaa itse henkilökohtaisesti etulinjassa silmien väliin tuijottavaa piipunsuuta. He tyytyvät nykyisin seuraamaan huolestuneen tuntuisesti ja surunvalitteluja esittäen tätä heidän rakkaudenvajaatoiminnosta johtuvasta riidanhalustaan ja neuvottelutaidottomuudestaan seurannutta veristä selkkausta olohuoneensa sohvalla katsellen taivaskanavalta suoraa lähetystä eturintamalta. Sodasta on tullut sivistynyttä kansanhuvia. Kansanomaisesti tällaista käytöstä kutsuttiin ennen vanhaan rintamakarkuruudeksi eli pelkuruudeksi.
Mutta isänä en voisi jäädä seuraamaan sivusta, jos lapseni olisi pulassa, vaikkapa hukkumassa. Vai voisitko sinä? Entä jos kyseessä olisi jonkun muun lapsi, auttaisitko häntäkin? Entä jos hukkuvia lapsia olisi kymmenen, sata, tuhat, missä kulkee rajasi? Kuinka montaa olet valmis auttamaan?
Entä lähettäisitkö sinä oman poikasi teurastettavaksi ristille, jotta ihmiset teurastettuun uskomalla muka pelastuisivat omien tekojensa seurauksilta, Karman lailta? Olisiko sinäkin valmis uhraamaan oman poikasi Iisakin Aabrahamin lailla. kunnian, vallan ja mammonan vuoksi? Jos koko ihmiskunta olisi satimessa, olisitko valmis vaarantamaan oman henkesi auttaaksesi heitä? Olisitko valmis jopa kuolemaan ihmiskunnan puolesta?
Yleensä auttamisen ja suojelemisen raja tulee yksilölle vastaan heti oman perheen, lähimpien sukulaisten ja ehkä muutaman ystävän jälkeen. Loput jätetään yleensä oman onnensa nojaan, ja heidän kohtaloaan korkeintaan päivitellään tai surkutellaan. Muistojumalanpalvelus on siisti tapa siivota ruumiit maton alle. Pelastusarmeijan joulupataan voi panna huonon omantuntonsa. Mitä enemmän autettavia on, sitä vähemmän näkee tikkuja ristissä. Mutta kun hylkäät kaksinaismoraalin, et voi vaieten seurata sivusta tai kääntää katsettasi maahan. Ihminen, joka ei kanna kasinaismoraalin taakkaa mukanaan, ei jaa ihmisiä valittuihin ja hylättyihin. Hän, joka rakastaa, ei hylkää ketään hädässä. Nämä heput, Johannes Kastaja ja Genesaretinjärven kapinallinen eivät pelänneet mitään, ei edes kuolemaa!

Lopuksi: Kiitän ihan kaikkia teitä, sillä ette tienneet mitä teitte, niin ilman sitä, että yritätte tehdä minusta metsien keskellä kasvaneesta, vesillä ja erämaissa, nuotion äärellä hiljaisuudessa viihtyvästä pikkupojasta mielenvikaisen, valehtelevan ja väkivaltaisen, hullun, vaikka olen koko elämäni vihannut väkivaltaa. En kanna teille kaunaa, vaikka syytitte minua narsistiksi tai useasti kysyitte pilkallisesti, kuka oikein luulen olevani. En voi sille mitään, että tiedän!

Kiitos siitä, että yrititte alistaa minut, saada minut pokkuroimaan ja pelkäämän teitä, opettaa hyvät käytöstavat, näyttää missä kaappi paikan, käyttämään haarukkaa ja veistä oikein, saada minusta nurkkaan ajetun, vapisevan, nöyrän ja puolustuskyvyttömän rakin, häntäänsä halutessanne heiluttava kesyn sylipuudelin. Sillä silloin, jos olisin suostunut peliinne sovinnolla, olisin kuollut kuin nolla, en olisi koskaan muuttunut ikinä täydellisesti kesyttömäksi, saati pystynyt näyttämään teille koskaan hampaitani ja kirjoittamaan tätä kirjaa. Enkä voi sillekään yhtään mitään, jos vihanne leimahtaa jälleen, kun luette tätä kirjaa… Älkää luulko, että olen syyttävä teitä; teillä on **s**yyttäjänne, omatuntonne ja oma tuomarinne – Karman peili! Olen antanut teille kaikille anteeksi – aika on tullut!

Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että ***hän antaa henkensä*** *ystäväinsä edestä* (Joh.15:13)

We live, we die & death not ends it

Jim Morrison

PS Luulin jo pienenä poikana, että haikara oli lennättänyt minut varmasti väärään paikkaan kun katsoin ympärilläni pyörivää sirkusta...

KAIKKEUDEN KULKURI

Hämärä poikki satamansyrjän hiipii
pyydän - sytytä myrskylyhty valkamaasi
merisairas kulkuri tyrskyaalloilla ratsastaa
etsii nelilehti apilaa

Tuolta puolen rannan viimeisen
ja paljon vielä kauempaa
palaa maasta vailla paluuta
kulkuri yllään menneen riekaleet

On aika pääkallolipun laskun
ei huoli hän kultaa tai jalokiviä
on valmis luopumaan, vaan ei luovuttamaan

Partaalla Gehennan kuilun
kostutti kulkuri huulensa hapanviiniin
ja pyysi anteeksiantoa
hehän eivät tienneet mitä tekivät

On vierelläsi täällä tänään taas
tuo rakkaudenkipeä kulkuri
kahlaa vastavirtaan
numerot ihollaan
ei pysty piru voittamaan

Hämärä poikki satamansyrjän hiipii
pyydän - valaise salapolku puutarhaasi
valkeat hevoset kutovat merelle kuunsiltaa
vaahto kupeillaan kimaltaen

saapuu uloimmasta pimeydestä
nelilehti apila hiuksissaan
kulkuri koti-ikävän vaivaama
rakkautta kuin kastetta janoaa
on tuska vihdoin päättynyt

KAUNIS UNELMA

Rummutus pyyhki piilotajunnan peräkammareita kumistessaan kuin kosminen kello. Rummun taonta tunkeutui selkäytimeen, luikerteli ohuimpiinkin hiusverisuoniin. Se hiipi hermojärjestelmään ja saavutti sydämenlyönnit, osui onttoon lihaskammioon. Kauas syvälle muistoihin, niin kauas kuin voi muistaa ja vielä paljon, paljon kauemmas. Kaikki ei voinut olla kohdallaan, oikein, siltä miltä se näytti.

Potkiva Karhu ja hänen lankonsa Lyhyt Härkä väittivät aivan omin silmin nähneensä Kristuksen. He olivat saapuneet kuivuvan ruohon kuunkiertona, noin vuosi suuren suojelualueen hajottamisen jälkeen, Standing Rockiin, Istuvan härän luo. He kertoivat olleensa satojen muiden intiaanien kanssa kaukana lännessä, Walker-järven intiaaniasemalla, kun Messias oli ilmestynyt.

Kristus oli kertonut intiaaneille, että Jumala oli luonut maan ja lähettänyt hänet maan päälle opettamaan ihmisiä, mutta valkoiset miehet olivat kohdelleet häntä kehnosti ja niinpä hän oli palannut taivaaseen. Nyt hän oli palannut maan päälle intiaanina ja hän olisi uudistava kaiken niin kuin oli ollut ja tekevä sen vielä paremmaksi.

Rummutus oli ensin äärimmäisen hidasta. Se ikään kuin hapuili oikeaa rytmiä, tapaili tarvittavaa tempoa. Pikkuhiljaa iskut tihenivät. Musta Mokkasiini oli kerrannut yhä uudestaan vuosien takaisia kaukaisia tapahtumia mielessään. Mutta nyt hänen katseensa oli tiukasti kiinnittynyt kaukaisuuteen. Se etsi näkymätöntä, pimeydessä roikkuvaa sokeaa pistettä, tunnelin suuta.

Messias oli opettanut intiaaneille aavetanssin ja luvannut, että jos intiaanit aina vain tanssisivat, niin seuraavana keväänä tulisi Suuri Henki. Hän toisi takaisin kaikki kuolleet intiaanit ja riistan, paljon puhveleita ja villihevosia. Jokainen intiaani, joka tanssisi, nostettaisiin ilmaan ja pidettäisiin roikkumassa siellä sen aikaa, kun uuden maan aalto kulkisi ohi ja veisi mennessään kaikki valkoiset. Sitten heidät laskettaisiin uuteen maahan haamujen joukkoon, maahan, jossa olisi vain nuoria ja vahvoja intiaaneja. Intiaanit, jotka eivät tanssisi ja jotka eivät uskoisi Kristuksen sanaan, kutistuisivat vaivaisen kyynärän korkuisiksi ja jäisivät sellaisiksi. Osa jopa muuttuisi puuksi ja poltettaisiin nuotiossa. Hän Joka Näkee Unia lisäsi nuotiossa ritisevien ja rätisevien ja iloisesti palavien kuivien puunpalasten sekaan lepän lehtiä. Tyhjä Kattila jatkoi rummutustaan. Vajaan varjon mitan päässä tulesta seisova shamaani oli hurjan näköinen. Sen lähes alastonta ja jäntevää lihaksikasta, auringossa ruskeaksi paahtunutta vartaloa verhosi ainoastaan niukka lannevaate. Pään ylle vedetyn sudentaljan alta pilkottivat sysimustat hiukset ja kaukaisuuteen kiinnittyneet kesyttömät silmät. Kaulassa riippui nahkahihnaan pujotetut suden kulmahampaat. Aavetanssi olikin levinnyt kuin preeriapalo navakalla tuulella läpi koko lännen, jokaiseen intiaanireservaattiin. ”Teidän ei tule loukata ketään tai tehdä kenellekään pahaa. Teidän ei tule taistella. Tehkää niin kuin oikein on”, oli Messias neuvonut. Intiaanit olivatkin noudattaneet Kristuksen neuvoja. Lopputulos vain ei ollut se, mitä tuo Kristus oli lu-

vannut. Aavetanssi päättyi Wounded Kneessä valkoisten suorittamaan aseettomien naisten ja lasten veriseen joukkoteurastukseen.
Nuotiosta nouseva savu sakeni. Taivaita tavoittelevat tulisilmäiset kipunat tanssivat ylös alas tummuvassa illassa. Aurinko oli muuttunut taivaanrannassa hitaasti vieriväksi jättiläiskurpitsaksi. Kohta sen viime kajo huhuilisi huuhkajana ukkoskuun purppuroidussa hämyssä. Tavoittamattoman kaukaiset pilvilinnat luovivat kahleettomina aina vain uusia unelmia kumpuillen kohti taivaanäärtä. Ne olivat tuuliajolla. Vapaita.
Potkiva Karhu oli kertonut, että ääni oli käskenyt hänet lähtemään tapaamaan Messiasta kauas sinne, minne aurinko laskee. Kenen ääni? Se oli jäänyt kaivelemaan kolmikkoa. Joku ei puhunut totta. Kuka se oli? Oliko Suuri Henki pettänyt heidät? Sen he halusivat tietää. Asiat eivät voisi muuttua enää pahemmiksi. Unelma oli kuollut. Heillä ei ollut enää mitään menetettävää. Jossain täytyi piillä vastaus. Musta Mokkasiini, Hän Joka Näkee Unia ja Tyhjä Kattila olivat päättäneet kaivaa vastauksen esille, vaikka siihen menisi kokonainen ikuisuus.
He eivät myöskään voineet ymmärtää sitä, että valkoiset sanoivat niitä rohkeiksi, jotka tarttuivat aseisiin vaaran uhatessa. Näiden, jotka kalistelivat aseita, rohkeutta kunnioitettiin valkoisten keskuudessa suuresti, mutta eikö se, joka lähestyy uhkaajaa aseetta, ole monin verroin rohkeampi kuin se, joka turvautuu kättä pidempään? Eikö aseeseen tarttuminen kertonut pikemminkin syvästä ja hallitsemattomasta sisukaluja raatelevasta pelon pedosta? Ja entä ne, jotka sanoivat edustavansa umalaa ja joita ylistettiin hartaasti uskossaan vahvoiksi? Oli perin merkillistä, että nimenomaan juuri nämä vahvimmat olivat kaikkein kuuroimpia ja sokeampia, kärkkäimpiä riitelemään Jumalasta ja tuomitsemaan, jopa tuhoamaan muita. Eikö vahvuus tarkoittanutkaan valkoisille sitä, että seisoi tukevasti omilla jaloillaan päin myrskytuulta, oli niin varma itsestään, että pystyi kunnioittamaan muita ihmisiä ja heidän mielipiteitään? Vai oliko tuo vahvuus vain pohjatonta epävarmuutta, hyvin vahvaa pelkoa, jolla peiteltiin hyytävää heikkoutta?
Nyt he olivat täällä taas, vihdoinkin valmiit. Pohjoisen heimon tietäjillä oli yhteinen hyvin vahva suojelushenki. Se oli tarpeellinen yhden heistä yrittäessä murtautua ulos kaikkeuden kehästä. Sellaista murtautumista ei heidän tietääkseen kukaan ollut aiemmin edes suunnitellut – sitä pidettiin tietäjien keskuudessa jopa mahdottomana. He aikoivat palata sinne, mistä he olivat tänne tulleet. He olivat tulleet siihen lopputulokseen pohdinnoissaan, että aina kannatti yrittää palata, että ei ollut muutakaan vaihtoehtoa. He eivät enää halunneet tyhjiä lupauksia. He eivät halunneet olla enää kenenkään roikotettavana tai elää pelkkien haamujen maassa. He eivät halunneet kavuta enää ainoallekaan vuorelle. He halusivat saada selville, tietää, miksi noidankehää erehdyttävästi muistuttava elämänpyörä sulkeutui yhä uudestaan ja aina vain väkivaltaisemmin. He halusivat palata kotiin!
Shamaani oli lähdössä, vetämässä venettä vesille, siirtymässä tuolle puolelle, toiseen todellisuuteen ja vielä kauemmas. Sudentaljaan verhoutuneen Mustan Mokkasiinin varjosielu oli irtautumassa omille teilleen kohti henkimaailmaa hakeakseen yliluonnollista tietoa. Se oli tunkeutumassa kumppaneidensa avustamana ikiyöhön, pahimpiin painajai-

suniisi, koluamaan kaaosta, galaksien välistä tyhjyyttä. Rummuttajan kapeat kämmenet takoivat rentoutuneiden selkälihasten värähdellessä alas viritettyä rummunkalvoa hypnoottisesti kuin salaperäisen ja näkymättömän käden ohjaamina. Iskut tihenivät. Näetkö, kuinka valkoinen peura juoksee yön aalloilla!
Edessä oli vaarallinen matka, poikkeava polku, hyppy pimeään. Varjosielu saattoi joutua vangituksi tai elämänlangan katkettua jopa tuhoutua. Mustasta Mokkasiinista tulisi mahdollisesti mielipuoli, ellei hän sitten kuolisi. Mutta entä sitten, shamaani ei kerännyt kultaa tai tavoitellut jalokivin koristeltua kruunua. Hän ei haaveillut hallitsemisesta, ylemmyydestä tai etuoikeutetusta asemasta. Shamaani käyttää voimaa, ei valtaa. Valtaa käytetään toisten hallitsemiseen ja alistamiseen. Voimaa käytetään toisten vapauttamiseen, parantamiseen, tukemiseen ja ennen kaikkea auttamiseen. Valta nojautuu väkivaltaan, alistamiseen ja aseisiin. Voimalle riittävät pelkät paljaat kädet ja tahto. Shamaani oli veljiensä ja sisariensa palvelija, kadonneen Kauniin unelman etsijä. Hän oli valmis tarvittaessa, vaikka uhraamaan oman itsensä, henkensä, auttaakseen.
Kolmikon taival tähän hetkeen oli ollut kivinen. Oikea pirunpelto. Mutta kun ennusmerkit olivat alkaneet sataa kuin ensilumi, he tiesivät, että aika oli vihdoinkin tullut. Ensin löydät yhden sulan tuolta, sitten toisen täältä. Lopulta alas taivaansinestä silmiesi eteen leijuu merkki, se valkoinen höyhen. Heräät päivään, jolloin on jätettävä kaikki turha taakse, pudotettava tarpeettomat kantamukset käsistä, olet valmis luopumaan – mutta et luovuttamaan.
Anna mielesi vapaasti hiipiä tiheän lehvästön holvittamaa polkua kohti unien maata. Alas leijailevien terälehtien lempeä sade peittää jälkesi. Tuulen huminassa vaellat kauas pois, asumattomien korpien kätköihin, syvälle suuriin metsiin, aina yksinäiselle, peilikirkkaalle ja tyynelle erämaajärvelle. Anna ajalle periksi. Pysähdy parhaimpiin hetkiin ja kuuntele. Mitä henget tahtovat sanoa? Ukkoslinnun mentyä rantakalliot höyryävät ja ilmassa leijuu aina sateen jälkeen aistittava salaperäisen parfyymin huumaava tuoksu. Sitä on hyvä haistella, helppo hengittää, häviävä hetki, kuin sanaton lupaus, lumoavan hyvä ja levollinen lämmin olo. Revenneen pilviverhon raoista siivilöityvät ensimmäiset valonsäteet. Ne tanssivat hunajaisina varjoina kullankeltaisella hiekkapohjalla ja välkehtivät hajanaisina liekkeinä veden väräjävällä kalvolla kuin ikuisesti tavoittamattomat virvatulet. Järven selän ylle levittäytynyt sateenkaari säihkyy ja säteilee. Luonto panee pöytään parastaan, se ei pihistele, pihataile, panttaa saati piilottele
Mykistyneenä kolmikko oli imenyt itseensä kaikkeuden salaperäistä kauneutta ja siitä säteilevää suunnatonta harmoniaa, ymmärrystä. Sateenkaaren toinen pää ulottui silmänkantamattomiin, kauas yli ruohomeren peittämien laaksojen ja villiruusutiheikköjen, punapetäjäisten hiekkakankaiden, kaukana sinisenä siintävien vaarojen taa, aina turkoosiin silkkiin harsotun saavuttamattoman tuolle puolen. Kaikkeus oli silloin selittämättömän läpinäkyvä, kiehtova kuin juuri ja juuri kuuluva kuiskaus, mutta jotenkin hiukan utuinen ja sillä lailla etäinen, kuin todellinen uni, joka silti oli tuntuvasti paljon enemmän ja käsin kosketeltavampaa, kuin pelkkä kaukainen, haihtuva haave tai katoava kangastus. Ja

se kaikki ympäröi tietäjiä kuin rakkaus. Kolmikko näki silloin siellä kaukaisella rannalla seisoessaan yksityiskohtaisemmin, he ymmärsivät enemmän – aika pysähtyi. Se suostui odottamaan, auttoi muistamaan.
Taivaanrannassa oranssin ja purppuran esiriput laskeutuivat. Ukkoskuu kieri ikimetsän laidalta kohti taivaankantta. Tuuli oli tyyntynyt. Musta Mokkasiini nosti molemmat kätensä kohti korkeuksia kuin toivottaakseen rakkaansa tervetulleeksi, rutistaakseen. Halatessaan hartaasti kaikkeutta hän muodosti elävän ihmispyörän, kaikkeuden päättymättömän kehän puolat. Nyt oli tullut aika jättää hyvästit. Hän laski kätensä todellisuuksia, maailmoja toisistaan erottavan oven kahvalle ja kohotti sudenkuontalonsa kohti kaukaisuudessa miljardien valovuosien päässä pakenevia galakseja. Hänen puoliavoimesta suusta singahti sammuvaan sineen outo, valittava ääni, aluksi häviävän hento mutta silti nopea kuin nuoli. Voimistuessaan ulvonta viilsi veitsen tavoin, se raateli kulmahampaillaan lihan luista, raivasi tietä kohti toiseen maailmaan avautuvaa ovea.
Oudon olennon varjo häilähti illassa, ensin yksi, sitten toinen, todella isokokoinen. Hahmoja! Ne hivuttautuvat lähemmäs nuotion valopiiriä, osa hauraiksi yöperhosiksi naamioituneena, kuin magneetin vetäminä. Toiset varjoista olivat hyvin tummia, toiset vaaleita, helmenvalkoisia. Pimeys valmistautui nielaisemaan viimeisenkin valon, kunhan maapallo kääntäisi kylkeään. Henget olivat liikkeellä ja niitä oli paljon. Hän Joka Näkee Unia tunsi, kuinka jäätävän kylmä tuulahdus iski kolmikon yli kuin myrskypuuska. Mustan Mokkasiinin iho nousi kananlihalle. Hän värisi kuin horkassa käsi kaikkeuden ovenkahvalla. Valtavankokoinen käärmemäinen sysimusta varjo heilahti kuin viikate nopeasti tihenevässä pimeydessä. Oikein tarkkakorvainen saattoi luulla erottavansa kalkkaron hännänpään aiheuttaman hyisen kalinan.
- Älä ikinä avaa sitä ovea!
Musta Mokkasiini kuuli selvästi, kuinka häntä varoitettiin. Hän vilkaisi ympärilleen salamanopeasti – ei ketään, vain nuotion valoa piileskeleviä mykkiä mustanpuhuvia varjoja ja kolmikon ympärille kerääntyneet helmenvalkoiset henkiauttajat. Sitten hän käänsi katseensa itseensä, sisälleen – siellä! Hän saattoi aistia hyvin hämärästi nämä varoittajat, suunnattomat matelijat, jotka lepäilivät liikkumattomina hänen aivojensa takaosan syvyydessä, siellä, missä aivot yhtyivät selkärankaan. Ne erottuivat juuri ja juuri, hyvin epämääräisesti kaukana synkässä pimeydessä.
- Sinä kuolet, jos avaat sen oven!
- En minä pelkää kuolemaa!
- Kaikki kuolevat pelkäävät.
- Minä ja veljeni, me emme pelkää.
- Voi sinua kuoleva raukka, onpa sinulla suuret luulot itsestäsi. Sinun täytyy pelätä kuolemaa.
- Kuka nyt kuolemaa pelkäisi? Keitä te oikein olette?
- Olemme uloimman pimeyden hallitsijoita. Me olemme tämän ihmiskunnan ja koko planeetan todellisia hallitsijoita. Te ihmisressukat olette vain pelkkiä turvasäilöjämme ja

palvelijoitamme. Me olemme luoneet tämän kaiken, ihmisenkin, vain itseämme varten, emme teitä varten.
- Miksi te piileksitte sisälläni?
- Me salaamme läsnäolomme vihollisiltamme. Valmistaudu kuolemaan nyt!
- Kuka on vihollisenne?
Hiljaisuus – ei vastausta. Matelijat tuntuivat vierailta ja uhkaavilta, pahoilta. Ne liikahtelivat levottomasti, lipoivat kaksihaaraisia kieliään, kiemurtelivat ikään kuin Musta Mokkasiini olisi esittänyt niille kysymyksen, johon ne eivät halunneet missään tapauksessa vastata.
- Aika paha, vai?
- Me tapamme sinut!
- Heh, tuhoatte oman turvasäilönne, miten suu sitten pannaan?
Toinen jättimäinen vääntelehtivä matelija yritti lähteä liikkeelle suoraan kohti, hyökätä. Mutta vaikutti aivan siltä, kuin sitä ympäröimä miljoonien vuosien hyytävä kylmyys, jonkinlainen horros, esti sitä liikkumasta. Tai sitten se oli pelon puute; matelijat eivät ilmeisesti lainkaan käsittäneet, että tietäjä ei pelännyt kuolemaa. Ne mulkoilivat Mustaa Mokkasiinia oudosti ja kouristuksenomaisesti. Ne tyytyivät sihisemään uhkaavasti.
- Pelkkä haviseva haavanlehti, estä jos pystyt, minä menen nyt. Hyvästi hallitsijat!
Musta Mokkasiini käänsi katseensa pois elämän hallitsijoista kohti toiseen todellisuuteen ja kauemmas, maahan josta ei ollut paluuta, johtavaa ovea. Täältä sinne. Oli tullut aika kurkistaa, mitä valon taakse oli verhoutunut. Tyhjä Kattila jatkoi hypnoottista rummutusta. Hän Joka Näkee Unia valmistautui hyppäämään henkiauttajien kanssa Mustan Mokkasiinin perässä tuolle puolelle, mikäli tämä tarvitsisi apua. Ensimmäiset tähdet syttyivät kuin kiiltomadot rei'ittäen taivaankannen peittävän mustan pahvin. Kolmikko oli nyt lähellä iäisyyden reunaa. Vain ohut varjomainen harso lähellä tyhjyyttä erotti heidät enää kaukaisesta, toisesta todellisuudesta. Musta Mokkasiinin silmäkulmasta vierähti kyynel, sitten toinen. Hän oli hylännyt pelon, luopunut mutta ei luovuttanut ja antanut anteeksi – itselleen. Sitten hän painoi kädellään kahvaa – ovi aukesi. Shamaani otti näkymättömän pienen askeleen, sen varjosielu irtosi, pakeni häkistään, souti yksin Styksin yli.

Jos mies on kadottanut jotakin ja menee takaisin etsimään sitä huolella, niin hän löytää sen

Istuva Härkä

TAKAKANNEN KUVA - KARMAN PYÖRÄ

Käärmehäntäinen kantaja (Yama/Kala)
Punainen, demoninen hahmo, jolla on käärmeen pyrstö ja joka pitää pyörää säälimättömässä otteessaan, on **Aika ja Kuolema**. Hän ei ole vain jokin symboli, vaan hän on se voima, joka pyörittää tätä maailman pyörää. Se, että hänellä on käärmehäntä (vertaa: Ouroboros), korostaa ensinnäkin sitä ikuista, päättymätöntä kiertokulkua, jossa hännänpää ja pää kohtaavat aina ja toisekseen se kertoo, kuka tätä rulettia nyt pyörittää!
Pyörän sisus
12 osaa ja sisärengas on kuvattu pikkutarkasti:
Keskusta: Siellä näkyvät eläimet (sika, käärme ja lintu), jotka edustavat polttoainetta (tietämättömyys, viha, halu), jolla Yama tätä pyörää pyörittää.
Ne 12 säteittäistä kuvaa (Nidanat): Jokainen noista pikkukuvista (syntymä, vanhuus, kuolema, takertuminen jne.) on yksi vaihe Karman prosessissa, joka sitoo sielun takaisin tähän vankilaan.

